Digitized by the Internet Archive
in 2023 with funding from
Kahle/Austin Foundation

https://archive.org/details/vetustestamentum0004vari

Η ΠΑΛΑΙΑ

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

Η ΠΑΛΑΙΑ

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ

Bibl. Greek.

Η ΠΑΛΑΙΑ
ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

VETUS
TESTAMENTUM

EX VERSIONE

SEPTUAGINTA INTERPRETUM.

JUXTA EXEMPLAR VATICANUM,

EX EDITIONE

LAMBERTI BOS.

LIBRI APOCRYPHI.

OXONII,
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.
1805.

CB31
1805
v.4
Archives

BERKELEY BAPTIST
DIVINITY SCHOOL
LIBRARY

ΕΣΔΡΑΣ Α'.

Κεφ. ά. 1.

ΚΑΙ ἤγαγεν Ἰωσίας τὸ πάσχα ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ ἔθυσε τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου,

2 Στήσας τοὺς ἱερεῖς κατ' ἐφημερίας ἐσολισμένους ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Κυρίου.

3 Καὶ εἶπε τοῖς Λευίταις ἱεροδούλοις τοῦ Ἰσραὴλ, ἁγιάσαι ἑαυτοὺς τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ θέσει τῆς ἁγίας κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου ἐν τῷ οἴκῳ, ᾧ ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν ὁ τοῦ Δαυὶδ ὁ βασιλεύς·

4 Οὐκ ἔσαι ὑμῖν ἆραι ἐπ' ὤμων αὐτὴν· καὶ νῦν λατρεύετε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, καὶ θεραπεύετε τὸ ἔθνος αὐτοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἑτοιμάσατε κατὰ τὰς πατριὰς καὶ τὰς φυλὰς ὑμῶν,

5 Κατὰ τὴν γραφὴν Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ, καὶ κατὰ τὴν μεγαλειότητα Σαλωμὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· καὶ στάντες ἐν τῷ ἁγίῳ κατὰ τὴν μεριδαρχίαν τὴν πατρικὴν ὑμῶν τῶν Λευιτῶν, τῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,

6 Ἐν τάξει θύσατε τὸ πάσχα, καὶ τὰς θυσίας ἑτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσατε τὸ πάσχα κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ Κυρίου τὸ δοθὲν τῷ Μωυσῇ.

7 Καὶ ἐδωρήσαλο Ἰωσίας τῷ λαῷ τῷ εὑρεθέντι ἀρνῶν καὶ ἐρίφων τριάκοντα χιλιάδας, μόσχους τρισχιλίους· ταῦτα ἐκ τῶν βασιλικῶν ἐδόθη κατ' ἐπαγγελίαν τῷ λαῷ, καὶ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ Λευίταις.

8 Καὶ ἔδωκε Χελκίας, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Συῆλος οἱ ἐπίσκοποι τοῦ ἱεροῦ τοῖς ἱερεῦσιν εἰς πάσχα πρόβαλα δισχίλια ἑξακόσια, μόσχους τριακοσίους.

9 Καὶ Ἰεχονίας, καὶ Σαμαίας, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀδελφὸς, καὶ Ἀσαβίας, καὶ Ὀχιῆλος,

16534

καὶ Ἰωρὰμ χιλίαρχοι ἔδωκαν τοῖς Λευίταις εἰς πάσχα πρόβατα πεντακισχίλια, μόσχους ἑπτακοσίους.

10 Καὶ ταῦτα τὰ γενόμενα, εὐπρεπῶς ἔσησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, ἔχοντες τὰ ἄζυμα κατὰ τὰς φυλὰς

11 Καὶ κατὰ τὰς μεριδαρχίας τ πατέρων ἔμπροσθεν τ λαῦ, προσενεγκεῖν τῷ Κυρίῳ κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ Μωυσῆ· καὶ ἕτως τὸ πρωϊνόν.

12 Καὶ ὤπηαν τὸ πάσχα πυρὶ ὡς καθήκει, καὶ τὰς θυσίας ἥψησαν ἐν τοῖς χαλκείοις καὶ λέβησι μετ' εὐωδίας,

13 Καὶ ἀπήνεγκαν πᾶσι τοῖς ἐκ φ λαῦ· μετὰ δὲ ταῦτα ἡτοίμασαν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρών·

14 Οἱ γὰρ ἱερεῖς ἀνέφερον τὰ σέατα ἕως ὥρίας· καὶ οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρών.

15 Καὶ οἱ ἱεροψάλται υἱοὶ Ἀσὰφ ἦσαν ἐπὶ τ τάξεως αὐτῶν, κατὰ τὰ ὑπὸ Δαυὶδ τεταγμένα, καὶ Ἀσὰφ, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Ἐδδινὲς ὁ παρὰ τ βασιλέως.

16 Καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ' ἑκάστ πυλῶνος· οὐκ ἔξι παραβῆναι ἕκαστον τ ἑαυτῦ ἐφημερίαν· οἱ γὰρ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς.

17 Καὶ συνετελέσθη τὰ τῆς θυσίας φ Κυρίε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀχθῆναι τὸ πάσχα,

18 Καὶ προσαχθῆναι τὰς θυσίας ἐπὶ τὸ φ Κυρίε θυσιαστήριον, κατὰ τ ἐπιταγὴν τ βασιλέως Ἰωσίε.

19 Καὶ ἠγάγοσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὑρεθέντες ἐν τῷ καιρῷ τύτῳ τὸ πάσχα καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἡμέρας ἑπτά.

20 Καὶ οὐκ ἦχθη τὸ πάσχα τοιῦτον ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ τ χρόνων Σαμυὴλ φ προφήτε.

21 Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς φ Ἰσραὴλ οὐκ ἠγάγοσαν πάσχα τοιῦτον, οἷον ἤγαγεν Ἰωσίας, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ εὑρεθεὶς ἐν τῇ κατοικήσει αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

22 Ὀκλωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος Ἰωσίε ἦχθη τὸ πάσχα τῦτο.

23 Καὶ ὠρθώθη τὰ ἔργα Ἰωσίε ἐνώπιον φ Κυρίε αὐτῦ ἐν καρδίᾳ πλήρει εὐσεβείας.

24 Καὶ τὰ κατ' αὐτὸν δὲ ἀναγέγραπται ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, περὶ τ ἡμαρτηκότων καὶ ἠσεβηκότων εἰς τ Κύριον παρὰ πᾶν ἔθνος καὶ βασι-

λείαν, καὶ ἃ ἐλύπησαν αὐτὸν, ἔσι, καὶ οἱ λόγοι τ Κυρίε ἀνέσησαν ἐπὶ Ἰσραήλ.

25 Καὶ μετὰ πᾶσαν τὴν πρᾶξιν ταύτην Ἰωσίε, συνέβη Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτε ἐλθόντα πόλεμον ἐγεῖραι ἐν Χαρκαμὺς ἐπὶ τ Εὐφράτε· καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ Ἰωσίας.

26 Καὶ διεπέμψατο πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύπτε, λέγων, Τί ἐμοὶ καὶ σοί ἔσι βασιλεῦ τῆς Ἰουδαίας;

27 Οὐχὶ πρὸς σὲ ἐξαπέσαλμαι ὑπὸ Κυρίε τ Θεᾶ· ἐπὶ γὰρ τ Εὐφράτε ὁ πόλεμός με ἐσί· καὶ νῦν Κύριος μετ' ἐμᾶ ἔσι, καὶ Κύριος μετ' ἐμᾶ ἐπισπεύδων ἐσίν· ἀπόσηθι, καὶ μὴ ἐναντιᾶ τῷ Κυρίῳ.

28 Καὶ ἐκ ἀπέστρεψεν ἑαυτὸν Ἰωσίας ἐπὶ τὸ ἅρμα αὐτᾶ, ἀλλὰ πολεμεῖν αὐτὸν ἐπεχείρει, οὐ προσέχων ῥήμασιν Ἱερεμίε προφήτου ἐκ σόματος Κυρίε.

29 Ἀλλὰ συνεσήσατο πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδδώ· καὶ καλέβησαν οἱ ἄρχοντες πρὸς τ βασιλέα Ἰωσίαν.

30 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν ἑαυτᾶ, Ἀποσήσατέ με ἀπὸ τ μάχης, ἠσθένησα γὰρ λίαν· καὶ εὐθέως ἀπέσησαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτᾶ ἀπὸ τῆς παρατάξεως.

31 Καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ ἅρμα τὸ δευτέριον αὐτᾶ, καὶ ἀποκαλασθεὶς εἰς Ἱερασαλὴμ, μετήλλαξε τὸν βίον αὐτᾶ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ πατρικῷ τάφῳ.

32 Καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ ἐπένθησαν τ Ἰωσίαν, καὶ ἐθρήνησεν Ἱερεμίας ὁ προφήτης ὑπὲρ Ἰωσίε, καὶ οἱ πρωτοκαθήμενοι σὺν γυναιξὶν ἐθρηνῆσαν αὐτὸν ἕως τ ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐξεδόθη τᾶτο γίνεσθαι ἀεὶ εἰς ἅπαν τὸ γένος Ἰσραήλ.

33 Ταῦτα δὲ ἀναγέγραπται ἐν τῇ βίβλῳ τ ἱσορημένων περὶ τ βασιλέων τ Ἰουδαίας, καὶ τὸ καθ' ἓν πραχθὲν τ πράξεως Ἰωσίε, καὶ τ δόξης αὐτᾶ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτᾶ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίε· τά τε προπραχθέντα ὑπ' αὐτᾶ καὶ τὰ νῦν, ἐσόρηται ἐν τῷ βιβλίῳ τ βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

34 Καὶ ἀναλαβόντες οἱ ἐκ τ ἔθνες τ Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωσίε, ἀνέδειξαν βασιλέα ἀντὶ Ἰωσίε τ πατρὸς αὐτᾶ, ὄντα ἐτῶν εἴκοσι τριῶν.

35 Καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ καὶ Ἱερασαλὴμ μῆνας τρεῖς· καὶ ἀπέσησεν αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύπτε τ μὴ βασιλεύειν ἐν Ἱερασαλὴμ,

36 Καὶ ἐζημίωσε τὸ ἔθνος

ἀργυρίȣ ταλάντοις ἑκατὸν καὶ χρυσίȣ ταλάντῳ ἑνί.

37 Καὶ ἀνέδειξε βασιλεὺς Αἰγύπτȣ βασιλέα Ἰωακὶμ τὸν ἀδελφὸν αὐτȣ̃ βασιλέα τ̃ Ἰȣδαίας κ̀ Ἱερȣσαλήμ.

38 Καὶ ἔδησεν Ἰωακὶμ τȣ̀ς μεγιςᾶνας, Ζαράκην δὲ τὸν ἀδελφὸν αὐτȣ̃ συλλαβὼν ἀνήγαγεν ἐξ Αἰγύπτȣ.

39 Ἐτῶν δὲ ἦν εἰκοσιπέντε Ἰωακὶμ ὅτε ἐβασίλευσε τ̃ Ἰȣδαίας κ̀ Ἱερȣσαλήμ· κ̀ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίȣ.

40 Μετ' αὐτὸν δὲ ἀνέβη Ναβȣχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν χαλκείῳ δεσμῷ, κ̀ ἀπήγαγεν εἰς Βαβυλῶνα.

41 Καὶ ἀπὸ τ̃ ἱερῶν σκευῶν τ̃ Κυρίȣ λαβὼν Ναβȣχοδονόσορ κ̀ ἀπενέγκας, ἀπηρείσατο ἐν τῷ ναῷ αὐτȣ̃ ἐν Βαβυλῶνι.

42 Τὰ δὲ ἱςορηθέντα περὶ αὐτȣ̃, κ̀ τ̃ ἀκαθαρσίας αὐτȣ̃ κ̀ δυσσεβείας, ἀναγέγραπται ἐν τῇ βίβλῳ τ̃ χρόνων τ̃ βασιλέων.

43 Καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτȣ̃ Ἰωακὶμ ὁ υἱὸς αὐτȣ̃· ὅτε γὰρ ἀνεδείχθη, ἦν ἐτῶν ὀκτώ.

44 Βασιλεύει δὲ μῆνας τρεῖς κ̀ ἡμέρας δέκα ἐν Ἱερȣσαλὴμ, κ̀ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἔναντι Κυρίȣ.

45 Καὶ μετ' ἐνιαυτὸν ἀποςείλας Ναβȣχοδονόσορ μετήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα, ἅμα τοῖς ἱεροῖς σκεύεσι τ̃ Κυρίȣ,

46 Καὶ ἀνέδειξε Σεδεκίαν βασιλέα τ̃ Ἰȣδαίας κ̀ Ἱερȣσαλὴμ, ὄντα ἐτῶν εἴκοσι ἑνός· βασιλεύει δὲ ἔτη ἕνδεκα,

47 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίȣ, κ̀ ȣ̓κ ἐνετράπη ἀπὸ τῶν ῥηθέντων λόγων ὑπὸ Ἱερεμίȣ τ̃ προφήτȣ ἐκ ςόματος τ̃ Κυρίȣ.

48 Καὶ ὁρκισθεὶς ἀπὸ τȣ̃ βασιλέως Ναβȣχοδονόσορ τῷ ὀνόματι Κυρίου, ἐπιορκήσας ἀπέςη· κ̀ σκληρύνας αὐτȣ̃ τὸν τράχηλον κ̀ τ̃ καρδίαν αὐτȣ̃, παρέβη τὰ νόμιμα Κυρίȣ Θεȣ̃ Ἰσραήλ.

49 Καὶ οἱ ἡγȣ́μενοι δὲ τȣ̃ λαȣ̃ κ̀ τ̃ ἱερέων πολλὰ ἠσέβησαν κ̀ ὑπὲρ πάσας τὰς ἀκαθαρσίας πάντων τ̃ ἐθνῶν, καὶ ἐμίαναν τὸ ἱερὸν τ̃ Κυρίȣ τὸ ἁγιαζόμενον ἐν Ἱερȣσαλήμ.

50 Καὶ ἀπέςειλεν ὁ Θεὸς τ̃ πατέρων αὐτῶν διὰ τ̃ ἀγγέλȣ αὐτȣ̃ μετακαλέσαι αὐτȣ̀ς, καθότι ἐφείδετο αὐτῶν κ̀ τ̃ σκηνώματος αὐτȣ̃.

51 Αὐτοὶ δὲ ἐμυκτήρισαν ἐν τοῖς ἀγγέλοις αὐτȣ̃· καὶ ᾗ ἡμέρᾳ ἐλάλησε Κύριος, ἦσαν ἐκπαίζοντες τȣ̀ς προφήτας αὐτȣ̃,

52 Ἕως οὗ θυμῶντα αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἔθνει αὐτῆ διὰ τὰ δυσσεβήματα, προσάξαι ἀναβιβάσαι ἐπ' αὐτὰς τὰς βασιλεῖς τ Χαλδαίων.

53 Οὗτοι ἀπέκτειναν τὰς νεανίσκας αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ, περικύκλῳ θ ἁγίᾳ αὐτῶν ἱερῆ· κ̀ οὐκ ἐφείσαντο νεανίσκῳ καὶ παρθένῳ, κ̀ πρεσβύτῃ κ̀ νεωτέρῳ, ἀλλὰ πάντας παρέδωκαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν.

54 Καὶ πάντα τὰ ἱερὰ σκεύη θ Κυρίε τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρὰ, κ̀ τὰς κιβωτὰς θ Κυρίε, κ̀ τὰς βασιλικὰς ἀποθήκας ἀναλαβόντες ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα.

55 Καὶ ἐνεπύρισαν τ οἶκον θ Κυρίε, καὶ ἔλυσαν τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ, κ̀ τὰς πύργους αὐτῆς ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ,

56 Καὶ συνετέλεσαν πάντα τὰ ἔνδοξα αὐτῆς ἀχρειῶσαι, κ̀ τὰς ἐπιλοίπους ἀπήγαγε μετὰ ῥομφαίας εἰς Βαβυλῶνα.

57 Καὶ ἦσαν παῖδες αὐτῷ κ̀ τοῖς υἱοῖς αὐτῆ, μέχρις οὗ βασιλεῦσαι Πέρσας, εἰς ἀναπλήρωσιν ῥήματος θ Κυρίε ἐν στόματι Ἱερεμίε·

58 Ἕως θ εὐδοκῆσαι τ γῆν τὰ σάββατα αὐτῆς, πάντα τ χρόνον τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατιεῖ εἰς συμπλήρωσιν ἐτῶν ἑβδομήκοντα.

Κεφ. β'. 2.

ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ Κύρου Περσῶν ἔτος πρώτε, εἰς συντέλειαν ῥήματος Κυρίε ἐν στόματι Ἱερεμίε,

2 Ἤγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Κύρε βασιλέως Περσῶν, καὶ ἐκήρυξεν ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτῆ, κ̀ ἅμα διὰ γραπτῶν,

3 Λέγων, Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Περσῶν Κύρ, Ἐμὲ ἀνέδειξε βασιλέα τ οἰκουμένης ὁ Κύριος θ Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ ὕψιστος.

4 Καὶ ἐσήμηνέ μοι οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ, τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

5 Εἴ τις ἐστὶν ἐν ὑμῶν ἐκ τῆ ἔθνους αὐτῆ, ἔστω ὁ Κύριος αὐτῆ μετ' αὐτῆ, κ̀ ἀναβὰς εἰς τ Ἱερουσαλὴμ τ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, οἰκοδομείτω τ οἶκον θ Κυρίε τῆ Ἰσραήλ· ἔτος ὁ Κύρ, ὁ καλασκηνώσας ἐν Ἱερουσαλήμ.

6 Ὅσοι ἐν κατὰ τὸς τόπους οἰκῶσι, βοηθείτωσαν αὐτῷ οἱ ἐν τῷ τόπῳ αὐτῆ, ἐν χρυσίῳ κ̀ ἐν ἀργυρίῳ,

7 Ἐν δόσεσι, μεθ' ἵππων κ̀ κτηνῶν, σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς κατ' εὐχὰς προσεθεμένοις εἰς τὸ ἱερὸν θ Κυρίε τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ.

8 Καὶ κατασήσαντες οἱ ἀρχίφυλοι τ πατριῶν τ Ἰούδα κ̀ Βενιαμὶν φυλῆς, κ̀ οἱ ἱερεῖς κ̀

οἱ Λευῖται, καὶ πάντων ὧν ἤγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα, ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ Κυρίῳ τῷ ἐν Ἱερουσαλήμ.

9 Καὶ οἱ περικύκλῳ αὐτῶν ἐβοήθησαν ἐν πᾶσιν, ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, ἵπποις, κτήνεσι, καὶ εὐχαῖς ὡς πλείσαις πολλῶν, ὧν ὁ νοῦς ἠγέρθη.

10 Καὶ ὁ βασιλεὺς Κῦρος ἐξήνεγκε τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ Κυρίου, ἃ μετήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπηρείσατο αὐτὰ ἐν τῷ εἰδωλείῳ αὐτοῦ.

11 Ἐξενέγκας δὲ αὐτὰ Κῦρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν παρέδωκεν αὐτὰ Μιθραδάτῃ τῷ ἑαυτοῦ γαζοφύλακι.

12 Διὰ δὲ τούτου παρεδόθησαν Σαμανασσάρῳ πρωτάτῃ τοῦ Ἰουδαίας.

13 Ὁ δὲ τούτων ἀριθμὸς ἦν, σπονδεῖα χρυσᾶ χίλια, σπονδεῖα ἀργυρᾶ χίλια, θυΐσκαι ἀργυραῖ εἰκοσιεννέα, φιάλαι χρυσαῖ τριάκοντα, ἀργυραῖ δισχίλιαι τετρακόσιαι δέκα, καὶ ἄλλα σκεύη χίλια.

14 Τὰ δὲ πάντα σκεύη ἐκομίσθη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ πεντακισχίλια τετρακόσια ἑξηκονταεννέα.

15 Ἀνηνέχθη δὲ ὑπὸ Σαμανασσάρου ἅμα τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ.

16 Ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως χρόνοις κατέγραψαν αὐτῷ κατὰ τὸ κατοικέντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ, Βήλεμος, καὶ Μιθραδάτης, καὶ Ταβέλλιος, καὶ Ῥάθυμος, καὶ Βεέλτεθμος, καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τούτοις συνταγόμενοι, οἰκοῦντες δὲ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις τόποις, τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολήν.

17 Βασιλεῖ Ἀρταξέρξῃ κυρίῳ οἱ παῖδές σου, Ῥάθυμος ὁ τὰ προσπίπτοντα, καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῆς βουλῆς αὐτῶν, καὶ κριταὶ οἱ ἐν κοίλῃ Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ.

18 Καὶ νῦν γνωστὸν ἔστω τῷ κυρίῳ βασιλεῖ, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἀναβάντες παρ' ὑμῶν πρὸς ἡμᾶς ἐλθόντες εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὴν πόλιν τὴν ἀποστάτιν καὶ πονηρὰν, οἰκοδομοῦσι τάς τε ἀγορὰς αὐτῆς, καὶ τὰ τείχη θεραπεύουσι, καὶ ναὸν ὑποβάλλονται.

19 Ἐὰν ἂν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ τείχη συντελεσθῇ, φορολογίαν οὐ μὴ ὑπομείνωσι δοῦναι, ἀλλὰ καὶ βασιλεῦσιν ἀντιστήσονται.

20 Καὶ ἐπεὶ ἐνεργεῖται τὰ κατὰ τὸν ναὸν, καλῶς ἔχειν

ὑπολαμβάνομεν μὴ ὑπεριδεῖν τὸ τοιοῦτο,

21 Ἀλλὰ προσφωνῆσαι τῷ κυρίῳ βασιλεῖ, ὅπως, ἂν φαίνηταί σοι, ἐπισκεφθῇ ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν πατέρων σε βιβλίοις.

22 Καὶ εὑρήσεις ἐν τοῖς ὑπομνηματισμοῖς γεγραμμένα περὶ τούτων, καὶ γνώσῃ ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἦν ἀποστάτις, καὶ βασιλεῖς καὶ πόλεις ἐνοχλοῦσα,

23 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἀποστάται καὶ πολιορκίας συνιστάμενοι ἐν αὐτῇ ἔτι ἐξ αἰῶνος, δι' ἣν αἰτίαν καὶ ἡ πόλις αὕτη ἠρημώθη.

24 Νῦν ἔν ὑποδεικνύομέν σοι κύριε βασιλεῦ, ὅτι ἐὰν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ ταύτης τείχη ἀναστηθῇ, κάθοδος οὐκ ἔτι σοι ἔσαι εἰς κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην.

25 Τότε ἀντέγραψεν ὁ βασιλεὺς Ῥαθύμῳ τῷ γράφοντι τὰ προσπίπτοντα, καὶ Βεελτέθμῳ, καὶ Σαμελλίῳ γραμματεῖ, καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς συντασσομένοις καὶ οἰκοῦσιν ἐν τῇ Σαμαρείᾳ, καὶ Συρίᾳ, καὶ Φοινίκῃ, τὰ ὑπογεγραμμένα.

26 Ἀνέγνων τὴν ἐπιστολὴν ἣν ἀπέμψατε πρὸς μέ· ἐπέταξα οὖν ἐπισκέψασθαι· καὶ εὑρέθη ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἐστὶν ἐξ αἰῶνος βασιλεῦσιν ἀντιπαραλάσσουσα,

27 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀποστάσεις καὶ πολέμους ἐν αὐτῇ συντελοῦντες, καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ καὶ σκληροὶ ἦσαν ἐν Ἰερουσαλὴμ κυριεύοντες καὶ φορολογοῦντες κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην.

28 Νῦν οὖν ἐπέταξα ἀποκωλῦσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους τοῦ οἰκοδομῆσαι τὴν πόλιν, καὶ προνοηθῆναι ὅπως μηδὲν παρὰ ταῦτα γένηται,

29 Καὶ μὴ προβῇ ἐπὶ πλεῖον τὰ τῆς κακίας εἰς τὸ βασιλεῖς ἐνοχλῆσαι.

30 Τότε ἀναγνωσθέντων τῶν παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου γραφέντων, Ῥάθυμος, καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς, καὶ οἱ τούτοις συντασσόμενοι, ἀναζεύξαντες εἰς Ἰερουσαλὴμ κατὰ σπουδὴν μετ' ἵππου καὶ ὄχλου παρατάξεως, ἤρξαντο κωλύειν τοὺς οἰκοδομοῦντας, καὶ ἤργει ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἰερουσαλὴμ μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ βασιλεὺς Δαρεῖος ἐποίησε δοχὴν μεγάλην πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν, καὶ πᾶσι τοῖς οἰκογενέσιν αὐτῷ, καὶ πᾶσι τοῖς μεγιστᾶσι τῆς Μηδίας καὶ τῆς Περσίδος,

2 Καὶ πᾶσι τοῖς σατράπαις καὶ στρατηγοῖς καὶ τοπάρχαις

τοῖς ὑπ' αὐτὸν, ἀπὸ τ Ἰνδικῆς μέχρις Αἰθιοπίας, ἐν ταῖς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπείαις.

3 Καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐπίοσαν, καὶ ἐμπλησθέντες ἀνέλυσαν· ὁ δὲ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἀνέλυσεν εἰς τὸν κοιτῶνα ἑαυτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ἔξυπνος ἐγένετο.

4 Τότε οἱ τρεῖς νεανίσκοι οἱ σωματοφύλακες οἱ φυλάσσοντες τὸ σῶμα τ βασιλέως, εἶπαν ἕτερος πρὸς τ ἕτερον,

5 Εἴπωμεν ἕκαστος ἡμῶν ἕνα λόγον, ὃς ὑπερισχύσει· καὶ οὗ ἐὰν φανῇ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ σοφώτερον τοῦ ἑτέρου, δώσει αὐτῷ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς δωρεὰς μεγάλας, καὶ ἐπινίκια μεγάλα,

6 Καὶ πορφύραν περιβαλέσθαι, καὶ ἐν χρυσώμασι πίνειν, καὶ ἐπὶ χρυσῷ καθεύδειν, καὶ ἅρμα χρυσοχάλινον, καὶ κίδαριν βυσσίνην, καὶ μανιάκην περὶ τ τράχηλον,

7 Καὶ δεύτερος καθιεῖται Δαρείᾳ διὰ τ σοφίαν αὐτοῦ, καὶ συγγενὴς Δαρείᾳ κληθήσεται.

8 Καὶ τότε γράψαντες ἕκαστος τ ἑαυτοῦ λόγον, ἐσφραγίσαντο καὶ ἔθηκαν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον Δαρείᾳ τ βασιλέως,

9 Καὶ εἶπαν, Ὅταν ἐγερθῇ ὁ βασιλεὺς, δώσουσιν αὐτῷ τὸ γράμμα, καὶ ὃν ἂν κρίνῃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ τρεῖς μεγισᾶνες τ Περσίδος, ὅτι οὗ ὁ λόγος αὐτοῦ σοφώτερος, αὐτῷ δοθήσεται τὸ νῖκος καθὼς γέγραπται.

10 Ὁ εἷς ἔγραψεν, Ὑπερισχύει ὁ οἶνος.

11 Ὁ ἕτερος ἔγραψεν, Ὑπερισχύει ὁ βασιλεύς.

12 Ὁ τρίτος ἔγραψεν, Ὑπερισχύουσιν αἱ γυναῖκες, ὑπὲρ δὲ πάντα νικᾷ ἡ ἀλήθεια.

13 Καὶ ὅτε ἐξηγέρθη ὁ βασιλεὺς, λαβόντες τὸ γράμμα ἔδωκαν αὐτῷ, καὶ ἀνέγνω.

14 Καὶ ἐξαποστείλας ἐκάλεσε πάντας τοὺς μεγισᾶνας τ Περσίδος καὶ τ Μηδείας, καὶ τοὺς σατράπας καὶ στρατηγοὺς, καὶ τοπάρχας καὶ ὑπάτους,

15 Καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, καὶ ἀνεγνώσθη τὸ γράμμα ἐνώπιον αὐτῶν.

16 Καὶ εἶπε, Καλέσατε τοὺς νεανίσκους, καὶ αὐτοὶ δηλώσουσι τοὺς λόγους ἑαυτῶν· καὶ ἐκλήθησαν, καὶ εἰσήλθοσαν.

17 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς, Ἀπαγγείλατε ἡμῖν περὶ τ γεγραμμένων· καὶ ἤρξατο ὁ πρῶτος ὁ εἰπὰς περὶ τ ἰσχύος τ οἴνου,

18 Καὶ ἔφη οὕτως, Ἄνδρες, πῶς ὑπερισχύει ὁ οἶνος; πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς πλανᾶ αὐτὸν πλανᾷ,

19 Τὴν διάνοιαν τ τε βασιλέως καὶ τ ὀρφανοῦ ποιεῖ τὴν διάνοιαν μίαν, τήν τε τ οἰκέτου, καὶ τ τ ἐλευθέρου, τήν τε

τοῦ πένητος καὶ τὴν τοῦ πλουσίου·

20 Καὶ πᾶσαν διάνοιαν μεταστρέφει εἰς εὐωχίαν καὶ εὐφροσύνην, καὶ οὐ μέμνηται πᾶσαν λύπην καὶ πᾶν ὀφείλημα.

21 Καὶ πάσας καρδίας ποιεῖ πλουσίας, καὶ οὐ μέμνηται βασιλέα οὐδὲ σατράπην· καὶ πάντα διὰ ταλάντων ποιεῖ λαλεῖν.

22 Καὶ οὐ μέμνηνται ὅταν πίνωσι, φιλιάζειν φίλοις καὶ ἀδελφοῖς, καὶ μετ' οὐ πολὺ σπῶνται τὰς μαχαίρας.

23 Καὶ ὅταν ἀπὸ τοῦ οἴνου ἐγερθῶσιν, οὐ μέμνηνται ἃ ἔπραξαν.

24 Ὦ ἄνδρες, οὐχ ὑπερισχύει ὁ οἶνος, ὅτι οὕτως ἀναγκάζει ποιεῖν; καὶ ἐσίγησεν οὕτως εἴπας.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἤρξατο ὁ δεύτερος λαλεῖν, ὁ εἴπας περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ βασιλέως.

2 Ὦ ἄνδρες, οὐχ ὑπερισχύουσιν οἱ ἄνθρωποι, τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν κατακρατοῦντες καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς;

3 Ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπερισχύει, καὶ κυριεύει αὐτῶν καὶ δεσπόζει αὐτῶν, καὶ πᾶν ὃ ἐὰν εἴπῃ αὐτοῖς, ἐνακούουσιν.

4 Ἐὰν εἴπῃ αὐτοῖς ποιῆσαι πόλεμον ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, ποιοῦσιν· ἐὰν δὲ ἐξαποστείλῃ αὐτοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους, βαδίζουσι καὶ κατεργάζονται τὰ ὄρη καὶ τὰ τείχη καὶ τοὺς πύργους,

5 Φονεύουσι καὶ φονεύονται, καὶ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως οὐ παραβαίνουσιν· ἐὰν δὲ νικήσωσι, τῷ βασιλεῖ κομίζουσι πάντα, καὶ ἐὰν προνομεύσωσι, καὶ τὰ ἄλλα πάντα.

6 Καὶ ὅσοι οὐ στρατεύονται οὐδὲ πολεμοῦσιν, ἀλλὰ γεωργοῦσι τὴν γῆν, πάλιν ὅταν σπείρωσι θερίσαντες ἀναφέρουσι τῷ βασιλεῖ· καὶ ἕτερος τὸν ἕτερον ἀναγκάζοντες, ἀναφέρουσι τοὺς φόρους τῷ βασιλεῖ.

7 Καὶ αὐτὸς εἷς μόνος ἐστίν· ἐὰν εἴπῃ ἀποκτεῖναι, ἀποκτέννουσιν· ἐὰν εἴπῃ ἀφεῖναι, ἀφίουσιν·

8 Εἶπε πατάξαι, τύπτουσιν· εἶπεν ἐρημῶσαι, ἐρημοῦσιν· εἶπεν οἰκοδομῆσαι. οἰκοδομοῦσιν·

9 Εἶπεν ἐκκόψαι, ἐκκόπτουσιν· εἶπε φυτεῦσαι, φυτεύουσι.

10 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ καὶ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ἐνακούουσι· πρὸς δὲ τούτοις αὐτὸς ἀνάκειται, ἐσθίει καὶ πίνει καὶ καθεύδει,

11 Αὐτοὶ δὴ τηροῦσι κύκλῳ περὶ αὐτόν· καὶ οὐ δύνανται ἕκαστος ἀπελθεῖν, καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, οὐδὲ παρακούουσιν αὐτοῦ.

12 Ὦ ἄνδρες, πῶς οὐχ ὑπερισχύει ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἄτως ἐπάκουός ἐσι; καὶ ἐσίγησεν.

13 Ὁ δὲ τρίτος ὁ εἶπας περὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀληθείας, οὗτός ἐσι Ζοροβάβελ, ἤρξατο λαλεῖν·

14 Ἄνδρες, οὐ μέγας ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλοὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὁ οἶνος ἰσχύει; τίς ἔν ὁ δεσπόζων αὐτῶν, ἢ τίς ὁ κυριεύων αὐτῶν; οὐχ αἱ γυναῖκες;

15 Αἱ γυναῖκες ἐγέννησαν τὸν βασιλέα καὶ πάντα τὸν λαὸν ὃς κυριεύει τῆς θαλάσσης καὶ τῆς γῆς,

16 Καὶ ἐξ αὐτῶν ἐγένοντο καὶ αὗται ἐξέθρεψαν αὐτὰς τὰς φυτεύσαντας τὰς ἀμπελῶνας ἐξ ὧν ὁ οἶνος γίνεται.

17 Καὶ αὗται ποιοῦσι τὰς στολὰς τῶν ἀνθρώπων, καὶ αὗται ποιοῦσι δόξαν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ οὐ δύνανται οἱ ἄνθρωποι χωρὶς τῶν γυναικῶν εἶναι.

18 Ἐὰν δὲ συναγάγωσι χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ πᾶν πρᾶγμα ὡραῖον, καὶ ἴδωσι γυναῖκα μίαν καλὴν τῷ εἴδει καὶ τῷ κάλλει,

19 Ταῦτα πάντα ἀφέντες, εἰς αὐτὴν ἐκκέχηναν, καὶ χάσκοντες τὸ στόμα θεωροῦσιν αὐτὴν, καὶ πάντες αὐτὴν αἱρετίζουσι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πᾶν πρᾶγμα ὡραῖον.

20 Ἄνθρωπος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἐγκαταλείπει ὃς ἐξέθρεψεν αὐτὸν, καὶ τὴν ἰδίαν χώραν, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν γυναῖκα κολλᾶται,

21 Καὶ μετὰ τῆς γυναικὸς ἀφίησι τὴν ψυχὴν, καὶ ἄτε τὸν πατέρα μέμνηται, ἄτε τὴν μητέρα, ἄτε τὴν χώραν.

22 Καὶ ἐντεῦθεν δεῖ ὑμᾶς γνῶναι ὅτι αἱ γυναῖκες κυριεύουσιν ὑμῶν· οὐχὶ πονεῖτε, καὶ μοχθεῖτε, καὶ πάντα ταῖς γυναιξὶ δίδοτε καὶ φέρετε;

23 Καὶ λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύεται ἐξοδεύειν καὶ ληῃεύειν καὶ κλέπτειν, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν πλεῖν, καὶ ποταμούς,

24 Καὶ τὸν λέοντα θεωρεῖ, καὶ ἐν σκότει βαδίζει· καὶ ὅταν κλέψῃ καὶ ἁρπάσῃ καὶ λωποδυτήσῃ, τῇ ἐρωμένῃ ἀποφέρει.

25 Καὶ πλεῖον ἀγαπᾷ ἄνθρωπος τὴν ἰδίαν γυναῖκα μᾶλλον ἢ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα.

26 Καὶ πολλοὶ ἀπενοήθησαν ταῖς ἰδίαις διανοίαις διὰ τὰς γυναῖκας, καὶ δοῦλοι ἐγένοντο δι' αὐτάς.

27 Καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο καὶ ἐσφάλησαν καὶ ἥμαρτοσαν διὰ τὰς γυναῖκας.

28 Καὶ νῦν οὐ πιστεύετέ μοι; ἐχὶ μέγας ὁ βασιλεὺς τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ; οὐχὶ πᾶσαι αἱ χῶραι εὐλαβῶνται ἅψασθαι αὐτοῦ;

29 Ἐθεώρουν αὐτὸν, καὶ Ἀπάμην τὴν θυγατέρα Βαρτάκου τοῦ θαυμαστοῦ τὴν παλλακὴν ὃ βασιλέως, καθημένην ἐν δεξιᾷ τοῦ βασιλέως,

30 Καὶ ἀφαιροῦσαν τὸ διάδημα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὃ βασιλέως, καὶ ἐπιτιθοῦσαν ἑαυτῇ· καὶ ἐῤῥάπιζε τὸν βασιλέα τῇ ἀριστερᾷ.

31 Καὶ πρὸς τούτοις ὁ βασιλεὺς χάσκων τὸ στόμα ἐθεώρει αὐτήν· καὶ ἐὰν προσγελάσῃ αὐτῷ, γελᾷ· ἐὰν δὲ πικρανθῇ ἐπ' αὐτὸν, κολακεύει αὐτὴν, ὅπως διαλλαγῇ αὐτῷ.

32 Ὦ ἄνδρες, πῶς οὐχὶ ἰσχυραὶ αἱ γυναῖκες, ὅτι ἕτως πράσσουσι;

33 Καὶ τότε ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγισᾶνες ἔβλεπον εἷς τὴν ἑτέραν· καὶ ἤρξατο λαλεῖν περὶ τῆς ἀληθείας.

34 Ἄνδρες, ἐχὶ ἰσχυραὶ αἱ γυναῖκες; μεγάλη ἡ γῆ, καὶ ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς, καὶ ταχὺς τῷ δρόμῳ ὁ ἥλιος, ὅτι στρέφεται ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάλιν ἀποτρέχει εἰς τὸν ἑαυτοῦ τόπον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

35 Οὐχὶ μέγας ὃς ταῦτα ποιεῖ; καὶ ἡ ἀλήθεια μεγάλη καὶ ἰσχυροτέρα παρὰ πάντα.

36 Πᾶσα ἡ γῆ τὴν ἀλήθειαν καλεῖ, καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτὴν εὐλογεῖ, καὶ πάντα τὰ ἔργα σείεται καὶ τρέμει, καὶ οὐκ ἔστι μετ' αὐτῆς ἄδικον οὐδέν.

37 Ἄδικος ὁ οἶνος, ἄδικος ὁ βασιλεὺς, ἄδικοι αἱ γυναῖκες, ἄδικοι πάντες οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἄδικα πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν τὰ τοιαῦτα, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια, καὶ ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῶν ἀπολοῦνται.

38 Καὶ ἡ ἀλήθεια μένει καὶ ἰσχύει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ζῇ καὶ κρατεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ὃ αἰῶνος.

39 Καὶ οὐκ ἔστι παρ' αὐτὴν λαμβάνειν προσωπα, οὐδὲ διάφορα, ἀλλὰ τὰ δίκαια ποιεῖ ἀπὸ πάντων τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν· καὶ πάντες εὐδοκοῦσι τοῖς ἔργοις αὐτῆς,

40 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ κρίσει αὐτῆς οὐδὲν ἄδικον· καὶ αὕτη, ἡ ἰσχὺς, καὶ τὸ βασίλειον, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ ἡ μεγαλειότης τῶν πάντων αἰώνων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

41 Καὶ ἐσιώπησε ὃ λαλεῖν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς τότε ἐφώνησε· καὶ τότε εἶπον, Μεγάλη ἡ ἀλήθεια, καὶ ὑπερισχύει.

42 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτῷ, Αἴτησαι ὃ θέλεις πλείω τῶν γεγραμμένων, καὶ δώσομέν σοι

ὃν τρόπον εὑρέθης σοφώτερος, καὶ ἐχόμενός μου καθήσῃ, καὶ συγγενής μου κληθήσῃ.

43 Τότε εἶπε τῷ βασιλεῖ, Μνήσθητι τῆς εὐχῆς, ἣν ηὔξω, οἰκοδομῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ τὸ βασίλειόν σου παρέλαβες,

44 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ληφθέντα ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκπέμψαι ἃ ἐχώρισε Κύρος, ὅτε ηὔξατο ἐξαποστεῖλαι ἐκεῖ.

45 Καὶ σὺ ηὔξω οἰκοδομῆσαι τὸν ναὸν ὃν ἐνεπύρισαν οἱ Ἰδουμαῖοι, ὅτε ἠρημώθη ἡ Ἰουδαία ὑπὸ τῶν Χαλδαίων.

46 Καὶ νῦν τοῦτό ἐστιν ὃ σε ἀξιῶ κύριε βασιλεῦ, καὶ ὃ αἰτοῦμαί σε, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μεγαλωσύνη ἡ παρὰ σοῦ· δέομαι οὖν ἵνα ποιήσῃς τὴν εὐχὴν, ἣν ηὔξω τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ, ποιῆσαι ἐκ στόματός σου.

47 Τότε ἀναστὰς Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς κατεφίλησεν αὐτὸν, καὶ ἔγραψεν αὐτῷ τὰς ἐπιστολὰς πρὸς πάντας τοὺς οἰκονόμους, καὶ τοπάρχας, καὶ στρατηγοὺς, καὶ σατράπας, ἵνα προπέμψωσιν αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πάντας ἀναβαίνοντας οἰκοδομῆσαι τὴν Ἱερουσαλήμ.

48 Καὶ πᾶσι τοῖς τοπάρχαις ἐν κοίλῃ Συρίᾳ, καὶ Φοινίκῃ, καὶ τοῖς ἐν τῷ Λιβάνῳ ἔγραψεν ἐτησολὰς, μεταφέρειν ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὅπως οἰκοδομήσωσι μετ' αὐτοῦ τὴν πόλιν.

49 Καὶ ἔγραψε πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς ἀναβαίνουσιν ἀπὸ τῆς βασιλείας εἰς τὴν Ἰουδαίαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, πάντα δυνατὸν, καὶ τοπάρχην, καὶ σατράπην, καὶ οἰκονόμον μὴ ἐπελεύσεσθαι ἐπὶ τὰς θύρας αὐτῶν,

50 Καὶ πᾶσαν τὴν χώραν, ἣν κρατοῦσιν, ἀφορολόγητον αὐτοῖς ὑπάρχειν· καὶ ἵνα οἱ Ἰδουμαῖοι ἀφίωσι τὰς κώμας, ἃς διακρατοῦσι τῶν Ἰουδαίων·

51 Καὶ εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἱεροῦ δοθῆναι κατ' ἐνιαυτὸν τάλαντα εἴκοσι, μέχρι οὗ οἰκοδομηθῆναι·

52 Καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὁλοκαυτώματα καρποῦσθαι καθ' ἡμέραν, καθὰ ἔχουσιν ἐντολὴν, ἑπτακαίδεκα προσφέρειν ἄλλα τάλαντα, δέκα κατ' ἐνιαυτόν·

53 Καὶ πᾶσι τοῖς προσβαίνουσιν ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας κτίσαι τὴν πόλιν, ὑπάρχειν τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτῶν, καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς προσβαίνουσιν.

54 Ἔγραψε δὲ καὶ τὴν χορηγίαν καὶ τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐν τίνι λατρεύουσιν ἐν αὐτῇ.

55 Καὶ τοῖς Λευίταις ἔγραψε δοῦναι τὴν χορηγίαν, ἕως τῆς

ἡμέρας ἧς ἐπιτελεσθῇ ὁ οἶκος καὶ Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομηθῆναι.

56 Καὶ πᾶσι τοῖς φρεσὶ τ῀ πόλιν ἔγραψε δοῦναι αὐτοῖς κλήρους κ῀ ὀψώνια.

57 Καὶ ἐξαπέστειλε πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐχώρισε Κύρ῀ ἀπὸ Βαβυλῶνος· κ῀ πάντα ὅσα εἶπε Κύρος ποιῆσαι, κ῀ αὐτὸς ἐπέταξε ποιῆσαι, κ῀ ἐξαποστεῖλαι εἰς Ἱερουσαλήμ.

58 Καὶ ὅτε ἐξῆλθεν ὁ νεανίσκος, ἄρας τὸ πρόσωπον εἰς τ῀ ἀνατολὴν ἐναντίον Ἱερουσαλὴμ, εὐλόγησε τῷ βασιλεῖ τ῀ οὐρανῦ,

59 Λέγων, Παρὰ σ῀ νίκη, κ῀ παρὰ σ῀ ἡ σοφία, καὶ σὴ ἡ δόξα, κ῀ ἐγὼ σὸς οἰκέτης.

60 Εὐλογητὸς εἶ, ὃς ἔδωκάς μοι σοφίαν, κ῀ σοὶ ὁμολογῶ δέσποτα τ῀ πατέρων.

61 Καὶ ἔλαβε τὰς ἐπιστολὰς, κ῀ ἐξῆλθε, κ῀ ἦλθεν εἰς Βαβυλῶνα, κ῀ ἀπήγγειλε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτ῀ πᾶσι.

62 Καὶ εὐλόγησαν τ῀ Θεὸν τ῀ πατέρων αὐτῶν, ὅτι ἔδωκεν αὐτοῖς ἄνεσιν κ῀ ἄφεσιν,

63 Ἀναβῆναι κ῀ οἰκοδομῆσαι τ῀ Ἱερασαλὴμ κ῀ τὸ ἱερὸν, οὗ ὠνομάσθη τὸ ὄνομα αὐτ῀ ἐπ' αὐτῷ· κ῀ ἐκωδωνίζοντο μετὰ μουσικῶν καὶ χαρᾶς ἡμέρας ἑπτά.

Κεφ. ε'. 5.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα ἐξελέγησαν ἀναβῆναι ἀρχηγοὶ οἴκων πατριῶν κατὰ φυλὰς αὐτῶν, κ῀ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, κ῀ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, κ῀ αἱ θυγατέρες, κ῀ οἱ παῖδες αὐτῶν, καὶ αἱ παιδίσκαι, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.

2 Καὶ Δαρεῖος συναπέστειλε μετ' αὐτῶν ἱππεῖς χιλίους, ἕως ἔ῀ ἀποκαταστήσαι αὐτὰς εἰς Ἱερουσαλὴμ μετ' εἰρήνης, κ῀ μετὰ μουσικῶν, τυμπάνων, καὶ αὐλῶν.

3 Καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν παίζοντες, καὶ ἐποίησεν αὐτὰς συναναβῆναι μετ' ἐκείνων.

4 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τ῀ ἀνδρῶν τ῀ ἀναβαινόντων κατὰ πατριὰς αὐτῶν εἰς τὰς φυλὰς, ἐπὶ τ῀ μεριδαρχίαν αὐτῶν.

5 Οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Φινεὲς, υἱοὶ Ἀαρὼν, Ἰησοῦς ὁ ἔ῀ Ἰωσεδὲκ ἔ῀ Σαραΐα, καὶ Ἰωακὶμ ὁ τ῀ Ζοροβάβελ ἔ῀ Σαλαθιὴλ ἐκ ἔ῀ οἴκου ἔ῀ Δαυὶδ, ἐκ τ῀ γενεᾶς Φαρὲς, φυλῆς δὲ Ἰούδα,

6 Ὃς ἐλάλησεν ἐπὶ Δαρείου ἔ῀ βασιλέως Περσῶν λόγους σοφὰς ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τ῀ βασιλείας αὐτ῀, μηνὶ Νισὰν τ῀ πρώτου μηνός.

7 Εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ ἐκ τ῀ γῆς Ἰουδαίας ἀναβάντες ἐκ τ῀ αἰχ-

μαλωσίας τῆς παροικίας, ἃς μετῴκισε Ναβαχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα.

8 Καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ καὶ τὴν λοιπὴν Ἰουδαίαν ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, οἱ ἐλθόντες μετὰ Ζοροβάβελ, καὶ Ἰησοῦ, Νεεμίου, Ζαραίου, Ῥησαίου, Ἐννηνέος, Μαρδοχαίου, Βεελσάρου, Ἀσφαράσου, Ῥεελίου, Ῥοΐμου, Βαανὰ, τῶν προηγεμένων αὐτῶν.

9 Ἀριθμὸς τῶν ἀπὸ τοῦ ἔθνους καὶ οἱ προηγέμενοι αὐτῶν· υἱοὶ Φόρος, δύο χιλιάδες καὶ ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο· υἱοὶ Σαφάτ, τετρακόσιοι ἑβδομηκονταδύο.

10 Υἱοὶ Ἀρὲς, ἑπτακόσιοι πεντηκονταέξ.

11 Υἱοὶ Φααθ Μωὰβ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰησοῦ καὶ Ἰωὰβ, δισχίλιοι ὀκτακόσιοι δεκαδύο.

12 Υἱοὶ Ἠλὰμ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες· υἱοὶ Ζαθοὶ, ἐννακόσιοι ἑβδομηκονταπέντε· υἱοὶ Χορβὲ, ἑπτακόσιοι πέντε· υἱοὶ Βανὶ, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταοκτώ.

13 Υἱοὶ Βηβαὶ, ἑξακόσιοι τριακονταπέντε· υἱοὶ Ἀργαὶ, χίλιοι τριακόσιοι εἰκοσιδύο.

14 Υἱοὶ Ἀδωνικὰν, ἑξακόσιοι τριακονταεπτὰ· υἱοὶ Βαγοὶ, δισχίλιοι ἑξακόσιοι ἑξ· υἱοὶ Ἀδινὲ, τετρακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.

15 Υἱοὶ Ἀτὴρ Ἐζεκίου, ἐννενηκονταδύο· υἱοὶ Κιλὰν, καὶ Ἀζηνὰν, ἑξηκονταεπτὰ· υἱοὶ Ἀζαρὲ, τετρακόσιοι τριακονταδύο.

16 Υἱοὶ Ἀννὶς, ἑκατὸν εἷς· υἱοὶ Ἀρὸμ, τριακονταδύο· υἱοὶ Βασσαὶ, τριακόσιοι εἰκοσιπρεῖς· υἱοὶ Ἀρσιφρὶθ, ἑκατὸν δύο.

17 Υἱοὶ Βαιτηρὲς, τρισχίλιοι πέντε· υἱοὶ ἐκ Βαιθλωμῶν, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς.

18 Οἱ ἐκ Νετωφὰς, πεντηκονταπέντε· οἱ ἐξ Ἀναθὼθ, ἑκατὸν πεντηκοντάοκτώ· οἱ ἐκ Βαιθασμὼν, τεσσαρακονταδύο.

19 Οἱ ἐκ Καριαθιρὶ, εἰκοσιπέντε· οἱ ἐκ Καφείρας, καὶ Βηρὼγ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς.

20 Οἱ Χαδιασαὶ καὶ Ἀμμίδιοι, τετρακόσιοι εἰκοσιδύο· οἱ ἐκ Κιραμᾶς καὶ Γαββῆς, ἑξακόσιοι εἴκοσι εἷς.

21 Οἱ ἐκ Μακαλὼν, ἑκατὸν εἰκοσιδύο· οἱ ἐκ Βετολίῳ, πεντηκονταδύο· υἱοὶ Νιφὶς, ἑκατὸν πεντηκονταέξ.

22 Υἱοὶ Καλαμωλάλα, καὶ Ὠνὲς, ἑπτακόσιοι εἰκοσιπέντε· υἱοὶ Ἰερεχὼ, διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.

23 Υἱοὶ Σανάας, τρισχίλιοι τριακόσιοι εἷς.

24 Οἱ ἱερεῖς οἱ υἱοὶ Ἰεδδὲ τοῦ

Ἰησοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς Σανασιβ, ὀκτακόσιοι ἑβδομηκονταδύο· υἱοὶ Ἐμμηρουθ, διακόσιοι πεντηκονταδύο.

25 Υἱοὶ Φασσάρου, χίλιοι τεσσαρακοντλαεπλά· υἱοὶ Χαρμὶ, διακόσιοι δεκαεπλά.

26 Οἱ Λευῖται οἱ υἱοὶ Ἰησοῦ, καὶ Καδοήλου, καὶ Βάννου, καὶ Σωδίου, ἑβδομηκοντατέσσαρες.

27 Οἱ ἱεροψάλται υἱοὶ Ἀσὰφ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.

28 Οἱ θυρωροὶ υἱοὶ Σαλοὺμ, υἱοὶ Ἀτὴρ, υἱοὶ Τολμὰν, υἱοὶ Δακοὺβ, υἱοὶ Ἀτητὰ, υἱοὶ Τωβὶς, πάντες ἑκατὸν τριακονταεννέα.

29 Οἱ ἱερόδουλοι, υἱοὶ Ἡσαὺ, υἱοὶ Ἀσιφὰ, υἱοὶ Ταβαὼθ, υἱοὶ Κηρὰς, υἱοὶ Σωδὰ, υἱοὶ Φαλαίου, υἱοὶ Δαβανὰ, υἱοὶ Ἀγραβὰ,

30 Υἱοὶ Ἀκκὼδ, υἱοὶ Οὐτὰ, υἱοὶ Κητὰβ, υἱοὶ Ἀκκαβὰ, υἱοὶ Σουβαΐ, υἱοὶ Ἀνὰν, υἱοὶ Καθουὰ, υἱοὶ Γεδδὴρ,

31 Υἱοὶ Ἰαΐρου, υἱοὶ Δαισὰν, υἱοὶ Νοεβὰ, υἱοὶ Χασεβὰ, υἱοὶ Καζηρὰ, υἱοὶ Ὀζίου, υἱοὶ Φινοὲ, υἱοὶ Ἀσαρὰ, υἱοὶ Βασθαΐ, υἱοὶ Ἀσσανὰ, υἱοὶ Μανὶ, υἱοὶ Ναφισὶ, υἱοὶ Ἀκκὼφ, υἱοὶ Ἀχιβὰ, υἱοὶ Ἀσὲβ, υἱοὶ Φαρακὲμ, υἱοὶ Βασαλὲμ,

32 Υἱοὶ Μεεδὰ, υἱοὶ Κωθὰ, υἱοὶ Χαρέα, υἱοὶ Βαρχωὶ, υἱοὶ Σερὰρ, υἱοὶ Θομοῖ, υἱοὶ Νασὶ, υἱοὶ Ἀτεφά·

33 Υἱοὶ παίδων Σαλωμὼν, υἱοὶ Ἀσσαπφιὼθ, υἱοὶ Φαριρὰ, υἱοὶ Ἰεηλὶ, υἱοὶ Λοζὼν, υἱοὶ Ἰσδαὴλ, υἱοὶ Σαφυΐ,

34 Υἱοὶ Ἀγιὰ, υἱοὶ Φαχαρὲθ, υἱοὶ Σαβιὴ, υἱοὶ Σαρωθὶ, υἱοὶ Μισαίας, υἱοὶ Γὰς, υἱοὶ Ἀσδὲς, υἱοὶ Σεβὰ, υἱοὶ Ἀφερρὰ, υἱοὶ Βαρωδὶς, υἱοὶ Σαφὰγ, υἱοὶ Ἀλλώμ·

35 Πάντες οἱ ἱερόδουλοι, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν παίδων Σαλωμὼν τριακόσιοι ἑβδομηκονταδύο.

36 Οὗτοι ἀναβάντες ἀπὸ Θερμελὲθ, καὶ Θελερσὰς, ἡγέμενος αὐτῶν Χαρααθαλὰν, καὶ Ἀαλάρ.

37 Καὶ ἐκ ἠδύναντο ἀπαγγεῖλαι τὰς πατριὰς αὐτῶν καὶ γενεὰς, ὡς ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ εἰσιν· υἱοὶ Δαλὰν τοῦ υἱοῦ τοῦ Βαενὰν, υἱοὶ Νεκωδὰν, ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο.

38 Καὶ ἐκ τῶν ἱερέων οἱ ἐμποιούμενοι ἱερωσύνης, καὶ ἠχ εὑρέθησαν, υἱοὶ Ὀβδία, υἱοὶ Ἀκκὼς, υἱοὶ Ἰαδδοὺ τοῦ λαβόντος Αὐγίαν γυναῖκα τῶν θυγατέρων Φαγελδαΐου, καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

39 Καὶ τάτων ζητηθείσης τῆς γενικῆς γραφῆς ἐν τῷ καταλογισμῷ καὶ μὴ εὑρεθείσης, ἐχωρίσθησαν τοῦ ἱερατεύειν.

40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Νεεμίας καὶ Ἀθθαρίας, μὴ μελέχειν τῶν ἁγίων ἕως ἀναξῆ ἀρχιερεὺς ἐνδεδυμένος τὴ δήλωσιν καὶ τὴ ἀλήθειαν.

41 Οἱ δὲ πάντες Ἰσραὴλ ἦσαν ἀπὸ δωδεκαετῶς καὶ ἐπάνω χωρὶς παίδων καὶ παιδισκῶν, μυριάδες τέσσαρες δισχίλιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα.

42 Παῖδες τέτων καὶ παιδίσκαι, ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτά· ψάλται καὶ ψαλτῳδοὶ, διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.

43 Κάμηλοι τετρακόσιοι τριακονταπέντε, καὶ ἵπποι ἑπτακισχίλιοι τριακονταὲξ, ἡμίονοι διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε, ὑποζύγια πεντακισχίλια πεντακόσια εἰκοσιπέντε.

44 Καὶ ἐκ τῶ ἡγεμένων κατὰ τὰς πατριὰς, ἐν τῷ παραγίνεσθαι αὐτὰς εἰς τὸ ἱερὸν τῦ Θεῦ τὸ ἐν Ἱερεσαλὴμ, πὔξανλο ἐγεῖραι τὸν οἶκον ἐπὶ τῦ τόπε αὐτῦ κατὰ τὴ αὐτῶν δύναμιν,

45 Καὶ δᾶναι εἰς τὸ ἱερὸν γαζοφυλάκιον τῦ ἔργων, χρυσίε μνᾶς χιλίας καὶ ἀργυρίε μνᾶς πεντακισχιλίας, καὶ σολὰς ἱερατικὰς ἑκατόν.

46 Καὶ κατῳκίσθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ἐκ τῦ λαῦ αὐτῦ ἐν Ἱερεσαλὴμ καὶ τῇ χώρᾳ, οἵ τε ἱεροψάλται, καὶ οἱ θυρωροὶ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν.

47 Ἐνσάντος δὲ τῦ ἑβδόμε μηνὸς, καὶ ὄντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑκάστε ἐν τοῖς ἰδίοις, συνήχθησαν ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ εὐρύχωρον τῦ πρώτε πυλῶνος τῦ πρὸς τὴ ἀνατολήν.

48 Καὶ κατασὰς Ἰησῦς ὁ τῦ Ἰωσεδὲκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῦ οἱ ἱερεῖς, καὶ Ζοροβάβελ ὁ τῦ Σαλαθιὴλ καὶ οἱ τέτε ἀδελφοὶ, ἡτοίμασαν τὸ θυσιαστήριον τῦ Θεῦ Ἰσραὴλ,

49 Προσενέγκαι ἐπ' αὐτῦ ὁλοκαυτώσεις, ἀκολέθως τοῖς ἐν τῇ Μωυσέως βίβλῳ τῦ ἀνθρώπε τῦ Θεῦ διηγορευμένοις.

50 Καὶ ἐπισυνήχθησαν αὐτοῖς ἐκ τῶ ἄλλων ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ κατώρθωσαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τῦ τόπε αὐτῶν, ὅτι ἐν ἔχθρᾳ ἦσαν αὐτοῖς· καὶ κατίσχυσαν αὐτὰς πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνέφερον θυσίας κατὰ τὸ καιρὸν, καὶ ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ τὸ πρωϊνὸν καὶ τὸ δειλινόν.

51 Καὶ ἠγάγοσαν τὴ τῆ σκηνοπηγίας ἑορτὴν, ὡς ἐπιτέταχται ἐν τῷ νόμῳ, καὶ θυσίας καθ' ἡμέραν, ὡς προσῆκον ἦν·

52 Καὶ μετὰ ταῦτα πρωσφορὰς ἐνδελεχισμῦ, καὶ θυσίας σαββάτων καὶ νεμηνιῶν καὶ ἑορτῶν πασῶν ἡγιασμένων.

53 Καὶ ὅσοι ηὔξαντο εὐχὴν τῷ Θεῷ ἀπὸ τ νεμηνίας τ ἑβδόμε μηνὸς, ἤρξαντο προσφέρειν θυσίας τῷ Θεῷ, καὶ ὁ ναὸς Κ Θεῦ ἔπω ᾠκοδόμητο.

54 Καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατόμοις κ τέκτοσι, κ βρωτὰ κ βρωτὰ,

55 Καὶ χάρρα τοῖς Σιδωνίοις καὶ Τυρίοις εἰς τὸ παράγειν αὐτὲς ἐκ Κ Λιβάνε ξύλα κέδρινα, διαφέρειν σχεδίας εἰς τ Ἰόππης λιμένα, κατὰ τὸ πρόσαγμα τὸ γραφὲν αὐτοῖς παρὰ Κύρε Κ Περσῶν βασιλέως.

56 Καὶ τῷ δευτέρῳ ἔτει παραγενόμενος εἰς τὸ ἱερὸν τ Θεῦ εἰς Ἱερυσαλὴμ μηνὸς δευτέρε, ἤρξατο Ζοροβάβελ ὁ τ Σαλαθιὴλ, κ Ἰησῦς ὁ Κ Ἰωσεδὲκ, κ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, κ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, κ πάντες οἱ παραγενόμενοι ἐκ τ αἰχμαλωσίας εἰς Ἱερυσαλὴμ,

57 Καὶ ἐθεμελίωσαν τ ναὸν Κ Θεῦ τῇ νεμηνίᾳ Κ δευτέρε μηνὸς Κ δευτέρε ἔτες, ἐν τῷ ἐλθεῖν εἰς τ Ἰυδαίαν κ Ἱερυσαλήμ.

58 Καὶ ἔςησαν τὲς Λευίτας ἀπὸ εἰκοσαετῦς ἐπὶ τ ἔργων τ Κυρίε· κ ἔςη Ἰησῦς κ οἱ υἱοὶ κ οἱ ἀδελφοὶ, κ Καδμιὴλ ὁ ἀδελφὸς, κ οἱ υἱοὶ Ἡμαδαβὲν, κ οἱ υἱοὶ Ἰωδὰ Κ Ἡλιαδὲδ σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ ἀδελφοῖς, πάντες οἱ Λευῖται ὁμοθυμαδὸν ἐργοδιῶκται, ποιῆντες εἰς τὰ ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ Κ Κυρίε, κ ᾠκοδόμησαν οἱ οἰκοδόμοι τὸν ναὸν Κ Κυρίε.

59 Καὶ ἔςησαν οἱ ἱερεῖς ἐσολισμένοι μετὰ μεσικῶν καὶ σαλπίγλων, κ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἀσὰφ ἔχοντες τὰ κύμβαλα

60 Ὑμνοῦντες τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐλογοῦντες κατὰ Δαυὶδ βασιλέα Κ Ἰσραήλ.

61 Καὶ ἐφώνησαν δι' ὕμνων εὐλογοῦντες τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἡ χρηςότης αὐτε κ ἡ δόξα εἰς τὲς αἰῶνας ἐν παντὶ Ἰσραήλ.

62 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐσάλπισαν κ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ, ὑμνοῦντες τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῇ ἐγέρσει Κ οἴκε Κυρίε.

63 Καὶ ἦλθοσαν ἐκ τ ἱερέων τ Λευιτῶν κ τ προκαθημένων κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν, οἱ πρεσβύτεροι οἱ ἑωρακότες τὸν πρὸ τότε οἶκον, πρὸς τ τότε οἰκοδομὴν μετὰ κλαυθμε καὶ κραυγῆς μεγάλης,

64 Καὶ πολλοὶ διὰ σαλπίγγων καὶ χαρᾶς μεγάλῃ τῇ φωνῇ·

65 Ὥςε τ λαὸν μὴ ἀκέειν τ σαλπίγλων διὰ τ κλαυθμὸν τε λαε· ὁ γὰρ ὄχλος ἦν ὁ σαλπίζων μεγάλως, ὥςε μακρόθεν ἀκέεσθαι.

66 Καὶ ἀκέσαντες οἱ ἐχθροὶ

τ̃ φυλῆς Ἰούδα κ̀ Βενιαμὶν, ἦλθοσαν ἐπιγνῶναι τίς ἡ φωνὴ τ̃ σαλπίγγων.

67 Καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι οἱ ἐκ τ̃ αἰχμαλωσίας οἰκοδομᾶσι τ̀ ναὸν τ̣ῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραήλ.

68 Καὶ προσελθόντες τ̣ῷ Ζοροβάβελ, κ̀ Ἰησοῦ, κ̀ τοῖς ἡγεμένοις τ̃ πατριῶν, λέγουσιν αὐτοῖς, Συνοικοδομήσωμεν ὑμῖν.

69 Ὁμοίως γὰρ ὑμῖν ἀκούομεν δ̃ Κυρίου ὑμῶν, κ̀ αὐτῷ ἐπιθύομεν ἀφ' ἡμερῶν Ἀσβακαφὰς βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς μετήγαγεν ἡμᾶς ἐνταῦθα.

70 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ζοροβάβελ κ̀ Ἰησοῦς κ̀ οἱ ἡγέμενοι τ̃ πατριῶν δ̃ Ἰσραὴλ, Οὐχ ἡμῖν κ̀ ὑμῖν δ̃ οἰκοδομῆσαι τ̀ οἶκον Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν.

71 Ἡμεῖς γὰρ μόνοι οἰκοδομήσομεν τ̣ῷ Κυρίῳ δ̃ Ἰσραὴλ ἀκολούθως οἷς προσέταξεν ἡμῖν Κύρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν.

72 Τὰ δὲ ἔθνη τ̃ γῆς ἐπικοιμώμενα τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ κ̀ πολιορκοῦντες, εἴργον δ̃ οἰκοδομεῖν,

73 Καὶ βυλὰς δημαγωγοῦντες, καὶ συσάσεις ποιούμενοι, ἀπεκώλυσαν δ̃ ἀποτελεσθῆναι τ̀ οἰκοδομὴν πάντα τ̀ χρόνον τ̃ ζωῆς δ̃ βασιλέως Κύρου· καὶ εἴρχθησαν τ̃ οἰκοδομῆς ἕτη δύο ἕως τ̃ Δαρείου βασιλείας.

Κεφ. ε'. 6.

ΕΝ δὲ τ̣ῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς Δαρείου βασιλείας, ἐπροφήτευσεν Ἀγγαῖος κ̀ Ζαχαρίας ὁ δ̃ Ἀδδὼ οἱ προφῆται ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ κ̀ Ἰερουσαλὴμ, ἐπὶ τ̣ῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτούς.

2 Τότε ἀνὰς Ζοροβάβελ ὁ τ̃ Σαλαθιὴλ κ̀ Ἰησοῦς ὁ δ̃ Ἰωσεδὲκ, ἤρξαντο οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον δ̃ Κυρίου τὸν ἐν Ἰερουσαλὴμ, συνόντων τ̃ προφητῶν τ̃ Κυρίου, βοηθούντων αὐτοῖς.

3 Ἐν αὐτῷ τ̣ῷ χρόνῳ παρῆν πρὸς αὐτοὺς Σισίννης ὁ ἔπαρχος Συρίας κ̀ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνης κ̀ οἱ συνεταῖροι, κ̀ εἶπαν αὐτοῖς,

4 Τίνος ὑμῖν συντάξαντος τ̀ οἶκον τοῦτον οἰκοδομεῖτε, κ̀ τὴν στέγην ταύτην καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπιτελεῖτε; καὶ τίνες εἰσὶν οἰκοδόμοι οἱ ταῦτα ἐπιτελοῦντες;

5 Καὶ ἔσχοσαν χάριν, ἐπισκοπῆς γενομένης ἐπὶ τ̀ αἰχμαλωσίαν, παρὰ δ̃ Κυρίου οἱ πρεσβύτεροι τ̃ Ἰουδαίων,

6 Καὶ οὐκ ἐκωλύθησαν τῆς οἰκοδομῆς, μέχρις οὗ ἀποσταλῆναι Δαρείῳ περὶ αὐτῶν, κ̀ προσφωνηθῆναι.

7 ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΗΣ ΕΓΡΑΨΕ ΔΑ-

ΡΕΙΩ, ΚΑΙ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ. Σισίννης ὁ ἔπαρχος Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνης, καὶ οἱ συνεταῖροι οἱ ἐν Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ ἡγεμόνες, βασιλεῖ Δαρείῳ χαίρειν.

8 Πάντα γνωστὰ ἔσω τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ, ὅτι παραγενόμενοι εἰς τὴν χώραν τὴν Ἰουδαίας, καὶ ἐλθόντες εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν, κατελάβομεν τὴν αἰχμαλωσίας τὴς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει

9 Οἰκοδομοῦντας οἶκον τῷ Κυρίῳ μέγαν, καινὸν διὰ λίθων ξυσῶν πολυτελῶν, ξύλων τιθεμένων ἐν τοῖς τοίχοις,

10 Καὶ τὰ ἔργα ἐκεῖνα ἐπὶ σπουδῆς γινόμενα, καὶ εὐοδούμενον τὸ ἔργον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἐν πάσῃ δόξῃ καὶ ἐπιμελείᾳ συντελούμενον·

11 Τότε ἐπυνθανόμεθα τῶν πρεσβυτέρων τούτων, λέγοντες, Τίνος ὑμῖν προσάξαντος οἰκοδομεῖτε τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ τὰ ἔργα ταῦτα θεμελιοῦτε;

12 Ἐπηρωτήσαμεν δὲ αὐτοὺς, εἵνεκεν δὲ γνωρίσαι σοι, καὶ γράψαι σοι τοὺς ἀνδρώτους τοὺς ἀφηγουμένους, καὶ τὴν ὀνοματογραφίαν ἠτοῦμεν αὐτοὺς τὴν προκαθηγουμένων.

13 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ἡμῖν, λέγοντες, Ἐσμὲν παῖδες δὲ Κυρίου δὲ κτίσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

14 Καὶ ᾠκοδόμητο οἶκος ἔμπροσθεν ἐτῶν πλειόνων διὰ βασιλέως δὲ Ἰσραὴλ μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ, καὶ ἐπετελέσθη.

15 Καὶ ἐπεὶ οἱ πατέρες ἡμῶν παραπικράναντες ἥμαρτον εἰς τὸν Κύριον δὲ Ἰσραὴλ τὸν οὐράνιον, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος βασιλέως τῶν Χαλδαίων.

16 Τόν τε οἶκον καθελόντες ἐνεπύρισαν, καὶ τὸν λαὸν ᾐχμαλώτευσαν εἰς Βαβυλῶνα.

17 Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει βασιλεύοντος Κύρου χώρας Βαβυλωνίας, ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς Κύρος τὸν οἶκον τοῦτον οἰκοδομῆσαι.

18 Καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ἐκ δὲ οἴκου δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπηρείσατο αὐτὰ ἐν τῷ αὐτοῦ ναῷ, πάλιν ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς ἐκ δὲ ναοῦ δὲ ἐν Βαβυλωνίᾳ, καὶ παρεδόθη Σαβανασσάρῳ Ζοροβάβελ τῷ ἐπάρχῳ.

19 Καὶ ἐπετάγη αὐτῷ, καὶ ἀπήνεγκε πάντα τὰ σκεύη ταῦτα ἀποθεῖναι ἐν τῷ ναῷ τῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου οἰκοδομηθῆναι ἐπὶ τοῦ τόπου.

20 Τότε ὁ Σαβανάσσαρος
παραγενόμενος ἐνεβάλετο τοὺς
θεμελίους τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπ' ἐκείνου μέ-
χρι τοῦ νῦν οἰκοδομούμενος οὐκ
ἔλαβε συντέλειαν.

21 Νῦν οὖν εἰ κρίνεται, βα-
σιλεῦ, ἐπισκεπήτω ἐν τοῖς βα-
σιλικοῖς βιβλιοφυλακίοις τοῦ
Κύρου,

22 Και ἐὰν εὑρίσκητε, μετὰ
τῆς γνώμης Κύρου τοῦ βασιλέως
γενομένην τὴν οἰκοδομὴν τοῦ οἴκου
Κυρίου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ κρί-
νηται τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἡμῶν,
προσφωνησάτω ἡμῖν περὶ τού-
των.

23 Τότε ὁ βασιλεὺς Δα-
ρεῖος προσέταξεν ἐπισκέψα-
σθαι ἐν τοῖς βιβλιοφυλακίοις
τοῖς κειμένοις ἐν Βαβυλῶνι· καὶ
εὑρέθη ἐν Ἐκβατάνοις τῇ βάρει
τῇ ἐν Μηδίᾳ χώρᾳ τόπος εἷς,
ἐν ᾧ ὑπομνημάτιστο τάδε.

24 Ἔτους πρώτου βασιλεύ-
οντος Κύρου, βασιλεὺς Κύρος
προσέταξε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου τὸν
ἐν Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομῆσαι,
ὅπου ἐπιθύουσι διὰ πυρὸς ἐνδε-
λεχῶς,

25 Οὗ τὸ ὕψος πηχῶν ἑξή-
κοντα, πλάτος πηχῶν ἑξή-
κοντα διὰ δόμων λιθίνων ξυστῶν
τριῶν, καὶ δόμου ξυλίνου ἐγχωρίου
καινοῦ ἑνὸς, καὶ τὸ δαπάνημα
δοθῆναι ἐκ τοῦ οἴκου Κύρου τοῦ
βασιλέως.

26 Καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ
οἴκου Κυρίου τά τε χρυσᾶ καὶ
ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχο-
δονόσορ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ ἀπήνεγκεν εἰς Βα-
βυλῶνα, ἀποκατασταθῆναι εἰς τὸν
οἶκον τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, οὗ ἦν
κείμενα, ὅπως τεθῇ ἐκεῖ.

27 Προσέταξε δὲ ἐπιμελη-
θῆναι Σισίννῃ ἐπάρχῳ Συρίας
καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνῃ,
καὶ τοῖς συνεταίροις, καὶ τοῖς
ἀποτεταγμένοις ἐν Συρίᾳ καὶ
Φοινίκῃ ἡγεμόσιν ἀπέχεσθαι
τοῦ τόπου, ἐᾶσαι δὲ τὸν παῖδα
Κυρίου Ζοροβάβελ, ἔπαρχον δὲ
τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους
τῶν Ἰουδαίων, τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου
ἐκεῖνον οἰκοδομεῖν ἐπὶ τοῦ τόπου.

28 Καὶ ἐγὼ δὲ ἐπέταξα ὁλο-
σχερῶς οἰκοδομῆσαι, καὶ ἀτενί-
σαι ἵνα συμποιῶσι τοῖς ἐκ τῆς
αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, μέ-
χρι τοῦ ἐπιτελεσθῆναι τὸν οἶκον
τοῦ Κυρίου.

29 Καὶ ἀπὸ τῆς φορολογίας
κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης ἐπι-
μελῶς σύνταξιν δίδοσθαι τού-
τοις τοῖς ἀνθρώποις εἰς θυσίαν
τῷ Κυρίῳ, Ζοροβάβελ ἐπάρχῳ
εἰς ταύρους, καὶ κριοὺς, καὶ ἄρνας,

30 Ὁμοίως δὲ καὶ πυρὸν, καὶ
ἅλα, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον ἐνδε-
λεχῶς κατ' ἐνιαυτὸν, καθὼς
ἂν οἱ ἱερεῖς οἱ ἐν Ἱερουσαλὴμ

ὑπαγορεύσωσιν ἀναλίσκεσθαι καθ' ἡμέραν, ἀναμφισβητήτως,

31 Ὅπως προσφέρωνται σπονδὰς τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ ὑπὲρ τῆς βασιλέως καὶ τῶν παίδων, καὶ προσεύχωνται περὶ τῶν αὐτῶν ζωῆς·

32 Καὶ προσάξαι ἵνα ὅσοι ἐὰν παραβῶσί τι τῶν γεγραμμένων καὶ ἀκυρώσωσι, ληφθῆναι ξύλον ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς, καὶ ἐπ' αὐτῆς κρεμασθῆναι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς εἶναι βασιλικά.

33 Διὰ ταῦτα καὶ ὁ Κύριος, οὗ τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐπικέκληται ἐκεῖ, ἀφανίσαι πάντα βασιλέα καὶ ἔθνος, ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτῆ κωλῦσαι ἢ κακοποιῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου ἐκεῖνον τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.

34 Ἐγὼ βασιλεὺς Δαρεῖος δεδογμάτικα ἐπιμελῶς κατὰ ταῦτα γίνεσθαι.

Κεφ. ζ'. 7.

ΤΟΤΕ Σισίννης ἔπαρχος κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνης, καὶ οἱ συνεταῖροι κατακολουθήσαντες τοῖς ὑπὸ τὸν βασιλέως Δαρείου προσαγεῖσιν,

2 Ἐπεσάτευν τὰ ἱερῶν ἔργων ἐπιμελέστερον συνεργοῦντες τοῖς πρεσβυτέροις τῶν Ἰουδαίων καὶ ἱεροσάταις.

3 Καὶ εὐοδα ἐγίνετο τὰ ἱερὰ ἔργα, προφητευόντων Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου τῶν προφητῶν.

4 Καὶ συνετέλεσαν ταῦτα διὰ προσάγματος Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ· καὶ μετὰ τῆς γνώμης τοῦ Κύρου καὶ Δαρείου καὶ Ἀρταξέρξου βασιλέων Περσῶν,

5 Συνετελέσθη ὁ οἶκος ὁ ἅγιος ἕως τρίτης καὶ εἰκάδος μηνὸς Ἀδαρ, ὅ ἐστιν ἔτους βασιλέως Δαρείου.

6 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας οἱ προσεθέντες, ἀκολούθως τοῖς ἐν τῇ Μωυσέως βίβλῳ.

7 Καὶ προσήνεγκαν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Κυρίου ταύρους ἑκατὸν, κριοὺς διακοσίους, ἄρνας τετρακοσίους,

8 Χιμάρους ὑπὲρ ἁμαρτίας παντὸς Ἰσραὴλ δώδεκα πρὸς ἀριθμὸν, ἐκ τῶν φυλάρχων τοῦ Ἰσραὴλ δώδεκα.

9 Καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται κατὰ φυλὰς ἐσολισμένοι ἐπὶ τῶν ἔργων Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ἀκολούθως τῇ Μωυσέως βίβλῳ, καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ' ἑκάστῃ πυλῶνος.

10 Καὶ ἠγάγοσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τὸ πάσχα ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς, ὅτε

ἠγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται,

11 Ἅμα πάντες οἱ υἱοὶ τ αἰχμαλωσίας, ὅτι ἡγνίσθησαν, ὅτι οἱ Λευῖται ἅμα πάντες ἡγνίσθησαν.

12 Καὶ ἔθυσαν τὸ πάσχα πᾶσι τοῖς υἱοῖς τοῖς αἰχμαλωσίας, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἑαυτοῖς.

13 Καὶ ἐφάγοσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐκ τ αἰχμαλωσίας, πάντες οἱ χωρισθέντες ἀπὸ τ βδελυγμάτων τ ἐθνῶν τ γῆς, ζητοῦντες τ Κύριον.

14 Καὶ ἠγάγοσαν τ ἑορτὴν τ ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας εὐφραινόμενοι ἔναντι Κυρίε,

15 Ὅτι μετέστρεψε τ βελὴν τ βασιλέως Ἀσσυρίων ἐπ' αὐτὸς, κατισχῦσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἔργα Κυρίε Θεῦ Ἰσραήλ.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ μεταγενέστερα τάτων ἐστὶ, βασιλεύοντος Ἀρταξέρξε τοῦ Περσῶν βασιλέως, προσέβη Ἔσδρας Ἀζαραίε, τῦ Ζεχρίε, τ Χελκίε, τ Σαλήμε,

2 Τῦ Σαδδούκε, τ Ἀχιτὼβ, τ Ἀμαρίε, τ Ὀζίε, τ Βοκκὰ, τ Ἀβισαΐ, τ Φινεὲς, τ Ἐλεάζαρ, τ Ἀαρὼν, τ ἱερέως τῦ πρώτε.

3 Οὗτος Ἔσδρας ἀνέβη ἐκ Βαβυλῶνος ὡς γραμματεὺς εὐφυὴς ὢν ἐν τῷ Μωυσέως νόμῳ τῷ ἐκδεδομένῳ ὑπὸ τ Θεῦ τῦ Ἰσραήλ.

4 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς δόξαν, εὑρόντα χάριν ἐνώπιον αὐτῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἀξιώματα αὐτῦ.

5 Καὶ συνανέβησαν ἐκ τ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τ ἱερέων, καὶ Λευιτῶν, καὶ ἱεροψαλτῶν, καὶ θυρωρῶν, καὶ ἱεροδούλων εἰς Ἱερουσαλὴμ,

6 Ἔτες ἑβδόμε βασιλεύοντος Ἀρταξέρξε ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί· ἦτος ἐνιαυτὸς ἕβδομος τῷ βασιλεῖ· ἐξελθόντες γὰρ ἐκ Βαβυλῶνος τῇ νεμηνίᾳ τ πρώτε μηνὸς, παρεγένοντο εἰς Ἱερουσαλὴμ καλὰ τ δοθεῖσαν αὐτοῖς εὐοδίαν παρὰ τῦ Κυρίου ἐπ' αὐτῷ.

7 Ὁ γὰρ Ἔσδρας πολλὴν ἐπισήμην περιεῖχεν εἰς τὸ μηδὲν παραλιπεῖν τ ἐκ τ νόμου Κυρίε καὶ ἐκ τ ἐντολῶν, διδάξαι πάντα τ Ἰσραὴλ δικαιώματα καὶ κρίματα.

8 Προσπεσόντος δὲ τῦ γραφέντα προσάγματος παρὰ Ἀρταξέρξε βασιλέως πρὸς Ἔσδραν τ ἱερέα καὶ ἀναγνώστην τῦ νόμε Κυρίε, οὗ ἐστιν ἀνθίγραφον τὸ ὑποκείμενον·

9 Βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ἔσδρα τῷ ἱερεῖ καὶ ἀναγνώστῃ τῦ νόμε Κυρίε χαίρειν.

10 Καὶ τὰ φιλάνθρωπα ἐγὼ κρίνας προσέταξα τοῖς βουλομένοις ἐκ τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων αἱρετίζοντας, καὶ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τῶνδε ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ, συμπορεύεσθαί σοι εἰς Ἱερουσαλήμ.

11 Ὅσοι οὖν ἐνθυμῶνται, συνεξορμάσθωσαν καθάπερ δέδοκται ἐμοί τε, καὶ τοῖς ἐμοὶ φίλοις συμβουλευταῖς,

12 Ὅπως ἐπισκέψωνται τὰ κατὰ τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλὴμ ἀκολούθως ᾧ ἔχει ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου,

13 Καὶ ἀπενεγκεῖν δῶρα τῷ Κυρίῳ τοῦ Ἰσραὴλ, ἃ ηὐξάμην ἐγώ τε καὶ οἱ φίλοι, εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ πᾶν χρυσίον καὶ ἀργύριον ὃ ἐὰν εὑρεθῇ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Βαβυλωνίας τῷ Κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλήμ,

14 Σὺν τῷ δεδωρημένῳ ὑπὸ τοῦ ἔθνους εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ, συναχθῆναι τό, τε χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον εἰς ταύρους καὶ κριοὺς καὶ ἄρνας, καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα,

15 Ὥστε προσενεγκεῖν θυσίας τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ.

16 Καὶ πᾶλα ὅσα ἐὰν βούλῃ μετὰ τῶν ἀδελφῶν σα ποιῆσαι χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ, ἐπιτέλει κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ σου.

17 Καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ Κυρίου τὰ διδόμενά σοι εἰς τὴν χρείαν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Θεοῦ σου,

18 Δώσας ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γαζοφυλακίου.

19 Καὶ ἐγὼ ἰδοὺ Ἀρταξέρξης βασιλεὺς προσέταξα τοῖς γαζοφύλαξι Συρίας καὶ Φοινίκης, ἵνα ὅσα ἐὰν ἀποσείλῃ Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀναγνώστης τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἐπιμελῶς διδῶσιν αὐτῷ

20 Ἕως ἀργυρίου ταλάντων ἑκατὸν, ὁμοίως δὲ καὶ ἕως πυρῶν κόρων ἑκατὸν, καὶ οἴνου μετρητῶν ἑκατόν· καὶ ἄλλα ἐκ πλήθους,

21 Πάντα κατὰ τὸ τοῦ Θεοῦ νόμον ἐπιτελεσθήτω ἐπιμελῶς τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ἕνεκεν τοῦ μὴ γενέσθαι ὀργὴν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

22 Καὶ ὑμῖν δὲ λέγεται ὅπως πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι, καὶ τοῖς Λευίταις, καὶ ἱεροψάλταις, καὶ θυρωροῖς, καὶ ἱεροδούλοις, καὶ πραγματικοῖς τοῦ ἱεροῦ τούτου μηδὲ μία φορολογία, μηδὲ ἄλλη ἐπιβολὴ γίνηται, καὶ μηδένα ἔχειν ἐξουσίαν ἐπιβαλεῖν τι τούτοις.

23 Καὶ σὺ Ἔσδρα κατὰ τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ, ἀνάδειξον κριτὰς καὶ δικαστὰς, ὅπως δικάζω-

σιν ἐν ὅλῃ Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ πάλας τὰς ἐπισαμένας τ̃ νόμον τ̃ Θεῦ σε, καὶ τὰς μὴ ἐπισαμένας διδάξεις.

24 Καὶ πάντες ὅσοι ἂν παραβαίνωσι τ̃ νόμον τ̃ Θεῦ σε κ̀ τ̃ βασιλικὸν, ἐπιμελῶς κολασθήσονται, εἴν τε καὶ θανάτῳ, εἴν τε κ̀ τιμωρίᾳ, ἢ ἀργυρικῇ ζημίᾳ, ἢ ἀπαλωγῇ.

25 Καὶ εἶπεν Ἔσδρας ὁ γραμματεὺς, Εὐλογητὸς μόνος Κύριος ὁ Θεὸς τ̃ πατέρων με, ὁ δὺς ταῦτα εἰς τ̃ καρδίαν τ̃ βασιλέως, δοξάσαι τὸν οἶκον αὐτ̃ τ̃ ἐν Ἰερυσαλὴμ,

26 Καὶ ἐμὲ ἐτίμησεν ἐναντίον τ̃ βασιλέως, καὶ τ̃ συμβελευόντων, κ̀ πάντων τ̃ φίλων, κ̀ μεγισάνων αὐτ̃.

27 Καὶ ἐγὼ εὐθαρσὴς ἐγενόμην κατὰ τ̃ ἀντίληψιν Κυρίε τ̃ Θεῦ με, κ̀ συνήγαγον ἄνδρας ἐκ τ̃ Ἰσραὴλ ὥσε συναναβῆναί μοι.

28 Καὶ ἔτοι οἱ προηγέμενοι κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν καὶ τὰς μεριδαρχίας, οἱ ἀναβάντες μετ' ἐμ̃ ἐκ Βαβυλῶνος ἐν τ̃ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξε τ̃ βασιλέως.

29 Ἐκ τ̃ υἱῶν Φινεὲς, Γηρσών· ἐκ τῶν υἱῶν Ἰαθαμάρ, Γαμαλιήλ· ἐκ τ̃ υἱῶν Δαυὶδ, Λατ|ὺς ὁ Σεχενίε·

30 Ἐκ τ̃ υἱῶν Φόρος, Ζαχαρίας, κ̀ μετ' αὐτ̃ ἀπεγράφησαν ἄνδρες ἑκατὸν πεντήκοντα·

31 Ἐκ τ̃ υἱῶν Φαὰθ Μωὰβ, Ἐλιαωνίας Ζαραΐε, καὶ μετ' αὐτ̃ ἄνδρες διακόσιοι·

32 Ἐκ τ̃ υἱῶν Ζαθόης, Ζεχενίας Ἰεζήλε, κ̀ μετ' αὐτ̃ ἄνδρες τριακόσιοι· ἐκ τ̃ υἱῶν Ἀδὶν, Ὠβὴθ Ἰωνάθε, κ̀ μετ' αὐτ̃ ἄνδρες διακόσιοι πεντήκοντα·

33 Ἐκ τ̃ υἱῶν Ἠλὰμ, Ἰεσίας Γοθολίε, κ̀ μετ' αὐτ̃ ἄνδρες ἑβδομήκοντα·

34 Ἐκ τῶν υἱῶν Σαφατίε, Ζαραΐας Μιχαήλε, καὶ μετ' αὐτ̃ ἄνδρες ἑβδομήκοντα·

35 Ἐκ τ̃ υἱῶν Ἰωὰβ, Ἀβαδίας Ἰεζήλε, καὶ μετ' αὐτ̃ ἄνδρες διακόσιοι δεκαδύο.

36 Ἐκ τ̃ υἱῶν Βανίας, Σαλιμωὴθ Ἰωσαφίε, κ̀ μετ' αὐτ̃ ἄνδρες ἑξήκοντα κ̀ ἑκατόν·

37 Ἐκ τ̃ υἱῶν Βαβὶ, Ζαχαρίας Βηβαὶ, κ̀ μετ' αὐτ̃ ἄνδρες εἰκοσιοκτώ·

38 Ἐκ τ̃ υἱῶν Ἀσγὰθ, Ἰωάννης Ἀκατὰν, κ̀ μετ' αὐτ̃ ἄνδρες ἑκατὸν δέκα·

39 Ἐκ τ̃ υἱῶν Ἀδωνικὰμ, οἱ ἔσχατοι· κ̀ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Ἐλιφαλὰ ὃ Γεηὴλ, κ̀ Σαμαΐας, κ̀ μετ' αὐτῶν ἄνδρες ἑβδομήκοντα·

40 Ἐκ τ̃ υἱῶν Βαγὼ, Οὐθὶ

ὁ τοῦ Ἰσαλκύρα, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑβδομήκοντα·

41 Καὶ συνήγαγον αὐτοὺς ἐπὶ τὸν λεγόμενον Θεραὶν ποταμὸν, καὶ παρενεβάλομεν ἡμέρας τρεῖς αὐτόθι, καὶ κατέμαθον αὐτούς.

42 Καὶ ἐκ τῶν ἱερέων καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν οὐχ εὗρον ἐκεῖ,

43 Ἀπέστειλα πρὸς Ἐλεάζαρον, καὶ Ἰδοῆλον, καὶ Μαιὰ, καὶ Μασμὰν,

44 Καὶ Ἀλναθὰν, καὶ Σαμαίαν, καὶ Ἰώριβον, Νάθαν, Ἐννατὰν, Ζαχαρίαν, καὶ Μοσόλλαμον τοὺς ἡγεμένους καὶ ἐπισήμονας,

45 Καὶ εἶπα αὐτοῖς ἐλθεῖν πρὸς Λοδδαΐον τὸν ἡγέμενον τὸν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ γαζοφυλακίου,

46 Ἐντειλάμενος αὐτοῖς διαλεχθῆναι Λοδδαίῳ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἐν τῷ τόπῳ γαζοφύλαξιν, ἀποστεῖλαι ἡμῖν τοὺς ἱερατεύσοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

47 Καὶ ἤγαγον ἡμῖν κατὰ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἄνδρας ἐπισήμονας τῶν υἱῶν Μοολὶ τοῦ Λευὶ τοῦ Ἰσραὴλ, Ἀσεβεβίαν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς, ὄντας δέκα καὶ ὀκτώ·

48 Καὶ Ἀσεβίαν, καὶ Ἄννουν, καὶ Ὡσαίαν ἀδελφὸν ἐκ τῶν υἱῶν Χανανίου, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν εἴκοσι ἄνδρες·

49 Καὶ ἐκ τῶν ἱεροδούλων ὧν ἔδωκε Δαυὶδ, καὶ οἱ ἡγέμενοι εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν Λευιτῶν, ἱεροδοῦλοι διακόσιοι καὶ εἴκοσι· πάντων ἐσημάνθη ἡ ὀνοματογραφία.

50 Καὶ ηὐξάμην ἐκεῖ νηστείαν τοῖς νεανίσκοις ἔναντι Κυρίου ἡμῶν, ζητῆσαι παρ' αὐτοῦ εὐοδίαν ἡμῖν τε καὶ τοῖς συνοῦσιν ἡμῖν, τέκνοις ἡμῶν, καὶ κτήνεσιν.

51 Ἐνετράπην γὰρ αἰτῆσαι τὸν βασιλέα, πεζούς τε καὶ ἱππεῖς, καὶ προπομπὴν ἕνεκεν ἀσφαλείας τοῦ πρὸς τοὺς ἐναντιζομένους ἡμῖν.

52 Εἴπαμεν γὰρ τῷ βασιλεῖ, Ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἔσαι μετὰ τῶν ἐπιζητούντων αὐτὸν εἰς πᾶσαν ἐπανόρθωσιν.

53 Καὶ πάλιν ἐδεήθημεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν πάντα ταῦτα, καὶ ἐτύχομεν εὐιλάτου.

54 Καὶ ἐχώρισα τῶν φυλάρχων τῶν ἱερέων ἄνδρας δεκαδύο, καὶ Ἐσεβρεβίαν καὶ Σαμίαν, καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἄνδρας δώδεκα.

55 Καὶ ἔστησα αὐτοῖς τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἃ ἐδωρήσατο ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ μεγισᾶνες, καὶ πᾶς Ἰσραήλ.

56 Καὶ στήσας παρέδωκα αὐ-

τοῖς ἀργυρίοις τάλαντα ἑξακόσια πεντήκοντα, καὶ σκεύη ἀργυρᾶ ταλάντων ἑκατὸν, καὶ χρυσία τάλαντα ἑκατὸν,

57 Καὶ χρυσώματα εἴκοσι, καὶ σκεύη χάλκεα ἀπὸ χρηστοῦ χαλκοῦ σίλβοντα χρυσοειδῆ σκεύη δώδεκα.

58 Καὶ εἶπα αὐτοῖς, Καὶ ὑμεῖς ἅγιοι ἐστὲ τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ σκεύη τὰ ἅγια, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὸ ἀργύριον, εὐχὴ τῷ Κυρίῳ, Κυρίῳ τῶν πατέρων ἡμῶν.

59 Ἀγρυπνεῖτε, καὶ φυλάσσετε ἕως οὗ παραδῶναι ὑμᾶς αὐτὰ τοῖς φυλάρχοις τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τοῖς ἡγεμένοις τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐν τοῖς παστοφορίοις τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

60 Καὶ οἱ παραλαβόντες οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ σκεύη τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἰσήνεγκαν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου.

61 Καὶ ἀναζεύξαντες ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Θερὰ τῇ δωδεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς, ἕως εἰσήλθομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν τὴν ἐφ' ἡμῖν· καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ πάσης εἰσόδου ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, καὶ ἤλθομεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

62 Καὶ γενομένης αὐτόθι ἡμέρας τρίτης, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ σταθὲν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον παρεδόθη ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἡμῶν Μαρμωθὶ Οὐρία ἱερεῖ·

63 Καὶ μετ' αὐτοῦ Ἐλεάζαρ ὁ τοῦ Φινεὲς, καὶ ἦσαν μετ' αὐτῶν Ἰωσαβδὸς Ἰησοῦ, καὶ Μωὲθ Σαβάννου· οἱ δὲ Λευῖται, πρὸς ἀριθμὸν καὶ ὁλκὴν ἅπαντα.

64 Καὶ ἐγράφη πᾶσα ἡ ὁλκὴ αὐτῶν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

65 Οἱ δὲ παραγενόμενοι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας προσήνεγκαν θυσίας τῷ Θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ Κυρίῳ, ταύρους δώδεκα ὑπὲρ παντὸς Ἰσραὴλ, κριοὺς ἐννενηκονταὲξ,

66 Ἄρνας ἑβδομηκονταδύο, τράγους ὑπὲρ σωτηρίου δώδεκα, ἅπαντα θυσίαν τῷ Κυρίῳ.

67 Καὶ ἀπέδωκαν τὰ προστάγματα τοῦ βασιλέως τοῖς βασιλικοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἐπάρχοις κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ ἐδόξασαν τὸ ἔθνος, καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου.

68 Καὶ τούτων τελεσθέντων, προσήλθοσάν μοι οἱ ἡγέμενοι, λέγοντες,

69 Οὐκ ἐχώρισαν τὸ ἔθνος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς καὶ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν Χαναναίων, καὶ Χετταίων, καὶ

Φερεζαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, καὶ Μωαβιτῶν, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ Ἰδουμαίων.

70 Συνῴκησαν γὰρ μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτῶν καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ ἐπεμίγη τὸ σπέρμα τὸ ἅγιον εἰς τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς, καὶ μετεῖχον οἱ ἡγούμενοι καὶ οἱ μεγιστᾶνες τῆς ἀνομίας ταύτης ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πράγματος.

71 Καὶ ἅμα τῷ ἀκοῦσαί με ταῦτα, διέρρηξα τὰ ἱμάτια καὶ τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα, καὶ κατέτιλα τοῦ τριχώματος τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος, καὶ ἐκάθισα σύννους καὶ περίλυπος.

72 Καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς μὲ ὅσοι ποτὲ ἐπεκινοῦντο ἐπὶ τῷ ῥήματι Κυρίου Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, ἐμοῦ πενθοῦντος ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ· καὶ ἐκαθήμην περίλυπος ἕως τῆς δειλινῆς θυσίας.

73 Καὶ ἐξεγερθεὶς ἐκ τῆς νηστείας, διερρηγμένα ἔχων τὰ ἱμάτια καὶ τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα, κάμψας τὰ γόνατα, καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Κύριον,

74 Ἔλεγον, Κύριε, ᾐσχυμμαι καὶ ἐντέτραμμαι κατὰ πρόσωπόν σου.

75 Αἱ γὰρ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐπλεόνασαν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, καὶ αἱ ἄγνοιαι ἡμῶν ὑπερήνεγκαν ἕως τοῦ ἐρανοῦ,

76 Ἔτι ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ἐσμὲν ἐν μεγάλῃ ἁμαρτίᾳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

77 Καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν παρεδόθημεν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν, καὶ σὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ σὺν τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν, τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς εἰς ῥομφαίαν καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ προνομὴν μετὰ αἰσχύνης μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας.

78 Καὶ νῦν κατὰ τόσον τι ἐγενήθη ἡμῖν ἔλεος παρὰ τοῦ Κυρίου Κυρίου, καταλειφθῆναι ἡμῖν ῥίζαν καὶ ὄνομα ἐν τῷ τόπῳ ἁγιάσματός σου,

79 Καὶ δοῦναι ἡμῖν τροφὴν ἐν τῷ καιρῷ τῆς δειλείας ἡμῶν;

80 Καὶ ἐν τῷ δειλεύειν ἡμᾶς οὐκ ἐγκατελείφθημεν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἀλλὰ ἐποίησεν ἡμᾶς ἐν χάριτι ἐνώπιον τῶν βασιλέων Περσῶν, δοῦναι ἡμῖν τροφὴν,

81 Καὶ δοξάσαι τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ ἐγεῖραι τὴν ἔρημον Σιὼν, δοῦναι ἡμῖν στερέωμα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλήμ.

82 Καὶ νῦν τί ἐροῦμεν Κύριε ἔχοντες ταῦτα; παρέβημεν γὰρ τὰ προστάγματά σου, ἃ

ἴδωκας ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν, λέγων,

83 Ὅτι ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσέρχεσθε κληρονομῆσαι, ἔστι γῆ μεμολυσμένη μολυσμῷ τ ἀλλογενῶν τ γῆς, καὶ τ ἀκαθαρσίας αὐτῶν ἐπλήρωσαν αὐτήν.

84 Καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ συνοικίσητε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν,

85 Καὶ οὐ ζητήσετε εἰρηνεῦσαι τὰ πρὸς αὐτοὺς τ ἄπαντα χρόνον, ἵνα ἰσχύσαντες φάγητε τὰ ἀγαθὰ τ γῆς, καὶ κατακληρονομήσητε τοῖς τέκνοις ὑμῶν ἕως αἰῶνος.

86 Καὶ τὰ συμβαίνοντα πάντα ἡμῖν γίνεται διὰ τὰ ἔργα ἡμῶν τὰ πονηρὰ, καὶ τὰς μεγάλας ἁμαρτίας ἡμῶν· σὺ γὰρ Κύριε ὁ κυρίσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν,

87 Ἔδωκας ἡμῖν τοιαύτην ῥίζαν, πάλιν ἀνεκάμψαμεν παραβῆναι τ νόμον σε εἰς τὸ ἐπιμιγῆναι τῇ ἀκαθαρσίᾳ τῶν ἐθνῶν τ γῆς.

88 Οὐχὶ ὠργίσθης ἡμῖν ἀπολέσαι ἡμᾶς, ἕως τ μὴ καταλιπεῖν ῥίζαν καὶ σπέρμα καὶ ὄνομα ἡμῶν;

89 Κύριε τ Ἰσραὴλ ἀληθινὸς εἶ· κατελείφθημεν γὰρ ῥίζα ἐν τῇ σήμερον.

90 Ἰδὲ νῦν ἐσμὲν ἐνώπιόν σε ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν· οὐ γάρ ἐστι σῆναι ἔτι ἔμπροσθέν σου ἐπὶ τούτοις.

91 Καὶ ὅτε προσευχόμενος Ἔσδρας ἀνθωμολογεῖτο κλαίων καὶ πεπτωκὼς ἔμπροσθεν τ ἱερῦ, ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ὄχλος πολὺς σφόδρα, ἄνδρες, καὶ γυναῖκες, καὶ νεανίαι· κλαυθμὸς γὰρ ἦν μέγας ἐν τῷ πλήθει.

92 Καὶ φωνήσας Ἰεχονίας Ἰεήλε τ υἱῶν Ἰσραὴλ, εἶπεν, Ἔσδρα, ἡμεῖς ἡμάρτομεν εἰς τ Κύριον· συνῳκίσαμεν γυναῖκας ἀλλογενεῖς ἐκ τ ἐθνῶν τ γῆς· καὶ νῦν ἔστιν ἐπάνω πᾶς Ἰσραήλ.

93 Ἐν τούτῳ γενέσθω ἡμῖν ὁρκωμοσία πρὸς τ Κύριον, ἐκβαλεῖν πάσας τὰς γυναῖκας ἡμῶν τὰς ἐκ τ ἀλλογενῶν σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῶν,

94 Ὡς ἐκρίθη σοι, καὶ ὅσοι πεισθαρχῶσι τ νόμῳ Κυρίκ.

95 Ἀναστὰς ἐπιτέλει· πρὸς σὲ γὰρ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σῦ ἰσχὺν ποιεῖν.

96 Καὶ ἀναστὰς Ἔσδρας ὥρκισε τοὺς φυλάρχας τῶν ἱερέων καὶ Λευιτῶν παντὸς τ Ἰσραὴλ, ποιῆσαι κατὰ ταῦτα· καὶ ὤμοσαν.

Κεφ. Θ'. θ.

ΚΑΙ ἀναστὰς Ἔσδρας ἀπὸ τ αὐλῆς τ ἱερῦ, ἐπορεύθη εἰς τὸ παστοφόριον Ἰωνὰν τ Ἐλιασίβ.

2 Καὶ αὐλισθεὶς ἐκεῖ, ἄρτυ οὐκ ἐγεύσατο οὐδὲ ὕδωρ ἔπιε, πενθῶν ἐπὶ τ ἀνομιῶν τ μεγάλων τ πλήθες.

3 Καὶ ἐγένετο κήρυγμα ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερυσαλὴμ πᾶσι τοῖς ἐκ τ αἰχμαλωσίας, συναχθῆναι εἰς Ἱερυσαλήμ.

4 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ ἀπαντήσωσιν ἐν δυσὶν ἢ τρισὶν ἡμέραις, κατὰ τὸ κρίμα τῶν προκαθημένων πρεσβυτέρων, ἀνιερωθήσονται τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἀλλοτριωθήσεται ἀπὸ τ πλήθες τ αἰχμαλωσίας.

5 Καὶ ἐπισυνήχθησαν πάντες οἱ ἐκ τ φυλῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν ἐν τρισὶν ἡμέραις εἰς Ἱερυσαλήμ· ἔτος ὁ μὴν ἔνατος, τῇ εἰκάδι τ μηνός.

6 Καὶ συνεκάθισαν πᾶν τὸ πλῆθος ἐν τῷ εὐρυχώρῳ τῆ ἱερῆ, τρέμοντες διὰ τ ἐνεστῶτα χειμῶνα.

7 Καὶ ἀναστὰς Ἔσδρας εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἠνομήσατε καὶ συνῳκίσατε γυναιξὶν ἀλλογενέσι, τ προσθεῖναι ἁμαρτίας τῷ Ἰσραήλ.

8 Καὶ νῦν δότε ὁμολογίαν δόξαν τῷ Κυρίῳ Θεῷ τ πατέρων ἡμῶν,

9 Καὶ ποιήσατε τὸ θέλημα αὐτῦ, καὶ χωρίσθητε ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τ γῆς, καὶ ἀπὸ τ γυναικῶν τ ἀλλογενῶν.

10 Καὶ ἐφώνησεν ἅπαν τὸ πλῆθος, καὶ εἶπον μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Οὕτως ὡς εἴρηκας, ποιήσομεν.

11 Ἀλλὰ τὸ πλῆθος πολὺ καὶ ὥρα χειμερινὴ, καὶ οὐκ ἰσχύομεν ἔξω εἶναι αἴθριοι· καὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡμέρας μιᾶς οὐδὲ δύο, ἐπὶ πλεῖον γὰρ ἡμάρτομεν ἐν τούτοις.

12 Στήτωσαν δὲ οἱ προηγούμενοι τ πλήθες, καὶ πάντες οἱ ἐκ τ κατοικιῶν ἡμῶν ὅσοι ἔχουσι γυναῖκας ἀλλογενεῖς, παραγενηθήτωσαν λαβόντες χρόνον,

13 Ἑκάστυ δὲ τόπυ τὺς πρεσβυτέρυς καὶ τὺς κριτὰς, ἕως τᾶ λῦσαι ἀφ' ἡμῶν τ ὀργὴν Κυρίυ ἀφ' ἡμῶν τ πράγματος τούτυ.

14 Ἰωνάθας Ἀζαήλυ, καὶ Ἐζεκίας Θεωκανῦ ἐπεδέξαντο κατὰ ταῦτα· καὶ Μοσόλλαμος, καὶ Λευὶς, καὶ Σαββαταῖος συνεβράβευσαν αὐτοῖς.

15 Καὶ ἐποίησαν κατὰ πάντα ταῦτα οἱ ἐκ τ αἰχμαλωσίας·

16 Καὶ ἐπελέξατο αὐτῷ Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς ἄνδρας ἡγουμένους τ πατριῶν αὐτῶν πάντας κατ' ὄνομα, καὶ συνεκλείσθησαν τῇ

νεμηνίᾳ τῆ μηνὸς τῆ δεκάτῃ, ἐτάσαι τὸ πρᾶγμα.

17 Καὶ ἤχθη ἐπὶ πέρας τὰ κατὰ τὰς ἄνδρας τὰς ἐπισυνέχοντας γυναῖκας ἀλλογενεῖς, ἕως τῆς νεμηνίας τοῦ πρώτου μηνός.

18 Καὶ εὑρέθησαν τ ἱερέων οἱ ἐπισυναχθέντες ἀλλογενεῖς γυναῖκας ἔχοντες,

19 Ἐκ τ υἱῶν Ἰησῆ ϛ Ἰωσεδὲκ, καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆ, Μαθήλας, καὶ Ἐλεάζαρος, καὶ Ἰώριβος, καὶ Ἰωαδάνος.

20 Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐκβαλεῖν τὰς γυναῖκας αὐτῶν· καὶ εἰς ἐξιλασμὸν κριὸς ὑπὲρ τ ἀγνοίας αὐτῶν.

21 Καὶ ἐκ τ υἱῶν Ἐμμὴρ, Ἀνανίας, καὶ Ζαβδαῖος, καὶ Μάνης, καὶ Σαμαῖος, καὶ Ἱερεὴλ, καὶ Ἀζαρίας·

22 Καὶ ἐκ τ υἱῶν Φαισὲρ, Ἐλιωναῖς, Μασσίας, Ἰσμαῆλος, καὶ Ναθαναῆλος, καὶ Ὠκόδηλος, καὶ Σαλόας.

23 Καὶ ἐκ τ Λευιτῶν, Ἰωζαβάδος, καὶ Σεμεὶς, καὶ Κώϊος, (ἔτός ἐϛι Καλιτὰς,) καὶ Παθαῖος, καὶ Ἰούδας, καὶ Ἰωνάς.

24 Ἐκ τ ἱεροψαλτῶν, Ἐλιάσαβος, Βακχῆρος.

25 Ἐκ τ θυρωρῶν, Σαλῆμος, καὶ Τολβάνης.

26 Ἐκ ϛ Ἰσραὴλ ἐκ τ υἱῶν Ὁρὸς, Ἱερμὰς, καὶ Ἰεζίας, καὶ Μελχίας, καὶ Μαῆλος, καὶ Ἐλεάζαρος, καὶ Ἀσιβίας, καὶ Βαναίας.

27 Ἐκ τ υἱῶν Ἠλὰ, Ματθανίας, Ζαχαρίας, καὶ Ἰεζριῆλος, καὶ Ἰωαβδίος, καὶ Ἱερμωὴθ, καὶ Ἀϊδίας.

28 Καὶ ἐκ τ υἱῶν Ζαμωὴθ, Ἐλιαδὰς, Ἐλιάσιμος, Ὀθονίας, Ἰαριμωὴθ, καὶ Σάβαθος, καὶ Ζεραλίας.

29 Καὶ ἐκ τ υἱῶν Βηβαὶ, Ἰωάννης, καὶ Ἀνανίας, καὶ Ἰωζαβδος, καὶ Ἀμαθίας.

30 Ἐκ τ υἱῶν Μανὶ, Ὠλαμὸς, Μαμοῦχος, Ἰεδαῖος, Ἰασούβος, καὶ Ἰασαῆλος, καὶ Ἱερεμώθ.

31 Καὶ ἐξ υἱῶν Ἀδδὶ, Νάαθος, καὶ Μοοσίας, Λακκῆνος, καὶ Ναΐδος, Ματθανίας, καὶ Σεσθὴλ, καὶ Βαλνέος, καὶ Μανασσίας.

32 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀνὰν, Ἐλιωνὰς, καὶ Ἀσαΐας, καὶ Μελχίας, καὶ Σαββαῖος, καὶ Σίμων Χοσαμαῖος.

33 Καὶ ἐκ τ υἱῶν Ἀσὸμ, Ἀλταναῖος, καὶ Ματταθίας, καὶ Σαβανναῖος, καὶ Ἐλιφαλὰτ, καὶ Μανασσῆς, καὶ Σεμεΐ.

34 Καὶ ἐκ τ υἱῶν Βαανὶ, Ἱερεμίας, Μομδίος, Ἰσμαῆρος, Ἰωὴλ, Μαβδαὶ, καὶ Πεδίας, καὶ Ἄνως, Ῥαβασίων, καὶ Ἐνάσιβος, καὶ Μαμνιτάναιμος, Ἐλί-

ασις, Βαννὲς, Ἐλιαλὶ, Σομεῖς, Σελεμίας, Ναθανίας· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐζώρα, Σεσὶς, Ἐσριὶλ, Ἀζαῆλος, Σαματὸς, Ζαμβρὶ, Ἰωσηφ.

35 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐθμὰ, Μαζιτίας, Ζαβδαίας, Ἠδαὶς, Ἰεηὶλ, Βαναίας.

36 Πάντες ἦτοι συνῴκισαν γυναῖκας ἀλλογενεῖς, καὶ ἀπέλυσαν αὐτὰς σὺν τέκνοις.

37 Καὶ κατῴκησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερασαλὴμ καὶ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ ναμηνίᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν.

38 Καὶ συνήχθη πᾶν τὸ πλῆθος ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ εὐρύχωρον τοῦ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἱεροῦ πυλῶνος,

39 Καὶ εἶπεν Ἔσδρα τῷ ἱερεῖ καὶ ἀναγνώστῃ, Κόμισαι τὸν νόμον Μωυσῆ, τὸν παραδοθέντα ὑπὸ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ.

40 Καὶ ἐκόμισεν Ἔσδρας ὁ ἀρχιερεὺς τὸν νόμον πάντι τῷ πλήθει ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς, καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσιν, ἀκοῦσαι τοῦ νόμου ναμηνίᾳ τοῦ ἑβδόμου μηνός.

41 Καὶ ἀνεγίνωσκεν ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἱεροῦ πυλῶνος εὐρυχώρῳ, ἐξ ὄρθρου ἕως μέσης ἡμέρας, ἐνώπιον ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· καὶ ἐπίδωκαν πᾶν τὸ πλῆθος τὸν νῶν εἰς τὸν νόμον.

42 Καὶ ἔστη Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀναγνώστης τοῦ νόμου ἐπὶ τοῦ ξυλίνου βήματος τοῦ κατασκευασθέντος.

43 Καὶ ἔστησαν παρ' αὐτῷ Ματταθίας, Σαμμοὺς, Ἀναννίας, Ἀζαρίας, Οὐρίας, Ἐζεκίας, Βαάλσαμος, ἐκ δεξιῶν·

44 Καὶ ἐξ εὐωνύμων Φαλδαῖος, καὶ Μισαὴλ, Μελχίας, Λωθάσβος, Ναβαρίας, Ζαχαρίας.

45 Καὶ ἀναλαβὼν Ἔσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον τοῦ πλήθους, προεκάθητο ἐπιδόξως ἐνώπιον πάντων.

46 Καὶ ἐν τῷ λῦσαι τὸν νόμον, πάντες ὀρθοὶ ἔστησαν· καὶ εὐλόγησεν Ἔσδρας τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑψίστῳ Θεῷ σαβαὼθ παντοκράτορι.

47 Καὶ ἐπεφώνησε πᾶν τὸ πλῆθος, Ἀμήν· καὶ ἄραντες ἄνω τὰς χεῖρας, προσπεσόντες ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησαν τῷ Κυρίῳ.

48 Ἰησοῦς, καὶ Ἀννιὼθ, καὶ Σαραβίας, καὶ Ἰωδινὸς, καὶ Ἰάκωβος, Σαβαταῖος, Αὐταίας, Μαιάννας, καὶ Καλίτας, Ἀζαρίας, καὶ Ἰώζαβδος, καὶ Ἀνανίας, Φαλίας, οἱ Λευῖται, ἐδίδασκον τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, καὶ προὸς τὸ πλῆθος ἀνεγίνωσκον τὸν νόμον

τ̃ Κυρίε, ἐμφυσιῶντες ἅμα τ̀ ἀνάγνωσιν.

49 Καὶ εἶπεν Ἀτθαράτης Ἔσδρα τῷ ἀρχιερεῖ καὶ ἀναγνώστῃ, καὶ τοῖς Λευίταις τοῖς διδάσκουσι τὸ πλῆθος ἐπὶ πάντας,

50 Ἡ ἡμέρα αὕτη ἐστὶν ἁγία τῷ Κυρίῳ· καὶ πάντες ἔκλαιον ἐν τῷ ἀκοῦσαι τ̃ νόμε·

51 Βαδίσαντες ἔν φάγετε λιπάσματα, καὶ πίετε γλυκάσματα, καὶ ἀποστείλατε ἀποστολὰς τοῖς μὴ ἔχουσιν·

52 Ἁγία γὰρ ἡ ἡμέρα τῷ Κυρίῳ· καὶ μὴ λυπεῖσθε, ὁ γὰρ Κύριος δοξάσει ὑμᾶς.

53 Καὶ οἱ Λευῖται ἐκέλευον πάντι τῷ δήμῳ, λέγοντες, Ἡ ἡμέρα αὕτη ἁγία, μὴ λυπεῖσθε.

54 Καὶ ᾤχοντο πάντες φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ εὐφραίνεσθαι, καὶ δοῦναι ἀποστολὰς τοῖς μὴ ἔχουσι, καὶ εὐφρανθῆναι μεγάλως,

55 Ὅτι γὰρ ἐνεφυσιώθησαν ἐν τοῖς ῥήμασιν οἷς ἐδιδάχθησαν, καὶ ἐπισυνήχθησαν.

ΤΩΒΙΤ.

Κεφ. α'. 1.

ΒΙΒΛΟΣ λόγων Τωβὶτ, τ̃ Τωβιὴλ, τ̃ Ἀνανιὴλ, τ̃ Ἀδουὴλ, τ̃ Γαβαὴλ, ἐκ τ̃ σπέρματος Ἀσιὴλ, ἐκ τ̂ φυλῆς Νεφθαλὶ,

2 Ὃς ᾐχμαλωτεύθη ἐν ἡμέραις Ἐνεμεσσάρ τ̃ βασιλέως Ἀσσυρίων ἐκ Θίσβης, ἣ ἐστιν ἐκ δεξιῶν κυδίως τ̂ Νεφθαλὶ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὑπεράνω Ἀσήρ.

3 Ἐγὼ Τωβὶτ ὁδοῖς ἀληθείας ἐπορευόμην καὶ δικαιοσύνης πάσας τὰς ἡμέρας τ̂ ζωῆς μ̀· καὶ ἐλεημοσύνας πολλὰς ἐποίησα τοῖς ἀδελφοῖς μ̀, καὶ τῷ ἔθνει, τοῖς συμπορευθεῖσι μετ' ἐμοῦ εἰς χώραν Ἀσσυρίων εἰς Νινευῆ.

4 Καὶ ὅτε ἤμην ἐν τῇ χώρᾳ μ̀ ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ, νεωτέρ μ̀ ὄντος, πᾶσα φυλὴ τ̃ Νεφθαλὶ τ̃ πατρός μ̀ ἀπέστη ἀπὸ τ̃ οἴκε Ἱερουσολύμων, τ̂ ἐκλεγείσης ἀπὸ πασῶν τ̃ φυλῶν Ἰσραὴλ, εἰς τὸ θυσιάζειν πά-

σας τὰς φυλάς· καὶ ἡγιάσθη ὁ ναὸς τ̃ κατασκηνώσεως τ̃ ὑψίστου, καὶ ᾠκοδομήθη εἰς πάσας τὰς γενεὰς τ̃ αἰῶνος.

5 Καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ αἱ συναποστᾶσαι ἔθυον τῇ Βάαλ τῇ δαμάλει, καὶ ὁ οἶκος Νεφθαλὶ τ̃ πατρός μου.

6 Κἀγὼ μόνος ἐπορευόμην πλεονάκις εἰς Ἱεροσόλυμα ἐν ταῖς ἑορταῖς, καθὼς γέγραπται πάντι τῷ Ἰσραὴλ, ἐν προστάγματι αἰωνίῳ, τὰς ἀπαρχὰς, καὶ τὰς δεκάτας τ̃ γεννημάτων, καὶ τὰς πρωτοκουρίας ἔχων, καὶ ἐδίδουν αὐτὰς τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν πρὸς τὸ θυσιαστήριον πάντων τ̃ γεννημάτων.

7 Τὴν δεκάτην ἐδίδουν τοῖς υἱοῖς Λευὶ τοῖς θεραπεύουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τ̃ δευτέραν δεκάτην ἀπεπρατιζόμην, καὶ ἐπορευόμην καὶ ἐδαπάνων αὐτὰ ἐν Ἱεροσολύμοις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν,

8 Καὶ τὴν τρίτην ἐδίδουν οἷς καθήκει, καθὼς ἐνετείλατο Δεββωρὰ ἡ μήτηρ τ̃ πατρός μου, διότι ὀρφανὸς κατελείφθην ὑπὸ τ̃ πατρός μου.

9 Καὶ ὅτε ἐγενόμην ἀνὴρ, ἔλαβον Ἄνναν γυναῖκα ἐκ τ̃ σπέρματος τ̃ πατριᾶς ἡμῶν· καὶ ἐγέννησα ἐξ αὐτῆς Τωβίαν.

10 Καὶ ὅτε ᾐχμαλωτίσθημεν εἰς Νινευῆ, πάντες οἱ ἀδελφοί μου, καὶ οἱ ἐκ τ̃ γένους μου ἤσθιον ἐκ τ̃ ἄρτων τ̃ ἐθνῶν.

11 Ἐγὼ δὲ συνετήρησα τὴν ψυχήν μου μὴ φαγεῖν,

12 Καθότι ἐμεμνήμην τ̃ Θεοῦ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ μου.

13 Καὶ ἔδωκεν ὁ ὕψιστος χάριν καὶ μορφὴν ἐνώπιον Ἐνεμεσσάρου, καὶ ἤμην αὐτῷ ἀγορασής.

14 Καὶ ἐπορευόμην εἰς τὴν Μηδίαν, καὶ παρεθέμην Γαβαήλῳ τῷ ἀδελφῷ Γαβρία ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας, ἀργυρίου τάλαντα δέκα.

15 Καὶ ὅτε ἀπέθανεν Ἐνεμεσσὰρ, ἐβασίλευσε Σενναχηρὶμ ὁ υἱὸς αὐτ̃ ἀντ' αὐτ̃, καὶ αἱ ὁδοὶ αὐτ̃ ἠκατασάθησαν, καὶ οὐκ ἔτι ἠδυνάσθην πορευθῆναι εἰς τ̃ Μηδίαν.

16 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐνεμεσσὰρ ἐλεημοσύνας πολλὰς ἐποίουν τοῖς ἀδελφοῖς μου· τὰς ἄρτους μου ἐδίδουν τοῖς πεινῶσι,

17 Καὶ ἱμάτια τοῖς γυμνοῖς· καὶ εἴ τινα ἐκ τ̃ γένους μου ἐθεώρουν τεθνηκότα καὶ ἐρριμμένον ὀπίσω τ̃ τείχους Νινευῆ, ἔθαπτον αὐτόν.

18 Καὶ εἴ τινα ἀπέκτεννε Σενναχηρὶμ ὁ βασιλεὺς, ὅτε ἦλθε φεύγων ἐκ τ̃ Ἰουδαίας, ἔθαψα αὐτὸς κλέπτων· πολ-

λὰς γὰρ ἀπέκτεινεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ· καὶ ἐζητήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τὰ σώματα, καὶ οὐχ εὑρέθη.

19 Πορευθεὶς δὲ εἷς τῶν ἐν Νινευῆ, ὑπέδειξε τῷ βασιλεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι θάπτω αὐτούς, καὶ ἐκρύβην· ἐπιγνοὺς δὲ ὅτι ζητοῦμαι ἀποθανεῖν, φοβηθεὶς ἀνεχώρησα.

20 Καὶ διηρπάγη πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ οὐ κατελείφθη μοι ὀδὲν, πλὴν Ἄννας τῆς γυναικός μου, καὶ Τωβίου τοῦ υἱοῦ μου.

21 Καὶ οὐ διῆλθον ἡμέρας πεντήκοντα, ἕως οὗ ἀπέκτειναν αὐτὸν οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ ἔφυγον εἰς τὰ ὄρη Ἀραράθ· καὶ ἐβασίλευσε Σαχερδονὸς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἔταξεν Ἀχιάχαρον τὸν Ἀναὴλ υἱὸν τὸν ἀδελφόν μου ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἐκλογισίαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν διοίκησιν.

22 Καὶ ἠξίωσεν Ἀχιάχαρος περὶ ἐμοῦ, καὶ ἦλθον εἰς Νινευῆ. Ἀχιάχαρος δὲ ἦν ὁ οἰνοχόος, καὶ ἐπὶ τὸν δακτυλίου, καὶ διοικητὴς, καὶ ἐκλογιστὴς, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ὁ Σαχερδονὸς ἐκ δευτέρας, ἦν δὲ ἐξάδελφός μου.

Κεφ. β'. 2.

ΟΤΕ δὲ κατῆλθον εἰς τὸν οἰκόν μου, καὶ ἀπεδόθη μοι Ἄννα ἡ γυνή μου, καὶ Τωβίας ὁ υἱός μου, ἐν τῇ πεντηκοστῇ ἑορτῇ, ἥ ἐστιν ἁγία ἑπτὰ ἑβδομάδων, ἐγενήθη ἄριστον καλόν μοι, καὶ ἀνέπεσα τοῦ φαγεῖν.

2 Καὶ ἐθεασάμην ὄψα πολλὰ, καὶ εἶπα τῷ υἱῷ μου, Βάδισον καὶ ἄγαγε ὃν ἂν εὕρῃς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐνδεῆ, ὃς μέμνηται τοῦ Κυρίου, καὶ ἰδοὺ μένω σε.

3 Καὶ ἐλθὼν, εἶπε, Πάτερ εἷς ἐκ τοῦ γένους ἡμῶν ἐσραγγαλωμένος ἔρριπται ἐν τῇ ἀγορᾷ.

4 Κἀγὼ πρινὴ γεύσασθαί με, ἀναπηδήσας ἀνειλόμην αὐτὸν εἰς τι οἴκημα ἕως οὗ ἔδυ ὁ ἥλιος.

5 Καὶ ἐπισρέψας ἐλεσάμην, καὶ ἤσθιον τὸν ἄρτον μου ἐν λύπῃ.

6 Καὶ ἐμνήσθην τῆς προφητείας Ἀμὼς, καθὼς εἶπε, Στραφήσονται αἱ ἑορταὶ ὑμῶν εἰς πένθος, καὶ πᾶσαι αἱ εὐφροσύναι ὑμῶν εἰς θρῆνον.

7 Καὶ ἔκλαυσα· καὶ ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ᾠχόμην, καὶ ὀρύξας ἔθαψα αὐτόν.

8 Καὶ οἱ πλησίον ἐπεγέλων, λέγοντες, Οὐκ ἔτι φοβεῖται φονευθῆναι περὶ τοῦ πράγματος τούτου, καὶ ἀπέδρα, καὶ ἰδοὺ πάλιν θάπτει τοὺς νεκρούς.

9 Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνέλουσα θάψας, καὶ ἐκοιμήθην μεμιαμμένος παρὰ τὸν τοῖχον

τ αὐλῆς, καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἀκάλυπτον ἦν.

10 Καὶ ἐκ ἤδειν ὅτι ῥαθία ἐν τῷ τοίχῳ ἐσί· καὶ τ ὀφθαλμῶν μκ ἀνεῳγότων, ἀφώδευσαν τὰ ῥαθία θερμὰ εἰς τοὺς ὀφθαλμές μκ, καὶ ἐξενήθη λευκώματα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μκ· καὶ ἐπορεύθην πρὸς ἰατρὲς, καὶ ἐκ ὠφέλησάν μκ· Ἀχιάχαρος δὲ ἔτρεφέ με ἕως οὗ ἐπορεύθην εἰς τ Ἐλυμαΐδα.

11 Καὶ ἡ γυνή μκ Ἄννα ἠριθεύετο ἐν τοῖς γυναικείοις, καὶ ἀπέστελλε τοῖς κυρίοις.

12 Καὶ ἀπέδωκαν αὐτῇ καὶ αὐτοὶ τ μισθὸν, προσδόντες καὶ ἔριφον.

13 Ὅτε δὲ ἦλθε πρὸς μὲ, ἤρξατο κράζειν· καὶ εἶπα αὐτῇ, Πόθεν τὸ ἐρίφιον; μὴ κλεψίμαιόν ἐσιν; ἀπίδος αὐτὸ τοῖς κυρίοις· οὐ γὰρ θεμιτόν ἐσι φαγεῖν κλεψίμαιον.

14 Ἡ δὲ εἶπε, Δῶρον δέδοταί μοι ἐπὶ τῷ μισθῷ· καὶ ἐκ ἐπίστευον αὐτῇ· καὶ ἔλεγον ἀποδιδόναι αὐτὸ τοῖς κυρίοις, καὶ ἠρυθρίων πρὸς αὐτήν· ἡ δὲ ἀποκριθεῖσα εἶπέ μοι, Πῦ εἰσιν αἱ ἐλεημοσύναι σε, καὶ αἱ δικαιοσύναι σου; ἰδὲ γνωσὰ πάντα μετὰ σῦ.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ λυπηθεὶς ἔκλαυσα, καὶ προσευξάμην μετ' ὀδύνης, λέγων,

2 Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ πάντα τὰ ἔργα σε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σε ἐλεημοσύναι καὶ ἀλήθεια, καὶ κρίσιν ἀληθινὴν καὶ δικαίαν σὺ κρίνεις εἰς τ αἰῶνα.

3 Μνήσθητί μκ, καὶ ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ· μὴ μὲ ἐκδικῆς ταῖς ἁμαρτίαις μκ καὶ τοῖς ἀγνοήμασί μκ, καὶ τ πατέρων μκ, ἃ ἥμαρτον ἐνώπιόν σε.

4 Παρήκεσαν γὰρ τ ἐντολῶν σε, καὶ ἔδωκας ἡμᾶς εἰς διαρπαγὴν καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ θάνατον καὶ παραβολὴν ὀνειδισμῶ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐν οἷς ἐσκορπίσμεθα.

5 Καὶ νῦν πολλαὶ αἱ κρίσεις σε εἰσὶ καὶ ἀληθιναὶ, ἐξ ἐμῦ ποιῆσαι περὶ τ ἁμαρτιῶν μκ καὶ τ πατέρων μκ, ὅτι ἐκ ἐποιήσαμεν τὰς ἐντολάς σε, οὐ γὰρ ἐπορεύθημεν ἐν ἀληθείᾳ ἐνώπιόν σε.

6 Καὶ νῦν κατὰ τὸ ἀρεσὸν ἐνώπιόν σε ποίησον μετ' ἐμῦ· ἐπίταξον ἀναλαβεῖν τὸ πνεῦμά μκ, ὅπως ἀπολυθῶ, καὶ γένωμαι γῆ, διότι λυσιτελεῖ μοι ἀποθανεῖν, ἢ ζῆν· ὅτι ὀνειδισμὸς ψευδεῖς ἤκεσα, καὶ λύπη ἐσὶ πολλὴ ἐν ἐμοί· ἐπίταξον ἀπολυθῆναί με τ ἀνάγκης ἤδη εἰς τ αἰώνιον τόπον, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῦ.

7 Ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ συνέβη τῇ θυγατρὶ Ραγουὴλ Σάρρᾳ ἐν Ἐκβατάνοις τ Μηδίας, καὶ ταύτην ὠνειδισθῆναι ὑπὸ παιδισκῶν πατρὸς αὐτῆς,

8 Ὅτι ἦν δεδομένη ἀνδράσιν ἑπτὰ, καὶ Ἀσμοδαῖος τὸ πονηρὸν δαιμόνιον ἀπέκτεινεν αὐτούς, πρινὴ γενέσθαι αὐτὰς μετ' αὐτῆς ὡς ἐν γυναιξί· καὶ εἶπαν αὐτῇ, Οὐ συνιεῖς ἀποπνίγουσά σε τὰς ἄνδρας; ἤδη ἑπτὰ ἔσχες, καὶ ἑνὸς αὐτῶν οὐκ ὠνομάσθης.

9 Τί ἡμᾶς μαστιγοῖς; εἰ ἀπέθαναν, βάδιζε μετ' αὐτῶν, μὴ ἴδοιμέν σε υἱὸν ἢ θυγατέρα εἰς τ αἰῶνα.

10 Ταῦτα ἀκούσασα ἐλυπήθη σφόδρα, ὥστε ἀπάγξασθαι· καὶ εἶπε, Μία μέν εἰμι τῷ πατρί μου· ἐὰν ποιήσω τοῦτο, ὄνειδος αὐτῷ ἔσαι, καὶ τὸ γῆρας αὐτοῦ καταζῶ μετ' ὀδύνης εἰς ᾅδου.

11 Καὶ ἐδεήθη πρὸς τῇ θυρίδι, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ ἔντιμον εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογήσαισάν σε πάντα τὰ ἔργα σου εἰς τ αἰῶνα.

12 Καὶ νῦν, Κύριε, τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ τὸ πρόσωπόν μου εἰς σὲ δέδωκα.

13 Εἶπον, ἀπολῦσαί με ἀπὸ τ γῆς, καὶ μὴ ἀκοῦσαί με μηκέτι ὀνειδισμόν.

14 Σὺ γινώσκεις Κύριε, ὅτι καθαρά εἰμι ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας ἀνδρὸς,

15 Καὶ οὐκ ἐμόλυνα τὸ ὄνομά μου ἐδὲ τὸ ὄνομα τ πατρός μου ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας μου· μονογενής εἰμι τῷ πατρί μου, καὶ οὐκ ὑπάρχει αὐτῷ παιδίον ὃ κληρονομήσει αὐτὸν, οὐδὲ ἀδελφὸς ἐγγὺς, οὐδὲ ὑπάρχων αὐτῷ υἱὸς, ἵνα συντηρήσω ἐμαυτὴν αὐτῷ γυναῖκα, ἤδη ἀπώλοντό μοι ἑπτά· ἱνατί μοι ζῆν; καὶ εἰ μὴ δοκεῖ σοι ἀποκτεῖναί με, ἐπίταξον ἐπιβλέψαι ἐπ' ἐμὲ, καὶ μηκέτι ἐλεῆσαί με, καὶ ἀκοῦσαί με ὀνειδισμόν.

16 Καὶ εἰσηκούσθη προσευχὴ ἀμφοτέρων ἐνώπιον τ δόξης τοῦ μεγάλου,

17 Ῥαφαὴλ καὶ ἀπεσάλη ἰάσασθαι τοὺς δύο, ἢ Τωβὶτ λεπίσαι τὰ λευκώματα, καὶ Σάρραν τὴν τ Ραγουὴλ δοῦναι Τωβία τῷ υἱῷ Τωβὶτ γυναῖκα, καὶ δῆσαι Ἀσμοδαῖον τὸ πονηρὸν δαιμόνιον, διότι Τωβία ἐπιβάλλει κληρονομῆσαι αὐτήν· ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἐπισρέψας Τωβὶτ εἰσῆλθεν εἰς τ οἶκον αὐτοῦ, καὶ Σάρρα ἡ τοῦ Ραγουὴλ κατέβη ἐκ τοῦ ὑπερῴου αὐτῆς.

Κεφ. δ'. 4.

ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐμνήσθη Τωβὶτ περὶ τοῦ ἀργυρίου, οὗ παρέθετο Γαβαὴλ ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας.

2 Καὶ εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, Ἐγὼ ἠτησάμην θάνατον, τί οὐ καλῶ Τωβίαν τὸν υἱόν μου, ἵνα αὐτῷ ὑποδείξω, πρὶν ἀποθανεῖν με;

3 Καὶ καλέσας αὐτὸν, εἶπε, Παιδίον, ἐὰν ἀποθάνω, θάψον με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν μητέρα σου· τίμα αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ ποίει τὸ ἀρεστὸν αὐτῇ, καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτήν.

4 Μνήσθητι παιδίον, ὅτι πολλὰς κινδύνους εἴρακεν ἐπὶ σοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ· ὅταν ἀποθάνῃ, θάψον αὐτὴν παρ' ἐμοὶ ἐν ἑνὶ τάφῳ.

5 Πάσας τὰς ἡμέρας, παιδίον, Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν μνημόνευε, καὶ μὴ θελήσῃς ἁμαρτάνειν καὶ παραβῆναι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· δικαιοσύνην ποίει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ μὴ πορευθῇς ταῖς ὁδοῖς τῆς ἀδικίας.

6 Διότι ποιοῦντός σε τὴν ἀλήθειαν, εὐοδίαι ἔσονται ἐν τοῖς ἔργοις σου, καὶ πᾶσι τοῖς ποιοῦσι τὴν δικαιοσύνην.

7 Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σοι ποίει ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ φθονησάτω σε ὁ ὀφθαλμός ἐν τῷ ποιεῖν σε ἐλεημοσύνην· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ παντὸς πτωχοῦ, καὶ ἀπὸ σοῦ οὐ μὴ ἀποστραφῇ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ.

8 Ὡς σοὶ ὑπάρχοι κατὰ τὸ πλῆθος, ποίησον ἐξ αὐτῶν ἐλεημοσύνην· ἐὰν ὀλίγον σοι ὑπάρχῃ, κατὰ τὸ ὀλίγον μὴ φοβοῦ ποιεῖν ἐλεημοσύνην.

9 Θέμα γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίζεις σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀνάγκης.

10 Διότι ἐλεημοσύνη ἐκ θανάτου ῥύεται, καὶ οὐκ ἐᾷ εἰσελθεῖν εἰς τὸ σκότος.

11 Δῶρον γὰρ ἀγαθόν ἐστιν ἐλεημοσύνη πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου.

12 Πρόσεχε σεαυτῷ, παιδίον, ἀπὸ πάσης πορνείας, καὶ γυναῖκα πρῶτον λάβε ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν πατέρων σου· μὴ λάβῃς γυναῖκα ἀλλοτρίαν, ἥτις οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ πατρός σου, διότι υἱοὶ προφητῶν ἐσμεν· Νῶε, Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ, Ἰακὼβ, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος· μνήσθητι, παιδίον, ὅτι αὐτοὶ πάντες ἔλαβον γυναῖκας ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, καὶ εὐλογήθησαν ἐν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

13 Καὶ νῦν παιδίον ἀγάπα

τὸς ἀδελφός σε, καὶ μὴ ὑπερηφανεύσῃ τῇ καρδίᾳ σου ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν σε, καὶ τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων τοῦ λαοῦ σε· λαβεῖν σεαυτῷ ἐξ αὐτῶν γυναῖκα· διότι ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ ἀπώλεια καὶ ἀκαταστασία πολλὴ, καὶ ἐν τῇ ἀχρειότητι ἐλάττωσις καὶ ἔνδεια μεγάλη· ἡ γὰρ ἀχρειότης μήτηρ ἐστὶ τοῦ λιμοῦ.

14 Μισθὸς παντὸς ἀνθρώπου ὃς ἐὰν ἐργάσηται, παρὰ σοὶ μὴ αὐλισθήτω, ἀλλ' ἀπόδος αὐτῷ παρ' αὐτίκα· ἐὰν δουλεύσῃς τῷ Θεῷ, ἀποδοθήσεταί σοι· πρόσεχε σεαυτῷ, παιδίον, ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἴσθι πεπαιδευμένος ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ σου.

15 Καὶ ὃ μισεῖς, μηδενὶ ποιήσῃς· οἶνον εἰς μέθην μὴ πίῃς, καὶ μὴ πορευθήτω μετὰ σοῦ μέθη ἐν τῇ ὁδῷ σε.

16 Ἐκ τοῦ ἄρτου σε δίδου πεινῶντι, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων σου τοῖς γυμνοῖς· πᾶν ὃ ἐὰν περισσεύσῃ σοι, ποίει ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ φθονεσάτω σε ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ ποιεῖν σε ἐλεημοσύνην.

17 Ἔκχεον τοὺς ἄρτους σου ἐπὶ τὸν τάφον τῶν δικαίων, καὶ μὴ δῷς τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

18 Συμβουλίαν παρὰ παντὸς φρονίμου ζήτησον, καὶ μὴ καταφρονήσῃς ἐπὶ πάσης συμβουλίας χρησίμης.

19 Καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλόγει Κύριον τὸν Θεὸν, καὶ παρ' αὐτοῦ αἴτησον, ὅπως αἱ ὁδοί σε εὐθεῖαι γένωνται, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι καὶ βουλαί σε εὐοδωθῶσι· διότι πᾶν ἔθνος οὐκ ἔχει βουλὴν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος δίδωσι πάντα τὰ ἀγαθὰ, καὶ ὃν ἐὰν θέλῃ, ταπεινοῖ καθὼς βούλεται· καὶ νῦν, παιδίον, μνημόνευε τῶν ἐντολῶν μου, καὶ μὴ ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ τῆς καρδίας σου.

20 Καὶ νῦν ὑποδεικνύω σοι τὰ δέκα τάλαντα τοῦ ἀργυρίου, ἃ παρεθέμην Γαβαήλῳ τῷ τοῦ Γαβρία ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας.

21 Καὶ μὴ φοβοῦ παιδίον, ὅτι ἐπλουτήσαμεν· ὑπάρχει σοι πολλὰ, ἐὰν φοβηθῇς τὸν Θεὸν, καὶ ἀποστῇς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ ποιήσῃς τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς Τωβίας εἶπεν αὐτῷ, Πάτερ ποιήσω πάντα ὅσα ἐντέταλσαί μοι.

2 Ἀλλὰ πῶς δυνήσομαι λαβεῖν τὸ ἀργύριον, καὶ οὐ γινώσκω αὐτόν;

3 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ χειρόγραφον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ζήτησον σεαυτῷ ἄνθρωπον ὃς συμπορεύσεταί σοι, καὶ δώσω

αὐτῷ μισθὸν ἕως ζῷ, καὶ λάβε πορευθεὶς τὸ ἀργύριον.

4 Καὶ ἐπορεύθη ζητῆσαι ἄνθρωπον, καὶ εὗρε Ῥαφαὴλ ὃς ἦν ἄγγελος,

5 Καὶ οὐκ ᾔδει· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ δύναμαι πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰς Ῥάγους τῆς Μηδίας, καὶ εἰ ἔμπειρος εἶ τῶν τόπων;

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος, Πορεύσομαι μετὰ σοῦ, καὶ τῆς ὁδοῦ ἐμπειρῶ, καὶ παρὰ Γαβαὴλ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ηὐλίσθην.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβίας, Ὑπόμεινόν με, καὶ ἐρῶ τῷ πατρί.

8 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πορεύου, καὶ μὴ χρονίσῃς· καὶ εἰσελθὼν, εἶπε τῷ πατρὶ, Ἰδοὺ εὕρηκα ὃς συμπορεύσεταί μοι· ὁ δὲ εἶπε, Φώνησον αὐτὸν πρὸς μὲ, ἵνα ἐπιγνῶ ποίας φυλῆς ἐστι, καὶ εἰ πιστὸς ὢν πορευθῆναι μετὰ σοῦ.

9 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν· καὶ εἰσῆλθε, καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους.

10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβὶτ, Ἀδελφὲ, ἐκ ποίας φυλῆς καὶ ἐκ ποίας πατριᾶς εἶ σύ; ὑπόδειξόν μοι.

11 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Φυλὴν καὶ πατριὰν σὺ ζητεῖς; ἢ μίσθιον ὃς συμπορεύσεται μετὰ τοῦ υἱοῦ σου; καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβὶτ, Βέλομαι ἀδελφὲ ἐπιγνῶναι τὸ γένος σου, καὶ τὸ ὄνομα.

12 Ὃς δὲ εἶπεν, Ἐγὼ Ἀζαρίας Ἀνανίου τοῦ μεγάλου, τῶν ἀδελφῶν σου.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὑγιαίνων ἔλθοις ἀδελφέ· καὶ μή μοι ὀργισθῇς, ὅτι ἐζήτησα τὴν φυλήν σου, καὶ τὴν πατριάν σου ἐπιγνῶναι· καὶ σὺ τυγχάνεις ἀδελφὸς μου ἐκ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς γενεᾶς· ἐπεγίνωσκον γὰρ ἐγὼ Ἀνανίαν καὶ Ἰωνάθαν τοὺς υἱοὺς Σεμεῖ τοῦ μεγάλου, ὡς ἐπορευόμεθα κοινῶς εἰς Ἱεροσόλυμα προσκυνεῖν, ἀναφέροντες τὰ πρωτότοκα, καὶ τὰς δεκάτας τῶν γεννημάτων, καὶ οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλάνῃ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν· ἐκ ῥίζης καλῆς εἶ ἀδελφέ.

14 Ἀλλὰ εἰπόν μοι τίνα σοι ἔσομαι μισθὸν διδόναι; δραχμὴν τὴν ἡμέρας, καὶ τὰ δέοντά σοι ὡς καὶ τῷ υἱῷ μου,

15 Καὶ ἔτι προσθήσω σοι ἐπὶ τὸν μισθόν, ἐὰν ὑγιαίνοντες ἐπιστρέψητε.

16 Καὶ εὐδόκησαν ἔτως· καὶ εἶπε πρὸς Τωβίαν, Ἕτοιμος γίνου πρὸς τὴν ὁδὸν, καὶ εὐοδωθείητε· καὶ ἡτοίμασεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Πορεύου μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὁ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ οἰκῶν Θεὸς εὐοδώσει τὴν ὁδὸν ὑμῶν, καὶ ὁ ἄγγελος αὐτοῦ συμπορευθήτω ὑμῖν·

καὶ ἐξῆλθαν ἀμφότεροι ἀπελθεῖν, καὶ ὁ κύων τοῦ παιδαρίου μετ' αὐτῶν.

17 Ἔκλαυσε δὲ Ἄννα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς Τωβίτ, Τί ἐξαπέστειλας τὸ παιδίον ἡμῶν; ἡ ὄχλος ἡ ῥάβδος τῆς χειρὸς ἡμῶν ἐστιν ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν καὶ ἐκπορεύεσθαι ἐνώπιον ἡμῶν;

18 Ἀργύριον τῷ ἀργυρίῳ μὴ φθάσαι, ἀλλὰ περίψημα τοῦ παιδίου ἡμῶν γένοιτο.

19 Ὡς γὰρ δέδοται ἡμῖν ζῆν παρὰ τοῦ Κυρίου, τοῦτο ἱκανὸν ἡμῖν ὑπάρχει.

20 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Τωβίτ, Μὴ λόγον ἔχε ἀδελφή, ὑγιαίνων ἐλεύσεται, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σε ὄψονται αὐτόν.

21 Ἄγαθὸς γὰρ ἀγαθὸς συμπορεύσεται αὐτῷ, καὶ εὐοδωθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψει ὑγιαίνων.

22 Καὶ ἐπαύσαλο κλαίουσα.

Κεφ. ς'. 6.

Οἱ δὲ πορευόμενοι τὴν ὁδὸν, ἦλθον ἑσπέρας ἐπὶ τὸν Τίγριν ποταμὸν, καὶ ηὐλίζοντο ἐκεῖ.

2 Τὸ δὲ παιδάριον κατέβη περικλύσασθαι, καὶ ἀνεπήδησεν ἰχθὺς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἠβουλήθη καταπιεῖν τὸ παιδάριον.

3 Ὁ δὲ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ, Ἐπιλαβοῦ τοῦ ἰχθύος· καὶ ἐκράτησε τὸν ἰχθὺν τὸ παιδάριον, καὶ ἀνέβαλεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν.

4 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος, Ἀνάτεμε τὸν ἰχθὺν, καὶ λαβὲ τὴν καρδίαν καὶ τὸ ἧπαρ καὶ τὴν χολὴν, θὲς ἀσφαλῶς.

5 Καὶ ἐποίησε τὸ παιδάριον ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος· τὸν δὲ ἰχθὺν ὀπτήσαντες, ἔφαγον· καὶ ὥδευον ἀμφότεροι, ἕως οὗ ἦγγισαν εἰς Ἐκβατάνοις.

6 Καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τῷ ἀγγέλῳ, Ἀζαρία ἀδελφὲ, τί ἐστιν ἡ καρδία καὶ τὸ ἧπαρ καὶ ἡ χολὴ τοῦ ἰχθύος;

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἡ καρδία καὶ τὸ ἧπαρ, ἐάν τινα ὀχλῇ δαιμόνιον ἢ πνεῦμα πονηρὸν, ταῦτα δεῖ καπνίσαι ἐνώπιον ἀνθρώπου, ἢ γυναικὸς, καὶ μηκέτι ὀχληθῇ.

8 Ἡ δὲ χολὴ, ἔγχρισαι ἄνθρωπον, ὃς ἔχει λευκώματα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ἰαθήσεται.

9 Ὡς δὲ προσήγγισαν τῇ Ῥάγῃ,

10 Εἶπεν ὁ ἄγγελος τῷ παιδαρίῳ, Ἀδελφὲ, σήμερον αὐλισθησόμεθα παρὰ Ραγουὴλ, καὶ αὐτὸς συγγενής σου ἐστὶ, καὶ ἔστιν αὐτῷ θυγάτηρ ὀνόματι Σάῤῥα· λαλήσω περὶ αὐτῆς, ὅπως δοθῆναί σοι αὐτὴν εἰς γυναῖκα,

11 Καὶ ὅτι σοι ἐπιβάλλει ἡ κληρονομία αὐτῆς, καὶ σὺ μόνος εἶ ἐκ τ γένους αὐτῆς·

12 Καὶ τὸ κοράσιον καλὸν καὶ φρόνιμόν ἐστι· καὶ νῦν ἄκουσόν με, καὶ λαλήσω τῷ πατρὶ αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑποσρέψωμεν ἐκ Ῥαγῶν, ποιήσομεν τ γάμον· διότι ἐπίσαμαι Ῥαγουὴλ ὅτι οὐ μὴ δῷ αὐτὴν ἀνδρὶ ἑτέρῳ κατὰ τ νόμον Μωυσῆ, ἢ ὀφειλήσει θάνατον, ὅτι τ κληρονομίαν σοι καθήκει λαβεῖν, ἢ πάντα ἄνθρωπον.

13 Τότε εἶπε τὸ παιδάριον τῷ ἀγγέλῳ, Ἀζαρία ἀδελφὲ, ἀκήκοα ἐγὼ τὸ κοράσιον δεδόσθαι ἐπὶ ἀνδράσι, καὶ πάντας ἐν τῷ νυμφῶνι ἀπολωλότας·

14 Καὶ νῦν ἐγὼ μόνος εἰμὶ τῷ πατρὶ, καὶ φοβοῦμαι μὴ εἰσελθὼν ἀποθάνω καθὼς καὶ οἱ πρότεροι, ὅτι δαιμόνιον φιλεῖ αὐτὴν, ὃ οὐκ ἀδικεῖ οὐδένα πλὴν τ προσαγόντων αὐτῇ· καὶ νῦν ἐγὼ φοβοῦμαι μὴ ἀποθάνω, καὶ καταξω τ ζωὴν τοῦ πατρός μου καὶ τῆς μητρός μου μετ' ὀδύνης ἐπ' ἐμοὶ εἰς τ τάφον αὐτῶν, καὶ υἱὸς ἕτερος οὐχ ὑπάρχει αὐτοῖς ὃς θάψει αὐτούς.

15 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄγγελος, Οὐ μέμνησαι τῶν λόγων, ὧν ἐνετείλατό σοι ὁ πατήρ σου, ὑπὲρ ὃ λαβεῖν σε γυναῖκα ἐκ τ γένους σου; καὶ νῦν ἄκουσόν μου ἀδελφὲ, διότι σοι ἔσαι εἰς γυναῖκα, καὶ τοῦ δαιμονίου μηδὲν λόγον ἔχε, ὅτι τ νύκτα ταύτην δοθήσεταί σοι αὕτη εἰς γυναῖκα.

16 Καὶ ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὸν νυμφῶνα, λήψῃ τέφραν θυμιαμάτων, καὶ ἐπιθήσεις ἀπὸ τ καρδίας καὶ τ ἥπαλος τ ἰχθύος, καὶ καπνίσεις,

17 Καὶ ὀσφρανθήσεται τὸ δαιμόνιον, καὶ φεύξεται, καὶ οὐκ ἐπανελεύσεται εἰς τ αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ὅταν δὲ προσπορεύῃ αὐτῇ, ἐγέρθητε ἀμφότεροι, καὶ βοήσαλε πρὸς τ ἐλεήμονα Θεὸν, καὶ σώσει ὑμᾶς, καὶ ἐλεήσει· μὴ φοβοῦ, ὅτι σοὶ αὕτη ἡτοιμασμένη ἦν ἀπὸ τ αἰῶνος, καὶ σὺ αὐτὴν σώσεις, καὶ πορεύσεται μετὰ σοῦ, καὶ ὑπολαμβάνω ὅτι σοὶ ἔσαι ἐξ αὐτῆς παιδία· καὶ ὡς ἤκουσε Τωβίας ταῦτα, ἐφίλησεν αὐτὴν, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκολλήθη σφόδρα αὐτῇ· καὶ ἦλθεν εἰς Ἐκβάτανα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ παρεγένετο εἰς τ οἰκίαν Ῥαγουὴλ· καὶ Σάῤῥα δὲ ὑπήντησεν αὐτῷ, καὶ ἐχαιρέτισεν αὐτὸν, καὶ αὐτὸς αὐτήν· καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν.

2 Καὶ εἶπε Ῥαγουὴλ Ἔδνα

τῇ γυναικὶ αὐτῆ, Ὡς ὅμοιος ὁ νεανίσκος Τωβὶτ τῷ ἀνεψιῷ μου;

3 Καὶ ἠρώτησεν αὐτὸς Ραγουὴλ, Πόθεν ἐστὲ ἀδελφοί; καὶ εἶπον αὐτῷ, Ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ τῶν αἰχμαλώτων ἐν Νινευῆ.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Γινώσκετε Τωβὶτ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν; οἱ δὲ εἶπον, Γινώσκομεν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑγιαίνει;

5 Οἱ δὲ εἶπαν, Καὶ ζῇ, καὶ ὑγιαίνει· καὶ εἶπε Τωβίας, Πατήρ μου ἐστί.

6 Καὶ ἀνεπήδησε Ραγουὴλ, καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν, καὶ ἔκλαυσε,

7 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ υἱὸς καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνθρώπου υἱός· καὶ ἀκούσας ὅτι Τωβὶτ ἀπώλεσε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἑαυτοῦ, ἐλυπήθη καὶ ἔκλαυσε.

8 Καὶ Ἔδνα ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ Σάρρα ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἔκλαυσαν, καὶ ὑπεδέξαντο αὐτοὺς προθύμως· καὶ ἔθυσαν κριὸν τροφάτων, καὶ παρέθηκαν ὄψα πλείονα· εἶπε δὲ Τωβίας τῷ Ραφαὴλ, Ἀζαρία ἀδελφὲ, λάλησον ὑπὲρ ὧν ἔλεγες ἐν τῇ πορείᾳ, καὶ τελεσθήτω τὸ πρᾶγμα.

9 Καὶ μετέδωκε τὸν λόγον τῷ Ραγουήλ· καὶ εἶπε Ραγουὴλ πρὸς Τωβίαν, Φάγε, πίε, καὶ ἡδέως γίνου,

10 Σοὶ γὰρ καθήκει τὸ παιδίον μου λαβεῖν· πλὴν ὑποδείξω σοι τὴν ἀλήθειαν.

11 Ἔδωκα τὸ παιδίον μου ἑπτὰ ἀνδράσι, καὶ ὁπότε εἰσεπορευόμην πρὸς αὐτὴν, ἀπέθνησκον ὑπὸ τὴν νύκτα· ἀλλὰ τὸ νῦν ἔχον, ἡδέως γίνου· καὶ εἶπε Τωβίας, Οὐ γεύομαι ἀδὲν ὧδε, ἕως ἂν στήσητε καὶ σαθῆτε πρὸς μέ.

12 Καὶ εἶπε Ραγουὴλ, Κομίζει αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν κατὰ τὴν κρίσιν· σὺ δὲ ἀδελφὸς εἶ αὐτῆς, καὶ αὐτή σου ἐστίν· ὁ δὲ ἐλεήμων Θεὸς εὐοδώσει ὑμῖν τὰ κάλλιστα.

13 Καὶ ἐκάλεσε Σάρραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ λαβὼν τῆς χειρὸς αὐτῆς, παρέδωκεν αὐτὴν Τωβίᾳ γυναῖκα, καὶ εἶπεν, Ἰδὲ κατὰ τὸν νόμον Μωυσέως κομίζει αὐτὴν, καὶ ἄπαγε πρὸς τὸν πατέρα σου· καὶ εὐλόγησεν αὐτούς.

14 Καὶ ἐκάλεσεν Ἔδναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ λαβὼν βιβλίον, ἔγραψε συγγραφὴν, καὶ ἐσφραγίσατο.

15 Καὶ ἤρξαντο ἐσθίειν.

16 Καὶ ἐκάλεσε Ραγουὴλ Ἔδναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Ἀδελφὴ ἑτοίμασον τὸ ἕτερον ταμεῖον, καὶ εἰσάγαγε αὐτήν.

17 Καὶ ἐποίησεν ὡς εἶπε· καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν ἐκεῖ, καὶ ἔκλαυσε· καὶ ἀπεδέξατο τὰ δάκρυα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ,

18 Θάρσει τέκνον, ὁ Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς δώη σοι χάριν ἀντὶ τῆς λύπης σε ταύτης, θάρσει θύγατερ.

Κεφ. η'. 8.

ΟΤΕ δὲ συνετέλεσαν δειπνοῦντες, εἰσήγαγον Τωβίαν πρὸς αὐτήν.

2 Ὁ δὲ πορευόμενος ἐμνήσθη τῶν λόγων Ῥαφαὴλ, καὶ ἔλαβε τὰ τέφραν τοῦ θυμιαμάτων, καὶ ἐπέθηκε τὴν καρδίαν τοῦ ἰχθύος καὶ τὸ ἧπαρ, καὶ ἐκάπνισεν.

3 Ὅτε δὲ ὠσφράνθη τὸ δαιμόνιον τὴν ὀσμῆς, ἔφυγεν εἰς τὰ ἀνώτατα Αἰγύπτου, καὶ ἔδησεν αὐτὸ ὁ ἄγγελος.

4 Ὡς δὲ συνεκλείσθησαν ἀμφότεροι, ἀνέξη Τωβίας ἀπὸ τῆς κλίνης, καὶ εἶπεν, Ἀνάστηθι ἀδελφὴ, καὶ προσευξώμεθα, ἵνα ἐλεήσῃ ἡμᾶς ὁ Κύριος.

5 Καὶ ἤρξατο Τωβίας λέγειν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον καὶ ἔνδοξον εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐλογησάτωσάν σε οἱ οὐρανοὶ, καὶ πᾶσαι αἱ κτίσεις σε.

6 Σὺ ἐποίησας Ἀδὰμ, καὶ ἔδωκας αὐτῷ βοηθὸν Εὔαν γήρυγμα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· ἐκ τούτων ἐγενήθη τὸ ἀνθρώπων σπέρμα· σὺ εἶπας, Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον, ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν ὅμοιον αὐτῷ.

7 Καὶ νῦν Κύριε οὐ διὰ πορνείαν ἐγὼ λαμβάνω τὴν ἀδελφήν μου ταύτην, ἀλλὰ ἐπ' ἀληθείας· ἐπίταξον ἐλεῆσαί με, καὶ αὐτῇ συγκαταγηρᾶσαι.

8 Καὶ εἶπε μετ' αὐτοῦ, Ἀμήν.

9 Καὶ ἐκοιμήθησαν ἀμφότεροι τὴν νύκτα· καὶ ἀναστὰς Ραγουὴλ ἐπορεύθη, καὶ ὤρυξε τάφον,

10 Λέγων, Μὴ καὶ ἔτος ἀποθάνῃ;

11 Καὶ ἦλθε Ραγουὴλ εἰς τὴν οἰκίαν ἑαυτοῦ,

12 Καὶ εἶπεν Ἐδνᾷ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, Ἀπόστειλον μίαν τῶν παιδισκῶν, καὶ ἰδέτωσαν εἰ ζῇ· εἰ δὲ μὴ, ἵνα θάψωμεν αὐτὸν, καὶ μηδεὶς γνῷ.

13 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ παιδίσκη ἀνοίξασα τὴν θύραν, καὶ εὗρε τοὺς δύο καθεύδοντας,

14 Καὶ ἐξελθοῦσα ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, Ὅτι ζῇ.

15 Καὶ εὐλόγησε Ραγουὴλ τὸν Θεὸν, λέγων, Εὐλογητὸς εἶ σὺ ὁ Θεὸς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ καθαρᾷ καὶ ἁγίᾳ· καὶ εὐλογείτωσάν σε οἱ ἅγιοί σε, καὶ πᾶσαι

αἱ κτίσεις σε, καὶ πάντες οἱ ἄγγελοί σε, καὶ οἱ ἐκλεκτοί σε· εὐλογείτωσάν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

16 Εὐλογητὸς εἶ, ὅτι ηὐφρανάς με, καὶ οὐκ ἐγένετό μοι καθὼς ὑπενόουν, ἀλλὰ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σε ἐποίησας μεθ' ἡμῶν.

17 Εὐλογητὸς εἶ, ὅτι ἠλέησας δύο μονογενεῖς· ποίησον αὐτοῖς, Δέσποτα, ἔλεος, συντέλεσον τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐν ὑγιείᾳ μετ' εὐφροσύνης καὶ ἐλέους.

18 Ἐκέλευσε δὲ τοῖς οἰκέταις χῶσαι τὸ τάφον·

19 Καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς γάμον ἡμερῶν δεκατεσσάρων.

20 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ῥαγουὴλ, πρινὴ συντελεσθῆναι τὰς ἡμέρας τοῦ γάμου, ἐνόρκως, μὴ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐὰν μὴ πληρωθῶσιν αἱ δεκατέσσαρες ἡμέραι τοῦ γάμου,

21 Καὶ τότε λαβόντα τὸ ἥμισυ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ πορεύεσθαι μεθ' ὑγείας πρὸς τὸν πατέρα, καὶ τὰ λοιπὰ ὅταν ἀποθάνω, καὶ ἡ γυνή μου.

Κεφ. δ'. 9.

ΚΑΙ ἐκάλεσε Τωβίας τὸν Ῥαφαὴλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ,

2 Ἀζαρία ἀδελφὲ, λάβε μετὰ σεαυτοῦ παῖδα καὶ δύο καμήλους, καὶ πορεύθητι ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας παρὰ Γαβαὴλ, καὶ κόμισαί μοι τὸ ἀργύριον, καὶ αὐτὸν ἄγε μοι εἰς τὸν γάμον,

3 Διότι ὀμώμοκε Ῥαγουὴλ, μὴ ἐξελθεῖν με.

4 Καὶ ὁ πατήρ μου ἀριθμεῖ τὰς ἡμέρας, καὶ ἐὰν χρονίσω μέγα, ὀδυνηθήσεται λίαν.

5 Καὶ ἐπορεύθη Ῥαφαὴλ, καὶ ηὐλίσθη παρὰ Γαβαὴλ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ χειρόγραφον· ὃς δὲ προήνεγκε τοὺς θυλάκια ἐν ταῖς σφραγίσι, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ.

6 Καὶ ὤρθρευσαν κοινῶς, καὶ ἦλθον εἰς τὸν γάμον· καὶ εὐλόγησε Τωβίας τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ Τωβὶτ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐλογίσατο ἑκάστης ἡμέρας· καὶ ὡς ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τῆς πορείας, καὶ οὐκ ἤρχετο,

2 Εἶπε, Μήποτε κατήσχυνται; ἢ μήποτε ἀπέθανε Γαβαὴλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῷ δίδωσι τὸ ἀργύριον;

3 Καὶ ἐλυπεῖτο λίαν.

4 Εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ γυνὴ, Ἀπώλετο τὸ παιδίον, διότι κεχρόνικε· καὶ ἤρξατο θρηνεῖν αὐτόν, καὶ εἶπεν,

5 Οὐ μέλει μοι, τέκνον, ὅτι ἀφῆκά σε τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου.

6 Καὶ Τωβὶτ λέγει αὐτῇ, Σίγα, μὴ λόγον ἔχε, ὑγιαίνει.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σίγα, μὴ πλάνα με, ἀπώλετο τὸ παιδίον μου· καὶ ἐπορεύετο καθ' ἡμέραν εἰς τὴν ὁδὸν ἔξω, οἵας ἀπῆλθεν· ἡμέρας τε ἄρτον οὐκ ἤσθιε, τὰς δὲ νύκτας οὐ διελίμπανε θρηνοῦσα Τωβίαν τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕως οὗ συνετελέσθησαν αἱ δεκατέσσαρες ἡμέραι ἃς γάμου, ἃς ὤμοσε Ῥαγουὴλ ποιῆσαι αὐτὸν ἐκεῖ· εἶπε δὲ Τωβίας τῷ Ῥαγουὴλ,

8 Ἐξαπόστειλόν με, ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου οὐκέτι ἐλπίζουσιν ὄψεσθαί με.

9 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ πενθερὸς, Μεῖνον παρ' ἐμοὶ, κἀγὼ ἐξαποστελῶ πρὸς τὸν πατέρα σου, καὶ δηλώσουσιν αὐτῷ τὰ κατά σε.

10 Καὶ Τωβίας λέγει, Ἐξαπόστειλόν με πρὸς τὸν πατέρα μου.

11 Ἀναστὰς δὲ Ῥαγουὴλ, ἔδωκεν αὐτῷ Σάῤῥαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἥμισυ τῶν ὑπαρχόντων, σώματα καὶ κτήνη καὶ ἀργύριον,

12 Καὶ εὐλογήσας αὐτοὺς ἐξαπέστειλε, λέγων, Εὐοδώσει ὑμᾶς τέκνα ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ πρὸ οὗ με ἀποθανεῖν.

13 Καὶ εἶπε τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, Τίμα τοὺς πενθεράς σου, αὐτοὶ νῦν γονεῖς σου εἰσὶν, ἀκήκοαμί σου ἀκοὴν καλήν· καὶ ἐφίλησεν αὐτήν· καὶ Ἔδνα εἶπε πρὸς Τωβίαν, Ἀδελφὲ ἀγαπητὲ, ἀποκαταστήσαι σε ὁ Κύριος τοῦ οὐρανοῦ, καὶ δῴη μοι ἰδεῖν σε παιδία ἐκ Σάῤῥας τῆς θυγατρός μου, ἵνα εὐφρανθῶ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἰδοὺ παρατίθεμαί σοι τὴν θυγατέρα μου ἐν παρακαταθήκῃ, καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτήν.

1 Μετὰ ταῦτα ἐπορεύετο καὶ Τωβίας εὐλογῶν τὸν Θεὸν, ὅτι εὐώδωσε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ κατευλόγει Ῥαγουὴλ, καὶ Ἔδναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύετο μέχρις οὗ ἐγγίσαι αὐτοὺς εἰς Νινευή.

Κεφ. ιά. 11.

2 ΚΑΙ εἶπε Ῥαφαὴλ πρὸς Τωβίαν, Οὐ γινώσκεις ἀδελφὲ πῶς ἀφῆκας τὸν πατέρα σου;

3 Προδράμωμεν ἔμπροσθεν τῆς γυναικός σου, καὶ ἑτοιμάσωμεν τὴν οἰκίαν·

4 Λάβε δὲ παρὰ χεῖρα τὴν χολὴν τοῦ ἰχθύος· καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ συνῆλθεν ὁ κύων ὄπισθεν αὐτῶν.

5 Καὶ Ἄννα ἐκάθητο περιβλεπομένη εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ παιδὸς αὐτῆς.

6 Καὶ προσενόησεν αὐτὸν ἐρχόμενον, καὶ εἶπε τῷ πατρὶ αὐτοῦ, Ἰδοὺ ὁ υἱός μου ἔρχεται, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ πορευθεὶς μετ αὐτοῦ.

7 Καὶ Ῥαφαὴλ εἶπεν, Ἐπί-

σαμαι ἐγὼ, ὅτι ἀνοίξει τὰς ὀφθαλμὰς ὁ πατήρ σε.

8 Σὺ ἔγχρισον τὴν χολὴν εἰς τὰς ὀφθαλμὰς αὐτοῦ, καὶ ὀηχθεὶς διατρίψει, καὶ ἀποβαλεῖται τὰ λευκώματα, καὶ ὄψεταί σε.

9 Καὶ προσδραμοῦσα Ἄννα ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸ τράχηλον τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἶδόν σε παιδίον, ἀπὸ τοῦ νῦν ἀποθανεῖμαι· καὶ ἔκλαυσαν ἀμφότεροι.

10 Καὶ Τωβὶτ ἐξήρχετο πρὸς τὴν θύραν, καὶ προσέκοπτεν· ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ προσέδραμεν αὐτῷ,

11 Καὶ ἐπελάβετο τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ προσέπασε τὴν χολὴν ἐπὶ τὰς ὀφθαλμὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων, Θάρσει πάτερ.

12 Ὡς δὲ συνεδήχθησαν, διέτριψε τὰς ὀφθαλμὰς αὐτοῦ,

13 Καὶ ἐλεπίσθη ἀπὸ τῶν κανθῶν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τὰ λευκώματα· καὶ ἰδὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ,

14 Καὶ ἔκλαυσε, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομά σε εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ εὐλογημένοι πάντες οἱ ἅγιοί σε ἄγγελοι,

15 Ὅτι ἐμαστίγωσας καὶ ἠλέησάς με· ἰδοὺ βλέπω Τωβίαν τὸν υἱόν μου· καὶ εἰσῆλθεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ χαίρων, καὶ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὰ μεγαλεῖα τὰ γενόμενα αὐτῷ ἐν τῇ Μηδίᾳ.

16 Καὶ ἐξῆλθε Τωβὶτ εἰς συνάντησιν τῇ νύμφῃ αὐτοῦ χαίρων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεὸν πρὸς τῇ πύλῃ Νινευή· καὶ ἐθαύμαζον οἱ θεωροῦντες αὐτὸν πορευόμενον, ὅτι ἔβλεψε.

17 Καὶ Τωβὶτ ἐξωμολογεῖτο ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι ἠλέησεν αὐτὸν ὁ Θεός· καὶ ὡς ἦγγισε Τωβὶτ Σάῤῥα τῇ νύμφῃ αὐτοῦ, κατευλόγησεν αὐτὴν, λέγων, Ἔλθοις ὑγιαίνουσα θύγατερ· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὃς ἤγαγέ σε πρὸς ἡμᾶς, καὶ ὁ πατήρ σου καὶ ἡ μήτηρ σου· καὶ ἐγένετο χαρὰ πᾶσι τοῖς ἐν Νινευὴ ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

18 Καὶ παρεγένετο Ἀχιάχαρος, καὶ Νασβὰς ὁ ἐξάδελφος αὐτοῦ,

19 Καὶ ἦχθη ὁ γάμος Τωβία μετ' εὐφροσύνης ἡμέρας ἑπτά.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ ἐκάλεσε Τωβὶτ Τωβίαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅρα τέκνον μισθὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ συνελθόντι σοι· καὶ προσθεῖναι αὐτῷ δεῖ.

2 Καὶ εἶπε, Πάτερ, τί βλάπτομαι δοὺς αὐτῷ τὸ ἥμισυ ὧν ἐνήνοχα,

3 Ὅτι με ἀγήοχέ σοι ὑγιῆ, καὶ τὴν γυναῖκά μου ἐθεράπευσε,

καὶ τὸ ἀργύριόν μου ἤνεγκε, καὶ σὲ ὁμοίως ἐθεράπευσε.

4 Καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης, Δικαιῶται αὐτῷ.

5 Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄγγελον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Λάβε τὸ ἥμισυ πάντων ὧν ἐνηνόχατε, καὶ ὕπαγε ὑγιαίνων.

6 Τότε καλέσας τὼ δύο κρυπλῶς, εἶπεν αὐτοῖς, Εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, καὶ αὐτῷ ἐξομολογεῖσθε, καὶ μεγαλωσύνην δίδοτε αὐτῷ, καὶ ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ ἐνώπιον πάντων τῶν ζώντων περὶ ὧν ἐποίησε μεθ' ὑμῶν· ἀγαθὸν τὸ εὐλογεῖν τὸν Θεὸν, καὶ ὑψῶν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, τοὺς λόγους τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ ἐντίμως ὑποδεικνύοντες· καὶ μὴ ὀκνεῖτε ἐξομολογεῖσθαι αὐτῷ.

7 Μυστήριον βασιλέως καλὸν κρύψαι, τὰ δὲ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἀνακαλύπτειν ἐνδόξως· ἀγαθὸν ποιήσατε, καὶ κακὸν οὐχ εὑρήσει ὑμᾶς.

8 Ἀγαθὸν προσευχὴ μετὰ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης καὶ δικαιοσύνης· ἀγαθὸν τὸ ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολὺ μετὰ ἀδικίας, καλὸν ποιῆσαι ἐλεημοσύνην ἢ θησαυρίσαι χρυσίον.

9 Ἐλεημοσύνη γὰρ ἐκ θανάτου ῥύεται, καὶ αὕτη ἀποκαθαριεῖ πᾶσαν ἁμαρτίαν· οἱ ποιοῦντες ἐλεημοσύνας καὶ δικαιοσύνας πλησθήσονται ζωῆς.

10 Οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες πολέμιοι εἰσὶ τῆς ἑαυτῶν ζωῆς.

11 Οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν πᾶν ῥῆμα· εἴρηκα δή, Μυστήριον βασιλέως κρύψαι καλὸν, τὰ δὲ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἀνακαλύπτειν ἐνδόξως.

12 Καὶ νῦν ὅτε προσηύξω σὺ καὶ ἡ νύμφη σου Σάρρα, ἐγὼ προσήγαγον τὸ μνημόσυνον τῆς προσευχῆς ὑμῶν ἐνώπιον τοῦ ἁγίου· καὶ ὅτε ἔθαπτες τὸν νεκρὸν, ὡσαύτως συμπαρήγμην σοι.

13 Καὶ ὅτε οὐκ ὤκνησας ἀναστῆναι καὶ καταλιπεῖν τὸ ἄριστόν σου, ὅπως ἀπελθὼν περιστείλῃς τὸν νεκρὸν, οὐκ ἔλαθές με ἀγαθοποιῶν, ἀλλὰ σὺν σοὶ ἦμην.

14 Καὶ νῦν ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ἰάσασθαί σε καὶ τὴν νύμφην σου Σάρραν.

15 Ἐγώ εἰμι Ῥαφαὴλ, εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἁγίων ἀγγέλων οἱ προσαναφέρουσι τὰς προσευχὰς τῶν ἁγίων, καὶ εἰσπορεύονται ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου.

16 Καὶ ἐταράχθησαν οἱ δύο, καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον, ὅτι ἐφοβήθησαν.

17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ φοβεῖσθε, εἰρήνη ὑμῖν ἔστω· τὸν δὲ Θεὸν εὐλογεῖτε εἰς τὸν αἰῶνα,

18 Ὅτι οὐ τῇ ἐμαυτοῦ χάριτι, ἀλλὰ τῇ θελήσει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἦλθον, ὅθεν εὐλογεῖτε αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα.

19 Πάσας τὰς ἡμέρας ὠπλανόμην ὑμῖν, καὶ οὐκ ἔφαγον οὐδὲ ἔπιον, ἀλλὰ ὅρασιν ὑμεῖς ἐθεωρεῖτε.

20 Καὶ νῦν ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ, διότι ἀναβαίνω πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με, καὶ γράψατε πάντα τὰ συντελεσθέντα εἰς βιβλίον.

21 Καὶ ἀνέστησαν, καὶ οὐκ ἔτι εἶδον αὐτόν.

22 Καὶ ἐξωμολογοῦντο τὰ ἔργα τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ αὐτοῦ, ὡς ὤφθη αὐτοῖς ὁ ἄγγελος Κυρίου.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ Τωβὶτ ἔγραψε προσευχὴν εἰς ἀγαλλίασιν, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ,

2 Ὅτι αὐτὸς μαστιγοῖ καὶ ἐλεεῖ, κατάγει εἰς ᾅδην καὶ ἀνάγει, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐκφεύξεται τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

3 Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὅτι αὐτὸς διέσπειρεν ἡμᾶς ἐν αὐτοῖς.

4 Ἐκεῖ ὑποδείξατε τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ, ὑψοῦτε αὐτὸν ἐνώπιον παντὸς ζῶντος, καθότι αὐτὸς Κύριος ἡμῶν, καὶ Θεὸς αὐτὸς πατὴρ ἡμῶν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

5 Καὶ μαστιγώσει ἡμᾶς ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, καὶ πάλιν ἐλεήσει, καὶ συνάξει ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, οὗ ἐὰν σκορπισθῆτε ἐν αὐτοῖς.

6 Ἐὰν ἐπιστρέψητε πρὸς αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ποιῆσαι ἐνώπιον αὐτοῦ ἀλήθειαν, τότε ἐπιστρέψει πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ κρύψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν· καὶ θεάσασθε ἃ ποιήσει μεθ' ὑμῶν, καὶ ἐξομολογήσασθε αὐτῷ ἐν ὅλῳ τῷ στόματι ὑμῶν, καὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον τὴν δικαιοσύνης, καὶ ὑψώσατε τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων· ἐγὼ ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας μου ἐξομολογοῦμαι αὐτῷ, καὶ δεικνύω τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ ἔθνει ἁμαρτωλῶν· ἐπιστρέψατε ἁμαρτωλοί, καὶ ποιήσατε δικαιοσύνην ἐνώπιον αὐτοῦ· τίς γινώσκει εἰ θελήσει ὑμᾶς, καὶ ποιήσει ἐλεημοσύνην ὑμῖν;

7 Τὸν Θεόν μου ὑψῶ, καὶ ἡ ψυχή μου τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀγαλλιάσεται ἡ μεγαλωσύνην αὐτοῦ.

8 Λεγέτωσαν πάντες, καὶ ἐξομολογείσθωσαν αὐτῷ ἐν Ἱεροσολύμοις.

9 Ἰερουσόλυμα πόλις ἁγία, μασιγώσει ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν υἱῶν σου, καὶ πάλιν ἐλεήσει τοὺς υἱοὺς τῶν δικαίων.

10 Ἐξομολογοῦ τῷ Κυρίῳ ἀγαθῶς, καὶ εὐλόγει τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων, ἵνα πάλιν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ οἰκοδομηθῇ ἐν σοὶ μετὰ χαρᾶς, καὶ εὐφράναι ἐν σοὶ τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ ἀγαπῆσαι ἐν σοὶ τοὺς ταλαιπώρους, εἰς πάσας τὰς γενεὰς θ' αἰῶνος.

11 Ἔθνη πολλὰ μακρόθεν ἥξει πρὸς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ, δῶρα ἐν χερσὶν ἔχοντες, καὶ δῶρα τῷ βασιλεῖ θ' ὑψίστου· γενεαὶ γενεῶν δώσουσί σοι ἀγαλλίαμα.

12 Ἐπικατάρατοι πάντες οἱ μισοῦντές σε, εὐλογημένοι ἔσονται πάντες οἱ ἀγαπῶντές σε εἰς τοὺς αἰῶνα.

13 Χάρηθι καὶ ἀγαλλίασαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς τῶν δικαίων, ὅτι συναχθήσονται καὶ εὐλογήσουσι τὸν Κύριον τῶν δικαίων.

14 Ὦ μακάριοι οἱ ἀγαπῶντές σε, χαρήσονται ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ σου· μακάριοι ὅσοι ἐλυπήθησαν ἐπὶ πάσαις ταῖς μάστιξί σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ χαρήσονται θεασάμενοι πᾶσαν τὴν δόξαν σου, καὶ εὐφρανθήσονται εἰς τοὺς αἰῶνας.

15 Ἡ ψυχή μου εὐλογείτω τὸν Θεὸν τὸν βασιλέα τὸν μέγαν,

16 Ὅτι οἰκοδομηθήσεται Ἰερουσαλὴμ σαπφείρῳ καὶ σμαράγδῳ, καὶ λίθῳ ἐντίμῳ τὰ τείχη σου, καὶ οἱ πύργοι, καὶ οἱ προμαχῶνες ἐν χρυσίῳ καθαρῷ,

17 Καὶ αἱ πλατεῖαι Ἰερουσαλὴμ ἐν βηρύλλῳ, καὶ ἄνθρακι, καὶ λίθῳ ἐκ Σηφὶρ ψηφολογηθήσονται.

18 Καὶ ἐροῦσι πᾶσαι αἱ ῥύμαι αὐτῆς ἀλληλούϊα καὶ αἴνεσιν, λέγοντες, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὃς ὕψωσε πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ ἐπαύσατο ἐξομολογούμενος Τωβίτ.

2 Καὶ ἦν ἐτῶν πεντηκονταοκτὼ, ὅτε ἀπώλεσε τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ μετὰ ἔτη ὀκτὼ ἀνέβλεψε· καὶ ἐποίει ἐλεημοσύνας· καὶ προσέθετο φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεὸν, καὶ ἐξομολογεῖτο αὐτῷ.

3 Μεγάλως δὲ ἐγήρασε· καὶ ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τέκνον λάβε τοὺς υἱούς σου, ἰδοὺ γεγήρακα, καὶ πρὸς τὸ ἀποτρέχειν ἐκ τῆς ζωῆς εἰμι.

4 Ἄπελθε εἰς τὴν Μηδίαν τέκνον, ὅτι πέπεισμαι ὅσα ἐλάλησεν Ἰωνὰς ὁ προφήτης περὶ Νινευὴ, ὅτι καταστραφήσεται· ἐν δὲ τῇ Μηδίᾳ ἔσαι εἰρήνη μᾶλλον ἕως καιροῦ· καὶ

ὅτι οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐν τῇ γῇ σκορπισθήσονται ἀπὸ τῆς ἀγαθῆς γῆς· καὶ Ἱεροσόλυμα ἔσαι ἔρημος, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῇ κατακαήσεται, καὶ ἔρημος ἔσαι μέχρι χρόνου.

5 Καὶ πάλιν ἐλεήσει αὐτὸς ὁ Θεὸς, καὶ ἐπιστρέψει αὐτὸς εἰς τὴν γῆν, καὶ οἰκοδομήσουσι τὸν οἶκον, ἐχ οἷος ὁ πρότερος, ἕως πληρωθῶσι καιροὶ τοῦ αἰῶνος· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ οἰκοδομήσουσιν Ἱερουσαλὴμ ἐντίμως· καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῇ οἰκοδομηθήσεται ἐνδόξως, καθὼς ἐλάλησαν περὶ αὐτῆς οἱ προφῆται.

6 Καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐπιστρέψουσιν ἀληθινῶς φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεὸν, καὶ κατορύξουσι τὰ εἴδωλα αὐτῶν,

7 Καὶ εὐλογήσουσι πάντα τὰ ἔθνη Κύριον· καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ· καὶ ὑψώσει Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ χαρήσονται πάντες οἱ ἀγαπῶντες Κύριον τὸν Θεὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ, ποιοῦντες ἔλεος τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν.

8 Καὶ νῦν τέκνον ἄπελθε ἀπὸ Νινευὴ, ὅτι πάντως ἔσαι ἃ ἐλάλησεν ὁ προφήτης Ἰωνάς.

9 Σὺ δὲ τήρησον τὸν νόμον καὶ τὰ προσάγματα, καὶ γενοῦ φιλελεήμων καὶ δίκαιος, ἵνα σοι καλῶς ᾖ.

10 Καὶ θάψον με καλῶς, καὶ τὴν μητέρα σου μετ' ἐμοῦ, καὶ μηκέτι αὐλισθῆτε εἰς Νινευή· τέκνον ἴδε τί ἐποίησεν Ἀμὰν Ἀχιαχάρῳ τῷ θρέψαντι αὐτὸν, ὡς ἐκ φωτὸς ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὸ σκότος, καὶ ὅσα ἀνταπέδωκεν αὐτῷ· καὶ Ἀχιάχαρον μὲν ἔσωσεν, ἐκείνῳ δὲ τὸ ἀνταπόδομα ἀπεδόθη, καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς τὸ σκότος. Μανασσῆς ἐποίησεν ἐλεημοσύνην, καὶ ἐσώθη ἐκ παγίδος θανάτου ἧς ἔπηξεν αὐτῷ· Ἀμὰν δὲ ἐνέπεσεν εἰς τὴν παγίδα, καὶ ἀπώλετο.

11 Καὶ νῦν παιδία ἴδετε τί ἐλεημοσύνη ποιεῖ, καὶ δικαιοσύνη ῥύεται· καὶ ταῦτα αὐτοῦ λέγοντος, ἐξέλιπεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κλίνης· ἦν δὲ ἐτῶν ἑκατὸν πεντηκονταοκτώ· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐνδόξως.

12 Καὶ ὅτε ἀπέθανεν Ἄννα, ἔθαψεν αὐτὴν μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ἀπῆλθε δὲ Τωβίας μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς Ἐκβάταναν πρὸς Ραγουὴλ τὸν πενθερὸν αὐτοῦ,

13 Καὶ ἐγήρασεν ἐντίμως· καὶ ἔθαψε τοὺς πενθεροὺς αὐτοῦ ἐνδόξως, καὶ ἐκληρονόμησε τὴν οὐσίαν αὐτῶν, καὶ Τωβὶτ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

14 Καὶ ἀπέθανεν ἐτῶν ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ ἐν Ἐκβατάνοις τῆ Μηδίας.

15 Καὶ ἤκουσε πρινὴ ἀποθανεῖν αὐτὸν, τὴ ἀπώλειαν Νινευὴ, ἣν ἠχμαλώτισε Ναβεχοδονόσορ, καὶ Ἀσύηρος, καὶ ἐχάρη πρὸ τῦ ἀποθανεῖν ἐπὶ Νινευή.

ΙΟΥΔΙΘ.

Κεφ. ά. ι.

ΕΤΟΥΣ δωδεκάτε τῆ βασιλείας Ναβεχοδονόσορ, ὃς ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων ἐν Νινευὴ τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρφαξὰδ, ὃς ἐβασίλευσε Μήδων ἐν Ἐκβατάνοις,

2 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐπ' Ἐκβατάνων καὶ κύκλῳ τείχη ἐκ λίθων λελαξευμένων, εἰς πλάτος πηχῶν τριῶν, καὶ εἰς μῆκος πηχῶν ἓξ, καὶ ἐποίησε τὸ ὕψος τῦ τείχας πηχῶν ἑβδομήκοντα, καὶ τὸ πλάτος αὐτῦ πηχῶν πεντήκοντα,

3 Καὶ τὰς πύργους αὐτῦ ἔστησεν ἐπὶ ταῖς πύλαις αὐτῆς πηχῶν ἑκατὸν, καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς ἐθεμελίωσεν εἰς πήχεις ἑξήκοντα,

4 Καὶ ἐποίησε τὰς πύλας αὐτῆς πύλας διεγειρομένας εἰς ὕψος πηχῶν ἑβδομήκοντα, καὶ τὸ πλάτος αὐτῶν πήχεις τεσσαράκοντα εἰς ἐξόδες δυνάμεων δυνατῶν αὐτῦ, καὶ διατάξεις τῦ πεζῶν αὐτῦ·

5 Καὶ ἐποίησε πόλεμον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὁ βασιλεὺς Ναβεχοδονόσορ πρὸς βασιλέα Ἀρφαξὰδ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ μεγάλῳ, τῦτό ἐστιν ἐν τοῖς ὁρίοις Ῥαγαῦ.

6 Καὶ συνήντησαν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ κατοικῦντες τὴν ὀρεινὴν, καὶ πάντες οἱ κατοικῦντες τὴ Εὐφράτην, καὶ τὸν Τίγριν, καὶ τὴ Ὑδάσπην, καὶ πεδίῳ Ἐριωὰχ ὁ βασιλεὺς Ἐλυμαίων· καὶ συνῆλθον ἔθνη πολλὰ σφόδρα εἰς παράταξιν υἱῶν Χελεήλ.

7 Καὶ ἀπέστειλε Ναβεχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ πάντας τὰς κατοικῦντας τὴ Περσίδα, καὶ ἐπὶ πάντας τὰς κατοικοῦντας πρὸς δυσμαῖς,

τὰς κατοικοῦντας Κιλικίαν καὶ Δαμασκὸν, τὸ Λίβανον καὶ Ἀντιλίβανον, καὶ πάντας τὰς καλοικοῦντας καθὰ πρόσωπον παραλίας,

8 Καὶ τὰς ἐν τοῖς ἔθνεσι τῆ Καρμήλε, καὶ Γαλαὰδ, καὶ τὴν ἄνω Γαλιλαίαν, καὶ τὸ μέγα πεδίον Ἐσδρηλὼμ,

9 Καὶ πάντας τὰς ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ταῖς πόλεσιν αὐτῆς, καὶ πέραν τὸ Ἰορδάνε ἕως Ἱερυσαλὴμ, καὶ Βετάνη, καὶ Χελλὰς, καὶ Κάδης, καὶ τὸ ποταμὸ Αἰγύπτε, καὶ Ταφνὰς, καὶ Ῥαμεσσὴ, καὶ πᾶσαν γῆν Γεσὲμ

10 Ἕως τὲ ἐλθεῖν ἐπάνω Τάνεως καὶ Μέμφεως, καὶ πάντας τὰς κατοικοῦντας τὴν Αἴγυπτον ἕως τὸ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὅρια τῆς Αἰθιοπίας.

11 Καὶ ἐφαύλισαν πάντες οἱ κατοικοῦντες πᾶσαν τὴν γῆν τὸ ῥῆμα Ναβεχοδονόσορ τὸ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ οὐ συνῆλθον αὐτῷ εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι ἐκ ἐφοβήθησαν αὐτὸν, ἀλλ' ἦν ἐναντίον αὐτῶν ὡς ἀνὴρ ἴσος· καὶ ἀνέστρεψαν τὰς ἀγγέλας αὐτῆ κενὰς ἐν ἀτιμίᾳ πρὸ προσώπε αὐτῶν.

12 Καὶ ἐθυμώθη Ναβεχοδονόσορ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην σφόδρα, καὶ ὤμοσε καθὰ τὸ θρόνε καὶ τὴ βασιλείας αὐτῆ, εἰ μὴν ἐκδικήσειν πάντα τὰ ὅρια τὴ Κιλικίας καὶ Δαμασκηνῆς καὶ Συρίας· ἀνελεῖν τῆ ῥομφαίᾳ αὐτῆ καὶ πάντας τὰς καλοικοῦντας ἐν γῆ Μωὰβ, καὶ τὰς υἱὰς Ἀμμὼν, καὶ πᾶσαν τὴ Ἰουδαίαν, καὶ πάντας τὰς ἐν Αἰγύπτῳ ἕως τὸ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὅρια τὴ δύο θαλασσῶν.

13 Καὶ παρετάξατο ἐν τῆ δυνάμει αὐτῆ πρὸς Ἀρφαξὰδ βασιλέα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑπτακαιδεκάτῳ, καὶ ἐκραταιώθη ἐν τῷ πολέμῳ αὐτῆ, καὶ ἀνέστρεψε πᾶσαν τὴ δύναμιν Ἀρφαξὰδ, καὶ πᾶσαν τὴ ἵππον αὐτῆ, καὶ πάντα τὰ ἅρματα αὐτῆ,

14 Καὶ ἐκυρίευσε τὴ πόλεων αὐτῆ· καὶ ἀφίκετο ἕως Ἐκβατάνων, καὶ ἐκράτησε τὴ πύργων, καὶ ἐπρονόμευσε τὰς πλατείας αὐτῆς, καὶ τὸ κόσμον αὐτῆς ἔθηκεν εἰς ὄνειδος αὐτῆς,

15 Καὶ ἔλαβε τὸν Ἀρφαξὰδ ἐν τοῖς ὄρεσι Ῥαγαῦ, καὶ κατηκόντισεν αὐτὸν ἐν ταῖς ζιβύναις αὐτῆ, καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτὸν ἕως τὴ ἡμέρας ἐκείνης.

16 Καὶ ἀνέστρεψε μετ' αὐτῶν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ σύμμικτος αὐτῆ, πλῆθος ἀνδρῶν πολεμιστῶν πολὺ σφόδρα· καὶ ἦν ἐκεῖ ῥαθυμῶν καὶ εὐωχούμενος αὐτὸς καὶ ἡ δύναμις αὐτῆ ἐφ' ἡμέρας ἑκατὸν εἴκοσι.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ, δευτέρα καὶ εἰκάδι τ̃ πρώτε μηνὸς, ἐγένετο λόγος ἐν οἴκῳ Ναβεχοδονόσορ βασιλέως Ἀσσυρίων, ἐκδικῆσαι πᾶσαν τὴν γῆν καθὼς ἐλάλησε.

2 Καὶ συνεκάλεσε πάντας τὲς θεράποντας αὐτ̃, κ̀ πάντας τὲς μεγισᾶνας αὐτ̃, καὶ ἔθετο μετ' αὐτῶν τὸ μυςήριον τ̃ βελῆς αὐτ̃· κ̀ συνετέλεσε πᾶσαν τ̃ κακίαν τ̃ γῆς ἐκ τ̃ ςόματος αὐτ̃.

3 Καὶ αὐτοὶ ἔκριναν ὁλοθρεῦσαι πᾶσαν σάρκα, οἳ ἐκ ἠκολούθησαν τῷ λόγῳ τ̃ ςόματος αὐτ̃.

4 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε τ̃ βελὴν αὐτ̃, ἐκάλεσε Ναβεχοδονόσορ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τ̃ Ὀλοφέρνην ἀρχισράτηγον τ̃ δυνάμεως αὐτ̃, δεύτερον ὄντα μετ' αὐτὸν, κ̀ εἶπε πρὸς αὐτὸν,

5 Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, ὁ Κύριος πάσης τ̃ γῆς, Ἰδὲ σὺ ἐξελεύσῃ ἐκ τ̃ προσώπε μ̀, κ̀ λήψῃ μετὰ σεαυτ̃ ἄνδρας πεποιθότας ἐν ἰσχύϊ αὐτῶν, πεζῶν εἰς χιλιάδας ἑκατὸν εἴκοσι, κ̀ πλῆθος ἵππων σὺν ἀναβάταις μυριάδων δεκαδύο,

6 Καὶ ἐξελεύσῃ εἰς συνάντησιν πάσῃ τ̃ γῇ ἐπὶ δυσμὰς, ὅτι ἠπείθησαν τῷ ῥήμαλι τ̃ ςόματός μ̀.

7 Καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς ἑτοιμάζειν γῆν κ̀ ὕδωρ, ὅτι ἐξελεύσομαι ἐν θυμῷ μ̀ ἐπ' αὐτὲς, καὶ καλύψω πᾶν τὸ πρόσωπον τ̃ γῆς ἐν τοῖς ποσὶ τ̃ δυνάμεώς μ̀· κ̀ δώσω αὐτὲς εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς,

8 Καὶ οἱ τραυματίαι αὐτῶν πληρώσασι τὰς φάραγγας καὶ τὲς χειμάῤῥας αὐτῶν, καὶ ποταμὸς ἐπικλύζων τοῖς νεκροῖς αὐτῶν πληρωθήσεται·

9 Καὶ ἄξω τ̃ αἰχμαλωσίαν αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἄκρα πάσης τ̃ γῆς.

10 Σὺ δὲ ἐξελθὼν προκαταλήψῃ μοι πᾶν ὅριον αὐτῶν, κ̀ ἐκδώσασί σοι ἑαυτὲς, κ̀ διατηρήσεις ἐμοὶ αὐτὲς εἰς ἡμέραν ἐλεγμ̃ αὐτῶν.

11 Ἐπὶ δὲ τὲς ἀπειθοῦντας οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σε, δοῦναι αὐτὲς εἰς φόνον κ̀ ἁρπαγὴν ἐν πάσῃ τῇ γῇ σε.

12 Ὅτι ζῶν ἐγὼ, κ̀ τὸ κράτος τ̃ βασιλείας μ̀, λελάληκα, καὶ ποιήσω ταῦτα ἐν χειρί μ̀.

13 Καὶ σὺ δὲ οὐ παραβήσῃ ἕν τι τ̃ ῥημάτων τ̃ κυρίε σε, ἀλλ' ἐπιτελῶν ἐπιτελέσεις, καθότι προσέταχά σοι, κ̀ οὐ μακρυνεῖς τ̃ ποιῆσαι αὐτά.

14 Καὶ ἐξῆλθεν Ὀλοφέρνης ἀπὸ προσώπε ϐ κυρίε αὐτε, ϗ ἐκάλεσε πάντας τὲς δυνάσας, ϗ τὲς στρατηγὲς, ϗ ἐπισάτας τ δυνάμεως Ἀσσὲρ,

15 Καὶ ἠρίθμησεν ἐκλεκτὲς ἄνδρας εἰς παράταξιν, καθότι ἐκέλευσεν αὐτῷ ὁ κύριος αὐτε, εἰς μυριάδας δεκαδύο, ϗ ἱππεῖς τοξότας μυρίας δισχιλίας,

16 Καὶ διέταξεν αὐτὲς ὃν τρόπον πολέμε πλῆθος συντάσσεται.

17 Καὶ ἔλαϐε καμήλας καὶ ὄνες ϗ ἡμιόνες εἰς τ ἀπαρτίαν αὐτῶν, πλῆθος πολὺ σφόδρα, ϗ πρόϐατα καὶ βόας ϗ αἶγας εἰς τ παρασκευὴν αὐτῶν, ὧν ἦν ἀριθμὸς,

18 Καὶ ἐπισιτισμὸν παντὶ ἀνδρὶ εἰς πλῆθος, καὶ χρυσίον ϗ ἀργύριον ἐξ οἴκε βασιλέως πολὺ σφόδρα.

19 Καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτε εἰς πορείαν ϐ προελθεῖν βασιλέως Ναϐουχοδονόσορ, καὶ καλύψαι πᾶν τὸ πρόσωπον τ γῆς πρὸς δυσμαῖς ἐν ἅρμασι ϗ ἱππεῦσι ϗ πεζοῖς ἐπιλέκτοις αὐτῶν.

20 Καὶ πολὺς ὁ ἐπίμικτος ὡς ἀκρὶς συνεξῆλθον αὐτοῖς, καὶ ὡς ἡ ἄμμος τ γῆς· οὐ γὰρ ἦν ἀριθμὸς ἀπὸ πλήθες αὐτῶν.

21 Καὶ ἀπῆλθον ἐκ Νινευὴ ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν ἐπὶ πρόσωπον ϐ πεδίε Βαικτιλαὶθ, ϗ ἐπερατοπέδευσεν ἀπὸ Βαικτιλαὶθ πλησίον ϐ ὄρες ϐ ἐπ' ἀριστερᾷ τ ἄνω Κιλικίας.

22 Καὶ ἔλαϐε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτε, τὲς πεζὲς, ϗ τὲς ἵππεῖς, ϗ τὰ ἅρματα αὐτε, ϗ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν ὀρεινήν.

23 Καὶ διέκοψε τὸ Φὰϐ καὶ Λὰϐ, ϗ ἐπρονόμευσαν πάντας υἱὲς Ῥασσὶς, ϗ υἱὲς Ἰσμαὴλ τὲς κατὰ πρόσωπον τ ἐρήμε πρὸς Νότον τ Χελλαίων.

24 Καὶ παρῆλθε τ Εὐφράτην, ϗ διῆλθε τ Μεσοποταμίαν, ϗ διέσκαψε πάσας τὰς πόλεις τὰς ὑψηλὰς τὰς ἐπὶ ϐ χειμάρρε Ἀϐρωνᾶ ἕως ϐ ἐλθεῖν ἐπὶ Θάλασσαν.

25 Καὶ κατελάϐετο τὰ ὅρια τ Κιλικίας, ϗ κατέκοψε πάντας τὲς ἀντιστάντας αὐτῷ· ϗ ἦλθεν ἕως ὁρίων Ἰάφεθ, τὰ πρὸς Νότον κατὰ πρόσωπον τ Ἀραϐίας.

26 Καὶ ἐκύκλωσε πάντας τὲς υἱὲς Μαδιὰν, ϗ ἐνέπρησε τὰ σκηνώματα αὐτῶν, καὶ ἐπρονόμευσε τὰς μάνδρας αὐτῶν.

27 Καὶ κατέϐη εἰς πεδίον Δαμασκᾶ ἐν ἡμέραις θερισμᾶ πυρῶν, καὶ ἐνέπρησε πάντας

τὰς ἀγρὰς αὐτῶν· καὶ τὰ ποίμνια καὶ τὰ βουκόλια ἔδωκεν εἰς ἀφανισμὸν, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐσκύλευσε, καὶ τὰ πεδία αὐτῶν ἐξελίμπησε, καὶ ἐπάταξε πάντας τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν στόματι ῥομφαίας.

28 Καὶ ἐπέπεσεν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος αὐτῶν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν παραλίαν, τοὺς ὄντας ἐν Σιδῶνι καὶ Τύρῳ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σὴρ, καὶ Ὀκινὰ, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ἰεμναάν· καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀζώτῳ καὶ Ἀσκάλωνι ἐφοβήθησαν αὐτὸν σφόδρα.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους λόγοις εἰρηνικοῖς, λέγοντες,

2 Ἰδοὺ ἡμεῖς οἱ παῖδες Ναβεχοδονόσορ βασιλέως μεγάλου παρακείμεθα ἐνώπιόν σου, χρῆσαι ἡμῖν καθὼς ἀρεσόν ἐστι τῷ προσώπῳ σου.

3 Ἰδοὺ αἱ ἐπαύλεις ἡμῶν, καὶ πᾶν πεδίον πυρῶν, καὶ τὰ ποίμνια καὶ τὰ βουκόλια, καὶ πᾶσαι αἱ μάνδραι τῶν σκηνῶν ἡμῶν παράκεινται πρὸ προσώπου σου· χρῆσαι καθ' ὃ ἂν ἀρέσκῃ σοι.

4 Ἰδοὺ καὶ αἱ πόλεις ἡμῶν, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐταῖς δοῦλοί σου εἰσίν· ἐλθὼν ἀπάντησον αὐταῖς ὡς ἔστιν ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

5 Καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες πρὸς Ὀλοφέρνην, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

6 Καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν παραλίαν αὐτὸς καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ, καὶ ἐφρούρησε τὰς πόλεις τὰς ὑψηλάς· καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν εἰς συμμαχίαν ἄνδρας ἐπιλέκτους.

7 Καὶ ἐδέξαντο αὐτὸν αὐτοὶ, καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος αὐτῶν μετὰ στεφάνων καὶ χορῶν καὶ τυμπάνων.

8 Καὶ κατέσκαψε πάντα τὰ ὅρια αὐτῶν, καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐξέκοψε· καὶ ἦν δεδογμένον αὐτῷ ἐξολοθρεῦσαι πάντας τοὺς θεοὺς τῆς γῆς, ὅπως αὐτῷ μόνῳ τῷ Ναβεχοδονόσορ λατρεύσωσι πάντα τὰ ἔθνη, καὶ πᾶσαι αἱ γλῶσσαι καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ αὐτῶν ἐπικαλέσωνται αὐτὸν εἰς θεόν.

9 Καὶ ἦλθε κατὰ πρόσωπον Ἐσδρηλὼν πλησίον τῆς Δωταίας, ἥ ἐστιν ἀπέναντι τοῦ πρίονος τοῦ μεγάλου τῆς Ἰεδαίας.

10 Καὶ κατεστρατοπέδευσεν ἀναμέσον Γαιβαὶ καὶ Σκυθῶν πόλεως, καὶ ἦν ἐκεῖ μῆνα ἡμερῶν εἰς τὸ συλλέξαι πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ὀλοφέρνης τοῖς ἔθνεσιν, ὁ ἀρχιστράτηγος Ναβυχοδονόσορ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ ὃν τρόπον ἐσκύλευσε πάντα τὰ ἱερὰ αὐτῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς ἀφανισμόν,

2 Καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα σφόδρα ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ περὶ Ἰερουσαλὴμ καὶ τοῦ ναοῦ Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν ἐταράχθησαν·

3 Ὅτι προσφάτως ἦσαν ἀναβεβηκότες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ νεωστὶ πᾶς ὁ λαὸς συνελέλεκτο τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὰ σκεύη, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ὁ οἶκος, ἐκ τοῦ βεβηλώσεως ἡγιασμένα ἦν,

4 Καὶ ἀπέστειλαν εἰς πᾶν ὅριον Σαμαρείας, καὶ Κωνὰς, καὶ Βαιθωρὼν, καὶ Βελμὲν, καὶ Ἱεριχὼ, καὶ εἰς Χωβὰ, καὶ Αἰσωρὰ, καὶ τὸν αὐλῶνα Σαλήμ,

5 Καὶ προκατελάβοντο πάσας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐτειχίσαντο τὰς ἐν αὐτοῖς κώμας, καὶ παρέθεντο εἰς ἐπισιτισμὸν εἰς παρασκευὴν πολέμου, ὅτι προσφάτως ἦν τὰ πεδία αὐτῶν τεθερισμένα.

6 Καὶ ἔγραψεν Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃς ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐν Ἰερουσαλὴμ, τοῖς κατοικοῦσι Βετυλούα, καὶ Βετομεσθαὶμ, ἣ ἐστιν ἀπέναντι Ἐσδρηλὼν, κατὰ πρόσωπον τοῦ πεδίου τοῦ πλησίον Δωθαΐμ,

7 Λέγων διακατασχεῖν τὰς ἀναβάσεις τῆς ὀρεινῆς, ὅτι δι' αὐτῶν ἦν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἦν εὐχερῶς διακωλύσαι αὐτὰς προσβαίνοντας, στενῆς τῆς προσβάσεως οὔσης, ἐπ' ἄνδρας τοὺς πάντας δύο.

8 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ ἡ γερουσία παντὸς δήμου Ἰσραὴλ, οἳ ἐκάθηντο ἐν Ἰερουσαλήμ.

9 Καὶ ἀνεβόησαν πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεὸν ἐν ἐκτενίᾳ μεγάλῃ, καὶ ἐταπείνωσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἐκτενίᾳ μεγάλῃ,

10 Αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ νήπια αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν· καὶ πᾶς πάροικος ἢ μισθωτὸς, καὶ ἀργυρώνητος αὐτῶν, ἐπέθεντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν.

11 Καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ καὶ γυνὴ, τὰ παιδία, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλὴμ ἔπεσον κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, καὶ ἐσποδώσαντο τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐξέτειναν τοὺς σάκκους αὐτῶν κατὰ πρόσωπον Κυρίου· καὶ τὸ θυσιαστήριον σάκκῳ περιέβαλον,

12 Καὶ ἐβόησαν πρὸς τ̃ Θεὸν Ἰσραὴλ ὁμοθυμαδὸν ἐκτενῶς, ϐ̃ μὴ δ̃ναι εἰς διαρπαγὴν τὰ νήπια αὐτῶν, κ̀ τὰς γυναῖκας εἰς προνομὴν, κ̀ τὰς πόλεις τ̃ κληρονομίας αὐτῶν εἰς ἀφανισμὸν, κ̀ τὰ ἅγια εἰς βεβήλωσιν κ̀ ὀνειδισμὸν, ἐπίχαρμα τοῖς ἔθνεσι.

13 Καὶ εἰσήκουσε Κύριος τ̃ς φων̃ς αὐτῶν, καὶ εἰσεῖδε τὴν θλῖψιν αὐτῶν· κ̀ ἦν ὁ λαὸς νηστεύων ἡμέρας πλείους ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ, κατὰ πρόσωπον τ̃ ἁγίων Κυρίε παντοκράτορος.

14 Καὶ Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, κ̀ πάντες οἱ παρεστηκότες ἐνώπιον Κυρίε, ἱερεῖς, κ̀ οἱ λειτουργοῦντες Κυρίῳ, σάκκους περιεζωσμένοι τὰς ὀσφύας αὐτῶν, προσέφερον τ̃ ὁλοκαύτωσιν ϐ̃ ἐνδελεχισμοῦ, καὶ τὰς εὐχὰς, κ̀ τὰ ἑκούσια δόματα ϐ̃ λαοῦ,

15 Καὶ ἦν σποδὸς ἐπὶ τὰς κιδάρεις αὐτῶν, κ̀ ἐβόων πρὸς Κύριον ἐκ πάσης δυνάμεως εἰς ἀγαθὸν ἐπισκέψασθαι πάντα οἶκον Ἰσραήλ.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ ἀνηγγέλη Ὀλοφέρνῃ ἀρχισρατήγῳ δυνάμεως Ἀσσὰρ, διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρεσκευάσαντο εἰς πόλεμον, κ̀ τὰς διόδους τ̃ ὀρεινῆς συνέκλεισαν, κ̀ ἐτείχισαν πᾶσαν κορυφὴν ὄρους ὑψηλοῦ, κ̀ ἔθηκαν ἐν τοῖς πεδίοις σκάνδαλα.

2 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ σφόδρα, κ̀ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἄρχοντας Μωὰϐ, κ̀ τοὺς στρατηγοὺς Ἀμμὼν, κ̀ πάντας σατράπας τ̃ παραλίας,

3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀναγγείλατε δή μοι υἱοὶ Χαναὰν τίς ὁ λαὸς ἔτος ὁ καθήμενος ἐν τῇ ὀρεινῇ, κ̀ τίνες αἱ̃ κατοικοῦσι πόλεις; κ̀ τὸ πλῆθος τ̃ δυνάμεως αὐτῶν, κ̀ ἐν τίνι τὸ κράτος αὐτῶν, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν, κ̀ τίς ἀνέστησεν ἐπ' αὐτῶν βασιλεὺς ἡγούμενος στρατηγίας αὐτῶν;

4 Καὶ διὰ τί κατενωτίσαντο ϐ̃ μὴ ἐλθεῖν εἰς ἀπάντησίν μοι παρὰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν δυσμαῖς.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀχιὼρ ὁ ἡγούμενος πάντων υἱῶν Ἀμμὼν, Ἀκουσάτω δὴ ὁ κύριός μου λόγον ἐκ στόματος τ̃ δούλε σου, κ̀ ἀναγγελῶ σοι τὴν ἀλήθειαν περὶ ϐ̃ λαοῦ, ὃς κατοικεῖ τ̃ ὀρεινὴν ταύτην, πλησίον σου οἰκοῦντος, κ̀ οὐκ ἐξελεύσεται ψεῦδος ἐκ ϐ̃ στόματός σου.

6 Ὁ λαὸς ἔτός εἰσιν ἀπόγονοι Χαλδαίων,

7 Καὶ παῴκησαν τὸ πρότερον ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, ὅτι

οὐκ ἐβουλήθησαν ἀκολουθῆσαι τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων αὐτῶν, οἳ ἐγένοντο ἐν γῇ Χαλδαίων·

8 Καὶ ἐξέβησαν ἐξ ὁδοῦ τῶν γονέων αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, Θεῷ ᾧ ἐπέγνωσαν· καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν Θεῶν αὐτῶν, καὶ ἔφυγον εἰς Μεσοποταμίαν, καὶ παρῴκησαν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐξελθεῖν ἐκ τῆς παροικίας αὐτῶν, καὶ πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν· καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ, καὶ ἐπληθύνθησαν χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ καὶ ἐν κτήνεσι πολλοῖς σφόδρα.

10 Καὶ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, ἐκάλυψε γὰρ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς Χαναὰν λιμὸς, καὶ παρῴκησαν ἐκεῖ μέχρις οὗ διετράφησαν· καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς πλῆθος πολὺ, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ γένους αὐτῶν.

11 Καὶ ἐπανέστη αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ κατεσοφίσαντο αὐτοὺς ἐν πόνῳ καὶ ἐν πλίνθῳ, καὶ ἐταπείνωσαν αὐτοὺς, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς εἰς δούλους.

12 Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ ἐπάταξε πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου πληγαῖς, ἐν αἷς οὐκ ἦν ἴασις· καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

13 Καὶ κατεξήρανεν ὁ Θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἔμπροσθεν αὐτῶν,

14 Καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν τοῦ Σινὰ, καὶ Κάδης Βαρνὴ, καὶ ἐξέβαλον πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ.

15 Καὶ ᾤκησαν ἐν γῇ Ἀμορραίων, καὶ πάντας τοὺς Ἐσεβωνίτας ἐξωλόθρευσαν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν· καὶ διαβάντες τὴν Ἰορδάνην ἐκληρονόμησαν πᾶσαν τὴν ὀρεινήν.

16 Καὶ ἐξέβαλον ἐκ προσώπου αὐτῶν τὴν Χαναναῖον, καὶ τὴν Φερεζαῖον, καὶ τὴν Ἰεβουσαῖον, καὶ τὴν Συχὲμ, καὶ πάντας τοὺς Γεργεσαίους, καὶ κατῴκησαν ἐν αὐτῇ ἡμέρας πολλάς.

17 Καὶ ἕως οὐχ ἥμαρτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, ἦν τὰ ἀγαθὰ μετ' αὐτῶν, ὅτι Θεὸς μισῶν ἀδικίαν μετ' αὐτῶν ἐστιν.

18 Ὅτε δὲ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς διέθετο αὐτοῖς, ἐξωλοθρεύθησαν ἐν πολλοῖς πολέμοις ἐπὶ πολὺ σφόδρα, καὶ ᾐχμαλωτεύθησαν εἰς γῆν οὐκ ἰδίαν, καὶ ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ἐγενήθη εἰς ἔδαφος, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐκρατήθησαν ὑπὸ τῶν ὑπεναντίων.

19 Καὶ νῦν ἐπιστρέψαντες ἐπὶ τὴν Θεὸν αὐτῶν, ἀνέβησαν ἐκ τῆς διασπορᾶς οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ,

καὶ κατέσχον τὴν Ἱερουσαλὴμ, οὗ τὸ ἁγίασμα αὐτῶν, καὶ κατῳκίσθησαν ἐν τῇ ὀρεινῇ, ὅτι ἦν ἔρημος,

20 Καὶ νῦν, δέσποτα κύριε, εἰ μέν ἐσιν ἀγνόημα ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ ἁμαρτάνουσιν εἰς τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ ἐπισκεψόμεθα ὅ, τι ἐσὶν ἐν αὐτοῖς σκάνδαλον τοῦτο, καὶ ἀναβησόμεθα, καὶ ἐκπολεμήσομεν αὐτούς.

21 Εἰ δὲ ἐκ ἔσιν ἀνομία ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν, παρελθέτω δὴ ὁ κύριός μου, μήποτε ὑπερασπίσῃ ὁ Κύριος αὐτῶν καὶ ὁ Θεὸς αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ἐσόμεθα εἰς ὀνειδισμὸν ἐναντίον πάσης τῆς γῆς.

22 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο Ἀχιὼρ λαλῶν τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐγόγγυσε πᾶς ὁ λαὸς ὁ κυκλῶν τὴν σκηνὴν καὶ περιεσώς· καὶ εἶπαν οἱ μεγισᾶνες Ὀλοφέρνου, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν παραλίαν καὶ τὴν Μωὰβ, συγκόψαι αὐτὸν,

23 Οὐ γὰρ φοβηθησόμεθα ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ· ἰδοὺ γὰρ λαὸς ἐν ᾧ ἐκ ἔσι δύναμις, ἐδὲ κράτος εἰς παράταξιν ἰσχυράν.

24 Διὸ δὴ ἀναβησόμεθα, καὶ ἔσονται εἰς κατάβρωμα πάσης τῆς στρατιᾶς σου, δέσποτα Ὀλοφέρνη.

Κεφ. ε'. 6.

ΚΑΙ ὡς κατέπαυσεν ὁ θόρυβος τῶν ἀνδρῶν τῆς κύκλῳ τῆς συνεδρείας, καὶ εἶπεν Ὀλοφέρνης ὁ ἀρχισράτηγος δυνάμεως Ἀσσὲρ πρὸς Ἀχιὼρ ἐναντίον παντὸς τοῦ δήμου ἀλλοφύλων, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Μωάβ,

2 Καὶ τίς εἶ σὺ Ἀχιὼρ, καὶ οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἐφραΐμ, ὅτι προεφήτευσας ἐν ἡμῖν καθὼς σήμερον, καὶ εἶπας τὸν γένον Ἰσραὴλ μὴ πολεμῆσαι, ὅτι ὁ Θεὸς αὐτῶν ὑπερασπιεῖ αὐτῶν; καὶ τίς ὁ Θεὸς εἰ μὴ Ναβυχοδονόσορ;

3 Οὗτος ἀποσελεῖ τὸ κράτος αὐτοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ οὐ ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς αὐτῶν· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ δοῦλοι αὐτοῦ πατάξομεν αὐτοὺς ὡς ἄνθρωπον ἕνα, καὶ ἐχ ὑποσήσονται τὸ κράτος τῶν ἵππων ἡμῶν.

4 Κατακαύσομεν γὰρ αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ ὄρη αὐτῶν μεθυσθήσεται ἐν τῷ αἵματι αὐτῶν, καὶ τὰ πεδία αὐτῶν πληρωθήσεται νεκρῶν αὐτῶν· καὶ ἐκ ἀντισήσεται τὸ ἴχνος τῶν ποδῶν αὐτῶν κατὰ πρόσωπον ἡμῶν, ἀλλὰ ἀπωλείᾳ ἀπολοῦνται, λέγει ὁ βασιλεὺς Ναβυχοδονόσορ ὁ κύριος πάσης τῆς γῆς· εἶπε γὰρ, Οὐ ματαιωθήσεται τὰ ῥήματα τῶν λόγων αὐτοῦ.

5 Σὺ δὲ Ἀχιὼρ μισθωτὲ τῶ Ἀμμὼν, ὃς ἐλάλησας τὺς λόγας τύτυς ἐν ἡμέρᾳ ἀδικίας σα, ἐκ ὄψει ἔτι τὸ πρόσωπόν μα ἀπὸ τ ἡμέρας ταύτης, ἕως οὗ ἐκδικήσω τὸ γένος τῶν ἐξ Αἰγύπτα.

6 Καὶ τότε διελεύσεται ὁ σίδηρος τ στρατιᾶς μα, καὶ ὁ λαὸς τῶν θεραπόντων μα τὰς πλευράς σα, καὶ πεσῆ ἐν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν, ὅταν ἐπιστρέψω.

7 Καὶ ἀποκαταστήσασί σε οἱ θέλοί μα εἰς τ ὀρεινὴν, καὶ θήσασί σε ἐν μιᾷ τ πόλεων τῶν ἀναβάσεων,

8 Καὶ ἐκ ἀπολῆ ἕως οὗ ἐξολοθρευθῆς μετ' αὐτῶν.

9 Καὶ εἴπερ ἐλπίζεις τῇ καρδίᾳ σε ὅτι οὐ ληφθήσονται, μὴ συμπεσέτω σε τὸ πρόσωπον· ἐλάλησα, καὶ ἐδὲν διαπεσεῖται τ ῥημάτων μα.

10 Καὶ προσέταξεν Ὀλοφέρνης τοῖς δούλοις αὐτῦ, οἳ ἦσαν παρεσηκότες ἐν τῇ σκηνῇ αὐτῦ, συλλαβεῖν τ Ἀχιὼρ, καὶ ἀποκατασῆσαι αὐτὸν εἰς Βετυλάα, καὶ παραδῦναι εἰς χεῖρας υἱῶν Ἰσραήλ.

11 Καὶ συνέλαβον αὐτὸν οἱ θέλοι αὐτῦ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἔξω τ παρεμβολῆς εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἀπῆραν ἐκ μέσα τῆς πεδινῆς εἰς τ ὀρεινὴν, καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὰς πηγὰς αἳ ἦσαν ὑποκάτω Βετυλάα.

12 Καὶ ὡς εἶδαν αὐτὺς οἱ ἄνδρες τ πόλεως ἐπὶ τ κορυφὴν ᾧ ὄρυς, ἀνέλαβον τὰ ὅπλα αὐτῶν, καὶ ἀπῆλθον ἔξω τ πόλεως ἐπὶ τ κορυφὴν ᾧ ὄρυς· καὶ πᾶς ἀνὴρ σφενδονητὴς διεκράτησαν τ ἀνάβασιν αὐτῶν, καὶ ἔβαλον ἐν λίθοις ἐπ' αὐτύς.

13 Καὶ ὑποδύσαντες ὑποκάτω ᾧ ὄρυς, ἔδησαν τ Ἀχιὼρ, καὶ ἀφῆκαν ἐρριμμένον ὑπὸ τ ῥίζαν ᾧ ὄρυς, καὶ ἀπῴχοντο πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν.

14 Καταβάντες δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τ πόλεως αὐτῶν ἐπέσησαν αὐτῷ, καὶ λύσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον εἰς τ Βετυλάα, καὶ κατέσησαν αὐτὸν ἐπὶ τὺς ἄρχοντας τ πόλεως αὐτῶν,

15 Οἳ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ὀζίας ὁ ᾧ Μιχὰ ἐκ τ φυλῆς Συμεὼν, καὶ Ἀβρὶς ὁ ᾧ Γοθονιὴλ, καὶ Χαρμὶς υἱὸς Μελχιήλ.

16 Καὶ συνεκάλεσαν πάντας τὺς πρεσβυτέρυς τ πόλεως· καὶ συνέδραμον πᾶς νεανίσκος αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ἔσησαν τ Ἀχιὼρ ἐν μέσῳ παντὸς ᾧ λαῦ αὐτῶν· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν Ὀζίας τὸ συμβεβηκός.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ἀπήγγειλεν αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς

συνεδρίας Ὀλοφέρνε, καὶ πάντα τὰ ῥήματα ὅσα ἐλάλησεν ἐν μέσῳ τῶ ἀρχόντων υἱῶν Ἀσσὲρ, καὶ ὅσα ἐμεγαλορῥημόνησεν Ὀλοφέρνης εἰς τὸν οἶκον Ἰσραήλ.

18 Καὶ πεσόντες ὁ λαὸς προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, καὶ ἐβόησαν λέγοντες,

19 Κύριε ὁ Θεὸς τῦ ὐρανῦ, κάτιδε ἐπὶ τὰς ὑπερηφανείας αὐτῶν, καὶ ἐλέησον τὴν ταπείνωσιν τῦ γένες ἡμῶν, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῦ ἡγιασμένων σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

20 Καὶ παρεκάλεσαν τὸν Ἀχιὼρ, καὶ ἐπήνεσαν αὐτὸν σφόδρα.

21 Καὶ παρέλαβεν αὐτὸν Ὀζίας ἐκ τῆ ἐκκλησίας εἰς οἶκον αὐτῦ, καὶ ἐποίησε πότον τοῖς πρεσβυτέροις· καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ εἰς βοήθειαν ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

Κεφ. ζ. 7.

ΤΗι δ' ἐπαύριον παρήγγειλεν Ὀλοφέρνης πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτῦ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ αὐτῦ, οἳ παρεγένοντο ἐπὶ τὴν συμμαχίαν αὐτῦ, ἀναζευγνύειν ἐπὶ Βετυλύα, καὶ τὰς ἀναβάσεις τῆ ὀρεινῆς προκαταλαμβάνεσθαι, καὶ ποιεῖν πόλεμον πρὸς τὰς υἱὰς Ἰσραήλ.

2 Καὶ ἀνέζευξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς ἀνὴρ δυνατὸς αὐτῶν· καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν ἀνδρῶν πολεμισῶν, χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα, καὶ ἱππέων χιλιάδες δεκαδύο, χωρὶς τῆ ἀποσκευῆς, καὶ τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἦσαν πεζοὶ ἐν αὐτοῖς, πλῆθος πολὺ σφόδρα.

3 Καὶ παρενέβαλον ἐν τῷ αὐλῶνι πλησίον Βετυλύα ἐπὶ τῆ πηγῆς, καὶ παρέτειναν εἰς εὖρος ἐπὶ Δωθαΐμ καὶ ἕως Βελθὲμ, καὶ εἰς μῆκος ἀπὸ Βετυλύα ἕως Κυαμῶν, ἥ ἐστιν ἀπέναντι Ἐσδρηλώμ.

4 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὡς εἶδον αὐτῶν τὸ πλῆθος, ἐταράχθησαν σφόδρα· καὶ εἶπεν ἕκας πρὸς τὸν πλησίον αὐτῦ, Νῦν ἐκλείξουσιν ἔτοι τὸ πρόσωπον τῆ γῆς πάσης, καὶ ὄτε τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ, ὄτε αἱ φάραγγες, ὄτε οἱ βουνοὶ ὑποχήσονται τὸ βάρος αὐτῶν.

5 Καὶ ἀναλαβόντες ἕκας τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτῶν, καὶ ἀνακαύσαντες πυρὰς ἐπὶ τὰς πύργες αὐτῶν, ἔμενον φυλάσσοντες ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

6 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἐξήγαγεν Ὀλοφέρνης πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτῦ κατὰ πρόσωπον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οἳ ἦσαν ἐν Βετυλύα,

7 Καὶ ἐπεσκέψατο τὰς ἀναβάσεις τῆ πόλεως αὐτῶν, καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων αὐτῶν ἐφώ-

29 Καὶ ἐγένετο κλαυθμὸς μέγας ἐν μέσῳ τ̃ ἐκκλησίας πάντων ὁμοθυμαδὸν, καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον τ̃ Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ.

30 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὰς Ὀζίας, Θαρσεῖτε ἀδελφοὶ, διακαρτερήσωμεν ἔτι πέντε ἡμέρας, ἐν αἷς ἐπιστρέψει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ ἔλεος αὐτῆ ἐφ' ἡμᾶς· οὐ γὰρ ἐγκαταλείψει ἡμᾶς εἰς τέλος.

31 Ἐὰν δὲ διέλθωσιν αὗται, καὶ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς βοήθεια, ποιήσω κατὰ τὰ ῥήματα ὑμῶν.

32 Καὶ ἐσκόρπισε τ̃ λαὸν εἰς τ̃ ἑαυτῆ παρεμβολήν· καὶ ἐπὶ τὰ τείχη καὶ τὰς πύργας τ̃ πόλεως αὐτῶν ἀπῆλθον, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα εἰς τὰς οἴκας αὐτῶν ἐξαπέστειλε· καὶ ἦσαν ἐν ταπεινώσει πολλῇ ἐν τῇ πόλει.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ἦκουσεν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις Ἰουδὶθ, θυγάτηρ Μεραρὶ, υἱῆ Ὦξ, υἱῆ Ἰωσὴφ, υἱῆ Ὀζιὴλ, υἱῆ Ἐλκία, υἱῆ Ἠλιὰβ, υἱῆ Χελκίᾳ, υἱῆ Ἐλιὰβ, υἱῆ Ναθαναὴλ, υἱῆ Σαλαμιὴλ, υἱῆ Σαρασαδαὶ, υἱῆ Ἰσραήλ·

2 Καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Μανασσῆς, τ̃ φυλῆς αὐτῆς, καὶ τ̃ πατριᾶς αὐτῆς, καὶ ἀπέθανεν ἐν ἡμέραις θερισμῆ κριθῶν·

3 Ἐπέσῃ γὰρ ἐπὶ τ̃ δεσμεύοντα τὸ δράγμα ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ὁ καύσων ἦλθεν ἐπὶ τ̃ κεφαλὴν αὐτῆ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Βετυλέᾳ τῇ πόλει αὐτῆ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τ̃ πατέρων αὐτῆ ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀναμέσον Δωθαὶμ καὶ Βελαμών.

4 Καὶ ἦν Ἰουδὶθ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς χηρεύουσα ἔτη τρία καὶ μῆνας τέσσαρας.

5 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῇ σκηνὴν ἐπὶ τ̃ δώματος τ̃ οἴκου αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τ̃ ὀσφῦν αὐτῆς σάκκον· καὶ ἦν ἐπ' αὐτῆς τὰ ἱμάτια τ̃ χηρεύσεως αὐτῆς.

6 Καὶ ἐνήστευε πάσας τὰς ἡμέρας χηρεύσεως αὐτῆς χωρὶς προσαββάτων, καὶ σαββάτων, καὶ πρωνεμηνιῶν, καὶ νεμηνιῶν, καὶ ἑορτῶν, καὶ χαρμοσυνῶν οἴκου Ἰσραήλ.

7 Καὶ ἦν καλὴ τῷ εἴδει, καὶ ὡραία τῇ ὄψει σφόδρα· καὶ ὑπελείπετο αὐτῇ Μανασσῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ κτήνη καὶ ἀγροὺς, καὶ ἔμενεν ἐπ' αὐτῶν.

8 Καὶ οὐκ ἦν ὃς ἐπήνεγκεν αὐτῇ ῥῆμα πονηρὸν, ὅτι ἐφοβεῖτο τ̃ Θεὸν σφόδρα.

9 Καὶ ἤκουσε τὰ ῥήματα τ̃

λαῦ τὰ πονηρὰ ἐπὶ τὸν ἄρχοντα, ὅτι ὠλιγοψύχησαν ἐπὶ τῇ σπάνει τ ὑδάτων· κ ἤκουσε πάντας τὰς λόγους Ἰουδὶθ ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὰς Ὀζίας, ὡς ὤμοσεν αὐτοῖς παραδώσειν τ πόλιν μετὰ ἡμέρας πέντε τοῖς Ἀσσυρίοις.

10 Καὶ ἀποστείλασα τ ἄβραν αὐτῆς τ ἐφεστῶσαν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῆς, ἐκάλεσεν Ὀζίαν καὶ Χαβρὶν καὶ Χαρμὶν τὰς πρεσβυτέρας τῆς πόλεως αὐτῆς.

11 Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὴν, κ εἶπε πρὸς αὐτὰς, Ἀκούσατε δή μου ἄρχοντες τ κατοικούντων ἐν Βετυλούα· ὅτι οὐκ εὐθὴς ὁ λόγος ὑμῶν ὃν ἐλαλήσατε ἐναντίον θ λαῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, κ ἐστήσατε τ ὅρκον ὃν ἐλαλήσατε ἀναμέσον θ Θεῦ καὶ ὑμῶν, κ εἴπατε ἐκδώσειν τὴν πόλιν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἐὰν μὴ ἐν αὐταῖς ἐπιστρέψῃ ὁ Κύριος βοηθῆσαι ἡμῖν.

12 Καὶ νῦν τίνες ἐστὲ ὑμεῖς οἳ ἐπειράσατε τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον, κ ἴστασθε ὑπὲρ θ Θεῦ ἐν μέσῳ υἱῶν ἀνθρώπων;

13 Καὶ νῦν Κύριον παντοκράτορα ἐξετάζετε, καὶ οὐθὲν ἐπιγνώσεσθε ἕως θ αἰῶνος.

14 Ὅτι βάθος καρδίας ἀνθρώπου οὐχ εὑρήσετε, κ λόγους τ διανοίας αὐτῦ οὐ λήψεσθε, κ πῶς τὸν Θεὸν ὃς ἐποίησε τὰ πάντα ταῦτα, ἐρευνήσετε, κ τ νῶν αὐτῦ ἐπιγνώσεσθε, κ τὸν λογισμὸν αὐτῦ κατανοήσετε; μηδαμῶς, ἀδελφοὶ, μὴ παροργίζετε Κύριον τ Θεὸν ἡμῶν,

15 Ὅτι ἐὰν μὴ βούληται ἐν ταῖς πέντε ἡμέραις βοηθῆσαι ἡμῖν, αὐτὸς ἔχει τ ἐξουσίαν ἐν αἷς θέλει σκεπάσαι ἡμέραις, ἢ καὶ ὀλοθρεῦσαι ἡμᾶς πρὸ προσώπου τ ἐχθρῶν ἡμῶν.

16 Ὑμεῖς δὲ μὴ ἐνεχυράζετε τὰς βουλὰς Κυρίου θ Θεῦ ἡμῶν, ὅτι οὐχ ὡς ἀνθρωπος ὁ Θεὸς ἀπειληθῆναι, οὐδὲ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου διαιτηθῆναι.

17 Διόπερ ἀναμένοντες τὴν παρ' αὐτῦ σωτηρίαν, ἐπικαλεσώμεθα αὐτὸν εἰς βοήθειαν ἡμῶν, κ εἰσακούσεται τ φωνῆς ἡμῶν, ἐὰν ᾖ αὐτῷ ἀρεστόν.

18 Ὅτι οὐκ ἀνέστη ἐν ταῖς γενεαῖς ἡμῶν, οὐδὲ ἔστιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον ἔτε φυλὴ, ἔτε πατριὰ, ἔτε δῆμος, ἔτε πόλις ἐξ ἡμῶν, οἳ προσκυνοῦσι θεοῖς χειροποιήτοις, καθάπερ ἐγένετο ἐν ταῖς πρότερον ἡμέραις,

19 Ὧν χάριν ἐδόθησαν εἰς ῥομφαίαν κ εἰς διαρπαγὴν οἱ πατέρες ἡμῶν, κ ἔπεσον πτῶμα μέγα ἐνώπιον τ ἐχθρῶν ἡμῶν.

20 Ἡμεῖς δὲ ἕτερον θεὸν οὐκ ἐπέγνωμεν πλὴν αὐτοῦ· ὅθεν ἐλπίζομεν ὅτι οὐχ ὑπερόψεται ἡμᾶς, οὐδ' ἀπὸ τοῦ γένους ἡμῶν.

21 Ὅτι ἐν τῷ ληφθῆναι ἡμᾶς, ἔτως καθήσεται πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ προνομευθήσεται τὰ ἅγια ἡμῶν, καὶ ζητήσει τὸ βεβήλωσιν αὐτῶν ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν,

22 Καὶ τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τῆς γῆς, καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἐπιστρέψει εἰς κεφαλὴν ἡμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ἐὰν δουλεύσωμεν ἐκεῖ, καὶ ἐσόμεθα εἰς πρόσκομμα καὶ εἰς ὄνειδος ἐναντίον τῶν κτωμένων ἡμᾶς·

23 Ὅτι οὐ κατευθυνθήσεται ἡ θουλεία ἡμῶν εἰς χάριν, ἀλλ' εἰς ἀτιμίαν θήσει αὐτὴν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

24 Καὶ νῦν ἀδελφοὶ ἐπιδειξώμεθα τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν, ὅτι ἐξ ἡμῶν κρέμαται ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ τὰ ἅγια καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπεστήρικται ἐφ' ἡμῖν.

25 Παρὰ ταῦτα πάντα εὐχαριστήσωμεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὃς πειράζει ἡμᾶς καθὰ καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν.

26 Μνήσθητε ὅσα ἐποίησε μετὰ Ἀβραὰμ, καὶ ὅσα ἐπείρασε τὸν Ἰσαὰκ, καὶ ὅσα ἐγένετο τῷ Ἰακὼβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας ποιμαίνοντι τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ·

27 Ὅτι οὐ καθὼς ἐκείνους ἐπύρωσεν εἰς ἑτασμὸν τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ ἡμᾶς οὐκ ἐξεδίκησεν, ἀλλ' εἰς νουθέτησιν μᾶλλον Κύριος τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῷ.

28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὀζίας, Πάντα ὅσα εἶπας, ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐλάλησας, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιστήσεται τοῖς λόγοις σου.

29 Ὅτι οὐκ ἐν τῇ σήμερον ἡ σοφία σου πρόδηλός ἐστιν, ἀλλὰ ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν σου ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς τὴν σύνεσίν σου, καθότι ἀγαθόν ἐστι τὸ πλάσμα τῆς καρδίας σου.

30 Ἀλλ' ὁ λαὸς ἐδίψησε σφόδρα, καὶ ἠνάγκασαν ποιῆσαι ἡμᾶς καθὰ ἐλαλήσαμεν αὐτοῖς, καὶ ἀπαγαγεῖν ὅρκον ἐφ' ἡμᾶς, ὃν οὐ παραβησόμεθα.

31 Καὶ νῦν δεήθητι περὶ ἡμῶν, ὅτι γυνὴ εὐσεβὴς εἶ, καὶ ἀποστελεῖ Κύριος τὸν ὑετὸν εἰς πλήρωσιν τῶν λάκκων ἡμῶν, καὶ οὐκ ἐκλείψομεν ἔτι.

32 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὰς Ἰουδίθ, Ἀκούσατέ μου, καὶ ποιήσω πρᾶγμα ὃ ἀφίξεται εἰς γενεὰς γενεῶν υἱοῖς τοῦ γένους ἡμῶν.

33 Ὑμεῖς στήσεσθε ἐπὶ τῆς

πύλης τ νύκτα ταύτην, κ ἐξελεύσομαι ἐγὼ μετὰ τ ἄβρας μου, κ ἐν ταῖς ἡμέραις μεθ' ἃς εἴπατε παραδώσειν τ πόλιν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἐπισκέψεται Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρί μου.

34 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξερευνήσετε τ πρᾶξίν μου, οὐ γὰρ ἐρῶ ὑμῖν, ἕως ἂ τελεσθῆναι ἃ ἐγὼ ποιῶ.

35 Καὶ εἶπεν Ὀζίας καὶ οἱ ἄρχοντες πρὸς αὐτὴν, Πορεύου εἰς εἰρήνην, κ Κύριος ὁ Θεὸς ἔμπροσθέν σου εἰς ἐκδίκησιν τ ἐχθρῶν ἡμῶν.

36 Καὶ ἀποστρέψαντες ἐκ τ σκηνῆς, ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὰς διατάξεις αὐτῶν.

Κεφ. Θ'. 9.

ΙΟΥΔΙΘ δὲ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ ἐπέθετο σποδὸν ἐπὶ τ κεφαλὴν αὐτῆς, κ ἐγύμνωσεν ὃν ἐνεδιδύσκετο σάκκον· κ ἦν ἄρτι προσφερόμενον ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς τ οἶκον ἂ Θεᾶ τὸ θυμίαμα τ ἑσπέρας ἐκείνης· κ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδὶθ πρὸς Κύριον, κ εἶπε,

2 Κύριε ὁ Θεὸς ἂ πατρός μου Συμεὼν, ᾧ ἔδωκας ἐν χειρὶ ῥομφαίαν εἰς ἐκδίκησιν ἀλλογενῶν, οἳ ἔλυσαν μήτραν παρθένε εἰς μίασμα, κ ἐγύμνωσαν μηρὸν εἰς αἰσχύνην, καὶ ἐβεβήλωσαν μήτραν εἰς ὄνειδος· εἶπας γὰρ, Οὐχ οὕτως ἔσαι· κ ἐποίησαν

3 Ἀνθ' ὧν ἔδωκας ἄρχοντας αὐτῶν εἰς φόνον, κ τ ῥομφαίαν αὐτῶν εἰς ἀπάτην αὐτῶν, εἰς αἷμα· κ ἐπάταξας δέλτας ἐπὶ δυνάσαις, κ δυνάσας ἐπὶ θρόνους αὐτῶν·

4 Καὶ ἔδωκας γυναῖκας αὐτῶν εἰς προνομὴν, κ θυγατέρας εἰς αἰχμαλωσίαν, κ πάντα τὰ σκῦλα εἰς διαίρεσιν υἱῶν ἠγαπημένων ὑπὸ σᾶ, οἳ καὶ ἐζήλωσαν τὸν ζῆλόν σου, καὶ ἐβδελύξαντο μίασμα αἵματος αὐτῶν, κ ἐπεκαλέσαντό σε εἰς βοηθόν· ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ὁ ἐμὸς, καὶ εἰσάκουσον ἐμοῦ τῆς χήρας.

5 Σὺ γὰρ ἐποίησας τὰ πρότερα ἐκείνων, κ ἐκεῖνα, κ τὰ μετέπειτα, κ τὰ νῦν, καὶ τὰ ἐπερχόμενα διενοήθης, κ ἐγενήθησαν ἃ ἐνενοήθης,

6 Καὶ παρέστησαν ἃ ἐβουλεύσω, κ εἶπαν, Ἰδοὺ πάρεσμεν· πᾶσαι γὰρ αἱ ὁδοί σου ἕτοιμοι, κ ἡ κρίσις σε ἐν προγνώσει.

7 Ἰδοὺ γὰρ Ἀσσύριοι ἐπληθύνθησαν ἐν δυνάμει αὐτῶν, ὑψώθησαν ἐφ' ἵππῳ καὶ ἀναβάτῃ, ἐγαυρίασαν ἐν βραχίονι πεζῶν, ἤλπισαν ἐν ἀσπίδι καὶ ἐν γαισῷ κ τόξῳ κ σφενδόνῃ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι σὺ εἶ Κύ-

ρι& συντρίβων πολέμους· Κύρι& ὄνομά σοι.

8 Σὺ ῥῆξον αὐτῶν τ ἰσχὺν ἐν δυνάμει σε, κ κάταξον τὸ κράτ& αὐτῶν ἐν τῷ θυμῷ σε· ἐβουλεύσαντο γὰρ βεβηλῶσαι τὰ ἅγιά σε, μιᾶναι τὸ σκήνωμα τ καταπαύσεως Ε ὀνόματ& τ δόξης σε, κ καταβαλεῖν σιδήρῳ κέρας θυσιαστηρίᾳ σε.

9 Βλέψον εἰς ὑπερηφανίαν αὐτῶν, ἀπόστειλον τ ὀργήν σε εἰς κεφαλὰς αὐτῶν· δὸς ἐν χειρί με τ χήρᾳ ὃ διενοήθην κράτ&·

10 Πάταξον δῆλον ἐκ χειλέων ἀπάτης με ἐπ' ἄρχοντι, κ ἄρχοντα ἐπὶ θεράποντι αὐτῆ, θραῦσον αὐτῶν τὸ ἀνάστεμα ἐν χειρὶ θηλείας.

11 Οὐ γὰρ ἐν πλήθει τὸ κράτ& σε, οὐδὲ ἡ δυναστεία σε ἐν ἰσχύσιν, ἀλλὰ ταπεινῶν εἶ Θεὸς, ἐλαττόνων εἶ βοηθὸς, ἀντιλήπτωρ ἀσθενόντων, ἀπεγνωσμένων σκεπαστὴς, ἀπηλπισμένων σωτήρ.

12 Ναὶ ναὶ ὁ Θεὸς Ε πατρός με, κ Θεὸς κληρονομίας Ἰσραὴλ, δέσποτα τ ὐρανῶν κ τ γῆς, κτίστα τ ὑδάτων, βασιλεῦ πάσης κτίσεώς σου, σὺ εἰσάκουσον τ δεήσεώς με,

13 Καὶ δὸς λόγον με καὶ ἀπάτην εἰς τραῦμα κ μώλωπα αὐτῶν, οἳ κατὰ τ διαθήκης σε, κ οἶκε ἡγιασμένε σε, καὶ κορυφῆς Σιὼν, καὶ οἶκε κατασχέσεως υἱῶν σε ἐβεβλεύσαντο σκληρά.

14 Καὶ ποίησον ἐπὶ πᾶν τὸ ἔθν& σε, καὶ πάσης φυλῆς ἐπίγνωσιν, Ε εἰδῆσαι ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς πάσης δυνάμεως κ κράτους, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλ& ὑπερασπίζων Ε γένους Ἰσραὴλ, εἰ μὴ σύ.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο βοῶσα πρὸς τ Θεὸν Ἰσραὴλ, κ συνετέλεσε πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα,

2 Καὶ ἀνέστη ἀπὸ τ πτώσεως, κ ἐκάλεσε τ ἄβραν αὐτῆς, κ κατέβη εἰς τ οἶκον ἐν ᾧ διέτριβεν ἐν αὐτῷ ἐν ταῖς ἡμέραις τ σαββάτων, κ ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐτῆς,

3 Καὶ περιείλατο τ σάκκον ὃν ἐνεδεδύκει, κ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια τ χηρεύσεως αὐτῆς, κ περιεκλύσατο τὸ σῶμα ὕδατι, κ ἐχρίσατο μύρῳ παχεῖ, καὶ διέταξε τὰς τρίχας τ κεφαλῆς αὐτῆς, κ ἐπέθετο μίτραν ἐπ' αὐτῆς, κ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τ εὐφροσύνης αὐτῆς, ἐν οἷς ἐσολίζετο ἐν ταῖς ἡμέραις τ ζωῆς Ε ἀνδρὸς αὐτῆς Μανασσῆ·

4 Καὶ ἔλαβε σανδάλια εἰς τὰς πόδας αὐτῆς, κ περιέθετο

τὰς χλιδῶνας, καὶ τὰ ψέλλια, καὶ τὰς δακτυλίους, καὶ τὰ ἐνώτια, καὶ πάντα τὸν κόσμον αὐτῆς· καὶ ἐκαλλωπίσατο σφόδρα εἰς ἀπάτησιν ὀφθαλμῶν ἀνδρῶν, ὅσοι ἂν ἴδωσιν αὐτήν.

5 Καὶ ἔδωκε τῇ ἄβρα αὐτῆς ἀσκοπυτίνην οἴνου, καὶ καμψάκην ἐλαίου, καὶ πήραν ἐπλήρωσεν ἀλφίτων καὶ παλάθης καὶ ἄρτων καθαρῶν, καὶ περιεδίπλωσε πάντα τὰ ἀγγεῖα αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτῇ.

6 Καὶ ἐξήλθοσαν ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως Βετυλύα, καὶ εὗρόσαν ἐφεστῶτας ἐπ' αὐτῆς Ὀζίαν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως Χαβρὶν καὶ Χαρμίν.

7 Ὡς δὲ εἶδον αὐτὴν, καὶ ἦν ἠλλοιωμένον τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ ἡ στολὴ μεταβεβληκυῖαν αὐτῆς, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς ἐπὶ πολὺ σφόδρα, καὶ εἶπαν αὐτῇ,

8 Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν δῴη σε εἰς χάριν, καὶ τελειώσαι τὰ ἐπιτηδεύματά σε εἰς γαυρίαμα υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ὕψωμα Ἰερουσαλήμ· καὶ προσεκύνησε τῷ Θεῷ,

9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἐπιτάξατε ἀνοῖξαί μοι τὴν πύλην τῆς πόλεως, καὶ ἐξελεύσομαι εἰς τελείωσιν τῶν λόγων, ὧν ἐλαλήσατε μετ' ἐμοῦ· καὶ συνέταξαν τοῖς νεανίσκοις ἀνοῖξαι αὐτῇ καθότι ἐλάλησαν.

10 Καὶ ἐποίησαν ἔτως· καὶ ἐξῆλθεν Ἰουδὶθ, αὐτὴ καὶ ἡ παιδίσκη αὐτῆς μετ' αὐτῆς· ἀπεσκόπευον δὲ αὐτὴν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἕως οὗ κατέβη τὸ ὄρος, ἕως διῆλθε τὴν αὐλῶνα, καὶ οὐκ ἔτι ἐθεώρουν αὐτήν.

11 Καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῷ αὐλῶνι εἰς εὐθείαν, καὶ συνήντησεν αὐτῇ προφυλακὴ τῶν Ἀσσυρίων,

12 Καὶ συνέλαβον αὐτὴν, καὶ ἐπηρώτησαν, Τίνων εἶ; καὶ πόθεν ἔρχῃ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ εἶπε, Θυγάτηρ εἰμὶ τῶν Ἑβραίων, καὶ ἀποδιδράσκω ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μέλλουσι δίδοσθαι ὑμῖν εἰς κατάβρωμα.

13 Κἀγὼ ἔρχομαι εἰς τὸ πρόσωπον Ὀλοφέρνου ἀρχισρατήγου δυνάμεως ὑμῶν, καὶ ἀναγγεῖλαι ῥήματα ἀληθείας, καὶ δείξω πρὸ προσώπου αὐτοῦ ὁδὸν, καθ' ἣν πορεύσεται, καὶ κυριεύσει πάσης τῆς ὀρεινῆς, καὶ οὐ διαφωνήσει τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ σαρξ μία, ἐὰν πνεῦμα ζωῆς.

14 Ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ ἄνδρες τὰ ῥήματα αὐτῆς, καὶ κατενόησαν τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ ἦν ἐναντίον αὐτῶν θαυμάσιον τῷ κάλλει σφόδρα, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὴν,

15 Σέσωκας τὴν ψυχήν σε, σπεύσασα καταβῆναι εἰς πρόσ-

ωπον σ κυρίε ἡμῶν· καὶ νῦν πρόσελθε ἐπὶ τ σκηνὴν αὐτ, κ ἀφ' ἡμῶν προπέμψεσί σε ἕως παραδώσουσί σε εἰς τὰς χεῖρας αὐτ.

16 Ἐὰν δὲ ςῆς ἐναντίον αὐτ, μὴ φοβηθῇς τῇ καρδίᾳ σε, ἀλλὰ ἀνάγγειλον κατὰ τὰ ῥήματά σε, κ εὖ σε ποιήσει.

17 Καὶ ἐπέλεξαν ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἑκατὸν, κ παρέζευξαν αὐτῇ κ τῇ ἅβρᾳ αὐτῆς, καὶ ἤγαγον αὐτὰς ἐπὶ τ σκηνὴν Ὀλοφέρνε.

18 Καὶ ἐγένετο συνδρομὴ ἐν πάσῃ τῇ παρεμβολῇ· διεβοήθη γὰρ εἰς τὰ σκηνώματα ἡ παρσία αὐτῆς· κ ἐλθόντες ἐκύκλων αὐτὴν ὡς εἰςήκει ἔξω τ σκηνῆς Ὀλοφέρνε, ἕως προσήγγειλαν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.

19 Καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς, κ ἐθαύμαζον τὸς υἱὸς Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτῆς· κ εἶπεν ἕκας πρὸς τ πλησίον αὐτ, Τίς καταφρονήσει σ λαὸ τότε, ὃς ἔχει ἐν ἑαυτῷ γυναῖκας τοιαύτας; ὅτι οὐ καλόν ἐςιν ὑπολείπεσθαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἕνα, οἳ ἀφεθέντες δυνήσονται κατασοφίσασθαι πᾶσαν τ γῆν.

20 Καὶ ἐξῆλθον οἱ παρακαθεύδοντες Ὀλοφέρνῃ, καὶ πάντες οἱ θεράποντες αὐτ, κ εἰσήγαγον αὐτὴν εἰς τ σκηνήν.

21 Καὶ ἦν Ὀλοφέρνης ἀναπαυόμεν ἐπὶ τ κλίνης αὐτ ἐν τῷ κωνωπείῳ, ὃ ἦν ἐκ πορφύρας κ χρυσίε κ σμαράγδε κ λίθων πολυτελῶν καθυφασμένων.

22 Καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ περὶ αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸ προσκήνιον, κ λαμπάδες ἀργυραῖ προάγουσαι αὐτ.

23 Ὡς δὲ ἦλθε κατὰ πρόσωπον αὐτ ἸδὶΘ, κ τ θεραπόντων αὐτ, ἐθαύμασαν πάντες ἐπὶ τῷ κάλλει σ προσώπε αὐτῆς· κ πεσοῦσα ἐπὶ πρόσωπον προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ ἤγειραν αὐτὴν οἱ δοῦλοι αὐτ.

Κεφ. ιά. 11.

ΚΑΙ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὀλοφέρνης, Θάρσησον γύναι, μὴ φοβηθῇς τῇ καρδίᾳ σε, ὅτι ἐγὼ οὐκ ἐκάκωσα ἄνθρωπον ὅςις ἠρέτικε δουλεύειν βασιλεῖ Ναβεχοδονόσορ πάσης τ γῆς.

2 Καὶ νῦν ὁ λαός σε ὁ κατοικῶν τ ὀρεινὴν, εἰ μὴ ἐφαύλισάν με, οὐκ ἂν ἦρα τὸ δόρυ μ ἐπ' αὐτὸς, ἀλλ' αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἐποίησαν ταῦτα.

3 Καὶ νῦν λέγε μοι, τίν ἕνεκεν ἀπέδρας ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἦλθες πρὸς ἡμᾶς; ἥκεις γὰρ εἰς σωτηρίαν· θάρσει, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ζήσῃ, κ εἰς τὸ λοιπόν.

4 Οὐ γάρ ἐςιν ὃς ἀδικήσει

σε, ἀλλ' εὖ σε ποιήσει, καθὰ γίνεται τοῖς θέλοις ϗ κυρίε με βασιλέως Ναβεχοδονόσορ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰουδίθ, Δέξαι τὰ ῥήματα τ̃ δέλης σε, ϗ λαλησάτω ἡ παιδίσκη σε κατὰ πρόσωπόν σε, καὶ ἐκ ἀναγγελῶ ψεῦδ@ τῷ κυρίῳ με ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ.

6 Καὶ ἐὰν κατακολεθήσης τοῖς λόγοις τ̃ παιδίσκης σε, τελείως πρᾶγμα ποιήσει μελὰ σ̃ ὁ Θεὸς, ϗ ἐκ ἀποπεσεῖται ὁ κύριός με τ̃ ἐπιτηδευμάτων αὐτ̃.

7 Ζῇ γὰρ βασιλεὺς Ναβεχοδονόσορ πάσης τ̃ γῆς, καὶ ζῇ τὸ κράτ@ αὐτ̃, ὃς ἀπέσειλέ σε εἰς καλόρθωσιν πάσης ψυχῆς, ὅτι οὐ μόνον ἄνθρωποι διὰ σὲ θελεύσιν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τὰ θηρία ϗ ἀγρ̃ καὶ τὰ κτήνη ϗ τὰ πετεινὰ ϗ ἀρανῦ διὰ τ̃ ἰσχύ@ σε ζήσονται ἐπὶ Ναβεχοδονόσορ, ϗ πάντα τὸν οἶκον αὐτ̃.

8 Ἠκούσαμεν γὰρ τ̃ σοφίαν σε, ϗ τὰ πανεργεύματα τῆς ψυχῆς σε, ϗ ἀνηγγέλη πάσῃ τῇ γῇ, ὅτι σὺ μόν@ ἀγαθὸς ἐν πάσῃ βασιλείᾳ, ϗ δυνατὸς ἐν ἐπισήμῃ, καὶ θαυμασὸς ἐν στρατεύμασι πολέμε.

9 Καὶ νῦν ὁ λόγ@ ὃν ἐλάλησεν Ἀχιὼρ ἐν τῇ συνεδρείᾳ σε, ἠκούσαμεν τὰ ῥήματα αὐτ̃, ὅτι περιεποιήσαντο αὐτὸν οἱ ἄνδρες Βετυλύα, ϗ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς πάντα ὅσα ἐξελάλησε παρὰ σοί.

10 Διὸ, δέσποτα κύριε, μὴ παρέλθῃς τ̃ λόγον αὐτ̃, ἀλλὰ κατάθε αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σε, ὅτι ἀληθής ἐσιν· οὐ γὰρ ἐκδικᾶται τὸ γέν@ ἡμῶν, οὐ κατισχύει ῥομφαία ἐπ' αὐτὰς, ἐὰν μὴ ἁμάρτωσιν εἰς τ̃ Θεὸν αὐτῶν.

11 Καὶ νῦν ἵνα μὴ γένηται ὁ κύριός με ἔκβολος ϗ ἄπρακτος, ϗ ἐπιπεσεῖται θάνατ@ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, ϗ κατελάβετο αὐτὰς ἁμάρτημα ἐν ᾧ παροργίσι τ̃ Θεὸν αὐτῶν, ὁπηνίκα ἂν ποιήσωσιν ἀτοπίαν.

12 Ἐπεὶ γὰρ ἐξέλιπεν αὐτὰς τὰ βρώματα, καὶ ἐσπανίσθη ὦν ὕδωρ, ἐβελεύσαντο ἐπιβαλεῖν τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν, ϗ πάντα ὅσα διεσείλατο αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς νόμοις αὐτ̃ μὴ φαγεῖν, διέγνωσαν δαπανῆσαι.

13 Καὶ τὰς ἀπαρχὰς ϗ σίτε, ϗ τὰς δεκάτας ϗ οἴνε καὶ τ̃ ἐλαίε, ἃ διεφύλαξαν ἁγιάσαντες τοῖς ἱερεῦσι τοῖς παρεσηκόσιν ἐν Ἰερυσαλὴμ ἀπέναντι ϗ προσώπε ϗ Θε̃ ἡμῶν, κεκρίκασιν ἐξαναλῶσαι, ὧν ἁδὲ ταῖς χερσὶ καθῆκεν ἅψασθαι ἁδένα τ̃ ἐκ ϗ λα̃.

14 Καὶ ἀπεςάλκασιν εἰς Ἱερȣσαλὴμ, ὅτι ϗ οἱ ἐκεῖ κατοικȣ̃ντες ἐποίησαν ταῦτα, τȣ̀ς μετοικίσαντας αὐτοῖς τ̃ ἄφεσιν παρὰ τ̃ γερȣσίας.

15 Καὶ ἔςαι ὡς ἂν ἀναγγείλῃ αὐτοῖς ϗ ποιήσωσι, δοθήσονταί σοι εἰς ὄλεθρον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

16 Ὅθεν ἐγὼ ἡ δȣ́λη σου ἐπιγνȣ̃σα ταῦτα πάντα, ἀπέδρων ἀπὸ προσώπȣ αὐτῶν· ϗ ἀπέςειλέ με ὁ Θεὸς ποιῆσαι μετὰ σȣ̃ πράγματα, ἐφ' οἷς ἐκςήσεται πᾶσα ἡ γῆ ὅσοι ἐὰν ἀκȣ́σωσιν αὐτά.

17 Ὅτι ἡ δȣ́λη σȣ θεοσεβής ἐςι, ϗ θεραπεύȣσα νυκτὸς καὶ ἡμέρας τ̃ Θεὸν τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃· καὶ νῦν μενῶ παρὰ σοὶ κύριέ μου, ϗ ἐξελεύσεται ἡ δȣ́λη σȣ κατὰ νύκτα εἰς τ̃ φάραγγα, ϗ προσεύξομαι πρὸς τ̃ Θεόν· ϗ ἐρεῖ μοι πότε ἐποίησαν τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν·

18 Καὶ ἐλθȣ̃σα προσανοίσω σοι· ἐξελεύσῃ σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει σȣ, ϗ ȣ̓κ ἔςιν ὃς ἀντιςήσεταί σοι ἐξ αὐτῶν.

19 Καὶ ἄξω σε διὰ μέσȣ τ̃ Ἰȣδαίας, ἕως τȣ̃ ἐλθεῖν ἀπέναντι Ἱερȣσαλήμ· ϗ θήσω τ̃ δίφρον σȣ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἄξεις αὐτȣ̀ς ὡς πρόβατα οἷς ȣ̓κ ἔςι ποιμήν· ϗ οὐ γρύξει κύων τῇ γλώσσῃ αὐτȣ̃ ἀπέναντί σȣ· ὅτι ταῦτα ἐλαλήθη μοι κατὰ πρόγνωσίν μȣ, καὶ ἀπηγγέλη μοι, καὶ ἀπεςάλην ἀναγγεῖλαί σοι.

20 Καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι αὐτῆς ἐναντίον Ὀλοφέρνȣ, καὶ ἐναντίον πάντων τ̃ θεραπόντων αὐτȣ̃, ϗ ἐθαύμασαν ἐπὶ τῇ σοφίᾳ αὐτῆς, ϗ εἶπαν,

21 Οὐκ ἔςι τοιαύτη γυνὴ ἀπ' ἄκρȣ ἕως ἄκρȣ τ̃ γῆς, καλῷ προσώπῳ ϗ συνέσει λόγων.

22 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὀλοφέρνης, Εὖ ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἀποςείλας σε ἔμπροσθεν τοῦ λαȣ̃, τȣ̃ γενηθῆναι ἐν χερσὶν ἡμῶν κράτος· ἐν δὲ τοῖς φαυλίσασι τὸν κύριόν μȣ, ἀπώλειαν.

23 Καὶ νῦν ἀςεῖα εἶ σὺ ἐν τῷ εἴδει σȣ, καὶ ἀγαθὴ ἐν τοῖς λόγοις σȣ· ὅτι ἐὰν ποιήσῃς καθὰ ἐλάλησας, ὁ Θεός σου ἔςαι μȣ Θεὸς, ϗ σὺ ἐν οἴκῳ βασιλέως Ναβȣχοδονόσορ καθήσῃ, καὶ ἔσῃ ὀνομαςὴ παρὰ πᾶσαν τ̃ γῆν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ ἐκέλευσεν εἰσαγαγεῖν αὐτὴν οὗ ἐτίθετο τὰ ἀργυρώματα, ϗ αὐτȣ̃ συνέταξε καταςρῶσαι αὐτῇ ἀπὸ τ̃ ὀψοποιημάτων αὐτȣ̃, καὶ τȣ̃ οἴνȣ αὐτȣ̃ πίνειν.

2 Καὶ εἶπεν Ἰȣδὶθ, Οὐ φάγομαι ἐξ αὐτῶν, ἵνα μὴ γένη-

ται σκάνδαλον, ἀλλ' ἐκ τ̃ ἠκολουθηκότων μοι χορηγηθήσεται.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὀλοφέρνης, Ἐὰν δὲ ἐκλίπῃ τὰ ὄντα μετὰ σ̃, πόθεν ἐξοίσομέν σοι δ̃ναι ὅμοια αὐτοῖς; οὐ γάρ ἐστι μεθ' ἡμῶν ἐκ τ̃ ἔθνους σου.

4 Καὶ εἶπεν Ἰουδὶθ πρὸς αὐτὸν, Ζῇ ἡ ψυχή σου κύριέ μου, ὅτι οὐ δαπανήσει ἡ δέλη σου τὰ ὄντα μετ' ἐμ̃, ἕως ἂν ποιήσῃ Κύριος ἐν χειρί μου ἃ ἐβουλεύσατο.

5 Καὶ ἠγάγοσαν αὐτὴν οἱ θεράποντες Ὀλοφέρνου εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ ὕπνωσε μέχρι μεσόσης τ̃ νυκτός· καὶ ἀνέστη πρὸς τ̃ ἐωθινὴν φυλακήν,

6 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ὀλοφέρνην, λέγουσα, Ἐπιταξάτω δὴ ὁ κύριός μου, ἐάσαι τ̃ δέλην σου ἐπὶ προσευχὴν ἐξελθεῖν.

7 Καὶ προσέταξεν Ὀλοφέρνης τοῖς σωματοφύλαξι μὴ διακωλύειν αὐτήν· καὶ παρέμεινεν ἐν τῇ παρεμβολῇ ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐξεπορεύετο κατὰ νύκτα εἰς τ̃ φάραγγα Βετυλύα, καὶ ἐβαπτίζετο ἐν τῇ παρεμβολῇ ἐπὶ τ̃ πηγῆς τ̃ ὕδατος.

8 Καὶ ὡς ἀνέβη, ἐδέετο τ̃ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ κατευθύναι τ̃ ὁδὸν αὐτῆς εἰς ἀνάσεμα τῶν υἱῶν τ̃ λαοῦ αὐτ̃.

9 Καὶ εἰσπορευομένη καθαρὰ παρέμενε τῇ σκηνῇ, μέχρις οὗ προσηνέγκατο τ̃ τροφὴν αὐτῆς πρὸς ἑσπέραν.

10 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, ἐποίησεν Ὀλοφέρνης πότον τοῖς δέλοις αὐτ̃ μόνοις, καὶ οὐκ ἐκάλεσεν εἰς τὴν χρῆσιν ἕδενα τῶν πρὸς ταῖς χρείαις.

11 Καὶ εἶπε Βαγώᾳ τῷ εὐνέχῳ, ὃς ἦν ἐφεσηκὼς ἐπὶ πάντων τ̃ αὐτ̃, Πεῖσον δὴ πορευθεὶς τ̃ γυναῖκα τ̃ Ἑβραίαν ἥ ἐστι παρὰ σοὶ, ἵ ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς, καὶ φαγεῖν καὶ πιεῖν μεθ' ἡμῶν.

12 Ἰδοὺ γὰρ αἰσχρὸν τῷ πρόσωπῳ ἡμῶν, εἰ γυναῖκα τοιαύτην παρήσομεν ἀκ ὁμιλήσαντες αὐτῇ, ὅτι ἐὰν ταύτην μὴ ἐπισπασώμεθα, καταγελάσεται ἡμῶν.

13 Καὶ ἐξῆλθε Βαγώας ἀπὸ προσώπ Ὀλοφέρνου, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν, καὶ εἶπε, Μὴ ὀκνησάτω δὴ ἡ παιδίσκη ἡ καλὴ αὕτη ἐλθ̃σα πρὸς τ̃ κύριόν μου δοξασθῆναι κατὰ πρόσωπον αὐτ̃, καὶ πίεσαι μεθ' ἡμῶν εἰς εὐφροσύνην οἶνον, καὶ γενηθῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ὡς θυγάτηρ μία τ̃ υἱῶν Ἀσσὺρ, αἳ παρεσήκασιν ἐν οἴκῳ Ναβυχοδονόσορ.

14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰε-

16 Καὶ ζῇ Κύριος ὃς διεφύλαξέ με ἐν τῇ ὁδῷ μᾳ ᾗ ἐπορεύθην, ὅτι ἠπάτησεν αὐτὸν τὸ πρόσωπόν μᾳ εἰς ἀπώλειαν αὐτᾶ, ϗ ἐκ ἐποίησεν ἁμάρτημα μετ' ἐμᾶ εἰς μίασμα ϗ αἰσχύνην.

17 Καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα, ϗ κύψαντες προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, ϗ εἶπαν ὁμοθυμαδὸν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξαδενώσας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον τὰς ἐχθρὰς ᾧ λαᾷ σε.

18 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ὀζίας, Εὐλογημὴ σὺ θυγάτηρ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ ϖαρὰ πάσας τὰς γυναῖκας τὰς ἐπὶ τ γῆς, καὶ εὐλογημένος Κύριος ὁ Θεὸς, ὃς ἔκτισε τὸν ὐρανὸν ϗ τ γῆν, ὃς κατεύθυνέ σε εἰς τραῦμα κεφαλῆς ἀρχοντ ἐχθρῶν ἡμῶν,

19 Ὅτι ἐκ ἀποστήσεται ἡ ἐλπὶς σε ἀπὸ καρδίας ἀνθρώπων μνημονευόντων ἰσχὺν Θεᾶ ἕως αἰῶνο.

20 Καὶ ποιήσαι σοι αὐτὰ ὁ Θεὸς εἰς ὕψος αἰώνιον, ᾧ ἐπισκέψασθαί σε ἐν ἀγαθοῖς, ἀνθ' ὧν ἐκ ἐφείσω τ ψυχῆς σε διὰ τ ταπείνωσιν ᾧ γένους ἡμῶν, ἀλλ' ἐπεξῆλθες πλήματι ἡμῶν, ἐπ' εὐθείαν πορευθεῖσα ἐνώπιον ᾧ Θεᾶ ἡμῶν· ϗ εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο, γένοιτο.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ εἶπε πρὸς αὐτὰς Ἰουδίθ, Ἀκέσατε δή μᾳ, ἀδελφοὶ, ϗ λαβόντες τ κεφαλὴν ταύτην, κρεμάσατε αὐτὴν ἐπὶ τ ἐπάλξεως ᾧ τείχους ὑμῶν.

2 Καὶ ἔσαι ἡνίκα ἂν διαφαύσῃ ὁ ὄρθρος, ϗ ἐξέλθῃ ὁ ἥλιος ἐπὶ τ γῆν, ἀναλήψεσθε ἕκαστος τὰ σκεύη τὰ ϖολεμικὰ ὑμῶν, ϗ ἐξελεύσεσθε πᾶς ἀνὴρ ἰσχύων ἔξω τ πόλεως, καὶ δώσετε ἀρχηγὸν εἰς αὐτὰς, ὡς καταβαίνοντες ἐπὶ τὸ ϖεδίον εἰς τ ϖροφυλακὴν υἱῶν Ἀσσὰρ, ϗ οὐ καταβήσεσθε.

3 Καὶ ἀναλαβόντες ἕτοι τὰς πανοπλίας αὐτῶν, πορεύσονται εἰς τ ϖαρεμβολὴν αὐτῶν, καὶ ἐγερῶσι τὰς στρατηγὰς τ δυνάμεως Ἀσσὰρ, ϗ συνδραμοῦνται ἐπὶ τ σκηνὴν Ὀλοφέρνε, ϗ ἐχ εὑρήσουσιν αὐτὸν, ϗ ἐπιπεσεῖται ἐπ' αὐτὰς φόβος, ϗ φεύξονται ἀπὸ προσώπε ὑμῶν.

4 Καὶ ἐπακολουθήσαντες ὑμεῖς, ϗ πάντες οἱ κατοικοῦντες πᾶν ὅριον Ἰσραὴλ, καταρώσατε αὐτὰς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

5 Πρὸ δὲ ᾧ ποιῆσαι ταῦτα, καλέσατέ μοι Ἀχιὼρ τ Ἀμμανίτην, ἵνα ἴδῳ ἐπιγνῷ τὸν ἐκφαυλίσαντα τ οἶκον ᾧ Ἰσραὴλ, ϗ αὐτὸν ὡς εἰς θάνατον ἀποστείλαντα εἰς ἡμᾶς.

6 Καὶ ἐκάλεσαν τ̃ Ἀχιὼρ ἐκ τ̃ οἴκου Ὀζία· ὡς δὲ ἦλθε, κ̀ εἶδε τ̀ κεφαλὴν Ὀλοφέρνου ἐν χειρὶ ἀνδρὸς ἑνὸς ἐν τ̃ ἐκκλησίᾳ τ̃ λαο̃, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, κ̀ ἐξελύθη τὸ πνεῦμα αὐτ̃.

7 Ὡς δὲ ἀνέλαβον αὐτὸν, προσέπεσε τοῖς ποσὶν Ἰουδίθ, καὶ προσεκύνησε τ̃ προσώπῳ αὐτ̃ς, κ̀ εἶπεν, Εὐλογημένη σὺ ἐν παντὶ σκηνώματι Ἰούδα, κ̀ ἐν παντὶ ἔθνει, οἵτινες ἀκέσαντες τὸ ὄνομά σου ταραχθήσονται.

8 Καὶ νῦν ἀνάγγειλόν μοι ὅσα ἐποίησας ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰουδὶθ ἐν μέσῳ τ̃ λαο̃ πάντα ὅσα ἦν πεποιηκυῖα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξῆλθεν ἕως οὗ ἐλάλει αὐτοῖς.

9 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῆσα, ἠλάλαξεν ὁ λαὸς φωνῇ μεγάλῃ, κ̀ ἔδωκε φωνὴν εὐφρόσυνον ἐν τ̃ πόλει αὐτ̃ν.

10 Ἰδὼν δὲ Ἀχιὼρ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς τ̃ Ἰσραὴλ, ἐπίστευσε τ̃ Θεῷ σφόδρα, καὶ περιετέμετο τ̀ σάρκα τ̀ ἀκροβυσίας αὐτ̃, καὶ προσετέθη πρὸς τ̀ οἶκον Ἰσραὴλ ἕως τ̀ ἡμέρας ταύτης.

11 Ἡνίκα δὲ ὁ ὄρθρος ἀνέβη, κ̀ ἐκρέμασαν τ̀ κεφαλὴν Ὀλοφέρνου ἐκ τ̃ τείχους, κ̀ ἀνέλαβε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ τὰ ὅπλα αὐτ̃, κ̀ ἐξῆλθοσαν καλὰ σπείρας ἐπὶ τὰς ἀναβάσεις τ̃ ὄρους.

12 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἀσσὲρ, ὡς εἶδον αὐτὸς, διέπεμψαν ἐπὶ τὸς ἡγεμένας αὐτῶν· οἱ δὲ ἦλθον ἐπὶ στρατηγὸς κ̀ χιλιάρχους κ̀ ἐπὶ πάντα ἄρχοντα αὐτῶν.

13 Καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρνου, κ̀ εἶπαν τῷ ὄντι ἐπὶ πάντων τ̃ αὐτ̃, Ἔγειρον δὴ τ̀ κύριον ἡμῶν, ὅτι ἐτόλμησαν οἱ δοῦλοι καταβαίνειν ἐφ' ἡμᾶς εἰς πόλεμον, ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τέλ@.

14 Καὶ εἰσῆλθε Βαγώας, κ̀ ἔκρουσε τ̀ αὐλαίαν τ̃ σκηνῆς· ὑπενοεῖτο γὰρ καθεύδειν αὐτὸν μετὰ Ἰουδίθ.

15 Ὡς δὲ ᾔδεις ἐπήκουσε, διασείλας εἰσῆλθεν εἰς τ̀ κοιτῶνα, καὶ εὗρεν αὐτὸν ἐπὶ τ̃ χελωνίδος ἐρριμμένον νεκρὸν, κ̀ ἡ κεφαλὴ αὐτ̃ ἀφῄρητο ἀπ' αὐτ̃.

16 Καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ μετὰ κλαυθμῶ κ̀ στεναγμῶ κ̀ βοῆς ἰσχυρᾶς, κ̀ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτ̃.

17 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τ̀ σκηνὴν οὗ ἦν Ἰουδὶθ καταλύουσα, κ̀ οὐχ εὗρεν αὐτήν· κ̀ ἐξεπήδησεν εἰς τ̀ λαὸν, κράζων,

18 Ἠθέτησαν οἱ δοῦλοι, ἐποίησεν αἰσχύνην μία γυνὴ τ̃

Ἑβραίων εἰς τ οἶκον τ βασιλέως Ναβεχοδονόσορ, ὅτι ἰδὲ Ὀλοφέρνης χαμαὶ, κ ἡ κεφαλὴ ἀπ ἔσιν ἐπ αὐτῳ.

19 Ὡς δὲ ἤκεσαν ταῦτα τὰ ῥήματα οἱ ἄρχοντες τ δυνάμεως Ἀσσὲρ, τὰς χιτῶνας αὐτῶν διέῤῥηξαν, κ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτῶν σφόδρα, κ ἐγένετο αὐτῶν κραυγὴ κ βοὴ μεγάλη σφόδρα ἐν μέσῳ τ παρεμβολῆς.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑΙ ὡς ἤκεσαν οἱ ἐν τοῖς σκηνώμασιν ὄντες, ἐξέησαν ἐπὶ τὸ γεγονός·

2 Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ αὐτὰς φόβος κ τρόμος, κ ἀπ ἦν ἄνθρωπος μένων κατὰ πρόσωπον τ πλησίον ἔτι, ἀλλ ἐκχυθέντες ὁμοθυμαδὸν ἔφευγον ἐπὶ πᾶσαν ὁδὸν τ πεδίε καὶ τ ὀρεινῆς.

3 Καὶ οἱ παρεμβεβληκότες ἐν τῇ ὀρεινῇ κύκλῳ Βετυλύα κ ἐτράπησαν εἰς φυγήν· κ τότε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶς ἀνὴρ πολεμιςὴς ἐξ αὐτῶν ἐξεχύθησαν ἐπ αὐτάς.

4 Καὶ ἀπέςειλεν Ὀζίας εἰς Βαιτομασθαὶμ, κ Χωβαὶ, καὶ Χωλὰ, κ εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραὴλ, τὰς ἀπαγγέλλοντας ὑπὲρ τ συντετελεσμένων, κ ἵνα πάντες ἐπεχυθῶσι τοῖς πολεμίοις εἰς τ ἀναίρεσιν αὐτῶν.

5 Ὡς δὲ ἤκεσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, πάντες ὁμοθυμαδὸν ἐπέπεσον ἐπ αὐτὰς, καὶ ἔκοπτον αὐτὰς ἕως Χωβά· ὡσαύτως δὲ κ οἱ ἐξ Ἰερουσαλὴμ παρεγενήθησαν καὶ ἐκ πάσης τ ὀρεινῆς· ἀνήγγειλαν γὰρ αὐτοῖς τὰ γεγονότα τῇ παρεμβολῇ τ ἐχθρῶν αὐτῶν· κ οἱ ἐν Γαλαὰδ κ οἱ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὑπερεκέρασαν αὐτὰς πληγῇ μεγάλῃ, ἕως οὗ παρῆλθον Δαμασκὸν, κ τὰ ὅρια αὐτῆς.

6 Οἱ δὲ λοιποὶ οἱ κατοικοῦντες Βετυλύα, ἐπέπεσαν τῇ παρεμβολῇ Ἀσσὲρ, κ ἐπρονόμευσαν αὐτὰς, καὶ ἐπλούτησαν σφόδρα.

7 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀναῤῥέψαντες ἀπὸ τ κοπῆς, ἐκυρίευσαν τ λοιπῶν, κ αἱ κῶμαι κ ἐπαύλεις ἐν τῇ ὀρεινῇ κ πεδινῇ ἐκράτησαν πολλῶν λαφύρων· ἦν γὰρ πλῆθος πολὺ σφόδρα.

8 Καὶ Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας κ ἡ γερουσία τ υἱῶν Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλὴμ ἦλθον τ θεάσασθαι τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησε Κύριος τῷ Ἰσραὴλ, κ τ ἰδεῖν τ Ἰουδὶθ, κ λαλῆσαι μετ αὐτῆς εἰρήνην.

9 Ὡς δὲ εἰσῆλθον πρὸς αὐτὴν, εὐλόγησαν αὐτὴν πάντες ὁμοθυμαδὸν, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὴν, Σὺ ὕψωμα Ἰσραὴλ,

σὺ καύχημα μέγα τ̃ Ἰσραὴλ, σὺ καύχημα μέγα τ̃ γένους ἡμῶν.

10 Ἐποίησας πάντα ταῦτα ἐν χειρί σε, ἐποίησας τὰ ἀγαθὰ μετὰ Ἰσραὴλ· καὶ εὐδοκήσαι ἐπ' αὐτοῖς ὁ Θεός· εὐλογημένη γίνε παρὰ τῷ παντοκράτορι Κυρίῳ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο.

11 Καὶ ελαφύρευσε πᾶς ὁ λαὸς ἡ παρεμβολὴν ἐφ' ἡμέρας τριάκοντα, καὶ ἔδωκαν τῇ Ιωδὶθ ἡ τ̃ σκηνὴν Ὀλοφέρνε, καὶ πάντα τὰ ἀργυρώματα, καὶ τὰς κλίνας, καὶ τὰ ὅλκια, καὶ πάντα τὰ σκευάσματα αὐτ̃· καὶ λαβοῦσα αὕτη ἐπέβηκεν ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτῆς, καὶ ἔζευξε τὰς ἁμάξας αὐτῆς, καὶ ἐσώρευσεν αὐτὰ ἐπ' αὐτῶν.

12 Καὶ συνέδραμε πᾶσα γυνὴ Ἰσραὴλ τ̃ ἰδεῖν αὐτὴν, καὶ εὐλόγησαν αὐτὴν· καὶ ἐποίησαν αὐτῇ χορὸν ἐξ αὐτῶν· καὶ ἔλαβε θύρσας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς, καὶ ἔδωκε ταῖς γυναιξὶ ταῖς μετ' αὐτῆς,

13 Καὶ ἐστεφανώσαντο τὴν ἐλαίαν αὕτη καὶ αἱ μετ' αὐτῆς· καὶ προῆλθε παντὸς τ̃ λαοῦ ἐν χορείᾳ ἡγημένη πασῶν τ̃ γυναικῶν, καὶ ἠκολούθει πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνωπλισμένοι μετὰ στεφάνων καὶ ὕμνων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

1 Καὶ ἐξῆρχεν Ιωδὶθ τὴν ἐξομολόγησιν ταύτην ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, καὶ ὑπεφώνει πᾶς ὁ λαὸς τ̃ αἴνεσιν ταύτην.

Κεφ. ιε'. 16.

2 ΚΑΙ εἶπεν Ιωδὶθ, Ἐξάρχετε τῷ Θεῷ μου ἐν τυμπάνοις, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ μου ἐν κυμβάλοις, ἐναρμόσασθε αὐτῷ ψαλμὸν καινὸν, ὑψοῦτε καὶ ἐπικαλέσασθε τὸ ὄνομα αὐτ̃.

3 Ὅτι Θεὸς συντρίβων πολέμους Κύριος, ὅτι εἰς παρεμβολὰς αὐτ̃ ἐν μέσῳ λαοῦ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς τ̃ καταδιωκόντων με.

4 Ἦλθεν Ἀσσὼρ ἐξ ὀρέων ἀπὸ Βορρᾶ, ἦλθεν ἐν μυριάσι δυνάμεως αὐτ̃, ὧν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐνέφραξε χειμάρρους, καὶ ἡ ἵππος αὐτῶν ἐκάλυψε βουνούς.

5 Εἶπεν ἐμπρήσειν τὰ ὅριά μου, καὶ τοὺς νεανίσκους μου ἀνελεῖν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὰ θηλάζοντά μου θῆσειν εἰς ἔδαφος, καὶ τὰ νήπιά μου δώσειν εἰς προνομὴν, καὶ τὰς παρθένους μου σκυλεῦσαι.

6 Κύριος παντοκράτωρ ἠθέτησεν αὐτὸς ἐν χειρὶ θηλείας.

7 Οὐ γὰρ ὑπέπεσεν ὁ δυνατὸς αὐτῶν ὑπὸ νεανίσκων, οὐδὲ υἱοὶ Τιτάνων ἐπάταξαν αὐτὸν,

κὸδὲ ὑψηλοὶ γίγαντες ἐπέθεντο αὐτῷ, ἀλλὰ Ἰωδὶθ θυγάτηρ Μεραρὶ ἐν κάλλει προσώπου αὐτῆς παρέλυσεν αὐτόν.

8 Ἐξεδύσαλο γὰρ σολὴν χηρεύσεως αὐτῆς εἰς ὕψ☉ τ̈ πονέντων ἐν Ἰσραὴλ, ἠλείψατο τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἐν μυρισμῷ, καὶ ἐθήσατο τὰς τρίχας αὐτῆς ἐν μίτρᾳ, καὶ ἔλαβε σολὴν λινῆν εἰς ἀπάτην αὐτ̈.

9 Τὸ σανδάλιον αὐτῆς ἥρπασεν ὀφθαλμὸν αὐτ̈, καὶ τὸ κάλλ☉ αὐτῆς ἠχμαλώτισε ψυχὴν αὐτ̈· διῆλθεν ὁ ἀκινάκης τ̈ τράχηλον αὐτ̈.

10 Ἔφριξαν Πέρσαι τ̈ τόλμαν αὐτῆς, καὶ Μῆδοι τὸ θράσ☉ αὐτῆς ἐρράχθησαν.

11 Τότε ἠλάλαξαν οἱ ταπεινοί μου, καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀσθενεῦντές μου, καὶ ἐπλοήθησαν· ὕψωσαν τ̈ φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἀνετράπησαν.

12 Υἱοὶ κοράσιων κατεκέντησαν αὐτὰς, καὶ ὡς παῖδας αὐτομολέντων ἐτίτρωσκον αὐτάς· ἀπώλοντο ἐκ παρατάξεως Κυρίου μου.

13 Ὑμνήσω τῷ Θεῷ μου ὕμνον καινόν· Κύριε μέγας εἶ, καὶ ἔνδοξος, θαυμαστὸς ἐν ἰσχύι, ἀνυπερβλητ☉.

14 Σοὶ δουλευσάτω πᾶσα ἡ κτίσις σου, ὅτι εἶπας, καὶ ἐγενήθησαν· ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, καὶ ᾠκοδόμησε· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιστήσεται τῇ φωνῇ σου.

15 Ὄρη γὰρ ἐκ θεμελίων σὺν ὕδασι σαλευθήσεται, πέτραι δὲ ἀπὸ προσώπου σου ὡς κηρὸς τακήσονται, ἐπὶ δὲ τοῖς φοβουμένοις σε σὺ εὐιλατεύεις αὐτοῖς.

16 Ὅτι μικρὸν πᾶσα θυσία εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, καὶ ἐλάχιστον πᾶν στέαρ εἰς ὁλοκαύτωμά σοι· ὁ δὲ φοβούμενος τ̈ Κύριον, μέγας διαπαντός.

17 Οὐαὶ ἔθνεσιν ἐπανισταμένοις τῷ γένει μου· Κύρι☉ παντοκράτωρ ἐκδικήσει αὐτὰς ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, δοῦναι πῦρ καὶ σκώληκας εἰς σάρκας αὐτῶν, καὶ κλαύσονται ἐν αἰσθήσει ἕως αἰῶν☉.

18 Ὡς δὲ ἦλθοσαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, προσεκύνησαν τῷ Θεῷ· καὶ ἡνίκα ἐκαθαρίσθη ὁ λαὸς, ἀνήνεγκαν τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτῶν, καὶ τὰ ἑκούσια αὐτῶν, καὶ τὰ δόματα.

19 Καὶ ἀνέθηκεν Ἰωδὶθ πάντα τὰ σκεύη Ὀλοφέρνου, ὅσα ἔδωκεν ὁ λαὸς αὐτῇ, καὶ τὸ κωνωπεῖον ὃ ἔλαβεν αὕτη ἐκ τ̈ κοιτῶν☉ αὐτ̈, εἰς ἀνάθημα τῷ Θεῷ ἔδωκε.

20 Καὶ ἦν ὁ λαὸς εὐφραινόμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ πρόσωπον τ̈ ἁγίων ἐπὶ μῆνας τρεῖς, καὶ Ἰωδὶθ μεθ' αὐτῶν κατέμεινε.

21 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀνέζευξεν ἔκας εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ Ἰεδὶθ ἀπῆλθεν εἰς Βετυλύα, καὶ κατέμεινεν ἐπὶ τῆ ὑπάρξεως αὐτῆς· καὶ ἐγένετο κατὰ τὸ καιρὸν αὐτῆς ἔνδοξος ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

22 Καὶ πολλοὶ ἐπεθύμησαν αὐτὴν, καὶ οὐκ ἔγνω ἀνὴρ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπέθανε Μανασσῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

23 Καὶ ἦν προβαίνουσα μεγάλη σφόδρα· καὶ ἐγήρασεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἔτη ἑκατὸν πέντε, καὶ ἀφῆκεν τὴν παῖδαν αὐτῆς ἐλευθέραν, καὶ ἀπέθανεν εἰς Βετυλύα, καὶ ἔθαψαν αὐτὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Μανασσῆ,

24 Καὶ ἐπένθησεν αὐτὴν οἶκος Ἰσραὴλ ἡμέρας ἑπτά· καὶ διεῖλε τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτὴν, πᾶσι τοῖς ἔγγισα Μανασσῆ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ τοῖς ἔγγισα τοῦ γένους αὐτῆς.

25 Καὶ οὐκ ἦν ἔτι ὁ ἐκφοβῶν τὸς υἱὸς Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰεδὶθ, καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν αὐτὴν, ἡμέρας πολλάς.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΛΩΜΩΝ.

Κεφ. α'. 1.

ΑΓΑΠΗΣΑΤΕ δικαιοσύνην οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι, καὶ ἐν ἁπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν.

2 Ὅτι εὑρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτὸν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ.

3 Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη δὲ τε ἡ δύναμις ἐλέγχει τοὺς ἄφρονας.

4 Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι κατάχρεῳ ἁμαρτίας.

5 Ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον, καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων, καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας.

6 Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφία, καὶ οὐκ ἀθῳώσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ, ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς, καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθὴς, καὶ τῆς γλώσσης ἀκοή.

7 Ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γνῶσιν ἔχει φωνῆς.

8 Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ λάθῃ, οὐδὲ μὴν παροδεύσῃ αὐτὸν ἐλέγχουσα ἡ δίκη.

9 Ἐν γὰρ διαβουλίοις ἀσεβῶν ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἥξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ.

10 Ὅτι οὖς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα, καὶ θρῶς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

11 Φυλάξασθε τοίνυν γογγυσμὸν ἀνωφελῆ, καὶ ἀπὸ καταλαλιᾶς φείσασθε γλώσσης· ὅτι φθέγμα λαθραῖον κενὸν οὐ πορεύσεται, στόμα δὲ καταψευδόμενον ἀναιρεῖ ψυχήν.

12 Μὴ ζηλοῦτε θάνατον ἐν πλάνῃ ζωῆς ὑμῶν, μηδὲ ἐπισπᾶσθε ὄλεθρον ἔργοις χειρῶν ὑμῶν·

13 Ὅτι ὁ Θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ τέρπεται ἐπ' ἀπωλείᾳ ζώντων.

14 Ἔκτισε γὰρ εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα, καὶ σωτήριοι αἱ γενέσεις τοῦ κόσμου, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς φάρμακον ὀλέθρου, οὔτε ᾅδου βασίλειον ἐπὶ γῆς·

15 Δικαιοσύνη γὰρ ἀθάνατός ἐστιν·

16 Ἀσεβεῖς δὲ ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς λόγοις προσεκαλέσαντο αὐτὸν, φίλον ἡγησάμενοι αὐτὸν ἐτάκησαν, καὶ συνθήκην ἔθεντο πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἄξιοί εἰσι τῆς ἐκείνου μερίδος εἶναι.

Κεφ. β'. 2.

ΕΙΠΟΝ γὰρ ἑαυτοῖς λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς, Ὀλίγος ἐστὶ καὶ λυπηρὸς ὁ βίος ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τελευτῇ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ὁ ἀναλύσας ἐξ ᾅδου·

2 Ὅτι αὐτοσχεδίως ἐγεννήθημεν, καὶ μετὰ τοῦτο ἐσόμεθα ὡς οὐκ ὑπάρξαντες, ὅτι καπνὸς ἡ ῥὶς ἐν ῥισὶν ἡμῶν, καὶ ὁ λόγος σπινθὴρ ἐν κινήσει καρδίας ἡμῶν,

3 Οὗ σβεσθέντος τέφρα ἀποβήσεται τὸ σῶμα, καὶ τὸ πνεῦμα διαχυθήσεται ὡς χαῦνος ἀήρ.

4 Καὶ τὸ ὄνομα ἡμῶν ἐπιλησθήσεται ἐν χρόνῳ, καὶ οὐδεὶς μνημονεύσει τῶν ἔργων ἡμῶν· καὶ παρελεύσεται ὁ βίος ἡμῶν ὡς ἴχνη νεφέλης, καὶ ὡς ὁμίχλη διασκεδασθήσεται διωχθεῖσα ὑπὸ ἀκτίνων ἡλίου, καὶ ὑπὸ

θερμότητ῾ αὐτ῀ βαρυνθεῖσα.

5 Σκιᾶς γὰρ παρόδ῾ ὁ βί῾ ἡμῶν, κ᾽ ἐκ ἔστιν ἀναποδισμὸς τ῀ τελευτῆς ἡμῶν, ὅτι κατεσφραγίσθη, κ᾽ οὐδεὶς ἀναστρέφει.

6 Δεῦτε οὖν κ᾽ ἀπολαύσωμεν τ῀ ὄντων ἀγαθῶν, κ᾽ χρηστώμεθα τῇ κτίσει ὡς νεότητι σπουδαίως.

7 Οἴνῳ πολυτελεῖ κ᾽ μύροις πλησθῶμεν, κ᾽ μὴ παροδευσάτω ἡμᾶς ἄνθ῾ ἀέρ῾.

8 Στεψώμεθα ῥόδων κάλυξι πρὶν μαρανθῆναι.

9 Μηδεὶς ἡμῶν ἄμοιρ῾ ἔστω τ῀ ἡμετέρας ἀγερωχίας, πανταχῇ καταλίπωμεν σύμβολα τ῀ εὐφροσύνης, ὅτι αὕτη ἡ μερὶς ἡμῶν κ᾽ ὁ κλῆρ῾ ἔτ῾.

10 Καταδυναστεύσωμεν πένητα δίκαιον, μὴ φεισώμεθα χήρας, μηδὲ πρεσβύτ῀ ἐντραπῶμεν πολιὰς πολυχρονίους.

11 Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμ῾ τ῀ δικαιοσύνης, τὸ γὰρ ἀσθενὲς ἄχρηστον ἐλέγχεται.

12 Ἐνεδρεύσωμεν δὲ τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, κ᾽ ἐναντιᾶται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, κ᾽ ὀνειδίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα νόμ῀, κ᾽ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν.

13 Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεῦ, καὶ παῖδα Κυρίε ἑαυτὸν ὀνομάζει.

14 Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν.

15 Βαρύς ἐστιν ἡμῖν κ᾽ βλεπόμεν῾, ὅτι ἀνόμοι῾ τοῖς ἄλλοις ὁ βί῾ αὐτ῀, κ᾽ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτ῀.

16 Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, κ᾽ ἀπέχεται τ῀ ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν· μακαρίζει ἔσχατα δικαίων, καὶ ἀλαζονεύεται πατέρα Θεόν.

17 Ἴδωμεν εἰ οἱ λόγοι αὐτ῀ ἀληθεῖς, κ᾽ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτ῀.

18 Εἰ γάρ ἐστιν ὁ δίκαι῾ υἱὸς Θεῦ, ἀντιλήψεται αὐτ῀, καὶ ῥύσεται αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἀνθεστηκότων.

19 Ὕβρει κ᾽ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτὸν, ἵνα γνῶμεν τ῀ ἐπιείκειαν αὐτ῀, κ᾽ δοκιμάσωμεν τ῀ ἀνεξικακίαν αὐτ῀.

20 Θανάτῳ ἀσχήμονι κ᾽αδικάσωμεν αὐτόν· ἔσαι γὰρ αὐτ῀ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτ῀.

21 Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπεῦφλωσε γὰρ αὐτὰς ἡ κακία αὐτῶν.

22 Καὶ ἐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεῦ, οὐδὲ μισθὸν ἤλπισαν ὁσιότητ῾, οὐδὲ ἔκριναν γέρας ψυχῶν ἀμώμων.

23 Ὅτι ὁ Θεὸς ἔκτισε τ῀ ἄνθρωπον ἐπ᾽ ἀφθαρσίᾳ, κ᾽ εἰκόνα τ῀ ἰδίας ἰδιότητος ἐποίησεν αὐτόν.

24 Φθόνῳ δὲ διαβόλε θάνατος εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον· πειράζουσι δὲ αὐτὸν οἱ τῆς ἐκείνε μερίδος ὄντες.

Κεφ. γ'. 3.

ΔΙΚΑΙΩΝ δὲ ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος.

2 Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν,

3 Καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνη.

4 Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης.

5 Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτὸς, καὶ εὗρεν αὐτὸς ἀξίους ἑαυτοῦ.

6 Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτὸς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτός.

7 Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται.

8 Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας.

9 Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

10 Οἱ δὲ ἀσεβεῖς καθὰ ἐλογίσαντο ἔξουσιν ἐπιτιμίαν, οἱ ἀμελήσαντες τοῦ δικαίου καὶ τοῦ Κυρίου ἀποστάντες.

11 Σοφίαν γὰρ καὶ παιδείαν ὁ ἐξουθενῶν ταλαίπωρος, καὶ κενὴ ἡ ἐλπὶς αὐτῶν, καὶ οἱ κόποι ἀνόνητοι, καὶ ἄχρηστα τὰ ἔργα αὐτῶν.

12 Αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄφρονες, καὶ πονηρὰ τὰ τέκνα αὐτῶν.

13 Ἐπικαλάρατος ἡ γένεσις αὐτῶν, ὅτι μακαρία στεῖρα ἡ ἀμίαντος, ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι, ἕξει καρπὸν ἐν ἐπισκοπῇ ψυχῶν.

14 Καὶ εὐνοῦχος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα, μηδὲ ἐνθυμηθεὶς κατὰ τοῦ Κυρίου πονηρά· δοθήσεται γὰρ αὐτῷ τῆς πίστεως χάρις ἐκλεκτὴ, καὶ κλῆρος ἐν ναῷ Κυρίου θυμηρέστερος.

15 Ἀγαθῶν γὰρ πόνων καρπὸς εὐκλεὴς, καὶ ἀδιάπτωτος ἡ ῥίζα τῆς φρονήσεως.

16 Τέκνα δὲ μοιχῶν ἀτέλεσται ἔσαι, καὶ ἐκ παρανόμε κοίτης σπέρμα ἀφανισθήσεται.

17 Ἐάν τε γὰρ μακρόβιοι γένωνται, εἰς οὐδὲν λογισθήσονται, καὶ ἄτιμον ἐπ' ἐσχάτων τὸ γῆρας αὐτῶν.

18 Ἐάν τε ὀξέως τελευτή-

σωσιν, ἀχ ἔξουσιν ἐλπίδα, ἐδὲ ἐν ἡμέρᾳ διαγνώσεως παραμύθιον.

19 Γενεᾶς γὰρ ἀδίκε χαλεπὰ τὰ τέλη.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΡΕΙΣΣΩΝ ἀτεκνία μετὰ ἀρετῆς, ἀθανασία γάρ ἐσιν ἐν μνήμῃ αὐτῆς, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται καὶ παρὰ ἀνθρώποις·

2 Παρεσάν τε μιμεῖται αὐτὴν, καὶ ποθεῖσιν ἀπελθεσαν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι στεφανηφορεσα πομπεύει, τὸν τ' ἀμιάντων ἄθλων ἀγῶνα νικήσασα.

3 Πολύγονον δὲ ἀσεβῶν πλῆθος οὐ χρησιμεύσει, καὶ ἐκ νόθων μοσχευμάτων οὐ δώσει ῥίζαν εἰς βάθος, ἐδὲ ἀσφαλῆ βάσιν ἑδράσει.

4 Κᾆν γὰρ ἐν κλάδοις πρὸς καιρὸν ἀναθάλῃ, ἐπισφαλῶς βεβηκότα ὑπὸ ἀνέμε σαλευθήσεται, καὶ ὑπὸ βίας ἀνέμων ἐκριζωθήσεται.

5 Περικλασθήσονται κλῶνες ἀτέλεσοι, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῶν ἄχρης, ἄωρος εἰς βρῶσιν, καὶ εἰς ἐθὲν ἑτοιμος.

6 Ἐκ γὰρ ἀνόμων ὕπνων τέκνα γεννώμενα μάρτυρες εἰσι πονηρίας κατὰ γονέων ἐν ἐξετασμῷ αὐτῶν.

7 Δίκαιος δὲ ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσαι.

8 Γῆρας γὰρ τίμιον ἐ τὸ πολυχρόνιον, ἐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται.

9 Πολιὰ δέ ἐσιν φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος.

10 Εὐάρες τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη.

11 Ἡρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτε, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτε.

12 Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νεν ἄκακον.

13 Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνες μακρές.

14 Ἀρεσὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτε· διὰ τετο ἔσπευσεν ἐκ μέσε πονηρίας.

15 Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιετο, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτε, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτε.

16 Κατακρινεῖ δὲ δίκαιος καμὼν τὰς ζῶντας ἀσεβεῖς, καὶ νεότης τελεσθεῖσα ταχέως πολυετὲς γῆρας ἀδίκε.

17 Ὄψονται γὰρ τελευτὴν σοφε, καὶ οὐ νοήσεσι τί ἐβεβουλεύσατο περὶ αὐτε, καὶ εἰς τί ἠσφαλίσατο αὐτὸν ὁ Κύριος.

18 Ὄψονται καὶ ἐξισθενήσουσιν, αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἐκγελάσεται· καὶ ἔσονται μετὰ τοῦτο εἰς πτῶμα ἄτιμον, καὶ εἰς ὕβριν ἐν νεκροῖς δι' αἰῶνος.

19 Ὅτι ῥήξει αὐτοὺς ἀφώνους πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται, καὶ ἔσονται ἐν ὀδύνῃ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολεῖται.

20 Ἐλεύσονται ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δειλοί, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξεναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν.

Κεφ. ε'. 5.

TOTE στήσεται ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτὸν, καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόνους αὐτοῦ.

2 Ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας.

3 Ἐροῦσιν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν πνεύματος στενάζοντες, Οὗτος ἦν ὃν ἔσχομέν ποτε εἰς γέλωτα καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμοῦ.

4 Οἱ ἄφρονες τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον.

5 Πῶς κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν ἁγίοις ὁ κλῆρος αὐτοῦ ἐστιν;

6 Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν.

7 Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβοις καὶ ἀπωλείας, καὶ διωδεύσαμεν ἐρήμους ἀβάτους, τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἐγνώμεν.

8 Τί ὠφέλησεν ἡμᾶς ἡ ὑπερηφανία; καὶ τί πλοῦτος μετὰ ἀλαζονείας συμβέβληται ἡμῖν;

9 Παρῆλθεν ἐκεῖνα πάντα ὡς σκιὰ, καὶ ὡς ἀγγελία παρατρέχουσα.

10 Ὡς ναῦς διερχομένη κυμαινόμενον ὕδωρ, ἧς διαβάσης οὐκ ἔστιν ἴχνος εὑρεῖν, οὐδὲ ἀτραπὸν τρόπιος αὐτῆς ἐν κύμασιν.

11 Ἢ ὡς ὀρνέου διιπτάντος ἀέρα, οὐδὲν εὑρίσκεται τεκμήριον πορείας, πληγῇ δὲ ταρσῶν μασιζόμενον πνεῦμα κοῦφον καὶ σχιζόμενον βίᾳ ῥοίζου, κινουμένων πτερύγων διωδεύθη, καὶ μετὰ τοῦτο οὐκ εὑρέθη σημεῖον ἐπιβάσεως ἐν αὐτῷ.

12 Ἢ ὡς βέλους βληθέντος ἐπὶ σκοπὸν, τμηθεὶς ὁ ἀὴρ εὐθέως εἰς ἑαυτὸν ἀνελύθη, ὡς ἀγνοῆσαι τὴν δίοδον αὐτοῦ.

13 Οὕτως καὶ ἡμεῖς γεννηθέντες ἐξελίπομεν· καὶ ἀρετῆς μὲν σημεῖον οὐδὲν ἔχομεν δεῖξαι, ἐν

δὲ τῇ κακίᾳ ἡμῶν κατεδαπανήθημεν.

14 Ὅτι ἐλπὶς ἀσεβοῦς ὡς φερόμενος χνοῦς ὑπὸ ἀνέμου, καὶ ὡς ψάχνη ὑπὸ λαίλαπος διωχθεῖσα λεπτὴ, καὶ ὡς καπνὸς ὑπὸ ἀνέμου διεχύθη, καὶ ὡς μνεία καταλύτου μονοημέρου παρώδευσε.

15 Δίκαιοι δὲ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ.

16 Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.

17 Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν.

18 Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον.

19 Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα,

20 Ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας.

21 Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται.

22 Καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πληρεῖς ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως.

23 Ἀνίσησεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.

Κεφ. 5'. 6.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς.

2 Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν.

3 Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυνασεία παρὰ ὑψίστου, ὃς ἐξετάσει ὑμῶν τὰ ἔργα, καὶ τὰς βουλὰς διερευνήσει.

4 Ὅτι ὑπηρέται ὄντες τῆς αὐτοῦ βασιλείας οὐκ ἐκρίνατε ὀρθῶς, οὐδὲ ἐφυλάξατε νόμον, οὐδὲ κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθητε.

5 Φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπισήσεται ὑμῖν, ὅτι κρίσις ἀπότομος ἐν τοῖς ὑπερέχουσιν γίνεται.

6 Ὁ γὰρ ἐλάχιστος συγγνώμης ἔσιν ἔλεος, δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται.

7 Οὐ γὰρ ὑποσελεῖται πρόσωπον ὁ πάντων δεσπότης, οὐδὲ

ἐντραπήσεται μέγεθος· ὅτι μικρὸν καὶ μέγαν αὐτὸς ἐποίησεν, ὁμοίως τε προνοεῖ περὶ πάντων.

8 Τοῖς δὲ κραταιοῖς ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα.

9 Πρὸς ὑμᾶς ἔν ὦ τύραννοι οἱ λόγοι μου, ἵνα μάθητε σοφίαν καὶ μὴ παραπέσητε.

10 Οἱ γὰρ φυλάξαντες ὁσίως τὰ ὅσια ὁσιωθήσονται, καὶ οἱ διδαχθέντες αὐτὰ εὑρήσουσιν ἀπολογίαν.

11 Ἐπιθυμήσατε ἓν τῶν λόγων μου, ποθήσατε καὶ παιδευθήσεσθε.

12 Λαμπρὰ καὶ ἀμάραντός ἐστιν ἡ σοφία, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτὴν, καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ τῶν ζητούντων αὐτήν.

13 Φθάνει τοὺς ἐπιθυμοῦντας προγνωσθῆναι.

14 Ὁ ὀρθρίσας ἐπ' αὐτὴν οὐ κοπιάσει, παρεδρον γὰρ εὑρήσει τὴν πυλῶν αὐτοῦ.

15 Τὸ γὰρ ἐνθυμηθῆναι περὶ αὐτῆς φρονήσεως τελειότης, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται.

16 Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς, καὶ ἐν πάσῃ ἐπινοίᾳ ὑπαντᾷ αὐτοῖς.

17 Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἡ ἀληθεστάτη παιδείας ἐπιθυμία, φροντὶς δὲ παιδείας ἀγάπη,

18 Ἀγάπη δὲ τήρησις νόμων αὐτῆς, προσοχὴ δὲ νόμων βεβαίωσις ἀφθαρσίας,

19 Ἀφθαρσία δὲ ἐγγὺς εἶναι ποιεῖ Θεοῦ.

20 Ἐπιθυμία οὖν σοφίας ἀνάγει ἐπὶ βασιλείαν.

21 Εἰ οὖν ἥδεσθε ἐπὶ θρόνοις καὶ σκήπτροις τύραννοι λαῶν, τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε.

22 Τί δέ ἐστι σοφία καὶ πῶς ἐγένετο, ἀπαγγελῶ, καὶ οὐκ ἀποκρύψω ὑμῖν μυστήρια, ἀλλ' ἀπ' ἀρχῆς γενέσεως ἐξιχνιάσω, καὶ θήσω εἰς τὸ ἐμφανὲς τὴν γνῶσιν αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ παροδεύσω τὴν ἀλήθειαν·

23 Οὔτε μὴν φθόνῳ τετηκότι συνοδεύσω, ὅτι θεῷ οὐ κοινωνήσει σοφία.

24 Πλῆθος δὲ σοφῶν σωτηρία κόσμου, καὶ βασιλεὺς φρόνιμος εὐσταθία δήμου.

25 Ὥστε παιδεύεσθε τοῖς ῥήμασί μου, καὶ ὠφεληθήσεσθε.

Κεφ. ζ'. 7.

ΕΙΜΙ μὲν κἀγὼ θνητὸς ἄνθρωπος, ἴσος ἅπασι, καὶ γηγενοῦς ἀπόγονος πρωτοπλάστου.

2 Καὶ ἐν κοιλίᾳ μητρὸς ἐγλύφην σαρξ δεκαμηνιαίῳ χρόνῳ, παγεὶς ἐν αἵματι ἐκ σπέρ-

ματος ἀνδρὸς καὶ ἡδονῆς ὕπνῳ συνελθόσης.

3 Καὶ ἐγὼ δὲ γενόμενος ἔσπασα τὸ κοινὸν ἀέρα, καὶ ἐπὶ τὴν ὁμοιοπαθῆ κατέπεσον γῆν, πρώτην φωνὴν τὴν ὁμοίαν πᾶσιν ἴσα κλαίων.

4 Ἐν σπαργάνοις ἀνετράφην, καὶ ἐν φροντίσιν.

5 Οὐδεὶς γὰρ βασιλεὺς ἑτέραν ἔσχε γενέσεως ἀρχήν.

6 Μία δὲ πάντων εἴσοδος εἰς τὸν βίον, ἔξοδός τε ἴση.

7 Διὰ τοῦτο ηὐξάμην, καὶ φρόνησις ἐδόθη μοι, ἐπεκαλεσάμην, καὶ ἦλθέ μοι πνεῦμα σοφίας.

8 Προέκρινα αὐτὴν σκήπτρων καὶ θρόνων, καὶ πλοῦτον ἐδὲν ἡγησάμην ἐν συγκρίσει αὐτῆς.

9 Οὐδὲ ὡμοίωσα αὐτῇ λίθον ἀτίμητον, ὅτι ὁ πᾶς χρυσὸς ἐν ὄψει αὐτῆς ψάμμος ὀλίγη, καὶ ὡς πηλὸς λογισθήσεται ἄργυρος ἐναντίον αὐτῆς.

10 Ὑπὲρ ὑγίειαν καὶ εὐμορφίαν ἠγάπησα αὐτὴν, καὶ προειλόμην αὐτὴν ἀντὶ φωτὸς ἔχειν, ὅτι ἀκοίμητον τὸ ἐκ ταύτης φέγγος.

11 Ἦλθε δέ μοι τὰ ἀγαθὰ ὁμοῦ πάντα μετ' αὐτῆς, καὶ ἀναρίθμητος πλοῦτος ἐν χερσὶν αὐτῆς.

12 Εὐφράνθην δὲ ἐπὶ πάντων, ὅτι αὐτῶν ἡγεῖται σοφία, ἠγνόουν δὲ αὐτὴν γενέτιν εἶναι τούτων.

13 Ἀδόλως τε ἔμαθον, ἀφθόνως τε μεταδίδωμι, τὸν πλοῦτον αὐτῆς οὐκ ἀποκρύπτομαι.

14 Ἀνεκλιπὴς γὰρ θησαυρός ἐστιν ἀνθρώποις, οὓς οἱ χρησάμενοι τροὺς Θεοὺ ἐσείλαντο φιλίαν, διὰ τὰς ἐκ παιδείας δωρεὰς συναθέντες.

15 Ἐμοὶ δὲ δόη ὁ Θεὸς εἰπεῖν κατὰ γνώμην, καὶ ἐνθυμηθῆναι ἀξίως τῶν δεδομένων, ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής.

16 Ἐν γὰρ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ λόγοι ἡμῶν, πᾶσά τε φρόνησις καὶ ἐργατειῶν ἐπιστήμη.

17 Αὐτὸς γάρ μοι ἔδωκε τῶν ὄντων γνῶσιν ἀψευδῆ, εἰδέναι σύστασιν κόσμου καὶ ἐνεργειαν στοιχείων,

18 Ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ μεσότητα χρόνων, τροπῶν ἀλλαγὰς καὶ μεταβολὰς καιρῶν

19 Ἐνιαυτῶν κύκλους καὶ ἄστέρων θέσεις,

20 Φύσεις ζώων καὶ θυμοὺς θηρίων, πνευμάτων βίας καὶ διαλογισμοὺς ἀνθρώπων, διαφορὰς φυτῶν καὶ δυνάμεις ῥιζῶν,

21 Ὅσα τε ἐστὶ κρυπτὰ καὶ ἐμφανῆ, ἔγνων.

22 Ἡ γὰρ πάντων τεχνῖτις

ἐδίδαξέ με σοφία· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον, μονογενὲς, πολυμερὲς, λεπτὸν, εὐκίνητον, τρανὸν, ἀμόλυντον, σαφὲς, ἀπήμαντον, φιλάγαθον, ὀξὺ, ἀκώλυτον, εὐεργετικὸν,

23 Φιλάνθρωπον, βέβαιον, ἀσφαλὲς, ἀμέριμνον, παντοδύναμον, πανεπίσκοπον, καὶ διὰ πάντων χωρῶν πνευμάτων νοερῶν, καθαρῶν, λεπτοτάτων.

24 Πάσης γὰρ κινήσεως κινητικώτερον σοφία, διήκει δὲ καὶ χωρεῖ διὰ πάντων διὰ τὴν καθαρότητα.

25 Ἀτμὶς γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ δυνάμεως, καὶ ἀπόρροια τῆς τοῦ παντοκράτορος δόξης εἰλικρινής· διὰ τοῦτο οὐδὲν μεμιαμμένον εἰς αὐτὴν παρεμπίπτει.

26 Ἀπαύγασμα γάρ ἐστι φωτὸς ἀϊδίου, καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον τῆς τοῦ Θεοῦ ἐνεργείας, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ.

27 Μία δὲ οὖσα πάντα δύναται, καὶ μένουσα ἐν αὐτῇ τὰ πάντα καινίζει, καὶ κατὰ γενεὰς εἰς ψυχὰς ὁσίας μεταβαίνουσα, φίλους Θεοῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει.

8 Οὐθὲν γὰρ ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς, εἰ μὴ τὸν σοφίᾳ συνοικοῦντα.

29 Ἔστι γὰρ αὕτη εὐπρεπεστέρα ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἄστρων θέσιν, φωτὶ συγκρινομένη εὑρίσκεται προτέρα.

30 Τοῦτο μὲν γὰρ διαδέχεται νύξ, σοφίας δὲ οὐκ ἀντισχύει κακία.

Κεφ. η'. 8.

ΔΙΑΤΕΙΝΕΙ δὲ ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας εὐρώστως, καὶ διοικεῖ τὰ πάντα χρηστῶς.

2 Ταύτην ἐφίλησα καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ, καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς.

3 Εὐγένειαν δοξάζει συμβίωσιν Θεοῦ ἔχουσα, καὶ ὁ πάντων δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν.

4 Μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ.

5 Εἰ δὲ πλοῦτός ἐστιν ἐπιθυμητὸν κτῆμα ἐν βίῳ, τί σοφίας πλουσιώτερον ἡ τὰ πάντα ἐργαζομένης;

6 Εἰ δὲ φρόνησις ἐργάζεται, τίς αὐτῆς τῶν ὄντων μᾶλλόν ἐστι τεχνίτης;

7 Καὶ εἰ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ τις, οἱ πόνοι ταύτης εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην γὰρ καὶ φρόνησιν ἐκδιδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρίαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις.

8 Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται

σροφὰς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα σρογινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων.

9 Ἔκρινα τοίνυν ταύτην ἀγαγέσθαι σρὸς συμβίωσιν, εἰδὼς ὅτι ἔσαι μοι σύμβουλος ἀγαθῶν, καὶ σαραίνεσις φροντίδων καὶ λύπης.

10 Ἕξω δι' αὐτὴν δόξαν ἐν ὄχλοις, καὶ τιμὴν σαρὰ σρεσβυτέροις ὁ νέος.

11 Ὀξὺς εὑρεθήσομαι ἐν κρίσει, καὶ ἐν ὄψει δυναστῶν θαυμασθήσομαι.

12 Σιγῶντά με σεριμενοῦσι, καὶ φθεγγομένῳ σροσέξουσι, καὶ λαλοῦντος ἐπιπλεῖον, χεῖρα ἐπιθήσουσιν ἐπὶ στόμα αὐτῶν.

13 Ἕξω δι' αὐτὴν ἀθανασίαν, καὶ μνήμην αἰώνιον τοῖς μετ' ἐμὲ ἀπολείψω.

14 Διοικήσω λαοὺς, καὶ ἔθνη ὑποταγήσεταί μοι.

15 Φοβηθήσονταί με ἀκούσαντες τύραννοι φρικτοὶ, ἐν σλήθει φανῶμαι ἀγαθὸς, καὶ ἐν σολέμῳ ἀνδρεῖος.

16 Εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκόν μου σροσαναπαύσομαι αὐτῇ· οὐ γὰρ ἔχει σικρίαν ἡ συναναστροφὴ αὐτῆς, οὐδὲ ὀδύνην ἡ συμβίωσις αὐτῆς, ἀλλὰ εὐφροσύνην καὶ χαράν.

17 Ταῦτα λογισάμενος ἐν ἐμαυτῷ, καὶ φρονίσας ἐν καρδίᾳ μου, ὅτι ἐσὶν ἀθανασία ἐν συγγενείᾳ σοφίας,

18 Καὶ ἐν φιλίᾳ αὐτῆς τέρψις ἀγαθὴ, καὶ ἐν σόνοις χειρῶν αὐτῆς σλοῦτος ἀνεκλιπὴς, καὶ ἐν συγγυμνασίᾳ ὁμιλίας αὐτῆς φρόνησις, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς, σεριήειν ζητῶν ὅσως λάβω αὐτὴν εἰς ἐμαυτόν.

19 Παῖς δὲ ἤμην εὐφυὴς, ψυχῆς τε ἔλαχον ἀγαθῆς,

20 Μᾶλλον δὲ ἀγαθὸς ὢν ἦλθον εἰς σῶμα ἀμίαντον.

21 Γνοὺς δὲ ὅτι οὐκ ἄλλως ἔσομαι ἐγκρατὴς, ἐὰν μὴ ὁ Θεὸς δῷ, καὶ τοῦτο δ' ἦν φρονήσεως τὸ εἰδέναι τίνος ἡ χάρις, ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶσον ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου·

Κεφ. Θ'. 9.

ΘΕΕ σατέρων καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους σου, ὁ σοιήσας τὰ σάντα ἐν λόγῳ σου,

2 Καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατεσκεύασας ἄνθρωσον, ἵνα δεσσόζῃ τῶν ὑσὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων,

3 Καὶ διέσῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ ἐν εὐθύτητι ψυχῆς κρίσιν κρίνῃ·

4 Δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων σάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀσοδοκιμάσῃς ἐκ σαίδων σου.

5 Ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ

υἱὸς τ̃ παιδίσκης σε, ἄνθρωπος ἀσθενὴς κ̀ ὀλιγοχρόνιος, καὶ ἐλάσσων ἐν συνέσει κρίσεως κ̀ νόμων.

6 Κ̃ν γάρ τις ᾖ τέλειος ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων, τ̃ης ἀπὸ σ̃ε σοφίας ἀπέσης, εἰς ὐδὲν λογισθήσεται.

7 Σύ με προείλω βασιλέα λαο̃ σε, κ̀ δικασ̀ν υἱῶν σε κ̀ θυγατέρων.

8 Εἶπας οἰκοδομ̃ησαι ναὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ σε, κ̀ ἐν πόλει καλασκηνώσεώς σου θυσιασ̀ρίων, μίμημα σκην̃ης ἁγίας ἣν προητοίμασας ἀπ' ἀρχ̃ης.

9 Καὶ μετὰ σ̃ε ἡ σοφία ἡ εἰδυῖα τὰ ἔργα σε, κ̀ παρ̃εσα ὅτε ἐποίεις τ̀ κόσμον, κ̀ ἐπισαμένη τί ἀρεσὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σε, κ̀ τί εὐθὲς ἐν ἐνολαῖς σε.

10 Ἐξαπόστειλον αὐτ̀ν ἐξ ἁγίων ὐρανῶν, κ̀ ἀπὸ θρόνε δόξης σε πέμψον αὐτ̀ν, ἵνα συμπαρ̃εσά μοι κοπιάσῃ, καὶ γνῶ τι εὐάρεσόν ἐσι παρὰ σοί.

11 Οἶδε γὰρ ἐκείνη πάντα καὶ συνιεῖ, κ̀ ὁδηγήσει με ἐν ταῖς πράξεσί μ̀ σωφρόνως, κ̀ φυλάξει με ἐν τ̃ῇ δόξῃ αὐτ̃ης.

12 Καὶ ἔσαι προσδεκτὰ τὰ ἔργα μ̀, κ̀ διακρινῶ τ̀ λαόν σε δικαίως, κ̀ ἔσομαι ἄξιος θρόνων πατρός μ̀.

13 Τίς γὰρ ἄνθρωπος γνώσεται βελὴν Θεο̃; ἢ τίς ἐνθυμηθήσεται τί θέλει ὁ Κύριος;

14 Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν δειλοὶ, κ̀ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι ἡμῶν.

15 Φθαρτὸν γὰρ σῶμα βαρύνει ψυχὴν, κ̀ βρίθει τὸ γεῶδες σκ̃ηνος νᾶν πολυφροντίδα.

16 Καὶ μόλις εἰκάζομεν τὰ ἐπὶ γ̃ης, κ̀ τὰ ἐν χερσὶν εὑρίσκομεν μετὰ πόνε· τὰ δὲ ἐν ὐρανοῖς τίς ἐξιχνίασε;

17 Βελὴν δέ σε τίς ἔγνω, εἰ μὴ σὺ ἔδωκας σοφίαν, κ̀ ἔπεμψας τὸ ἅγιόν σε πνεῦμα ἀπὸ ὑψίσων;

18 Καὶ ἔτως διωρθώθησαν αἱ τρίβοι τ̃ν ἐπὶ γ̃ης, κ̀ τὰ ἀρεσά σε ἐδιδάχθησαν ἄνθρωποι, κ̀ τ̃ῇ σοφίᾳ ἐσώθησαν.

Κεφ. ι'. 10.

ΑΥΤΗ πρωτόπλαστον πατέρα κόσμου μόνον κτισθέντα διεφύλαξε, κ̀ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ παραπλώματος ἰδίᾳ,

2 Ἔδωκέ τε αὐτ̃ῷ ἰσχὺν κρατ̃ησαι ἁπάντων.

3 Ἀποσὰς δὲ ἀπ' αὐτ̃ης ἄδικος ἐν ὀργ̃ῇ αὐτε, ἀδελφοκτόνοις συναπώλετο θυμοῖς,

4 Δι' ὃν κατακλυζομένην γ̃ην πάλιν διέσωσε σοφία, δι' εὐτελε̃ς ξύλε τ̀ δίκαιον κυβερνήσασα.

5 Αὕτη καὶ ἐν ὁμονοίᾳ πονηρίας ἐθνῶν συγχυθέντων εὗρε τὸ δίκαιον, καὶ ἐτήρησεν αὐτὸν ἄμεμπτον Θεῷ, καὶ ἐπὶ τέκνου στλάγχνοις ἰσχυρὸν ἐφύλαξεν.

6 Αὕτη δίκαιον, ἐξαπολλυμένων ἀσεβῶν, ἐρρύσατο φυγόντα πῦρ καταβάσιον Πενταπόλεως·

7 Οἷς ἐπὶ μαρτύριον ἡ πονηρίας καπνιζομένη καθέσηκε χέρσος, καὶ ἀτελέσιν ὥραις καρποφοροῦντα φυτά· ἀπισούσης ψυχῆς μνημεῖον ἑστηκυῖα στήλη ἁλός.

8 Σοφίαν γὰρ παροδεύσαντες οὐ μόνον ἐβλάβησαν τοῦ μὴ γνῶναι τὰ καλὰ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀφροσύνης ἀπέλιπον τῷ βίῳ μνημόσυνον, ἵνα ἐν οἷς ἐσφάλησαν μηδὲ λαθεῖν δυνηθῶσι.

9 Σοφία δὲ τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο.

10 Αὕτη φυγάδα ὀργῆς ἀδελφῆ δίκαιον ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις, ἔδειξεν αὐτῷ βασιλείαν Θεοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γνῶσιν ἁγίων, εὐπόρησεν αὐτὸν ἐν μόχθοις, καὶ ἐπλήθυνε τοὺς πόνους αὐτοῦ.

11 Ἐν πλεονεξίᾳ κατισχυόντων αὐτὸν παρέστη, καὶ ἐπλούτισεν αὐτόν.

12 Διεφύλαξεν αὐτὸν ἀπὸ ἐχθρῶν, καὶ ἀπὸ ἐνεδρευόντων ἠσφαλίσατο, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτῷ, ἵνα γνῷ, ὅτι παντὸς δυνατωτέρα ἐστὶν εὐσέβεια.

13 Αὕτη πραθέντα δίκαιον οὐκ ἐγκατέλιπεν, ἀλλὰ ἐξ ἁμαρτίας ἐρρύσατο αὐτόν· συγκατέβη αὐτῷ εἰς λάκκον,

14 Καὶ ἐν δεσμοῖς οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἕως ἤνεγκεν αὐτῷ σκῆπτρα βασιλείας καὶ ἐξουσίαν τυραννούντων αὐτοῦ· ψευδεῖς τε ἔδειξε τοὺς μωμησαμένους αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν αἰώνιον.

15 Αὕτη λαὸν ὅσιον καὶ σπέρμα ἄμεμπτον ἐρρύσατο ἐξ ἔθνους θλιβόντων.

16 Εἰσῆλθεν εἰς ψυχὴν θεράποντος Κυρίου, καὶ ἀντέστη βασιλεῦσι φοβεροῖς ἐν τέρασι καὶ σημείοις.

17 Ἀπέδωκεν ὁσίοις μισθὸν κόπων αὐτῶν, ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ὁδῷ θαυμαστῇ, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σκέπην ἡμέρας, καὶ εἰς φλόγα ἄστρων τὴν νύκτα.

18 Διεβίβασεν αὐτοὺς θάλασσαν ἐρυθρὰν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς διὰ ὕδατος πολλοῦ.

19 Τοὺς δὲ ἐχθροὺς αὐτῶν κατέκλυσε, καὶ ἐκ βάθους ἀβύσσου ἀνέβρασεν αὐτούς.

20 Διὰ τοῦτο δίκαιοι ἐσκύλευσαν ἀσεβεῖς, καὶ ὕμνησαν Κύριε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου,

τήν τε ὑπέρμαχόν σȣ χεῖρα ᾔνεσαν ὁμοθυμαδόν.

21 Ὅτι ἡ σοφία ἤνοιξε ςόμα κωφῶν, ϗ γλώσσας νηπίων ἔθηκε τρανάς.

Κεφ. ια΄. 11.

ΕΥΩΔΩΣΕ τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν χειρὶ προφήτȣ ἁγίȣ.

2 Διώδευσαν ἔρημον ἀοίκητον, ϗ ἐν ἀβάτοις ἔπηξαν σκηνάς.

3 Ἀντέςησαν πολεμίοις, καὶ ἠμύναντο ἐχθρȣ́ς.

4 Ἐδίψησαν ϗ ἐπεκαλέσαντό σε, ϗ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκ πέτρας ἀκροτόμȣ ὕδωρ, ϗ ἴαμα δίψης ἐκ λίθȣ σκληρȣ̃.

5 Δι' ὧν γὰρ ἐκολάσθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, διὰ τȣ́των αὐτοὶ ἀπορȣ́ντες εὐεργετήθησαν.

6 Ἀντὶ μὲν πηγῆς ἀεννάȣ ποταμȣ̃ αἵματι λυθρώδει ταραχθέντες

7 Εἰς ἔλεγχον νηπιοκτόνου διατάγματος, ἔδωκας αὐτοῖς δαψιλὲς ὕδωρ ἀνελπίςως·

8 Δείξας διὰ τȣ̃ τότε δίψȣς πῶς τȣ̀ς ὑπεναντίȣς ἐκόλασας.

9 Ὅτε γὰρ ἐπειράσθησαν, καίπερ ἐν ἐλέει παιδευόμενοι, ἔγνωσαν πῶς ἐν ὀργῇ κρινόμενοι ἀσεβεῖς ἐβασανίζοντο.

10 Τȣ́τȣς μὲν γὰρ ὡς πατὴρ νȣθετῶν ἐδοκίμασας, ἐκείνȣς δὲ ὡς ἀπότομος βασιλεὺς καταδικάζων ἐξήτασας.

11 Καὶ ἀπόντες δὲ ϗ παρόντες ὁμοίως ἐτρύχοντο.

12 Διπλῆ γὰρ αὐτȣ̀ς ἔλαβε λύπη, ϗ ςεναγμὸς μνημῶν τȣ̃ παρελθȣσῶν.

13 Ὅτε γὰρ ἤκȣσαν διὰ τȣ̃ ἰδίων κολάσεων εὐεργετȣμένȣς αὐτȣ̀ς, ᾔσθοντο τȣ̃ Κυρίȣ.

14 Τὸν γὰρ ἐν ἐκθέσει πάλαι ῥιφέντα ἀπεῖπον χλευάζοντες, ἐπὶ τέλει τȣ̃ ἐκβάσεων ἐθαύμασαν, ȣ̓χ ὅμοια δικαίοις διψήσαντες.

15 Ἀντὶ δὲ λογισμῶν ἀσυνέτων ἀδικίας αὐτῶν, ἐν οἷς πλανηθέντες ἐθρήσκευον ἄλογα ἑρπετὰ καὶ κνώδαλα εὐτελῆ, ἐπαπέςειλας αὐτοῖς πλῆθος ἀλόγων ζώων εἰς ἐκδίκησιν,

16 Ἵνα γνῶσιν ὅτι δι' ὧν τις ἁμαρτάνει, διὰ τȣ́των κολάζεται.

17 Οὐ γὰρ ἠπόρει ἡ παντοδύναμός σȣ χεὶρ ϗ κτίσασα τὸν κόσμον ἐξ ἀμόρφȣ ὕλης, ἐπιπέμψαι αὐτοῖς πλῆθος ἄρκων, ἢ θρασεῖς λέοντας,

18 Ἢ νεοκτίςȣς θυμȣ̃ πλήρεις θῆρας ἀγνώςȣς, ἤτοι πυρπνόον φυσῶντας ἆσθμα, ἢ βρόμȣς λικμωμένȣς καπνȣ̃, ἢ δεινȣ̀ς ἀπ' ὀμμάτων σπινθῆρας ἀςράπτοντας·

19 Ὧν οὐ μόνον ἡ βλάβη ἠδύνατο συνεκτρίψαι αὐτȣ̀ς,

ἀλλὰ καὶ ἡ ὄψις ἐκφοβήσασα διολέσαι.

20 Καὶ χωρὶς δὲ τούτων, ἐνὶ πνεύματι πεσεῖν ἐδύναντο ὑπὸ τῆ δίκης διωχθέντες, καὶ λικμηθέντες ὑπὸ πνεύματος δυνάμεώς σε· ἀλλὰ πάντα μέτρῳ καὶ ἀριθμῷ καὶ σταθμῷ διέταξας.

21 Τὸ γὰρ μεγάλως ἰσχύειν πάρεστί σοι πάντοτε, καὶ κράτει βραχίονος σου τις ἀντιστήσεται;

22 Ὅτι ὡς ῥοπὴ ἐκ πλασίγλων ὅλος ὁ κόσμος ἐναντίον σε, καὶ ὡς ῥανὶς δρόσε ὀρθρινὴ κατελθοῦσα ἐπὶ γῆν.

23 Ἐλεεῖς δὲ πάντας, ὅτι πάντα δύνασαι, καὶ παροράς ἁμαρτήματα ἀνθρώπων εἰς μετάνοιαν.

24 Ἀγαπᾷς γὰρ τὰ ὄντα πάντα, καὶ οὐδὲν βδελύσσῃ ὧν ἐποίησας, οὐδὲ γὰρ ἂν μισῶν τι κατεσκεύασας.

25 Πῶς δὲ ἔμεινεν ἄν τι εἰ μὴ σὺ ἠθέλησας; ἢ τὸ μὴ κληθὲν ὑπὸ σοῦ διετηρήθη;

26 Φείδῃ δὲ πάντων, ὅτι σά ἐστι, Δέσποτα φιλόψυχε.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΤΟ γὰρ ἄφθαρτόν σε πνεῦμά ἐστιν ἐν πᾶσι.

2 Διὸ τοὺς παραπίπτοντας κατ' ὀλίγον ἐλέγχεις, καὶ ἐν οἷς ἁμαρτάνουσιν ὑπομιμνήσκων νουθετεῖς, ἵνα ἀπαλλαγέντες τῆς κακίας πιστεύσωσιν ἐπὶ σὲ Κύριε.

3 Καὶ γὰρ τοὺς παλαιοὺς οἰκήτορας τῆς ἁγίας σου γῆς μισήσας,

4 Ἐπὶ τῷ ἔχθιστα πράσσειν ἔργα φαρμακειῶν, καὶ τελετὰς ἀνοσίας,

5 Τέκνων τε φονέας ἀνελεήμονας, καὶ σπλαγχνοφάγων ἀνθρωπίνων σαρκῶν θοίναν, καὶ αἵματος

6 Ἐκ μέσε μυσαθείας σου, καὶ αὐθέντας γονεῖς ψυχῶν ἀβοηθήτων, ἐβούλήθης ἀπολέσαι διὰ χειρῶν πατέρων ἡμῶν·

7 Ἵνα ἀξίαν ἀποικίαν δέξηται Θεοῦ παίδων ἡ παρὰ σοὶ πασῶν τιμιωτάτη γῆ.

8 Ἀλλὰ καὶ τούτων ὡς ἀνθρώπων ἐφείσω, ἀπέστειλάς τε προδρόμους σὺ στρατοπέδε σου σφῆκας, ἵνα αὐτοὺς καταβραχὺ ἐξολοθρεύσωσιν.

9 Οὐκ ἀδυνατῶν ἐν παρατάξει ἀσεβεῖς δικαίοις ὑποχειρίας δῶναι, ἢ θηρίοις δεινοῖς, ἢ λόγῳ ἀποτόμῳ ὑφ' ἓν ἐκτρίψαι·

10 Κρίνων δὲ καταβραχὺ ἐδίδους τόπον μετανοίας, οὐκ ἀγνοῶν, ὅτι πονηρὰ ἡ γένεσις αὐτῶν, καὶ ἔμφυτος ἡ κακία αὐτῶν, καὶ ὅτι οὐ μὴ ἀλλαγῇ ὁ λογισμὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα·

11 Σπέρμα γὰρ ἦν κατηραμένον ἀπ' ἀρχῆς· οὐδὲ εὐλαβούμενός τινα, ἐφ' οἷς ἥμαρτανον ἄδειαν ἐδίδεις.

12 Τίς γὰρ ἐρεῖ, Τί ἐποίησας; ἢ τίς ἀντιστήσεται τῷ κρίματί σε; τίς δὲ ἐγκαλέσει σοι κατὰ ἐθνῶν ἀπολωλότων, ἃ σὺ ἐποίησας; ἢ τίς εἰς κατάσασίν σοι ἐλεύσεται ἔκδικος κατὰ ἀδίκων ἀνθρώπων;

13 Οὔτε γὰρ Θεός ἐστι πλὴν σοῦ, ᾧ μέλει περὶ πάντων, ἵνα δείξῃς ὅτι οὐκ ἀδίκως ἔκρινας.

14 Οὔτε βασιλεὺς ἢ τύραννος ἀντοφθαλμῆσαί σοι δυνήσεταί σοι περὶ ὧν ἀπώλεσας.

15 Δίκαιος δὲ ὢν δικαίως τὰ πάντα διέπεις, αὐτὸν τὸν μὴ ὀφείλοντα κολασθῆναι καταδικάσαι ἀλλότριον ἡγούμενος τῆς σῆς δυνάμεως.

16 Ἡ γὰρ ἰσχύς σε δικαιοσύνης ἀρχή, καὶ τὸ πάντων σε δεσπόζειν, πάντων φείδεσθαι ποιεῖ.

17 Ἰσχὺν γὰρ ἐνδείκνυσαι ἀπιστούμενος ἐπὶ δυνάμεως τελειότητι, καὶ ἐν τοῖς εἰδόσι τὸ θράσος ἐξελέγχεις.

18 Σὺ δὲ δεσπόζων ἰσχύος ἐν ἐπιεικείᾳ κρίνεις, καὶ μετὰ πολλῆς φειδοῦς διοικεῖς ἡμᾶς· πάρεστι γάρ σοι ὅταν θέλῃς τὸ δύνασθαι.

19 Ἐδίδαξας δέ σε τὸν λαὸν διὰ τῶν τοιούτων ἔργων, ὅτι δεῖ τὸν δίκαιον εἶναι φιλάνθρωπον· καὶ εὐέλπιδας ἐποίησας τοὺς υἱούς σου, ὅτι δίδως ἐπὶ ἁμαρτήμασι μετάνοιαν.

20 Εἰ γὰρ ἐχθροὺς παίδων σε καὶ ὀφειλομένας θανάτῳ μετὰ τοσαύτης ἐτιμώρησας προσοχῆς καὶ δεήσεως, δοὺς χρόνους καὶ τόπον δι' ὧν ἀπαλλαγῶσι τῆς κακίας·

21 Μετὰ πόσης ἀκριβείας ἔκρινας τοὺς υἱούς σε ὧν τοῖς πατράσιν ὅρκους καὶ συνθήκας ἔδωκας ἀγαθῶν ὑποσχέσεων;

22 Ἡμᾶς ἓν παιδεύων, τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ἐν μυριάσι μαστιγοῖς, ἵνα σε τὴν ἀγαθότητα μεριμνῶμεν κρίνοντες, κρινόμενοι δὲ προσδοκῶμεν ἔλεος.

23 Ὅθεν καὶ τοὺς ἐν ἀφροσύνῃ ζωῆς βιώσαντας ἀδίκως, διὰ τῶν ἰδίων ἐβασάνισας βδελυγμάτων.

24 Καὶ γὰρ τῆ πλάνης ὁδῶν μακρότερον ἐπλανήθησαν, θεοὺς ὑπολαμβάνοντες τὰ καὶ ἐν ζώοις τῶν ἐχθρῶν ἄτιμα, νηπίων δίκην ἀφρόνων ψευστέντες.

25 Διὰ τοῦτο ὡς παισὶν ἀλογίστοις τὴν κρίσιν εἰς ἐμπαιγμὸν ἔπεμψας.

26 Οἱ δὲ παιγνίοις ἐπιτιμήσεως μὴ νουθετηθέντες, ἀξίαν Θεοῦ κρίσιν πειράσουσιν.

27 Ἐφ' οἷς γὰρ αὐτοὶ πά-

σχοντες ἠγανάκτων, ἐπὶ τούτοις ἃς ἐδόκουν θεὰς, ἐν αὐτοῖς κολαζόμενοι, ἰδόντες ὃν πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι, Θεὸν ἐπέγνωσαν ἀληθῆ· διὸ καὶ τὸ τέρμα τῆς καταδίκης ἐπ' αὐτὰς ἐπῆλθε.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΜΑΤΑΙΟΙ μὲν γὰρ πάντες ἄνθρωποι φύσει, οἷς παρῆν Θεοῦ ἀγνωσία, καὶ ἐκ τῶν ὁρωμένων ἀγαθῶν οὐκ ἴσχυσαν εἰδέναι τὸν ὄντα, οὔτε τοῖς ἔργοις προσχόντες ἐπέγνωσαν τὸν τεχνίτην.

2 Ἀλλ' ἢ πῦρ, ἢ πνεῦμα, ἢ ταχινὸν ἀέρα, ἢ κύκλον ἄστρων, ἢ βίαιον ὕδωρ, ἢ φωστῆρας οὐρανῦ, πρυτάνεις κόσμου θεὰς ἐνόμισαν.

3 Ὧν εἰ μὲν τῇ καλλονῇ τερπόμενοι, θεὰς ὑπελάμβανον, γνώτωσαν πόσῳ τούτων ὁ δεσπότης ἐστὶ βελτίων· ὁ γὰρ τῶν καλλῶν γενεσιάρχης ἔκτισεν αὐτά.

4 Εἰ δὲ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν ἐκπλαγέντες, νοησάτωσαν ἀπ' αὐτῶν πόσῳ ὁ κατασκευάσας αὐτὰ δυνατώτερός ἐστιν.

5 Ἐκ γὰρ μεγέθους καλλονῆς κτισμάτων ἀναλόγως ὁ γενεσιουργὸς αὐτῶν θεωρεῖται.

6 Ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τούτοις ἐστὶ μέμψις ὀλίγη, καὶ γὰρ αὐτοὶ τάχα πλανῶνται θεὸν ζητοῦντες, καὶ θέλοντες εὑρεῖν.

7 Ἐν γὰρ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀναστρεφόμενοι διερευνῶσι, καὶ πείθονται τῇ ὄψει, ὅτι καλὰ τὰ βλεπόμενα.

8 Πάλιν δὲ οὐδ' αὐτοὶ συγγνωστοί.

9 Εἰ γὰρ τοσοῦτον ἴσχυσαν εἰδέναι, ἵνα δύνωνται στοχάσασθαι τὸν αἰῶνα, τὸν τούτων δεσπότην πῶς τάχιον οὐχ εὗρον;

10 Ταλαίπωροι δὲ καὶ ἐν νεκροῖς αἱ ἐλπίδες αὐτῶν, οἵτινες ἐκάλεσαν θεοὺς ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, χρυσὸν καὶ ἄργυρον τέχνης ἐμμελέτημα, καὶ ἀπεικάσματα ζώων, ἢ λίθον ἄχρηστον χειροὸς ἔργον ἀρχαίας.

11 Εἰ δὲ καί τις ὑλοτόμος τέκτων εὐκίνητον φυτὸν ἐκπρίσας, περιέξυσεν εὐμαθῶς πᾶσαν τὸν φλοιὸν αὐτοῦ, καὶ τεχνησάμενος εὐπρεπῶς κατεσκεύασε χρήσιμον σκεῦος εἰς ὑπηρεσίαν ζωῆς,

12 Τὰ δὲ ἀποβλήματα τῆς ἐργασίας εἰς ἑτοιμασίαν τροφῆς ἀναλώσας ἐνεπλήσθη,

13 Τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπόβλημα εἰς ἀθέν εὔχρηστον, ξύλον σκολιὸν, καὶ ὄζοις συμπεφυκὸς, λαβὼν ἔγλυψεν ἐν ἐπιμελείᾳ ἀργίας αὐτοῦ, καὶ ἐμπειρίᾳ συνέσεως ἐτύπωσεν αὐτὸ, ἀπείκασεν αὐτὸ εἰκόνι ἀνθρώπου,

14 Ἢ ζῴῳ τινὶ εὐτελεῖ ὠ-

μοίωσεν αὐτὸ, καὶ αχρίσας μίλτῳ, καὶ φύκει ἐρυθήνας χρόαν αὐτῦ, ϗ πᾶσαν κηλίδα τ ἐν αὐτῷ καταχρίσας,

15 Καὶ ποιήσας αὐτῷ αὐτῦ ἄξιον οἴκημα, ἐν τοίχῳ ἔθηκεν αὐτὸ ἀσφαλισάμενος σιδήρῳ·

16 Ἵνα μὴν ἔν μὴ καπέσῃ, προενόησεν αὐτῦ, εἰδὼς ὅτι ἀδυνατεῖ ἑαυτῷ βοηθῆσαι, καὶ γάρ ἐσιν εἰκὼν, ϗ χρείαν ἔχει βοηθείας.

17 Περὶ δὲ κτημάτων καὶ γάμων αὐτῦ ϗ τέκνων προσευχόμενος, ἐκ αἰσχύνεται τῷ ἀψύχῳ προσλαλῶν.

18 Καὶ περὶ μὲν ὑγιείας τὸ ἀσθενὲς ἐπικαλεῖται, περὶ δὲ ζωῆς τ νεκρὸν ἀξιοῖ, περὶ δὲ ἐπικουρίας τ ἀπειρότατον ἱκετεύει, περὶ δὲ ὁδοιπορίας τὸ μηδὲ βάσει χρῆσθαι δυνάμενον,

19 Περὶ δὲ πορισμῦ ϗ ἐργασίας καὶ χειρῶν ἐπιτυχίας τὸ ἀδρανέσατον ταῖς χερσὶν εὐδράνειαν αἰτεῖται.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΠΛΟΥΝ τις πάλιν σελλόμενος, ϗ ἄγρια μέλλων διοδεύειν κύματα, ξύλου φέροντος αὐτὸν πλοίου σαθρότερον ξύλον ἐπιβοᾶται.

2 Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ὄρεξις πορισμῶν ἐπενόησε, τεχνίτης δὲ σοφία κατεσκεύασεν,

3 Ἡ δὲ σὴ, Πάτερ, διακυβερνᾶ πρόνοια, ὅτι ἔδωκας καὶ ἐν θαλάσσῃ ὁδὸν ϗ ἐν κύμασι τρίβον ἀσφαλῆ,

4 Δεικνὺς ὅτι δύνασαι ἐκ παντὸς σώζειν, ἵνα κἂν ἄνευ τέχνης τις ἐπιβῇ.

5 Θέλεις δὲ μὴ ἀργὰ εἶναι τὰ τ σοφίας σε ἔργα, διὰ τῦτο ϗ ἐλαχίσῳ ξύλῳ πιςεύσιν ἄνθρωποι ψυχὰς, ϗ διελθόντες κλύδωνα σχεδίᾳ διεσώθησαν.

6 Καὶ ἀρχῆς γὰρ ἀπολλυμένων ὑπερηφάνων γιγάντων, ἡ ἐλπὶς ξ κόσμε ἐπὶ σχεδίας καταφυγῦσα, ἀπέλιπεν αἰῶνι σπέρμα γενέσεως τῇ σῇ κυβερνηθεῖσα χειρί.

7 Εὐλόγηται γὰρ ξύλον δι' οὗ γίνεται δικαιοσύνη.

8 Τὸ χειροποίητον δὲ ἐπικατάρατον αὐτὸ, ϗ ὁ ποιήσας αὐτὸ, ὅτι ὁ μὲν εἰργάζετο, τὸ δὲ φθαρτὸν θεὸς ὠνομάσθη.

9 Ἐν ἴσῳ γὰρ μισητὰ Θεῷ ϗ ὁ ἀσεβῶν ϗ ἡ ἀσέβεια αὐτῦ.

10 Καὶ γὰρ τὸ πραχθὲν σὺν τῷ δράσαντι κολασθήσεται.

11 Διὰ τῦτο ϗ ἐν εἰδώλοις ἐθνῶν ἐπισκοπὴ ἔσαι, ὅτι ἐν κτίσματι Θεῦ εἰς βδέλυγμα ἐγενήθησαν, καὶ εἰς σκάνδαλα

ψυχαῖς ἀνθρώπων, καὶ εἰς παγίδα ποσὶν ἀφρόνων.

12 Ἀρχὴ γὰρ πορνείας ἐπίνοια εἰδώλων, εὕρεσις δὲ αὐτῶν φθορὰ ζωῆς.

13 Οὔτε γὰρ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, οὔτε εἰς τὸν αἰῶνα ἔσαι.

14 Κενοδοξίᾳ γὰρ ἀνθρώπων εἰσῆλθεν εἰς κόσμον, καὶ διὰ τοῦτο σύντομον αὐτῶν τέλος ἐπενοήθη.

15 Ἀώρῳ γὰρ πένθει τρυχόμενος πατὴρ, τοῦ ταχέως ἀφαιρεθέντος τέκνα εἰκόνα ποιήσας, τὸν τότε νεκρὸν ἄνθρωπον, νῦν ὡς θεὸν ἐτίμησε, καὶ παρέδωκε τοῖς ὑποχειρίοις μυστήρια, καὶ τελετάς.

16 Εἶτα ἐν χρόνῳ κρατυνθὲν τὸ ἀσεβὲς ἔθος ὡς νόμος ἐφυλάχθη, καὶ τυράννων ἐπιταγαῖς ἐθρησκεύετο τὰ γλυπτά.

17 Οὓς ἐν ὄψει μὴ δυνάμενοι τιμᾶν ἄνθρωποι διὰ τὸ μακρὰν οἰκεῖν, τὸν πόρρωθεν ὄψιν ἀνατυπωσάμενοι, ἐμφανῆ εἰκόνα θεοῦ τιμωμένου βασιλέως ἐποίησαν, ἵνα τὸν ἀπόντα ὡς παρόντα κολακεύωσι διὰ τὸ σπουδῆς.

18 Εἰς ἐπίτασιν δὲ θρησκείας καὶ τοὺς ἀγνοοῦντας ὁ δεξιότεχνὶς προετρέψατο φιλοτιμία.

19 Ὁ μὲν γὰρ τάχα τῷ κρατοῦντι βουλόμενος ἀρέσαι, ἐξεβιάσατο τῇ τέχνῃ τὸ ὁμοιότητα ἐπὶ τὸ κάλλιον.

20 Τὸ δὲ πλῆθος ἐφελκόμενον διὰ τὸ εὐχαρὶ τὸ ἐργασίας, τὸ πρὸ ὀλίγου τιμηθέντα ἄνθρωπον, νῦν σέβασμα ἐλογίσαντο.

21 Καὶ τοῦτο ἐγένετο τῷ βίῳ εἰς ἔνεδρον, ὅτι ἢ συμφορᾷ ἢ τυραννίδι δουλεύσαντες ἄνθρωποι, τὸ ἀκοινώνητον ὄνομα λίθοις καὶ ξύλοις περιέθεσαν.

22 Εἶτ' οὐκ ἤρκεσε τὸ πλανᾶσθαι περὶ τὸ θεοῦ γνῶσιν, ἀλλὰ καὶ μεγάλῳ ζῶντες ἀγνοίας πολέμῳ, τὰ τοσαῦτα κακὰ εἰρήνην προσαγορεύουσιν.

23 Ἢ γὰρ τεκνοφόνους τελετὰς, ἢ κρύφια μυστήρια, ἢ ἐμμανεῖς ἐξ ἄλλων θεσμῶν κώμους ἄγοντες,

24 Οὔτε βίους ἔτι καθαρὰς ἔτι φυλάσσουσιν, ἕτερος δ' ἕτερον ἢ λοχῶν ἀναιρεῖ, ἢ νοθεύων ὀδυνᾷ.

25 Πάντας δ' ἐπιμὶξ ἔχει αἷμα καὶ φόνος, κλοπὴ καὶ δόλος, φθορὰ, ἀπιστία, ταραχὴ, ἐπιορκία,

26 Θόρυβος ἀγαθῶν, χάριτος ἀμνησία, ψυχῶν μιασμὸς, γενέσεως ἐναλλαγὴ, γάμων ἀταξία, μοιχεία, καὶ ἀσέλγεια.

27 Ἡ γὰρ τῶν ἀνωνύμων εἰδώλων θρησκεία πάντος ἀρχὴ

κακῆ καὶ αἰτία καὶ πέρας ἐσίν.

28 Ἡ γὰρ εὐφραινόμενοι μεμήνασιν, ἢ προφητεύουσι ψευδῆ, ἢ ζῶσιν ἀδίκως, ἢ ἐπιορκῆσι ταχέως.

29 Ἀψύχοις γὰρ πεποιθότες εἰδώλοις, κακῶς ὀμόσαντες, ἀδικηθῆναι οὐ προσδέχονται.

30 Ἀμφότερα δὲ αὐτὰς μετελεύσεται τὰ δίκαια, ὅτι κακῶς ἐφρόνησαν περὶ Θεᾶ προσχόντες εἰδώλοις, καὶ ἀδίκως ὤμοσαν ἐν δόλῳ καταφρονήσαντες ὁσιότητος.

31 Οὐ γὰρ ἡ τῶ ὀμνυομένων δύναμις, ἀλλ' ἡ τῶν ἁμαρτανόντων δίκη ἐπεξέρχεται ἀεὶ τῶ τῶ ἀδίκων παράβασιν.

Κεφ. ιέ. 15.

Σὺ δὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν χρηςὸς καὶ ἀληθὴς, μακρόθυμος καὶ ἐν ἐλέει διοικῶν τὰ πάντα.

2 Καὶ γὰρ ἐὰν ἁμάρτωμεν, σοί ἐσμεν, εἰδότες σε τὸ κράτος· οὐκ ἁμαρτησόμεθα δὲ, εἰδότες ὅτι σοὶ λελογίσμεθα.

3 Τὸ γὰρ ἐπίσασθαί σε ὁλόκληρος δικαιοσύνη, καὶ εἰδέναι τὸ κράτος σου ῥίζα ἀθανασίας.

4 Οὔτε γὰρ ἐπλάνησεν ἡμᾶς ἀνθρώπων κακότεχνος ἐπίνοια, οὐδὲ σκιαγράφων πόνος ἄκαρπος, εἶδος σπιλωθὲν χρώμασι διηλλαγμένοις·

5 Ὧν ὄψις ἄφρονσιν εἰς ὄνειδος ἔρχεται, ποθεῖ τε νεκρᾶς εἰκόνος εἶδος ἄπνευ.

6 Κακῶν ἐραςαὶ ἄξιοί τε τοιάτων ἐλπίδων, καὶ οἱ δρῶντες, καὶ οἱ ποθοῦντες, καὶ οἱ σεβόμενοι.

7 Καὶ γὰρ κεραμεὺς ἁπαλὴν γῆν ὀλίβων ἐπίμοχθον, πλάσσει πρὸς ὑπηρεσίαν ἡμῶν ἕκαςον, ἀλλ' ἐκ τῆ αὐτῆ πηλῆ ἀνεπλάσατο τά τε τῶ καθαρῶν ἔργων δεῖλα σκεύη, τά τε ἐναντία, πάνθ' ὁμοίως· τέτων δὲ ἑκατέρα τίς ἑκάςε ἐςὶν ἡ χρῆσις, κριτὴς ὁ πηλεργός.

8 Καὶ κακόμοχθον Θεὸν μάταιον ἐκ ᾧ αὐτῆ πλάσσε πηλῆ, ὃς πρὸ μικρᾶ ἐκ γῆς γεννηθεὶς μετ' ὀλίγον πορεύεται ἐξ ἧς ἐλήφθη, τὸ τῶ ψυχῆς ἀπαιτηθεὶς χρέος.

9 Ἀλλ' ἔςιν αὐτῷ φροντὶς οὐχ ὅτι μέλλει κάμνειν, οὐδ' ὅτι βραχυτελῆ βίον ἔχει, ἀλλ' ἀντερείδεται μὲν χρυσηργοῖς καὶ ἀργυροχόοις, χαλκοπλάσας τε μιμεῖται, καὶ δόξαν ἡγεῖται ὅτι κίβδηλα πλάσσει.

10 Σποδὸς ἡ καρδία αὐτῆ, καὶ γῆς εὐτελεςέρα ἡ ἐλπὶς αὐτῆ, πηλοῦ τε ἀτιμότερος ὁ βίος αὐτῆ·

11 Ὅτι ἠγνόησε τὸν πλάσαντα αὐτὸν, καὶ τὸν ἐμπνεύσαντα αὐτῷ ψυχὴν ἐνεργῆσαν,

καὶ ἐμφυσήσαντα πνεῦμα ζωτικόν.

12 Ἀλλ' ἐλογίσαντο παίγνιον εἶναι τὴν ζωὴν ἡμῶν, καὶ τὸν βίον πανηγυρισμὸν ἐπικερδῆ· δεῖν γάρ φησιν ὅθεν δὴ κἂν ἐκ κακῶν πορίζειν.

13 Οὗτος γὰρ παρὰ πάντας οἶδεν ὅτι ἁμαρτάνει, ὕλης γεώδους εὔθραυστα σκεύη καὶ γλυπτὰ δημιουργῶν.

14 Πάντες δ' ἀφρονέστατοι καὶ τάλανες ὑπὲρ ψυχὴν νηπίαν, οἱ ἐχθροὶ σου λαόν σε καταδυναστεύσαντες αὐτόν.

15 Ὅτι καὶ πάντα εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἐλογίσαντο θεούς, οἷς οὔτε ὀμμάτων χρῆσις εἰς ὅρασιν, οὔτε ῥῖνες εἰς συνολκὴν ἀέρος, οὔτε ὦτα ἀκοήν, οὔτε δάκτυλοι χειρῶν εἰς ψηλάφησιν, καὶ οἱ πόδες αὐτῶν ἀργοὶ πρὸς ἐπίβασιν.

16 Ἄνθρωπος γὰρ ἐποίησεν αὐτούς, καὶ τὸ πνεῦμα δεδανεισμένος ἔπλασεν αὐτός· οὐδεὶς γὰρ αὐτῷ ὅμοιον ἄνθρωπος ἰσχύει πλάσαι θεόν·

17 Θνητὸς δὲ ὢν νεκρὸν ἐργάζεται χερσὶν ἀνόμοις· κρείττων γάρ ἐστι τῶν σεβασμάτων αὐτός, ὧν αὐτὸς μὲν ἔζησεν, ἐκεῖνα δὲ οὐδέποτε.

18 Καὶ τὰ ζῶα δὲ τὰ ἔχθιστα σέβονται, ἄνοια γὰρ συγκρινόμενα τῶν ἄλλων ἐστὶ χείρονα.

19 Οὐδ' ὅσον ἐπιποθῆσαι ὡς ἐν ζώων ὄψει καλὰ τυγχάνει, ἐκπέφευγε δὲ καὶ τὸν θεὸν ἔπαινον καὶ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ.

Κεφ. ιε'. 16.

ΔΙΑ τοῦτο δι' ὁμοίων ἐκολάσθησαν ἀξίως, καὶ διὰ πλήθους κνωδάλων ἐβασανίσθησαν.

2 Ἀνθ' ἧς κολάσεως εὐεργετήσας τὸν λαόν σου, εἰς ἐπιθυμίαν ὀρέξεως ξένην γεῦσιν, τροφὴν ἡτοίμασας ὀρτυγομήτραν,

3 Ἵνα ἐκεῖνοι μὲν ἐπιθυμοῦντες τροφὴν, διὰ τὴν εἰδέχθειαν τῶν ἐπαπεσταλμένων καὶ τὴν ἀναγκαίαν ὄρεξιν ἀποστρέφωνται, αὐτοὶ δὲ ἐπ' ὀλίγον ἐνδεεῖς γενόμενοι καὶ ξένης μετάσχωσι γεύσεως.

4 Ἔδει γὰρ ἐκείνοις μὲν ἀπαραίτητον ἔνδειαν ἐπελθεῖν τυραννοῦσι, τούτοις δὲ μόνον δειχθῆναι πῶς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐβασανίζοντο.

5 Καὶ γὰρ ὅτε αὐτοῖς δεινὸς ἐπῆλθε θηρίων θυμὸς, δήγμασί τε σκολιῶν διεφθείροντο ἕρπεων, οὐ μέχρι τέλους ἔμεινεν ἡ ὀργή σου.

6 Εἰς νουθεσίαν δὲ πρὸς ὀλίγον ἐταράχθησαν, σύμβολον ἔχοντες σωτηρίας, εἰς ἀνάμνησιν ἐντολῆς νόμου σου.

7 Ὁ γὰρ ἐπισταφεὶς οὐ διὰ

τὸ θεωρούμενον ἐσώζετο, ἀλλὰ διὰ σὲ τὸν πάντων σωτῆρα.

8 Καὶ ἐν τούτῳ δὲ ἔπεισας τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, ὅτι σὺ εἶ ὁ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ.

9 Οὓς μὲν γὰρ ἀκρίδων καὶ μυιῶν ἀπέκτεινε δήγματα, καὶ οὐχ εὑρέθη ἴαμα τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὅτι ἄξιοι ἦσαν ὑπὸ τοιούτων κολασθῆναι.

10 Τοὺς δὲ υἱούς σε οὐδὲ ἰοβόλων δρακόντων ἐνίκησαν ὀδόντες, τὸ ἔλεος γάρ σε ἀντιπαρῆλθε καὶ ἰάσατο αὐτούς.

11 Εἰς γὰρ ὑπόμνησιν τῶν λογίων σε ἐνεκεντρίζοντο, καὶ ὀξέως διεσώζοντο, ἵνα μὴ εἰς βαθεῖαν ἐμπεσόντες λήθην, ἀπερίσπαστοι γένωνται τῆς σῆς εὐεργεσίας.

12 Καὶ γὰρ οὔτε βοτάνη οὔτε μάλαγμα ἐθεράπευσεν αὐτούς, ἀλλὰ ὁ σὸς Κύριε λόγος ὁ πάντα ἰώμενος.

13 Σὺ γὰρ ζωῆς καὶ θανάτου ἐξουσίαν ἔχεις, καὶ κατάγεις εἰς πύλας ᾅδου καὶ ἀνάγεις.

14 Ἄνθρωπος δὲ ἀποκτέννει μὲν τῇ κακίᾳ αὐτοῦ, ἐξελθὸν δὲ πνεῦμα οὐκ ἀναῤῥέφει, οὐδὲ ἀναλύει ψυχὴν παραληφθεῖσαν.

15 Τὴν δὲ σὴν χεῖρα φυγεῖν ἀδύνατόν ἐστιν.

16 Ἀρνούμενοι γάρ σε εἰδέναι ἀσεβεῖς, ἐν ἰσχύϊ βραχίονός σου ἐμαστιγώθησαν, ξένοις ὑετοῖς καὶ χαλάζαις καὶ ὄμβροις διωκόμενοι ἀπαραιτήτοις, καὶ πυρὶ καταναλισκόμενοι.

17 Τὸ γὰρ παραδοξότατον, ἐν τῷ πάντα σβεννύντι ὕδατι πλεῖον ἐνήργει τὸ πῦρ· ὑπέρμαχος γὰρ ὁ κόσμος ἐστὶ δικαίων.

18 Ποτὲ μὲν γὰρ ἡμερεῖτο φλόξ, ἵνα μὴ καταφλέξῃ τὰ ἐπ' ἀσεβεῖς ἀπεσταλμένα ζῶα· ἀλλ' αὐτοὶ βλέποντες ἴδωσιν, ὅτι Θεοῦ κρίσει ἐλαύνονται.

19 Ποτὲ δὲ καὶ μεταξὺ ὕδατος ὑπὲρ τὴν πυρὸς δύναμιν φλέγει, ἵνα ἀδίκου γῆς γεννήματα διαφθείρῃ.

20 Ἀνθ' ὧν ἀγγέλων τροφὴν ἐψώμισας τὸν λαόν σου, καὶ ἕτοιμον ἄρτον αὐτοῖς ἀπ' οὐρανοῦ ἔπεμψας ἀκοπιάτως, πᾶσαν ἡδονὴν ἰσχύοντα καὶ πρὸς πᾶσαν ἁρμόνιον γεῦσιν.

21 Ἡ μὲν γὰρ ὑπόσασίς σου τὴν γλυκύτητα πρὸς τέκνα ἐνεφάνισε, τῇ δὲ τοῦ προσφερομένου ἐπιθυμίᾳ ὑπηρετοῦν, πρὸς ὅ τις ἐβούλετο μετεκιρνᾶτο.

22 Χιὼν δὲ καὶ κρύσταλλος ὑπέμεινε πῦρ, καὶ οὐκ ἐτήκετο, ἵνα γνῶσιν ὅτι τοὺς τῶν ἐχθρῶν καρποὺς κατέφθειρε πῦρ φλεγόμενον, ἐν τῇ χαλάζῃ καὶ ἐν τοῖς ὑετοῖς διαῤῥάπτον.

23 Τοῦτο πάλιν δ' ἵνα τρα-

φῶσι δίκαιοι, καὶ τ ἰδίας ἐπιλελῆσθαι δυνάμεως.

24 Ἡ γὰρ κτίσις σοι τῷ ποιήσαντι ὑπηρετοῦσα, ἐπιτείνεται εἰς κόλασιν κατὰ τῶν ἀδίκων, καὶ ἀνίεται εἰς εὐεργεσίαν ὑπὲρ τ εἰς σὲ πεποιθότων.

25 Διὰ τοῦτο καὶ τότε εἰς πάντα μεταλλευομένη, τῇ παντοτρόφῳ σου δωρᾷ ὑπηρετεῖ, πρὸς τὴν τῶν δεομένων θέλησιν·

26 Ἵνα μάθωσιν οἱ υἱοί σε, ὃν ἠγάπησας, Κύριε, ὅτι οὐχ αἱ γενέσεις τ καρπῶν τρέφουσιν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ῥῆμά σε τοὺς σοὶ πιστεύοντας διατηρεῖ.

27 Τὸ γὰρ ὑπὸ πυρὸς μὴ φθειρόμενον, ἁπλῶς ὑπὸ βραχείας ἀκτῖνος ἡλίου θερμαινόμενον ἐτήκετο·

28 Ὅπως γνωσὺν ᾖ, ὅτι δεῖ φθάνειν τ ἥλιον ἐπ' εὐχαριστίαν σε, καὶ πρὸς ἀνατολὴν φωτὸς ἐντυγχάνειν σοι.

29 Ἀχαρίστε γὰρ ἐλπὶς ὡς χειμέριος πάχνη τακήσεται, καὶ ῥυήσεται ὡς ὕδωρ ἄχρηστον.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΜΕΓΑΛΑΙ γάρ σε αἱ κρίσεις καὶ δυσδιήγητοι· διὰ τοῦτο ἀπαίδευτοι ψυχαὶ ἐπλανήθησαν.

2 Ὑπειληφότες γὰρ καταδυναστεύειν ἔθνος ἅγιον ἄνομοι, δέσμιοι σκότει καὶ μακρᾷ πεδῆται νυκτὸς, κατακλεισθέντες ὀρόφοις, φυγάδες τ αἰωνίᾳ προνοίας ἔκειντο.

3 Λανθάνειν γὰρ νομίζοντες ἐπὶ κρυφαίοις ἁμαρτήμασιν, ἀφεγγεῖ λήθης παρακαλύμμασι ἐσκορπίσθησαν, θαμβούμενοι δεινῶς καὶ ἐνδάλμασιν ἐκταρασσόμενοι.

4 Οὐδὲ γὰρ ὁ κατέχων αὐτοὺς μυχὸς ἀφόβως διεφύλασσεν, ἦχοι δὲ καταράσσοντες αὐτοὺς περιεκόμπων, καὶ φάσματα ἀμειδήτοις καθηφῆ προσώποις ἐνεφανίζετο.

5 Καὶ πυρὸς μὲν ἐδεμία βία κατίσχυε φωτίζειν, οὔτε ἄστρων ἐκλαμπροι φλόγες καταυγάζειν ὑπέμενον τ συγνὴν ἐκείνην νύκτα.

6 Διεφαίνετο δ' αὐτοῖς μόνον αὐτομάτη πυρὰ φόβε πλήρης, ἐκδειματούμενοι δὲ τ μὴ θεωρουμένης ἐκείνης ὄψεως, ἡγοῦντο χείρω τὰ βλεπόμενα.

7 Μαγικῆς δὲ ἐμπαίγματα κατέκειτο τέχνης, καὶ τῆς ἐπὶ φρονήσει ἀλαζονείας ἔλεγχος ἐφύβρισος.

8 Οἱ γὰρ ὑπισχνούμενοι δείματα καὶ ταραχὰς ἀπελαύνειν ψυχῆς νοσούσης, ἔτοι κατεγέλασον εὐλάβειαν ἐνόσου.

9 Καὶ γὰρ εἰ μηδὲν αὐτοὺς ταραχῶδες ἐφόβει, κνώδαλων

παρόδοις καὶ ἑρπετῶν συριγμοῖς ἐκσεσοβημένοι,

10 Διώλλυντο ἔντρομοι καὶ τὴν μηδαμόθεν φευκτὸν ἀέρα προσιδεῖν ἀρνούμενοι.

11 Δειλὸν γὰρ ἰδίως πονηρία μαρτυρεῖ καταδικαζομένη, ἀεὶ δὲ προσείληφε τὰ χαλεπὰ συνεχομένη τῇ συνειδήσει.

12 Οὐθὲν γάρ ἐστι φόβος, εἰ μὴ προδοσία τῶν ἀπὸ λογισμοῦ βοηθημάτων.

13 Ἔνδοθεν δὲ οὖσα ἥττων ἡ προσδοκία, πλείονα λογίζεται τὴν ἄγνοιαν τῆς παρεχούσης τὴν βάσανον αἰτίας.

14 Οἱ δὲ τὴν ἀδύνατον ὄντως νύκτα καὶ ἐξ ἀδυνάτου ᾅδου μυχῶν ἐπελθοῦσαν, τὴν αὐτὸν ὕπνον κοιμώμενοι,

15 Τὰ μὲν τέρασιν ἠλαύνοντο φαντασμάτων, τὰ δὲ τῆς ψυχῆς παρελύοντο προδοσίᾳ· αἰφνίδιος γὰρ αὐτοῖς καὶ ἀπροσδόκητος φόβος ἐπῆλθεν.

16 Εἶθ' οὕτως, ὃς δήποτ' οὖν ἦν ἐκεῖ καταπίπτων, ἐφρουρεῖτο εἰς τὴν ἀσίδηρον εἱρκτὴν κατακλεισθείς.

17 Εἴτε γὰρ γεωργὸς ἦν τις, ἢ ποιμὴν, ἢ τῶν κατ' ἐρημίαν ἐργάτης μόχθων, προληφθεὶς τὴν δυσάλυκτον ἔμενεν ἀνάγκην· μιᾷ γὰρ ἁλύσει σκότους πάντες ἐδέθησαν.

18 Εἴτε πνεῦμα συρίζον, ἢ περὶ ἀμφιλαφεῖς κλάδους ὀρνέων ἦχος εὐμελὴς, ἢ ῥυθμὸς ὕδατος πορευομένου βίᾳ,

19 Ἢ κτύπος ἀπηνὴς καταῤῥιπτομένων πετρῶν, ἢ σκιρτώντων ζώων δρόμος ἀθεώρητος, ἢ ὠρυομένων ἀπηνεστάτων θηρίων φωνὴ, ἢ ἀντανακλωμένη ἐκ κοιλοτάτων ὀρέων ἠχὼ, παρέλυσεν αὐτοὺς ἐκφοβοῦντα.

20 Ὅλος γὰρ ὁ κόσμος λαμπρῷ κατελάμπετο φωτὶ, καὶ ἀνεμποδίστοις συνείχετο ἔργοις.

21 Μόνοις δὲ ἐκείνοις ἐπετέτατο βαρεῖα νὺξ, εἰκὼν τοῦ μέλλοντος αὐτοὺς διαδέχεσθαι σκότους, ἑαυτοῖς δὲ ἦσαν βαρύτεροι σκότους.

Κεφ. ιη'. 18.

ΤΟΙΣ δὲ ὁσίοις σου μέγιστον ἦν φῶς, ὧν φωνὴν μὲν ἀκούοντες, μορφὴν δὲ οὐχ ὁρῶντες, ὅτι μὲν οὖν κἀκεῖνοι ἐπεπόνθεισαν, ἐμακάριζον,

2 Ὅτι δὲ οὐ βλάπτουσι προηδικημένοι, εὐχαριστοῦσι, καὶ τοῦ διενεχθῆναι χάριν ἐδέοντο.

3 Ἀνθ' ὧν πυριφλεγῆ στύλον, ὁδηγὸν μὲν ἀγνώστου ὁδοιπορίας, ἥλιον δὲ ἀβλαβῆ φιλοτίμου ξενιτείας παρέσχες.

4 Ἄξιοι μὲν γὰρ ἐκεῖνοι στερηθῆναι φωτὸς, καὶ φυλακισθῆναι ἐν σκότει, οἱ κατακλείστους

φυλάξαντες τὰς υἱάς σε, δι' ὧν ἤμελλε τὸ ἄφθαρτον νόμε φῶς τῷ αἰῶνι δίδοσθαι.

5 Βελευσαμένες δ' αὐτὲς τὰ τ ὁσίων ἀποκτεῖναι νήπια, καὶ ἑνὸς ἐκτεθέντος τέκνε, καὶ σωθέντος, εἰς ἔλεγχον τὸ αὐτῶν ἀφείλω πλῆθ@ τέκνων, καὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπώλεσας ἐν ὕδαλι σφοδρῷ.

6 Ἐκείνη ἡ νὺξ προεγνώσθη πατράσιν ἡμῶν, ἵνα ἀσφαλῶς εἰδότες οἷς ἐπίςευσαν ὅρκοις, ἐπευθυμήσωσι.

7 Προσεδέχθη δὲ ὑπὸ λαε σε σωτηρία μὲν δικαίων, ἐχθρῶν δὲ ἀπώλεια.

8 Ὃ γὰρ ἐτιμωρήσω τὲς ὑπεναντίες, τέτῳ ἡμᾶς προσκαλεσάμενος ἐδόξασας.

9 Κρυφῇ γὰρ ἐθυσίαζον ὅσιοι παῖδες ἀγαθῶν, καὶ τὸν τ θειότητος νόμον ἐν ὁμονοίᾳ διέθεντο, τ αὐτῶν ὁμοίως καὶ ἀγαθῶν κ κινδύνων μεταλήψεσθαι τὰς ἁγίας, πατέρων ἤδη προαναμελπόντων αἴνες.

10 Ἀντήχει δ' ἀσύμφων@ ἐχθρῶν βοὴ, καὶ οἰκτρὰ διεφέρετο θρηνεμένων παίδων.

11 Ὁμοία δὲ δίκη δέλ@ ἅμα δεσπότῃ κολασθεὶς, καὶ δημότης βασιλεῖ τὰ αὐτὰ πάσχων.

12 Ὁμοθυμαδὸν δὲ πάντες ἐν ἑνὶ ὀνόματι θανάτε νεκρὲς εἶχον ἀναριθμήτες, οὐδὲ γὰρ ταφὲς τὸ θάψαι οἱ ζῶντες ἦσαν ἱκανοὶ, ἐπεὶ πρὸς μίαν ῥοπὴν ἡ ἐντιμοτέρα γένεσις αὐτῶν διεφθάρη.

13 Πάντα γὰρ ἀπίςως διὰ τὰς φαρμακίας, ἐπὶ τῷ τ πρωτοτόκων ὀλέθρῳ, ὡμολόγησαν Θεε υἱὸν λαὸν εἶναι.

14 Ἡσύχε γὰρ σιγῆς περιεχέσης τὰ πάντα, κ νυκτὸς ἐν ἰδίῳ τάχει μεσαζέσης,

15 Ὁ παντοδύναμός σε λόγος ἀπ' ἀρανῶν ἐκ θρόνων βασιλειῶν, ἀπότομος πολεμιὴς, εἰς μέσον τῆς ὀλεθρίας ἥλατο γῆς,

16 Ξίφος ὀξὺ τ ἀνυπόκριτον ἐπιταγήν σε φέρων, κ σὰς ἐπλήρωσε τὰ πάντα θανάτε· καὶ ἀρανῶ μὲν ἥπλετο, βεβήκει δ' ἐπὶ γῆς.

17 Τότε παραχρῆμα φαντασίαι μὲν ὀνείρων δεινῶς ἐξεταράξαν αὐτὲς, φόβοι δὲ ἐπέσησαν ἀδόκητοι

18 Καὶ ἄλλος ἀλλαχῇ ῥιφεὶς ἡμίθνητος, δι' ἣν ἔθνησκεν αἰτίαν ἐνεφάνιζεν.

19 Οἱ γὰρ ὄνειροι θορυβήσαντες αὐτὲς, τέτο προεμήνυσαν, ἵνα μὴ ἀγνοῆντες δι' ὃ κακῶς πάσχεσιν, ἀπόλνθαι.

20 Ἥψατο δὲ καὶ δικαίων πεῖρα θανάτε, κ θραῦσις ἐν ἐρήμῳ ἐγένετο πλήθες· ἀλλ'

οὐκ ἐπὶ πολὺ ἔμεινεν ἡ ὀργή.

21 Σπεύσας γὰρ ἀνὴρ ἄμεμπτος προεμάχησε· τὸ τῆς ἰδίας λειτουργίας ὅπλον, προσευχὴν καὶ θυμιάματος ἐξιλασμὸν κομίσας, ἀνέστη τῷ θυμῷ, καὶ πέρας ἐπέθηκε τῇ συμφορᾷ, δεικνὺς ὅτι σός ἐστι θεράπων.

22 Ἐνίκησε δὲ τὸ ὄχλον οὐκ ἰσχύϊ δορὸς σώματος, οὐχ ὅπλων ἐνεργείᾳ, ἀλλὰ λόγῳ τὸ κολάζοντα ὑπέταξεν, ὅρκους πατέρων καὶ διαθήκας ὑπομνήσας.

23 Σωρηδὸν γὰρ ἤδη πεπτωκότων ἐπ' ἀλλήλων νεκρῶν, μεταξὺ στὰς, ἀνέκοψε τὴν ὀργὴν, καὶ διέσχισε τὴν πρὸς τοὺς ζῶντας ὁδόν.

24 Ἐπὶ γὰρ ποδήρους ἐνδύματος ἦν ὅλος ὁ κόσμος, καὶ πατέρων δόξαι ἐπὶ τετρασίχῳ λίθῳ γλυφῆς, καὶ μεγαλωσύνη σου ἐπὶ διαδήματος κεφαλῆς αὐτοῦ.

25 Τούτοις εἶξεν ὁ ὀλοθρεύων, ταῦτα δὲ ἐφοβήθησαν· ἦν γὰρ μόνη ἡ πεῖρα τῆς ὀργῆς ἱκανή.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΤΟΙΣ δὲ ἀσεβέσι μέχρι τέλους ἀνελεήμων θυμὸς ἐπέστη· προῄδει γὰρ αὐτῶν καὶ τὰ μέλλοντα,

2 Ὅτι αὐτοὶ ἐπιστρέψαντες ἐπ' ἀπεῖναι, καὶ μετὰ σπουδῆς προπέμψαντες αὐτοὺς, διώξουσι μεταμεληθέντες.

3 Ἔτι γὰρ ἐν χερσὶν ἔχοντες τὰ πένθη, καὶ προσοδυρόμενοι τάφοις νεκρῶν, ἕτερον ἐπεσπάσαντο λογισμὸν ἀνοίας, καὶ οὓς ἱκετεύοντες ἐξέβαλον, τούτους ὡς φυγάδας ἐδίωκον.

4 Εἶλκε γὰρ αὐτοὺς ἡ ἀξία ἐπὶ τοῦτο τὸ πέρας ἀνάγκη, καὶ τὴν συμβεβηκότων ἀμνησίαν ἐνέβαλεν, ἵνα τὴν λείπουσαν ταῖς βασάνοις προσαναπληρώσωσιν κόλασιν.

5 Καὶ ὁ μὲν λαὸς σου παράδοξον ὁδοιπορίαν περάσῃ, ἐκεῖνοι δὲ ξένον εὕρωσι θάνατον.

6 Ὅλη γὰρ ἡ κτίσις ἐν ἰδίῳ γένει πάλιν ἄνωθεν διετυποῦτο, ὑπηρετοῦσα ταῖς ἰδίαις ἐπιταγαῖς, ἵνα οἱ σοὶ παῖδες φυλαχθῶσιν ἀβλαβεῖς.

7 Ἡ τε παρεμβολὴν σκιάζουσα νεφέλη, ἐκ δὲ προϋφεστῶτος ὕδατος ξηρᾶς ἀνάδυσις γῆς ἐθεωρήθη, ἐξ ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁδὸς ἀνεμπόδιστος, καὶ χλοηφόρου πεδίου ἐκ κλύδωνος βιαίας,

8 Δι' οὗ πανεθνὶ διῆλθον οἱ τῇ σῇ σκεπαζόμενοι χειρὶ, θεωρήσαντες θαυμασὰ τέρατα.

9 Ὡς γὰρ ἵπποι ἐνεμήθησαν, καὶ ὡς ἀμνοὶ διεσκίρτησαν, αἰνοῦντές σε, Κύριε, τὸν ῥυόμενον αὐτούς.

10 Ἐμέμνητο γὰρ ἔτι τῶν

ἐν τῇ παροικίᾳ αὐτῶν, πῶς ἀντὶ μὲν γενέσεως ζώων ἐξήγαγεν ἡ γῆ σκνῖπα, ἀντὶ δὲ ἐνύδρων ἐξηρεύξατο ὁ ποταμὸς πλῆθος βατράχων.

11 Ἐφ' ὑστέρῳ δὲ εἶδον καὶ νέαν γένεσιν ὀρνέων, ὅτι ἐπιθυμίᾳ προαχθέντες ἠτήσαντο ἐδέσματα τρυφῆς.

12 Εἰς γὰρ παραμυθίαν ἀνέβη αὐτοῖς ἀπὸ θαλάσσης ὀρτυγομήτρα,

13 Καὶ αἱ τιμωρίαι τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐπῆλθον, οὐκ ἄνευ τῶν γεγονότων τεκμηρίων τῇ βίᾳ τῶν κεραυνῶν· δικαίως γὰρ ἔπασχον ταῖς ἰδίαις αὐτῶν πονηρίαις· καὶ γὰρ χαλεπωτέραν μισοξενίαν ἐπετήδευσαν.

14 Οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἀγνοοῦντας οὐκ ἐδέχοντο παρόντας, οὗτοι δὲ εὐεργέτας ξένους ἐδουλοῦντο.

15 Καὶ οὐ μόνον, ἀλλ' ἧττις ἐπίσκοπὴ ἔσαι αὐτῶν, ἐπεὶ ἀπεχθῶς προσεδέχοντο τοὺς ἀλλοτρίους·

16 Οἱ δὲ μετὰ ἑορτασμάτων εἰσδεξάμενοι τοὺς ἤδη τῶν αὐτῶν μετεσχηκότας δικαίων, δεινοῖς ἐκάκωσαν πόνοις.

17 Ἐπλήγησαν δὲ καὶ ἀορασίᾳ, ὥσπερ ἐκεῖνοι ἐπὶ ταῖς τοῦ δικαίου θύραις, ὅτε ἀχανεῖ περιελήφθέντες σκότει, ἕκαστος τὰς αὐτοῦ θυρῶν τὴν δίοδον ἐζήτει.

18 Δι' ἑαυτῶν γὰρ τὰ στοιχεῖα μεθαρμοζόμενα, ὥσπερ ἐν ψαλτηρίῳ φθόγγοι καὶ ῥυθμὸς τὸ ὄνομα διαλλάσσουσι, πάντοτε μένοντα ἦχω, ὅπερ ἐστὶν εἰκάσαι ἐκ τῆς τῶν γεγονότων ὄψεως ἀκριβῶς.

19 Χερσαῖα γὰρ εἰς ἔνυδρα μετεβάλλετο, καὶ νηκτὰ μετέβαινεν ἐπὶ γῆς.

20 Πῦρ ἴσχυσεν ἐν ὕδατι τὴν ἰδίας δυνάμεως, καὶ ὕδωρ τὴν σβεστικῆς δυνάμεως ἐπελανθάνετο.

21 Φλόγες ἀνάπαλιν εὐφθάρτων ζώων οὐκ ἐμάραναν σάρκας ἐμπεριπατούντων, οὐδὲ τηκτὸν εὔτηκτον κρυσταλλοειδὲς γένος ἀμβροσίας τροφῆς.

22 Καὶὰ πάντα γάρ, Κύριε, ἐμεγάλυνας τὸν λαόν σου, καὶ ἐδόξασας, καὶ οὐκ ὑπερεῖδες, ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ παρισάμενος.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΣΟΦΙΑΣ ΣΕΙΡΑΧ.

ΠΟΛΛΩΝ καὶ μεγάλων ἡμῖν διὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατ' αὐτὰς ἠκολουθηκότων δεδομένων, ὑπὲρ ὧν δέον ἐστὶν ἐπαινεῖν τὸν Ἰσραὴλ παιδείας καὶ σοφίας, καὶ ὡς οὐ μόνον αὐτὰς τὰς ἀναγινώσκοντας δέον ἐστὶν ἐπιστήμονας γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκτὸς δύνασθαι τοὺς φιλομαθοῦντας χρησίμους εἶναι καὶ λέγοντας καὶ γράφοντας· ὁ πάππος μου Ἰησοῦς ἐπὶ πλεῖον ἑαυτὸν δοὺς εἴς τε τὴν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων πατρίων βιβλίων ἀνάγνωσιν, καὶ ἐν τούτοις ἱκανὴν ἕξιν περιποιησάμενος, προήχθη καὶ αὐτὸς συγγράψαι τι τῶν εἰς παιδείαν καὶ σοφίαν ἀνηκόντων, ὅπως οἱ φιλομαθεῖς, καὶ τούτων ἔνοχοι γενόμενοι, πολλῷ μᾶλλον ἐπιπροσθῶσι διὰ τὴν ἐνυόμου βιώσεως. Παρακέκλησθε οὖν μετ' εὐνοίας καὶ προσοχῆς τὴν ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι, καὶ συγγνώμην ἔχειν ἐφ' οἷς ἂν δοκῶμεν τῆς κατὰ τὴν ἑρμηνείαν πεφιλοπονημένων τισὶ τῶν λέξεων ἀδυναμεῖν· οὐ γὰρ ἰσοδυναμεῖ αὐτὰ ἐν ἑαυτοῖς Ἑβραϊστὶ λεγόμενα, καὶ ὅταν μεταχθῇ εἰς ἑτέραν γλῶσσαν. Οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ νόμος, καὶ αἱ προφητεῖαι, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν βιβλίων οὐ μικρὰν ἔχει τὴν διαφορὰν ἐν ἑαυτοῖς λεγόμενα. Ἐν γὰρ τῷ ὀγδόῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει ἐπὶ τοῦ Εὐεργέτου βασιλέως παραγενηθεὶς εἰς Αἴγυπτον καὶ συγχρονίσας, εὗρον οὐ μικρᾶς παιδείας ἀφόρμιον· ἀναγκαιότατον ἠθέμην αὐτὸς προσενέγκασθαί τινα σπουδὴν καὶ φιλοπονίαν εἰς μεθερμηνεῦσαι τήνδε τὴν βίβλον· πολλὴν γὰρ ἀγρυπνίαν καὶ ἐπιστήμην προσενεγκάμενος ἐν τῷ διαστήματι τοῦ χρόνου, πρὸς τὸ ἐπὶ πέρας ἄγοντα τὸ βιβλίον ἐκδόσθαι, καὶ τοῖς ἐν τῇ παροικίᾳ βουλομένοις φιλομαθεῖν, προκαλασκευαζομένους τὰ ἤθη ἐν νόμῳ βιοτεύειν.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ.

Κεφ. ά. 1.

ΠΑΣΑ σοφία παρὰ Κυρίου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐστιν εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Ἄμμον θαλασσῶν καὶ σα-

γένας ὑετῦ καὶ ἡμέρας αἰῶνος τίς ἐξαριθμήσει;

3 Ὕψος οὐρανοῦ καὶ πλάτος γῆς καὶ ἄβυσσον καὶ σοφίαν τίς ἐξιχνιάσει;

4 Προτέρα πάντων ἔκτισαι σοφία, καὶ σύνεσις φρονήσεως ἐξ αἰῶνος.

6 Ῥίζα σοφίας τίνι ἀπεκαλύφθη; καὶ τὰ πανουργεύματα αὐτῆς τίς ἔγνω;

8 Εἷς ἐστι σοφὸς φοβερὸς σφόδρα καθήμενος ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ· Κύριος

9 Αὐτὸς ἔκτισεν αὐτὴν, καὶ εἶδε καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτὴν, καὶ ἐξέχεεν αὐτὴν ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

10 Μεθ' πάσης σαρκὸς κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ, καὶ ἐχορήγησεν αὐτὴν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

11 Φόβος Κυρίου δόξα καὶ καύχημα καὶ εὐφροσύνη καὶ στέφανος ἀγαλλιάματος.

12 Φόβος Κυρίου τέρψει καρδίαν, καὶ δώσει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ μακροημέρευσιν.

13 Τῷ φοβουμένῳ τὸν Κύριον εὖ ἔσαι ἐπ' ἐσχάτων, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς αὐτοῦ εὑρήσει χάριν.

14 Ἀρχὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν Θεὸν, καὶ μετὰ πιστῶν ἐν μήτρᾳ συνεκτίσθη αὐτοῖς.

15 Καὶ μετὰ ἀνθρώπων θεμέλιον αἰῶνος ἐνόσσευσε, καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐμπιστευθήσεται.

16 Πλησμονὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν Κύριον, καὶ μεθύσκει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῆς.

17 Πάντα τὸν οἶκον αὐτῆς ἐμπλήσει ἐπιθυμημάτων, καὶ τὰ ἀποθοχεῖα ἀπὸ τῶν γεννημάτων αὐτῆς.

18 Στέφανος σοφίας φόβος Κυρίου, ἀναθάλλων εἰρήνην καὶ ὑγίειαν ἰάσεως· καὶ εἶδε καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτήν·

19 Ἐπιστήμην καὶ γνῶσιν συνέσεως ἐξώμβρησε, καὶ δόξαν κρατούντων αὐτῆς ἀνύψωσε.

20 Ῥίζα σοφίας φοβεῖσθαι τὸν Κύριον, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς μακροημέρευσις.

21 Οὐ δυνήσεται θυμὸς ἄδικος δικαιωθῆναι· ἡ γὰρ ῥοπὴ τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ πτῶσις αὐτῷ.

22 Ἕως καιροῦ ἀνθέξεται μακρόθυμος, καὶ ὕστερον αὐτῷ ἀναδώσει εὐφροσύνην.

23 Ἕως καιροῦ κρύψει τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ χείλη πιστῶν ἐκδιηγήσεται σύνεσιν αὐτοῦ.

24 Ἐν θησαυροῖς σοφίας παραβολὴ ἐπιστήμης, βδέλυγμα δὲ ἁμαρτωλῷ θεοσέβεια.

25 Ἐπεθύμησας σοφίαν, διατήρησον ἐντολὰς, καὶ Κύριος χορηγήσει σοι αὐτήν.

26 Σοφία γὰρ καὶ παιδεία

φόβος Κυρίε, καὶ ἡ εὐδοκία αὐτῦ πίστις καὶ πραότης.

27 Μὴ ἀπειθήσῃς φόβῳ Κυρίε, καὶ μὴ προσέλθῃς αὐτῷ ἐν καρδίᾳ δισσῇ.

29 Μὴ ὑποκριθῇς ἐν στόμασιν ἀνθρώπων, καὶ ἐν τοῖς χείλεσί σε πρόσεχε.

30 Μὴ ἐξύψε σεαυτὸν, ἵνα μὴ πέσῃς, καὶ ἐπαγάγῃς τῇ ψυχῇ σε ἀτιμίαν· καὶ ἀποκαλύψει Κύριος τὰ κρυπτά σε, καὶ ἐν μέσῳ συναγωγῆς καταβαλεῖ σε· ὅτι οὐ προσῆλθες φόβῳ Κυρίε, καὶ ἡ καρδία σου πλήρης δόλε.

Κεφ. β'. 2.

ΤΕΚΝΟΝ, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἑτοίμασον τὴν ψυχήν σε εἰς πειρασμόν.

2 Εὔθυνον τὴν καρδίαν σε καὶ καρτέρησον, καὶ μὴ σπεύσῃς ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς.

3 Κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποσῇς, ἵνα αὐξηθῇς ἐπ' ἐσχάτων σε.

4 Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι, καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεως σε μακροθύμησον.

5 Ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσὸς, καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως.

6 Πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεταί σε, εὔθυνον τὰς ὁδάς σε καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν.

7 Οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον, ἀναμείνατε τὸ ἔλεος αὐτῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνητε ἵνα μὴ πέσητε.

8 Οἱ φοβέμενοι Κύριον πιστεύσατε αὐτῷ, καὶ οὐ μὴ παίσῃ ὁ μισθὸς ὑμῶν.

9 Οἱ φοβέμενοι Κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ, καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέες.

10 Ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεὰς καὶ ἴδετε, τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ καὶ κατησχύνθη; ἢ τίς ἐνέμεινε τῷ φόβῳ αὐτῦ καὶ ἐγκατελείφθη; ἢ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτὸν, καὶ ὑπερεῖδεν αὐτόν;

11 Διότι οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, καὶ ἀφίησιν ἁμαρτίας, καὶ σώζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

12 Οὐαὶ καρδίας δειλαῖς, καὶ χερσὶ παρειμέναις, καὶ ἁμαρτωλῷ ἐπιβαίνοντι ἐπὶ δύο τρίβους.

13 Οὐαὶ καρδίᾳ παρειμένῃ, ὅτι οὐ πιστεύει, διὰ τοῦτο οὐ σκεπασθήσεται.

14 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ἀπολωλεκόσι τὴν ὑπομονὴν, καὶ τί ποιήσετε ὅταν ἐπισκέπηται ὁ Κύριος;

15 Οἱ φοβέμενοι Κύριον οὐκ ἀπειθήσουσι ῥημάτων αὐτῦ, καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν συντηρήσουσι τὰς ὁδὰς αὐτῦ.

16 Οἱ φοβέμενοι Κύριον ζη-

τήσεσιν εὐδοκίαν αὐτῷ, καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν ἐμπλησθήσονται ἐν νόμῳ.

17 Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἑτοιμάσουσι καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ταπεινώσουσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

18 Ἐμπεσούμεθα εἰς χεῖρας Κυρίου, καὶ οὐκ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· ὡς γὰρ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ, οὕτω καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΜΟΥ δ' πατρὸς ἀκούσατε τέκνα, καὶ οὕτως ποιήσατε, ἵνα σωθῆτε.

2 Ὁ γὰρ Κύριος ἐδόξασε πατέρα ἐπὶ τέκνοις, καὶ κρίσιν μητρὸς ἐστερέωσεν ἐφ' υἱοῖς.

3 Ὁ τιμῶν πατέρα ἐξιλάσεται ἁμαρτίας.

4 Καὶ ὡς ὁ ἀποθησαυρίζων, ὁ δοξάζων μητέρα αὐτοῦ.

5 Ὁ τιμῶν πατέρα εὐφρανθήσεται ὑπὸ τέκνων, καὶ ἐν ἡμέρᾳ προσευχῆς αὐτοῦ εἰσακουσθήσεται.

6 Ὁ δοξάζων πατέρα μακροημερεύσει, καὶ ὁ εἰσακούων Κυρίου ἀναπαύσει μητέρα αὐτοῦ,

7 Καὶ ὡς δεσπόταις δουλεύσει ἐν τοῖς γεννήσασιν αὐτόν.

8 Ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τίμα τὸν πατέρα σου, ἵνα ἐπέλθῃ σοι εὐλογία παρ' αὐτοῦ.

9 Εὐλογία γὰρ πατρὸς στηρίζει οἴκους τέκνων, κατάρα δὲ μητρὸς ἐκριζοῖ θεμέλια.

10 Μὴ δοξάζου ἐν ἀτιμίᾳ πατρός σου, οὐ γὰρ ἐστί σοι δόξα πατρὸς ἀτιμία.

11 Ἡ γὰρ δόξα ἀνθρώπου ἐκ τιμῆς πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὄνειδος τέκνοις μήτηρ ἐν ἀδοξίᾳ.

12 Τέκνον, ἀντιλαβοῦ ἐν γήρᾳ πατρός σου, καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτὸν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

13 Κἂν ἀπολείπῃ σύνεσιν, συγγνώμην ἔχε, καὶ μὴ ἀτιμάσῃς αὐτὸν ἐν πάσῃ ἰσχύϊ σου.

14 Ἐλεημοσύνη γὰρ πατρὸς οὐκ ἐπιλησθήσεται, καὶ ἀντὶ ἁμαρτιῶν προσανοικοδομηθήσεταί σοι.

15 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου ἀναμνησθήσεταί σου· ὡς εὐδία ἐπὶ πάγετῳ, οὕτως ἀναλυθήσονταί σου αἱ ἁμαρτίαι.

16 Ὡς βλάσφημος ὁ ἐγκαταλιπὼν πατέρα, καὶ κεκατηραμένος ὑπὸ Κυρίου ὁ παροργίζων μητέρα αὐτοῦ.

17 Τέκνον, ἐν πραΰτητι τὰ ἔργα σου διέξαγε, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου δεκτοῦ ἀγαπηθήσῃ.

18 Ὅσῳ μέγας εἶ, τοσούτῳ ταπείνου σεαυτόν, καὶ ἔναντι Κυρίου εὑρήσεις χάριν.

20 Ὅτι μεγάλη ἡ δυναστεία

ὑ Κυρίῳ, καὶ ὑπὸ τ ταπεινῶν δοξάζεται.

21 Χαλεπώτερά σε μὴ ζήτει, καὶ ἰσχυρότερά σε μὴ ἐξέταζε,

22 Ἃ προσετάγη σοι, ταῦτα διανοοῦ· οὐ γάρ ἐσί σοι χρεία τ κρυπτῶν.

23 Ἐν τοῖς περισσοῖς τῶν ἔργων σου μὴ περιεργάζου· πλείονα γὰρ συνέσεως ἀνθρώπων ὑπεδείχθη σοι.

24 Πολλὰς γὰρ ἐπλάνησεν ἡ ὑπόληψις αὐτῶν, καὶ ὑπόνοια πονηρὰ ὠλίσθησε διανοίας αὐτῶν.

26 Καὶ ὁ ἀγαπῶν κίνδυνον, ἐν αὐτῷ ἐμπεσεῖται· καρδία σκληρὰ κακωθήσεται ἐπ' ἐσχάτων.

27 Καρδία σκληρὰ βαρυνθήσεται πόνοις, καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς προσθήσει ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίαις.

28 Ἐπαγωγὴ ὑπερηφάνε ἐκ ἔσιν ἴασις, φυτὸν γὰρ πονηρίας ἐρρίζωκεν ἐν αὐτῷ.

29 Καρδία συνετὴ διανοηθήσεται παραβολὴν, καὶ ἦς ἀκροατὴ ἐπιθυμία σοφή.

30 Πῦρ φλογιζόμενον ἀποσβέσει ὕδωρ, καὶ ἐλεημοσύνη ἐξιλάσεται ἁμαρτίας.

31 Ὁ ἀνταποδιδὺς χάριτας μέμνηται εἰς τὰ μετὰ ταῦτα, καὶ ἐν καιρῷ πλίσεως εὑρήσει στήριγμα.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΕΚΝΟΝ, τ ζωὴν τ πλωχῦ μὴ ἀποστερήσῃς, καὶ μὴ παρελκύσῃς ὀφθαλμοὺς ἐπιδεεῖς.

2 Ψυχὴν πεινῶσαν μὴ λυπήσῃς, καὶ μὴ παροργίσῃς ἄνδρα ἐν ἀπορίᾳ αὐτῦ.

3 Καρδίαν παροργισμένην μὴ προσταράξῃς, καὶ μὴ παρελκύσῃς δόσιν προσδεομένε.

4 Ἱκέτην θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνε, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπὸ πλωχῦ.

5 Ἀπὸ δεομένε μὴ ἀποστρέψῃς ὀφθαλμὸν, καὶ μὴ δῷς τόπον ἀνθρώπῳ καταράσασθαί σε.

6 Καταρωμένε γάρ σε ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτῦ, τ δείσεως αὐτῦ ἐπακέσεται ὁ ποιήσας αὐτόν.

7 Προσφιλῆ συναγωγῇ σεαυτὸν ποίει, καὶ μεγισᾶνι ταπεινῦ τ κεφαλήν σε.

8 Κλῖνον πλωχῷ τὸ ἦς σε, καὶ ἀποκρίθητι αὐτῷ εἰρηνικὰ ἐν πραΰτητι.

9 Ἐξελῦ ἀδικάμενον ἐκ χειρὸς ἀδικῦντος, καὶ μὴ ὀλιγοψυχήσῃς ἐν τῷ κρίνειν σε.

10 Γίνε ὀρφανοῖς ὡς πατὴρ, καὶ ἀντὶ ἀνδρὸς τῇ μητρὶ αὐτῶν· καὶ ἔσῃ ὡς υἱὸς ὑψίσε, καὶ ἀγαπήσει σε μᾶλλον ἡ μήτηρ σε.

11 Ἡ σοφία υἱὸς ἑαυτῆ ἀνύψωσε, καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ζητούντων αὐτήν.

12 Ὁ ἀγαπῶν αὐτὴν ἀγαπᾷ ζωήν, καὶ οἱ ὀρθρίζοντες πρὸς αὐτὴν εὐφρανθήσονται εὐφροσύνῃ.

13 Ὁ κρατῶν αὐτῆς κληρονομήσει δόξαν, καὶ οὗ εἰσπορεύεται εὐλογήσει Κύριος.

14 Οἱ λατρεύοντες αὐτῇ λειτουργήσουσιν Ἁγίῳ, καὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὴν ἀγαπᾷ ὁ Κύριος.

15 Ὁ ὑπακούων αὐτῆς κρινεῖ ἔθνη, καὶ ὁ προσελθὼν αὐτῇ κατασκηνώσει πεποιθώς.

16 Ἐὰν ἐμπιστεύσῃς, κατακληρονομήσεις αὐτήν, καὶ ἐν κατασχέσει ἔσονται αἱ γενεαὶ αὐτῆς.

17 Ὅτι διεσταλμένως πορεύεται μετ' αὐτῆς ἐν πρώτοις· φόβον δὲ καὶ δειλίαν ἐπάξει ἐπ' αὐτὸν, καὶ βασανίσει αὐτὸν ἐν παιδιᾷ αὐτῆς, ἕως οὗ ἐμπιστεύσῃ τῇ ψυχῇ αὐτῆς, καὶ πειράσῃ αὐτὸν ἐν τοῖς δικαιώμασιν αὐτῆς.

18 Καὶ πάλιν ἐπανήξει κατ' εὐθεῖαν πρὸς αὐτὸν, καὶ εὐφρανεῖ αὐτὸν, καὶ ἀποκαλύψει αὐτῷ τὰ κρυπτὰ αὐτῆς.

19 Ἐὰν ἀποπλανηθῇς, ἐγκαταλείψει αὐτὸν, καὶ παραδώσει αὐτὸν εἰς χεῖρας πτώσεως αὐτῆς.

20 Συντήρησον καιρὸν καὶ φύλαξαι ἀπὸ πονηροῦ, καὶ περὶ τῆς ψυχῆς σου μὴ αἰσχυνθῇς.

21 Ἔστι γὰρ αἰσχύνη ἐπάγουσα ἁμαρτίαν, καὶ ἔστιν αἰσχύνη δόξα καὶ χάρις.

22 Μὴ λάβῃς πρόσωπον παρὰ τὴν ψυχῆς σου, καὶ μὴ ἐντραπῇς εἰς πτῶσίν σου.

23 Μὴ κωλύσῃς λόγον ἐν καιρῷ σωτηρίας.

24 Ἐν γὰρ λόγῳ γνωσθήσεται σοφία, καὶ παιδεία ἐν ῥήματι γλώσσης.

25 Μὴ ἀντίλεγε τῇ ἀληθείᾳ, καὶ περὶ τῆς ἀπαιδευσίας σου ἐντράπηθι.

26 Μὴ αἰσχυνθῇς ὁμολογῆσαι ἐφ' ἁμαρτίαις σου, καὶ μὴ βιάζου ῥοῦν ποταμοῦ.

27 Καὶ μὴ ὑποσχῇς σεαυτὸν ἀνθρώπῳ μωρῷ, καὶ μὴ λάβῃς πρόσωπον δυνάστου.

28 Ἕως δὲ θανάτου ἀγώνισαι περὶ τῆς ἀληθείας, καὶ Κύριος ὁ Θεός πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ.

29 Μὴ γίνου τραχὺς ἐν γλώσσῃ σου, καὶ νωθρὸς καὶ παρειμένος ἐν τοῖς ἔργοις σου.

30 Μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ φαντασιοκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέταις σου.

31 Μὴ ἔγω ἡ χείρ σου ἐκτεταμένη εἰς τὸ λαβεῖν, καὶ ἐν τῷ ἀποδιδόναι συνεσταλμένη.

Κεφ. ε'. 5.

ΜΗ ἔπεχε ἐπὶ τοῖς χρήμασί σε, καὶ μὴ εἴπῃς, Αὐτάρκη μοι ἐσί.

2 Μὴ ἐξακολούθει τῇ ψυχῇ σε καὶ τῇ ἰσχύϊ σε, τοῦ πορεύεσθαι ἐν ἐπιθυμίαις καρδίας σε.

3 Καὶ μὴ εἴπῃς, Τίς με δυνασεύσει; ὁ γὰρ Κύριος ἐκδικῶν ἐκδικήσει σε.

4 Μὴ εἴπῃς, Ἥμαρτον, καὶ τί μοι ἐγένετο; ὁ γὰρ Κύριός ἐσι μακρόθυμος.

5 Περὶ ἐξιλασμοῦ μὴ ἄφοβος γίνε προσθεῖναι ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίαις.

6 Καὶ μὴ εἴπῃς, Ὁ οἰκτιρμὸς αὐτοῦ πολὺς, τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν με ἐξιλάσεται· ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς καταπαύσει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

7 Μὴ ἀνάμενε ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον, καὶ μὴ ὑπερβάλλε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας· ἐξάπινα γὰρ ἐξελεύσεται ὀργὴ Κυρίε, καὶ ἐν καιρῷ ἐκδικήσεως ἐξολῇ.

8 Μὴ ἔπεχε ἐπὶ χρήμασιν ἀδίκοις, οὐδὲν γὰρ ὠφελήσεις ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς.

9 Μὴ λίκμα ἐν παντὶ ἀνέμῳ, καὶ μὴ πορεύε ἐν πάσῃ ἀτραπῷ· οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ δίγλωσσος.

10 Ἴσθι ἐστηριγμένος ἐν συνέσει σε, καὶ εἷς ἔστω σε ὁ λόγος.

11 Γίνε ταχὺς ἐν ἀκροάσει σε, καὶ ἐν μακροθυμίᾳ φθέγξε ἀπόκρισιν,

12 Εἰ ἔσι σοι σύνεσις, ἀποκρίθητι τῷ πλησίον, εἰ δὲ μὴ, ἡ χείρ σου ἔστω ἐπὶ στόματί σου.

13 Δόξα καὶ ἀτιμία ἐν λαλιᾷ, καὶ γλῶσσα ἀνθρώπε πτῶσις αὐτῷ.

14 Μὴ κληθῇς ψίθυρος, καὶ τῇ γλώσσῃ σου μὴ ἐνέδρευε· ἐπὶ γὰρ τῷ κλέπτῃ ἐσὶν αἰσχύνη, καὶ κατάγνωσις πονηρὰ ἐπὶ διγλώσσε.

15 Ἐν μεγάλῳ καὶ ἐν μικρῷ μὴ ἀγνόει.

Κεφ. ς'. 6.

ΚΑΙ ἀντὶ φίλου μὴ γίνου ἐχθρός· ὄνομα γὰρ πονηρὸν αἰσχύνην καὶ ὄνειδος κληρονομήσει· οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ δίγλωσσος.

2 Μὴ ἐπάρῃς σεαυτὸν ἐν βελῇ ψυχῆς σε, ἵνα μὴ διαρπαγῇ ὡς ταῦρος ἡ ψυχή σε.

3 Τὰ φύλλα σε καταφάγεσαι, καὶ τὸν καρπόν σε ἀπολέσεις, καὶ ἀφήσεις σεαυτὸν ὡς ξύλον ξηρόν.

4 Ψυχὴ πονηρὰ ἀπολεῖ τὸν κτησάμενον αὐτὴν, καὶ ἐπίχαρμα ἐχθρῶν ποιήσει αὐτόν.

5 Λάρυγξ γλυκὺς πληθυνεῖ φίλους αὐτῷ, καὶ γλῶσσα εὐλαλος πληθυνεῖ εὐπροσήγορα.

6 Οἱ εἰρηνεύοντές σοι ἔσωσαν πολλοὶ, οἱ δὲ σύμβουλοί σε εἷς ἀπὸ χιλίων.

7 Εἰ κτᾶσαι φίλον, ἐν πειρασμῷ κτῆσαι αὐτὸν, καὶ μὴ ταχὺ ἐμπιστεύσῃς αὐτῷ.

8 Ἔστι γὰρ φίλος ἐν καιρῷ αὐτῷ, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου.

9 Καὶ ἔστι φίλος μετατιθέμενος εἰς ἔχθραν, καὶ μάχην ἀνειδισμοῦ σου ἀποκαλύψει.

10 Καὶ ἔστι φίλος κοινωνὸς τραπεζῶν, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου.

11 Καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς σου ἔσται ὡς σὺ, καὶ ἐπὶ τοὺς οἰκέτας σου παῤῥησιάσεται.

12 Ἐὰν ταπεινωθῇς, ἔσται κατὰ σοῦ, καὶ ἀπὸ σοῦ προσώπου σου κρυβήσεται.

13 Ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου διαχωρίσθητι, καὶ ἀπὸ τῶν φίλων σου πρόσεχε.

14 Φίλος πιστὸς σκέπη κραταιὰ, ὁ δὲ εὑρὼν αὐτὸν εὗρε θησαυρόν.

15 Φίλῳ πιστῷ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἔστι σταθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτοῦ.

16 Φίλος πιστὸς φάρμακον ζωῆς, καὶ οἱ φοβούμενοι Κύριον εὑρήσουσιν αὐτόν.

17 Ὁ φοβούμενος Κύριον εὐθύνει φιλίαν αὐτοῦ, ὅτι κατ' αὐτὸν οὕτως καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ.

18 Τέκνον, ἐκ νεότητός σου ἐπίλεξαι παιδείαν, καὶ ἕως πολιῶν εὑρήσεις σοφίαν.

19 Ὡς ὁ ἀροτριῶν καὶ ὁ σπείρων πρόσελθε αὐτῇ, καὶ ἀνάμεινε τὰς ἀγαθὰς καρπὰς αὐτῆς· ἐν γὰρ τῇ ἐργασίᾳ αὐτῆς ὀλίγον κοπιάσεις, καὶ ταχὺ φάγεσαι γεννημάτων αὐτῆς.

20 Ὡς τραχεῖά ἐστι σφόδρα τοῖς ἀπαιδεύτοις, καὶ οὐκ ἐμμενεῖ ἐν αὐτῇ ἀκάρδιος.

21 Ὡς λίθος δοκιμασίας ἰσχυρὸς ἔσται ἐπ' αὐτῷ, καὶ οὐ χρονιεῖ ἀπορρίψαι αὐτήν.

22 Σοφία γὰρ κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐστι, καὶ οὐ πολλοῖς ἐστι φανερά.

23 Ἄκουσον, τέκνον, καὶ δέξαι γνώμην μου, καὶ μὴ ἀπανοίσῃ σου συμβουλίαν μου.

24 Καὶ εἰσένεγκον τοὺς πόδας σου εἰς τὰς πέδας αὐτῆς, καὶ εἰς τὸν τράχηλόν σου.

25 Ὑπόδες τοὺς ὤμους σου, καὶ βάστασον αὐτὴν, καὶ μὴ προσοχθίσῃς τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς.

26 Ἐν πάσῃ ψυχῇ σου πρόσελθε αὐτῇ, καὶ ἐν ὅλῃ δυνάμει σου συνήρησον τὰς ὁδοὺς αὐτῆς.

27 Ἐξίχνευσον καὶ ζήτησον, καὶ γνωσθήσεταί σοι, καὶ ἐγκρατὴς γενόμενος μὴ ἀφῇς αὐτήν.

28 Ἐπ' ἰσχάτων γὰρ εὑρήσεις τ᾽ ἀνάπαυσιν αὐτῆς, καὶ μεταστραφήσεταί σοι εἰς εὐφροσύνην.

29 Καὶ ἔσονταί σοι αἱ πέδαι εἰς σκέπην ἰσχύος, καὶ οἱ κλοιοὶ αὐτῆς εἰς στολὴν δόξης.

30 Κόσμος γὰρ χρυσέος ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς πλεγμα ὑακινθινον.

31 Στολὴν δόξης ἐνδύσῃ αὐτὴν, καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος περιθήσεις σεαυτῷ.

32 Ἐὰν θέλῃς, τέκνον, παιδευθήσῃ, καὶ ἐὰν δῷς τ᾽ ψυχήν σε, πανέργον ἔσῃ.

33 Ἐὰν ἀγαπήσῃς ἀκούειν ἐκδέξῃ, καὶ ἐὰν κλίνῃς τὸ ὖς σε σοφὸς ἔσῃ.

34 Ἐν πλήθει πρεσβυτέρων στῆθι, καὶ, τίς σοφός; αὐτῷ προσκολλήθητι.

35 Πᾶσαν διήγησιν θείαν θέλε ἀκήκειν, καὶ παροιμίαι συνέσεως μὴ ἐκφευγέτωσάν σε.

36 Ἐὰν ἴδῃς συνετὸν, ὄρθριζε πρὸς αὐτὸν, καὶ βαθμὸς θυρῶν αὐτῆς ἐκτριβέτω ὁ πούς σε.

37 Διανοοῦ ἐν τοῖς προστάγμασιν Κυρίου, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτῆς μελέτα διαπαντός· αὐτὸς στηριεῖ τὴν καρδίαν σε, καὶ ἡ ἐπιθυμία τ᾽ σοφίας σε δοθήσεταί σοι.

Κεφ. ζ'. 7.

ΜΗ ποίει κακὰ, καὶ οὐ μή σε καταλάβῃ κακόν.

2 Ἀπόστηθι ἀπὸ ἀδίκου, καὶ ἐκκλινεῖ ἀπὸ σοῦ.

3 Τέκνον, μὴ σπεῖρε ἐπ' αὔλακας ἀδικίας καὶ οὐ μὴ θερίσῃς αὐτὰς ἑπταπλασίως.

4 Μὴ ζήτει παρὰ Κυρίου ἡγεμονίαν, μηδὲ παρὰ βασιλέως καθέδραν δόξης.

5 Μὴ δικαιοῦ ἐναντι Κυρίου, καὶ παρὰ βασιλεῖ μὴ σοφίζου.

6 Μὴ ζήτει γενέσθαι κριτὴς, μὴ ἐκ ἐξισχύσεις ἐξάραι ἀδικίας· μήποτε εὐλαβηθῇς ἀπὸ προσώπου δυνάστου, καὶ θήσεις σκάνδαλον ἐν εὐθύτητί σου.

7 Μὴ ἁμάρτανε εἰς πλῆθος πόλεως, καὶ μὴ καταβάλῃς σεαυτὸν ἐν ὄχλῳ.

8 Μὴ καταδεσμεύσῃς δὶς ἁμαρτίαν, ἐν γὰρ τῇ μιᾷ ἐκ ἀθῳωθήσῃ.

9 Μὴ εἴπῃς, Τῷ πλήθει τ᾽ δώρων μου ἐπόψεται, καὶ ἐν τῷ προσενέγκαι με Θεῷ ὑψίστῳ προσδέξεται.

10 Μὴ ὀλιγοψυχήσῃς ἐν τῇ προσευχῇ σου, καὶ ἐλεημοσύνην ποιῆσαι μὴ παρίδῃς.

11 Μὴ καταγέλα ἄνθρωπον

ὄντα ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτῆ, ἔστι γὰρ ὁ ταπεινῶν καὶ ἀνυψῶν.

12 Μὴ ἀροτρία ψεῦδος ἐπ' ἀδελφῷ σε, μηδὲ φίλῳ τὸ ὅμοιον ποίει.

13 Μὴ θέλε ψεύδεσθαι πᾶν ψεῦδος, ὁ γὰρ ἐνδελεχισμὸς αὐτῆ οὐκ εἰς ἀγαθόν.

14 Μὴ ἀδολέσχει ἐν πλήθει πρεσβυτέρων, καὶ μὴ δευτερώσῃς λόγον ἐν προσευχῇ σε.

15 Μὴ μισήσῃς ἐπίπονον ἐργασίαν, καὶ γεωργίαν ὑπὸ ὕψιστον ἐκτισμένην.

16 Μὴ προσλογίζου σεαυτὸν ἐν πλήθει ἁμαρτωλῶν.

17 Ταπείνωσον σφόδρα τὴν ψυχήν σε.

16 Μνήσθητι ὅτι ὀργὴ οὐ χρονιεῖ,

17 Ὅτι ἐκδίκησις ἀσεβοῦς πῦρ καὶ σκώληξ.

18 Μὴ ἀλλάξῃς φίλον ἕνεκεν ἀδιαφόρου, μηδ' ἀδελφὸν γνήσιον ἐν χρυσίῳ Σωφείρ.

19 Μὴ ἀσχόλει γυναικὸς σοφῆς καὶ ἀγαθῆς, καὶ γὰρ χάρις αὐτῆς ὑπὲρ τὸ χρυσίον.

20 Μὴ κακώσῃς οἰκέτην ἐργαζόμενον ἐν ἀληθείᾳ, μηδὲ μίσθιον διδόντα ψυχὴν αὐτῆ.

21 Οἰκέτην συνετὸν ἀγάπα σε ἡ ψυχή, μὴ στερήσῃς αὐτὸν ἐλευθερίας.

22 Κτήνη σοί ἐσιν; ἐπισκέπου αὐτά· καὶ εἰ ἔστι σοι χρήσιμα, ἐμμενέτω σοι.

23 Τέκνα σοί ἐσι; παίδευσον αὐτὰ, καὶ κάμψον ἐκ νεότητος τὸ τράχηλον αὐτῶν.

24 Θυγατέρες σοί εἰσι; πρόσεχε τῷ σώματι αὐτῶν, καὶ μὴ ἱλαρώσῃς πρὸς αὐτὰς τὸ πρόσωπόν σε.

25 Ἔκδος θυγατέρα, καὶ ἔσῃ τελέλεκως ἔργον μέγα, καὶ ἀνδρὶ συνετῷ δώρησαι αὐτήν.

26 Γυνή σοι ἐσὶ κατὰ ψυχήν; μὴ ἐκβάλῃς αὐτήν.

27 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ δόξασον τὸν πατέρα σε, καὶ μητρὸς ὠδῖνας μὴ ἐπιλάθῃ.

28 Μνήσθητι ὅτι δι' αὐτῶν ἐγενήθης, καὶ τί ἀνταποδώσεις αὐτοῖς καθὼς αὐτοί σοί;

29 Ἐν ὅλῃ ψυχῇ σε εὐλάβει τὸν Κύριον, καὶ τὰς ἱερεῖς αὐτῆ θαύμαζε.

30 Ἐν ὅλῃ δυνάμει ἀγάπησον τὸν ποιήσαντά σε, καὶ τὰς λειτουργὰς αὐτῆ μὴ ἐγκαταλίπῃς.

31 Φόβει τὸν Κύριον, καὶ δόξασον ἱερέα, καὶ δὸς τὴν μερίδα αὐτῷ, καθὼς ἐντέταλταί σοι, ἀπαρχὴν, καὶ περὶ πλημμελείας, καὶ δόσιν βραχιόνων, καὶ θυσίαν ἁγιασμᾶ, καὶ ἀπαρχὴν ἁγίων.

32 Καὶ πτωχῷ ἔκτεινον τὴν

χεῖρά σε, ἵνα τελειωθῇ ἡ εὐλογία σε.

33 Χάρις δόματος ἐναντι παντὸς ζῶντος, καὶ ἐπὶ νεκρῷ μὴ ἀποκωλύσῃς χάριν.

34 Μὴ ὑστέρει ἀπὸ κλαιόντων, καὶ μετὰ πενθόντων πένθησον.

35 Μὴ ὄκνει ἐπισκέπτεσθαι ἄῤῥωστον, ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ἀγαπηθήσῃ.

36 Ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις σε μιμνήσκου τὰ ἔσχατά σε, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἁμαρτήσεις.

Κεφ. η'. 8.

ΜΗ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου δυνάστου, μήποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

2 Μὴ ἔριζε μετὰ ἀνθρώπου πλουσίου, μήποτε ἀντισήσῃ σου τὴν ὁλκήν· πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσε τὸ χρυσίον, καὶ καρδίας βασιλέων ἐξέκλινε.

3 Μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου γλωσσώδους, καὶ μὴ ἐπισοιβάσῃς ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτοῦ ξύλα.

4 Μὴ πρόσπαιζε ἀπαιδεύτῳ, ἵνα μὴ ἀτιμάζωνται οἱ πρόγονοί σου.

5 Μὴ ὀνείδιζε ἄνθρωπον ἀποστρεφόμενα ἀπὸ ἁμαρτίας, μνήσθητι ὅτι πάντες ἐσμὲν ἐν ἐπιτιμίοις.

6 Μὴ ἀτιμάσῃς ἄνθρωπον ἐν γήρει αὐτοῦ, καὶ γὰρ ἐξ ἡμῶν γηράσκουσι.

7 Μὴ ἐπίχαιρε ἐπὶ νεκρῷ, μνήσθητι ὅτι πάντες τελευτῶμεν.

8 Μὴ παρίδῃς διήγημα σοφῶν, καὶ ἐν ταῖς παροιμίαις αὐτῶν ἀναστρέφου, ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ παιδείαν, καὶ λειτουργῆσαι μεγίσταν.

9 Μὴ ἀσχόλει διηγήματος γερόντων, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἔμαθον παρὰ τῶν πατέρων αὐτῶν· ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ σύνεσιν, καὶ ἐν καιρῷ χρείας δοῦναι ἀπόκρισιν.

10 Μὴ ἔκκαιε ἄνθρακας ἁμαρτωλοῦ, μὴ ἐμπυρισθῇς ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ.

11 Μὴ ἐξαναστῇς ἀπὸ προσώπου ὑβριστοῦ, ἵνα μὴ ἐγκαθίσῃ ὡς ἔνεδρον τῷ στόματί σου.

12 Μὴ δανείσῃς ἀνθρώπῳ ἰσχυροτέρῳ σου, καὶ ἐὰν δανείσῃς, ὡς ἀπολωλεκὼς γίνου.

13 Μὴ ἐγγυήσῃ ὑπὲρ δύναμίν σου, καὶ ἐὰν ἐγγυήσῃ, ὡς ἀποτίσων φρόντιζε.

14 Μὴ δικάζου μετὰ κριτοῦ, κατὰ γὰρ τὴν δόξαν αὐτοῦ κρινοῦσιν αὐτῷ.

15 Μετὰ τολμηροῦ μὴ πορεύου ἐν ὁδῷ, ἵνα μὴ βαρύνηται κατὰ σοῦ· αὐτὸς γὰρ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιήσει, καὶ τῇ ἀφροσύνῃ αὐτοῦ συναπολῇ.

16 Μετὰ θυμώδους μὴ ποι-

ήσης μάχην, καὶ μὴ διαπορεύου μετ' αὐτῆς τὴν ἔρημον, ὅτι ὡς ὕδωρ ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῆς αἷμα, καὶ ὅπου ἐκ ἔστι βοήθεια, καταβαλεῖ σε.

17 Μετὰ μωρᾶς μὴ συμβουλεύου, οὐ γὰρ δυνήσεται λόγον στῆσαι.

18 Ἐνώπιον ἀλλοτρίας μὴ ποιήσῃς κρυπτὸν, οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται.

19 Παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἔκφαινε σὴν καρδίαν, καὶ μὴ ἀναφερέτω σοι χάριν.

Κεφ. Θ'. 9.

ΜΗ ζήλου γυναῖκα τῦ κόλπου σου, μηδὲ διδάξῃς ἐπὶ σεαυτὸν πονηρὰν.

2 Μὴ δῷς γυναικὶ τὴν ψυχήν σου, ἐπιβῆναι αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἰσχύν σου.

3 Μὴ ὑπάντα γυναικὶ ἑταιριζομένῃ, μήποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς παγίδας αὐτῆς.

4 Μετὰ ψαλτρίδος μὴ ἐνδελέχιζε, μήποτε ἁλῷς ἐν τοῖς ἐπιχειρήμασιν αὐτῆς.

5 Παρθένου μὴ καταμάνθανε, μήποτε σκανδαλισθῇς ἐν τοῖς ἐντιμίοις αὐτῆς.

6 Μὴ δῷς πόρναις τὴν ψυχήν σου, ἵνα μὴ ἀπολέσῃς τὴν κληρονομίαν σου.

7 Μὴ περιβλέπου ἐν ῥύμαις πόλεως, καὶ ἐν ταῖς ἐρήμοις αὐτῆς μὴ πλανῶ.

8 Ἀπόστρεψον ὀφθαλμὸν ἀπὸ γυναικὸς εὐμόρφου, καὶ μὴ καταμάνθανε κάλλους ἀλλότριον· ἐν κάλλει γυναικὸς πολλοὶ ἐπλανήθησαν, καὶ ἐκ τούτου φιλία ὡς πῦρ ἀνακαίεται.

9 Μετὰ ὑπάνδρου γυναικὸς μὴ κάθου τὸ σύνολον, καὶ μὴ συμβολοκοπήσῃς μετ' αὐτῆς ἐν οἴνῳ, μήποτε ἐκκλίνῃ ἡ ψυχή σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ τῷ πνεύματί σου ὀλισθήσῃς εἰς ἀπώλειαν.

10 Μὴ ἐγκαταλίπῃς φίλον ἀρχαῖον, ὁ γὰρ προσφατος ἐκ ἔστιν ἔφισος αὐτῷ· οἶνος νέος, φίλος νέος, ἐὰν παλαιωθῇ, μετ' εὐφροσύνης πίεσαι αὐτόν.

11 Μὴ ζηλώσῃς δόξαν ἁμαρτωλῶ, οὐ γὰρ οἶδας τί ἔσαι ἡ καταστροφὴ αὐτῦ,

12 Μὴ εὐδοκήσῃς ἐν εὐδοκίᾳ ἀσεβῶν, μνήσθητι ὅτι ἕως ᾅδου οὐ μὴ δικαιωθῶσι.

13 Μακρὰν ἄπεχε ἀπὸ ἀνθρώπου ὃς ἔχει ἐξουσίαν τοῦ φονεύειν, καὶ οὐ μὴ ὑποπλεύσῃς φόβον θανάτου· κἂν προσέλθῃς, μὴ πλημμελήσῃς, ἵνα μὴ ἀφέληται τὴν ζωήν σου· ἐπίγνωθι ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνεις, καὶ ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεων περιπατεῖς.

14 Κατὰ τὴν ἰσχύν σου στόχασαι τὸν πλησίον, καὶ μετὰ σοφῶν συμβουλεύου.

15 Καὶ μετὰ συνετῶν ἔςω ὁ διαλογισμός σȣ, ϗ πᾶσα διήγησίς σȣ ἐν νόμῳ ὑψίςȣ.

16 Ἄνδρες δίκαιοι ἔςωσαν σύνδειπνοί σȣ, ϗ ἐν φόβῳ Κυρίȣ ἔςω τὸ καύχημά σȣ.

17 Ἐν χειρὶ τεχνιτῶν ἔργον ἐπαινεθήσεται, ϗ ὁ ἡγȣ́μενος λαȣ̃ σοφὸς ἐν λόγῳ αὐτȣ̃.

18 Φοβερὸς ἐν πόλει αὐτȣ̃ ἀνὴρ γλωσσώδης, ϗ ὁ προπετὴς ἐν λόγῳ αὐτȣ̃ μισηθήσεται.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΡΙΤΗΣ σοφὸς παιδεύσει τ̃ λαὸν αὐτȣ̃, ϗ ἡγεμονία συνετȣ̃ τεταγμένη ἔςαι.

2 Κατὰ τ̃ κριτὴν τ̃ λαȣ̃ αὐτȣ̃ ȣ̃τως ϗ οἱ λειτȣργοὶ αὐτȣ̃, ϗ κατὰ τ̃ ἡγȣ́μενον τ̃ πόλεως πάντες οἱ κατοικȣ̃ντες αὐτήν.

3 Βασιλεὺς ἀπαίδευτος ἀπολεῖ τ̃ λαὸν αὐτȣ̃, ϗ πόλις οἰκισθήσεται ἐν συνέσει δυναςῶν.

4 Ἐν χειρὶ Κυρίȣ ἐξȣσία τ̃ γῆς, ϗ τ̃ χρήσιμον ἐγερεῖ εἰς καιρὸν ἐπ' αὐτῆς.

5 Ἐν χειρὶ Κυρίȣ εὐοδία ἀνδρὸς, ϗ προσώπῳ γραμματέως ἐπιθήσει δόξαν αὐτȣ̃.

6 Ἐπὶ παντὶ ἀδικήματι μὴ μηνιάσῃς τῷ πλησίον, ϗ μὴ πράσσε μηδὲν ἐν ἔργοις ὕβρεως.

7 Μισητὴ ἔναντι Κυρίȣ καὶ ἀνθρώπων ὑπερηφανία, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων πλημμελήσει ἄδικα.

8 Βασιλεία ἀπὸ ἔθνȣς εἰς ἔθνος μετάγεται, διὰ ἀδικίας ϗ ὕβρεις ϗ χρήματα.

9 Τί ὑπερηφανεύεται γῆ καὶ σποδός; ὅτι ἐν ζωῇ ἔῤῥιψα τὰ ἐνδόσθια αὐτȣ̃.

10 Μακρὸν ἀῤῥώςημα σκώπτει ἰατρὸς, ϗ βασιλεὺς σήμερον, ϗ αὔριον τελευτήσει.

11 Ἐν γὰρ τῷ ἀποθανεῖν ἄνθρωπον, κληρονομήσει ἑρπετὰ ϗ θηρία ϗ σκώληκας.

12 Ἀρχὴ ὑπερηφανίας, ἀνθρώπȣ ἀφιςαμένȣ ἀπὸ Κυρίȣ, καὶ ἀπὸ τ̃ ποιήσαντος αὐτὸν ἀπέςη ἡ καρδία αὐτȣ̃.

13 Ὅτι ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἁμαρτία, ϗ ὁ κρατῶν αὐτῆς ἐξομβρήσει βδέλυγμα· διὰ τȣ̃το παρεδόξασε Κύριος τὰς ἐπαγωγὰς, ϗ κατέςρεψεν εἰς τέλος αὐτȣ́ς.

14 Θρόνȣς ἀρχόντων καθεῖλεν ὁ Κύριος, καὶ ἐκάθισε πραεῖς ἀντ' αὐτῶν.

15 Ῥίζας ἐθνῶν ἐξέτιλεν ὁ Κύριος, ϗ ἐφύτευσε ταπεινȣ̀ς ἀντ' αὐτῶν.

16 Χώρας ἐθνῶν κατέςρεψεν ὁ Κύριος, καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰς ἕως θεμελίων γῆς.

17 Ἐξήρανεν ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπώλεσεν αὐτȣ̀ς, καὶ κατέ-

παυσεν ἀπὸ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

18 Οὐκ ἔκτισαι ἀνθρώποις ὑπερηφανίαν, οὐδὲ ὀργὴ θυμῶ γεννήμασι γυναικῶν.

19 Σπέρμα ἔντιμον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπε· σπέρμα ἔντιμον ποῖον; οἱ φοβέμενοι τ̃ Κύριον· σπέρμα ἄτιμον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπε· σπέρμα ἄτιμον ποῖον; οἱ παραβαίνοντες ἐντολάς.

20 Ἐν μέσῳ ἀδελφῶν ὁ ἡγέμενος αὐτῶν ἔντιμος, καὶ οἱ φοβέμενοι Κύριον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτ̃.

22 Πλέσι& καὶ ἔνδοξος καὶ πλωχὸς, τὸ καύχημα αὐτῶν φόβ& Κυρίε.

23 Οὐ δίκαιον ἀτιμάσαι πλωχὸν συνετὸν, καὶ οὐ καθήκει δοξάσαι ἄνδρα ἁμαρτωλόν.

24 Μεγισὰν καὶ κριτὴς καὶ δυνάσης δοξασθήσεται, καὶ ἐκ ἔσιν αὐτῶν τις μείζων τ̃ φοβεμένε τ̃ Κύριον.

25 Οἰκέτῃ σοφῷ ἐλεύθεροι λειτεργήσεσι, καὶ ἀνὴρ ἐπισήμων οὐ γογγύσει.

26 Μὴ σοφίζε ποιῆσαι τὸ ἔργον σε, καὶ μὴ δοξάζε ἐν καιρῷ ξενοχωρίας σε.

27 Κρείσσων ἐργαζόμενος ἐν πᾶσιν, ἢ περιπατῶν, ἢ δοξαζόμενος καὶ ἀπορῶν ἄρτων.

28 Τέκνον, ἐν πραΰτητι δόξασον τ̃ ψυχήν σε, καὶ δὸς αὐτῇ τιμὴν κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῆς.

29 Τὸν ἁμαρτάνοντα εἰς τ̃ ψυχὴν αὐτ̃ τίς δικαιώσει; καὶ τίς δοξάσει τὸν ἀτιμάζοντα τ̃ ζωὴν αὐτ̃;

30 Πτωχὸς δοξάζεται δι' ἐπισήμην αὐτ̃, καὶ πλέσι& δοξάζεται διὰ τ̃ πλ̃τον αὐτ̃.

31 Ὁ δὲ δοξαζόμεν& ἐν πλωχείᾳ, καὶ ἐν πλέτῳ ποσαχῶς; καὶ ὁ ἄδοξος ἐν πλέτῳ, καὶ ἐν πλωχείᾳ ποσαχῶς;

Κεφ. ια'. ι'.

ΣΟΦΙΑ ταπεινῆ ἀνύψωσε κεφαλὴν, καὶ ἐν μέσῳ μεγισάνων καθίσει αὐτόν.

2 Μὴ αἰνέσεις ἄνδρα ἐν κάλλει αὐτ̃, καὶ μὴ βδελύξῃ ἄνθρωπον ἐν ὁράσει αὐτ̃.

3 Μικρὰ ἐν πετεινοῖς μέλισσα, καὶ ἀρχὴ γλυκασμάτων ὁ καρπὸς αὐτῆς.

4 Ἐν περιβολῇ ἱματίων μὴ καυχήσῃ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ δόξης μὴ ἐπαίρε, ὅτι θαυμασὰ τὰ ἔργα Κυρίε, καὶ κρυπὰ τὰ ἔργα αὐτ̃ ἐν ἀνθρώποις.

5 Πολλοὶ τύραννοι ἐκάθισαν ἐπὶ ἐδάφες, ὁ δὲ ἀνυπονόητ& ἐφόρεσε διάδημα.

6 Πολλοὶ δυνάσαι ἠτιμάσθησαν σφόδρα, καὶ ἔνδοξοι παρεδόθησαν εἰς χεῖρας ἑτέρων,

7 Πρὶν ἐξετάσῃς μὴ μέμψῃ· νόησον πρῶτον καὶ τότε ἐπιτίμα.

8 Πρὶν ἢ ἀκοῦσαι μὴ ἀποκρίνου, καὶ ἐν μέσῳ λόγων μὴ παρεμβάλλε.

9 Περὶ πράγματος οὗ οὐκ ἔστι σοι χρεία, μὴ ἔριζε, καὶ ἐν κρίσει ἁμαρτωλῶν μὴ συνέδρευε.

10 Τέκνον, μὴ περὶ πολλὰ ἔσωσαν αἱ πράξεις σου· ἐὰν πληθυνῇς, οὐκ ἀθωωθήσῃ· καὶ ἐὰν διώκῃς, οὐ μὴ καταλάβῃς, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγῃς διαβράς.

11 Ἔστι κοπιῶν καὶ πονῶν καὶ σπεύδων, καὶ τόσῳ μᾶλλον ὑστερεῖται.

12 Ἔστι νωθρὸς καὶ προσδεόμενος ἀντιλήψεως, ὑστερῶν ἰσχύϊ, καὶ πολλῇ πενίᾳ περισσεύει, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπέβλεψαν αὐτῷ εἰς ἀγαθὰ, καὶ ἀνώρθωσεν αὐτὸν ἐκ ταπεινώσεως αὐτοῦ.

13 Καὶ ἀνύψωσε κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ πολλοί.

14 Ἀγαθὰ καὶ κακὰ, ζωὴ καὶ θάνατος, πλοῦτος καὶ πενία παρὰ Κυρίου ἐστί.

17 Δόσις Κυρίου παραμένει εὐσεβέσι, καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα εὐοδωθήσεται.

18 Ἔστι πλουτῶν ἀπὸ προσοχῆς καὶ σφιγγίας αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἡ μερὶς τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

19 Ἐν τῷ εἰπεῖν αὐτὸν, Εὗρον ἀνάπαυσιν, καὶ νῦν φάγωμαι ἐκ τῶν ἀγαθῶν μου, καὶ οὐκ οἶδε τίς καιρὸς παρελεύσεται, καὶ καταλείψει αὐτὰ ἑτέροις, καὶ ἀποθανεῖται.

20 Στῆθι ἐν διαθήκῃ σου καὶ ὁμίλει ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ σου παλαιώθητι.

21 Μὴ θαύμαζε ἐν ἔργοις ἁμαρτωλοῦ, πίστευε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔμμενε τῷ πόνῳ σου· ὅτι κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου διὰ τάχους ἐξάπινα πλουτίσαι πένητα.

22 Εὐλογία Κυρίου ἐν μισθῷ εὐσεβοῦς, καὶ ἐν ὥρᾳ ταχινῇ ἀναθάλλει εὐλογίαν αὐτοῦ.

23 Μὴ εἴπῃς, Τίς ἐστί μου χρεία; καὶ τίνα ἀπὸ δ νῦν ἔσαι μοι τὰ ἀγαθά;

24 Μὴ εἴπῃς, Αὐτάρκη μοι ἐστὶ, καὶ τί ἀπὸ δ νῦν κακωθήσομαι;

25 Ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθῶν ἀμνησία κακῶν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν οὐ μνησθήσεται ἀγαθῶν.

26 Ὅτι κοῦφον ἐναντι Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς ἀποδοῦναι ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.

27 Κάκωσις ὥρας ἐπιλησμονὴν ποιεῖ τρυφῆς, καὶ ἐν συντελείᾳ ἀνθρώπου ἀποκάλυψις ἔργων αὐτοῦ.

28 Πρὸ τελευτῆς μὴ μακάριζε μηδένα, καὶ ἐν τέκνοις αὐτῶν γνωσθήσεται ἀνήρ.

29 Μὴ πάντα ἄνθρωπον εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου, πολλὰ γὰρ τὰ ἔνεδρα τοῦ δολίου.

30 Πέρδιξ θηρευτὴς ἐν καρτάλλῳ, οὕτως καρδία ὑπερηφάνου, καὶ ὡς ὁ κατάσκοπος ἐπιβλέπει πλῶσιν.

31 Τὰ γὰρ ἀγαθὰ εἰς κακὰ μεταστρέφων ἐνεδρεύει, καὶ ἐν τοῖς αἱρετοῖς ἐπιθήσει μῶμον.

32 Ἀπὸ σπινθῆρος πυρὸς πληθύνεται ἀνθρακία, καὶ ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς εἰς αἷμα ἐνεδρεύει.

33 Πρόσεχε ἀπὸ κακέργου, πονηρὰ γὰρ τεκταίνει, μήποτε μῶμον εἰς τὸν αἰῶνα δῷ σοι.

34 Ἐνοίκισον ἀλλότριον, καὶ διαστρέψει σε ἐν ταραχαῖς, καὶ ἀπαλλοτριώσει σε τῶν ἰδίων σου.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΕΑΝ εὖ ποιῇς, γνῶθι τίνι ποιεῖς, καὶ ἔσαι χάρις τοῖς ἀγαθοῖς σου.

2 Εὐποίησον εὐσεβεῖ, καὶ εὑρήσεις ἀνταπόδομα, καὶ εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ παρὰ ὑψίστου.

3 Οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ τῷ ἐνδελεχίζοντι εἰς κακὰ, καὶ τῷ ἐλεημοσύνην μὴ χαριζομένῳ.

4 Δὸς τῷ εὐσεβεῖ, καὶ μὴ ἀντιλάβῃ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

5 Εὐποίησον τῷ ταπεινῷ, καὶ μὴ δῷς ἀσεβεῖ· ἐμπόδισον τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ μὴ δῷς αὐτῷ, ἵνα μὴ ἐν αὐτοῖς σε δυναστεύσῃ· διπλάσια γὰρ κακὰ εὑρήσεις ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς οἷς ἂν ποιήσῃς αὐτῷ.

6 Ὅτι καὶ ὁ ὕψιστος ἐμίσησεν ἁμαρτωλοὺς, καὶ τοῖς ἀσεβέσιν ἀποδώσει ἐκδίκησιν.

7 Δὸς τῷ ἀγαθῷ, καὶ μὴ ἀντιλάβῃ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

8 Οὐκ ἐκδικηθήσεται ἐν ἀγαθοῖς ὁ φίλος, καὶ οὐ κρυβήσεται ἐν κακοῖς ὁ ἐχθρός.

9 Ἐν ἀγαθοῖς ἀνδρὸς οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ἐν λύπῃ, καὶ ἐν τοῖς κακοῖς αὐτοῦ καὶ ὁ φίλος διαχωρισθήσεται.

10 Μὴ πιστεύσῃς τῷ ἐχθρῷ σου εἰς τὸν αἰῶνα· ὡς γὰρ ὁ χαλκὸς ἰᾶται, οὕτως ἡ πονηρία αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ καὶ πορεύηται συγκεκυφὼς, ἐπίσχησον τὴν ψυχήν σου καὶ φύλαξε ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἔσῃ αὐτῷ ὡς ἐκμεμαχὼς ἔσοπτρον, καὶ γνώσῃ ὅτι οὐκ εἰς τέλος κατίωσε.

12 Μὴ σήσῃς αὐτὸν παρὰ σεαυτὸν, μὴ ἀνατρέψας σε σῇ ἐπὶ τὸν τόπον σου· μὴ καθίσῃς αὐτὸν ἐκ δεξιῶν σου, μήποτε ζητήσῃ τὴν καθέδραν σου, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ ἐπιγνώσῃ τοὺς λόγους

μα, καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων μα καταυγήσῃ.

13 Τίς ἐλεήσει ἐπαοιδὸν ὀφιόδηκτον, καὶ πάντας τὰς προσαγόντας θηρίοις;

14 Οὕτως ὁ προπορευόμενον ἀνδρὶ ἁμαρτωλῷ καὶ συμφυρόμενον ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ.

15 Ὥραν μετὰ σοῦ διαμενεῖ, καὶ ἐὰν ἐκκλίνῃς, οὐ μὴ καρτερήσῃ.

16 Καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ γλυκανεῖ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ βουλεύσεται ἀνατρέψαι σε εἰς βόθρον· ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ δακρύσει ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἐὰν εὕρῃ καιρὸν, οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀφ' αἵματος.

17 Κακὰ ἂν ὑπαντήσῃ σοι, εὑρήσεις αὐτὸν ἐκεῖ πρότερόν σου, καὶ ὡς βοηθῶν ὑποσχάσει πλέρναν σου.

18 Κινήσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπικροτήσει ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ πολλὰ διαψιθυρίσει, καὶ ἀλλοιώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Κεφ. ιγ'. 13.

Ο ΑΠΤΟΜΕΝΟΣ πίσσης μολυνθήσεται, καὶ ὁ κοινωνῶν ὑπερηφάνῳ ὁμοιωθήσεται αὐτῷ.

2 Βάρος ὑπὲρ σὲ μὴ ἄρῃς, καὶ ἰσχυροτέρῳ σου καὶ πλουσιωτέρῳ μὴ κοινώνει· τί κοινωνήσει χύτρα πρὸς λέβητα; αὕτη προσκρούσει, καὶ αὕτη συντριβήσεται.

3 Πλούσιος ἠδίκησε, καὶ αὐτὸς προσενεβριμήσατο· πένης ἠδικήθη, καὶ αὐτὸς προσδεηθήσεται.

4 Ἐὰν χρησιμεύσῃς, ἐργᾶται ἐν σοί· καὶ ἐὰν ὑστερήσῃς, καταλείψει σε.

5 Ἐὰν ἔχῃς, συμβιώσεταί σοι, καὶ ἀποκενώσει σε, καὶ οὐ πονέσει.

6 Χρείαν ἔσχηκέ σου, καὶ ἀποπλανήσει σε, καὶ προσγελάσεταί σοι, καὶ δώσει σοι ἐλπίδα· λαλήσει σοι καλὰ, καὶ ἐρεῖ, Τίς ἡ χρεία σου;

7 Καὶ αἰσχυνεῖ σε ἐν τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀποκενώσῃ σε δὶς ἢ τρὶς, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ καταμωκήσεταί σου· μετὰ ταῦτα ὄψεταί σε, καὶ καταλείψει σε, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κινήσει ἐπὶ σοί.

8 Πρόσεχε μὴ ἀποπλανηθῇς, καὶ μὴ ταπεινωθῇς ἐν εὐφροσύνῃ σου.

9 Προσκαλεσαμένου σε δυνάστου, ὑποχωρῶν γίνου, καὶ τόσῳ μᾶλλον προσκαλέσεταί σε.

10 Μὴ ἔμπιπτε ἵνα μὴ ἀπωσθῇς, καὶ μὴ μακρὰν ἀφίσῳ ἵνα μὴ ἐπιλησθῇς.

11 Μὴ ἔπεχε εἰσηγορεῖσθαι μετ' αὐτοῦ, καὶ μὴ πίστευε τοῖς

πλείοσι λόγοις αὐτῦ· ἐκ πολλῆς γὰρ λαλιᾶς πειράσει σε, καὶ ὡς προσγελῶν ἐξετάσει.

12 Ἀνελεήμων ὁ μὴ συντηρῶν λόγους, καὶ οὐ μὴ φείσηται περὶ κακώσεως καὶ δεσμῶν.

13 Συντήρησον καὶ πρόσεχε σφοδρῶς, ὅτι μετὰ τῆ πλώσεώς σε περιπατεῖς.

15 Πᾶν ζῶον ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον αὐτῷ, καὶ πᾶς ἄνθρωπος τὸ πλησίον αὐτῦ.

16 Πᾶσα σὰρξ κατὰ γένος συνάγεται, καὶ τῷ ὁμοίῳ αὐτῦ προσκολληθήσεται ἀνήρ.

17 Τί κοινωνήσει λύκος ἀμνῷ; ἅτως ἁμαρτωλὸς πρὸς εὐσεβῆ.

18 Τίς εἰρήνη ὑαίνῃ πρὸς κύνα; καὶ τίς εἰρήνη πλουσίῳ πρὸς πένητα;

19 Κυνήγια λεόντων ὄναγροι ἐν ἐρήμῳ, ἅτως νομαὶ πλουσίων πλωχοί.

20 Βδέλυγμα ὑπερηφάνῳ ταπεινότης, ἅτως βδέλυγμα πλουσίῳ πλωχός.

21 Πλούσιος σαλευόμενος κηρίζεται ὑπὸ φίλων, ταπεινὸς δὲ πεσὼν προσαπωθεῖται ὑπὸ φίλων.

22 Πλουσίῳ σφαλέντος πολλοὶ ἀντιλήπτορες, ἐλάλησεν ἀπόῤῥητα καὶ ἐδικαίωσαν αὐτόν· ταπεινὸς ἔσφαλε καὶ προσεπετίμησαν αὐτῷ, ἐφθέγξατο σύνεσιν καὶ ἐκ ἐδόθη αὐτῷ τόπος.

23 Πλούσιος ἐλάλησε καὶ πάντες ἐσίγησαν, καὶ τὸ λόγον αὐτῦ ἀνύψωσαν ἕως τῶν νεφελῶν· πλωχὸς ἐλάλησε, καὶ εἶπαν, Τίς ἅτος; κἂν προσκόψῃ, προσανατρέψουσιν αὐτόν.

24 Ἀγαθὸς ὁ πλοῦτος ᾧ μὴ ἔγκειται ἁμαρτία, καὶ πονηρὰ ἡ πλωχεία ἐν στόμασιν ἀσεβῶν.

25 Καρδία ἀνθρώπου ἀλλοιοῖ τὸ πρόσωπον αὐτῦ, εἴτε εἰς ἀγαθὰ εἴτε εἰς κακά.

26 Ἴχνος καρδίας ἐν ἀγαθοῖς πρόσωπον ἱλαρὸν, καὶ εὕρεσις παραβολῶν διαλογισμοὶ μετὰ κόπου.

Κεφ. ιδ'. 14.

1 ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ ὃς οὐκ ὠλίσθησεν ἐν στόματι αὐτῦ, καὶ οὐ κατενύγη ἐν λύπῃ ἁμαρτίας.

2 Μακάριος οὗ οὐ κατέγνω ἡ ψυχὴ αὐτῦ, καὶ ὃς οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος αὐτῦ.

3 Ἀνδρὶ μικρολόγῳ οὐ καλὸς ὁ πλοῦτος, καὶ ἀνθρώπῳ βασκάνῳ ἵνατί χρήματα;

4 Ὁ συνάγων ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτῦ, συνάγει ἄλλοις, καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτῦ τρυφήσουσιν ἕτεροι.

5 Ὁ πονηρὸς ἑαυτῷ, τίνι ἀγαθὸς ἔσαι; καὶ οὐ μὴ εὐφρανθήσεται ἐν τοῖς χρήμασιν αὐτῦ.

6 Τῷ βασκαίνοντος ἑαυτὸν
ἐκ ἔστι πονηρότερος, καὶ τοῦτο
ἀνταπόδομα τῆ κακίας αὐτῦ.

7 Κἂν εὐποιῇ, ἐν λήθῃ ποιεῖ,
καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκφαίνει τὴν
κακίαν αὐτῦ.

8 Πονηρὸς ὁ βασκαίνων ὀ-
φθαλμῷ, ἀποστρέφων πρόσωπον
καὶ ὁ ὑπερορῶν ψυχάς.

9 Πλεονέκτε ὀφθαλμὸς οὐκ
ἐμπίπλαται μερίδι, καὶ ἀδικία
πονηρὰ ἀναξηραίνει ψυχήν.

10 Ὀφθαλμὸς πονηρὸς φθο-
νερὸς ἐπ' ἄρτῳ, καὶ ἐλλιπὴς ἐπὶ
τῆ τραπέζης αὐτῦ.

11 Τέκνον, καθὼς ἐκὴ ἔχεις
εὐποίει σεαυτὸν, καὶ προσφορὰς
Κυρίῳ ἀξίως πρόσαγε.

12 Μνήσθητι ὅτι θάνατος
οὐ χρονιεῖ, καὶ διαθήκη ᾅδε οὐκ
ὑπεδείχθη σοι·

13 Πρὶν σε τελευτῆσαι εὐ-
ποίει φίλῳ· καὶ κατὰ τὴ ἰσχύν
σε ἔκτεινον καὶ δὸς αὐτῷ.

14 Μὴ ἀφυσερήσης ἀπὸ ἀ-
γαθῆς ἡμέρας, καὶ μερὶς ἐπι-
θυμίας ἀγαθῆς μή σε παρελ-
θάτω.

15 Οὐχὶ ἑτέρῳ καταλείψεις
τοὺς πόνους σε, καὶ τοὺς κόπους σε
εἰς διαίρεσιν κλήρου;

16 Δὸς καὶ λάβε, καὶ ἀπάτη-
σον τὴ ψυχήν σου, ὅτι οὐκ ἔστιν
ἐν ᾅδῃ ζητῆσαι τρυφήν.

17 Πᾶσα σὰρξ ὡς ἱμάτιον
παλαιοῦται· ἡ γὰρ διαθήκη
ἀπ' αἰῶνος, θανάτῳ ἀπο-
θανῇ.

18 Ὡς φύλλον θάλλον ἐπὶ
δένδρε δασέος, τὰ μὲν κατα-
βάλλει, ἄλλα δὲ φύει· ἕτως
γενεὰ σαρκὸς καὶ αἵματος, ἡ
μὲν τελευτᾷ, ἑτέρα δὲ γεννᾶ-
ται.

19 Πᾶν ἔργον σηπόμενον ἐκ-
λείπει, καὶ ὁ ἐργαζόμενος αὐτὸ
μετ' αὐτοῦ ἀπελεύσεται.

20 Μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐν σο-
φίᾳ τελευτήσει, καὶ ὃς ἐν συνέσει
αὐτῦ διαλεχθήσεται.

21 Ὁ διανοούμενος τὰς ὁδὸς
αὐτῆς ἐν καρδίᾳ αὐτῦ, καὶ ἐν
τοῖς ἀποκρύφοις αὐτῆς νοηθή-
σεται.

22 Ἔξελθε ὀπίσω αὐτῆς ὡς
ἰχνευτὴς, καὶ ἐν ταῖς εἰσόδοις
αὐτῆς ἐνέδρευε.

23 Ὁ παρακύπτων διὰ τῶν
θυρίδων αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆ θυρω-
μάτων αὐτῆς ἀκροάσεται.

24 Ὁ καταλύων σύνεγγυς τῦ
οἴκε αὐτῆς, καὶ πήξει πάσσα-
λον ἐν τοῖς τοίχοις αὐτῆς.

25 Στήσει τὴ σκηνὴν αὐτῦ
κατὰ χεῖρας αὐτῆς, καὶ κατα-
λύσει ἐν καταλύμασι ἀγαθῶν.

26 Θήσει τὰ τέκνα αὐτῦ ἐν
τῆ σκέπῃ αὐτῆς, καὶ ὑπὸ τοὺς
κλάδους αὐτῆς αὐλισθήσεται.

27 Σκεπασθήσεται ὑπ' αὐ-
τῆς ἀπὸ καύματος, καὶ ἐν τῆ
δόξῃ αὐτῆς καταλύσει.

Κεφ. ιέ. 15.

Ο ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΣ Κύριον ποιήσει αὐτὸ, καὶ ὁ ἐγκρατὴς τῷ νόμῳ καταλήψεται αὐτήν.

2 Καὶ ὑπαντήσεται αὐτῷ ὡς μήτηρ, καὶ ὡς γυνὴ παρθενίας προσδέξεται αὐτόν.

3 Ψωμιεῖ αὐτὸν ἄρτον συνέσεως, καὶ ὕδωρ σοφίας ποτίσει αὐτόν.

4 Στηριχθήσεται ἐπ' αὐτὴν καὶ οὐ μὴ κλιθῇ, καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐφέξει καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

5 Καὶ ὑψώσει αὐτὸν παρὰ τὰς πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ἀνοίξει στόμα αὐτοῦ.

6 Εὐφροσύνην καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος καὶ ὄνομα αἰώνιον κατακληρονομήσει.

7 Οὐ μὴ καταλήψονται αὐτὴν ἄνθρωποι ἀσύνετοι, καὶ ἄνδρες ἁμαρτωλοὶ οὐ μὴ ἴδωσιν αὐτήν.

8 Μακράν ἐστιν ὑπερηφανίας, καὶ ἄνδρες ψεῦσαι οὐ μὴ μνησθήσονται αὐτῆς.

9 Οὐκ ὡραῖος αἶνος ἐν στόματι ἁμαρτωλοῦ, ὅτι οὐ παρὰ Κυρίου ἀπεστάλη.

10 Ἐν γὰρ σοφίᾳ ῥηθήσεται αἶνος, καὶ ὁ Κύριος εὐοδώσει αὐτόν.

11 Μὴ εἴπῃς, Ὅτι διὰ Κύριον ἀπέστην· ἃ γὰρ ἐμίσησεν, οὐ ποιήσεις.

12 Μὴ εἴπῃς, Ὅτι αὐτός με ἐπλάνησεν· οὐ γὰρ χρείαν ἔχει ἀνδρὸς ἁμαρτωλοῦ.

13 Πᾶν βδέλυγμα ἐμίσησε Κύριος καὶ οὐκ ἔστιν ἀγαπητὸν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

14 Αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς ἐποίησεν ἄνθρωπον, καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν ἐν χειρὶ διαβουλίου αὐτοῦ.

15 Ἐὰν θέλῃς, συντηρήσεις ἐντολὰς, καὶ πίστιν ποιῆσαι εὐδοκίας.

16 Παρέθηκέ σοι πῦρ καὶ ὕδωρ, οὗ ἐὰν θέλῃς ἐκτενεῖς τὴν χεῖρά σου.

17 Ἔναντι ἀνθρώπων ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος, καὶ ὃ ἐὰν εὐδοκήσῃ δοθήσεται αὐτῷ.

18 Ὅτι πολλὴ σοφία τοῦ Κυρίου, ἰσχυρὸς ἐν δυναστείᾳ καὶ βλέπων τὰ πάντα.

19 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἐπιγνώσεται πᾶν ἔργον ἀνθρώπου.

20 Καὶ οὐκ ἐνετείλατο οὐδενὶ ἀσεβεῖν, καὶ οὐκ ἔδωκεν ἄνεσιν οὐδενὶ ἁμαρτάνειν.

Κεφ. ις'. 16.

ΜΗ ἐπιθύμει τέκνων πλῆθος ἀχρήσων, μὴ εὐφραίνου ἐπὶ υἱοῖς ἀσεβέσιν.

2 Ἐὰν πληθύνωσι, μὴ εὐφραίνου ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ ἐστι φόβος Κυρίου μετ' αὐτῶν.

3 Μὴ ἐμπιστεύσῃς τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ μὴ ἔπεχε ἐπὶ τὸ πόπον αὐτῶν· κρείσσων γὰρ εἷς ἢ χίλιοι, καὶ ἀποθανεῖν ἄτεκνον ἢ ἔχειν τέκνα ἀσεβῆ.

4 Ἀπὸ γὰρ ἑνὸς συνετοῦ συνοικισθήσεται πόλις, φυλὴ δὲ ἀνόμων ἐρημωθήσεται.

5 Πολλὰ τοιαῦτα ἑώρακα ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἰσχυρότερα τούτων ἀκήκοε τὸ οὖς μου.

6 Ἐν συναγωγῇ ἁμαρτωλῶν ἐκκαυθήσεται πῦρ, καὶ ἐν ἔθνει ἀπειθεῖ ἐξεκαύθη ὀργή.

7 Οὐκ ἐξιλάσατο περὶ τῶν ἀρχαίων γιγάντων, οἳ ἀπέστησαν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν.

8 Οὐκ ἐφείσατο περὶ τῆς παροικίας Λὼτ, ἃς ἐβδελύξατο διὰ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν.

9 Οὐκ ἠλέησεν ἔθνος ἀπωλείας, τοὺς ἐξηρμένους ἐν ἁμαρτίαις αὐτῶν.

10 Καὶ ἕτως ἑξακοσίας χιλιάδας πεζῶν τοὺς ἐπισυναχθέντας ἐν σκληροκαρδίᾳ αὐτῶν.

11 Κἂν ᾖ εἷς σκληροτράχηλος, θαυμαστὸν τοῦτο εἰ ἀθωωθήσεται, ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτῷ· δυνάστης ἐξιλασμῶν, καὶ ἐκχέων ὀργήν.

12 Κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος αὐτοῦ, ἕτως καὶ πολὺς ὁ ἔλεγχος αὐτοῦ· ἄνδρα κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ κρίνει.

13 Οὐκ ἐκφεύξεται ἐν ἁρπάγμασιν ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐ μὴ καθυσερήσει ὑπομονὴν εὐσεβῶς.

14 Πάσῃ ἐλεημοσύνῃ ποιήσει τόπον, ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ εὑρήσει.

17 Μὴ εἴπῃς, Ὅτι ἀπὸ Κυρίου κρυβήσομαι, μὴ ἐξ ὕψους τίς μου μνησθήσεται; ἐν λαῷ πολείονι οὐ μὴ μνησθῶ, τίς γὰρ ἡ ψυχή μου ἐν ἀμετρήτῳ κτίσει;

18 Ἰδοὺ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανοῦ τοῦ οὐρανοῦ θεοῦ, ἄβυσσος καὶ γῆ σαλευθήσονται ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτοῦ.

19 Ἅμα τὰ ὄρη καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἐν τῷ ἐπιβλέψαι εἰς αὐτὰ, τρόμῳ συσσείονται.

20 Καὶ ἐπ' αὐτοῖς οὐ διανοηθήσεται καρδία· καὶ τὰς ὁδὸς αὐτοῦ τίς ἐνθυμηθήσεται;

21 Καὶ καταιγὶς, ἣν οὐκ ὄψεται ἄνθρωπος, τὰ δὲ πλείονα τῶν ἔργων αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφοις.

22 Ἔργα δικαιοσύνης τίς ἀναγγελεῖ, ἢ τίς ὑπομενεῖ; μακρὰν γὰρ ἡ διαθήκη.

23 Ἐλαττόμενος καρδίᾳ διανοεῖται ταῦτα, καὶ ἀνὴρ ἄφρων καὶ πλανώμενος διανοεῖται μωρά.

24 Ἄκουσόν μου, τέκνον, καὶ

μάθε ἐπιςήμην, καὶ ἐπὶ τῶ λόγων μȣ πρόσεχε τῇ καρδίᾳ σȣ.

25 Ἐκφαίνω ἐν ςαθμῷ παιδείαν, καὶ ἐν ἀκριβείᾳ ἀπαγγέλλω ἐπιςήμην.

26 Ἐν κρίσει Κυρίȣ τὰ ἔργα αὐτȣ̃ ἀπ' ἀρχῆς, ϗ ἀπὸ ποιήσεως αὐτῶν διέςειλε μερίδας αὐτῶν.

27 Ἐκόσμησεν εἰς αἰῶνα τὰ ἔργα αὐτȣ̃, ϗ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν εἰς γενεὰς αὐτῶν· ȣ̓̓τε ἐπείνασαν, ȣ̓̓τε ἐκοπίασαν, καὶ ȣ̓κ ἐξέλιπον ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν.

28 Ἕκαςος τὴ πλησίον αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἔθλιψε, ϗ ἕως αἰῶνος ȣ̓κ ἀπειθήσȣσι τȣ̃ ῥήματος αὐτȣ̃.

29 Καὶ μετὰ ταῦτα Κύριος εἰς τὴ γῆν ἐπέβλεψε, καὶ ἐνέπλησεν αὐτὴν τῶ ἀγαθῶν αὐτȣ̃.

30 Ψυχὴν παντὸς ζώȣ ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτῆς, ϗ εἰς αὐτὴν ἡ ἀποςροφὴ αὐτῶν.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΥΡΙΟΣ ἔκτισεν ἐκ γῆς ἄνθρωπον, ϗ πάλιν ἀπέςρεψεν αὐτὸν εἰς αὐτήν.

2 Ἡμέρας ἀριθμȣ̃ ϗ καιρὸν ἔδωκεν αὐτοῖς, ϗ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξȣσίαν τῶ ἐπ' αὐτῆς.

3 Καθ' ἑαυτȣ̀ς ἐνέδυσεν αὐτȣ̀ς ἰσχὺν, ϗ κατ' εἰκόνα αὐτȣ̃ ἐποίησεν αὐτȣ́ς.

4 Καὶ ἔθηκε τὸν φόβον αὐτȣ̃ ἐπὶ πάσης σαρκὸς, καὶ κατακυριεύειν θηρίων ϗ πετεινῶν.

6 Διαβȣ́λιον ϗ γλῶσσαν ϗ ὀφθαλμȣ̀ς, ὦτα καὶ καρδίαν ἔδωκε διανοεῖσθαι αὐτοῖς.

7 Ἐπιςήμην συνέσεως ἐνέπλησεν αὐτȣ̀ς, ϗ ἀγαθὰ καὶ κακὰ ὑπέδειξεν αὐτοῖς.

8 Ἔθηκε τὴ ὀφθαλμὸν αὐτȣ̃ ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, δεῖξαι αὐτοῖς τὸ μεγαλεῖον τῶ ἔργων αὐτȣ̃.

10 Καὶ ὄνομα ἁγιασμȣ̃ αἰνέσȣσιν,

9 Ἵνα διηγῶνται τὰ μεγαλεῖα τῶ ἔργων αὐτȣ̃.

11 Προσέθηκεν αὐτοῖς ἐπιςήμην, ϗ νόμον ζωῆς ἐκληροδότησεν αὐτοῖς.

12 Διαθήκην αἰῶνος ἔςησε μετ' αὐτῶν, καὶ τὰ κρίματα αὐτȣ̃ ὑπέδειξεν αὐτοῖς.

13 Μεγαλεῖον δόξης εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, καὶ δόξαν φωνῆς αὐτῶν ἤκȣσε τὸ ȣ̓̓ς αὐτῶν.

14 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Προσέχετε ἀπὸ παντὸς ἀδίκȣ· καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς ἑκάςῳ περὶ τȣ̃ πλησίον.

15 Αἱ ὁδοὶ αὐτῶν ἐναντίον αὐτοῦ διαπαντὸς, οὐ κρυβήσονται ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτȣ̃.

17 Ἐκάςῳ ἔθνει κατέςησεν ἡγούμενον, καὶ μερὶς Κυρίε Ἰσραὴλ ἐςιν.

19 Ἅπαντα τὰ ἔργα αὐτῶν ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον αὐτῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῦ ἐνδελεχεῖς ἐπὶ τὰς ὁδὰς αὐτῶν.

20 Οὐκ ἐκρύβησαν αἱ ἀδικίαι αὐτῶν ἀπ' αὐτῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν ἔναντι Κυρίε.

22 Ἐλεημοσύνη ἀνδρὸς ὡς σφραγὶς μετ' αὐτῦ, καὶ χάριν ἀνθρώπε ὡς κόρην συντηρήσει.

23 Μετὰ ταῦτα ἐξαναςήσεται καὶ ἀνταποδώσει αὐτοῖς, καὶ τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν ἀποδώσει.

24 Πλὴν μετανοοῦσιν ἔδωκεν ἐπάνοδον, καὶ παρεκάλεσεν ἐκλείποντας ὑπομονήν.

25 Ἐπίςρεφε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀπόλειπε ἁμαρτίας, δεήθητι κατὰ πρόσωπον καὶ σμίκρυνον πρίσκομμα.

26 Ἐπάναγε ἐπὶ ὕψισον, καὶ ἀπόςρεφε ἀπὸ ἀδικίας, καὶ σφόδρα μίσησον βδέλυγμα.

27 Ὑψίςῳ τίς αἰνέσει ἐν ᾅδε; ἀντὶ ζώντων καὶ ζώντων καὶ διδόντων ἐξομολόγησιν.

28 Ἀπὸ νεκρῦ ὡς μηδὲ ὄντος ἀπόλλυται ἐξομολόγησις· ζῶν καὶ ὑγιὴς αἰνέσει τὸν Κύριον.

29 Ὡς μεγάλη ἡ ἐλεημοσύνη τῦ Κυρίε, καὶ ἐξιλασμὸς τοῖς ἐπιςρέφουσιν ἐπ' αὐτόν;

30 Οὐ γὰρ δύναται πάντα εἶναι ἐν ἀνθρώποις, ὅτι υἱὸς ἀθάνατος υἱὸς ἀνθρώπε.

31 Τί φωτεινότερον ἡλίε; καὶ τοῦτο ἐκλείπει, καὶ πονηρὸς ἐνθυμηθήσεται σάρκα καὶ αἷμα.

32 Δύναμιν ὕψες οὐρανῦ αὐτὸς ἐπισκέπτεται, καὶ οἱ ἄνθρωποι πάντες γῆ καὶ σποδός.

Κεφ. ιη'. 18.

ΟΖΩΝ εἰς τὸν αἰῶνα ἔκτισε τὰ πάντα κοινῇ.

2 Κύριος μόνος δικαιωθήσεται.

4 Οὐθενὶ ἐξεποίησεν ἐξαγγεῖλαι τὰ ἔργα αὐτῦ· καὶ τίς ἐξιχνιάσει τὰ μεγαλεῖα αὐτῦ;

5 Κράτος μεγαλωσύνης αὐτῦ τίς ἐξαριθμήσεται; καὶ τίς προσθήσει ἐκδιηγήσασθαι τὰ ἐλέη αὐτῦ;

6 Οὐκ ἔςιν ἐλαττῶσαι οὐδὲ προσθεῖναι, καὶ οὐκ ἔςιν ἐξιχνιάσαι τὰ θαυμάσια Κυρίε.

7 Ὅταν συντελέσῃ ἄνθρωπος τότε ἄρχεται, καὶ ὅταν παύσηται τότε ἀπορηθήσεται.

8 Τί ἄνθρωπος, καὶ τί ἡ χρῆσις αὐτῦ; τί τὸ ἀγαθὸν αὐτῦ, καὶ τί τὸ κακὸν αὐτῦ;

9 Ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀνθρώπε πολλὰ ἔτη ἑκατόν.

10 Ὡς ςαγὼν ὕδατος ἀπὸ

θαλάσσης καὶ ψῆφος ἄμμου, ἕτως ὀλίγα ἔτη ἐν ἡμέρᾳ αἰῶνος.

11 Διὰ τῦτο ἐμακροθύμησε Κύριος ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐξέχεεν ἐπ' αὐτὸς τὸ ἔλεος αὐτῦ.

12 Εἶδε καὶ ἐπέγνω τ καταστροφὴν αὐτῶν ὅτι πονηρὰ, διὰ τῦτο ἐπλήθυνε τὸν ἐξιλασμὸν αὐτῦ.

13 Ἔλεος ἀνθρώπε ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτῦ, ἔλεος δὲ Κυρίε ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, ἐλέγχων καὶ παιδεύων καὶ διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων ὡς ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτῦ.

14 Τὸς ἐκδεχομένυς παιδείαν ἐλεεῖ, καὶ τὸς κατασπεύδοντας ἐπὶ τὰ κρίματα αὐτῦ.

15 Τέκνον, ἐν ἀγαθοῖς μὴ θῷς μῶμον, καὶ ἐν πάσῃ δόσει λύπην λόγων.

16 Οὐχὶ καύσωνα ἀναπαύσει δρόσος; οὕτως κρείσσων λόγος ἢ δόσις.

17 Οὐκ ἰδὲ λόγος ὑπὲρ δόμα ἀγαθόν; καὶ ἄμφότερα παρὰ ἀνδρὶ κεχαριτωμένῳ.

18 Μωρὸς ἀχαρίτως ὀνειδιεῖ, καὶ δόσις βασκάνυ ἐκτήκει ὀφθαλμάς.

19 Πρινὴ λαλῆσαι μάνθανε, καὶ πρὸ ἀῤῥωσίας θεραπεύε.

20 Πρὸ κρίσεως ἐξέταζε σεαυτὸν, καὶ ἐν ὥρᾳ ἐπισκοπῆς εὑρήσεις ἐξιλασμόν.

21 Πρὶν ἀῤῥωστῆσαί σε ταπεινώθητι, καὶ ἐν καιρῷ ἁμαρτημάτων δεῖξον ἐπιστροφήν.

22 Μὴ ἐμποδισθῇς τ ἀποδῦναι εὐχὴν εὐκαίρως, καὶ μὴ μείνῃς ἕως θανάτου δικαιωθῆναι.

23 Πρὶν εὔξασθαι ἑτοίμασον σεαυτὸν, καὶ μὴ γίνε ὡς ἄνθρωπος πειράζων τ Κύριον.

24 Μνήσθητι θυμῦ ἐν ἡμέραις τελευτῆς, καὶ καιρὸν ἐκδικήσεως ἐν ἀποστροφῇ προσώπε.

25 Μνήσθητι καιρὸν λιμῦ ἐν καιρῷ πλησμονῆς, πλωχείαν καὶ ἔνδειαν ἐν ἡμέραις πλύτε.

26 Ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας μεταβάλλει καιρὸς, καὶ πάντα ἐγὶ ταχινὰ ἔναντι Κυρίε.

27 Ἄνθρωπος σοφὸς ἐν παντὶ εὐλαβηθήσεται, καὶ ἐν ἡμέραις ἁμαρτιῶν προσέξει ἀπὸ πλημμελείας.

28 Πᾶς συνετὸς ἔγνω σοφίαν, καὶ τῷ εὑρόντι αὐτὴν δῶσει ἐξομολόγησιν.

29 Συνετοὶ ἐν λόγοις καὶ αὐτοὶ ἐσοφίσαντο, καὶ ἀνώμβρησαν παροιμίας ἀκριβεῖς.

ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ ΨΥΧΗΣ.

30 Ὀπίσω τ ἐπιθυμιῶν σου μὴ πορεύε, καὶ ἀπὸ τ ὀρέξεών σε κώλυε.

31 Ἐὰν χορηγήσῃς τῇ ψυ-

χῇ σου εὐδοκίαν ἐπιθυμίας, ποιήσει σε ἐπίχαρμα τῶ ἐχθρῶν σȣ.

32 Μὴ εὐφραίνȣ ἐπὶ πολλῇ τρυφῇ, μηδὲ προσδεθῇς συμβολῇ αὐτῆς.

33 Μὴ γίνȣ πτωχὸς συμβολοκοπῶν ἐκ δανεισμȣ̃, ϗ ȣ̓δέν σοι ἐςὶν ἐν μαρσυπείῳ.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΕΡΓΑΤΗΣ μέθυσος ȣ̓ πλȣτισθήσεται, ὁ ἐξȣθενῶν τὰ ὀλίγα κατὰ μικρὸν πεσεῖται.

2 Οἶνος ϗ γυναῖκες ἀποςήσȣσι συνετȣ̀ς, ϗ ὁ κολλώμενος πόρναις τολμηρότερος ἔςαι.

3 Σῆτες ϗ σκώληκες κληρονομήσȣσιν αὐτὸν, ϗ ἡ ψυχὴ τολμηρὰ ἐξαρθήσεται.

4 Ὁ ταχὺ ἐμπιςεύων, κȣ̃φος καρδίᾳ, ϗ ὁ ἁμαρτάνων, εἰς ψυχὴν αὐτȣ̃ πλημμελήσει.

5 Ὁ εὐφραινόμενος καρδίᾳ καταγνωσθήσεται, ϗ ὁ μισῶν λαλιὰν ἐλαττονȣ̃ται κακίᾳ.

7 Μηδέποτε δευτερώσῃς λόγον, ϗ ȣ̓δέν σοι οὐ μὴ ἐλαττονωθῇ.

8 Ἐν φίλῳ ϗ ἐν ἐχθρῷ μὴ διηγȣ̃, ϗ εἰ μή ἐςί σοι ἁμαρτία, μὴ ἀποκάλυπτε.

9 Ἀκήκοε γάρ σȣ ϗ ἐφυλάξατό σε, ϗ ἐν καιρῷ μισήσει σε.

10 Ἀκήκοας λόγον; συναποθανέτω σοι, θάρσει, οὐ μή σε ῥήξει.

11 Ἀπὸ προσώπȣ λόγȣ ὠδινήσει μωρὸς, ὡς ἀπὸ προσώπȣ βρέφȣς ἡ τίκτȣσα.

12 Βέλος πεπηγὸς ἐν μηρῷ σαρκὸς, ȣ̓́τως λόγος ἐν κοιλίᾳ μωρȣ̃.

13 Ἔλεγξον φίλον, μήποτε ȣ̓κ ἐποίησε, ϗ εἴ τι ἐποίησε, μήποτε προσθῇ.

14 Ἔλεγξον τὸν φίλον, μήποτε ȣ̓κ εἶπε, καὶ εἰ εἴρηκεν, ἵνα μὴ δευτερώσῃ.

15 Ἔλεγξον φίλον, πολλάκις γὰρ γίνεται διαβολὴ, καὶ μὴ παντὶ λόγῳ πίςευε.

16 Ἔςιν ὀλισθαίνων καὶ ȣ̓κ ἀπὸ ψυχῆς· ϗ τίς ȣ̓χ ἡμάρτησεν ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτȣ̃;

17 Ἔλεγξον τὸν πλησίον σου πρινὴ ἀπειλῆσαι, ϗ δὸς τόπον νόμῳ ὑψίςȣ.

20 Πᾶσα σοφία φόβος Κυρίȣ, ϗ ἐν πάσῃ σοφίᾳ ποίησις νόμȣ.

22 Καὶ ȣ̓κ ἔςι σοφία πονηρίας ἐπιςήμη, καὶ ȣ̓κ ἔςιν, ὅπȣ βȣλὴ ἁμαρτωλῶν, φρόνησις.

23 Ἔςι πονηρία καὶ αὕτη βδέλυγμα, ϗ ἔςιν ἄφρων ἐλαττȣ́μενος σοφίᾳ.

24 Κρείττων ἡττώμενος ἐν συνέσει ἔμφοβος, ἢ περισσεύων ἐν φρονήσει καὶ παραβαίνων νόμον.

25 Ἔστι πανουργία ἀκριβὴς καὶ αὕτη ἄδικος, καὶ ἔστι διαστρέφων χάριν ἵνα ἐκφανῇ κρίμα.

26 Ἔστι πονηρευόμενος συγκεκυφὼς μελανίᾳ, καὶ τὰ ἐντὸς αὐτοῦ πλήρης δόλου.

27 Συγκύφων τὸ πρόσωπον καὶ ἑτεροκωφῶν, ὅπου ἂν ἐπεγνώσθη, προφθάσει σε.

28 Καὶ ἐὰν ὑπὸ ἐλαττώματος ἰσχύος κωλυθῇ ἁμαρτεῖν, ἐὰν εὕρῃ καιρὸν, κακοποιήσει.

29 Ἀπὸ ὁράσεως ἐπιγνωσθήσεται ἀνὴρ, καὶ ἀπὸ ἀπαντήσεως προσώπου ἐπιγνωσθήσεται νοήμων.

30 Στολισμὸς ἀνδρὸς καὶ γέλως ὀδόντων καὶ βήματα ἀνθρώπου ἀναγγέλλει τὰ περὶ αὐτοῦ.

31 Ἔστιν ἔλεγχος ὃς οὐκ ἔστιν ὡραῖος, καὶ ἔστι σιωπῶν καὶ αὐτὸς φρόνιμος.

Κεφ. κ'. 20.

ΩΣ καλὸν ἐλέγξαι ἢ θυμοῦσθαι, καὶ ὁ ἀνθομολογούμενος ἀπὸ ἐλαττώσεως κωλυθήσεται.

4 Ἐπιθυμία εὐνούχου ἀποπαρθενῶσαι νεανίδα, ἕτως ὁ ποιῶν ἐν βίᾳ κρίματα.

5 Ἔστι σιωπῶν εὑρισκόμενος σοφὸς, καὶ ἔστι μισητὸς ἀπὸ πολλῆς λαλιᾶς.

6 Ἔστι σιωπῶν, οὐ γὰρ ἔχει ἀπόκρισιν, καὶ ἔστι σιωπῶν εἰδὼς καιρόν.

7 Ἄνθρωπος σοφὸς σιγήσει ἕως καιροῦ, ὁ δὲ λαπιστὴς καὶ ἄφρων ὑπερβήσεται καιρόν.

8 Ὁ πλεονάζων λόγῳ βδελυχθήσεται, καὶ ὁ ἐνεξουσιαζόμενος μισηθήσεται.

9 Ἔστιν εὐοδία ἐν κακοῖς ἀνδρὶ, καὶ ἔστιν εὕρεμα εἰς ἐλάττωσιν.

10 Ἔστι δόσις ἣ οὐ λυσιτελήσει σοι, καὶ ἔστι δόσις ἧς τὸ ἀνταπόδομα διπλοῦν.

11 Ἔστιν ἐλάττωσις ἕνεκεν δόξης, καὶ ἔστιν ὃς ἀπὸ ταπεινώσεως ἦρε κεφαλήν.

12 Ἔστιν ἀγοράζων πολλὰ ὀλίγου, καὶ ἀποτινύων αὐτὰ ἐπιπλάσιον.

13 Ὁ σοφὸς ἐν λόγῳ ἑαυτὸν προσφιλῆ ποιήσει, χάριτες δὲ μωρῶν ἐκχυθήσονται.

14 Δόσις ἄφρονος οὐ λυσιτελήσει σοι, οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀνθ' ἑνὸς πολλοί.

15 Ὀλίγα δώσει καὶ πολλὰ ὀνειδίσει, καὶ ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς κήρυξ· σήμερον δανιεῖ καὶ αὔριον ἀπαιτήσει· μισητὸς ἄνθρωπος ὁ τοιοῦτος.

16 Μωρὸς ἐρεῖ, Οὐχ ὑπάρχει μοι φίλος, καὶ οὐκ ἔστι χάρις τοῖς ἀγαθοῖς μου· οἱ ἔσθοντες τὸν ἄρτον μου, φαῦλοι γλώσσῃ.

17 Ποσάκις, καὶ ὅσοι καταγελάσονται αὐτοῦ;

18 Ὀλίσθημα ἀπὸ ἐδάφους μᾶλλον ἢ ἀπὸ γλώσσης, οὕτως πτῶσις κακῶν κατὰ σπουδὴν ἥξει.

19 Ἄνθρωπος ἄχαρις, μῦθος ἄκαιρος, ἐν στόματι ἀπαιδεύτων ἐνδελεχισθήσεται.

20 Ἀπὸ στόματος μωροῦ ἀποδοκιμασθήσεται παραβολή, οὐ γὰρ μὴ εἴπῃ αὐτὴν ἐν καιρῷ αὐτῆς.

21 Ἔστι κωλυόμενος ἁμαρτάνειν ἀπὸ ἐνδείας, καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει αὐτοῦ οὐ κατανυγήσεται.

22 Ἔστιν ἀπολλύων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δι' αἰσχύνην, καὶ ἀπὸ ἄφρονος προσώπου ἀπολεῖ αὐτήν.

23 Ἔστι χάριν αἰσχύνης ἐπαγγελλόμενος φίλῳ, καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν.

24 Μῶμος πονηρὸς ἐν ἀνθρώπῳ ψεῦδος, ἐν στόματι ἀπαιδεύτων ἐνδελεχισθήσεται.

25 Αἱρετὸν κλέπτης, ἢ ὁ ἐνδελεχίζων ψεύδει, ἀμφότεροι δὲ ἀπώλειαν κληρονομήσουσιν.

26 Ἦθος ἀνθρώπου ψευδοῦς ἀτιμία, καὶ ἡ αἰσχύνη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐνδελεχῶς.

ΛΟΓΟΙ ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ.

27 Ὁ σοφὸς ἐν λόγοις προάξει ἑαυτόν, καὶ ἄνθρωπος φρόνιμος ἀρέσει μεγισᾶσιν.

28 Ὁ ἐργαζόμενος γῆν ὑψώσει θημωνίαν αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀρέσκων μεγισᾶσιν ἐξιλάσεται ἀδικίαν.

29 Ξένια καὶ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν, καὶ ὡς φιμὸς ἐν στόματι ἀποτρέπει ἐλεγμούς.

30 Σοφία κεκρυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανὴς, τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις;

31 Κρείσσων ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν μωρίαν αὐτοῦ, ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ.

Κεφ. κά. 21.

ΤΕΚΝΟΝ, ἥμαρτες; μὴ προσθῇς μηκέτι, καὶ περὶ τῶν προτέρων σε δεήθητι.

2 Ὡς ἀπὸ προσώπου ὄφεως, φεῦγε ἀπὸ ἁμαρτίας, ἐὰν γὰρ προσέλθῃς, δήξεταί σε· ὀδόντες λέοντος οἱ ὀδόντες αὐτῆς, ἀναιροῦντες ψυχὰς ἀνθρώπων.

3 Ὡς ῥομφαία δίστομος πᾶσα ἀνομία, τῇ πληγῇ αὐτῆς οὐκ ἔστιν ἴασις.

4 Καταπληγμὸς καὶ ὕβρις ἐρημώσουσι πλοῦτον, οὕτως οἶκος ὑπερηφάνου ἐρημωθήσεται.

5 Δέησις πτωχοῦ ἐκ στόματος ἕως ὠτίων αὐτοῦ, καὶ τὸ κρίμα αὐτοῦ κατὰ σπουδὴν ἔρχεται.

6 Μισῶν ἐλεγμὸν, ἐν ἴχνει ἁμαρτωλοῦ, καὶ ὁ φοβούμενος Κύριον ἐπιστρέψει ἐν καρδίᾳ.

7 Γνωστὸς μακρόθεν ὁ δυνατὸς ἐν γλώσσῃ, ὁ δὲ νοῶν

μων οἶδεν ἐν τῷ ὀλισθαίνειν αὐτόν.

8 Ὁ οἰκοδομῶν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐν χρήμασιν ἀλλοτρίοις, ὡς ὁ συνάγων αὐτῷ τοὺς λίθους εἰς χειμῶνα.

9 Στυππεῖον συνηγμένον συναγωγὴ ἀνόμων, καὶ ἡ συντέλεια αὐτῶν φλὸξ πυρός.

10 Ὁδὸς ἁμαρτωλῶν ὡμαλισμένη ἐκ λίθων, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ αὐτῆς βόθρος ᾅδου.

11 Ὁ φυλάσσων νόμον κατακρατεῖ ἑαυτοῦ ἐννοήματος αὐτοῦ, καὶ συντέλεια ἐν φόβῳ Κυρίου σοφία.

12 Οὐ παιδευθήσεται ὃς οὐκ ἔστι πανοῦργος· ἔστι πανουργία πληθύνουσα πικρίαν.

13 Γνῶσις σοφῷ ὡς κατακλυσμὸς πληθυνθήσεται, καὶ ἡ βουλὴ αὐτοῦ ὡς πηγὴ ζωῆς.

14 Ἔγκαλα μωρῷ ὡς ἀγγεῖον συντετριμμένον, καὶ πᾶσαν γνῶσιν οὐ κρατήσει.

15 Λόγον σοφὸν ἐὰν ἀκούσῃ ἐπιστήμων, αἰνέσει αὐτὸν, καὶ ἐπ' αὐτὸν προσθήσει· ἤκουσεν ὁ σπαταλῶν καὶ ἀπήρεσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέρριψεν αὐτὸν ὀπίσω τοῦ νώτου αὐτοῦ.

16 Ἐξήγησις μωρῷ ὡς ἐν ὁδῷ φορτίον, ἐπὶ δὲ χείλους συνετοῦ εὑρεθήσεται χάρις.

17 Στόμα φρονίμου ζητηθήσεται ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ διανοηθήσεται ἐν καρδίᾳ.

18 Ὡς οἶκος ἠφανισμένος, οὕτως μωρῷ σοφία· καὶ γνῶσις ἀσυνέτου, ἀδιεξέταστος λόγοι.

19 Πέδαι ἐν ποσὶν ἀνόητοις παιδεία, καὶ ὡς χειροπέδαι ἐπὶ χειρὸς δεξιᾶς.

20 Μωρὸς ἐν γέλωτι ἀνυψοῖ φωνὴν αὐτοῦ, ἀνὴρ δὲ πανοῦργος μόλις ἡσυχῇ μειδιάσει.

21 Ὡς κόσμος χρυσοῦ φρονίμῳ παιδεία, καὶ ὡς χλιδὼν ἐπὶ βραχίονι δεξιῷ.

22 Πὸς μωρῷ ταχὺς εἰς οἰκίαν, ἄνθρωπος δὲ πολύπειρος αἰσχυνθήσεται ἀπὸ προσώπου.

23 Ἄφρων ἀπὸ θύρας παρακύπτει εἰς οἰκίαν, ἀνὴρ δὲ πεπαιδευμένος ἔξω στήσεται.

24 Ἀπαιδευσία ἀνθρώπου ἀκροᾶσθαι παρὰ θύραν, ὁ δὲ φρόνιμος βαρυνθήσεται ἀτιμίᾳ.

25 Χείλη ἀλλοτρίων ἐν τούτοις βαρυνθήσεται, λόγοι δὲ φρονίμων ἐν ζυγῷ σαθήσονται.

26 Ἐν στόματι μωρῶν ἡ καρδία αὐτῶν, καρδία δὲ σοφῶν στόμα αὐτῶν.

27 Ἐν τῷ καταρᾶσθαι ἀσεβῆ τὸν Σατανᾶν, αὐτὸς καταρᾶται τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

28 Μολύνει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁ ψιθυρίζων, καὶ ἐν παροικίᾳ μισηθήσεται.

Κεφ. κβ'. 22.

ΛΙΘΩι ἡρδαλωμένῳ συνεβλήθη ὀκνηρὸς, καὶ πᾶς ἐκσυριεῖ ἐπὶ τῇ ἀτιμίᾳ αὐτῦ.

2 Βολβίτῳ κοπρίων συνεβλήθη ὀκνηρὸς, πᾶς ὁ ἀναιρέμενος αὐτὸν ἐκτινάξει χεῖρα.

3 Αἰσχύνη πατρὸς ἐν γενυήσει ἀπαιδεύτῳ, θυγάτηρ δὲ ἐπ' ἐλατῶσει γίνεται.

4 Θυγάτηρ φρονίμη κληρονομήσει ἄνδρα αὐτῆς, καὶ ἡ καταισχύνασα, εἰς λύπην γεννήσαντ@.

5 Πατέρα καὶ ἄνδρα καταισχύνει ἡ θρασεῖα, καὶ ὑπὸ ἀμφοτέρων ἀτιμασθήσεται.

6 Μυσικὰ ἐν πένθει ἄκαιρος διήγησις, μάστιγες καὶ παιδεία ἐν παντὶ καιρῷ σοφίας.

7 Συγκολλῶν ὄρακον ὁ διδάσκων μωρὸν, ἐξεγείρων καθεύδοντα ἐκ βαθέως ὕπνε.

8 Διηγέμενος νυσάζοντι ὁ διηγέμενος μωρῷ, καὶ ἐπὶ συντελείᾳ ἐρεῖ, Τί ἐσιν;

11 Ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον, ἐξέλιτε γὰρ φῶς· καὶ ἐπὶ μωρῷ κλαῦσον, ἐξέλιπε γὰρ σύνεσις· ἥδιον κλαῦσον ἐπὶ νεκρῷ, ὅτι ἀνεπαύσατο, σ δὲ μωρὲ ὑπὲρ θάνατον ἡ ζωὴ πονηρά.

12 Πένθος νεκρῷ ἑπτὰ ἡμέραι, μωρῷ δὲ καὶ ἀσεβῦς πᾶσαι αἱ ἡμέραι τ ζωῆς αὐτῦ.

13 Μετὰ ἄφρονος μὴ πλη-

θύνῃς λόγον, καὶ πρὸς ἀσύνετον μὴ πορεύε· φύλαξον ἀπ' αὐτῦ ἵνα μὴ κόπον ἔχῃς, καὶ οὐ μὴ μολυνθῇς ἐν τῷ ἐντιναγμῷ αὐτῦ· ἔκκλινον ἀπ' αὐτῦ καὶ εὑρήσεις ἀνάπαυσιν, καὶ οὐ μὴ ἀκηδιάσῃς ἐν τῇ ἀπονοίᾳ αὐτῦ.

14 Ὑπὲρ μόλυβδον τί βαρυνθήσεται; καὶ τί αὐτῷ ὄνομα, ἀλλ' ἢ μωρός;

15 Ἄμμον καὶ ἅλα καὶ βῶλον σιδήρε εὔκοπον ὑπενεγκεῖν, ἢ ἄνθρωπον ἀσύνετον.

16 Ἰμάντωσις ξυλίνη ἐνδεδεμένη εἰς οἰκοδομὴν ἐν συσσεισμῷ οὐ διαλυθήσεται, οὕτως καρδία ἐσκριγμένη ἐπὶ διανοήματος βελῆς ἐν καιρῷ οὐ δειλιάσει.

17 Καρδία ἡδρασμένη ἐπὶ διανοίας συνέσεως, ὡς κόσμ@ ψαμμωτὸς τοίχε ξυσῦ.

18 Χάρακες ἐπὶ μετεώρου κείμενοι κατέναντι ἀνέμε οὐ μὴ ὑπομείνωσιν, ἕτως καρδία δειλὴ ἐπὶ διανοήματος μωρῷ κατέναντι παντὸς φόβε οὐ μὴ ὑπομείνῃ.

19 Ὁ νύσσων ὀφθαλμὸν καλάξει δάκρυα, καὶ ὁ νύσσων καρδίαν ἐκφαίνει αἴσθησιν.

20 Βάλλων λίθον ἐπὶ πετεινὰ ἀποσοβεῖ αὐτὰ, καὶ ὁ ὀνειδίζων φίλον διαλύσει φιλίαν.

21 Ἐπὶ φίλον ἐὰν σπάσῃς ῥομφαίαν, μὴ ἀπελπίσῃς, ἔστι γὰρ ἐπάνοδος.

22 Ἐπὶ φίλον ἐὰν ἀνοίξῃς στόμα, μὴ εὐλαβηθῇς, ἔστι γὰρ διαλλαγή· πλὴν ὀνειδισμὸν, καὶ ὑπερηφανίας, καὶ μυστηρίου ἀποκαλύψεως, καὶ πληγῆς δολίας, ἐν τούτοις ἀποφεύξεται πᾶς φίλος.

23 Πίστιν κτῆσαι ἐν πτωχείᾳ μετὰ τοῦ πλησίον, ἵνα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ὁμοῦ πλησθῇς· ἐν καιρῷ θλίψεως διάμενε αὐτῷ, ἵνα ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ συγκληρονομήσῃς.

24 Πρὸ πυρὸς ἀτμὶς καμίνου καὶ καπνὸς, οὕτως πρὸ αἱμάτων λοιδορίαι.

25 Φίλου σκεπάσαι οὐκ αἰσχυνθήσομαι, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οὐ μὴ κρυβῶ,

26 Καὶ εἰ κακά μοι συμβῇ δι' αὐτόν· πᾶς ὁ ἀκούων φυλάξεται ἀπ' αὐτοῦ.

27 Τίς δώσει μοι ἐπὶ στόμα μου φυλακὴν, καὶ ἐπὶ τῶ χειλέων μου σφραγίδα πανοῦργον, ἵνα μὴ πέσω ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἡ γλῶσσά μου ἀπολέσῃ με;

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΥΡΙΕ πάτερ καὶ δέσποτα ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἐν βουλῇ αὐτῶν, μὴ ἀφῇς με πεσεῖν ἐν αὐτοῖς.

2 Τίς ἐπιστήσει ἐπὶ σοῦ διανοήματός μου μάστιγας, καὶ ἐπὶ τῆς καρδίας μου παιδείαν σοφίας; ἵνα ἐπὶ τοῖς ἀγνοήμασί μου μὴ φείσωνται, καὶ οὐ μὴ παρῇ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν,

3 Ὅπως μὴ πληθύνωσιν αἱ ἄγνοιαί μου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι μου πλεονάσωσι, καὶ πεσοῦμαι ἔναντι τῶν ὑπεναντίων, καὶ ἐπιχαρεῖταί μοι ὁ ἐχθρός μου.

4 Κύριε πάτερ καὶ Θεὲ ζωῆς μου, μετεωρισμὸν ὀφθαλμῶν μὴ δῷς μοι,

5 Καὶ ἐπιθυμίαν ἀπόστρεψον ἀπ' ἐμοῦ.

6 Κοιλίας ὄρεξις καὶ συνεσιασμὸς μὴ καταλαβέτωσάν με, καὶ ψυχῇ ἀναιδεῖ μὴ παραδῷς με.

ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΟΜΑΤΟΣ.

7 Παιδείαν στόματος ἀκούσατε τέκνα, καὶ ὁ φυλάσσων οὐ μὴ ἁλῷ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.

8 Καταλειφθήσεται ἁμαρτωλὸς, καὶ λοίδορος καὶ ὑπερήφανος σκανδαλισθήσονται ἐν αὐτοῖς.

9 Ὅρκῳ μὴ ἐθίσῃς τὸ στόμα σου, καὶ ὀνομασίᾳ τοῦ ἁγίου μὴ συνεθισθῇς.

10 Ὥσπερ γὰρ οἰκέτης ἐξεταζόμενος ἐνδελεχῶς ἀπὸ μώλωπος οὐκ ἐλαττωθήσεται, οὕτως καὶ ὁ ὀμνύων καὶ ὀνομάζων δια-

παντὸς ἁπὸ ἁμαρτίας οὐ μὴ καθαρισθῇ.

11 Ἀνὴρ πολύορκος πλησθήσεται ἀνομίας, καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἀπὸ οἴκου αὐτοῦ μάστιξ· ἐὰν πλημμελήσῃ, ἁμαρτία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, κἂν ὑπερίδῃ, ἥμαρτε δισσῶς· καὶ εἰ διακενῆς ὤμοσεν, οὐ δικαιωθήσεται, πλησθήσεται γὰρ ἐπαγωγῶν ὁ οἶκος αὐτοῦ.

12 Ἔστι λέξις ἀντιπεριβεβλημένη θανάτῳ, μὴ εὑρεθήτω ἐν κληρονομίᾳ Ἰακώβ· ἀπὸ γὰρ εὐσεβῶν ταῦτα πάντα ἀποστήσεται, καὶ ἐν ἁμαρτίαις οὐκ ἐγκυλισθήσονται.

13 Ἀπαιδευσίαν ἀσυρῆ μὴ συνεθίσῃς τὸ στόμα σου, ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ λόγος ἁμαρτίας.

14 Μνήσθητι πατρὸς καὶ μητρός σου, ἀναμέσον γὰρ μεγιστάνων συνεδρεύεις· μήποτ' ἐπιλάθῃ ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ τῷ ἐθισμῷ σου μωρανθῇς, καὶ θελήσεις εἰ μὴ ἐγεννήθης, καὶ τὴν ἡμέραν σου τοκετοῦ σου καταράσῃ.

15 Ἄνθρωπος συνεθιζόμενος λόγοις ὀνειδισμοῦ, ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ οὐ μὴ παιδευθῇ.

16 Δύο εἴδη πληθύνουσιν ἁμαρτίας, καὶ τὸ τρίτον ἐπάξει ὀργήν· ψυχὴ θερμὴ ὡς πῦρ καιόμενον, οὐ μὴ σβεσθῇ ἕως ἂν καταποθῇ· ἄνθρωπος πόρνος ἐν σώματι σαρκὸς αὐτοῦ, οὐ μὴ παύσηται ἕως ἂν ἐκκαύσῃ πῦρ.

17 Ἀνθρώπῳ πόρνῳ πᾶς ἄρτος ἡδύς, οὐ μὴ κοπάσῃ ἕως ἂν τελευτήσῃ.

18 Ἄνθρωπος παραβαίνων ἀπὸ τῆς κλίνης αὐτοῦ, λέγων ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, Τίς μὲ ὁρᾷ; σκότος κύκλῳ μου, καὶ οἱ τοῖχοί με καλύπτουσι, καὶ οὐδείς με ὁρᾷ, τί εὐλαβοῦμαι; τὰ ἁμαρτιῶν μου οὐ μὴ μνησθήσεται ὁ ὕψιστος.

19 Καὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπων ὁ φόβος αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔγνω ὅτι ὀφθαλμοὶ Κυρίου μυριοπλασίως ἡλίου φωτεινότεροι, ἐπιβλέποντες πάσας ὁδοὺς ἀνθρώπων, καὶ κατανοοῦντες εἰς ἀπόκρυφα μέρη.

20 Πρινὴ κτισθῆναι τὰ πάντα ἔγνωσαι αὐτῷ, οὕτως καὶ μετὰ τὸ συντελεσθῆναι.

21 Οὗτος ἐν πλατείαις πόλεως ἐκδικηθήσεται, καὶ οὗ οὐκ ὑπενόησε, πιασθήσεται.

22 Οὕτως καὶ γυνὴ καταλιποῦσα τὸν ἄνδρα, καὶ παρισῶσα κληρονόμον ἐξ ἀλλοτρίου.

23 Πρῶτον μὲν γὰρ ἐν νόμῳ ὑψίστου ἠπειθήσε, καὶ δεύτερον εἰς ἄνδρα ἑαυτῆς ἐπλημμέλησε, καὶ τὸ τρίτον ἐν πορνείᾳ ἐμοιχεύθη, ἐξ ἀλλοτρίου ἀνδρὸς τέκνα παρέσχεν.

24 Αὕτη εἰς ἐκκλησίαν ἐξαχθήσεται, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐπισκοπὴ ἔσαι.

25 Οὐ διαδώσουσι τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς ῥίζαν, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς οὐ δώσουσι καρπόν.

26 Καταλείψει εἰς κατάραν τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ τὸ ὄνειδος αὐτῆς οὐκ ἐξαλειφθήσεται.

27 Καὶ ἐπιγνώσονται οἱ καταλειφθέντες, ὅτι ἀγαθὸν κρεῖττον φόβος Κυρίου, καὶ ἀγαθὸν γλυκύτερον τοῦ προσέχειν ἐντολαῖς Κυρίου.

Κεφ. κδ'. 24.

ΑΙΝΕΣΙΣ ΣΟΦΙΑΣ.

Η ΣΟΦΙΑ αἰνέσει ψυχὴν αὐτῆς, καὶ ἐν μέσῳ λαοῦ αὐτῆς καυχήσεται.

2 Ἐν ἐκκλησίᾳ ὑψίστου στόμα αὐτῆς ἀνοίξει, καὶ ἔναντι δυνάμεως αὐτοῦ καυχήσεται.

3 Ἐγὼ ἀπὸ στόματος ὑψίστου ἐξῆλθον, καὶ ὡς ὁμίχλη κατεκάλυψα γῆν.

4 Ἐγὼ ἐν ὑψηλοῖς κατεσκήνωσα, καὶ ὁ θρόνος μου ἐν στύλῳ νεφέλης.

5 Γῦρον οὐρανοῦ ἐκύκλωσα μόνη, καὶ ἐν βάθει ἀβύσσων περιεπάτησα.

6 Ἐν κύμασι θαλάσσης καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν παντὶ λαῷ καὶ ἔθνει ἐκτησάμην.

7 Μετὰ τούτων πάντων ἀνάπαυσιν ἐζήτησα, καὶ ἐν κληρονομίᾳ τίνος αὐλισθήσομαι.

8 Τότε ἐνετείλατό μοι ὁ κτίσης ἁπάντων, καὶ ὁ κτίσας με κατέπαυσε ἐν σκηνῇ μου, καὶ εἶπεν, Ἐν Ἰακὼβ κατασκήνωσον, καὶ ἐν Ἰσραὴλ κατακληρονομήθητι.

9 Πρὸ δὲ αἰῶνος ἀπ' ἀρχῆς ἔκτισέ με, καὶ ἕως αἰῶνος οὐ μὴ ἐκλίπω.

10 Ἐν σκηνῇ ἁγίᾳ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐλειτούργησα, καὶ οὕτως ἐν Σιὼν ἐστηρίχθην.

11 Ἐν πόλει ἠγαπημένῃ ὁμοίως με κατέπαυσε, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ ἐξουσία μου.

12 Καὶ ἐρρίζωσα ἐν λαῷ δεδοξασμένῳ, ἐν μερίδι Κυρίου κληρονομίας αὐτοῦ.

13 Ὡς κέδρος ἀνυψώθην ἐν Λιβάνῳ, καὶ ὡς κυπάρισσος ἐν ὄρεσιν Ἀερμών.

14 Ὡς φοῖνιξ ἀνυψώθην ἐν αἰγιαλοῖς, καὶ ὡς φυτὰ ῥόδα ἐν Ἰεριχὼ· ὡς ἐλαία εὐπρεπὴς ἐν πεδίῳ, καὶ ἀνυψώθην ὡς πλάτανος.

15 Ὡς κινναμωμον καὶ ἀσπάλαθος ἀρωμάτων δίδωκα ὀσμὴν, καὶ ὡς σμύρνα ἐκλεκτὴ διέδωκα εὐωδίαν· ὡς χαλβάνη καὶ ὄνυξ καὶ σακτὴ, καὶ ὡς λιβάνου ἀτμὶς ἐν σκηνῇ.

16 Ἐγὼ ὡς τερέμινθος ἐξέτεινα κλάδους μου, καὶ οἱ κλά-

δοι μου κλάδοι δόξης καὶ χάριτος.

17 Ἐγὼ ὡς ἄμπελος βλαστήσασα χάριν, καὶ τὰ ἄνθη μου καρπὸς δόξης καὶ πλούτου.

19 Προσέλθετε πρὸς μὲ οἱ ἐπιθυμοῦντές μου, καὶ ἀπὸ τῶν γενημάτων μου ἐμπλήσθητε.

20 Τὸ γὰρ μνημόσυνόν μου ὑπὲρ μέλι γλυκύ, καὶ ἡ κληρονομία μου ὑπὲρ μέλιτος κηροῦ.

21 Οἱ ἐσθίοντές με ἔτι πεινάσουσι, καὶ οἱ πίνοντές με ἔτι διψήσουσιν.

22 Ὁ ὑπακούων μου οὐκ αἰσχυνθήσεται, καὶ οἱ ἐργαζόμενοι ἐν ἐμοὶ οὐχ ἁμαρτήσουσι.

23 Ταῦτα πάντα βίβλος διαθήκης Θεοῦ ὑψίστου, νόμον ὃν ἐνετείλατο Μωυσῆς, κληρονομίαν συναγωγαῖς Ἰακώβ.

25 Ὁ πιμπλῶν ὡς Φεισὼν σοφίαν, καὶ ὡς Τίγρις ἐν ἡμέραις νέων.

26 Ὁ ἀναπληρῶν ὡς Εὐφράτης σύνεσιν, καὶ ὡς Ἰορδάνης ἐν ἡμέραις θερισμοῦ.

27 Ὁ ἐκφαίνων ὡς φῶς παιδείαν, ὡς Γιὼν ἐν ἡμέραις τρυγητοῦ.

28 Οὐ συνετέλεσεν ὁ πρῶτος γνῶναι αὐτὴν, καὶ ἔτως ὁ ἔσχατος οὐκ ἐξιχνίασεν αὐτήν.

29 Ἀπὸ γὰρ θαλάσσης ἐπληθύνθη διανόημα αὐτῆς, καὶ ἡ βουλὴ αὐτῆς ἀπὸ ἀβύσσου μεγάλης.

30 Κἀγὼ ὡς διώρυξ ἀπὸ ποταμοῦ, καὶ ὡς ὑδραγωγὸς ἐξῆλθον εἰς παράδεισον.

31 Εἶπα, Ποτιῶ μου τὸ κῆπον, καὶ μεθύσω μου τὸ πρασιάν· καὶ ἰδοὺ ἐγένετό μοι ἡ διώρυξ εἰς ποταμὸν, καὶ ὁ ποταμός μου ἐγένετο εἰς θάλασσαν.

32 Ἔτι παιδείαν ὡς ὄρθρου φωτιῶ, καὶ ἐκφανῶ αὐτὰ ἕως εἰς μακράν.

33 Ἔτι διδασκαλίαν ὡς προφητείαν ἐκχεῶ, καὶ καταλείψω αὐτὴν εἰς γενεὰς αἰώνων.

34 Ἴδε τε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτήν.

Κεφ. κέ. 25.

ΕΝ τρισὶν ὡραΐσθην, καὶ ἀνέσην ὡραία ἔναντι Κυρίου καὶ ἀνθρώπων· ὁμόνοια ἀδελφῶν, καὶ φιλία τοῦ πλησίον, καὶ γυνὴ καὶ ἀνὴρ ἑαυτοῖς συμπεριφερόμενοι.

2 Τρία δὲ εἴδη ἐμίσησεν ἡ ψυχή μου, καὶ προσώχθισα σφόδρα τῇ ζωῇ αὐτῶν· πλοῦτον ὑπερήφανον, καὶ πλάσιον ψεύστην, γέροντα μοιχὸν ἐλαττέμενον συνέσει.

3 Ἐν νεότητι οὐ συνήγαγες, καὶ πῶς ἂν εὕροις ἐν τῷ γήρᾳ σου;

4 Ὡς ὡραῖον πολιαῖς κρί-

σις, καὶ πρεσβυτέροις ἐπιγνῶναι βελήν;

5 Ὡς ὡραία γερόντων σοφία, καὶ διεδοξασμένοις διανόημα καὶ βελή.

6 Στέφανος γερόντων πολυπειρία, καὶ τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος Κυρίου.

7 Ἐννέα ὑπονοήματα ἐμακάρισα ἐν καρδίᾳ, καὶ τὸ δέκατον ἐρῶ ἐπὶ γλώσσης· ἄνθρωπος εὐφραινόμενος ἐπὶ τέκνοις, ζῶν καὶ βλέπων ἐπὶ πτώσει ἐχθρῶν.

8 Μακάριος ὁ συνοικῶν γυναικὶ συνετῇ, καὶ ὃς ἐν γλώσσῃ οὐκ ὠλίσθησε, καὶ ὃς οὐκ ἐδούλευσεν ἀναξίῳ αὐτῆ.

9 Μακάριος ὃς εὗρε φρόνησιν, καὶ ὁ διηγούμενος εἰς ὦτα ἀκουόντων.

10 Ὡς μέγας ὁ εὑρὼν σοφίαν, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑπὲρ τὸν φοβούμενον τὸν Κύριον.

11 Φόβος Κυρίου ὑπὲρ πᾶν ὑπερέβαλεν, ὁ κρατῶν αὐτῆ τίνι ὁμοιωθήσεται;

13 Πᾶσαν πληγὴν καὶ μὴ πληγὴν καρδίας, καὶ πᾶσαν πονηρίαν καὶ μὴ πονηρίαν γυναικός·

14 Πᾶσαν ἐπαγωγὴν καὶ μὴ ἐπαγωγὴν μισούντων, καὶ πᾶσαν ἐκδίκησιν καὶ μὴ ἐκδίκησιν ἐχθρῶν.

15 Οὐκ ἔστι κεφαλὴ ὑπὲρ κεφαλὴν ὄφεως, καὶ οὐκ ἔστι θυμὸς ὑπὲρ θυμὸν ἐχθρᾶ.

16 Συνοικῆσαι λέοντι καὶ δράκοντι εὐδοκήσω, ἢ ἐνοικῆσαι μετὰ γυναικὸς πονηρᾶς.

17 Πονηρία γυναικὸς ἀλλοιοῖ τὸ ὅρασιν αὐτῆς, καὶ σκοτοῖ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὡς σάκκον.

18 Ἀναμέσον τῶν πλησίον αὐτῆ ἀναπεσεῖται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἀκούσας ἀνεξέναξε πικρά.

19 Μικρὰ πᾶσα κακία πρὸς κακίαν γυναικός· κλῆρος ἁμαρτωλῶν ἐπιπέσοι αὐτῇ.

20 Ἀνάβασις ἀμμώδης ἐν ποσὶ πρεσβυτέρᾳ· ἔτως γυνὴ γλωσσώδης ἀνδρὶ ἡσύχῳ.

21 Μὴ προσπέσῃς ἐπὶ κάλλει γυναικὸς, καὶ γυναῖκα μὴ ἐπιποθήσῃς.

22 Ὀργὴ καὶ ἀναίδεια καὶ αἰσχύνη μεγάλη, γυνὴ ἐὰν ἐπισχορηγῇ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

23 Καρδία ταπεινὴ καὶ πρόσωπον σκυθρωπὸν καὶ πληγὴ καρδίας γυνὴ πονηρά· χεῖρες παρειμέναι καὶ γόνατα παραλελυμένα, ἥτις οὐ μακαριεῖ τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

24 Ἀπὸ γυναικὸς ἀρχὴ ἁμαρτίας, καὶ δι' αὐτὴν ἀποθνήσκομεν πάντες.

25 Μὴ δῷς ὕδατι διέξοδον, μηδὲ γυναικὶ πονηρᾷ ἐξουσίαν.

26 Εἰ μὴ πορεύεται κατὰ χεῖρά σε, ἀπότεμε αὐτήν.

Κεφ. κϛ'. 26.

ΓΥΝΑΙΚΟΣ ἀγαθῆς μακάριος ὁ ἀνὴρ, καὶ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῆς διπλάσιος.

2 Γυνὴ ἀνδρεία εὐφραίνει τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ τὰ ἔτη αὐτῆς πληρώσει ἐν εἰρήνῃ.

3 Γυνὴ ἀγαθὴ μερὶς ἀγαθὴ, ἐν μερίδι φοβουμένων Κύριον δοθήσεται.

4 Πλουσίᾳ δὲ καὶ πλουσίᾳ καρδία ἀγαθὴ, ἐν παντὶ καιρῷ πρόσωπον ἱλαρόν.

5 Ἀπὸ τριῶν ἐτυλαβήθη ἡ καρδία μου, καὶ ἐπὶ τῷ τετάρτῳ προσώπῳ ἐδειλίασα· διαβολὴν πόλεως, καὶ ἐκκλησίαν ὄχλου, καὶ καταψευσμὸν ὑπὲρ θάνατον, πάντα μοχθηρά.

6 Ἄλγος καρδίας καὶ πένθος γυνὴ ἀντίζηλος ἐπὶ γυναικὶ, καὶ μάστιξ γλώσσης πᾶσιν ἐπικοινωνοῦσα.

7 Βοοζύλιον σαλευόμενον γυνὴ πονηρὰ, ὁ κρατῶν αὐτῆς ὡς ὁ δρασσόμενος σκορπίᾳ.

8 Ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μέθυσος, καὶ αἰσχυμοσύνην αὐτῆς οὐ συγκαλύψει.

9 Πορνεία γυναικὸς ἐν μετεωρισμοῖς ὀφθαλμῶν, καὶ ἐν τοῖς βλεφάροις αὐτῆς γνωσθήσεται.

10 Ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτῳ στερέωσον φυλακὴν, ἵνα μὴ εὑροῦσα ἄνεσιν ἑαυτῇ χρήσηται.

11 Ὀπίσω ἀναιδοῦς ὀφθαλμῷ φύλαξαι, καὶ μὴ θαυμάσῃς ἐὰν εἰς σὲ πλημμελήσῃ.

12 Ὡς διψῶν ὁδοιπόρος τὸ στόμα ἀνοίγει, καὶ ἀπὸ παντὸς ὕδατος τοῦ σύνεγγυς πίεται, κατέναντι παντὸς πασσάλου καθήσεται, καὶ ἔναντι βέλους ἀνοίξει φαρέτραν.

13 Χάρις γυναικὸς τέρψει τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ πιανεῖ ἡ ἐπιστήμη αὐτῆς.

14 Δόσις Κυρίου γυνὴ σιγηρὰ, καὶ ἐκ ἔστιν ἀνταλλαγμα πεπαιδευμένης ψυχῆς.

15 Χάρις ἐπὶ χάριτι γυνὴ αἰσχυντηρὰ, καὶ ἐκ ἔστι σταθμὸς πᾶς ἄξιος ἐγκρατοῦς ψυχῆς.

16 Ἥλιος ἀνατέλλων ἐν ὑψίστοις Κυρίου, καὶ κάλλος ἀγαθῆς γυναικὸς ἐν κόσμῳ οἰκίας αὐτῆς.

17 Λύχνος ἐκλάμπων ἐπὶ λυχνίας ἁγίας, καὶ κάλλος προσώπου ἐπὶ ἡλικίᾳ στασίμῃ.

18 Στύλοι χρύσεοι ἐπὶ βάσεως ἀργυρᾶς, καὶ πόδες ὡραῖοι ἐπὶ στέρνοις εὐσταθοῦς.

28 Ἐπὶ δυσὶ λελύπηται ἡ καρδία μου, καὶ ἐπὶ τῷ τρίτῳ θυμός μοι ἐπῆλθεν· ἀνὴρ πολεμιστὴς ὑστερῶν δι' ἔνδειαν, καὶ ἄνδρες συνετοὶ ἐὰν σκυβαλι-

σθῶσιν· ἐπανάγων ἀπὸ δικαιοσύνης ἐπὶ ἁμαρτίαν, ὁ Κύριος ἑτοιμάσει εἰς ῥομφαίαν αὐτόν.

29 Μόλις ἐξελεῖται ἔμπορος ἀπὸ πλημμελείας, καὶ οὐ δικαιωθήσεται κάπηλος ἀπὸ ἁμαρτίας.

Κεφ. κζ'. 27.

ΧΑΡΙΝ ἀδιαφόρου πολλοὶ ἥμαρτον, καὶ ὁ ζητῶν πληθύναι, ἀποστρέψει ὀφθαλμόν.

2 Ἀναμέσον ἁρμῶν λίθων παγήσεται πάσσαλος, καὶ ἀναμέσον πράσεως καὶ ἀγορασμοῦ συντριβήσεται ἁμαρτία.

3 Ἐὰν μὴ ἐν φόβῳ Κυρίου κρατήσῃ κατὰ σπουδήν, ἐν τάχει κατασραφήσεται αὐτῷ ὁ οἶκος.

4 Ἐν σείσματι κοσκίνου διαμένει κοπρία, οὕτως σκύβαλα ἀνθρώπου ἐν λογισμῷ αὐτοῦ.

5 Σκεύη κεραμέως δοκιμάζει κάμινος, καὶ πειρασμὸς ἀνθρώπου ἐν διαλογισμῷ αὐτοῦ.

6 Γεώργιον ξύλου ἐκφαίνει ὁ καρπὸς αὐτοῦ, οὕτως λόγος ἐνθυμήματος καρδίας ἀνθρώπου.

7 Πρὸ λογισμοῦ μὴ ἐπαινέσῃς ἄνδρα, οὗτος γὰρ πειρασμὸς ἀνθρώπων.

8 Ἐὰν διώκῃς τὸ δίκαιον, καταλήψῃ, καὶ ἐνδύσῃ αὐτὸ ὡς στολὴν δόξης.

9 Πετεινὰ πρὸς τὰ ὅμοια αὐτοῖς καταλύσει, καὶ ἀλήθεια πρὸς τοὺς ἐργαζομένους αὐτὴν ἐπανήξει.

10 Λέων θήραν ἐνεδρεύει, οὕτως ἁμαρτία ἐργαζομένους ἄδικα.

11 Διήγησις εὐσεβοῦς διαπαντὸς σοφία, ὁ δὲ ἄφρων ὡς σελήνη ἀλλοιοῦται.

12 Εἰς μέσον ἀσυνέτων συντήρησον καιρόν, εἰς μέσον δὲ διανοουμένων ἐνδελέχιζε.

13 Διήγησις μωρῶν προσόχθισμα, καὶ ὁ γέλως αὐτῶν ἐν σπαταλῇ ἁμαρτίας.

14 Λαλιὰ πολυόρκου ὀρθώσει τρίχας, καὶ ἡ μάχη αὐτῶν ἐμφραγμὸς ὠτίων.

15 Ἔκχυσις αἵματος μάχη ὑπερηφάνων, καὶ ἡ διαλοιδόρησις αὐτῶν ἀκοὴ μοχθηρά.

16 Ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἀπώλεσε πίστιν, καὶ οὐ μὴ εὕρῃ φίλον πρὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

17 Στέρξον φίλον, καὶ πίστωθητι μετ' αὐτοῦ· ἐὰν δὲ ἀποκαλύψῃς τὰ μυστήρια αὐτοῦ, οὐ μὴ καταδιώξῃς ὀπίσω αὐτοῦ.

18 Καθὼς γὰρ ἀπώλεσεν ἄνθρωπος τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ, οὕτως ἀπώλεσας τὴν φιλίαν τοῦ πλησίου.

19 Καὶ ὡς πετεινὸν ἐκ χειρός σου ἀπέλυσας, οὕτως ἀφῆκας τὸν πλησίον, καὶ οὐ θηρεύσεις αὐτόν.

20 Μὴ αὐτὸν διώξῃς, ὅτι

μακρὰν ἀπέστη, καὶ ἐξέφυγεν ὡς δορκὰς ἐκ παγίδος.

21 Ὅτι θραῦσμά ἐστι καταδῆσαι, καὶ λοιδορίας ἐστὶ διαλλαγή· ὁ δὲ ἀποκαλύψας μυστήρια ἀπήλπισε.

22 Διανεύων ὀφθαλμῷ τεκταίνει κακὰ, καὶ γνώσεται αὐτὸν ἀποστήσει ἀπ' αὐτῆς.

23 Ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σε γλυκανεῖ στόμα σε, καὶ ἐπὶ τοῖς λόγοις σε ἐκθαυμάσει, ὕστερον δὲ διαστρέψει τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ ἐν τοῖς λόγοις σου δώσει σκάνδαλον.

24 Πολλὰ ἐμίσησα καὶ οὐχ ὡμοίωσα αὐτῷ, καὶ ὁ Κύριος μισήσει αὐτόν.

25 Ὁ βάλλων λίθον εἰς ὕψος ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ βάλλει, καὶ πληγὴ δολία διελεῖ τραύματα.

26 Ὁ ὀρύσσων βόθρον εἰς αὐτὸν ἐμπεσεῖται· καὶ ὁ ἱστῶν παγίδα ἐν αὐτῇ ἁλώσεται.

27 Ὁ ποιῶν πονηρὰ εἰς αὐτὸν κυλισθήσεται, καὶ οὐ μὴ ἐπιγνῷ πόθεν ἥκει αὐτῷ.

28 Ἐμπαιγμὸς καὶ ὀνειδισμὸς ὑπερηφάνων, καὶ ἡ ἐκδίκησις ὡς λέων ἐνεδρεύσει αὐτόν.

29 Παγίδι ἁλώσονται οἱ εὐφραινόμενοι πίπτοντες εὐσεβῶν, καὶ ὀδύνη καταναλώσει αὐτοὺς πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῶν.

30 Μῆνις καὶ ὀργὴ, καὶ ταῦτά ἐστι βδελύγματα, καὶ ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς ἐγκρατὴς ἔσται αὐτῶν.

Κεφ. κη'. 28.

Ο ΕΚΔΙΚΩΝ παρὰ Κυρίου εὑρήσει ἐκδίκησιν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ διατηρῶν διατηρήσει.

2 Ἄφες ἀδίκημα τῷ πλησίον σε, καὶ τότε δεηθέντος σου αἱ ἁμαρτίαι σου λυθήσονται.

3 Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ συντηρεῖ ὀργὴν, καὶ παρὰ Κυρίου ζητεῖ ἴασιν.

4 Ἐπ' ἄνθρωπον ὅμοιον αὐτῷ οὐκ ἔχει ἔλεος, καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ δεῖται.

5 Αὐτὸς σὰρξ ὢν διατηρεῖ μῆνιν, τίς ἐξιλάσεται τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ;

6 Μνήσθητι τὰ ἔσχατα, καὶ παῦσαι ἐχθραίνων· καλαφθορὰν καὶ θάνατον, καὶ ἔμμενε ἐντολαῖς.

7 Μνήσθητι ἐντολῶν, καὶ μὴ μνησίκακει τῷ πλησίον· καὶ διαθήκην ὑψίστου, καὶ παρίδε ἄγνοιαν.

8 Ἀπόσχου ἀπὸ μάχης, καὶ ἐλαττώσεις ἁμαρτίας· ἄνθρωπος γὰρ θυμώδης ἐκκαύσει μάχην.

9 Καὶ ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς ταράξει φίλους, καὶ ἀναμέσον εἰρηνευόντων ἐμβάλλει διαβολήν.

10 Κατὰ τ ὕλην πυρὸς ἕτως ἐκκαυθήσεται, κατὰ τ ἰσχὺν δ ἀνθρώπε ὁ θυμὸς αὐτᾶ ἔσαι, κ κατὰ τὸν πλῆτον ἀνυψώσει ὀργὴν αὐτᾶ, κ κατὰ τ ςερέωσιν τ μάχης ἐκκαυθήσεται.

11 Ἔρις κατασπευδομένη ἐκκαίει πῦρ, καὶ μάχη κατασπεύδουσα ἐκχέει αἷμα.

12 Ἐὰν φυσήσης σπινθῆρα ἐκκαήσεται, κ ἐὰν πτύσης ἐπ' αὐτὸν σβεσθήσεται· κ ἀμφότερα ἐκ δ ςόματός σε ἐκπορεύεται.

13 Ψίθυρον καὶ δίγλωσσον καταρᾶσθαι, πολλὰς γὰρ εἰρηνεύοντας ἀπώλεσαν.

14 Γλῶσσα τρίτη πολλὰς ἐσάλευσε, καὶ διέσησεν αὐτὰς ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος, κ πόλεις ὀχυρὰς καθεῖλε, καὶ οἰκίας μεγισάνων κατέςρεψε.

15 Γλῶσσα τρίτη γυναῖκας ἀνδρείας ἐξέβαλε, καὶ ἐςέρησεν αὐτὰς τ πόνων αὐτῶν.

16 Ὁ προσέχων αὐτῇ οὐ μὴ εὕρῃ ἀνάπαυσιν, οὐδὲ κατασκηνώσει μεθ' ἡσυχίας.

17 Πληγὴ μάσιγος ποιεῖ μώλωπας, πληγὴ δὲ γλώσσης συγκλάσει ὀςᾶ.

18 Πολλοὶ ἔπεσαν ἐν ςόματι μαχαίρας, καὶ οὐχ ὡς οἱ πεπληωκότες διὰ γλῶσσαν.

19 Μακάριος ὁ σκεπασθεὶς ἀπ' αὐτῆς, ὃς οὐ διῆλθεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆς, ὃς οὐχ εἵλκυσε τὸν ζυγὸν αὐτῆς, καὶ ἐν τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς οὐκ ἐδέθη.

20 Ὁ γὰρ ζυγὸς αὐτῆς ζυγὸς σιδήρου, κ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς δεσμοὶ χάλκεοι.

21 Θάνατος πονηρὸς ὁ θάνατος αὐτῆς, καὶ λυσιτελὴς μᾶλλον ὁ ᾅδης αὐτῆς.

22 Οὐ μὴ κρατήσῃ εὐσεβῶν, κ ἐν τῇ φλογὶ αὐτῆς οὐ καήσονται.

23 Οἱ καταλείποντες Κύριον ἐμπεσοῦνται εἰς αὐτὴν, καὶ ἐν αὐτοῖς ἐκκαήσεται, καὶ οὐ μὴ σβεσθῇ· ἐξαποςαλήσεται ἐπ' αὐτοῖς ὡς λέων, καὶ ὡς πάρδαλις λυμανεῖται αὐτούς.

24 Ἴδε περίφραξον τὸ κτῆμά σε ἀκάνθαις, τὸ ἀργύριόν σε κ τὸ χρυσίον κατάθησον.

25 Καὶ τοῖς λόγοις σε ποίησον ζυγὸν κ ςαθμὸν, καὶ τῷ ςόματί σε ποίησον θύραν καὶ μοχλόν.

26 Πρόσεχε μήπως ὀλισθήσῃς ἐν αὐτῇ, μὴ πέσῃς κατέναντι ἐνεδρεύοντος.

Κεφ. κθ'. 29.

Ὁ ΠΟΙΩΝ ἔλεος δανείζει τῷ πλησίον, καὶ ὁ ἐπισχύων τῇ χειρὶ αὐτὸ τηρεῖ ἐντολάς.

2 Δάνεισον τῷ πλησίον ἐν καιρῷ χρείας αὐτοῦ, κ πάλιν ἀπόδος τῷ πλησίον εἰς τ καιρόν.

3 Στερέωσον λόγον, καὶ πισώθητι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὑρήσεις τὴν χρείαν σε.

4 Πολλοὶ ὡς εὕρεμα ἐνόμισαν δάνος, καὶ παρέσχον πόνον τοῖς βοηθήσασιν αὐτοῖς.

5 Ἕως οὗ λάβῃ, καταφιλήσει χεῖρα αὐτε, καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων τὸ πλησίον ταπεινώσει φωνήν· καὶ ἐν καιρῷ ἀποδόσεως παρελκύσει χρόνον, καὶ ἀποδώσει λόγους ἀκηδίας, καὶ τὸ καιρὸν αἰτιάσεται.

6 Ἐὰν ἰσχύσῃ, μόλις κομίσεται τὸ ἥμισυ, καὶ λογιεῖται αὐτὸ ὡς εὕρεμα· εἰ δὲ μή, ἀπεξέρησεν αὐτὸν τῶν χρημάτων αὐτε, καὶ ἐκλήσατο αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν· κατάρας καὶ λοιδορίας ἀποδώσει αὐτῷ, καὶ ἀντὶ δόξης ἀποδώσει αὐτῷ ἀτιμίαν.

7 Πολλοὶ χάριν πονηρίας ἀπέξρεψαν, ἀποσερηθῆναι δωρεὰν εὐλαβήθησαν.

8 Πλὴν ἐπὶ ταπεινῷ μακροθύμησον, καὶ ἐπ' ἐλεημοσύνην μὴ παρελκύσῃς αὐτόν.

9 Χάριν ἐντολῆς ἀντιλαβε πένητος, καὶ κατὰ τὴν ἔνδειαν αὐτε μὴ ἀποσρέψῃς αὐτὸν κενόν.

10 Ἀπόλεσον ἀργύριον δι' ἀδελφὸν καὶ φίλον, καὶ μὴ ἰωθήτω ὑπὸ τὸν λίθον εἰς ἀπώλειαν.

11 Θὲς τὸ θησαυρόν σε κατ' ἐντολὰς ὑψίσε, καὶ λυσιτελήσει σοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον.

12 Σύγκλεισον ἐλεημοσύνην ἐν τοῖς ταμείοις σε, καὶ αὕτη ἐξελεῖταί σε ἐκ πάσης κακώσεως.

13 Ὑπὲρ ἀσπίδα κράτους, καὶ ὑπὲρ δόρυ ἀλκῆς κατέναντι ἐχθρε πολεμήσει ὑπὲρ σε.

14 Ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγγυήσεται τὸ πλησίον, καὶ ὁ ἀπολωλεκὼς αἰσχύνην καταλείψει αὐτόν.

15 Χάριτας ἐγγύε μὴ ἐπιλάθῃ, ἔδωκε γὰρ τὴν ψυχὴν αὐτε ὑπὲρ σε.

16 Ἀγαθὰ ἐγγύε ἀνατρέψει ἁμαρτωλὸς,

17 Καὶ ἀχάριτος ἐν διανοίᾳ ἐγκαταλείψει ῥυσάμενον.

18 Ἐγγύη πολλὰς ἀπώλεσε κατευθύνοντας, καὶ ἐσάλευσεν αὐτοὺς ὡς κῦμα θαλάσσης· ἄνδρας δυνατὰς ἀπῴκισε, καὶ ἐπλανήθησαν ἐν ἔθνεσιν ἀλλοτρίοις.

19 Ἁμαρτωλὸς ἐμπεσὼν εἰς ἐγγύην, καὶ διώκων ἐργολαβείας ἐμπεσεῖται εἰς κρίσεις.

20 Ἀντιλαβε τοῦ πλησίον κατὰ δύναμίν σε, καὶ πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐμπέσῃς.

21 Ἀρχὴ ζωῆς ὕδωρ, καὶ ἄρτος, καὶ ἱμάτιον, καὶ οἶκος καλύπτων ἀσχημοσύνην.

22 Κρεισσων βίε πλωχε

ὑπὸ σκέπην δοκῶν, ἢ ἐδέσματα λαμπρὰ ἐν ἀλλοτρίοις.

23 Ἐπὶ μικρῷ καὶ μεγάλῳ εὐδοκίαν ἔχε.

24 Ζωὴ ξονηρὰ ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν, καὶ οὗ ξαροικήσει, ἐκ ἀνοίξει στόμα.

25 Ξενιεῖς καὶ ξοτιεῖς εἰς ἀχάριςα, καὶ ξρὸς ἐπὶ τάτοις ξικρὰ ἀκούσῃ·

26 Πάρελθε ξάροικε, κόσμησον τράπεζαν, καὶ εἴτι ἐν τῇ χειρί σε ψώμισόν με·

27 Ἔξελθε ξάροικε ἀπὸ ξροσώξε δόξης, ἐπεξένωταί μοι ὁ ἀδελφὸς, χρεία ἡ οἰκίας.

28 Βαρέα ταῦτα ἀνθρώπῳ ἔχοντι φρόνησιν, ἐπιτίμησις οἰκίας καὶ ὀνειδισμὸς δανειςοῦ.

Κεφ. λ'. 30.

ΠΕΡΙ ΤΕΚΝΩΝ.

Ο ΑΓΑΠΩΝ τὸ υἱὸν αὐτοῦ, ἐνδελεχήσει μάςιγας αὐτῷ, ἵνα εὐφρανθῇ ἐπ' ἐσχάτῳ αὐτοῦ.

2 Ὁ ξαιδεύων τὸ υἱὸν αὐτοῦ ὀνήσεται ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἀναμέσον γνωρίμων ἐπ' αὐτῷ καυχήσεται.

3 Ὁ διδάσκων τὸ υἱὸν αὐτοῦ ξαραζηλώσει τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἔναντι φίλων ἐπ' αὐτῷ ἀγαλλιάσεται.

4 Ἐτελεύτησεν αὐτοῦ ὁ ξατὴρ, καὶ ὡς ἐκ ἀπέθανεν, ὅμοιον γὰρ αὐτῷ καθέλιπε μεθ' αὐτόν.

5 Ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εἶδε καὶ εὐφράνθη, καὶ ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ ἐκ ἐλυπήθη.

6 Ἐναντίον ἐχθρῶν κατέλιπεν ἔκδικον, καὶ τοῖς φίλοις ἀνταποδιδόντα χάριν.

7 Περιψύχων υἱὸν καταδεσμεύσει τραύματα αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ξάσῃ βοῇ ταραχθήσεται σπλάγχνα αὐτοῦ.

8 Ἵππος ἀδάμαστος ἀποβαίνει σκληρὸς, καὶ υἱὸς ἀνειμένος ἐκβαίνει ξροαλής.

9 Τιθήνησον τέκνον καὶ ἐκθαμβήσει σε, σύμπαιζον αὐτῷ καὶ λυπήσει σε.

10 Μὴ συγγελάσῃς αὐτῷ ἵνα μὴ συνοδυνηθῇς, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ γομφιάσεις τοὺς ὀδόντας σε.

11 Μὴ δῷς αὐτῷ ἐξουσίαν ἐν νεότητι.

12 Θλάσον τὰς ξλευράς αὐτοῦ, ὡς ἔτι νήπιος, μήποτε σκληρυνθεὶς ἀπειθήσῃ σοι.

13 Παίδευσον τὸ υἱόν σε, καὶ ἔργασαι ἐν αὐτῷ, ἵνα μὴ ἐν τῇ ἀσχημοσύνῃ σε ξροσκόψῃ.

14 Καὶ μὴ ξαρίδῃς τὰς ἀγνοίας αὐτοῦ.

15 Κάμψον τὸν τράχηλον αὐτοῦ ἐν νεότητι.

ΠΕΡΙ ΥΓΙΕΙΑΣ.

16 Κρείσσων ξλωχὸς ὑγιὴς καὶ ἰσχύων τῇ ἕξει, ἢ ξλήσιος μεμασιγωμένος εἰς σῶμα αὐτοῦ.

15 Ὑγεία καὶ εὐεξία βέλτιον παντὸς χρυσίου, καὶ σῶμα εὔρωστον ἢ ὄλβος ἀμέτρητος.

16 Οὐκ ἔστι πλοῦτος βελτίων ὑγείας σώματος, καὶ οὐκ ἔστιν εὐφροσύνη ὑπὲρ χαρὰν καρδίας.

17 Κρείσσων θάνατος ὑπὲρ ζωὴν πικράν, ἢ ἀρρώστημα ἔμμονον.

18 Ἀγαθὰ ἐκκεχυμένα ἐπὶ στόματι κεκλεισμένῳ, θέματα βρωμάτων παρακείμενα ἐπὶ τάφῳ.

19 Τί συμφέρει κάρπωσις εἰδώλῳ; οὔτε γὰρ ἔδεται οὔτε μὴ ὀσφρανθῇ· οὕτως ὁ ἐκδιωκόμενος ὑπὸ Κυρίου.

20 Βλέπων ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ στενάζων, ὥσπερ εὐνοῦχος περιλαμβάνων παρθένον καὶ στενάζων.

21 Μὴ δῷς εἰς λύπην τὴν ψυχήν σου, καὶ μὴ θλίψῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ σου.

22 Εὐφροσύνη καρδίας ζωὴ ἀνθρώπου, καὶ ἀγαλλίαμα ἀνδρὸς μακροημέρευσις.

23 Ἀγάπα τὴν ψυχήν σου, καὶ παρακάλει τὴν καρδίαν σου, καὶ λύπην μακρὰν ἀπόστησον ἀπὸ σοῦ· πολλοὺς γὰρ ἀπέκτεινεν ἡ λύπη, καὶ οὐκ ἔστιν ὠφέλεια ἐν αὐτῇ.

24 Ζῆλος καὶ θυμὸς ἐλαττοῦσιν ἡμέρας, καὶ πρὸ καιροῦ γῆρας ἄγει μέριμνα.

16 Ὡς καλαμώμενος ὀπίσω τρυγητῶν, ἐν εὐλογίᾳ Κυρίου ἔφθασα, καὶ ὡς τρυγῶν ἐπλήρωσα ληνόν.

17 Κατανοήσατε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ζητοῦσι παιδείαν.

18 Ἀκούσατέ μου μεγισᾶνες λαοῦ, καὶ οἱ ἡγούμενοι ἐκκλησίας ἐνωτίσασθε.

19 Υἱῷ καὶ γυναικὶ, ἀδελφῷ καὶ φίλῳ μὴ δῷς ἐξουσίαν ἐπὶ σὲ ἐν ζωῇ σου, καὶ μὴ δῷς ἑτέρῳ τὰ χρήματά σου, ἵνα μὴ μεταμεληθεὶς δέῃ περὶ αὐτῶν.

20 Ἕως ἔτι ζῇς καὶ πνοὴ ἐν σοὶ, μὴ ἀλλάξῃς σεαυτὸν πάσῃ σαρκί.

21 Κρεῖσσον γάρ ἐστι τὰ τέκνα δεηθῆναί σου, ἢ σὲ ἐμβλέπειν εἰς χεῖρας υἱῶν σου.

22 Ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ὑπεράγων· μὴ δῷς μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου.

23 Ἐν ἡμέρᾳ συντελείας ἡμερῶν ζωῆς σου καὶ ἐν καιρῷ τελευτῆς διάδος κληρονομίαν.

ΠΕΡΙ ΔΟΥΛΩΝ.

24 Χορτάσματα καὶ ῥάβδος καὶ φορτία ὄνῳ, ἄρτος καὶ παιδεία καὶ ἔργον οἰκέτῃ.

25 Ἔργασαι ἐν παιδὶ καὶ εὑρήσεις ἀνάπαυσιν, ἄνες χεῖρας αὐτῷ καὶ ζητήσει ἐλευθερίαν.

26 Ζυγὸς καὶ ἰμὰς κάμψεσι τράχηλον, καὶ οἰκέτῃ κακέργῳ ῥρέβλαι καὶ βάσανοι.

27 Ἔμβαλε αὐτὸν εἰς ἐργασίαν, ἵνα μὴ ἀργῇ, πολλὴν γὰρ κακίαν ἐδίδαξεν ἡ ἀργία.

28 Εἰς ἔργα κατάςησον καθὼς πρέπει αὐτῷ, κἂν μὴ πειθαρχῇ, βάρυνον τὰς πέδας αὐτοῦ.

29 Καὶ μὴ περισσεύσῃς ἐν πάσῃ σαρκὶ, καὶ ἄνευ κρίσεως μὴ ποιήσῃς μηδέν.

30 Εἰ ἔςι σοι οἰκέτης, ἔςω ὡς σὺ, ὅτι ἐν αἵματι ἐκτήσω αὐτόν.

31 Εἰ ἔςι σοι οἰκέτης, ἄγε αὐτὸν ὡς σεαυτὸν, ὅτι ὡς ἡ ψυχή σε ἐπιδείσεις αὐτοῦ· ἐὰν κακώσῃς αὐτὸν, καὶ ἀπάρας ἀποδρᾷ, ἐν ποίᾳ ὁδῷ ζητήσεις αὐτόν;

Κεφ. λά. 31.

ΚΕΝΑΙ ἐλπίδες καὶ ψευδεῖς ἀσυνέτῳ ἀνδρὶ, καὶ ἐνύπνια ἀναπλεροῦσιν ἄφρονας.

2 Ὡς δρασσόμενος σκιᾶς καὶ διώκων ἄνεμον, ἕτως ὁ ἐπέχων ἐνυπνίοις.

3 Τοῦτο κατὰ τοῦτο ὅρασις ἐνυπνίων, κατέναντι προσώπου ὁμοίωμα προσώπου.

4 Ἀπὸ ἀκαθάρτου τί καθαρισθήσεται; καὶ ἀπὸ ψευδοῦς τί ἀληθεύσει;

5 Μαντεῖαι καὶ οἰωνισμοὶ καὶ ἐνύπνια, μάταιά ἐςι, καὶ ὡς ὠδινούσης φαντάζεται καρδία.

6 Ἐὰν μὴ παρὰ ὑψίςου ἀποσταλῇ ἐν ἐπισκοπῇ, μὴ δῷς εἰς αὐτὰ τὴν καρδίαν σου.

7 Πολλοὺς ἐπλάνησε τὰ ἐνύπνια, καὶ ἐξέπεσον ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτοῖς.

8 Ἄνευ ψεύδους συντελεσθήσεται νόμος, καὶ σοφία σώματι πιςῷ τελείωσις.

9 Ἀνὴρ πεπαιδευμένος ἔγνω πολλὰ, καὶ ὁ πολύπειρος ἐκδιηγήσεται σύνεσιν.

10 Ὃς μὴ ἐπειράθη ὀλίγα οἶδεν, ὁ δὲ πεπλανημένος πλησθυνεῖ πανουργίαν.

11 Πολλὰ ἑώρακα ἐν τῇ ἀποπλανήσει μου, καὶ πλείονα τῶν λόγων μου, σύνεσίς μου.

12 Πλεονάκις ἕως θανάτου ἐκινδύνευσα, καὶ διεσώθην τούτων χάριν.

13 Πνεῦμα φοβουμένων Κύριον ζήσεται, ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν ἐπὶ τὸν σώζοντα αὐτούς.

14 Ὁ φοβούμενος Κύριον οὐ μὴ εὐλαβηθήσεται, καὶ οὐ μὴ δειλιάσῃ, ὅτι αὐτὸς ἐλπὶς αὐτοῦ.

15 Φοβουμένου τὸν Κύριον μακαρία ἡ ψυχή· τίνι ἐπέχει, καὶ τίς ἀντιςήριγμα αὐτοῦ;

16 Οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, ὑπερασπισμὸς δυνάσειας καὶ ςήριγμα

ἰσχύος, σκέπη ἀπὸ καύσωνος καὶ σκέπη ἀπὸ μεσημβρίας, φυλακὴ ἀπὸ προσκόμματος καὶ βοήθεια ἀπὸ πτώματος,

17 Ἀνυψῶν ψυχὴν καὶ φωτίζων ὀφθαλμούς, ἴασιν δίδως, ζωὴν καὶ εὐλογίαν.

18 Θυσιάζων ἐξ ἀδίκου, προσφορὰ μεμωκημένη, καὶ οὐκ εἰς εὐδοκίαν μωκήματα ἀνόμων.

19 Οὐκ εὐδοκεῖ ὁ ὕψιστος ἐν προσφοραῖς ἀσεβῶν, οὐδὲ ἐν πλήθει θυσιῶν ἐξιλάσκεται ἁμαρτίας.

20 Θύων υἱὸν ἔναντι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὁ προσάγων θυσίαν ἐκ χρημάτων πενήτων.

21 Ἄρτος ἐπιδεομένων, ζωὴ πτωχῶν, ὁ ἀποστερῶν αὐτὴν ἄνδρωπος αἱμάτων.

22 Φονεύων τὸν πλησίον ὁ ἀφαιρούμενος συμβίωσιν, καὶ ἐκχέων αἷμα ὁ ἀποστερῶν μισθὸν μισθίου.

23 Εἷς οἰκοδομῶν, καὶ εἷς καθαιρῶν, τί ὠφέλησαν πλεῖον ἢ κόπους;

24 Εἷς εὐχόμενος, καὶ εἷς καταρώμενος, τίνος φωνῆς εἰσακούσεται ὁ δεσπότης;

25 Βαπτιζόμενος ἀπὸ νεκροῦ, καὶ πάλιν ἁπτόμενος αὐτοῦ, τί ὠφέλησε τὸ λουτρὸν αὐτοῦ;

26 Οὕτως ἄνδρωπος νηστεύων ἐπὶ τοῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ, καὶ πάλιν πορευόμενος, καὶ τὰ αὐτὰ ποιῶν· τοῦ προσευχῆς αὐτοῦ τίς εἰσακούσεται; καὶ τί ὠφέλησεν ἐν τῷ ταπεινωθῆναι αὐτόν;

Κεφ. λβ'. 32.

Ο ΣΥΝΤΗΡΩΝ νόμον πλεονάζει προσφοράς· θυσιάζων σωτηρίας ὁ προσέχων ἐντολαῖς.

2 Ἀνταποδιδοὺς χάριν προσφέρων σεμίδαλιν, καὶ ὁ ποιῶν ἐλεημοσύνην θυσιάζων αἰνέσεως.

3 Εὐδοκία Κυρίῳ ἀποσῆναι ἀπὸ πονηρίας, καὶ ἐξιλασμὸς ἀποσῆναι ἀπὸ ἀδικίας.

4 Μὴ ὀφθῇς ἐν προσώπῳ Κυρίου κενός,

5 Πάντα γὰρ ταῦτα χάριν ἐντολῆς.

6 Προσφορὰ δικαίου λιπαίνει θυσιαστήριον, καὶ ἡ εὐωδία αὐτῆς ἔναντι ὑψίστου.

7 Θυσία ἀνδρὸς δικαίου δεκτή, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῆς οὐκ ἐπιλησθήσεται.

8 Ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ δόξασον τὸν Κύριον, καὶ μὴ σμικρύνῃς ἀπαρχὴν χειρῶν σου.

9 Ἐν πάσῃ δόσει ἱλάρωσον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἁγίασον δεκάτην.

10 Δὸς ὑψίστῳ κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ, καὶ ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ καθεύρεμα χειρός.

11 Ὅτι Κύριος ἀνταποδιδοὺς

ἐσι, καὶ ἐπλαπλάσια ἀνταποδώσει σοι.

12 Μὴ δωροκόπει, οὐ γὰρ προσδέξεται· καὶ μὴ ἔπεχε θυσίᾳ ἀδίκῳ, ὅτι Κύριος κριτής ἐσι, καὶ οὐκ ἔσι παρ' αὐτῷ δόξα προσώπου.

13 Οὐ λήψεται πρόσωπον ἐπὶ πτωχῷ, καὶ δέησιν ἠδικημένου εἰσακούσεται.

14 Οὐ μὴ ὑπερίδῃ ἱκετείαν ὀρφανῇ, καὶ χήραν ἐὰν ἐκχέῃ λαλιάν.

15 Οὐχὶ δάκρυα χήρας ἐπὶ σιαγόνα καταβαίνει, καὶ ἡ καταβόησις ἐπὶ τῷ καταγαγόντι αὐτά;

16 Θεραπεύων ἐν εὐδοκίᾳ δεχθήσεται, καὶ ἡ δέησις αὐτοῦ ἕως νεφελῶν συνάψει.

17 Προσευχὴ ταπεινοῦ νεφέλας διῆλθε, καὶ ἕως συνεγγίσῃ οὐ μὴ παρακληθῇ, καὶ οὐ μὴ ἀποσῇ ἕως ἐπισκέψηται ὁ ὕψισος· καὶ κρινεῖ δικαίως, καὶ ποιήσει κρίσιν.

18 Καὶ ὁ Κύριος οὐ μὴ βραδύνῃ, οὐδὲ μὴ μακροθυμήσει ἐπ' αὐτοῖς ἕως ἂν συντρίψῃ ὀσφὺν ἀνελεημόνων· καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀνταποδώσει ἐκδίκησιν, ἕως ἐξάρῃ πλῆθος ὑβριστῶν, καὶ σκῆπτρα ἀδίκων συντρίψῃ,

19 Ἕως ἀνταποδῷ ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, ἕως κρινῇ τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ εὐφρανεῖ αὐτοὺς ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ.

20 Ὡραῖον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτοῦ, ὡς νεφέλαι ὑετοῦ ἐν καιρῷ ἀβροχίας.

Κεφ. λγ'. 33.

ΕΛΕΗΣΟΝ ἡμᾶς, δέσποτα ὁ Θεὸς πάντων, καὶ ἐπίβλεψον.

2 Καὶ ἐπίβαλε τὸν φόβον σου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

3 Ἔπαρον τὴν χεῖρά σε ἐπὶ ἔθνη ἀλλότρια, καὶ ἰδέτωσαν τὴν δυναστείαν σε.

4 Ὥσπερ ἐνώπιον αὐτῶν ἡγιάσθης ἐν ἡμῖν, οὕτως ἐνώπιον ἡμῶν μεγαλυνθείης ἐν αὐτοῖς.

5 Καὶ ἐπιγνώτωσάν σε καθάπερ καὶ ἡμεῖς ἐπέγνωμεν, ὅτι οὐκ ἔσι Θεὸς πλὴν σε Κύριε.

6 Ἐγκαίνισον σημεῖα, καὶ ἀλλοίωσον θαυμάσια· δόξασον χεῖρα καὶ βραχίονα δεξιόν·

7 Ἔγειρον θυμὸν, καὶ ἔκχεον ὀργήν· ἔξαρον ἀντίδικον, καὶ ἔκτριψον ἐχθρόν.

8 Σπεῦσον καιρὸν, καὶ μνήσθητι ὁρκισμοῦ, καὶ ἐκδιηγησάσθωσαν τὰ μεγαλεῖά σε.

9 Ἐν ὀργῇ πυρὸς καταβρωθήτω ὁ σωζόμενος, καὶ οἱ κακοῦντες τὸν λαόν σε εὕροισαν ἀπώλειαν.

10 Σύντριψον κεφαλὰς ἀρχόντων ἐχθρῶν λεγόντων, Οὐκ ἔστι πλὴν ἡμῶν.

11 Σύναγε πάσας φυλὰς Ἰακώβ·

13 Λαμπρὰ καρδία καὶ ἀγαθὴ ἐπὶ ἐδέσμασιν τ βρωμάτων αὐτῆς ἐπιμελήσεται.

Κεφ. λδ'. 34.

ΑΓΡΥΠΝΙΑ πλάτε ἐκτήκει σάρκας, καὶ ἡ μέριμνα αὐτῆ ἀφιεῖ ὕπνον,

2 Μέριμνα ἀγρυπνίας ἀπαιτήσει νυσταγμὸν, καὶ ἀῤῥώστημα βαρὺ ἐκνήψει ὕπνος.

3 Ἐκοπίασε πλουσιος ἐν συναγωγῇ χρημάτων, καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐμπίπλαται τῶν τρυφημάτων αὐτῆ.

4 Ἐκοπίασε πτωχὸς ἐν ἐλαττώσει βίε, καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐπιδεὴς γίνεται.

5 Ὁ ἀγαπῶν χρυσίον οὐ δικαιωθήσεται, καὶ ὁ διώκων διαφθορὰν, αὐτὸς πλησθήσεται.

6 Πολλοὶ ἐδόθησαν εἰς πτῶμα χάριν χρυσίε, καὶ ἐγενήθη ἀπώλεια αὐτῶν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.

7 Ξύλον προσκόμματός ἐστι τοῖς ἐνθυσιάζουσιν αὐτῷ· καὶ πᾶς ἄφρων ἁλώσεται ἐν αὐτῷ.

8 Μακάριος πλούσιος ὃς εὑρέθη ἄμωμος, καὶ ὃς ὀπίσω χρυσίε οὐκ ἐπορεύθη.

9 Τίς ἐστι καὶ μακαριοῦμεν αὐτόν; ἐποίησε γὰρ θαυμάσια ἐν λαῷ αὐτῆ.

10 Τίς ἐδοκιμάσθη ἐν αὐτῷ καὶ ἐτελειώθη, καὶ ἔσω εἰς καύχησιν; τίς ἐδύνατο παραβῆναι, καὶ οὐ παρέβη, καὶ ποιῆσαι κακὰ, καὶ οὐκ ἐποίησε;

11 Στερεωθήσεται τὰ ἀγαθὰ αὐτῆ, καὶ τὰς ἐλεημοσύνας αὐτῆ ἐκδιηγήσεται ἐκκλησία.

12 Ἐπὶ τραπέζης μεγάλης ἐκάθισας; μὴ ἀνοίξῃς ἐπ' αὐτῆς φάρυγγά σε· καὶ μὴ εἴπῃς, Πολλά γε τὰ ἐπ' αὐτῆς.

13 Μνήσθητι ὅτι κακὸν ὀφθαλμὸς πονηρὸς, πονηρότερον ὀφθαλμοῦ τί ἔκτισαι; διὰ τοῦτο ἀπὸ παντὸς προσώπου δακρύει.

14 Οὗ ἐὰν ἐπιβλέψῃ, μὴ ἐκτείνῃς χεῖρα, καὶ μὴ συνθλίβε αὐτῷ ἐν τρυβλίῳ.

15 Νόει τὰ σ πλησίον ἐκ σεαυτῆ, καὶ ἐπὶ παντὶ πράγματι διανοοῦ.

16 Φάγε ὡς ἄνθρωπος τὰ παρακείμενά σοι, καὶ μὴ διαμασῶ, μὴ μισηθῇς.

17 Παῦσαι πρῶτος χάριν παιδείας, καὶ μὴ ἀπλησεύε, μήποτε προσκόψῃς.

18 Καὶ ἐὰν ἀναμέσον πλειόνων ἐκάθισας, πρότερος αὐτῶν μὴ ἐκτείνῃς σ χεῖρά σε.

19 Ὡς ἱκανὸν ἀνθρώπῳ τεπαιδευμένῳ τὸ ὀλίγον, καὶ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ ἐκ ἀσθμαίνει.

20 Ὕπνος ὑγιείας ἐπὶ ἐντέρῳ μετρίῳ, ἀνέση πρωΐ, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· πόνος ἀγρυπνίας καὶ χολέρας καὶ στρόφος μετὰ ἀνδρὸς ἀπλήστου.

21 Καὶ εἰ ἐβιάσθης ἐν ἐδέσμασιν, ἀνάστα μεσοπωρῶν καὶ ἀναπαύση.

22 Ἄκουσόν μου τέκνον καὶ μὴ ἐξουδενώσῃς με, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ εὑρήσεις τοὺς λόγους μου· ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ἐντρεχὴς, καὶ πᾶν ἀρρώστημα οὐ μή σοι ἀπαντήσῃ.

23 Λαμπρὸν ἐπ' ἄρτοις εὐλογήσει χείλη, καὶ μαρτυρία τοῦ καλλονῆς αὐτοῦ πιστή.

24 Πονηρῷ ἐπ' ἄρῳ διαγογγύσει πόλις, καὶ ἡ μαρτυρία τοῦ πονηρίας αὐτοῦ ἀκριβής.

25 Ἐν οἴνῳ μὴ ἀνδρίζου, πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν ὁ οἶνος.

26 Κάμινος δοκιμάζει σόμωμα ἐν βαφῇ, οὕτως οἶνος καρδίας ἐν μάχῃ ὑπερηφάνων.

27 Ἐπίσον ζωῆς οἶνος ἀνθρώπῳ, ἐὰν πίνῃς αὐτὸν μέτρῳ αὐτοῦ· τίς ζωὴ ἐλασσωμένῳ οἴνῳ; καὶ αὐτὸς ἔκτισαι εἰς εὐφροσύνην ἀνθρώποις.

28 Ἀγαλλίαμα καρδίας καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς οἶνος πινόμενος ἐν καιρῷ αὐτάρκης.

29 Πικρία ψυχῆς οἶνος πινόμενος πολὺς, ἐν ἐρεθισμῷ καὶ ἀντιπλώματι.

30 Πληθύνει μέθη θυμὸν ἄφρονος εἰς προσκομμα, ἐλαττῶν ἰσχὺν καὶ τροσποιῶν τραύματα.

31 Ἐν συμποσίῳ οἴνου μὴ ἐλέγξῃς τὸν πλησίον, καὶ μὴ ἐξουδενώσῃς αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ αὐτοῦ· λόγον ὀνειδισμοῦ μὴ εἴπῃς αὐτῷ, καὶ μὴ αὐτὸν θλίψῃς ἐν ἀπαιτήσει.

Κεφ. λε'. 35.

ΠΕΡΙ ΗΓΟΥΜΕΝΩΝ.

ΗΓΟΥΜΕΝΟΝ σε κατέστησαν; μὴ ἐπαίρου, γίνου ἐν αὐτοῖς ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν· φρόντισον αὐτῶν, καὶ οὕτω κάθισον,

2 Καὶ πᾶσαν τὴν χρείαν σου ποιήσας ἀνάπεσε, ἵνα εὐφρανθῇς διὰ αὐτὸς, καὶ εὐκοσμίας χάριν λάβῃς στέφανον.

3 Λάλησον πρεσβύτερε, πρέπει γάρ σοι, ἐν ἀκριβεῖ ἐπιστήμῃ, καὶ μὴ ἐμποδίσῃς μουσικά.

4 Ὅπου ἀκρόαμα, μὴ ἐκχέῃς λαλιὰν, καὶ ἀκαίρως μὴ σοφίζου.

5 Σφραγὶς ἄνθρακος ἐπὶ κόσμῳ χρυσῷ, σύγκριμα μουσικῶν ἐν συμποσίῳ οἴνου.

6 Ἐν καλασκευάσματι χρυ-

σῳ σφραγὶς σμαράγδε, μέλος μεσικῶν ἐφ' ἡδεῖ οἴνῳ.

7 Λάλησον νεανίσκε εἰ χρεία σου, μόλις δὶς ἐὰν ἐπερωτηθῇς.

8 Κεφαλαίωσον λόγον, ἐν ὀλίγοις πολλὰ, γίνε ὡς γινώσκων καὶ ἅμα σιωπῶν.

9 Ἐν μέσῳ μεγισάνων μὴ ἐξισάζε, καὶ ἑτέρε λέγοντος μὴ πολλὰ ἀδολέσχει.

10 Πρὸ βροντῆς κατασπεύδει ἀστραπὴ, καὶ πρὸ αἰσχυντηροῦ προελεύσεται χάρις.

11 Ἐν ὥρα ἐξεγείρε καὶ μὴ ἀράγει, ἀπότρεχε εἰς οἶκον σου μὴ ῥαθύμει.

12 Ἐκεῖ παῖζε καὶ ποίει τὰ ἐνθυμήματά σε, καὶ μὴ ἁμάρτῃς λόγῳ ὑπερηφάνῳ.

13 Καὶ ἐπὶ τούτοις εὐλόγησον τὸν ποιήσαντά σε, καὶ μεθύσκοντά σε ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ.

14 Ὁ φοβούμενος Κύριον ἐκδέξεται παιδείαν, καὶ οἱ ὀρθρίζοντες εὑρήσουσιν εὐδοκίαν.

15 Ὁ ζητῶν νόμον ἐμπλησθήσεται αὐτοῦ, καὶ ὁ ὑποκρινόμενος σκανδαλισθήσεται ἐν αὐτῷ.

16 Οἱ φοβούμενοι Κύριον εὑρήσουσι κρίμα, καὶ δικαιώματα ὡς φῶς ἐξάψουσιν.

17 Ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς ἐκκλίνει ἔλεγμον, καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ εὑρήσει σύγκριμα.

18 Ἀνὴρ βουλῆς οὐ μὴ παρίδῃ διανόημα, ἀλλότριος καὶ ὑπερήφανος οὐ καταπλήξει φόβον, καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαι μετ' αὐτοῦ ἄνευ βουλῆς.

19 Ἄνευ βουλῆς μηθὲν ποιήσῃς, καὶ ἐν τῷ ποιῆσαί σε μὴ μεταμελοῦ.

20 Ἐν ὁδῷ ἀντιπλώματος μὴ πορεύε, καὶ μὴ προσκόψῃς ἐν λιθώδεσι.

21 Μὴ πιστεύσῃς ἐν ὁδῷ ἀπροσκόπῳ,

22 Καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου φύλαξαι.

23 Ἐν παντὶ ἔργῳ πίστευε τῇ ψυχῇ σε, καὶ γὰρ τοῦτό ἐστι τήρησις ἐντολῶν.

24 Ὁ πιστεύων νόμῳ προσέχει ἐντολαῖς, καὶ ὁ πεποιθὼς Κυρίῳ οὐκ ἐλαττωθήσεται.

Κεφ. λς'. 36.

Πᾶν φοβούμενον Κύριον οὐκ ἀπαντήσει κακὸν, ἀλλ' ἐν πειρασμῷ καὶ πάλιν ἐξελεῖται.

2 Ἀνὴρ σοφὸς οὐ μισήσει νόμον, ὁ δὲ ὑποκρινόμενος ἐν αὐτῷ, ὡς ἐν καϊκίδι πλοῖον.

3 Ἄνθρωπος συνετὸς ἐμπιστεύσει νόμῳ, καὶ ὁ νόμος αὐτῷ πιστὸς ὡς ἐρώτημα δικαίων.

4 Ἑτοίμασον λόγον, καὶ οὕτως

ἀκηδήσῃ, σύνδησον παιδείαν
καὶ ἀποκρίθητι.

5 Τροχὸς ἁμάξης σπλάγ-
χνα μωρῶ, καὶ ὡς ἄξων στρεφό-
μενος ὁ διαλογισμὸς αὐτοῦ.

6 Ἵππος εἰς ὀχείαν ὡς φίλος
μῶκος, ὑποκάτω παντὸς ἐπι-
καθημένου χρεμετίζει.

7 Διατί ἡμέρα ἡμέρας ὑπερ-
έχει, καὶ πᾶν φῶς ἡμέρας ἐνι-
αυτοῦ ἀφ' ἡλίου;

8 Ἐν γνώσει Κυρίου διεχω-
ρίσθησαν, καὶ ἠλλοίωσε καιροὺς
καὶ ἑορτάς.

9 Ἀπ' αὐτῶν ἀνύψωσε καὶ
ἡγίασε, καὶ ἐξ αὐτῶν ἔθηκεν
εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν.

10 Καὶ ἄνθρωποι πάντες
ἀπὸ ἐδάφους, καὶ ἐκ γῆς ἐκτίσθη
Ἀδάμ.

11 Ἐν πλήθει ἐπιστήμης Κύ-
ριος διεχώρισεν αὐτούς, καὶ ἠλ-
λοίωσε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.

12 Ἐξ αὐτῶν εὐλόγησε καὶ
ἀνύψωσε, καὶ ἐξ αὐτῶν ἡγίασε,
καὶ πρὸς αὐτὸν ἤγγισεν· ἀπ' αὐ-
τῶν κατηράσατο, καὶ ἐταπεί-
νωσε, καὶ ἀνέστρεψεν αὐτοὺς ἀπὸ
στάσεως αὐτῶν.

13 Ὡς πηλὸς κεραμέως ἐν
χειρὶ αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ ὁδοὶ
αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ·
οὕτως ἄνθρωποι ἐν χειρὶ τοῦ
ποιήσαντος αὐτούς, ἀποδοῦναι
αὐτοῖς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

14 Ἀπέναντι τοῦ κακοῦ τὸ
ἀγαθὸν, καὶ ἀπέναντι θανά-
του ἡ ζωή, οὕτως ἀπέναντι εὐ-
σεβοῦς ἁμαρτωλός.

15 Καὶ οὕτως ἔμβλεψον εἰς
πάντα τὰ ἔργα θ' ὑψίστου, δύο
δύο ἓν κατέναντι θ' ἑνός.

16 Κἀγὼ ἔσχατος ἠγρύπνησα,
καὶ κατεκληρονόμησα αὐτοὺς
καθὼς ἀπ' ἀρχῆς.

12 Ἐλέησον λαὸν, Κύριε, κε-
κλημένον ἐπ' ὀνόματί σου, καὶ
Ἰσραὴλ ὃν πρωτογόνῳ ὡμοίω-
σας.

13 Οἰκτείρησον πόλιν ἁγια-
σματός σου Ἱερουσαλὴμ, πόλιν
καταπαύματός σου.

14 Πλήσον Σιὼν ἄρας τὰ
λόγιά σου, καὶ ἀπὸ τὴν δόξης σου
τὸν λαόν σου.

15 Δὸς μαρτύριον τοῖς ἐν
ἀρχῇ κτίσμασί σου, καὶ ἔγειρον
προφητείας τὰς ἐπ' ὀνόματί
σου.

16 Δὸς μισθὸν τοῖς ὑπο-
μένουσί σε, καὶ οἱ προφῆταί σου
ἐμπιστευθήτωσαν.

17 Εἰσάκουσον, Κύριε, δεήσεως
τῶν ἱκετῶν σου, κατὰ τὴν εὐλογίαν
Ἀαρὼν περὶ θ' λαοῦ σου, καὶ
γνώσονται πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς,
ὅτι σὺ Κύριος εἶ ὁ Θεὸς τῶν αἰ-
ώνων.

18 Πᾶν βρῶμα φάγεται κοι-
λία, ἔστι δὲ βρῶμα βρώματος
κάλλιον.

19 Φάρυγξ γεύεται βρώ-

μαλα θήρας, ἕτως καρδία συνετὴ λόγους ψευδεῖς.

20 Καρδία στρεβλὴ δώσει λύπην, καὶ ἄνθρωπος πολύπειρος ἀνταποδώσει αὐτῷ.

21 Πάντα ἄρρενα ἐπιδέξεται γυνὴ, ἔστι δὲ θυγάτηρ θυγατρὸς κρείσσων.

22 Κάλλος γυναικὸς ἱλαρύνει πρόσωπον, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἐπιθυμίαν ἀνθρώπε ὑπεράγει.

23 Εἰ ἔστιν ἐπὶ γλώσσης αὐτῆς ἔλεος καὶ πραΰτης, οὐκ ἔστιν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καθ' υἱὸς ἀνθρώπων.

24 Ὁ κτώμενος γυναῖκα ἐνάρχεται κτήσεως, βοηθὸν κατ' αὐτὸν καὶ στύλον ἀναπαύσεων.

25 Οὗ οὐκ ἔστι φραγμὸς διαρπαγήσεται κτῆμα, καὶ οὗ οὐκ ἔστι γυνὴ στενάξει πλανώμενος.

26 Τίς γὰρ πιστεύσει εὐζώνῳ λῃστῇ σφαλλομένῳ ἐκ πόλεως εἰς πόλιν; ἕτως ἀνθρώπῳ μὴ ἔχοντι νοσσιὰν καὶ καταλύοντι οὗ ἐὰν ὀφίσῃ.

Κεφ. λζ. 37.

ΠΑΣ φίλος ἐρεῖ, Ἐφιλίασα αὐτῷ κἀγώ· ἀλλ' ἔστι φίλος ὀνόματι μόνον φίλος.

2 Οὐχὶ λύπη ἕνι ἕως θανάτε, ἑταῖρος καὶ φίλος τρεπόμενος εἰς ἔχθραν;

3 Ὦ πονηρὸν ἐνθύμημα, πόθεν ἐνεκυλίσθης καλύψαι τὴν ξηρὰν ἐν δολιότητι;

4 Ἑταῖρος φίλε ἐν εὐφροσύνῃ ἥδεται, καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως ἔσαι ἀπέναντι.

5 Ἑταῖρος φίλῳ συμπονεῖ χάριν γαστρὸς, ἔναντι πολέμε λήψεται ἀσπίδα.

6 Μὴ ἐπιλάθῃ φίλε ἐν τῇ ψυχῇ σε, καὶ μὴ ἀμνημονήσῃς αὐτὸ ἐν χρήμασί σε.

7 Πᾶς σύμβολος ἐξαίρει βελὴν, ἀλλ' ἔστι συμβελεύων εἰς ἑαυτόν.

8 Ἀπὸ συμβέλε φύλαξον τὴν ψυχήν σε, καὶ γνῶθι πρότερον τίς αὐτὸ χρεία· καὶ γὰρ αὐτὸς ἑαυτῷ βουλεύσεται· μήποτε βάλῃ ἐπὶ σοὶ κλῆρον,

9 Καὶ εἴπῃ σοι, Καλὴ ἡ ὁδός σε· καὶ στήσεται ἐξ ἐναντίας ἰδεῖν τὸ συμβησόμενόν σοι.

10 Μὴ βελεύε μετὰ ὑποβλεπομένε σε, καὶ ἀπὸ τῶν ζηλέντων σε κρύφον βελήν.

11 Μετὰ γυναικὸς περὶ ἀντιζήλε αὐτῆς, καὶ μετὰ δειλῆ περὶ πολέμε· μετὰ ἐμπόρου περὶ μεταβολίας, καὶ μετὰ ἀγοράζοντος περὶ πράσεως· μετὰ βασκάνε περὶ εὐχαριστίας, καὶ μετὰ ἀνελεήμονος περὶ χρησοπθείας· μετὰ ὀκνηρῆ περὶ παντὸς ἔργε, καὶ μετὰ μισθίε ἐφεσίε περὶ συντελείας, οἰκέτῃ ἀργῷ περὶ πολλῆς ἐργασίας·

μὴ ἔπεχε ἐπὶ τούτοις περὶ πάσης συμβουλίας.

12 Ἀλλ' ἢ μετὰ ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἐνδελέχιζε, ὃν ἂν ἐπιγνῷς συντηροῦντα ἐντολάς· ὃς ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ κατὰ τὴν ψυχήν σου, καὶ ἐὰν πλαίσῃς, συναλγήσει σοι.

13 Καὶ βουλὴν καρδίας σῆσον, οὐ γάρ ἐστί σοι πιστότερος αὐτῆς.

14 Ψυχὴ γὰρ ἀνδρὸς ἀπαγγέλλειν ἐνίοτε εἴωθεν, ἢ ἑπτὰ σκοποὶ ἐπὶ μετεώρου καθήμενοι ἐπὶ σκοπῆς.

15 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις δεήθητι ὑψίστου, ἵνα εὐθύνῃ ἐν ἀληθείᾳ τὴν ὁδόν σου.

16 Ἀρχὴ παντὸς ἔργου λόγος, καὶ πρὸ πάσης πράξεως βουλή.

17 Ἴχνος ἀλλοιώσεως καρδίας.

18 Τέσσαρα μέρη ἀναλέλλει, ἀγαθὸν καὶ κακόν, ζωὴ καὶ θάνατος, καὶ κυριεύσει ἐνδελεχῶς αὐτῶν γλῶσσά ἐστιν.

19 Ἔστιν ἀνὴρ πανοῦργος καὶ πολλῶν παιδευτής, καὶ τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ ἄχρηστός ἐστιν.

20 Ἔστι σοφιζόμενος ἐν λόγοις μισητός, ἔτος πάσης τροφῆς καθυστερήσει,

21 Οὐ γὰρ ἐδόθη αὐτῷ παρὰ Κυρίου χάρις, ὅτι πάσης σοφίας ἐστέρηθη.

22 Ἔστι σοφὸς τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ, καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ ἐπὶ στόματος πιστοί.

23 Ἀνὴρ σοφὸς τὸν ἑαυτοῦ λαὸν παιδεύσει, καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ πιστοί.

24 Ἀνὴρ σοφὸς πλησθήσεται εὐλογίας, καὶ μακαριοῦσιν αὐτὸν πάντες οἱ ὁρῶντες.

25 Ζωὴ ἀνδρὸς ἐν ἀριθμῷ ἡμερῶν, καὶ αἱ ἡμέραι τοῦ Ἰσραὴλ ἀναρίθμητοι.

26 Ὁ σοφὸς ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ κληρονομήσει πίστιν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

27 Τέκνον, ἐν τῇ ζωῇ σου πείρασον τὴν ψυχήν σου, καὶ ἴδε τί πονηρὸν αὐτῇ, καὶ μὴ δῷς αὐτῇ.

28 Οὐ γὰρ πάντα πᾶσι συμφέρει, καὶ οὐ πᾶσα ψυχὴ ἐν παντὶ εὐδοκεῖ.

29 Μὴ ἀπλησεύου ἐν πάσῃ τρυφῇ, καὶ μὴ ἐκχυθῇς ἐπὶ ἐδεσμάτων.

30 Ἐν πολλοῖς γὰρ βρώμασιν ἔσαι πόνος, καὶ ἡ ἀπλησία ἐγγιεῖ ἕως χολέρας.

31 Διὰ ἀπλησίαν πολλοὶ ἐτελεύτησαν, ὁ δὲ προσέχων προσθήσει ζωήν.

Κεφ. λή'. 38.

ΤΙΜΑ ἰατρὸν πρὸς τὰς χρείας τιμαῖς αὐτοῦ, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε Κύριος.

2 Παρὰ γὰρ ὑψίστου ἐστὶν ἴασις, καὶ παρὰ βασιλέως λήψεται δῶρα.

3 Ἐπιστήμη ἰατροῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐναντι μεγιστάνων θαυμασθήσεται.

4 Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς φάρμακα, καὶ ἀνὴρ φρόνιμος οὐ προσοχθιεῖ αὐτοῖς.

5 Οὐκ ἀπὸ ξύλου ἐγλυκάνθη ὕδωρ, εἰς τὸ γνωσθῆναι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ;

6 Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις ἐπιστήμην ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.

7 Ἐν αὐτοῖς ἐθεράπευσε, καὶ ἦρε τὸν πόνον αὐτοῦ.

8 Μυρεψὸς ἐν τούτοις ποιήσει μίγμα, καὶ οὐ μὴ συντελέσῃ ἔργα αὐτοῦ, καὶ εἰρήνη παρ' αὐτοῦ ἐστιν ἐπὶ προσώπου γῆς.

9 Τέκνον, ἐν ἀῤῥωστήματί σου μὴ παράβλεπε, ἀλλ' εὖξαι Κυρίῳ, καὶ αὐτὸς ἰάσεταί σε.

10 Ἀπόσχησον πλημμέλειαν, καὶ εὔθυνον χεῖρας, καὶ ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον καρδίαν.

11 Δὸς εὐωδίαν, καὶ μνημόσυνον σεμιδάλεως, καὶ λίπανον προσφορὰν, ὡς μὴ ὑπάρχων.

12 Καὶ ἰατρῷ δὸς τόπον, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε Κύριος· καὶ μὴ ἀποστήτω σου, καὶ γὰρ αὐτοῦ χρεία.

13 Ἔστι καιρὸς ὅτε καὶ ἐν χερσὶν αὐτῶν εὐωδία.

14 Καὶ γὰρ αὐτοὶ Κύριον δεηθήσονται, ἵνα εὐοδώσῃ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν καὶ ἴασιν χάριν ἐμβιώσεως.

15 Ὁ ἁμαρτάνων ἔναντι τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν, ἐμπέσοι εἰς χεῖρας ἰατροῦ.

16 Τέκνον, ἐπὶ νεκρῷ κατάγαγε δάκρυα, καὶ ὡς δεινὰ πάσχων ἔναρξε θρήνου· κατὰ δὲ τὴν κρίσιν αὐτοῦ περίσειλον τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ μὴ ὑπερίδῃς ἐν ταφὴν αὐτοῦ.

17 Πίκρανον κλαυθμὸν, καὶ θέρμανον κοπετὸν, καὶ ποίησον τὸ πένθος κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἡμέραν μίαν καὶ δύο χάριν διαβολῆς, καὶ παρακλήθητι λύπης ἕνεκα.

18 Ἀπὸ λύπης γὰρ ἐκβαίνει θάνατος, καὶ λύπη καρδίας κάμψει ἰσχύν.

19 Ἐν ἀπαγωγῇ παραβαίνει καὶ λύπη, καὶ βίος πλωχοῦ κατὰ καρδίας.

20 Μὴ δῷς εἰς λύπην τὴν καρδίαν σου, ἀπόσχησον αὐτὴν μνησθεὶς τὰ ἔσχατα.

21 Μὴ ἐπιλάθῃ, οὐ γάρ ἐστιν ἐπάνοδος, καὶ τοῦτον οὐκ ὠφελήσεις, καὶ σεαυτὸν κακώσεις.

22 Μνήσθητι τὸ κρίμα αὐτοῦ, ὅτι οὕτω καὶ τὸ σόν· ἐμοὶ χθὲς, καὶ σοὶ σήμερον.

23 Ἐν ἀναπαύσει νεκρῷ κατάπαυσον τὸ μνημόσυνον αὐτῦ, καὶ παρακλήθητι ἐν αὐτῷ ἐν ἐξόδῳ πνεύματος αὐτῦ.

24 Σοφία γραμματέως ἐν εὐκαιρίᾳ σχολῆς, καὶ ὁ ἐλασσούμενος πράξει αὐτῦ σοφισθήσεται.

25 Τί σοφισθήσεται ὁ κρατῶν ἀρότρου, καὶ καυχώμενος ἐν δόρατι κέντρου, βόας ἐλαύνων καὶ ἀναστρεφόμενος ἐν ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἡ διήγησις αὐτῦ ἐν υἱοῖς ταύρων;

26 Καρδίαν αὐτῦ δώσει ἐκδοῦναι αὔλακας, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτῦ εἰς χορτάσματα δαμάλεων.

27 Οὕτως πᾶς τέκτων καὶ ἀρχιτέκτων, ὅστις νύκτωρ ὡς ἡμέρᾳ διάγει· οἱ γλύφοντες γλύμματα σφραγίδων, καὶ ἡ ὑπομονὴ αὐτῦ ἀλλοιῶσαι ποικιλίαν· καρδίαν αὐτῦ δώσει εἰς τὸ ὁμοιῶσαι ζωγραφίαν, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτῦ τελέσαι ἔργον.

28 Οὕτως χαλκεὺς καθήμενος ἐγγὺς ἄκμονος, καὶ καλαμανθάνων ἀργῷ σιδήρῳ· ἀτμὶς πυρὸς πήξει σάρκας αὐτῦ, καὶ ἐν θέρμῃ καμίνου διαμαχήσεται· φωνὴ σφύρης καινιεῖ τὸ ὂς αὐτῦ, καὶ κατέναντι ὁμοιώματος σκεύους οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῦ· καρδίαν αὐτῦ δώσει εἰς συντέλειαν ἔργων, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτῦ κοσμῆσαι ἐπὶ συντελείας.

29 Οὕτω κεραμεὺς καθήμενος ἐν ἔργῳ αὐτῦ, καὶ συσρέφων ἐν ποσὶν αὐτῦ τροχὸν, ὃς ἐν μερίμνῃ κεῖται διαπαντὸς ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτῦ, καὶ ἐναρίθμιος πᾶσα ἡ ἐργασία αὐτῦ.

30 Ἐν βραχίονι αὐτῦ τυπώσει πηλὸν, καὶ πρὸ ποδῶν κάμψει ἰσχὺν αὐτῦ· καρδίαν ἐπιδώσει συντελέσαι τὸ χρίσμα, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτῦ καθαρίσαι κάμινον.

31 Πάντες ἔτοι εἰς χεῖρας αὐτῶν ἐνεπίσευσαν, καὶ ἕκας ἐν τῷ ἔργῳ αὐτῦ σοφίζεται.

32 Ἄνευ αὐτῶν οὐκ οἰκισθήσεται πόλις, καὶ οὐ παροικήσουσιν, οὐδὲ περιπατήσουσι.

33 Καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ οὐχ ὑπεραλεῦνται· ἐπὶ δίφρου δικασῦ οὐ καθιοῦνται, καὶ διαθήκην κρίματος οὐ διανοηθήσονται, οὐδὲ μὴ ἐκφανῶσι δικαιοσύνην καὶ κρίμα· καὶ ἐν παραβολαῖς οὐχ εὑρεθήσονται.

34 Ἀλλὰ κτίσμα αἰῶνος στηρίσουσι· καὶ ἡ δέησις αὐτῶν ἐν ἐργασίᾳ τέχνης· πλὴν ὃ ἐπιδόντος τὴν ψυχὴν αὐτῦ, καὶ διανοσμένος ἐν νόμῳ ὑψίστου.

Κεφ. λϑ'. 39.

ΣΟΦΙΑΝ πάντων ἀρχαίων ἐκζητήσει, καὶ ἐν προφητείαις ἀσχοληθήσεται.

2 Διηγήσεις ἀνδρῶν ὀνομαστῶν συντηρήσει, καὶ ἐν τροφαῖς παραβολῶν συνεισελεύσεται.

3 Ἀπόκρυφα παροιμιῶν ἐκζητήσει, καὶ ἐν αἰνίγμασι παραβολῶν ἀναστραφήσεται.

4 Ἀναμέσον μεγιστάνων ὑπηρετήσει, καὶ ἔναντι ἡγεμένος ὀφθήσεται· ἐν γῇ ἀλλοτρίων ἐθνῶν διελεύσεται, ἀγαθὰ γὰρ καὶ κακὰ ἐν ἀνθρώποις ἐπείρασε.

5 Τὴν καρδίαν αὐτῆ ἐπιδώσει ὀρθρίσαι πρὸς Κύριον τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἔναντι ὑψίστου δεηθήσεται· καὶ ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτῆ ἐν προσευχῇ, καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῆ δεηθήσεται.

6 Ἐὰν Κύριος ὁ μέγας θελήσῃ, πνεύματι συνέσεως ἐμπλησθήσεται· αὐτὸς ἀνομβρήσει ῥήματα σοφίας αὐτῆ, καὶ ἐν προσευχῇ ἐξομολογήσεται Κυρίῳ.

7 Αὐτὸς κατευθύνει βουλὴν αὐτῆ καὶ ἐπιστήμην, καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτῆ διανοηθήσεται.

8 Αὐτὸς ἐκφανεῖ παιδείαν διδασκαλίας αὐτῆ, καὶ ἐν νόμῳ διαθήκης Κυρίου καυχήσεται.

9 Αἰνέσουσι τὴν σύνεσιν αὐτῆς πολλοὶ, ἕως τοῦ αἰῶνος οὐκ ἐξαλειφθήσεται· οὐκ ἀποχήσεται τὸ μνημόσυνον αὐτῆ, καὶ ὄνομα αὐτῆ ζήσεται εἰς γενεὰς γενεῶν.

10 Τὴν σοφίαν αὐτῆς διηγήσονται ἔθνη, καὶ τὸν ἔπαινον αὐτῆς ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία.

11 Ἐὰν ἐμμείνῃ ὄνομα καταλείψει ἢ χίλιοι, καὶ ἐὰν ἀναπαύσηται ἐμποιεῖ αὐτῷ.

12 Ἔτι διανοηθεὶς ἐκδιηγήσομαι, καὶ ὡς διχομηνία ἐπλησθην.

13 Εἰσακούσατέ μου υἱοὶ ὅσιοι, καὶ βλαστήσατε ὡς ῥόδον φυόμενον ἐπὶ ῥεύματος ἀγροῦ·

14 Καὶ ὡς λίβανος εὐωδιάσατε ὀσμὴν, καὶ ἀνθήσατε ἄνθος ὡς κρίνον· διάδοτε ὀσμὴν καὶ αἰνέσατε ᾆσμα· εὐλογήσατε Κύριον ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις.

15 Δότε τῷ ὀνόματι αὐτῆς μεγαλωσύνην, καὶ ἐξομολογήσασθε ἐν αἰνέσει αὐτῆ, ἐν ᾠδαῖς χειλέων καὶ ἐν κινύραις, καὶ οὕτως ἐρεῖτε ἐν ἐξομολογήσει,

16 Τὰ ἔργα Κυρίου πάντα ὅτι καλὰ σφόδρα, καὶ πᾶν πρόσταγμα ἐν καιρῷ αὐτῆ ἔσαι,

17 Πάντα γὰρ ἐν καιρῷ αὐτῆς ζητηθήσεται· ἐν λόγῳ αὐτῆς ἔστη ὡς θημωνία ὕδωρ, καὶ ἐν ῥήματι στόματος αὐτῆ ἀποδοχεῖα ὑδάτων.

18 Ἐν προσάγματι αὐτῆ πᾶσα ἡ εὐδοκία, καὶ ἐκ ἔστιν ὃς ἐλαττώσει τὸ σωτήριον αὐτῆ.

19 Ἔργα πάσης σαρκὸς ἐνώπιον αὐτῆ, καὶ ἐκ ἔστι κρυβῆναι ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆ.

20 Ἀπὸ εἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα ἐπέβλεψε, καὶ ἐθέν ἐστι θαυμάσιον ἐναντίον αὐτῆ.

21 Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, Τί τοῦτο; εἰς τί τοῦτο; πάντα γὰρ εἰς χρείας αὐτῶν ἔκτισαι.

22 Ἡ εὐλογία αὐτῆ ὡς ποταμὸς ἐπεκάλυψε, καὶ ὡς κατακλυσμὸς ξηρὰν ἐμέθυσεν.

23 Οὕτως ὀργὴν αὐτῆ ἔθνη κληρονομήσει, ὡς μετέτρεψεν ὕδατα εἰς ἅλμην.

24 Αἱ ὁδοὶ αὐτῆ τοῖς ὁσίοις εὐθεῖαι, οὕτως τοῖς ἀνόμοις προσκόμματα.

25 Ἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἔκτισαι ἀπ' ἀρχῆς, ἕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς κακά.

26 Ἀρχὴ πάσης χρείας εἰς ζωὴν ἀνθρώπε, ὕδωρ, πῦρ, καὶ σίδηρος, καὶ ἅλα, καὶ σεμίδαλις πυρῆ, καὶ μέλι, καὶ γάλα, αἷμα σταφυλῆς, καὶ ἔλαιον, καὶ ἱμάτιον.

27 Ταῦτα πάντα τοῖς εὐσεβέσιν εἰς ἀγαθὰ, ἕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς τραπήσεται εἰς κακά.

28 Ἔστι πνεύματα ἃ εἰς ἐκδίκησιν ἔκτισαι, καὶ ἐν θυμῷ αὐτῶν ἐστερέωσαν μάστιγας αὐτῶν· καὶ ἐν καιρῷ συντελείας ἰσχὺν ἐκχέουσι, καὶ τὸν θυμὸν τῦ ποιήσαντος αὐτὰς κοπάσουσι.

29 Πῦρ καὶ χάλαζα καὶ λιμὸς καὶ θάνατος, πάντα ταῦτα εἰς ἐκδίκησιν ἔκτισαι.

30 Θηρίων ὀδόντες καὶ σκορπίοι καὶ ἔχεις καὶ ῥομφαία ἐκδικοῦσα εἰς ὄλεθρον ἀσεβεῖς,

31 Ἐν τῇ ἐντολῇ αὐτῆ εὐφρανθήσονται, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς εἰς χρείας ἑτοιμασθήσονται, καὶ ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν οὐ παραβήσονται λόγον.

32 Διὰ τοῦτο ἐξ ἀρχῆς ἐνεφορίχθην, καὶ διενοήθην, καὶ ἐν γραφῇ ἀφῆκα.

33 Τὰ ἔργα Κυρίε πάντα ἀγαθὰ, καὶ πᾶσαν χρείαν ἐν ὥρᾳ αὐτῆς χορηγήσει.

34 Καὶ ἐκ ἔστιν εἰπεῖν, Τοῦτο τούτε πονηρότερον, πάντα γὰρ ἐν καιρῷ εὐδοκιμηθήσεται.

35 Καὶ νῦν ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ στόματι ὑμνήσατε, καὶ εὐλογήσατε τὸ ὄνομα Κυρίε.

Κεφ. μ'. 40.

ΑΣΧΟΛΙΑ μεγάλη ἔκτισαι παντὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ζυγὸς βαρὺς ἐπὶ υἱὸς Ἀδὰμ, ἀφ' ἡμέρας ἐξόδε ἐκ γαστρὸς μητρὸς αὐτῶν ἕως ἡμέρας ἐπὶ ταφῇ εἰς μητέρα πάντων.

2 Τὰς διαλογισμοὺς αὐτῶν

καὶ φόβον καρδίας, ἐπίνοια προσδοκίας, ἡμέρα τελευτῆς.

3 Ἀπὸ καθημένου ἐπὶ θρόνου ἐν δόξῃ, καὶ ἕως τεταπεινωμένου ἐν γῇ καὶ σποδῷ·

4 Ἀπὸ φορεῖντος ὑάκινθον καὶ στέφανον, καὶ ἕως περιβαλλομένου ὠμόλινον·

5 Θυμὸς καὶ ζῆλος καὶ ταραχὴ καὶ σάλος καὶ φόβος θανάτου καὶ μηνίαμα καὶ ἔρις, καὶ ἐν καιρῷ ἀναπαύσεως ἐπὶ κοίτης ὕπνος νυκτὸς ἀλλοιοῖ γνῶσιν αὐτοῦ.

6 Ὀλίγον ὡς οὐδὲν ἐν ἀναπαύσει, καὶ ἀπ' ἐκείνου ἐν ὕπνοις ὡς ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς, τεθορυβημένος ἐν ὁράσει καρδίας αὐτοῦ, ὡς ἐκπεφευγὼς ἀπὸ προσώπου πολέμου.

7 Ἐν καιρῷ σωτηρίας αὐτοῦ ἐξηγέρθη, καὶ ἀποθαυμάζων εἰς οὐδένα φόβον.

8 Μετὰ πάσης σαρκὸς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλῶν ἑπταπλάσια πρὸς ταῦτα.

9 Θάνατος καὶ αἷμα καὶ ἔρις καὶ ῥομφαία, ἐπαγωγαὶ, λιμὸς καὶ σύντριμμα καὶ μάστιξ.

10 Ἐπὶ τοὺς ἀνόμους ἐκτίσθη ταῦτα πάντα, καὶ δι' αὐτοὺς ἐγένετο ὁ κατακλυσμός.

11 Πάντα ὅσα ἀπὸ γῆς εἰς γῆν ἀναστρέφει, καὶ ἀπὸ ὑδάτων εἰς θάλασσαν ἀνακάμπτει.

12 Πᾶν δῶρον καὶ ἀδικία ἐξαλειφθήσεται, καὶ πίστις εἰς τὸν αἰῶνα στήσεται.

13 Χρήματα ἀδίκων ὡς ποταμὸς ξηρανθήσεται, καὶ ὡς βροντὴ μεγάλη ἐν ὑετῷ ἐξηχήσει.

14 Ἐν τῷ ἀνοῖξαι αὐτὸν χεῖρας, εὐφρανθήσεται, ἕτως οἱ παραβαίνοντες εἰς συντέλειαν ἐκλείψουσιν.

15 Ἔκγονα ἀσεβῶν οὐ πληθύνει κλάδους, καὶ ῥίζαι ἀκάθαρτοι ἐπ' ἀκροτόμου πέτρας.

16 Ἄχει ἐπὶ παντὸς ὕδατος καὶ χείλους ποταμοῦ πρὸ παντὸς χόρτου ἐκτιλήσεται,

17 Χάρις ὡς παράδεισος εὐλογίας, καὶ ἐλεημοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα διαμένει.

18 Ζωὴ αὐτάρκους ἐργάτου γλυκανθήσεται, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ὁ εὑρίσκων θησαυρός.

19 Τέκνα καὶ οἰκοδομὴ πόλεως στηρίζουσιν ὄνομα, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γυνὴ ἄμωμος λογίζεται.

20 Οἶνος καὶ μουσικὰ εὐφραίνουσι καρδίαν, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ἀγάπησις σοφίας.

21 Αὐλὸς καὶ ψαλτήριον ἡδύνουσι μέλη, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γλῶσσα ἡδεῖα.

22 Χάριν καὶ κάλλος ἐπιθυμήσει ὁ ὀφθαλμός σου, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα χλόην σπόρου.

23 Φίλος καὶ ἑταῖρος εἰς καιρὸν

ρὸν ἀπαντῶντες, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γυνὴ μετὰ ἀνδρός.

24 Ἀδελφοὶ καὶ βοήθεια εἰς καιρὸν θλίψεως, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ἐλεημοσύνη ῥύσεται.

25 Χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐπιστήσει πόδα, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα βελὴ εὐδοκιμεῖται.

26 Χρήματα καὶ ἰσχὺς ἀνυψώσει καρδίαν, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα φόβος Κυρίου· ἐν τίνι ἐστὶ φόβῳ Κυρίου ἐλάττωσις, καὶ ἐν τίνι ἐστὶν ἐπιζητῆσαι ἐν αὐτῷ βοήθειαν.

27 Φόβος Κυρίου ὡς παράδεισος εὐλογίας, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν δόξαν ἐκάλυψαν αὐτόν.

28 Τέκνον, ζωὴν ἐπαιτήσεως μὴ βιώσης, κρεῖσσον ἀποθανεῖν ἢ ἐπαιτεῖν.

29 Ἀνὴρ βλέπων εἰς τραπέζαν ἀλλοτρίαν, ἐν τίνι ἐστὶν αὐτῷ ὁ βίος ἐν λογισμῷ ζωῆς, ἀλισγήσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν ἐδέσμασιν ἀλλοτρίοις· ἀνὴρ δὲ ἐπιστήμων καὶ πεπαιδευμένος φυλάξεται.

30 Ἐν στόματι ἀναιδοῦς γλυκανθήσεται ἐπαίτησις, καὶ ἐν κοιλίᾳ αὐτοῦ πῦρ καήσεται.

Κεφ. μά'. 41.

Ω ΘΑΝΑΤΕ, ὡς πικρόν σου τὸ μνημόσυνον ἐστὶν ἀνθρώπῳ εἰρηνεύοντι ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ, ἀνδρὶ ἀπερισπάστῳ, καὶ εὐοδουμένῳ ἐν πᾶσι, καὶ ἔτι ἰσχύοντι ἐπιδέξασθαι τροφήν;

2 Ὦ θάνατε, καλόν σε τὸ κρίμα ἐστὶν ἀνθρώπῳ ἐπιδεομένῳ καὶ ἐλασσουμένῳ ἰσχύϊ, ἐσχατογήρῳ, καὶ περισπωμένῳ περὶ πάντων, καὶ ἀπειθοῦντι, καὶ ἀπολωλεκότι ὑπομονήν.

3 Μὴ εὐλαβοῦ κρίμα θανάτου· μνήσθητι πρότερόν σε καὶ ἐσχάτων, τοῦτο τὸ κρίμα παρὰ Κυρίου πάσῃ σαρκί.

4 Καὶ τί ἀπαναίνῃ ἐν εὐδοκίᾳ ὑψίστου; εἴτε δέκα, εἴτε ἑκατὸν, εἴτε χίλια ἔτη· οὐκ ἔστιν ἐν ᾅδου ἔλεγμὸς ζωῆς.

5 Τέκνα βδελυκτὰ γίνεται τέκνα ἁμαρτωλῶν, καὶ συναναστρεφόμενα παροικίαις ἀσεβῶν.

6 Τέκνων ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται κληρονομία, καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐνδελεχιεῖ ὄνειδος.

7 Πατρὶ ἀσεβεῖ μέμψεται τέκνα, ὅτι δι' αὐτὸν ὠνειδίσθησονται.

8 Οὐαὶ ὑμῖν ἄνδρες ἀσεβεῖς, οἵτινες ἐγκαταλείπετε νόμον Θεοῦ ὑψίστου.

9 Καὶ ἐὰν γεννηθῆτε, εἰς κατάραν γεννηθήσεσθε· καὶ ἐὰν ἀποθάνητε, εἰς κατάραν μεριοθήσεσθε.

10 Πάντα ὅσα ἐκ γῆς, εἰς γῆν ἀπελεύσεται· ἕτως ἀσεβεῖς ἀπὸ κατάρας εἰς ἀπώλειαν.

11 Πένθος ἀνθρώπων ἐν σώμασιν αὐτῶν, ὄνομα δὲ ἁμαρτωλῶν ἐκ ἀγαθὸν ἐξαλειφθήσεται.

12 Φρόντισον περὶ ὀνόματος, αὐτὸ γάρ σοι διαμένει, ἢ χίλιοι μεγάλοι θησαυροὶ χρυσίε.

13 Ἀγαθῆς ζωῆς ἀριθμὸς ἡμερῶν, καὶ ἀγαθὸν ὄνομα εἰς αἰῶνα διαμένει.

14 Παιδείαν ἐν εἰρήνῃ συντηρήσατε τέκνα, σοφία δὲ κεκρυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανὴς, τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις ;

15 Κρείσσων ἄνθρωπος ἀποκρύπλων τὴν μωρίαν αὐτῦ, ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπλων τ σοφίαν αὐτῦ.

16 Τοιγαρῶν ἐντράπητε ἐπὶ τῷ ῥήματί με· οὐ γάρ ἐσι πᾶσαν αἰσχύνην διαφυλάξαι καλὸν, καὶ οὐ πάντα πᾶσιν ἐν πίσει εὐδοκιμεῖται.

17 Αἰσχύνεσθε ἀπὸ πατρὸς καὶ μητρὸς περὶ πορνείας, καὶ ἀπὸ ἡγεμένε καὶ δυνάσε περὶ ψεύδος,

18 Ἀπὸ κριτῦ καὶ ἄρχοντος περὶ πλημμελείας, ἀπὸ συναγωγῆς καὶ λαῦ περὶ ἀνομίας, ἀπὸ κοινωνῦ καὶ φίλε περὶ ἀδικίας,

19 Καὶ ἀπὸ τόπε οὗ παροικεῖς περὶ κλοπῆς, καὶ ἀπὸ ἀληθείας Θεῦ καὶ διαθήκης, καὶ ἀπὸ πήξεως ἀγκῶνος ἐπ' ἄρτοις, ἀπὸ σκορακισμῦ λήψεως καὶ δόσεως,

20 Καὶ ἀπὸ ἀσπαζομένων περὶ σιωπῆς, ἀπὸ ὁράσεως γυναικὸς ἑταίρας,

21 Καὶ ἀπὸ ἀποσροφῆς προσώπε συγγενῦς, ἀπὸ ἀφαιρέσεως μερίδος καὶ δόσεως, καὶ ἀπὸ κατανοήσεως γυναικὸς ὑπάνδρε,

22 Ἀπὸ περιεργείας παιδίσκης αὐτῦ, καὶ μὴ ἐπιςῆς ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτῆς, ἀπὸ φίλων περὶ λόγων ὀνειδισμῦ, καὶ μετὰ τὸ δῦναι, μὴ ὀνείδιζε.

Κεφ. μβ'. 42.

ΑΠΟ δευτερώσεως καὶ λόγε ἀκοῆς, καὶ ἀπὸ ἀποκαλύψεων λόγων κρυφίων· καὶ ἕση αἰσχυντηρὸς ἀληθινῶς, καὶ εὑρίσκων χάριν ἔναντι παντὸς ἀνθρώπε· μὴ περὶ τέτων αἰσχυνθῆς, καὶ μὴ λάβῃς πρόσωπον ἵ ἁμαρτάνειν·

2 Περὶ νόμε ὑψίσε καὶ διαθήκης, καὶ περὶ κρίματος δικαιῶσαι τ ἀσεβῆ,

3 Περὶ λόγε κοινωνῦ καὶ ὁδοιπόρων, καὶ περὶ δόσεως κληρονομίας ἑταίρων,

4 Περὶ ἀκριβείας ζυγῦ καὶ σαθμιῶν, περὶ κτήσεως πολλῶν καὶ ὀλίγων,

5 Περὶ ἀδιαφόρε πράσεως, καὶ ἐμπόρων, καὶ περὶ παιδείας

τέκνων πολλῆς, καὶ οἰκέτῃ πονηρῷ πλευρὰν αἱμάξαι.

6 Ἐπὶ γυναικὶ πονηρᾷ καλὸν σφραγίς· καὶ ὅπου χεῖρες πολλαί, κλεῖσον.

7 Ὃ ἐὰν παραδίδως, ἐν ἀριθμῷ καὶ σταθμῷ, καὶ δόσις καὶ λῆψις πάντα ἐν γραφῇ.

8 Περὶ παιδείας ἀνοήτου καὶ μωροῦ καὶ ἐσχατογήρως κρινομένου πρὸς νέους, καὶ ἔση πεπαιδευμένος ἀληθινῶς, καὶ δεδοκιμασμένος ἐναντι παντὸς ζῶντος.

9 Θυγάτηρ πατρὶ ἀπόκρυφος ἀγρυπνία, καὶ ἡ μέριμνα αὐτῆς ἀφίζᾳ ὕπνον· ἐν νεότητι αὐτῆς μήποτε παρακμάσῃ, καὶ συνοικήσῃ μήποτε μισηθῇ.

10 Ἐν παρθενίᾳ μήποτε βεβηλωθῇ, καὶ ἐν τοῖς πατρικοῖς αὐτῆς ἔγκυος γένηται, μετὰ ἀνδρὸς ἔσα μήποτε παραβῇ, καὶ συνοικήσῃ μήποτε στερώσῃ.

11 Ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτῳ στερέωσον φυλακήν, μήπως ποιήσῃ σε ἐπίχαρμα ἐχθροῖς, λαλιὰν ἐν πόλει, καὶ ἔκκλητον λαοῦ, καὶ καταισχύνῃ σε ἐν πλήθει πολλῶν.

12 Παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἔμβλεπε ἐν κάλλει, καὶ ἐν μέσῳ γυναικῶν μὴ συνέδρευε.

13 Ἀπὸ γὰρ ἱματίων ἐκπορεύεται σής, καὶ ἀπὸ γυναικὸς πονηρία γυναικός.

14 Κρείσσων πονηρία ἀνδρὸς ἢ ἀγαθοποιὸς γυνὴ, καὶ γυνὴ καταισχύνουσα εἰς ὀνειδισμόν.

15 Μνησθήσομαι δὴ τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ ἃ ἑώρακα, ἐκδιηγήσομαι· ἐν λόγοις Κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ.

16 Ἥλιος φωτίζων κατὰ πᾶν ἐπέβλεψε, καὶ ἡ δόξης αὐτοῦ πλήρες τὸ ἔργον αὐτοῦ.

17 Οὐκ ἐνεποίησε τοῖς ἁγίοις Κύριος ἐκδιηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐστερέωσε Κύριος ὁ παντοκράτωρ, στηριχθῆναι ἐν δόξῃ αὐτοῦ τὸ πᾶν.

18 Ἄβυσσον καὶ καρδίαν ἐξίχνευσε, καὶ ἐν πανουργεύμασιν αὐτῶν διενοήθη· ἔγνω γὰρ ὁ Κύριος πᾶσαν εἴδησιν, καὶ ἐνέβλεψεν εἰς σημεῖον αἰῶνος.

19 Ἀπαγγέλλων τὰ παρελθυθότα καὶ ἐπεσόμενα, καὶ ἀποκαλύπτων ἴχνη ἀποκρύφων.

20 Οὐ παρῆλθεν αὐτὸν πᾶν διανόημα, οὐκ ἐκρύβη ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ εἷς λόγος.

21 Τὰ μεγαλεῖα τῆς σοφίας αὐτοῦ ἐκόσμησε, καὶ ἕως ἐστὶ πρὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, οὔτε προσετέθη οὔτε ἠλαττώθη, καὶ οὐδὲ προσεδεήθη οὐδενὸς συμβούλου.

22 Ὡς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐπιθυμητὰ, καὶ ὡς σπινθὴρ ἐστὶ θεωρῆσαι.

23 Πάντα ταῦτα ζῇ καὶ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ἐν πάσαις χρείαις, καὶ πάντα ὑπακούει.

24 Πάντα δισσὰ ἓν κατέναντι ἓν ἑνός, καὶ οὐκ ἐποίησεν οὐδὲν ἐκλεῖπον.

25 Ἓν ἓν ἑνὸς ἐξερέωσε τὰ ἀγαθὰ, καὶ τίς πλησθήσεται ὁρῶν δόξαν αὐτοῦ;

Κεφ. μγ'. 43.

ΓΑΥΡΙΑΜΑ ὕψους, στερέωμα καθαριότητος, εἶδος οὐρανοῦ ἐν ὁράματι δόξης.

2 Ἥλιος ἐν ὀπλασίᾳ διαγγέλλων ἐν ἐξόδῳ, σκεῦος θαυμαστὸν, ἔργον ὑψίστου.

3 Ἐν μεσημβρίᾳ αὐτοῦ ἀναξηραίνει χώραν, καὶ ἐναντίον καύματος αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;

4 Κάμινον φυσῶν ἐν ἔργοις καύματος, τριπλασίως ἥλιος ἐκκαίων ὄρη· ἀτμίδας πυρώδεις ἐμφυσῶν, καὶ ἐκλάμπων ἀκτῖνας ἀμαυροῖ ὀφθαλμούς.

5 Μέγας Κύριος ὁ ποιήσας αὐτὸν, καὶ ἐν λόγοις αὐτοῦ κατέσπευσε πορείαν.

6 Καὶ ἡ σελήνη ἐν πᾶσιν εἰς καιρὸν αὐτῆς, ἀνάδειξιν χρόνων, καὶ σημεῖον αἰῶνος.

7 Ἀπὸ σελήνης σημεῖον ἑορτῆς, φωστὴρ μειούμενος ἐπὶ συντελείας.

8 Μὴν καλὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐστιν, αὐξανομένη θαυμαστῶς ἐν ἀλλοιώσει· σκεῦος παρεμβολῶν ἐν ὕψει, ἐν στερεώματι οὐρανοῦ ἐκλάμπων.

9 Κάλλος οὐρανοῦ, δόξα ἄστρων, κόσμος φωτίζων, ἐν ὑψίστοις Κύριος.

10 Ἐν λόγοις ἁγίου στήσονται κατὰ κρίμα, καὶ οὐ μὴ ἐκλυθῶσιν ἐν φυλακαῖς αὐτῶν.

11 Ἴδε τόξον, καὶ εὐλόγησον τὸν ποιήσαντα αὐτὸ, σφόδρα ὡραῖον ἐν τῷ αὐγάσματι αὐτοῦ.

12 Ἐγύρωσεν οὐρανὸν ἐν κυκλώσει δόξης, χεῖρες ὑψίστου ἐτάνυσαν αὐτό.

13 Προσάγματι αὐτοῦ κατέσπευσε χιόνα, καὶ ταχύνει ἀστραπὰς κρίματος αὐτοῦ.

14 Διὰ τοῦτο ἠνεῴχθησαν θησαυροὶ, καὶ ἐξέπτησαν νεφέλαι ὡς πετειναί.

15 Ἐν μεγαλείῳ αὐτοῦ ἴσχυσε νεφέλας, καὶ διεθρύβησαν λίθοι χαλάζης.

16 Καὶ ἐν ὀπλασίαις αὐτοῦ σαλευθήσεται ὄρη, ἐν θελήματι πνεύσεται νότος.

17 Φωνὴ βροντῆς αὐτοῦ ὠδίνησε γῆν, καὶ καταιγὶς Βορέου καὶ συσροφὴ πνεύματος· ὡς πετειναὶ καθιπτάμενα πάσσει χιόνα, καὶ ὡς ἀκρὶς καταλύσα ἡ κατάβασις αὐτῆς.

18 Κάλλος λευκότητος αὐτῆς ἐκθαυμάσει ὀφθαλμὸς, καὶ ἐπὶ οὐετοῦ αὐτοῦ ἐκστήσεται καρδία.

19 Καὶ πάχνην ὡς ἅλα ἐπὶ γῆς χέει, καὶ παγεῖσα γίνεται σκολόπων ἄκρα.

20 Ψυχρὸς ἄνεμος Βορέης πνεύσει, καὶ παγήσεται κρύσταλλος ἀφ' ὕδατος ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος καθαλύσει, καὶ ὡς θώρακα ἐνδύσεται τὸ ὕδωρ.

21 Καταφάγεται ὄρη, καὶ ἔρημον ἐκκαύσει, καὶ ἀποσβέσει χλόην ὡς πῦρ.

22 Ἴασις πάντων κατὰ σπεῦδον ὁμίχλη, δρόσος ἀπαντῶσα ἀπὸ καύσωνος ἱλαρώσει.

23 Λογισμῷ αὐτοῦ ἐκόπασεν ἄβυσσον, καὶ ἐφύτευσεν αὐτὴν Ἰησοῦς.

24 Οἱ πλέοντες θάλασσαν διηγοῦνται τὸν κίνδυνον αὐτῆς, καὶ ἀκοαῖς ὠτίων ἡμῶν θαυμάζομεν.

25 Καὶ ἐκεῖ τὰ παράδοξα καὶ θαυμάσια ἔργα, ποικιλία παντὸς ζώου, κτίσις κητῶν.

26 Δι' αὐτὸν εὐοδία τέλος αὐτοῦ, καὶ ἐν λόγῳ αὐτοῦ σύγκειται πάντα.

27 Πολλὰ ἐροῦμεν καὶ οὐ μὴ ἐφικώμεθα, καὶ συντέλεια λόγων τὸ πᾶν ἐστιν αὐτός.

28 Δοξάζοντες πῶς ἰσχύσωμεν; αὐτὸς γὰρ ὁ μέγας παρὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

29 Φοβερὸς Κύριος καὶ σφόδρα μέγας, καὶ θαυμαστὴ ἡ δυναστεία αὐτοῦ.

30 Δοξάζοντες Κύριον ὑψώσατε καθόσον ἂν δύνησθε, ὑπερέξει γὰρ καὶ ἔτι· καὶ ὑψοῦντες αὐτὸν πληθύνατε ἐν ἰσχύϊ, μὴ κοπιᾶτε, οὐ γὰρ μὴ ἐφίκησθε.

31 Τίς ἑώρακεν αὐτὸν καὶ ἐκδιηγήσεται; καὶ τίς μεγαλύνει αὐτὸν καθὼς ἐστι;

32 Πολλὰ ἀπόκρυφά ἐστι μείζονα τούτων, ὀλίγα γὰρ ἑωράκαμεν τῶν ἔργων αὐτοῦ.

33 Πάντα γὰρ ἐποίησεν ὁ Κύριος, καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἔδωκε σοφίαν.

Κεφ. μδ'. 44.

ΠΑΤΕΡΩΝ ΥΜΝΟΣ.

ΑΙΝΕΣΩΜΕΝ δὴ ἄνδρας ἐνδόξους, καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν τῇ γενέσει.

2 Πολλὴν δόξαν ἔκτισεν ὁ Κύριος, τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ ἀπ' αἰῶνος.

3 Κυριεύοντες ἐν ταῖς βασιλείαις αὐτῶν, καὶ ἄνδρες ὀνομασοὶ ἐν δυνάμει βεβλεύσθαι ἐν συνέσει αὐτῶν, ἀπηγγελκότες ἐν προφητείαις·

4 Ἡγούμενοι λαοῦ ἐν διαβουλίοις, καὶ συνέσει γραμματείας λαοῦ· σοφοὶ λόγοι ἐν παιδείᾳ αὐτῶν·

5 Ἐκζητοῦντες μέλη μουσικῶν, διηγούμενοι ἔπη ἐν γραφῇ·

6 Ἄνδρες πλούσιοι κεχορη-

γημένοι ἰσχύϊ, εἰρηνεύοντες ἐν παροικίαις αὐτῶν·

7 Πάντες ἕτοι ἐν γενεαῖς ἐδοξάσθησαν, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν καύχημα.

8 Εἰσὶν αὐτῶν οἱ κατέλιπον ὄνομα ἕ ἐκδιηγήσασθαι ἐπαίνους.

9 Καὶ εἰσὶν ὧν οὐκ ἔστι μνημόσυνον, καὶ ἀπώλοντο ὡς οὐκ ὑπάρξαντες, καὶ ἐγένοντο ὡς οὐ γεγονότες, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν μετ' αὐτούς.

10 Ἀλλ' ἢ ἕτοι ἄνδρες ἐλέους, ὧν αἱ δικαιοσύναι οὐκ ἐπελήσθησαν.

11 Μετὰ ἕ σπέρματος αὐτῶν διαμενεῖ ἀγαθὴ κληρονομία, ἔκγονα αὐτῶν ἐν ταῖς διαθήκαις.

12 Ἕως σπέρμα αὐτῶν καὶ τέκνα αὐτῶν δι' αὐτούς·

13 Ἕως αἰῶνος μενεῖ σπέρμα αὐτῶν, καὶ ἡ δόξα αὐτῶν οὐκ ἐξαλειφθήσεται.

14 Τὸ σῶμα αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ ἐτάφη, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ζῇ εἰς γενεάς.

15 Σοφίαν αὐτῶν διηγήσονται λαοί, καὶ ἕ ἔπαινον ἐξαγγέλλει ἐκκλησία.

16 Ἐνὼχ εὐηρέσησε Κυρίῳ, καὶ μετετέθη ὑπόδειγμα μετανοίας ταῖς γενεαῖς.

17 Νῶε εὑρέθη τέλειος δίκαιος, ἐν καιρῷ ὀργῆς ἐγένετο ἀντάλλαγμα· διὰ τοῦτο ἐγενήθη κατάλειμμα τῇ γῇ, διὰ τοῦτο ἐγένετο κατακλυσμός.

18 Διαθῆκαι αἰῶνος ἐτέθησαν πρὸς αὐτὸν, ἵνα μὴ ἐξαλειφθῇ κατακλυσμῷ πᾶσα σάρξ.

19 Ἀβραὰμ μέγας πατὴρ πλήθους ἐθνῶν, καὶ οὐκ εὑρέθη ὅμοιος ἐν τῇ δόξῃ,

20 Ὃς συνετήρησε νόμον ὑψίστου, καὶ ἐγένετο ἐν διαθήκῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐν σαρκὶ αὐτοῦ ἔστησε διαθήκην, καὶ ἐν πειρασμῷ εὑρέθη πιστός.

21 Διὰ τοῦτο ἐν ὅρκῳ ἔστησεν αὐτῷ, ἐνευλογηθῆναι ἔθνη ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ, πληθύναι αὐτὸν ὡς χοῦν τῆς γῆς, καὶ ὡς ἄστρα ἀνυψῶσαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ κατακληρονομῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως ἄκρου γῆς.

22 Καὶ ἐν τῷ Ἰσαὰκ ἔστησεν ἕτως διὰ Ἀβραὰμ τὸ πατέρα αὐτοῦ, εὐλογίαν πάντων ἀνθρώπων καὶ διαθήκην.

23 Καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰακώβ· ἐπέγνω αὐτὸν ἐν εὐλογίαις αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν κληρονομίᾳ· καὶ διέσειλε μερίδας αὐτοῦ, ἐν φυλαῖς ἐμέρισε δεκαδύο.

24 Καὶ ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ ἄνδρα ἐλεεῖς, εὑρίσκοντα χά-

ριν ἐν ὀφθαλμοῖς πάσης σαρκός.

Κεφ. μέ. 45.

ΗΓΑΠΗΜΕΝΟΝ ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων Μωυσῆν, οὗ τὸ μνημόσυνον ἐν εὐλογίαις.

2 Ὡμοίωσεν αὐτὸν δόξῃ ἁγίων, καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν ἐν φόβοις ἐχθρῶν.

3 Ἐν λόγοις αὐτοῦ σημεῖα κατέπαυσεν, ἐδόξασεν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον βασιλέων· ἐνετείλατο αὐτῷ πρὸς λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τῆς δόξης αὐτοῦ.

4 Ἐν πίστει καὶ πραΰτητι αὐτοῦ ἡγίασεν, ἐξελέξαλο αὐτὸν ἐκ πάσης σαρκός.

5 Ἠκέτισεν αὐτὸν τῇ φωνῇ αὐτοῦ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸ γνόφον· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κατὰ πρόσωπον ἐντολὰς, νόμον ζωῆς καὶ ἐπιστήμης, διδάξαι τὸ Ἰακὼβ διαθήκην, καὶ κρίματα αὐτοῦ τὸ Ἰσραήλ.

6 Ἀαρὼν ὕψωσεν ἅγιον ὅμοιον αὐτῷ, ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐκ φυλῆς Λευΐ.

7 Ἔστησεν αὐτῷ διαθήκην αἰῶνος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἱερατείαν λαοῦ· ἐμακάρισεν αὐτὸν ἐν εὐκοσμίᾳ, καὶ περιέζωσεν αὐτὸν στολὴν δόξης.

8 Ἐνέδυσεν αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος, καὶ ἐστερέωσεν αὐτὸν σκεύεσιν ἰσχύος, περισκελῆ καὶ ποδήρη καὶ ἐπωμίδα,

9 Καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὸν ῥοΐσκοις χρυσοῖς, κώδωσι πλείοσις κυκλόθεν, ἠχῆσαι φωνὴν ἐν βήμασιν αὐτοῦ, ἀκουστὸν ποιῆσαι ἦχον ἐν ναῷ εἰς μνημόσυνον υἱοῖς λαοῦ αὐτοῦ,

10 Στολῇ ἁγίᾳ, χρυσῷ, καὶ ὑακίνθῳ, καὶ πορφύρᾳ, ἔργῳ ποικιλτοῦ, λογείῳ κρίσεως, δήλοις ἀληθείας,

11 Κεκλωσμένῃ κόκκῳ, ἔργῳ τεχνίτου, λίθοις πολυτελέσι γλύμμαλος σφραγίδος, ἐν δέσει χρυσίῳ, ἔργῳ λιθουργοῦ, εἰς μνημόσυνον ἐν γραφῇ κεκολαμμένῃ κατ' ἀριθμὸν φυλῶν Ἰσραήλ·

12 Στέφανον χρυσοῦν ἐπάνω κιδάρεως, ἐκτύπωμα σφραγίδος ἁγιάσμαλος, καύχημα τιμῆς, ἔργον ἰσχύος, ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν κοσμούμενα ὡραῖα.

13 Πρὸ αὐτοῦ οὐ γέγονε τοιαῦτα ἕως αἰῶνος, οὐκ ἐνεδύσατο ἀλλογενὴς, πλὴν τῶν υἱῶν αὐτοῦ μόνον, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτοῦ διαπαντός.

14 Θυσίαι αὐτοῦ ὁλοκαρπωθήσονται καθημέραν ἐνδελεχῶς δίς.

15 Ἐπλήρωσε Μωυσῆς τὰς χεῖρας, καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ· ἐγενήθη αὐτῷ εἰς

διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἐν ἡμέραις οὐρανοῦ, λειτουργεῖν αὐτῷ ἅμα καὶ ἱερατεύειν, καὶ εὐλογεῖν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

16 Ἐξελέξατο αὐτὸν ἀπὸ παντὸς ζῶντος, προσαγαγεῖν κάρπωσιν Κυρίῳ, θυμίαμα καὶ εὐωδίαν εἰς μνημόσυνον, ἐξιλάσκεσθαι περὶ σοῦ λαοῦ σου.

17 Ἔδωκεν αὐτὸν ἐν ἐντολαῖς αὐτοῦ, ἐξουσίαν ἐν διαθήκαις κριμάτων, διδάξαι τὸν Ἰακὼβ τὰ μαρτύρια, καὶ ἐν νόμῳ αὐτοῦ φωτίσαι Ἰσραήλ.

18 Ἐπεσυνέχησαν αὐτῷ ἀλλότριοι, καὶ ἐζήλωσαν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἄνδρες οἱ περὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν, καὶ ἡ συναγωγὴ Κορὲ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ.

19 Εἶδε Κύριος καὶ ἐκ εὐδόκησε, καὶ συνετελέσθησαν ἐν θυμῷ ὀργῆς· ἐποίησεν αὐτοῖς τέρατα, καταναλῶσαι ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ.

20 Καὶ προσέθηκεν Ἀαρὼν δόξαν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν· ἀπαρχὰς πρωτογεννημάτων ἐμέρισεν αὐτοῖς· ἄρτον ἐν πρώτοις ἡτοίμασε πλησμονήν.

21 Καὶ γὰρ θυσίας Κυρίου φάγονται, ἃς ἔδωκεν αὐτῷ τε καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ.

22 Πλὴν ἐν γῇ λαοῦ οὐ κληρονομήσει, καὶ μερὶς ἐκ ἔστιν αὐτῷ ἐν λαῷ, αὐτὸς γὰρ μερίς σε, κληρονομία.

23 Καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ τρίτος εἰς δόξαν, ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν ἐν φόβῳ Κυρίου, καὶ στῆσαι αὐτὸν ἐν τροπῇ λαοῦ, ἐν ἀγαθότητι προθυμίας ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσατο περὶ τοῦ Ἰσραήλ.

24 Διὰ τοῦτο ἐστάθη αὐτῷ διαθήκη εἰρήνης, προστάτην ἁγίων καὶ λαῷ αὐτοῦ, ἵνα αὐτῷ ᾖ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἱερωσύνης μεγαλεῖον εἰς τοὺς αἰῶνας.

25 Καὶ διαθήκην τῷ Δαυὶδ υἱῷ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, κληρονομία βασιλέως υἱοῦ ἐξ υἱοῦ μόνου· κληρονομία Ἀαρὼν καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ.

26 Δώη ὑμῖν σοφίαν ἐν καρδίᾳ ὑμῶν, κρίνειν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα μὴ ἀφανισθῇ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς γενεὰς αὐτῶν.

Κεφ. μς'. 46.

ΚΡΑΤΑΙΟΣ ἐν πολέμοις Ἰησοῦς Ναυῆ, καὶ διάδοχος Μωυσῆ ἐν προφητείαις· ὃς ἐγένετο κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μέγας ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, ἐκδικῆσαι ἐπεγειρομένους ἐχθροὺς, ὅπως κληρονομήσῃ τὸν Ἰσραήλ.

2 Ὡς ἐδοξάσθη ἐν τῷ ἐπᾶ-

ραι χεῖρας αὐτῆ, καὶ τῷ ἐκκλῖναι ῥομφαίαν ἐπὶ πόλεις;

3 Τίς πρότερον αὐτῆ ἔτως ἔση; τὰς γὰρ πολεμίας Κύριος αὐτὸς ἐπήγαγεν.

4 Οὐχὶ ἐν χειρὶ αὐτῆ ἀνεπόδισεν ὁ ἥλιος, καὶ μία ἡμέρα ἐγενήθη πρὸς δύο;

5 Ἐπεκαλέσατο τὸν ὕψιστον δυνάστην, ἐν τῷ θλίψαι αὐτὸν ἐχθροὺς κυκλόθεν· καὶ ἐπήκουσεν αὐτῶν μέγας Κύριος

6 Ἐν λίθοις χαλάζης δυνάμεως κραταιᾶς· κατέῤῥαξεν ἐπ' ἔθνος πόλεμον, καὶ ἐν καταβάσει ἀπώλεσεν ἀνθεστηκότας· ἵνα γνῶσιν ἔθνη πανοπλίαν αὐτῶν, ὅτι ἐναντίον Κυρίου ὁ πόλεμος αὐτῆ, καὶ γὰρ ἐπηκολούθησεν ὀπίσω δυνάστου.

7 Καὶ ἐν ἡμέραις Μωυσέως ἐποίησεν ἔλεος, αὐτὸς καὶ Χαλὲβ υἱὸς Ἰεφοννῆ, ἀντιστῆναι ἔναντι ἐχθρῶν, κωλῦσαι λαὸν ἀπὸ ἁμαρτίας, καὶ κοπάσαι γογγυσμὸν πονηρίας.

8 Καὶ αὐτοὶ δύο ὄντες διεσώθησαν ἀπὸ ἑξακοσίων χιλιάδων πεζῶν, εἰσαγαγεῖν αὐτὰς εἰς κληρονομίαν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

9 Καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος τῷ Χαλὲβ ἰσχὺν, καὶ ἕως γήρους διέμεινεν αὐτῷ, ἐπιβῆναι αὐτὸν ἐπὶ ὕψος τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆ κατέσχε κληρονομίαν·

10 Ὅπως ἴδωσι πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι καλὸν τὸ πορεύεσθαι ὀπίσω Κυρίου.

11 Καὶ οἱ κριταὶ ἕκαστος τῷ αὐτῆ ὀνόματι, ὅσων οὐκ ἐξεπόρνευσεν ἡ καρδία, καὶ ὅσοι οὐκ ἀπεστράφησαν ἀπὸ Κυρίου, εἴη τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐν εὐλογίαις.

12 Τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἀναθάλοι ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀντικαλλασσόμενον, ἐφ' υἱοῖς δεδοξασμένων αὐτῶν.

13 Ἠγαπημένος ὑπὸ Κυρίου αὐτῆ Σαμουὴλ προφήτης Κυρίου κατέστησε βασιλείαν, καὶ ἔχρισεν ἄρχοντας ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτῆ.

14 Ἐν νόμῳ Κυρίου ἔκρινε συναγωγὴν, καὶ ἐπεσκέψατο Κύριος τὸν Ἰακώβ.

15 Ἐν πίστει αὐτῆ ἠκριβάσθη προφήτης, καὶ ἐγνώσθη ἐν πίστει αὐτῆ πιστὸς ὁράσεως.

16 Καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον δυνάστην, ἐν τῷ θλίψαι ἐχθροὺς αὐτοῦ κυκλόθεν, ἐν προσφορᾷ ἀρνὸς γαλαθηνῆ.

17 Καὶ ἐβρόντησεν ἀπ' οὐρανῆ Κύριος, καὶ ἐν ἤχῳ μεγάλῳ ἀκουστὴν ἐποίησε τὴν φωνὴν αὐτῆ.

18 Καὶ ἐξέτριψεν ἡγεμόνας Τυρίων, καὶ πάντας ἄρχοντας Φυλιστιείμ.

19 Καὶ πρὸ καιροῦ κοιμήσεως

αἰῶνα ἐπεμαρτύρατο ἔναντι Κυρίε καὶ χριστοῦ, Χρήματα καὶ ἕως ὑποδημάτων ἀπὸ πάσης σαρκὸς οὐκ εἴληφα· καὶ οὐκ ἐνεκάλεσεν αὐτῷ ἄνθρωπος.

20 Καὶ μετὰ τὸ ὑπνῶσαι αὐτὸν προεφήτευσε, καὶ ὑπέδειξε βασιλεῖ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, καὶ ἀνύψωσεν ἐκ γῆς τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἐν προφητείᾳ ἐξαλεῖψαι ἀνομίαν λαοῦ.

Κεφ. μζ. 47.

ΚΑΙ μετὰ τοῦτο ἀνέστη Νάθαν προφητεύειν ἐν ἡμέραις Δαυίδ.

2 Ὡσπερ στέαρ ἀφωρισμένον ἀπὸ σωτηρίου, οὕτως Δαυὶδ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

3 Ἐν λέουσιν ἔπαισεν ὡς ἐν ἐρίφοις, καὶ ἐν ἄρκοις ὡς ἐν ἄρνασι προβάτων.

4 Ἐν νεότητι αὐτοῦ οὐχὶ ἀπέκτεινε γίγαντα, καὶ ἐξῆρεν ὀνειδισμὸν ἐκ λαοῦ, ἐν τῷ ἐπᾶραι χεῖρα ἐν λίθῳ σφενδόνης, καὶ καταβαλεῖν γαυρίαμα Γολιάθ;

5 Ἐπεκαλέσατο γὰρ Κύριον τὸν ὕψιστον, καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ κράτος ἐξᾶραι ἄνθρωπον δυνατὸν ἐν πολέμῳ, ἀνυψῶσαι κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

6 Οὕτως ἐν μυριάσιν ἐδόξασεν αὐτὸν, καὶ ἤνεσεν αὐτὸν ἐν εὐλογίαις Κυρίε, ἐν τῷ φέρεσθαι αὐτῷ διάδημα δόξης.

7 Ἐξέτριψε γὰρ ἐχθροὺς κυκλόθεν, καὶ ἐξεδένωσε Φυλιστιείμ τοὺς ὑπεναντίους· ἕως σήμερον συνέτριψεν αὐτῶν κέρας.

8 Ἐν παντὶ ἔργῳ αὐτοῦ ἔδωκεν ἐξομολόγησιν· ἀγίῳ ὑψίστῳ ῥήμασι δόξης ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ ὕμνησε, καὶ ἠγάπησε τὸν ποιήσαντα αὐτόν.

9 Καὶ ἔστησε ψαλτῳδοὺς κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐξ ἦχε αὐτῶν γλυκαίνει μέλη.

10 Ἔδωκεν ἐν ἑορταῖς εὐπρέπειαν, καὶ ἐκόσμησε καιροὺς μέχρι συντελείας· ἐν τῷ αἰνεῖν αὐτοὺς τὸ ἅγιον ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πρωῒ ἠχεῖν τὸ ἁγίασμα.

11 Κύριος ἀφεῖλε τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀνύψωσεν εἰς αἰῶνα τὸ κέρας αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην βασιλέων καὶ θρόνον δόξης ἐν τῷ Ἰσραήλ.

12 Μετὰ τοῦτο ἀνέστη υἱὸς ἐπιστήμων, καὶ δι' αὐτὸν κατέλυσεν ἐν πλατυσμῷ.

13 Σαλωμὼν ἐβασίλευσεν ἐν ἡμέραις εἰρήνης, ᾧ ὁ Θεὸς καὶ ἐπαυσε κυκλόθεν, ἵνα στήσῃ οἶκον ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ ἑτοιμάσῃ ἁγίασμα εἰς τὸν αἰῶνα.

14 Ὡς ἐσοφίσθης ἐν νεότητί σου, καὶ ἐνεπλήσθης ὡς ποταμὸς συνέσεως.

15 Γῆν ἐπεκάλυψεν ἡ ψυχή σε, καὶ ἐνέπλησας ἐν παραβολαῖς αἰνιγμάτων.

16 Εἰς νήσους πόρρω ἀφίκετο τὸ ὄνομά σε, καὶ ἠγαπήθης ἐν τῇ εἰρήνῃ σε.

17 Ἐν ᾠδαῖς καὶ παροιμίαις καὶ παραβολαῖς, καὶ ἐν ἑρμηνείαις ἐθαύμασάν σε χῶραι.

18 Ἐν ὀνόματι Κυρίε τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐπικεκλημένε Θεὸς Ἰσραὴλ, συνήγαγες ὡς κασσίτερον τὸ χρυσίον, καὶ ὡς μόλιβδον ἐπλήθυνας ἀργύριον.

19 Παρενέκλινας τὰς λαγόνας σε γυναιξὶ, καὶ ἐνεξεσιάσθης ἐν τῷ σώματί σε.

20 Ἔδωκας μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σε, καὶ ἐβεβήλωσας τὸ σπέρμα σε, ἐπαγαγεῖν ὀργὴν ἐπὶ τὰ τέκνα σε, καὶ κατενύγην ἐπὶ τῇ ἀφροσύνῃ σε,

21 Γενέσθαι δίχα τυραννίδα, καὶ ἐξ Ἐφραὶμ ἄρξαι βασιλείαν ἀπειθῆ.

22 Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ καταλίπῃ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ διαφθαρῇ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ· ἐὰν μὴ ἐξαλείψῃ ἐκλεκτὸν ἔκγονα, καὶ σπέρμα τοῦ ἀγαπήσαντος αὐτὸν οὐ μὴ ἐξάρῃ· καὶ τῷ Ἰακὼβ ἔδωκε κατάλειμμα, καὶ τῷ Δαυὶδ ἐξ αὐτοῦ ῥίζαν.

23 Καὶ ἀνεπαύσατο Σαλωμὼν μετὰ τῶν πατέρων, καὶ κατέλιπε μετ' αὐτὸν ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, λαῷ ἀφροσύνην καὶ ἐλασσόμενον συνέσει, Ῥοβοὰμ, ὃς ἀπέστησε λαὸν ἐκ βελῆς αὐτοῦ· καὶ Ἱεροβοὰμ υἱὸν Ναβὰτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκε τῷ Ἐφραὶμ ὁδὸν ἁμαρτίας.

24 Καὶ ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν σφόδρα, ἀποσῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν.

25 Καὶ πᾶσαν πονηρίαν ἐξεζήτησαν, ἕως ἐκδίκησις ἔλθῃ ἐπ' αὐτούς.

Κεφ. μή. 48.

ΚΑΙ ἀνέστη Ἠλίας προφήτης ὡς πῦρ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπὰς ἐκαίετο.

2 Ὃς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς λιμὸν, καὶ τῷ ζήλῳ αὐτοῦ ὠλιγοποίησεν αὐτούς.

3 Ἐν λόγῳ Κυρίε ἀνέσχεν οὐρανὸν, κατήγαγεν ἅπαξ τρὶς πῦρ.

4 Ὡς ἐδοξάσθης Ἠλία ἐν τοῖς θαυμασίοις σε; καὶ τίς ὅμοιός σοι καυχᾶσθαι;

5 Ὁ ἐγείρας νεκρὸν ἐκ θανάτε καὶ ἐξ ᾅδε ἐν λόγῳ ὑψίστε·

6 Ὁ καταγαγὼν βασιλεῖς εἰς ἀπώλειαν, καὶ δεδοξασμένους ἀπὸ κλίνης αὐτῶν·

7 Ὁ ἀκούων ἐν Σινᾷ ἔλεγμὸν, καὶ ἐν Χωρὴβ κρίματα ἐκδικήσεως·

8 Ὁ χρίων βασιλεῖς εἰς ἀντ-
απόδομα, καὶ προφήτας διαδό-
χους μετ' αὐτόν·

9 Ὁ ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι
πυρὸς ἐν ἅρματι ἵππων πυ-
ρίνων·

10 Ὁ καταγραφεὶς ἐν ἐλεγ-
μοῖς εἰς καιροὺς, κοπάσαι ὀργὴν
πρὸ θυμοῦ, καὶ ἐπιστρέψαι καρ-
δίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν, καὶ κατα-
στῆσαι φυλὰς Ἰακώβ.

11 Μακάριοι οἱ ἰδόντες σε,
καὶ οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοσμημένοι·
καὶ γὰρ ἡμεῖς ζωῇ ζησόμεθα.

12 Ἠλίας, ὃς ἐν λαίλαπι
ἐσκεπάσθη· καὶ Ἐλισαιὲ ἐνε-
πλήσθη πνεύματος αὐτοῦ· καὶ
ἐν ἡμέραις αὐτοῦ οὐκ ἐσαλεύθη
ὑπὸ ἄρχοντος, καὶ οὐ κατεδυνά-
σευσεν αὐτὸν οὐδείς.

13 Πᾶς λόγος οὐχ ὑπερῆρεν
αὐτὸν, καὶ ἐν κοιμήσει ἐπροφή-
τευσε τὸ σῶμα αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐν ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε
τέρατα, καὶ ἐν τελευτῇ θαυ-
μάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ.

15 Ἐν πᾶσι τούτοις οὐ μετε-
νόησεν ὁ λαὸς, καὶ οὐκ ἀπέστησαν
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν, ἕως ἐπρονο-
μεύθησαν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν,
καὶ ἐσκορπίσθησαν ἐν πάσῃ τῇ
γῇ· καὶ κατελείφθη ὁ λαὸς ὀ-
λιγοστὸς, καὶ ἄρχων τῷ οἴκῳ
Δαυίδ.

16 Τινὲς μὲν αὐτῶν ἐποίησαν
τὸ ἀρεστὸν, τινὲς δὲ ἐπλήθυναν
ἁμαρτίας.

17 Ἐζεκίας ὠχύρωσε τὴν πό-
λιν αὐτοῦ, καὶ εἰσήγαγεν εἰς μέ-
σον αὐτῶν τὴν Γώγ· ὤρυξε σι-
δήρῳ ἀκρότομον, καὶ ᾠκοδόμησε
κρήνας εἰς ὕδατα.

18 Ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη
Σενναχηρὶμ, καὶ ἀπέστειλε Ῥα-
ψάκην, καὶ ἀπῆρε· καὶ ἐπῆρεν τὴν
χεῖρ αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν, καὶ ἐμεγα-
λαύχησεν ὑπερηφανίᾳ αὐτοῦ.

19 Τότε ἐσαλεύθησαν καρ-
δίαι καὶ χεῖρες αὐτῶν, καὶ ὠδίνη-
σαν ὡς αἱ τίκτουσαι.

20 Καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν Κύ-
ριον τὸν ἐλεήμονα, ἐκπετάσαντες
τὰς χεῖρας αὐτῶν πρὸς αὐτόν·
καὶ ὁ ἅγιος ἐξ οὐρανοῦ ταχὺ
ἐπήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐλυτρώσατο
αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἡσαΐου.

21 Ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν
τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐξέτριψεν αὐ-
τοὺς ὁ ἄγγελος αὐτοῦ.

22 Ἐποίησε γὰρ Ἐζεκίας τὸ
ἀρεσὸν Κυρίῳ, καὶ ἐνίσχυσεν ἐν
ὁδοῖς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
ἃς ἐνετείλατο Ἡσαΐας ὁ προ-
φήτης ὁ μέγας, καὶ πιστὸς ἐν
ὁράσει αὐτοῦ.

23 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ
ἀνεπόδισεν ὁ ἥλιος, καὶ προσ-
έθηκε ζωὴν βασιλεῖ.

24 Πνεύματι μεγάλῳ εἶδε
τὰ ἔσχατα, καὶ παρεκάλεσε
τοὺς πενθοῦντας ἐν Σιών.

25 Ἕως τοῦ αἰῶνος ὑπέδειξε

τὰ ἐσόμενα, καὶ τὰ ἀπόκρυφα πρὶν παραγενέσθαι αὐτά.

Κεφ. μθ'. 49.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ Ἰωσίου εἰς σύνθεσιν θυμιάματος, ἐσκευασμένον ἔργῳ μυρεψοῦ, ἐν παντὶ στόματι ὡς μέλι γλυκανθήσεται, καὶ ὡς μουσικὰ ἐν συμποσίῳ οἶνος.

2 Αὐτὸς κατευθύνθη ἐν ἐπιστροφῇ λαοῦ, καὶ ἐξῆρε βδελύγματα ἀνομίας.

3 Κατεύθυνε πρὸς Κύριον τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἐν ἡμέραις ἀνόμων κατίσχυσε τὴν εὐσέβειαν.

4 Πάρεξ Δαυὶδ, καὶ Ἐζεκίου, καὶ Ἰωσίου, πάντες πλημμέλειαν ἐπλημμέλησαν· καθέλιπον γὰρ τὸν νόμον τοῦ ὑψίστου, οἱ βασιλεῖς Ἰούδα ἐξέλιπον.

5 Ἔδωκαν γὰρ τὸ κέρας αὐτῶν ἑτέροις, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν ἔθνει ἀλλοτρίῳ.

6 Ἐνεπύρισαν ἐκλεκτὴν πόλιν ἁγιάσματος, καὶ ἠρήμωσαν τὰς ὁδὸς αὐτῆς ἐν χειρὶ Ἱερεμίου.

7 Ἐκάκωσαν γὰρ αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἐν μήτρᾳ ἡγιάσθη προφήτης ἐκριζοῦν καὶ κακοῦν καὶ ἀπολλύειν, ὡσαύτως οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν.

8 Ἰεζεκιὴλ ὃς εἶδεν ὅρασιν δόξης, ἣν ὑπέδειξεν αὐτῷ ἐπὶ ἅρματος χερουβίμ.

9 Καὶ γὰρ ἐμνήσθη τῶν ἐχθρῶν ἐν ὄμβρῳ, καὶ ἠγαθῶσαι τὸς εὐθύνοντας ὁδός.

10 Καὶ τῶν δώδεκα προφητῶν τὰ ὀστᾶ ἀναθάλοι ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν· παρεκάλεσε δὲ τὸν Ἰακὼβ, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτὸς ἐν πίστει ἐλπίδος.

11 Πῶς μεγαλύνωμεν τὸν Ζοροβάβελ; καὶ αὐτὸς ὡς σφραγὶς ἐπὶ δεξιᾶς χειρός.

12 Οὕτως Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσεδὲκ· οἳ ἐν ἡμέραις αὐτῶν ᾠκοδόμησαν οἶκον, καὶ ἀνύψωσαν λαὸν ἅγιον Κυρίῳ ἡτοιμασμένον εἰς δόξαν αἰῶνος.

13 Καὶ Νεεμίᾳ ἐπὶ πολὺ τὸ μνημόσυνον, ὃς ἐγείραντος ἡμῖν τείχη πεπτωκότα, καὶ στήσαντος πύλας καὶ μοχλὸς, καὶ ἀνεγείραντος τὰ οἰκόπεδα ἡμῶν.

14 Οὐδὲ εἷς ἐκτίσθη οἷος Ἐνὼχ τοιοῦτος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ γὰρ αὐτὸς ἀνελήφθη ἀπὸ τῆς γῆς.

15 Οὐδὲ ὡς Ἰωσὴφ ἐγεννήθη ἀνὴρ, ἡγέμενος ἀδελφῶν, στήριγμα λαοῦ, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐπεσκέπησαν.

16 Σὴμ καὶ Σὴθ ἐν ἀνθρώποις ἐδοξάσθησαν, καὶ ὑπὲρ πᾶν ζῶον ἐν τῇ κτίσει Ἀδάμ.

Κεφ. ν'. 50.

ΣΙΜΩΝ Ὀνίᾳ υἱὸς ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃς ἐν ζωῇ αὐτοῦ ὑπέρραψεν οἶκον, καὶ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἰσεδώσωσε τὸν ναόν·

2 Καὶ ὑπ' αὐτῆ ἐθεμελιώθη ὕψος διπλῆς ἀνάλημμα ὑψηλὸν περιβόλε ἱερᾶ.

3 Ἐν ἡμέραις αὐτῆ ἡλατλώθη ἀποδοχεῖον ὑδάτων, χαλκὸς ὡσεὶ θαλάσσης τὸ περίμετρον.

4 Ὁ φροντίζων ϑ λαᾶ αὐτῆ ἀπὸ πλώσεως, καὶ ἐνισχύσας πόλιν ἐμπολιορκῆσαι,

5 Ὡς ἐδοξάσθη ἐν περιτροφῆ λαᾶ, ἐν ἐξόδῳ οἴκε καταπετάσματος;

6 Ὡς ἀστὴρ ἑωθινὸς ἐν μέσῳ νεφέλης, ὡς σελήνη πλήρης ἐν ἡμέραις,

7 Ὡς ἥλιος ἐκλάμπων ἐπὶ ναὸν ὑψίσε, καὶ ὡς τόξον φωτίζον ἐν νεφέλαις δόξης,

8 Ὡς ἄνθος ῥόδων ἐν ἡμέραις νέων, ὡς κρίνα ἐπ' ἐξόδων ὕδατος, ὡς βλαστὸς Λιβάνε ἐν ἡμέραις θέρες,

9 Ὡς πῦρ καὶ λίβανος ἐπὶ πυρείε, ὡς σκεῦος χρυσίε ὁλοσφύρητον κεκοσμημένον παντὶ λίθῳ πολυτελεῖ,

10 Ὡς ἐλαία ἀναθάλλουσα καρπὸς, καὶ ὡς κυπάρισσος ὑψουμένη ἐν νεφέλαις.

11 Ἐν τῷ ἀναλαμβάνειν αὐτὸν στολὴν δόξης, καὶ ἐνδιδύσκεσθαι αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος, ἐν ἀναβάσει θυσιαστηρίε ἁγίε ἐδόξασε περιβολὴν ἁγιάσματος.

12 Ἐν δὲ τῷ δέχεσθαι μέλη ἐκ χειρῶν ἱερέων, καὶ αὐτὸς ἑστὼς παρ' ἑστχάρα βωμᾶ, κυκλόθεν αὐτοῦ στέφανος ἀδελφῶν, ὡς βλάστημα κέδρε ἐν τῷ λιβάνῳ· καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν ὡς στελέχη φοινίκων,

13 Καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν ἐν δόξῃ αὐτῶν· καὶ προσφορὰ Κυρίε ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ.

14 Καὶ συντέλειαν λειτεργῶν ἐπὶ βωμῶν, κοσμῆσαι προσφορὰν ὑψίσε παντοκράτορος,

15 Ἐξέτεινεν ἐπὶ σπουδείου χεῖρα αὐτᾶ, καὶ ἔσπεισεν ἐξ αἵματος σαφυλῆς· ἐξέχεεν εἰς θεμέλια θυσιαστηρίε ὀσμὴν εὐωδίας ὑψίσῳ πάμβασιλεῖ.

16 Τότε ἀνέκραγον υἱοὶ Ἀαρὼν, ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς ἤχησαν· ἀκοὴν ἐποίησαν φωνὴν μεγάλην εἰς μνημόσυνον ἔναντι ὑψίσε.

17 Τότε πᾶς ὁ λαὸς κοινῇ κατέσπευσε, καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τ γῆν, προσκυνῆσαι τῷ Κυρίῳ αὐτῶν παντοκράτορι Θεῷ τῷ ὑψίσῳ.

18 Καὶ ἤνεσαν οἱ ψαλμῳδοὶ ἐν φωναῖς αὐτῶν, ἐν πλείσῳ οἴκῳ ἐγλυκάνθη μέλος.

19 Καὶ ἐδεήθη ὁ λαὸς Κυρίε ὑψίσε ἐν προσευχῇ κατέναντι

ἐλεήμονος, ἕως συνελεσθῇ κόσμος Κυρίῳ, καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἐτελείωσαν.

20 Τότε καταβὰς ἐπῆρε χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἐκκλησίαν υἱῶν Ἰσραὴλ, δοῦναι εὐλογίαν Κυρίῳ ἐκ χειλέων αὐτοῦ, καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ καυχᾶσθαι.

21 Καὶ ἐδευτέρωσεν ἐν προσκυνήσει ἐπιδείξασθαι τὴν εὐλογίαν παρὰ ὑψίστου.

22 Καὶ νῦν εὐλογήσατε τῷ Θεῷ πάντες τῷ μεγαλοποιοῦντι πάντη, τὸν ὑψοῦντα ἡμέρας ἡμῶν ἐκ μήτρας, καὶ ποιοῦντα μεθ' ἡμῶν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

23 Δῴη ἡμῖν εὐφροσύνην καρδίας, καὶ γενέσθαι εἰρήνην ἐν ἡμέραις ἡμῶν ἐν Ἰσραὴλ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος,

24 Ἐμπιστεῦσαι μεθ' ἡμῶν τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ λυτρωσάσθω ἡμᾶς.

25 Ἔν δυσὶν ἔθνεσι προσώχθισεν ἡ ψυχή μου, καὶ τὸ τρίτον οὐκ ἔστιν ἔθνος.

26 Οἱ καθήμενοι ἐν ὄρει Σαμαρείας, Φυλιστιείμ, καὶ ὁ λαὸς μωρὸς ὁ κατοικῶν ἐν Σικίμοις.

27 Παιδείαν συνέσεως καὶ ἐπιστήμης ἐχάραξα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, Ἰησοῦς υἱὸς Σειρὰχ Ἱεροσολυμίτης, ὃς ἀνώμβρησε σοφίαν ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ.

28 Μακάριος ὃς ἐν τούτοις ἀναστραφήσεται, καὶ ὁ θεὶς αὐτὰ ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ σοφισθήσεται.

29 Ἐὰν γὰρ αὐτὰ ποιήσῃ, πρὸς πάντα ἰσχύσει, ὅτι φῶς Κυρίου τὸ ἴχνος αὐτοῦ.

Κεφ. ναʹ. 51.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΕΙΡΑΧ.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι Κύριε βασιλεῦ, καὶ αἰνέσω σε Θεὸν τὸν σωτῆρά μου, ἐξομολογοῦμαι τῷ ὀνόματί σου,

2 Ὅτι σκεπαστὴς καὶ βοηθὸς ἐγένου μοι, καὶ ἐλυτρώσω τὸ σῶμά μου ἐξ ἀπωλείας, καὶ ἐκ παγίδος διαβολῆς γλώσσης, ἀπὸ χειλέων ἐργαζομένων ψεῦδος, καὶ ἔναντι τῶν παρεστηκότων ἐγένου μοι βοηθὸς,

3 Καὶ ἐλυτρώσω με, κατὰ τὸ πλῆθος ἐλέους καὶ ὀνόματός σου, ἐκ βρυγμῶν ἑτοίμων εἰς βρῶμα, ἐκ χειρὸς ζητούντων τὴν ψυχήν μου, ἐκ πλειόνων θλίψεων ὧν ἔσχον,

4 Ἀπὸ πνιγμοῦ πυρὸς κυκλόθεν, καὶ ἐκ μέσου πυρὸς οὗ οὐκ ἐξέκαυσα,

5 Ἐκ βάθους κοιλίας ᾅδου, καὶ ἀπὸ γλώσσης ἀκαθάρτου, καὶ λόγου ψευδοῦς,

6 Βασιλεῖ διαβολὴ γλώσσης

ἀδίκως ἠγγισεν ἕως θανάτου ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου ἦν σύνεγγυς ᾅδου κάτω.

7 Περιέσχον με πάντοθεν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν· ἐμβλέπων εἰς ἀντίληψιν ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἦν.

8 Καὶ ἐμνήσθην σου ἔλεός σε Κύριε, καὶ τὰ ἐργασίας σου τὰ ἀπ' αἰῶνος· ὅτι ἐξελῇ τοὺς ὑπομένοντάς σε, καὶ σώζεις αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐθνῶν.

9 Καὶ ἀνύψωσα ἐπὶ γῆς ἱκετείαν μου, καὶ ὑπὲρ θανάτου ῥύσεως ἐδεήθην.

10 Ἐπεκαλεσάμην Κύριον πατέρα Κυρίου μου, μή με ἐγκαταλιπεῖν ἐν ἡμέραις θλίψεως, ἐν καιρῷ ὑπερηφάνων ἀβοηθησίας.

11 Αἰνέσω τὸ ὄνομά σου ἐνδελεχῶς, καὶ ὑμνήσω ἐν ἐξομολογήσει· καὶ εἰσηκούσθη ἡ δέησίς μου.

12 Ἔσωσας γάρ με ἐξ ἀπωλείας, καὶ ἐξεῖλω με ἐκ καιροῦ πονηροῦ· διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί καὶ αἰνέσω σοι, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομα Κυρίου,

13 Ἔτι ὢν νεώτερος, πρινὴ πλανηθῆναί με, ἐζήτησα σοφίαν προφανῶς ἐν προσευχῇ μου.

14 Ἔναντι ναοῦ ᾐτήσην περὶ αὐτῆς, καὶ ἕως ἐσχάτων ἐκζητήσω αὐτήν,

15 Ἐξ ἄνθους ὡς πρωκαζούσης σταφυλῆς· εὐφράνθη ἡ καρδία μου ἐν αὐτῇ, ἐπέβη ὁ πούς μου ἐν εὐθύτητι, ἐκ νεότητός μου ἴχνευσα αὐτήν.

16 Ἔκλινα ὀλίγον τὸ οὖς μου, καὶ ἐδεξάμην, καὶ πολλὴν εὗρον ἐμαυτῷ παιδείαν.

17 Προκοπὴ ἐγένετό μοι ἐν αὐτῇ· τῷ διδόντι μοι σοφίαν, δώσω δόξαν.

18 Διενοήθην γὰρ οὗ ποιῆσαι αὐτήν, καὶ ἐζήλωσα τὸ ἀγαθόν, καὶ οὐ μὴ αἰσχυνθῶ.

19 Διαμεμάχηται ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν ποιήσει μου διακριβωσάμην· τὰς χεῖράς μου ἐξεπέτασα πρὸς ὕψος, καὶ τὰ ἀγνοήματα αὐτῆς ἐπένθησα,

20 Τὴν ψυχήν μου κατεύθυνα εἰς αὐτήν, καρδίαν ἐκτησάμην μετ' αὐτῶν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν καθαρισμῷ εὗρον αὐτήν· διὰ τοῦτο οὐ μὴ ἐγκαλειφθῶ.

21 Καὶ ἡ κοιλία μου ἐταράχθη ἐκζητῆσαι αὐτήν· διὰ τοῦτο ἐκτησάμην ἀγαθὸν κτῆμα.

22 Ἔδωκε Κύριος γλῶσσάν μοι μισθόν μου, καὶ ἐν αὐτῇ αἰνέσω αὐτόν.

23 Ἐγγίσατε πρὸς μὲ ἀπαίδευτοι, καὶ αὐλίσθητε ἐν οἴκῳ παιδείας.

24 Διότι ὑστερεῖτε ἐν τούτοις,

καὶ αἱ ψυχαὶ ὑμῶν διψῶσι σφόδρα;

25 Ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, κτήσασθε ἑαυτοῖς ἄνευ ἀργυρίου.

26 Τὸν τράχηλον ὑμῶν ὑπόθετε ὑπὸ ζυγὸν, καὶ ἐπιδεξάσθω ἡ ψυχὴ ὑμῶν παιδείαν, ἐγγύς ἐστιν εὑρεῖν αὐτήν.

27 Ἴδετε ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ὅτι ὀλίγον ἐκοπίασα, καὶ εὗρον ἐμαυτῷ πολλὴν ἀνάπαυσιν.

28 Μετάσχετε παιδείας ἐν πολλῷ ἀριθμῷ ἀργυρίου, καὶ πολὺν χρυσὸν κτήσασθε ἐν αὐτῇ.

29 Εὐφρανθείη ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ, καὶ μὴ αἰσχυνθείητε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

30 Ἐργάζεσθε τὸ ἔργον ὑμῶν πρὸ καιροῦ, καὶ δώσει τὸ μισθὸν ὑμῶν ἐν καιρῷ αὐτοῦ.

ΒΑΡΟΥΧ.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑΙ ἔτοι οἱ λόγοι τῆς βιβλίου, ὃς ἔγραψε Βαρὲχ υἱὸς Νηρίου, υἱοῦ Μαασαίου, υἱοῦ Σεδεκίου, υἱοῦ Ἀσαδίου, υἱοῦ Χελκίου, ἐν Βαβυλῶνι,

2 Ἐν τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ, ἐν ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς, ἐν τῷ καιρῷ, ᾧ ἔλαβον οἱ Χαλδαῖοι τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐνέπρησαν αὐτὴν ἐν πυρί.

3 Καὶ ἀνέγνω Βαρὲχ τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου ἐν ὠσὶν Ἰεχονίου υἱοῦ Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐν ὠσὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τῶν ἐρχομένων πρὸς τὸ βιβλίον,

4 Καὶ ἐν ὠσὶ τῶν δυνατῶν, καὶ υἱῶν τῶν βασιλέων, καὶ ἐν ὠσὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἐν ὠσὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, πάντων τῶν κατοικούντων ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ ποταμοῦ Σούδ.

5 Καὶ ἔκλαιον, καὶ ἐνήστευον, καὶ ηὔχοντο ἐναντίον Κυρίου.

6 Καὶ συνήγαγον ἀργύριον, καθὸ ἐκάστη ἠδύνατο ἡ χείρ,

7 Καὶ ἀπέστειλαν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς Ἰωακεὶμ υἱὸν Χελκίου, υἱοῦ Σαλὼμ, τὸν ἱερέα, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν, τοὺς εὑρεθέντας μετ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ,

8 Ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν τὰ

σκευὴ οἴκε Κυρίε, τὰ ἐξενεχθέντα ἐκ τ̃ ναοῦ, ἀποσρέψαι εἰς γῆν Ἰούδα, τῇ δεκάτῃ τ̃ Σιβὰλ, σκεύη ἀργυρᾶ, ἃ ἐποίησε Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία βασιλεὺς Ἰούδα,

9 Μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβεχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τ̃ Ἰεχονίαν, κ̀ τὰς ἄρχοντας, κ̀ τὰς δεσμώτας, κ̀ τὰς δυνατὰς, κ̀ τ̃ λαὸν τ̃ γ̃ς ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ, κ̀ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα·

10 Καὶ εἶπαν, Ἰδοὺ ἀπεσείλαμεν πρὸς ὑμᾶς ἀργύριον, κ̀ ἀγοράσατε ἐ ἀργυρίε ὁλοκαυτώματα, κ̀ περὶ ἁμαρτίας, κ̀ λίβανον, κ̀ ποιήσατε μάννα, κ̀ ἀνοίσατε ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίε τ̃ Θεοῦ ἡμῶν,

11 Καὶ προσεύξασθε περὶ τ̃ ζωῆς Ναβεχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος, κ̀ εἰς ζωὴν Βαλτάσαρ υἱοῦ αὐτοῦ, ἵνα ὦσιν αἱ ἡμέραι αὐτῶν ὡς αἱ ἡμέραι τ̃ οὐρανοῦ ἐπὶ τ̃ γ̃ς.

12 Καὶ δώσει Κύριος ἰσχὺν ἡμῖν, κ̀ φωτίσει τὰς ὀφθαλμὰς ἡμῶν, κ̀ ζησόμεθα ὑπὸ τ̃ σκιὰν Ναβεχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν Βαλτάσαρ υἱοῦ αὐτοῦ, κ̀ δουλεύσομεν αὐτοῖς ἡμέρας πολλὰς, κ̀ εὑρήσομεν χάριν ἐναντίον αὐτῶν.

13 Καὶ προσεύξασθε περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐκ ἀπέστρεψεν ὁ θυμὸς Κυρίε κ̀ ἡ ὀργὴ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν, ἕως τ̃ ἡμέρας ταύτης.

14 Καὶ ἀναγνώσεσθε τὸ βιβλίον τοῦτο ὃ ἀπεστείλαμεν πρὸς ὑμᾶς, ἐξαίρετον ἐν οἴκῳ Κυρίε, ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς, κ̀ ἐν ἡμέραις καιρῷ,

15 Καὶ ἐρεῖτε, Τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, ἡμῖν δὲ αἰσχύνη τ̃ προσώπων, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνθρώπῳ Ἰούδα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερουσαλὴμ,

16 Καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, κ̀ τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, κ̀ τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς προφήταις ἡμῶν, κ̀ τοῖς πατράσιν ἡμῶν,

17 Ὅτι ἡμάρτομεν ἔναντι Κυρίε,

18 Καὶ ἠπειθήσαμεν αὐτῷ, καὶ ἐκ ἠκούσαμεν τ̃ φωνῆς Κυρίε Θεοῦ ἡμῶν, πορεύεσθαι τοῖς προσάγμασι Κυρίε, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν,

19 Ἀπὸ τ̃ ἡμέρας ἧς ἐξήγαγε Κύριος τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτε· κ̀ ἕως τ̃ ἡμέρας ταύτης ἠμεθα ἀπειθοῦντες πρὸς Κύριον Θεὸν ἡμῶν, κ̀ ἐσχεδιάζομεν πρὸς τὸ μὴ ἀκούειν τ̃ φωνῆς αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐκολλήθη εἰς ἡμᾶς τὰ κακὰ, καὶ ἡ ἀρὰ ἣν συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ παιδὶ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐξήγαγε τὸς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτε, δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

21 Καὶ ἐκ ἠκούσαμεν τ φωνῆς Κυρίε τ Θεοῦ ἡμῶν, κατὰ πάντας τὸς λόγους τ προφητῶν, ὧν ἀπέστειλε πρὸς ἡμᾶς.

22 Καὶ ᾠχόμεθα ἕκαστος ἐν διανοίᾳ καρδίας αὐτοῦ τ πονηρᾶς, ἐργάζεσθαι θεοῖς ἑτέροις, ποιῆσαι τὰ κακὰ κατ' ὀφθαλμὸς Κυρίε Θεοῦ ἡμῶν.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ἔστησε Κύριος τ λόγον αὐτοῦ, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸς δικαστὰς ἡμῶν, τὸς δικάσαντας τ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τὸς ἄρχοντας ἡμῶν, καὶ ἐπὶ ἄνθρωπον Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα,

2 Τοῦ ἀγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, ἃ ἐκ ἐποιήθη ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ, καθὰ ἐποίησεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ,

3 Τοῦ φαγεῖν ἡμᾶς, ἄνθρωπον σάρκας υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπον σάρκας θυγατρὸς αὐτοῦ.

4 Καὶ ἔδωκεν αὐτὸς ὑποχειρίες πάσαις ταῖς βασιλείαις ταῖς κύκλῳ ἡμῶν, εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ ἄβατον ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τοῖς κύκλῳ, ὅ διέσπειρεν αὐτὸς Κύριος ἐκεῖ.

5 Καὶ ἐγενήθησαν ὑποκάτω καὶ ἐκ ἐπάνω, ὅτι ἡμάρτομεν Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦσαι τ φωνῆς αὐτοῦ.

6 Τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, ἡμῖν δὲ καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἡ αἰσχύνη τῶν προσώπων, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

7 Ἃ ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ἡμᾶς, πάντα τὰ κακὰ ταῦτα ἃ ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς.

8 Καὶ ἐκ ἐδεήθημεν τ προσώπε Κυρίε, τ ἀποστρέψαι ἕκαστον ἀπὸ τ νοημάτων τ καρδίας αὐτῶν τ πονηρᾶς.

9 Καὶ ἐγρηγόρησε Κύριος ἐπὶ τοῖς κακοῖς, καὶ ἐπήγαγε Κύριος ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος ὁ Κύριος ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν.

10 Καὶ ἐκ ἠκούσαμεν τ φωνῆς αὐτοῦ, πορεύεσθαι τοῖς προσάγμασι Κυρίε, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν.

11 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἐξήγαγες τ λαόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτε, ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν σημείοις, καὶ ἐν τέρασι, καὶ ἐν δυνάμει μεγάλῃ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη,

12 Ἡμάρτομεν, ἠσεβήσαμεν, ἠδικήσαμεν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαιώμασί σε.

13 Ἀποστραφήτω ὁ θυμός σε ἀφ' ἡμῶν, ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ διέσπειρας ἡμᾶς ἐκεῖ.

14 Εἰσάκουσον Κύριε τ προσευχῆς ἡμῶν κ τ δεήσεως ἡμῶν, κ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἕνεκέν σε, κ δὸς ἡμῖν χάριν κατὰ πρόσωπον τ ἀποικισάντων ἡμᾶς,

15 Ἵνα γνῷ πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπεκλήθη ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ.

16 Κύριε κάτιδε ἐκ οὐ οἶκα οὗ ἁγίᾳ σε, κ ἐννόησον εἰς ἡμᾶς, κ κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σε, κ ἄκουσον.

17 Ἄνοιξον ὀφθαλμούς σε, κ ἴδε, ὅτι οὐχ οἱ τεθνηκότες ἐν τῷ ᾅδῃ, ὧν ἐλήφθη τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπὸ τ σπλάγχνων αὐτῶν, δώσουσι δόξαν κ δικαίωμα τῷ Κυρίῳ·

18 Ἀλλὰ ἡ ψυχὴ ἡ λυπουμένη ἐπὶ τὸ μέγεθος, ὃ βαδίζει κύφον κ ἀσθενῆ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ ἐκλείποντες, κ ἡ ψυχὴ ἡ πεινῶσα, δώσουσί σοι δόξαν, κ δικαιοσύνην, Κύριε.

19 Ὅτι οὐκ ἐπὶ τὰ δικαιώματα τ πατέρων ἡμῶν κ τῶν βασιλέων ἡμῶν ἡμεῖς καταβάλλομεν τ ἔλεον κατὰ πρόσωπόν σε, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν·

20 Ὅτι ἐνέπικας τ θυμόν σε κ τ ὀργήν σε εἰς ἡμᾶς, καθάπερ ἐλάλησας ἐν χειρὶ τ παίδων σε τ προφητῶν·

21 Οὕτως εἶπε Κύριος, Κλίνατε τ ὦμον ὑμῶν, κ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, κ καθίσατε ἐπὶ τ γῆν, ἣν δέδακα τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

22 Καὶ ἐὰν μὴ ἀκούσητε τ φωνῆς Κυρίε, ἐργάσασθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος,

23 Ἐκλείψειν ποιήσω ἐκ πόλεων Ἰούδα κ ἔξωθεν Ἰερουσαλὴμ φωνὴν εὐφροσύνης, κ φωνὴν χαρμοσύνης, φωνὴν νυμφίε, κ φωνὴν νύμφης, κ ἔσαι πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἄβατον ἀπὸ ἐνοικάντων.

24 Καὶ ἐκ ἠκούσαμεν τ φωνῆς σε, ἐργάσασθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος· κ ἔστησας τὰς λόγους σε, οὓς ἐλάλησας ἐν χερσὶ τ παίδων σε τ προφητῶν, ὃ ἐξενεχθῆναι τὰ ὁσα βασιλέων ἡμῶν κ τὰ ὁσα τῶν πατέρων ἡμῶν ἐκ οὗ τόπε αὐτῶν.

25 Καὶ ἰδέ ἐσιν ἐξερριμμένα τῷ καύματι τ ἡμέρας, καὶ τῷ παγετῷ τ νυκτός· κ ἀπεθάνοσαν ἐν πόνοις πονηροῖς, ἐν λιμῷ, κ ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν ἀποσολῇ.

26 Καὶ ἔθηκας τ̀ οἶκον, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σε ἐπ' αὐτῷ, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, διὰ πονηρίαν οἴκε Ἰσραὴλ καὶ οἴκε Ἰούδα.

27 Καὶ ἐποίησας εἰς ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κατὰ πᾶσαν ἐπιείκειάν σε, καὶ κατὰ πάντα οἰκτιρμόν σε τὸν μέγαν,

28 Καθὰ ἐλάλησας ἐν χειρὶ παιδός σε Μωυσῆ, ἐν ἡμέρᾳ ἐντειλαμένε σε αὐτῷ γράψαι τ̀ νόμον σε ἐναντίον υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων,

29 Ἐὰν μὴ ἀκέσητε τ̀ φωνῆς με, ἣ μὴν ἡ βόμβησις ἡ μεγάλη ἡ πολλὴ αὕτη ἀποστρέψει εἰς μικρὰν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ διασπερῶ αὐτὸς ἐκεῖ·

30 Ὅτι ἔγνων ὅτι οὐ μὴ ἀκέσωσί με, ὅτι λαὸς σκληροτράχηλός ἐσι· καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν ἐν γῇ ἀποικισμῦ αὐτῶν,

31 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν· καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν καὶ ὦτα ἀκέοντα,

32 Καὶ αἰνέσουσί με ἐν γῇ ἀποικισμῦ αὐτῶν· καὶ μνησθήσονται τ̀ ὀνόματός με,

33 Καὶ ἀποστρέψουσιν ἀπὸ τ̀ νώτε αὐτῶν τ̀ σκληρᾶ, καὶ ἀπὸ πονηρῶν προσαγμάτων αὐτῶν, ὅτι μνησθήσονται τ̀ ὁδῦ πατέρων αὐτῶν τῶν ἁμαρτόντων ἐναντι Κυρίε.

34 Καὶ ἀποστρέψω αὐτὰς εἰς τ̀ γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς· καὶ πληθυνῶ αὐτὰς, καὶ οὐ μὴ σμικρυνθῶσι.

35 Καὶ στήσω αὐτοῖς διαθήκην αἰώνιον, τ̀ εἶναί με αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν· καὶ οὐ κινήσω ἔτι τὸν λαόν με Ἰσραὴλ ἀπὸ τ̀ γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΥΡΙΕ παντοκράτωρ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ψυχὴ ἐν στενοῖς καὶ πνεῦμα ἀκηδιῶν κέκραγε πρὸς σέ.

2 Ἄκουσον, Κύριε, καὶ ἐλέησον, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σε·

3 Ὅτι σὺ καθήμενος τ̀ αἰῶνα, καὶ ἡμεῖς ἀπολλύμενοι τ̀ αἰῶνα.

4 Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἄκουσον δὴ τ̀ προσευχῆς τ̀ τεθνηκότων Ἰσραὴλ, καὶ υἱῶν τ̀ ἁμαρτανόντων ἐναντίον σε, οἳ οὐκ ἤκουσαν τ̀ φωνῆς σε Θεῦ αὐτῶν, καὶ ἐκολλήθη ἡμῖν τὰ κακά.

5 Μὴ μνησθῇς ἀδικιῶν πατέρων ἡμῶν, ἀλλὰ μνήσθητι χειρός σε καὶ ὀνόματός σε ἐν τῷ καιρῷ τάτῳ.

6 Ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ αἰνέσομέν σε Κύριε·

7 Ὅτι διὰ τοῦτο ἔδωκας τὸν φόβον σου ἐπὶ καρδίαν ἡμῶν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου· καὶ αἰνέσομέν σε ἐν τῇ ἀποικίᾳ ἡμῶν, ὅτι ἀπεστρέψαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν πᾶσαν ἀδικίαν πατέρων ἡμῶν, τῶν ἡμαρτηκότων ἐναντίον σου.

8 Ἰδοὺ ἡμεῖς σήμερον ἐν τῇ ἀποικίᾳ ἡμῶν, οὗ διέσπειρας ἡμᾶς ἐκεῖ εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ εἰς ἀρὰν, καὶ εἰς ὄφλησιν κατὰ πάσας τὰς ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, οἳ ἀπέστησαν ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν.

9 Ἄκουε Ἰσραὴλ ἐντολὰς ζωῆς, ἐνωτίσασθε γνῶναι φρόνησιν.

10 Τί ἐστιν Ἰσραήλ; τί ὅτι ἐν γῇ τῶν ἐχθρῶν εἶ; ἐπαλαιώθης ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, συνεμιάνθης τοῖς νεκροῖς,

11 Προσελογίσθης μετὰ τῶν εἰς ᾅδου,

12 Ἐγκατέλιπες τὴν πηγὴν τῆς σοφίας.

13 Τῇ ὁδῷ τοῦ Θεοῦ εἰ ἐπορεύθης, κατῴκεις ἂν ἐν εἰρήνῃ τὸν αἰῶνα.

14 Μάθε ποῦ ἐστι φρόνησις, ποῦ ἐστιν ἰσχὺς, ποῦ ἐστιν σύνεσις, τοῦ γνῶναι ἅμα ποῦ ἐστι μακροβίωσις καὶ ζωὴ, ποῦ ἐστι φῶς ὀφθαλμῶν καὶ εἰρήνη.

15 Τίς εὗρε τὸν τόπον αὐτῆς, καὶ τίς εἰσῆλθεν εἰς τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς;

16 Ποῦ εἰσιν οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν, καὶ οἱ κυριεύοντες τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς,

17 Οἱ ἐν τοῖς ὀρνέοις τοῦ οὐρανοῦ ἐμπαίζοντες, καὶ τὸ ἀργύριον θησαυρίζοντες, καὶ τὸ χρυσίον ᾧ ἐπεποίθεισαν ἄνθρωποι, καὶ οὐκ ἔστι τέλος τῆς κτήσεως αὐτῶν;

18 Ὅτι οἱ τὸ ἀργύριον τεκταίνοντες καὶ μεριμνῶντες, καὶ οὐκ ἔστιν ἐξεύρεσις τῶν ἔργων αὐτῶν.

19 Ἠφανίσθησαν, καὶ εἰς ᾅδου κατέβησαν, καὶ ἄλλοι ἀνέστησαν ἀντ' αὐτῶν.

20 Νεώτεροι εἶδον φῶς, καὶ κατῴκησαν ἐπὶ τῆς γῆς, ὁδὸν δὲ ἐπιστήμης οὐκ ἔγνωσαν,

21 Οὐδὲ συνῆκαν τρίβους αὐτῆς, οὐδὲ ἀντελάβοντο αὐτῆς· οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν πόρρω ἐγενήθησαν.

22 Οὐδὲ ἠκούσθη ἐν Χανααὰν, οὐδὲ ὤφθη ἐν Θαιμάν.

23 Οἵτε υἱοὶ Ἀγὰρ οἱ ἐκζητοῦντες τὴν σύνεσιν οἱ ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ ἔμποροι τῆς Μερρὰν, καὶ Θαιμὰν, καὶ οἱ μυθολόγοι, καὶ οἱ ἐκζητηταὶ τῆς συνέσεως, ὁδὸν δὲ σοφίας οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ ἐμνήσθησαν τὰς τρίβους αὐτῆς.

24 Ὦ Ἰσραὴλ, ὡς μέγας ὁ

οἶκος τοῦ Θεοῦ; καὶ ἐπιμήκης ὁ τόπος τῆς κτήσεως αὐτοῦ;

25 Μέγας, καὶ οὐκ ἔχει τελευτὴν, ὑψηλὸς καὶ ἀμέτρητος.

26 Ἐκεῖ ἐγεννήθησαν οἱ γίγαντες οἱ ὀνομαστοὶ, ἀπ' ἀρχῆς γενόμενοι εὐμεγέθεις, ἐπιστάμενοι πόλεμον.

27 Οὐ τούτους ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, οὐδὲ ὁδὸν ἐπιστήμης ἔδωκεν αὐτοῖς.

28 Καὶ ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν φρόνησιν, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀβουλίαν αὐτῶν.

29 Τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ κατεβίβασεν αὐτὴν ἐκ τῶν νεφελῶν;

30 Τίς διέβη πέραν τῆς θαλάσσης, καὶ εὗρεν αὐτὴν, καὶ οἴσει αὐτὴν χρυσίου ἐκλεκτοῦ;

31 Οὐκ ἔστιν ὁ γινώσκων τὴν ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ ὁ ἐνθυμούμενος τὴν τρίβον αὐτῆς.

32 Ἀλλ' ὁ εἰδὼς τὰ πάντα γινώσκει αὐτὴν, ἐξεῦρεν αὐτὴν τῇ συνέσει αὐτοῦ· ὁ κατασκευάσας τὴν γῆν εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, ἐνέπλησεν αὐτὴν κτηνῶν τετραπόδων.

33 Ὁ ἀποστέλλων τὸ φῶς καὶ πορεύεται, ἐκάλεσεν αὐτὸ, καὶ ὑπήκουσεν αὐτῷ τρόμῳ.

34 Οἱ δὲ ἀστέρες ἔλαμψαν ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν, καὶ εὐφράνθησαν· ἐκάλεσεν αὐτοὺς, καὶ εἶπον, Πάρεσμεν· ἔλαμψαν μετ' εὐφροσύνης τῷ ποιήσαντι αὐτούς.

35 Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν.

36 Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ.

37 Μετὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη.

Κεφ. δ'. 4.

ΑΥΤΗ ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν, εἰς ζωήν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν, ἀποθανοῦνται.

2 Ἐπιστρέφου Ἰακὼβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς, διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς.

3 Μὴ δῷς ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ.

4 Μακάριοι ἐσμὲν Ἰσραὴλ, ὅτι τὰ ἀρεστὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῖν γνωστά ἐστι.

5 Θαρσεῖτε λαός μου, μνημόσυνον Ἰσραήλ.

6 Ἐπράθητε τοῖς ἔθνεσιν οὐκ εἰς ἀπώλειαν, διὰ τὸ παροργίσαι ὑμᾶς τὸν Θεόν· παρεδόθητε τοῖς ὑπεναντίοις.

7 Παρωξύνατε γὰρ τὸν ποιή-

σαντα ὑμᾶς, θύσαντες δαιμονίοις, καὶ οὐ Θεῷ.

8 Ἐπελάθεσθε τὸν τροφεύσαντα ὑμᾶς Θεὸν αἰώνιον, ἐλυπήσατε δὲ καὶ τὴν ἐκθρέψασαν ὑμᾶς Ἰερουσαλήμ.

9 Εἶδε γὰρ τὴν ἐπελθοῦσαν ὑμῖν ὀργὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε αἱ πάροικοι Σιών, ἐπήγαγέ μοι ὁ Θεὸς πένθος μέγα.

10 Εἶδον γὰρ τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν μου καὶ τῶν θυγατέρων ἣν ἐπήγαγεν αὐτοῖς ὁ αἰώνιος.

11 Ἔθρεψα γὰρ αὐτοὺς μετ' εὐφροσύνης, ἐξαπέστειλα δὲ μετὰ κλαυθμοῦ καὶ πένθους.

12 Μηδεὶς ἐπιχαιρέτω μοι τῇ χήρᾳ καὶ καταλελειμμένῃ ὑπὸ πολλῶν, ἠρημώθην διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν τέκνων μου, διότι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου Θεοῦ,

13 Καὶ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ ἐπορεύθησαν ὁδοῖς ἐντολῶν Θεοῦ, οὐδὲ τρίβους παιδείας ἐν δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ἐπορεύσαντο.

14 Ἐλθέτωσαν αἱ πάροικοι Σιών, καὶ μνήσθητε τῆς αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν μου καὶ θυγατέρων ἣν ἐπήγαγεν αὐτοῖς ὁ αἰώνιος.

15 Ἐπήγαγε γὰρ ἐπ' αὐτοὺς ἔθνος μακρόθεν, ἔθνος ἀναιδὲς καὶ ἀλλόγλωσσον· ὅτι οὐκ ἠσχύνθησαν πρεσβύτην, οὐδὲ παιδίον ἠλέησαν,

16 Καὶ ἀπήγαγον τοὺς ἀγαπητοὺς τῆς χήρας, καὶ ἀπὸ τῆς θυγατέρων τῆς μόνην ἠρήμωσαν.

17 Ἐγὼ δὲ τί δυνατὴ βοηθῆσαι ὑμῖν;

18 Ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν τὰ κακὰ, ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν.

19 Βαδίζετε τέκνα, βαδίζετε, ἐγὼ γὰρ κατελείφθην ἔρημος.

20 Ἐξεδυσάμην τὴν στολὴν τῆς εἰρήνης, ἐνεδυσάμην δὲ σάκκον τῆς δεήσεώς μου· κεκράξομαι πρὸς τὸν αἰώνιον ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

21 Θαρρεῖτε τέκνα, βοήσατε πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ δυνασείας, ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.

22 Ἐγὼ γὰρ ἤλπισα ἐπὶ τῷ αἰωνίῳ τὸ σωτήριον ὑμῶν· καὶ ἦλθέ μοι χαρὰ παρὰ τοῦ ἁγίου ἐπὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ, ἣ ἥξει ὑμῖν ἐν τάχει παρὰ τοῦ αἰωνίου σωτῆρος ὑμῶν.

23 Ἐξέπεμψα γὰρ ὑμᾶς μετὰ κλαυθμοῦ καὶ πένθους, ἀποδώσει δέ μοι ὁ Θεὸς ὑμᾶς μετὰ χαρμοσύνης καὶ εὐφροσύνης εἰς τὸν αἰῶνα.

24 Ὥσπερ γὰρ νῦν ἑωράκασιν αἱ πάροικοι Σιὼν τὴν ὑμετέραν αἰχμαλωσίαν, ἔτως

ὄψονται ἐν τάχει τ̃ παρὰ τ̃ Θεοῦ ὑμῶν σωτηρίαν, ἣ ἐπελεύσεται ὑμῖν μετὰ δόξης μεγάλης κ̀ λαμπρότητος τ̃ αἰωνίου.

25 Τέκνα μακροθυμήσατε τ̃ παρὰ τ̃ Θεᾶ ἐπελθοῦσαν ὑμῖν ὀργήν, κατεδίωξέ σε ὁ ἐχθρὸς, κ̀ ὄψει αὐτ̃ τ̃ ἀπώλειαν ἐν τάχει, κ̀ ἐπὶ τραχήλες αὐτῶν ἐπιβήσῃ.

26 Οἱ τρυφεροί μ̀ ἐπορεύθησαν ὁδὸς τραχείας, ἥρθησαν ὡς ποίμνιον ἡρπασμένον ὑπὸ ἐχθρῶν.

27 Θαρσήσατε τέκνα κ̀ βοήσατε πρὸς τ̃ Θεὸν, ἔσαι γὰρ ὑμῶν ὑπὸ τ̃ ἐπάγοντος μνεία.

28 Ὥσπερ γὰρ ἐγένετο ἡ διάνοια ὑμῶν εἰς τὸ πλανηθῆναι ἀπὸ τ̃ Θεοῦ, δεκαπλασιάσατε ἐπιστραφέντες ζητῆσαι αὐτόν.

29 Ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν ὑμῖν τὰ κακὰ, ἐπάξει ὑμῖν τ̃ αἰώνιον εὐφροσύνην μετὰ τ̃ σωτηρίας ὑμῶν.

30 Θάρσει Ἱερουσαλὴμ, παρακαλέσει σε ὁ ὀνομάσας σε.

31 Δείλαιοι οἱ σὲ κακώσαντες, καὶ ἐπιχαρέντες τῇ σῇ πτώσει.

32 Δείλαιαι αἱ πόλεις αἷς ἐδούλευσαν τὰ τέκνα σε, δειλαία ἡ δεξαμένη τοὺς υἱές σου.

33 Ὥσπερ γὰρ ἐχάρη ἐπὶ τῇ σῇ πτώσει, κ̀ εὐφράνθη ἐπὶ τῷ πτώματί σε, ἕτως λυπηθήσεται ἐπὶ τῇ ἑαυτῆς ἐρημίᾳ.

34 Καὶ περιελῶ αὐτῆς τὸ ἀγαλλίαμα τ̃ πολυοχλίας, κ̀ τὸ γαυριάμα αὐτῆς εἰς πένθος.

35 Πῦρ γὰρ ἐπελεύσεται αὐτῇ παρὰ τ̃ αἰωνίε εἰς ἡμέρας μακρὰς, καὶ κατοικηθήσεται ὑπὸ δαιμονίων τ̃ πλείονα χρόνον.

36 Περίβλεψον πρὸς ἀνατολὰς Ἱερουσαλὴμ, κ̀ ἴδε τὴν εὐφροσύνην τ̃ παρὰ τ̃ Θεοῦ σοι ἐρχομένην.

37 Ἰδὲ ἔρχονται οἱ υἱοί σε ὃς ἐξαπέστειλας, ἔρχονται συνηγμένοι ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν τῷ ῥήματι τ̃ ἁγίε, χαίροντες τῇ τ̃ Θεοῦ δόξῃ.

Κεφ. ε'. 5.

ΕΚΔΥΣΑΙ Ἱερουσαλὴμ τὴν στολὴν τ̃ πένθους κ̀ τ̃ κακώσεώς σε, κ̀ ἔνδυσαι τ̃ εὐπρέπειαν τ̃ παρὰ τ̃ Θεοῦ δόξης εἰς τ̃ αἰῶνα.

2 Περιβαλοῦ τ̃ διπλοΐδα τῆς παρὰ τ̃ Θεοῦ δικαιοσύνης, ἐπίθου τ̃ μίτραν ἐπὶ τ̃ κεφαλήν σε τ̃ δόξης τ̃ αἰωνίε.

3 Ὁ γὰρ Θεὸς δείξει τῇ ὑπ' ἐρανὸν πάσῃ τ̃ σὴν λαμπρότητα.

4 Κληθήσεται γάρ σε τὸ ὄνομα παρὰ θ̄ Θεοῦ εἰς τ̄ αἰῶνα, Εἰρήνη δικαιοσύνης, καὶ δόξα θεοσεβείας.

5 Ἀνάστηθι Ἱερουσαλὴμ, καὶ στῆθι ἐπὶ θ̄ ὑψηλῆ, καὶ περίβλεψαι πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου ἀπὸ ἡλίου δυσμῶν ἕως ἀνατολῶν τῷ ῥήματι θ̄ ἁγίῳ, χαίροντας τῇ θ̄ Θεοῦ μνείᾳ.

6 Ἐξῆλθον γὰρ παρὰ σοῦ πεζοὶ ἀγόμενοι ὑπὸ ἐχθρῶν, εἰσάγει δὲ αὐτοὺς ὁ Θεὸς πρὸς σὲ αἰρομένους μετὰ δόξης ὡς θρόνον βασιλείας.

7 Συνέταξε γὰρ ὁ Θεὸς ταπεινοῦσθαι πᾶν ὄρος ὑψηλὸν, καὶ θῖνας ἀενάους, καὶ φάραγγας πληροῦσθαι εἰς ὁμαλισμὸν τῆς γῆς, ἵνα βαδίσῃ Ἰσραὴλ ἀσφαλῶς τῇ θ̄ Θεοῦ δόξῃ.

8 Ἐσκίασαν δὲ καὶ οἱ δρυμοὶ καὶ πᾶν ξύλον εὐωδίας τῷ Ἰσραὴλ πρασάγματι θ̄ Θεοῦ.

9 Ἡγήσεται γὰρ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ μετ' εὐφροσύνης τῷ φωτὶ τ̄ δόξης αὐτοῦ, σὺν ἐλεημοσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ τῇ παρ' αὐτοῦ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ἐπιστολῆς, ἧς ἀπέστειλεν Ἱερεμίας πρὸς τοὺς ἀχθησομένους αἰχμαλώτους εἰς Βαβυλῶνα ὑπὸ θ̄ βασιλέως τ̄ Βαβυλωνίων, ἀναγγεῖλαι αὐτοῖς καθότι ἐπεταγη αὐτῷ ὑπὸ θ̄ Θεοῦ.

2 Διὰ τὰς ἁμαρτίας ἃς ἡμαρτήκατε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἀχθήσεσθε εἰς Βαβυλῶνα αἰχμάλωτοι ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τ̄ Βαβυλωνίων.

3 Εἰσελθόντες δ̄ν εἰς Βαβυλῶνα, ἔσεσθε ἐκεῖ ἔτη πλείονα καὶ χρόνου μακρὸν, ἕως γενεῶν ἑπτά· μετὰ τοῦτο δὲ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκεῖθεν μετ' εἰρήνης.

4 Νυνὶ δὲ ὄψεσθε ἐν Βαβυλῶνι θεοὺς ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς καὶ ξυλίνους ἐπ' ὤμοις αἰρομένους, δεικνύντας φόβον τοῖς ἔθνεσιν.

5 Εὐλαβήθητε δ̄ν μὴ καὶ ὑμεῖς ἀφομοιωθέντες τοῖς ἀλλοφύλοις ἀφομοιωθῆτε, καὶ φόβος ὑμᾶς λάβῃ ἐπ' αὐτοῖς, ἰδόντας ὄχλον ἔμπροσθεν καὶ

ὄπισθεν αὐτῶν προσκυνοῦντας αὐτά.

6 Εἴπατε δὲ τῇ διανοίᾳ, Σοὶ δεῖ προσκυνεῖν, δέσποτα.

7 Ὁ γὰρ ἄγγελός μου μεθ' ὑμῶν ἐστιν, αὐτός τε ἐκζητῶν τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

8 Γλῶσσα γὰρ αὐτῶν ἐστι κατεξυσμένη ὑπὸ τέκτονος, αὐτά τε περίχρυσα καὶ περιάργυρα, ψευδῆ δ' ἐστὶ, καὶ οὐ δύνανται λαλεῖν.

9 Καὶ ὥσπερ παρθένῳ φιλοκόσμῳ λαμβάνοντες χρυσίον, κατασκευάζουσι στεφάνας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν θεῶν αὐτῶν.

10 Ἔστι δὲ καὶ ὅτε ὑφαιρέμενοι οἱ ἱερεῖς ἀπὸ τῶν θεῶν αὐτῶν χρυσίον καὶ ἀργύριον εἰς ἑαυτὸς καταναλῶσι.

11 Δώσουσι δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ ταῖς ἐπὶ τοῦ στέγους πόρναις· κοσμοῦσί τε αὐτὰς, ὡς ἀνθρώπους, τοῖς ἐνδύμασι, θεοὺς ἀργυροῦς, καὶ θεοὺς χρυσοῦς, καὶ ξυλίνους.

12 Οὗτοι δὲ οὐ διασώζονται ἀπὸ ἰοῦ καὶ βρωμάτων, περιεβλημένων αὐτῶν ἱματισμὸν πορφυροῦν.

13 Ἐκμάσσονται τὸ πρόσωπον αὐτῶν διὰ τὴν ἐκ τῆς οἰκίας κόνιορτον, ὃς ἐστι πλείων ἐπ' αὐτοῖς.

14 Καὶ σκῆπτρον ἔχει ὡς ἄνθρωπος κριτὴς χώρας, ὃς τὴν εἰς αὐτὸν ἁμαρτάνοντα ἐκ ἀνελεῖ.

15 Ἔχει δὲ ἐγχειρίδιον δεξιᾷ, καὶ πέλεκυν· ἑαυτὸν δὲ ἐκ πολέμου καὶ λῃστῶν ἐκ ἐξελεῖται.

16 Ὅθεν γνώριμοί εἰσιν ἐκ ὄντες θεοί· μὴ ἔν φοβηθῆτε αὐτούς.

17 Ὥσπερ γὰρ σκεῦος ἀνθρώπε συντριβὲν ἀχρεῖον γίνεται, τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, καθιδρυμένων αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν πλήρεις εἰσὶ κονιορτοῦ ἀπὸ τῶν ποδῶν τῶν εἰσπορευομένων.

18 Καὶ ὥσπερ τινὶ ἠδικηκότι βασιλέα, περιπεφραγμέναι εἰσὶν αἱ αὐλαὶ, ὡς ἐπὶ θανάτῳ ἀπηγμένῳ· τὰς οἴκας αὐτῶν ὀχυροῦσιν οἱ ἱερεῖς θυρώμασί τε καὶ κλείθροις καὶ μοχλοῖς, ὅπως ὑπὸ τῶν λῃστῶν μὴ συληθῶσι.

19 Λύχνους καίουσι, καὶ πλείους ἢ ἑαυτοῖς, ὧν ἑνὸς δύνανται ἰδεῖν.

20 Ἔστι μὲν ὥσπερ δοκὸς τῆς ἐκ τῆς οἰκίας, τὰς δὲ καρδίας αὐτῶν φασιν ἑκλείχεσθαι τῆς ἀπὸ τῆς γῆς ἑρπετῶν, κατεσθόντων αὐτούς τε καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτῶν ἐκ αἰσθάνονται.

21 Μελανωμένοι τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καπνοῦ τοῦ ἐκ τῆς οἰκίας.

22 Ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐφίπτανται νυκτερίδες, χελιδόνες, καὶ τὰ ὄρνεα, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ αἴλουροι.

23 Ὅθεν γνώσεσθε ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί· μὴ οὖν φοβεῖσθε αὐτά.

24 Τὸ γὰρ χρυσίον ὃ περίκεινται εἰς κάλλος, ἐὰν μή τις ἐκμάξῃ τὸν ἰόν, οὐ μὴ γίλψωσιν, οὐδὲ γὰρ ὅτε ἐχωνεύοντο, ἠσθάνοντο.

25 Ἐκ πάσης τιμῆς ἠγορασμένα ἐστὶν, ἐν οἷς οὐκ ἔστι πνεῦμα.

26 Ἄνευ ποδῶν ἐπ' ὤμοις φέρονται, ἐνδεικνύμενοι τὴν ἑαυτῶν ἀτιμίαν τοῖς ἀνθρώποις.

27 Αἰσχύνονταί τε καὶ οἱ θεραπεύοντες αὐτὰ, διὰ τὸ, εἴποτε ἐπὶ τὴν γῆν πέσῃ, μὴ δι' αὐτῶν ἀνίστασθαι, μήτε ἐάν τις αὐτὸ ὀρθὸν στήσῃ, δι' ἑαυτὸ κινηθήσεται, μήτε ἐὰν κλιθῇ, οὐ μὴ ὀρθωθῇ, ἀλλ' ὥσπερ νεκροῖς τὰ δῶρα αὐτοῖς παρατίθεται.

28 Τὰς δὲ θυσίας αὐτῶν ἀποδόμενοι οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καταχρῶνται· ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ γυναῖκες ἀπ' αὐτῶν ταριχεύσασι, ὅτε πλοχῷ ὅτε ἀδυνάτῳ μὴ μεταδῶσι.

29 Τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἀποκαθημένη καὶ λεχὼ ἅπτονται· γνόντες ἓν ἀπὸ τούτων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ, μὴ φοβηθῆτε αὐτάς.

30 Πόθεν γὰρ κληθείησαν θεοί; ὅτι γυναῖκες παρατιθέασι θεοῖς ἀργυροῖς καὶ χρυσοῖς καὶ ξυλίνοις.

31 Καὶ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν οἱ ἱερεῖς διφρεύκασιν, ἔχοντες τὰς χιτῶνας διερρωγότας, καὶ τὰς κεφαλὰς καὶ τὰς πώγωνας ἐξυρημένους, ὧν αἱ κεφαλαὶ ἀκάλυπτοί εἰσιν.

32 Ὠρύονται δὲ βοῶντες ἐναντίον τῶν θεῶν αὐτῶν, ὥσπερ τινὲς ἐν πανηγύρει νεκρᾷ.

33 Ἀπὸ τῶν ἱματισμῶν αὐτῶν ἀφελόμενοι οἱ ἱερεῖς, ἐνδύσασι τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ παιδία.

34 Οὔτε ἐὰν κακὸν πάθωσιν ὑπό τινος, ἔτε ἐὰν ἀγαθὸν, δυνήσονται ἀνταποδοῦναι· ἔτε καταστῆσαι βασιλέα δύνανται, ἔτε ἀφελέσθαι.

35 Ὡσαύτως ἔτε πλοῦτον, ἔτε χαλκὸν οὐ μὴ δύνωνται διδόναι· ἐάν τις εὐχὴν αὐτοῖς εὐξάμενος μὴ ἀποδῷ, οὐ μὴ ἐπιζητήσωσιν.

36 Ἐκ θανάτου ἄνθρωπον οὐ μὴ ῥύσωνται, ἔτε ἥτλονα ἀπὸ ἰσχυροῦ μὴ ἐξέλωνται.

37 Ἄνθρωπον τυφλὸν εἰς ὅρασιν οὐ μὴ περιποήσωσιν, ἐν ἀνάγκῃ ἄνθρωπον ὄντα οὐ μὴ ἐξέλωνται.

38 Χήραν οὐ μὴ ἐλεήσωσιν, ȣ̓̈τε ὀρφανὸν εὖ ποιήσωσι.

39 Τοῖς ἀπὸ τȣ̃ ὄρȣς λίθοις ὡμοιωμένοι εἰσὶ τὰ ξύλινα, ϗ τὰ περίχρυσα, ϗ τὰ περιάργυρα, οἱ δὲ θεραπεύοντες αὐτὰ καταισχυνθήσονται.

40 Πῶς ȣ̓̃ν νομιςέον ἢ κλητέον ὑπάρχειν αὐτȣ̀ς θεȣ̀ς, ἔτι δὲ ϗ αὐτῶν τ̃ Χαλδαίων ἀτιμαζόντων αὐτά;

41 Οἳ ὅταν ἴδωσιν ἐνεὸν μὴ δυνάμενον λαλῆσαι, προσενεγκάμενοι τ̃ Βῆλον, ἀξιȣ̃σι φωνῆσαι, ὡς δυνατȣ̃ ὄντος αὐτȣ̃ αἰσθέσθαι.

42 Καὶ οὐ δύνανται αὐτοὶ νοήσαντες καταλιπεῖν αὐτὰ, αἴσθησιν γὰρ ȣ̓κ ἔχȣσιν.

43 Αἱ δὲ γυναῖκες περιθέμεναι σχοινία ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐγκάθηνται, θυμιῶσαι τὰ πίτυρα· ὅταν δέ τις αὐτῶν ἐφελκυσθεῖσα ὑπό τινος τ̃ παραπορευομένων κοιμηθῇ, τ̃ πλησίον ὀνειδίζει, ὅτι ȣ̓κ ἠξίωται ὥσπερ ϗ αὐτὴ, ȣ̓̈τε τὸ σχοινίον αὐτῆς διεῤῥάγη.

44 Πάντα τὰ γενόμενα ἐν αὐτοῖς ἐςι ψευδῆ· πῶς ȣ̓̃ν νομιςέον ἢ κλητέον ὡς θεȣ̀ς αὐτȣ̀ς ὑπάρχειν;

45 Ὑπὸ τεκτόνων ϗ χρυσοχόων κατεσκευασμένα εἰσίν· ȣ̓θὲν ἄλλο μὴ γένηται, ἢ ὃ βούλονται οἱ τεχνῖται αὐτὰ γενέσθαι.

46 Αὐτοί τε οἱ κατασκευάζοντες αὐτὰ οὐ μὴ γένωνται πολυχρόνιοι· πῶς τε δὴ μέλλει τὰ ὑπ' αὐτῶν κατασκευασθέντα;

47 Κατέλιπον γὰρ ψεύδη ϗ ὄνειδος τοῖς ἐπιγινομένοις.

48 Ὅταν γὰρ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὰ πόλεμος ϗ κακὰ, βȣλεύονται πρὸς ἑαυτȣ̀ς οἱ ἱερεῖς, πȣ̃ συναποκρυβῶσι μετ' αὐτῶν.

49 Πῶς ȣ̓̃ν ȣ̓κ ἔςιν αἰσθέσθαι ὅτι ȣ̓κ εἰσὶ θεοὶ, οἳ ȣ̓̈τε σώζȣσιν ἑαυτȣ̀ς ἐκ πολέμȣ, ȣ̓̈τε ἐκ κακῶν;

50 Ὑπάρχοντα γὰρ ξύλινα ϗ περίχρυσα ϗ περιάργυρα, γνωσθήσεται μετὰ ταῦτα ὅτι ἐςὶ ψευδῆ.

51 Τοῖς ἔθνεσι πᾶσι τοῖς τε βασιλεῦσι φανερὸν ἔςαι ὅτι ȣ̓κ εἰσὶ θεοὶ, ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ϗ ȣ̓δὲν Θεȣ̃ ἔργον ἐν αὐτοῖς ἐςι.

52 Τίνι ȣ̓̃ν γνωςέον ἐςὶν ὅτι ȣ̓κ εἰσὶ θεοί;

53 Βασιλέα γὰρ χώρας οὐ μὴ ἀναςήσωσιν, ȣ̓̈τε ὑετὸν ἀνθρώποις οὐ μὴ δῶσι.

54 Κρίσιν τε οὐ μὴ διακρίνωσιν ἑαυτῶν, ȣ̓δὲ μὴ ῥύσωνται ἀδίκημα, ἀδύνατοι ὄντες· ὥσπερ γὰρ κορῶναι ἀναμέσον τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ ϗ τ̃ γῆς.

55 Καὶ γὰρ ὅταν ἐμπέσῃ εἰς οἰκίαν θεῶν ξυλίνων ἢ περιχρύσων ἢ περιαργύρων πῦρ, οἱ μὲν ἱερεῖς αὐτῶν φεύξονται καὶ διασωθήσονται, αὐτοὶ δὲ ὥσπερ δοκοὶ μέσοι καλακαυθήσονται.

56 Βασιλεῖ δὲ καὶ πολεμίοις οὐ μὴ ἀντισῶσι· πῶς ἂν ἐκδεκτέον ἢ νομισέον ὅτι εἰσὶ θεοί;

57 Οὔτε ἀπὸ κλεπτῶν, ἅτε ἀπὸ ληστῶν οὐ μὴ διασωθῶσι θεοὶ ξύλινοι, καὶ περιάργυροι, καὶ περίχρυσοι·

58 Ὧν οἱ ἰσχύοντες περιελοῦνται τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ τὰ ἱματισμὸν τὰ περικείμενον αὐτοῖς ἀπελεύσονται ἔχοντες, ἅτε ἑαυτοῖς οὐ μὴ βοηθήσωσιν.

59 Ὥσε κρεῖσσον εἶναι βασιλέα ἐπιδεικνύμενον τὴ ἑαυτῦ ἀνδρείαν, ἢ σκεῦος ἐν οἰκίᾳ χρήσιμον ἐφ᾽ ᾧ κεχρήσεται ὁ κεκτημένος, ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί· ἢ καὶ θύρα ἐν οἰκίᾳ διασώζουσα τὰ ἐν αὐτῇ ὄντα, ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί· καὶ ξύλινος σῦλος ἐν βασιλείοις, ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί.

60 Ἥλιος μὲν γὰρ καὶ σελήνη καὶ ἄστρα ὄντα λαμπρὰ, καὶ ἀποστελλόμενα ἐπὶ χρείας, εὐήκοά εἰσιν.

61 Ὡσαύτως καὶ ἀστραπὴ ὅταν ἐπιφανῇ, εὔοπτός ἐστι· τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ πνεῦμα ἐν πάσῃ χώρᾳ πνεῖ.

62 Καὶ νεφέλαις ὅταν ἐπιταγῇ ὑπὸ τῦ Θεῦ ἐπιπορεύεσθαι ἐφ᾽ ὅλην τὴν οἰκουμένην, συντελοῦσι τὸ ταχθέν.

63 Τό, τε πῦρ ἐξαποσταλὲν ἄνωθεν ἐξαναλῶσαι ὄρη καὶ δρυμὸς, ποιεῖ τὸ συνταχθέν· ταῦτα δὲ ἅτε ταῖς εἰδέαις ἅτε ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν ἀφωμοιωμένα ἐστίν.

64 Ὅθεν ἅτε νομισέον, ἅτε κλητέον ὑπάρχειν αὐτὸς θεὸς, οὐ δυνατῶν ὄντων αὐτῶν ἅτε κρίσιν κρίναι, ἅτε εὖ ποιῆσαι ἀνθρώποις.

65 Γινόντες ἴστε ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ, μὴ φοβηθῆτε αὐτές.

66 Οὔτε γὰρ βασιλεῦσιν οὐ μὴ καταράσωνται, ἅτε μὴ εὐλογήσωσι.

67 Σημεῖά τε ἐν ἔθνεσιν ἐν οὐρανῷ οὐ μὴ δείξωσιν, οὐδὲ ὡς ὁ ἥλιος λάμψουσιν, ἅτε φωτίζουσιν ὡς ἡ σελήνη.

68 Τὰ θηρία αὐτῶν ἐσι κρείττω, ἃ δύνανται ἐκφυγόντα εἰς σκέπην ἑαυτὰ ὠφελῆσαι.

69 Κατ᾽ οὐδένα ἴστε τρόπον ἡμῖν ἐσι φανερὸν ὅτι εἰσὶ θεοί· διὸ μὴ φοβηθῆτε αὐτές.

70 Ὥσπερ γὰρ ἐν σικυηράτῳ προβασκάνιον οὐδὲν φυλάσσον, οὕτως οἱ θεοὶ αὐτῶν εἰσι ξύλινοι καὶ περίχρυσοι καὶ περιάργυροι.

71 Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῇ ἐν κήπῳ ῥάμνῳ, ἐφ' ἧς πᾶν ὄρνεον ἐπικάθηται, ὡσαύτως δὲ καὶ νεκρῷ ἐρριμμένῳ ἐν σκότει ἀφωμοίωνται οἱ θεοὶ αὐτῶν ξύλινοι καὶ περίχρυσοι καὶ περιάργυροι.

72 Ἀπό τε τῆ πορφύρας καὶ τῆ μαρμάρε τῆ ἐπ' αὐτὲς σημομένης γνωσθήσονται ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί· αὐτά τε ἐξ ὑστέρε βρωθήσονται, καὶ ἔσαι ὄνειδος ἐν τῇ χώρα.

73 Κρεῖσσον ἄν ἄνθρωπος δίκαιος οὐκ ἔχων εἴδωλα, ἔσαι γὰρ μακρὰν ἀπὸ ὀνειδισμε.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΑΙΝΕΣΙΣ.

ΚΑΙ συσὰς Ἀζαρίας προσηύξατο ἕτως· καὶ ἀνοίξας τὸ σόμα αὐτῦ ἐν μέσῳ τῦ πυρὸς, εἶπεν,

2 Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σε εἰς τὲς αἰῶνας.

3 Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας, καὶ πάντα τὰ ἔργα σε ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σε, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σε ἀλήθεια.

4 Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴ πόλιν τῶν ἁγίαν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερυσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

5 Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποσῆναι ἀπὸ σε,

6 Καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σε οὐκ ἠκέσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

7 Καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας.

8 Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, καὶ ἐχθίσων ἀποσατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴ γῆν.

9 Καὶ νῦν οὐκ ἔσιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ σόμα ἡμῶν· αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δέλοις σε, καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

10 Μὴ δὴ παραδῷης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σε, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σε,

11 Καὶ μὴ ἀποσήσῃς τὸ ἔλεός σε ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸ ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸ δοῦλόν σε, καὶ Ἰσραὴλ τὸ ἅγιόν σε,

12 Οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

13 Ὅτι, δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

14 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὁλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορὰ, οὐδὲ θυμίαμα, οὐδὲ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐναντίον σε, καὶ εὑρεῖν ἔλεος.

15 Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν,

16 Ὡς ἐν ὁλοκαυτώσει κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτως γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σε σήμερον, καὶ ἐκτελέσαι ὄπισθέν σου· ὅτι οὐκ ἔστι αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί.

17 Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου.

18 Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μετ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

19 Καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε· καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ,

20 Καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης τῆς δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη,

21 Καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

22 Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθαν καὶ πίσσαν καὶ στιππύον καὶ κληματίδα.

23 Καὶ διεχεῖτο ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαρακονταεννέα.

24 Καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν ὃς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

25 Ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου,

26 Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα δρόσου δια-

συρίζον· καὶ ἐκ ἤψατο αὐτῶν τὸ καθόλε τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐκ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοῖς.

27 Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνεν, καὶ ἐδόξαζον, καὶ εὐλόγεν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες,

28 Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

29 Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σε τὸ ἅγιον, καὶ ὑπεραινετὸν καὶ ὑπερυψούμενον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

30 Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σε, καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας.

31 Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, καθήμενος ἐπὶ χερουβὶμ, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

32 Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σε, καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

33 Εὐλογητὸς εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑμνητὸς καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας.

34 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

35 Εὐλογεῖτε οὐρανοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

36 Εὐλογεῖτε ἄγγελοι Κυρίε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

37 Εὐλογεῖτε ὕδατα καὶ πάντα τὰ ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

38 Εὐλογείτω πᾶσα ἡ δύναμις Κυρίε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

39 Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

40 Εὐλογεῖτε ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

41 Εὐλογείτω πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

42 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πνεύματα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

43 Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

46 Εὐλογεῖτε νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

47 Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

44 Εὐλογεῖτε ψύχος καὶ καῦμα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

49 Εὐλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

50 Εὐλογεῖτε ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

51 Εὐλογείτω ἡ γῆ τὸν Κύριον, ὑμνείτω καὶ ὑπερυψούτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

52 Εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

53 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

55 Εὐλογεῖτε θάλασσα καὶ ποταμοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

54 Εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

56 Εὐλογεῖτε κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

57 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

58 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

59 Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

60 Εὐλογεῖτε Ἰσραὴλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

61 Εὐλογεῖτε ἱερεῖς τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

62 Εὐλογεῖτε δοῦλοι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

63 Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

64 Εὐλογεῖτε ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

65 Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαὴλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· ὅτι ἐξείλετο ἡμᾶς ἐξ ᾅδου, καὶ ἐκ χειρὸς θανάτου ἔσωσεν ἡμᾶς· καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ μέσου καμίνου καιομένης φλογὸς, καὶ

ἐκ μέσου πυρὸς ἐρρύσατο ἡμᾶς.

66 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

67 Εὐλογεῖτε πάντες οἱ σεβόμενοι τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τῶν θεῶν, ὑμνεῖτε καὶ ἐξομολογεῖσθε, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΣΩΣΑΝΝΑ.

ΚΑΙ ἦν ἀνὴρ οἰκῶν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωακείμ.

2 Καὶ ἔλαβε γυναῖκα ᾗ ὄνομα Σωσάννα, θυγάτηρ Χελκίου, καλὴ σφόδρα, καὶ φοβουμένη τὸν Κύριον.

3 Καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς δίκαιοι, καὶ ἐδίδαξαν τὴν θυγατέρα αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωυσῆ.

4 Καὶ ἦν Ἰωακεὶμ πλούσιος σφόδρα, καὶ ἦν αὐτῷ παράδεισος γειτνιῶν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πρὸς αὐτὸν προσήρχοντο οἱ Ἰουδαῖοι, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐνδοξότερον πάντων.

5 Καὶ ἀπεδείχθησαν δύο πρεσβύτεροι ἐκ τοῦ λαοῦ κριταὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, περὶ ὧν ἐλάλησεν ὁ δεσπότης, Ὅτι ἐξῆλθεν ἀνομία ἐκ Βαβυλῶνος ἐκ πρεσβυτέρων κριτῶν, οἳ ἐδόκουν κυβερνᾶν τὸν λαόν.

6 Οὗτοι προσεκαρτέρουν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἰωακεὶμ, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ κρινόμενοι.

7 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἀπέτρεχεν ὁ λαὸς μέσον ἡμέρας, εἰσεπορεύετο Σωσάννα, καὶ περιεπάτει ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.

8 Καὶ ἐθεώρουν αὐτὴν οἱ δύο πρεσβύτεροι καθ' ἡμέραν εἰσπορευομένην, καὶ περιπατοῦσαν, καὶ ἐγένοντο ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς,

9 Καὶ διέστρεψαν τὸν ἑαυτῶν νοῦν, καὶ ἐξέκλιναν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τὸν οὐρανὸν, μηδὲ μνημονεύειν κριμάτων δικαίων.

10 Καὶ ἦσαν ἀμφότεροι κατανενυγμένοι περὶ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἀνήγγειλαν ἀλλήλοις τὴν ὀδύνην ἑαυτῶν·

11 Ὅτι ἠσχύνοντο ἀναγγεῖλαι τ̃ ἐπιθυμίαν αὐτῶν, ὅτι ἤθελον συγγενέσθαι αὐτῇ.

12 Καὶ παρετηροῦσαν φιλοτίμως καθ' ἡμέραν ὁρᾶν αὐτήν.

13 Καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ, Πορευθῶμεν δὴ εἰς οἶκον, ὅτι ἀρίστε ὥρα ἐσί.

14 Καὶ ἐξελθόντες διεχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἀνακάμψαντες ἦλθον ἐπιτοαυτὸ, κ̀ ἀνετάζοντες ἀλλήλες τ̃ αἰτίαν, ὡμολόγησαν τ̃ ἐπιθυμίαν αὐτῶν· κ̀ τότε κοινῇ συνετάξαντο καιρὸν, ὅτε αὐτὴν δυνήσονται εὑρεῖν μόνην.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ παρατηρεῖν αὐτὰς ἡμέραν εὔθετον, εἰσῆλθέ ποτε καθὼς χθὲς καὶ τρίτης ἡμέρας μετὰ δύο μόνων κορασίων, καὶ ἐπεθύμησε λέσασθαι ἐν τῷ παραδείσῳ, ὅτι καῦμα ἦν.

16 Καὶ ἐκ ἦν εἰδεὶς ἐκεῖ πλὴν οἱ δύο πρεσβύτεροι κεκρυμμένοι, καὶ παρατηροῦντες αὐτήν.

17 Καὶ εἶπε τοῖς κορασίοις, Ἐνέγκατε δή μοι ἔλαιον καὶ σμήγματα, κ̀ τὰς θύρας τᾶ παραδείσε κλείσατε, ὅπως λέσωμαι.

18 Καὶ ἐποίησαν καθὼς εἶπε, κ̀ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τ̃ παραδείσε, κ̀ ἐξῆλθαν καὶ τὰς πλαγίας θύρας, ἐνέγκαι τὰ προσεταγμένα αὐταῖς, καὶ ἐκ εἶδοσαν τὰς πρεσβυτέρας, ὅτι ἦσαν κεκρυμμένοι.

19 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθοσαν τὰ κοράσια, κ̀ ἀνέσησαν οἱ δύο πρεσβύται, κ̀ ἐπέδραμον αὐτῇ, κ̀ εἶπον,

20 Ἰδὲ αἱ θύραι τ̃ παραδείσε κέκλεινται, κ̀ ἀδεὶς θεωρεῖ ἡμᾶς, κ̀ ἐν ἐπιθυμίᾳ σε ἐσμέν· διὸ συγκατάθε ἡμῖν, κ̀ γενῦ μεθ' ἡμῶν.

21 Εἰ δὲ μὴ, καταμαρτυρήσομέν σε, ὅτι ἦν μετὰ σᾶ νεανίσκος, κ̀ διὰ τᾶτο ἐξαπέσκλας τὰ κοράσια ἀπὸ σᾶ.

22 Καὶ ἀνεσέναξε Σωσάννα, κ̀ εἶπε, Στενά μοι πάνθοθεν· ἐάν τε γὰρ τᾶτο πράξω, θάνατός μοι ἐσίν· ἐάν τε μὴ πράξω, ἐκ ἐκφεύξομαι τὰς χεῖρας ὑμῶν.

23 Αἱρετώτερόν μοι ἐσὶ μὴ πράξασαν ἐμπεσεῖν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, ἢ ἁμαρτεῖν ἐνώπιον Κυρίε.

24 Καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ Σωσάννα· ἐβόησαν δὲ κ̀ οἱ δύο πρεσβύται κατέναντι αὐτῆς.

25 Καὶ δραμὼν ὁ εἷς, ἤνοιξε τὰς θύρας τ̃ παραδείσε.

26 Ὡς δὲ ἤκεσαν τ̃ κραυγὴν ἐν τῷ παραδείσῳ οἱ ἐκ τῆς οἰκίας, εἰσεπήδησαν διὰ τ̃ πλαγίας θύρας ἰδεῖν τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ.

27 Ἡνίκα δὲ εἶπαν οἱ πρεσβύται τὰς λόγους αὐτῶν, καὶηισχύνθησαν οἱ δοῦλοι σφόδρα, ὅτι πώποτε ἐκ ἐρρήθη λόγος τοιοῦτος περὶ Σωσάννης.

28 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, ὡς συνῆλθεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς Ἰωακεὶμ, ἦλθον οἱ δύο πρεσβύται πλήρεις τῆς ἀνόμε ἐνοίας κατὰ Σωσάννης, ϑ θανατῶσαι αὐτὴν,

29 Καὶ εἶπαν ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ, Ἀποστείλατε ἐπὶ Σωσάνναν ϑυγατέρα Χελκίε, ἣ ἐστι γυνὴ Ἰωακεὶμ· οἱ δὲ ἀπέστειλαν.

30 Καὶ ἦλθεν αὐτὴ, καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς, κ τὰ τέκνα αὐτῆς, κ πάντες οἱ συγγενεῖς αὐτῆς.

31 Ἡ δὲ Σωσάννα ἦν τρυφερὰ σφόδρα, κ καλὴ τῷ εἴδει.

32 Οἱ δὲ παράνομοι ἐκέλευσαν ἀποκαλυφθῆναι αὐτὴν, ἦν γὰρ κατακεκαλυμμένη, ὅπως ἐμπλησθῶσι ϑ κάλλες αὐτῆς.

33 Ἔκλαιον δὲ οἱ παρ' αὐτῆς, κ πάντες οἱ ἰδόντες αὐτήν.

34 Ἀναστάντες δὲ οἱ δύο πρεσβύται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ, ἔθηκαν τὰς χεῖρας ἐπὶ τ κεφαλὴν αὐτῆς.

35 Ἡ δὲ κλαίουσα ἀνέβλεψεν εἰς τ ὐρανὸν, ὅτι ἦν ἡ καρδία αὐτῆς πεποιθυῖα ἐπὶ Κυρίῳ.

36 Εἶπον δὲ οἱ πρεσβύται, Περιπατούντων ἡμῶν ἐν τῷ παραδείσῳ μόνων, εἰσῆλθεν αὕτη μετὰ δύο παιδισκῶν, κ ἀπέκλεισε τὰς ϑύρας ϑ παραδείσε, κ ἀπέλυσε τὰς παιδίσκας.

37 Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὴν νεανίσκος ὃς ἦν κεκρυμμέν, κ ἀνέπεσε μετ' αὐτῆς.

38 Ἡμεῖς δὲ ὄντες ἐν τῇ γωνίᾳ ϑ παραδείσε, ἰδόντες τ ἀνομίαν, ἐδράμομεν ἐπ' αὐτές.

39 Καὶ ἰδόντες συγγινομένες αὐτὲς, ἐκείνε μὲν ἐκ ἠδυνήθημεν ἐγκρατεῖς γενέσθαι, διὰ τὸ ἰσχύειν αὐτὸν ὑπὲρ ἡμᾶς, κ ἀνοίξαντα τὰς ϑύρας ἐκπεπηδηκέναι.

40 Ταύτης δὲ ἐπιλαβόμενοι, ἐπηρωτῶμεν· τίς ἦν ὁ νεανίσκος· κ ἐκ ἠθέλησεν ἀγγεῖλαι ἡμῖν· ταῦτα μαρτυροῦμεν.

41 Καὶ ἐπίσευσεν αὐτοῖς ἡ συναγωγὴ ὡς πρεσβυτέροις τοῦ λαοῦ κ κριταῖς· κ κατέκριναν αὐτὴν ἀποθανεῖν.

42 Ἀνεβόησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ Σωσάννα, κ εἶπεν, Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τ κρυπτῶν γνώστης, ὁ εἰδὼς τὰ πάντα πρὶν γενέσεως αὐτῶν,

43 Σὺ ἐπίστασαι ὅτι ψευδῆ

μὲ κατεμαρτύρησαν· καὶ ἰδὲ ἀποθνήσκω μὴ ποιήσασα μηδὲν ὧν ἕτοι ἐπονηρεύσαντο κατ' ἐμοῦ.

44 Καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς αὐτῆς.

45 Καὶ ἀπαγομένης αὐτῆς ἀπολέσθαι, ὁ Θεὸς ἐξήγειρε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον παιδαρίου νεωτέρου, ᾧ ὄνομα Δανιήλ.

46 Καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ, Ἀθῶος ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος ταύτης.

47 Ἐπέστρεψε δὲ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπαν, Τίς ὁ λόγος ἕτος, ὃν σὺ λελάληκας;

48 Ὁ δὲ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν, Οὕτως μωροὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ; οὐκ ἀνακρίναντες, οὐδὲ τὸ σαφὲς ἐπιγνόντες, κατεκρίνατε θυγατέρα Ἰσραήλ;

49 Ἀναστρέψατε εἰς τὸ κριτήριον, ψευδῆ γὰρ ἕτοι κατεμαρτύρησαν αὐτῆς.

50 Καὶ ἀνέστρεψε πᾶς ὁ λαὸς μετὰ σπουδῆς· καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι, Δεῦρο κάθισον ἐν μέσῳ ἡμῶν, καὶ ἀνάγγειλον ἡμῖν, ὅτι σοὶ δέδωκεν ὁ Θεὸς τὸ πρεσβεῖον.

51 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὰς Δανιὴλ, Διαχωρίσατε αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων μακρὰν, καὶ ἀνακρινῶ αὐτάς.

52 Ὡς δὲ διεχωρίσθησαν εἷς ἀπὸ τοῦ ἑνὸς, ἐκάλεσε τὴν ἕνα αὐτῶν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Πεπαλαιωμένε ἡμερῶν κακῶν, νῦν ἥκασιν αἱ ἁμαρτίαί σου, ἃς ἐποίεις τὸ πρότερον,

53 Κρίνων κρίσεις ἀδίκους· καὶ τὰς μὲν ἀθῴους κατακρίνων, ἀπολύων δὲ τὰς αἰτίας, λέγοντος τοῦ Θεοῦ, Ἀθῷον καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς.

54 Νῦν οὖν ταύτην εἴπερ εἶδες, εἰπὸν, ὑπὸ τί δένδρον εἶδες αὐτὰς ὁμιλοῦντας ἀλλήλοις; ὁ δὲ εἶπεν, Ὑπὸ σχῖνον.

55 Εἶπε δὲ Δανιὴλ, Ὀρθῶς ἔψευσαι εἰς τὴν σεαυτοῦ κεφαλήν· ἤδη γὰρ ἄγγελος φάσιν Θεοῦ λαβὼν παρὰ τοῦ Θεοῦ, σχίσει σε μέσον.

56 Καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἐκέλευσε προσαγαγεῖν τὸν ἕτερον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σπέρμα Χαναὰν, καὶ οὐκ Ἰούδα, τὸ κάλλος ἐξηπάτησέ σε, καὶ ἐπιθυμία διέστρεψε τὴν καρδίαν σου.

57 Οὕτως ἐποιεῖτε θυγατράσιν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκεῖναι φοβούμεναι ὡμίλουν ὑμῖν· ἀλλ' οὐ θυγάτηρ Ἰούδα ὑπέμεινε τὴν ἀνομίαν ὑμῶν.

58 Νῦν οὖν λέγε μοι, ὑπὸ τί δένδρον κατέλαβες αὐτὰς ὁμιλοῦντας ἀλλήλοις; ὁ δὲ εἶπεν, Ὑπὸ πρῖνον.

59 Εἶπε δὲ αὐτῷ Δανιὴλ, Ὀρθῶς ἔψευσαι καὶ σὺ εἰς τὴν

σεαυτῶ κεφαλήν· μένει γὰρ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, τὴν ῥομφαίαν ἔχων πρίσαι σε μέσον, ὅπως ἐξολοθρεύσῃ ὑμᾶς.

60 Καὶ ἀνεβόησε πᾶσα ἡ συναγωγὴ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εὐλόγησαν τῷ Θεῷ τῷ σώζοντι τὰς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτόν.

61 Καὶ ἀνέστησαν ἐπὶ τοὺς δύο πρεσβύτας, ὅτι συνέστησεν αὐτοὺς Δανιὴλ ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν ψευδομαρτυρήσαντας.

62 Καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὃν τρόπον ἐπονηρεύσαντο τῷ πλησίον· ποιῆσαι κατὰ τὸν νόμον Μωυσῆ· καὶ ἀπέκτειναν αὐτούς, καὶ ἐσώθη αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

63 Χελκίας δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἤνεσαν περὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν μετὰ Ἰωακεὶμ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὅτι οὐχ εὑρέθη ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα.

64 Καὶ Δανιὴλ ἐγένετο μέγας ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ἐπέκεινα.

ΒΗΛ ΚΑΙ ΔΡΑΚΩΝ.

ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Ἀστυάγης προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ· καὶ παρέλαβε Κῦρος ὁ Πέρσης τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

2 Καὶ ἦν Δανιὴλ συμβιωτὴς τοῦ βασιλέως, καὶ ἔνδοξος ὑπὲρ πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ.

3 Καὶ ἦν εἴδωλον τοῖς Βαβυλωνίοις ᾧ ὄνομα Βήλ, καὶ ἐδαπανῶντο εἰς αὐτὸν ἑκάστης ἡμέρας σεμιδάλεως ἀρτάβαι δώδεκα, καὶ πρόβατα τεσσαράκοντα, καὶ οἶνος μετρηταὶ ἓξ.

4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐσέβετο αὐτόν, καὶ ἐπορεύετο καθ' ἑκάστην ἡμέραν προσκυνεῖν αὐτῷ. Δανιὴλ δὲ προσεκύνει τῷ Θεῷ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς, Διατί οὐ προσκυνεῖς τῷ Βήλ;

5 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὅτι οὐ σέβομαι εἴδωλα χειροποίητα, ἀλλὰ τὸν ζῶντα Θεόν, τὸν κτίσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ ἔχοντα πάσης σαρκὸς κυρείαν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασι-

λεὺς, Οὐ δοκεῖ σοι Βὴλ εἶναι ζῶν Θεός; ἢ οὐχ ὁρᾷς ὅσα ἐσθίει καὶ πίνει καθ' ἑκάστην ἡμέραν;

7 Καὶ εἶπε Δανιὴλ γελάσας, Μὴ πλανῶ, βασιλεῦ, ἔτος γὰρ ἔσωθεν μέν ἐστι πηλὸς, ἔξωθεν δὲ χαλκὸς, καὶ οὐ βέβρωκεν ὀδέποτε.

8 Θυμωθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐὰν μὴ εἴποιτέ μοι τίς ὁ κατέσθων τὴν δαπάνην ταύτην, ἀποθανεῖσθε.

9 Ἐὰν δὲ δείξητε ὅτι Βὴλ κατεσθίει αὐτὰ, ὁ Δανιὴλ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν Βήλ· καὶ εἶπε Δανιὴλ τῷ βασιλεῖ, Γινέσθω κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

10 Καὶ ἦσαν ἱερεῖς τοῦ Βὴλ ἑβδομήκοντα ἐκτὸς γυναικῶν καὶ τέκνων· καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς μετὰ Δανιὴλ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βήλ.

11 Καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς τοῦ Βὴλ, Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀποτρέχομεν ἔξω, σὺ δὲ, βασιλεῦ, παράθες τὰ βρώματα, καὶ τὸν οἶνον κεράσας θὲς, καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν, καὶ σφράγισον τῷ δακτυλίῳ σου.

12 Καὶ ἐλθὼν πρωὶ, ἐὰν μὴ εὕρῃς πάντα βεβρωμένα ὑπὸ τοῦ Βὴλ, ἀποθανούμεθα· ἢ Δανιὴλ ὁ ψευδόμενος καθ' ἡμῶν.

13 Αὐτοὶ δὲ κατεφρόνουν, ὅτι πεποιήκεισαν ὑπὸ τὴν τράπεζαν κεκρυμμένην εἴσοδον, καὶ δι' αὐτῆς εἰσπορεύοντο διόλου, καὶ ἀνήλουν αὐτά.

14 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξήλθοσαν ἐκεῖνοι, καὶ ὁ βασιλεὺς παρέθηκε τὰ βρώματα τῷ Βήλ· καὶ ἐπέταξε Δανιὴλ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, καὶ ἤνεγκαν τέφραν· καὶ κατέσεισαν ὅλον τὸν ναὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως μόνου· καὶ ἐξελθόντες ἔκλεισαν τὴν θύραν, καὶ ἐσφραγίσαντο ἐν τῷ δακτυλίῳ τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπῆλθον.

15 Οἱ δὲ ἱερεῖς ἦλθον τὴν νύκτα κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ κατέφαγον πάντα, καὶ ἐξέπιον.

16 Καὶ ὤρθρισεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρωΐ, καὶ Δανιὴλ μετ' αὐτοῦ.

17 Καὶ εἶπε, Σῶοι αἱ σφραγίδες Δανιήλ; ὁ δὲ εἶπε, Σῶοι, βασιλεῦ.

18 Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνοῖξαι τὰς θύρας, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὁ βασιλεὺς, ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ, Μέγας εἶ Βὴλ, καὶ οὐκ ἔστι παρὰ σοὶ δόλος ὑδὲ εἷς.

19 Καὶ ἐγέλασε Δανιὴλ, καὶ ἐκράτησε τὸν βασιλέα, τοῦ μὴ εἰσελθεῖν αὐτὸν ἔσω· καὶ εἶπεν,

Ἰδε δὴ τὸ ἔδαφος, καὶ γνῶθι τίνος τὰ ἴχνη ταῦτα.

20 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ὁρῶ τὰ ἴχνη ἀνδρῶν, καὶ γυναικῶν, καὶ παιδίων· καὶ ὀργισθεὶς ὁ βασιλεὺς

21 Τότε συνέλαβε τὰς ἱερεῖς, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἔδειξαν αὐτῷ τὰς κρυπτὰς θύρας, δι' ὧν εἰσεπορεύοντο, καὶ ἐδαπάνων τὰ ἐπὶ τ τραπέζης.

22 Καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὰς ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔδωκε τ Βὴλ ἔκδοτον τῷ Δανιὴλ· καὶ κατέστρεψεν αὐτὸν καὶ τὸ ἱερὸν αὐτᾶς.

23 Καὶ ἦν Δράκων μέγας, καὶ ἐσέβοντο αὐτὸν οἱ Βαβυλώνιοι.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιὴλ, Μὴ καὶ τοῦτον ἐρεῖς ὅτι χαλκᾶς ἐστιν; ἰδὲ ζῇ, καὶ ἐσθίει, καὶ πίνει· οὐ δύνασαι εἰπεῖν, ὅτι ἐκ ἔστιν ζῶν· καὶ προσκύνησον αὐτῷ.

25 Καὶ εἶπε Δανιὴλ, Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου προσκυνήσω, ὅτι οὗτός ἐστι Θεὸς ζῶν.

26 Σὺ δὲ, βασιλεῦ, δός μοι ἐξουσίαν, καὶ ἀποκτενῶ τ δράκοντα ἄνευ μαχαίρας καὶ ῥάβδου· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Δίδωμί σοι.

27 Καὶ ἔλαβεν ὁ Δανιὴλ πίσσαν καὶ στέαρ καὶ τρίχας, καὶ ἥψησεν ἐπιτοαυτό· καὶ ἐποίησε μάζας, καὶ ἔδωκεν εἰς τὸ στόμα τοῦ δράκοντος, καὶ φαγὼν διερράγη ὁ δράκων· καὶ εἶπεν, Ἴδετε τὰ σεβάσματα ὑμῶν.

28 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσαν οἱ Βαβυλώνιοι, ἠγανάκτησαν λίαν, καὶ συνεῤῥάφησαν ἐπὶ τὸν βασιλέα, καὶ εἶπαν, Ἰουδαῖος γέγονεν ὁ βασιλεὺς, τὸν Βὴλ κατέσπασε, καὶ τὸν δράκοντα ἀπέκτεινε, καὶ τοὺς ἱερεῖς κατέσφαξε.

29 Καὶ εἶπαν ἐλθόντες πρὸς τ βασιλέα, Παράδος ἡμῖν τὸν Δανιὴλ· εἰ δὲ μὴ, ἀποκλενεμέν σε, καὶ τ οἶκόν σου.

30 Καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπείγουσιν αὐτὸν σφόδρα, καὶ ἀναγκασθεὶς ὁ βασιλεὺς παρέδωκεν αὐτοῖς τ Δανιήλ.

31 Οἱ δὲ ἔβαλον αὐτὸν εἰς τ λάκκον τ λεόντων, καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας ἕξ.

32 Ἦσαν δὲ ἐν τῷ λάκκῳ ἐπτὰ λέοντες, καὶ ἐδίδοτο αὐτοῖς τ ἡμέραν δύο σώματα καὶ δύο πρόβατα· τότε δὲ ἐκ ἐδόθη αὐτοῖς, ἵνα καταφάγωσι τὸν Δανιήλ.

33 Καὶ ἦν Ἀμβακοὺμ ὁ προφήτης ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ αὐτὸς ἥψησεν ἕψεμα, καὶ ἐνέθρυψεν ἄρτους εἰς σκάφην, καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον ἀπενέγκαι τοῖς θερισταῖς.

34 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίῳ τῷ Ἀμβακὲμ, Ἀπένεγκε τὸ ἄριστον ὃ ἔχεις εἰς Βαβυλῶνα τῷ Δανιὴλ εἰς τὸ λάκκον τῶν λεόντων.

35 Καὶ εἶπεν Ἀμβακὲμ, Κύριε, Βαβυλῶνα οὐχ ἑώρακα, καὶ τὸ λάκκον οὐ γινώσκω.

36 Καὶ ἐπελάβετο ὁ ἄγγελος Κυρίου τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, καὶ βαστάσας τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἔθηκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἐπάνω τοῦ λάκκου, ἐν τῷ ῥοίζῳ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ.

37 Καὶ ἐβόησεν Ἀμβακὲμ, λέγων, Δανιὴλ, Δανιὴλ, λάβε τὸ ἄριστον ὃ ἀπέστειλέ σοι ὁ Θεός.

38 Καὶ εἶπε Δανιὴλ, Ἐμνήσθης γάρ μου ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἀγαπῶντάς σε.

39 Καὶ ἀναστὰς Δανιὴλ, ἔφαγεν· ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἀπεκατέστησε τὸν Ἀμβακὲμ παραχρῆμα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

40 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἦλθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πενθῆσαι τὸν Δανιὴλ, καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸ λάκκον, καὶ ἐνέβλεψε, καὶ ἰδοὺ, Δανιὴλ καθήμενος.

41 Καὶ ἀναβοήσας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε, Μέγας εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ Δανιὴλ, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν σοῦ.

42 Καὶ ἀνέσπασεν αὐτόν· τοὺς δὲ αἰτίους τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ ἐνέβαλεν εἰς τὸ λάκκον· καὶ καταβρώθησαν παραχρῆμα ἐνώπιον αὐτοῦ.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α'.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ παταξαι Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τὸν Μακεδόνα, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς γῆς Χετθιείμ, καὶ ἐπάταξε τὸν Δαρεῖον βασιλέα Περσῶν καὶ Μήδων, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ πρότερος ἐπὶ τῆς Ἑλλάδα.

2 Καὶ συνεστήσατο πολέμους πολλοὺς, καὶ ἐκράτησεν ὀχυρωμάτων πολλῶν, καὶ ἔσφαξε βασιλεῖς τῆς γῆς.

3 Καὶ διῆλθεν ἕως ἄκρων τῆς γῆς, καὶ ἔλαβε σκῦλα πολλὰ ἐθνῶν· καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ

ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ὑψώθη, καὶ ἐπήρθη ἡ καρδία αὐτοῦ.

4 Καὶ συνήγαγε δύναμιν ἰσχυρὰν σφόδρα, καὶ ἦρξε χωρῶν, καὶ ἐθνῶν, καὶ τυράννων, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ εἰς φόρον.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔπεσεν ἐπὶ τὴν κοίτην, καὶ ἔγνω ὅτι ἀποθνήσκει.

6 Καὶ ἐκάλεσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς ἐνδόξους τοὺς συντρόφους αὐτοῦ ἀπὸ νεότητος, καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτη δώδεκα, καὶ ἀπέθανε.

8 Καὶ ἐπεκράτησαν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐπέθεντο πάντες διαδήματα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν αὐτὸν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν ἔτη πολλὰ, καὶ ἐπλήθυναν κακὰ ἐν τῇ γῇ.

10 Καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν ῥίζα ἁμαρτωλὸς Ἀντίοχος Ἐπιφανὴς, υἱὸς Ἀντιόχου βασιλέως, ὃς ἦν ὅμηρα ἐν τῇ Ῥώμῃ· καὶ ἐβασίλευσεν ἐν ἔτει ἑκατοστῷ καὶ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ βασιλείας Ἑλλήνων.

11 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθον ἐξ Ἰσραὴλ υἱοὶ παράνομοι, καὶ ἀνέπεισαν πολλοὺς, λέγοντες, Πορευθῶμεν, καὶ διαθώμεθα διαθήκην μετὰ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν, ὅτι ἀφ' ἧς ἐχωρίσθημεν ἀπ' αὐτῶν, εὗρεν ἡμᾶς κακὰ πολλά.

12 Καὶ ἠγαθύνθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν.

13 Καὶ προεθυμήθησάν τινες ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν ποιῆσαι τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν.

14 Καὶ ᾠκοδόμησαν γυμνάσιον ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν.

15 Καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἀκροβυστίας, καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ διαθήκης ἁγίας, καὶ ἐζεύχθησαν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐπράθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν.

16 Καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία ἐναντίον Ἀντιόχου· καὶ ὑπέλαβε βασιλεῦσαι τῆς Αἰγύπτου, ὅπως βασιλεύσῃ ἐπὶ τὰς δύο βασιλείας.

17 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον ἐν ὄχλῳ βαρεῖ, ἐν ἅρμασι, καὶ ἐν ἐλέφασι, καὶ ἐν ἱππεῦσι, καὶ ἐν στόλῳ μεγάλῳ.

18 Καὶ συνεχίσατο πόλεμον πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα Αἰγύπτου· καὶ ἐνέβαλε Πτολεμαῖος ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε· καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοί.

19 Καὶ κατελάβοντο τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς ἐν γῇ Αἰγύπτου· καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα γῆς Αἰγύπτου.

20 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἀντίοχος μετὰ τὸ πατάξαι Αἴγυπτον ἐν τῷ ἑκατοστῷ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει· καὶ ἀνέβη ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ.

21 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἁγίασμα ἐν ὑπερηφανείᾳ, καὶ ἔλαβε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὴν λυχνίαν τοῦ φωτὸς, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς,

22 Καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως, καὶ τὰ σπονδεῖα, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυΐσκας τὰς χρυσᾶς, καὶ τὸ καταπέτασμα, καὶ τὰς στεφάνας, καὶ τὸν κόσμον τὸν χρυσοῦν τὸν κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, καὶ ἐλέπισε πάντα.

23 Καὶ ἔλαβε τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ· καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἀποκρύφους οὓς εὗρε.

24 Καὶ λαβὼν πάντα ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ ἐποίησε φονοκτονίαν, καὶ ἐλάλησεν ὑπερηφανείαν μεγάλην.

25 Καὶ ἐγένετο πένθος μέγα ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν παντὶ τόπῳ αὐτῶν.

26 Καὶ ἐστέναξαν ἄρχοντες καὶ πρεσβύτεροι, παρθένοι καὶ νεανίσκοι ἠσθένησαν, καὶ τὸ κάλλος τῶν γυναικῶν ἠλλοιώθη.

27 Πᾶς νυμφίος ἀνέλαβε θρῆνον, καὶ καθημένη ἐν παστῷ ἐγένετο ἐν πένθει.

28 Καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν· καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰακὼβ ἐνεδύσατο αἰσχύνην.

29 Καὶ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄρχοντα φορολογίας εἰς τὰς πόλεις Ἰούδα· καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ.

30 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς λόγους εἰρηνικοὺς ἐν δόλῳ· καὶ ἐνεπίστευσαν αὐτῷ· καὶ ἐπέπεσεν ἐπὶ τὴν πόλιν ἐξάπινα, καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν πληγὴν μεγάλην, καὶ ἀπώλεσε λαὸν πολὺν ἐξ Ἰσραήλ.

31 Καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα τῆς πόλεως, καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν πυρὶ, καὶ καθεῖλε τὰς οἰκους αὐτῆς καὶ τὰ τείχη αὐτῆς κύκλῳ.

32 Καὶ ᾐχμαλώτευσαν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰ κτήνη ἐκληρονόμησαν.

33 Καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν πόλιν Δαυὶδ τείχει μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ, πύργοις ὀχυροῖς, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄκραν.

34 Καὶ ἔθηκαν ἐκεῖ ἔθνος ἁμαρτωλὸν, ἄνδρας παρανόμους, καὶ ἐνίσχυσαν ἐν αὐτῇ.

35 Καὶ παρέθεντο ὅπλα καὶ τροφὰς, καὶ συναγαγόντες τὰ σκῦλα Ἱερουσαλὴμ, ἀπέθεντο

ἐκεῖ· καὶ ἐγένοντο εἰς μεγάλην παγίδα.

36 Καὶ ἐγένετο εἰς ἔνεδρον τῷ ἁγιάσματι, καὶ εἰς διάβολον πονηρὸν τῷ Ἰσραὴλ διαπαντός.

37 Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον κύκλῳ τοῦ ἁγιάσματος, καὶ ἐμόλυναν τὸ ἁγίασμα.

38 Καὶ ἔφυγον οἱ κάτοικοι Ἱερουσαλὴμ δι' αὐτὰς, καὶ ἐγένετο κατοικία ἀλλοτρίων· καὶ ἐγένετο ἀλλοτρία τοῖς γεννήμασιν αὐτῆς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐγκατέλιπον αὐτήν.

39 Τὸ ἁγίασμα αὐτῆς ἠρημώθη ὡς ἔρημος, αἱ ἑορταὶ αὐτῆς ἐτράφησαν εἰς πένθος, τὰ σάββατα αὐτῆς εἰς ὀνειδισμὸν, ἡ τιμὴ αὐτῆς εἰς ἐξουδένωσιν.

40 Κατὰ τὴν δόξαν αὐτῆς ἐπληθύνθη ἡ ἀτιμία αὐτῆς, καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἐτράφη εἰς πένθος.

41 Καὶ ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ εἶναι πάντας λαὸν ἕνα,

42 Καὶ ἐγκαταλιπεῖν ἕκαστον τὰ νόμιμα αὐτοῦ· καὶ ἐπεδέξατο πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως.

43 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ εὐδόκησαν τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἔθυσαν τοῖς εἰδώλοις, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ σάββατον.

44 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς βιβλία ἐν χειρὶ ἀγγέλων εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, πορευθῆναι ὀπίσω νομίμων ἀλλοτρίων τῆς γῆς,

45 Καὶ κωλῦσαι ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίαν καὶ σπονδὴν ἐκ τοῦ ἁγιάσματος, καὶ βεβηλῶσαι σάββατα καὶ ἑορτὰς,

46 Καὶ μιᾶναι ἁγίασμα καὶ ἁγίους,

47 Οἰκοδομῆσαι βωμοὺς, καὶ τεμένη, καὶ εἰδωλεῖα, καὶ θύειν ὕεια, καὶ κτήνη κοινὰ,

48 Καὶ ἀφιέναι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἀπερίτμητους, βδελύξαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν παντὶ ἀκαθάρτῳ καὶ βεβηλώσει,

49 Ὥστε ἐπιλαθέσθαι τοῦ νόμου, καὶ ἀλλάξαι πάντα τὰ δικαιώματα.

50 Καὶ ὃς ἂν μὴ ποιήσῃ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως, ἀποθανεῖται.

51 Κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους ἔγραψε πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν ἐπισκόπους ἐπὶ πάντα τὸν λαόν· καὶ ἐνετείλατο ταῖς πόλεσιν Ἰούδα θυσιάζειν κατὰ πόλιν καὶ πόλιν.

52 Καὶ συνηθροίσθησαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ πρὸς αὐτοὺς πολλοὶ, πᾶς ὁ ἐγκαταλιπὼν τὸν νόμον· καὶ ἐποίησαν κακὰ ἐν τῇ γῇ,

53 Καὶ ἔθεντο τὸν Ἰσραὴλ ἐν

κρύφοις ἐν παντὶ φυγαδευτηρίῳ αὐτῶν.

54 Καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ Χασελεῦ, τῷ πέμπτῳ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἔτει ᾠκοδόμησαν βδέλυγμα ἐρημώσεως ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα κύκλῳ ᾠκοδόμησαν βωμούς.

55 Καὶ ἐπὶ τὰ θυρῶν τῶν οἰκιῶν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἐθυμίων.

56 Καὶ τὰ βιβλία τοῦ νόμου ἃ εὗρον, ἐνεπύρισαν πυρὶ καλασχίσαντες.

57 Καὶ ὅπου εὑρίσκετο παρά τινι βιβλίον διαθήκης, καὶ εἴ τις συνευδόκει τῷ νόμῳ, τὸ σύγκριμα τοῦ βασιλέως ἐθανάτου αὐτόν.

58 Ἐν ἰσχύϊ αὐτῶν ἐποίουν ἔτους τῷ Ἰσραὴλ τοῖς εὑρισκομένοις ἐν παντὶ μηνὶ καὶ μηνὶ ἐν ταῖς πόλεσι.

59 Καὶ τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς θυσιάζοντες ἐπὶ τὸν βωμὸν ὃς ἦν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

60 Καὶ τὰς γυναῖκας τὰς περιτετμηκυίας τὰ τέκνα αὐτῶν, ἐθανάτωσαν κατὰ τὸ πρόσταγμα.

61 Καὶ ἐκρέμασαν τὰ βρέφη ἐκ τῶν τραχήλων αὐτῶν, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν προενόμευσαν, καὶ τοὺς περιτετμηκότας αὐτοὺς ἐθανάτωσαν.

62 Καὶ πολλοὶ ἐν Ἰσραὴλ ἐκραταιώθησαν, καὶ ὠχυρώθησαν ἐν ἑαυτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν κοινά.

63 Καὶ ἐπελέξαντο ἀποθανεῖν, ἵνα μὴ μιανθῶσι τοῖς βρώμασι, καὶ μὴ βεβηλώσωσι διαθήκην ἁγίαν· καὶ ἀπέθανον.

64 Καὶ ἐγένετο ὀργὴ μεγάλη ἐπὶ Ἰσραὴλ σφόδρα.

Κεφ. β'. 2.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνέστη Ματταθίας Ἰωάννου τοῦ Συμεὼν, ἱερεὺς τῶν υἱῶν Ἰωαρὶβ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκάθισεν ἐν Μωδεΐν.

2 Καὶ αὐτῷ υἱοὶ πέντε, Ἰωαννὰν ὁ ἐπικαλέμενος Καδδίς,

3 Σίμων ὁ καλέμενος Θασσὶ,

4 Ἰούδας ὁ ἐπικαλούμενος Μακκαβαῖος,

5 Ἐλεάζαρ ὁ ἐπικαλέμενος Αὐαρὰν, Ἰωνάθαν ὁ ἐπικαλέμενος Ἀπφοῦς.

6 Καὶ εἶδε τὰς βλασφημίας τὰς γινομένας ἐν Ἰούδᾳ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ,

7 Καὶ εἶπεν, Οἴμοι, ἱνατί τοῦτο ἐγεννήθην ἰδεῖν τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου, καὶ τὸ σύντριμμα τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ καθῆσαι ἐκεῖ ἐν τῷ δοθῆναι αὐτὴν ἐν χειρὶ ἐχθρῶν, καὶ τὸ ἁγίασμα ἐν χειρὶ ἀλλοτρίων;

8 Ἐγένετο ὁ ναὸς αὐτῆς ὡς ἀνὴρ ἄδοξος,

9 Τὰ σκεύη τῆς δόξης αὐτῆς αἰχμάλωτα ἀπήχθη, ἀπεκλάνθη τὰ νήπια αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις, οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ῥομφαίᾳ ἐχθρᾶς.

10 Ποῖον ἔθνος ἐκ ἐκληρονόμησε βασιλείαν αὐτῆς, καὶ ἐκ ἐκράτησε τῶν σκύλων αὐτῆς;

11 Πᾶς ὁ κόσμος αὐτῆς ἀφῃρέθη, ἀντὶ ἐλευθέρας ἐγένετο εἰς δέλην.

12 Καὶ ἰδὲ τὰ ἅγια ἡμῶν καὶ ἡ καλλονὴ ἡμῶν καὶ ἡ δόξα ἡμῶν ἠρημώθη, καὶ ἐβεβήλωσαν αὐτὰ τὰ ἔθνη.

13 Ἱνατί ἡμῖν ἔτι ζῆν;

14 Καὶ διέῤῥηξε Ματταθίας καὶ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιεβάλοντο σάκκους, καὶ ἐπένθησαν σφόδρα.

15 Καὶ ἦλθον οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως οἱ καταναγκάζοντες τὴν ἀποσασίαν, εἰς Μωδεὶν τὴν πόλιν, ἵνα θυσιάσωσι.

16 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ πρὸς αὐτὸς προσῆλθον· καὶ Ματταθίας καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνήχθησαν.

17 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπον τῷ Ματταθίᾳ, λέγοντες, Ἄρχων καὶ ἔνδοξος καὶ μέγας εἶ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐσηριγμένος ἐν υἱοῖς καὶ ἀδελφοῖς.

18 Νῦν ἔν προσελθε πρῶτος, καὶ ποίησον τὸ πρόσαγμα τοῦ βασιλέως, ὡς ἐποίησαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ καταλειφθέντες ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου τῶν φίλων τοῦ βασιλέως, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σε δοξασθήσεσθε ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ, καὶ ἀποσολαῖς πολλαῖς.

19 Καὶ ἀπεκρίθη Ματταθίας, καὶ εἶπε φωνῇ μεγάλῃ, Εἰ πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐν οἴκῳ τῆ βασιλείας τοῦ βασιλέως ἀκούσιν αὐτοῦ, ἀποσῆναι ἕκας ἀπὸ λατρείας πατέρων αὐτῶ, καὶ ἠρετίσαντο ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ,

20 Ἀλλ' ἐγὼ καὶ οἱ υἱοί μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου πορευσόμεθα ἐν διαθήκῃ πατέρων ἡμῶν.

21 Ἵλεως ἡμῖν καταλιπεῖν νόμον καὶ δικαιώματα.

22 Τῶν λόγων τοῦ βασιλέως ἐκ ἀκουσόμεθα, τοῦ παρελθεῖν τὴν λατρείαν ἡμῶν, δεξιὰν ἢ ἀριστερόν.

23 Καὶ ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τοὺς λόγους τούτους, προσῆλθεν ἀνὴρ Ἰουδαῖος ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων, θυσιάσαι ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ ἐν Μωδεὶν κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως.

24 Καὶ εἶδε Ματταθίας καὶ ἐζήλωσε, καὶ ἐτρόμησαν οἱ νεφροὶ αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκε θυμὸν

κατὰ τὸ κρίμα, καὶ δραμὼν ἔσφαξεν αὐτὸν ἐπὶ τ βωμόν.

25 Καὶ τ ἄνδρα τ βασιλέως τὸν ἀναγκάζοντα θύειν, ἀπέκτεινεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ τ βωμὸν καθεῖλε.

26 Καὶ ἐζήλωσε τῷ νόμῳ καθὼς ἐποίησε Φινεὲς τῷ Ζαμβρὶ υἱῷ Σαλώμ.

27 Καὶ ἀνέκραξε Ματταθίας ἐν τῇ πόλει φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Πᾶς ὁ ζηλῶν τῷ νόμῳ καὶ ἱστῶν διαθήκην, ἐξελθέτω ὀπίσω μου.

28 Καὶ ἔφυγον αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἐγκατέλιπον ὅσα εἶχον ἐν τῇ πόλει.

29 Τότε κατέβησαν πολλοὶ ζητοῦντες δικαιοσύνην καὶ κρίμα, εἰς τ ἔρημον, καθίσαι ἐκεῖ,

30 Αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, ὅτι ἐπληθύνθη ἐπ' αὐτοὺς τὰ κακά.

31 Καὶ ἀνηγγέλη τοῖς ἀνδράσι τ βασιλέως καὶ ταῖς δυνάμεσιν αἳ ἦσαν ἐν Ἱερουσαλὴμ πόλει Δαυὶδ, ὅτι κατέβησαν ἄνδρες, οἵτινες διεσκέδασαν τ ἐντολὴν τ βασιλέως, εἰς τοὺς κρύφους ἐν τῇ ἐρήμῳ.

32 Καὶ ἔδραμον ὀπίσω αὐτῶν πολλοί· καὶ καταλαβόντες αὐτοὺς παρενέβαλον ἐπ' αὐτοὺς, καὶ συνεῖσαντο πρὸς αὐτοὺς πόλεμον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τ σαββάτων,

33 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς, Ἕως τ νῦν ἱκανόν· ἐξέλθετε καὶ ποιήσατε κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως, καὶ ζήσεσθε.

34 Καὶ εἶπον, Οὐκ ἐξελευσόμεθα, οὐδὲ ποιήσομεν τ λόγον τ βασιλέως, τ βεβηλῶσαι τ ἡμέραν τ σαββάτων.

35 Καὶ ἐτάχυναν ἐπ' αὐτοὺς πόλεμον.

36 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς, οὐδὲ λίθον ἐνετίναξαν αὐτοῖς, οὐδὲ ἐνέφραξαν τοὺς κρύφους,

37 Λέγοντες, Ἀποθάνωμεν πάντες ἐν τῇ ἁπλότητι ἡμῶν· μαρτυρεῖ ἐφ' ἡμᾶς ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι ἀκρίτως ἀπόλλυτε ἡμᾶς.

38 Καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τοῖς σάββασι, καὶ ἀπέθανον αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, ἕως χιλίων ψυχῶν ἀνθρώπων.

39 Καὶ ἔγνω Ματταθίας καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ, καὶ ἐπένθησαν ἐπ' αὐτοὺς ἔως σφόδρα.

40 Καὶ εἶπεν ἀνὴρ τῷ πλησίον αὐτοῦ, Ἐὰν πάντες ποιήσωμεν ὡς οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐποίησαν, καὶ μὴ πολεμήσωμεν πρὸς τὰ ἔθνη ὑπὲρ τ ψυχῶν ἡμῶν καὶ τ δικαιωμάτων ἡμῶν,

νῦν τάχιον ἡμᾶς ἐξολοθρεύσουσιν ἀπὸ τ γῆς.

41 Καὶ ἐβουλεύσαντο τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγοντες, Πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς εἰς πόλεμον τῇ ἡμέρᾳ τ σαββάτων, πολεμήσωμεν καθ' ἑναντι αὐτῶ, κ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν πάντες καθὼς ἀπέθανον οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐν τοῖς κρύφοῖς.

42 Τότε συνήχθησαν πρὸς αὐτοὺς συναγωγὴ Ἰουδαίων, ἰσχυροὶ δυνάμει ἀπὸ Ἰσραὴλ, πᾶς ὁ ἐκουσιαζόμενος τῷ νόμῳ.

43 Καὶ πάντες οἱ φυγαδεύοντες ἀπὸ τ κακῶν προσετέθησαν αὐτοῖς, κ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς στήριγμα.

44 Καὶ συνεστήσαντο δύναμιν, κ ἐπάταξαν ἁμαρτωλοὺς ἐν ὀργῇ αὐτῶν, κ ἄνδρας ἀνόμους ἐν θυμῷ αὐτῶν· καὶ οἱ λοιποὶ ἔφυγον εἰς τὰ ἔθνη σωθῆναι.

45 Καὶ ἐκύκλωσε Ματταθίας κ οἱ φίλοι αὐτῦ, κ καθεῖλον τὺς βωμύς.

46 Καὶ περιέτεμον τὰ παιδάρια τὰ ἀπερίτμητα ὅσα εὗρον ἐν ὁρίοις Ἰσραὴλ ἐν ἰσχύϊ.

47 Καὶ ἐδίωξαν τὺς υἱὺς τ ὑπερηφανίας, καὶ κατευοδώθη τὸ ἔργον ἐν χειρὶ αὐτῶν.

48 Καὶ ἀντελάβοντο τ νόμυ ἐκ χειρὸς τ ἐθνῶν κ ἐκ χειρὸς τ βασιλέων· κ οὐκ ἔδωκαν κέρας τῷ ἁμαρτωλῷ.

49 Καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι τ Ματταθίᾳ ἀποθανεῖν, καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτῦ, Νῦν ἐσηρίχθη ὑπερηφανία κ ἐλεγμὸς κ καιρὸς καταστροφῆς κ ὀργὴ θυμῦ.

50 Καὶ νῦν, τέκνα, ζηλώσατε τῷ νόμῳ, κ δότε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ὑπὲρ διαθήκης πατέρων ἡμῶν.

51 Μνήσθητε τ πατέρων ἡμῶν τὰ ἔργα ἃ ἐποίησαν ἐν ταῖς γενεαῖς αὐτῶν, κ δέξασθε δόξαν μεγάλην κ ὄνομα αἰώνιον.

52 Ἀβραὰμ οὐχὶ ἐν πειρασμῷ εὑρέθη πιστὸς, κ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην;

53 Ἰωσὴφ ἐν καιρῷ στενοχωρίας αὐτῦ ἐφύλαξεν ἐντολὴν, κ ἐγένετο κύριος Αἰγύπτου.

54 Φινεὲς ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐν τῷ ζηλῶσαι ζῆλον, ἔλαβε διαθήκην ἱερωσύνης αἰωνίας.

55 Ἰησῦς ἐν τῷ πληρῶσαι λόγον, ἐγένετο κριτὴς ἐν Ἰσραήλ.

56 Χαλὲβ ἐν τῷ ἐπιμαρτύρασθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἔλαβε γῆς κληρονομίαν.

57 Δαυὶδ ἐν τῷ ἐλέῳ αὐτῦ, ἐκληρονόμησε θρόνον βασιλείας εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

21 Ἡμεῖς δὲ πολεμοῦμεν περὶ τ ψυχῶν ἡμῶν κ τ νομίμων ἡμῶν.

22 Καὶ αὐτὸς συντρίψει αὐτὰς πρὸ προσώπε ἡμῶν· ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν.

23 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, ἐνήλατο εἰς αὐτὰς ἄφνω, καὶ συνετρίβη Σήρων κ ἡ παρεμβολὴ αὐτῦ ἐνώπιον αὐτῦ.

24 Καὶ ἐδίωκον αὐτὸν ἐν τῇ καταβάσει Βαιθωρῶν ἕως τε πεδίε· καὶ ἔπεσον ἀπ' αὐτῶν εἰς ἄνδρας ὀκτακοσίες· οἱ δὲ λοιποὶ ἔφυγον εἰς γῆν Φυλισιείμ.

25 Καὶ ἤρξαλο ὁ φόβος Ἰούδα κ τ ἀδελφῶν αὐτῦ κ ἡ πλόησις ἐπιπίπλειν ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῶν.

26 Καὶ ἤγγισεν ἕως ἔ βασιλέως τὸ ὄνομα αὐτῦ, καὶ ὑπὲρ τ παρατάξεων Ἰούδα ἐξηγεῖτο πᾶν ἔθνος.

27 Ὡς δὲ ἤκεσεν Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς τὲς λόγες τέτες, ὠργίσθη θυμῷ· καὶ ἀπέστειλε κ συνήγαγε τὰς δυνάμεις πάσας τ βασιλείας αὐτῦ, παρεμβολὴν ἰσχυρὰν σφόδρα.

28 Καὶ ἤνοιξε τὸ γαζοφυλάκιον αὐτῦ, κ ἔδωκεν ὀψώνια ταῖς δυνάμεσιν αὐτῦ εἰς ἐνιαυτόν· κ ἐνετείλατο εἶναι αὐτὲς ἑτοίμες εἰς πᾶσαν χρείαν.

29 Καὶ εἶδεν ὅτι ἐξέλιπε τὸ ἀργύριον ἀπὸ τ θησαυρῶν, κ οἱ φορολόγοι τ χώρας ὀλίγοι, χάριν τ διχοστασίας κ πληγῆς ἧς κατεσκεύασεν ἐν τῇ γῇ, ἔ ἆραι τὰ νόμιμα ἃ ἦσαν ἀφ' ἡμερῶν τ πρώτων.

30 Καὶ εὐλαβήθη μὴ ἐκ ἔχῃ ὡς ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὰς δαπάνας κ τὰ δόματα ἃ ἐδίδε ἔμπροσθεν δαψιλεῖ χειρὶ, καὶ ἐπερίσσευσεν ὑπὲρ τὲς βασιλεῖς τὲς ἔμπροσθεν.

31 Καὶ ἠπορεῖτο τῇ ψυχῇ αὐτῦ σφόδρα, καὶ ἐβελεύσατο ἔ πορευθῆναι εἰς τ Περσίδα, κ λαβεῖν τὲς φόρες τ χωρῶν, κ συναγαγεῖν ἀργύριον πολύ.

32 Καὶ κατέλιπε Λυσίαν ἄνθρωπον ἔνδοξον κ ἀπὸ γένες τ βασιλείας, ἐπὶ τ πραγμάτων ἔ βασιλέως ἀπὸ τε ποταμε Εὐφράτε, ἕως τῶν ὁρίων Αἰγύπλε,

33 Καὶ τρέφειν Ἀντίοχον τ υἱὸν αὐτῦ ἕως ἔ ἐπιστρέψαι αὐτόν.

34 Καὶ παρέδωκεν αὐτῷ τὰς ἡμίσειες τ δυνάμεων κ τὲς ἐλέφαντας· καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ περὶ πάντων ὧν ἐβέλετο, καὶ περὶ τ κατοικέντων τ Ἰουδαίαν κ Ἱερουσαλήμ,

35 Ἀποστεῖλαι ἐπ' αὐτὲς δύναμιν, ἔ ἐκτρίψαι κ ἐξᾶραι τ ἰσχὺν Ἰσραὴλ, κ τὸ κατάλειμμα Ἱερουσαλήμ, κ ἆραι

τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἀπὸ τῆς τόπης,

36 Καὶ κατοικῆσαι υἱὸς ἀλλογενεῖς ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν, καὶ κατακληροδοτῆσαι τὴν γῆν αὐτῶν.

37 Καὶ ὁ βασιλεὺς παρέλαβε τὰς ἡμίσεις τῶν δυνάμεων τὰς καταλειφθείσας, καὶ ἀπῆρεν ἀπὸ Ἀντιοχείας ἀπὸ πόλεως βασιλείας αὐτῆς, ἔτους ἑβδόμης καὶ τεσσαρακοστῆς καὶ ἑκατοστῆς· καὶ διεπέρασε τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ διεπορεύετο τὰς ἐπάνω χώρας.

38 Καὶ ἐπέλεξε Λυσίας Πτολεμαῖον τὸν Δορυμένης, καὶ Νικάνορα, καὶ Γοργίαν, ἄνδρας δυνατοὺς τῶν φίλων τοῦ βασιλέως.

39 Καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτῶν τεσσαράκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ἑπτακισχιλίαν ἵππον, τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ καταφθεῖραι αὐτὴν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως.

40 Καὶ ἀπῆραν σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἦλθον, καὶ παρενέβαλον πλησίον Ἐμμαοὺμ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδινῇ.

41 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἔμποροι τὴν χώρας τὸ ὄνομα αὐτῶν, καὶ ἔλαβον ἀργύριον καὶ χρυσίον πολὺ σφόδρα καὶ παῖδας, καὶ ἦλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν τοῦ λαβεῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς παῖδας· καὶ προσετέθησαν πρὸς αὐτοὺς δύναμις Συρίας καὶ γῆς ἀλλοφύλων.

42 Καὶ εἶδεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὅτι ἐπληθύνθη τὰ κακὰ, καὶ αἱ δυνάμεις παρεμβάλλουσιν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν· καὶ ἐπέγνωσαν τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως οὓς ἐνετείλατο ποιῆσαι τῷ λαῷ εἰς ἀπώλειαν καὶ συντέλειαν·

43 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Ἀναστήσωμεν τὴν καθαίρεσιν τοῦ λαοῦ ἡμῶν, καὶ πολεμήσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ τῶν ἁγίων.

44 Καὶ συνηθροίσθη ἡ συναγωγὴ τοῦ εἶναι ἑτοίμους εἰς πόλεμον, καὶ τοῦ προσεύξασθαι, καὶ αἰτῆσαι ἔλεον καὶ οἰκτιρμούς.

45 Καὶ Ἰερουσαλὴμ ἦν ἀοίκητος ὡς ἔρημος, οὐκ ἦν ὁ εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος ἐκ τῶν γεννημάτων αὐτῆς· καὶ τὸ ἁγίασμα καταπατούμενον, καὶ υἱοὶ ἀλλογενῶν ἐν τῇ ἄκρᾳ, κατάλυμα τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἐξήρθη τέρψις ἐξ Ἰακὼβ, καὶ ἐξέλιπεν αὐλὸς καὶ κινύρα.

46 Καὶ συνήχθησαν, καὶ ἦλθοσαν εἰς Μασσηφὰ κατέναντι Ἰερουσαλὴμ, ὅτι τόπος προσευχῆς εἰς Μασσηφὰ τὸ πρότερον τοῦ Ἰσραήλ.

47 Καὶ ἐνήστευσαν τὴν ἡμέρα ἐκείνη, καὶ περιεβάλοντο σάκκους καὶ σποδὸν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς

αὐτῶν, καὶ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

48 Καὶ ἐξεπέτασαν τὸ βιβλίον τοῦ νόμου, περὶ ὧν ἐξηρεύνων τὰ ἔθνη τὰ ὁμοιώματα τῶν εἰδώλων αὐτῶν.

49 Καὶ ἤνεγκαν τὰ ἱμάτια τῆς ἱερωσύνης, καὶ τὰ πρωτογενήματα, καὶ τὰς δεκάτας· καὶ ἤγειραν τοὺς Ναζιραίους, οἳ ἐπλήρωσαν τὰς ἡμέρας.

50 Καὶ ἐβόησαν φωνῇ εἰς τὸν οὐρανὸν, λέγοντες, Τί ποιήσωμεν τούτοις, καὶ ποῦ αὐτοὺς ἀπαγάγωμεν;

51 Καὶ τὰ ἅγιά σε καταπατῆται, καὶ βεβήλωται· καὶ οἱ ἱερεῖς σε ἐν πένθει καὶ ταπεινώσει.

52 Καὶ ἰδοὺ τὰ ἔθνη συνῆχθαι ἐφ' ἡμᾶς τοῦ ἐξᾶραι ἡμᾶς· σὺ οἶδας ἃ λογίζονται ἐφ' ἡμᾶς.

53 Πῶς δυνησόμεθα ὑποστῆναι κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, ἐὰν μὴ σὺ βοηθήσῃς ἡμῖν;

54 Καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ.

55 Καὶ μετὰ τοῦτο κατέστησεν Ἰούδας ἡγεμένας τοῦ λαοῦ, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχας.

56 Καὶ εἶπον τοῖς οἰκοδομοῦσιν οἰκίας, καὶ μνηστευομένοις γυναῖκας, καὶ φυτεύουσιν ἀμπελῶνας, καὶ δειλοῖς, ἀποστρέφειν ἕκαστον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, κατὰ τὸν νόμον.

57 Καὶ ἀπῆρεν ἡ παρεμβολὴ, καὶ παρενέβαλε κατὰ Νότον Ἐμμαούμ.

58 Καὶ εἶπεν Ἰούδας, Περιζώσασθε, καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνατοὺς, καὶ γίνεσθε ἕτοιμοι εἰς τοπρωῒ τοῦ πολεμῆσαι ἐν τοῖς ἔθνεσι τούτοις, τοῖς ἐπισυνηγμένοις ἐφ' ἡμᾶς ἐξᾶραι ἡμᾶς, καὶ τὰ ἅγια ἡμῶν.

59 Ὅτι κρεῖσσον ἡμᾶς ἀποθανεῖν ἐν τῷ πολέμῳ, ἢ ἐπιδεῖν ἐπὶ τὰ κακὰ τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ τὰ ἁγίων.

60 Ὡς δ' ἂν ᾖ θέλημα ἐν οὐρανῷ, οὕτω ποιήσει.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ παρέλαβε Γοργίας πεντακισχιλίους ἄνδρας καὶ χιλίαν ἵππον ἐκλεκτὴν, καὶ ἀπῆρεν ἡ παρεμβολὴ νυκτὸς,

2 Ὥστε ἐπιβαλεῖν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ παλάξαι αὐτοὺς ἄφνω· καὶ οἱ υἱοὶ τῆς ἄκρας ἦσαν αὐτῷ ὁδηγοί.

3 Καὶ ἤκουσεν Ἰούδας, καὶ ἀπῆρεν αὐτὸς καὶ οἱ δυνατοὶ πατάξαι τὴν δύναμιν τοῦ βασιλέως τὴν ἐν Ἐμμαοὺμ,

4 Ἕως ἔτι αἱ δυνάμεις ἐσκορπισμέναι ἦσαν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς.

5 Καὶ ἦλθε Γοργίας εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰούδα νυκτὸς, καὶ οὐδένα εὗρε· καὶ ἐζήτει αὐτὸς ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὅτι εἶπε, Φεύγουσιν οὗτοι ἀφ' ἡμῶν.

6 Καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ὤφθη Ἰούδας ἐν τῷ πεδίῳ ἐν τρισχιλίοις ἀνδράσι· πλὴν καλύμματα καὶ μαχαίρας ἐκ εἶχον καθὼς ἠβούλοντο.

7 Καὶ εἶδον παρεμβολὴν ἐθνῶν ἰσχυρὰν, τεθωρακισμένην, καὶ ἵππον κυκλεύσαν αὐτὴν, καὶ αὐτοὶ ἐδιδάκτουν πολεμεῖν.

8 Καὶ εἶπεν Ἰούδας τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ, Μὴ φοβεῖσθε τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὸ ὅρμημα αὐτῶν μὴ δειλωθῆτε.

9 Μνήσθητε πῶς ἐσώθησαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν θαλάσσῃ ἐρυθρᾷ, ὅτε ἐδίωξεν αὐτοὺς Φαραὼ ἐν δυνάμει.

10 Καὶ νῦν βοήσωμεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἴπως ἐλεήσει ἡμᾶς, καὶ μνησθήσεται διαθήκης πατέρων ἡμῶν, καὶ συντρίψει τὴν παρεμβολὴν ταύτην κατὰ πρόσωπον ἡμῶν σήμερον.

11 Καὶ γνώσεται πάντα τὰ ἔθνη, ὅτι ἐστὶν ὁ λυτρούμενος καὶ σώζων τὸν Ἰσραήλ.

12 Καὶ ἦραν οἱ ἀλλόφυλοι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἴδον αὐτοὺς ἐρχομένους ἐξεναντίας,

13 Καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς πόλεμον· καὶ ἐσάλπισαν οἱ μετὰ Ἰούδα.

14 Καὶ συνῆψαν, καὶ συνέβρίβησαν τὰ ἔθνη, καὶ ἔφυγον εἰς τὸ πεδίον.

15 Οἱ δὲ ἔσχατοι πάντες ἔπεσον ἐν ῥομφαίᾳ· καὶ ἐδίωξαν αὐτοὺς ἕως Γαζηρὼν καὶ ἕως τῶν πεδίων τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀζώτου καὶ Ἰαμνίας, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν εἰς ἄνδρας τρισχιλίους.

16 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰούδας καὶ ἡ δύναμις ἀπὸ τῆς διώξεως ὄπισθεν αὐτῶν,

17 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαὸν, Μὴ ἐπιθυμήσητε τῶν σκύλων, ὅτι πόλεμος ἐξεναντίας ἡμῶν,

18 Καὶ Γοργίας καὶ ἡ δύναμις ἐν τῷ ὄρει ἐγγὺς ἡμῶν· ἀλλὰ στῆτε νῦν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ πολεμήσατε αὐτοὺς, καὶ μετὰ ταῦτα λήψετε τὰ σκύλα μετὰ παῤῥησίας.

19 Ἔτι λαλοῦντος Ἰούδα ταῦτα, ὤφθη μέρος τι ἐκκύπλον ἐκ τῆς ὄρους.

20 Καὶ εἶδεν ὅτι τετρόπωνται, καὶ ἐμπυρίζουσι τὴν παρεμβολὴν, ὁ γὰρ καπνὸς θεωρούμενος ἐνεφάνιζε τὸ γεγονός.

21 Οἱ δὲ ταῦτα συνιδόντες ἐδειλώθησαν σφόδρα· συνιδόντες δὲ καὶ τὴν Ἰούδα παρεμβολὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἑτοίμην εἰς παράταξιν,

22 Ἔφυγον πάντες εἰς γῆν ἀλλοφύλων.

23 Καὶ ἀνέστρεψεν Ἰούδας ἐπὶ τὴν σκυλείαν τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἔλαβον χρυσίον πολὺ καὶ ἀργύριον καὶ ὑάκινθον καὶ πορφύραν θαλασσίαν καὶ πλοῦτον μέγαν.

24 Καὶ ἐπισραφέντες ὕμνουν καὶ εὐλόγουν εἰς οὐρανὸν τὸν Κύριον, ὅτι καλόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐγένετο σωτηρία μεγάλη τῷ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

26 Ὅσοι δὲ τῶν ἀλλοφύλων διεσώθησαν, παραγενηθέντες ἀπήγγειλαν τῷ Λυσίᾳ πάντα τὰ συμβεβηκότα.

27 Ὁ δὲ ἀκούσας συνεχύθη καὶ ἠθύμει, ὅτι οὐχ οἷα ἤθελε, τοιαῦτα γεγόνει τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐχ οἷα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεύς, τοιαῦτα ἐξέβη.

28 Καὶ ἐν τῷ ἐχομένῳ ἐνιαυτῷ συνελόχησεν ὁ Λυσίας ἀνδρῶν ἐπιλέκτων ἑξήκοντα χιλιάδας καὶ πεντακισχιλίαν ἵππον, ὥστε ἐκπολεμῆσαι αὐτούς.

29 Καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ παρενέβαλον ἐν Βαιθσούροις, καὶ συνήντησεν αὐτοῖς Ἰούδας ἐν δέκα χιλιάσιν ἀνδρῶν.

30 Καὶ εἶδε τὴν παρεμβολὴν ἰσχυρὰν, καὶ προσηύξατο, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς εἶ, ὁ σωτὴρ τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ συντρίψας τὸ ὅρμημα τοῦ δυνατοῦ ἐν χειρὶ τοῦ δούλου σου Δαυὶδ, καὶ παρέδωκας τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων εἰς χεῖρας Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαὺλ, καὶ τοῦ αἴροντος τὰ σκεύη αὐτοῦ.

31 Σύγκλεισον τὴν παρεμβολὴν ταύτην ἐν χειρὶ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἐπὶ τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἵππῳ αὐτῶν.

32 Δὸς αὐτοῖς δειλίαν, καὶ τῆξον θράσος ἰσχύος αὐτῶν, καὶ σαλευθήτωσαν τῇ συντριβῇ αὐτῶν.

33 Καλάβαλε αὐτοὺς ῥομφαίᾳ ἀγαπώντων σε, καὶ αἰνεσάτωσάν σε πάντες οἱ εἰδότες τὸ ὄνομά σου ἐν ὕμνοις.

34 Καὶ συνέβαλον ἀλλήλοις, καὶ ἔπεσον ἐκ τῆς παρεμβολῆς Λυσίου εἰς πεντακισχιλίους ἄνδρας, καὶ ἔπεσον ἐξ ἐναντίας αὐτῶν.

35 Ἰδὼν δὲ Λυσίας τὴν γενομένην τροπὴν τῶν αὐτοῦ συντάξεως, τῶν δὲ Ἰούδα τὸ γεγενημένον θάρσος, καὶ ὡς ἕτοιμοί εἰσιν ἢ ζῆν ἢ τεθνάναι γενναίως, ἀπῆρεν εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἐξενολόγει· καὶ πλεονάσας τὴν γενηθέντα στρατὸν, ἐλογίζετο πάλιν παραγενέσθαι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

36 Εἶπε δὲ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελ-

φοὶ αὐτῆ, Ἰδὲ συνετρίβησαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, ἀναβῶμεν καθαρίσαι τὰ ἅγια καὶ ἐγκαινίσαι.

37 Καὶ συνήχθη πᾶσα παρεμβολὴ πᾶσα, καὶ ἀνέβησαν εἰς ὄρος Σιών.

38 Καὶ ἴδον τὸ ἁγίασμα ἠρημωμένον, καὶ τὸ θυσιαστήριον βεβηλωμένον, καὶ τὰς πύλας κατακεκαυμένας, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς φυτὰ πεφυκότα ὡς ἐν δρυμῷ ἢ ὡς ἐν ἑνὶ τῶν ὀρέων, καὶ τὰ παστοφόρια καθῃρημένα.

39 Καὶ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκόψαντο κοπετὸν μέγαν, καὶ ἐπέθεντο σποδὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.

40 Καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι τὸ σημασιῶν, καὶ ἐβόησαν εἰς τὸν οὐρανόν.

41 Τότε ἐπέταξεν Ἰούδας ἄνδρας πολεμεῖν τοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ, ἕως ἂν καθαρίσῃ τὰ ἅγια.

42 Καὶ ἐπέλεξεν ἱερεῖς ἀμώμους, θελητὰς νόμου.

43 Καὶ ἐκαθάρισαν τὰ ἅγια, καὶ ἦραν τοὺς λίθους τοῦ μιασμοῦ εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

44 Καὶ ἐβουλεύσαντο περὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὁλοκαυτώσεως τοῦ βεβηλωμένου, τί αὐτῷ ποιήσωσι.

45 Καὶ ἐπέπεσεν αὐτοῖς βουλὴ ἀγαθή, καθελεῖν αὐτό, μήποτε γένηται αὐτοῖς εἰς ὄνειδος, ὅτι ἐμίαναν τὰ ἔθνη αὐτό· καὶ καθεῖλον τὸ θυσιαστήριον,

46 Καὶ ἀπέθεντο τοὺς λίθους ἐν τῷ ὄρει τοῦ οἴκου, ἐν τόπῳ ἐπιτηδείῳ, μέχρι τοῦ παραγενηθῆναι προφήτην τοῦ ἀποκριθῆναι περὶ αὐτῶν.

47 Καὶ ἔλαβον λίθους ὁλοκλήρους κατὰ τὸν νόμον, καὶ ᾠκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον καινὸν κατὰ τὸ πρότερον.

48 Καὶ ᾠκοδόμησαν τὰ ἅγια καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ οἴκου, καὶ τὰς αὐλὰς ἡγίασαν.

49 Καὶ ἐποίησαν σκεύη ἅγια καινὰ, καὶ εἰσήνεγκαν τὴν λυχνίαν καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων καὶ τὴν τράπεζαν εἰς τὸν ναόν.

50 Καὶ ἐθυμίασαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐξῆψαν τοὺς λύχνους τοὺς ἐπὶ τῆς λυχνίας, καὶ ἐφαίνοσαν ἐν τῷ ναῷ.

51 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἄρτους, καὶ ἐξεπέτασαν τὰ καταπετάσματα, καὶ ἐτέλεσαν πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησαν.

52 Καὶ ὤρθρισαν τοπρωὶ τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἐννάτου· ἔτους ὃ μὴν Χασελεῦ τοῦ ὀγδόου καὶ τεσσαρακοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἔτους.

53 Καὶ ἀνήνεγκαν θυσίαν κατὰ τὸν νόμον ἐπὶ τὸ θυσιαστή-

ριον τ̃ ὁλοκαυτωμάτων τὸ καινὸν ὃ ἐποίησαν.

54 Κατὰ τ̃ καιρὸν κ̀ κατὰ τ̃ ἡμέραν ἐν ᾗ ἐβεβήλωσαν αὐτὸ τὰ ἔθνη, ἐν ἐκείνῃ ἐνεκαινίσθη ἐν ᾠδαῖς κ̀ κιθάραις κ̀ κινύραις, κ̀ ἐν κυμβάλοις.

55 Καὶ ἔπεσον πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον, κ̀ προσεκύνησαν, κ̀ εὐλόγησαν εἰς ὐρανὸν τ̃ εὐοδώσαντα αὐτοῖς.

56 Καὶ ἐποίησαν τ̃ ἐγκαινισμὸν τ̃ θυσιαστηρίου ἡμέρας ὀκτὼ, κ̀ προσήνεγκαν ὁλοκαυτώματα μετ' εὐφροσύνης, καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου κ̀ αἰνέσεως.

57 Καὶ κατεκόσμησαν τὸ κατὰ πρόσωπον τ̃ ναῦ στεφάνοις χρυσοῖς κ̀ ἀσπιδίσκαις, κ̀ ἐνεκαίνισαν τὰς πύλας κ̀ τὰ παστοφόρια, κ̀ ἐθύρωσαν αὐτά.

58 Καὶ ἐγενήθη εὐφροσύνη μεγάλη ἐν τῷ λαῷ σφόδρα, κ̀ ἀπεστράφη ὄνειδος ἐθνῶν.

59 Καὶ ἔστησεν Ἰούδας κ̀ οἱ ἀδελφοὶ αὐτ̃ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰσραὴλ, ἵνα ἄγωνται αἱ ἡμέραι ἐγκαινισμοῦ τ̃ θυσιαστηρίου ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν ἡμέρας ὀκτὼ ἀπὸ τ̃ πέμπτης καὶ εἰκάδος τ̃ μηνὸς Χασελεῦ, μετ' εὐφροσύνης κ̀ χαρᾶς.

60 Καὶ ᾠκοδόμησαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὸ ὄρος Σιὼν, κυκλόθεν τείχη ὑψηλὰ καὶ πύργους ὀχυρὰς, μήποτε παραγενηθέντα τὰ ἔθνη καταπατήσωσιν αὐτὰ, ὡς ἐποίησαν τοπρότερον.

61 Καὶ ἐπέταξεν ἐκεῖ δύναμιν τηρεῖν αὐτὸ, κ̀ ὠχύρωσαν αὐτὸ τηρεῖν τ̃ Βαιθσούραν, τ̃ ἔχειν τ̃ λαὸν ὀχύρωμα κατὰ πρόσωπον τ̃ Ἰδουμαίας.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἤκουσαν τὰ ἔθνη κυκλόθεν ὅτι ᾠκοδομήθη τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐνεκαινίσθη τὸ ἁγίασμα ὡς τοπρότερον, καὶ ὠργίσθησαν σφόδρα.

2 Καὶ ἐβουλεύσαντο τ̃ ἆραι τὸ γένος Ἰακὼβ τὸς ὄντας ἐν μέσῳ αὐτῶν, κ̀ ἤρξαντο τ̃ θανατοῦν ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐξαίρειν.

3 Καὶ ἐπολέμει Ἰούδας πρὸς τὸς υἱοὺς Ἡσαῦ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ τὴν Ἀκραβαττίνην, ὅτι περιεκάθηντο τ̃ Ἰσραὴλ, κ̀ ἐπάταξεν αὐτὸς πληγὴν μεγάλην, κ̀ συνέστειλεν αὐτὸς, κ̀ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῶν.

4 Καὶ ἐμνήσθη τ̃ κακίας υἱῶν Βαιὰν, οἳ ἦσαν τῷ λαῷ εἰς παγίδα κ̀ εἰς σκάνδαλον ἐν τῷ ἐνεδρεύειν αὐτὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς.

5 Καὶ συνεκλείσθησαν ὑπ'

αὐτῆ ἐν τοῖς πύργοις, καὶ παρενέβαλεν ἐπ' αὐτὰς, καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὰς, καὶ ἐνεπύρισε τὰς πύργας αὐτῆς ἐν πυρὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἐνοῦσι.

6 Καὶ διεπέρασεν ἐπὶ τὰς υἱὰς Ἀμμὼν, καὶ εὗρε χεῖρα κραταιὰν καὶ λαὸν πολὺν, καὶ Τιμόθεον ἡγούμενον αὐτῶν.

7 Καὶ συνῆψε πρὸς αὐτὰς πολέμους πολλοὺς, καὶ συνετρίβησαν πρὸ προσώπου αὐτῆ, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς.

8 Καὶ προκατελάβετο τὴν Ἰαζὴρ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, καὶ ἀνέστρεψεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

9 Καὶ ἐπισυνήχθησαν τὰ ἔθνη τὰ ἐν τῇ Γαλααδ ἐπὶ τ Ἰσραὴλ τὸν ὄντας ἐπὶ τοῖς ὁρίοις αὐτῶν ϑ ἐξᾶραι αὐτούς· καὶ ἔφυγον εἰς Δάθεμα τὸ ὀχύρωμα·

10 Καὶ ἀπέστειλαν γράμματα πρὸς Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆ, λέγοντες, Ἐπισυνηγμένα ἐστὶν ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν ϑ ἐξᾶραι ἡμᾶς,

11 Καὶ ἑτοιμάζονται ἐλθεῖν καὶ προκαταλαβέσθαι τὸ ὀχύρωμα εἰς ὃ κατεφύγομεν, καὶ Τιμόθεος ἡγεῖται τ δυνάμεως αὐτῶν.

12 Νῦν ἔν ἐλθὼν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν, ὅτι πεπτώκαμεν ἐξ ἡμῶν πλῆθος.

13 Καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν οἱ ὄντες ἐν τοῖς Τωβίᾳ τεθανάτωνται, καὶ ᾐχμαλωτίκασι τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν, καὶ ἀπώλεσαν ἐκεῖ ὡς μίαν χιλιαρχίαν ἀνδρῶν.

14 Ἔτι αἱ ἐπιστολαὶ ἀναγινώσκονται, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι ἕτεροι παρεγένοντο ἐκ τ Γαλιλαίας διερρηχότες τὰ ἱμάτια, ἀπαγγέλλοντες κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα,

15 Λέγοντες ἐπισυνῆχθαι ἐπ' αὐτὰς ἐκ Πτολεμαΐδος καὶ Τύρου καὶ Σιδῶνος καὶ πάσης Γαλιλαίας ἀλλοφύλων, ϑ ἐξαναλῶσαι ἡμᾶς.

16 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰούδας καὶ ὁ λαὸς τοὺς λόγους τούτους, ἐπισυνήχθη ἐκκλησία μεγάλη, βουλεύσασθαι τί ποιήσωσι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ὧδε ἐν θλίψει, καὶ πολεμουμένοις ὑπ' αὐτῶν.

17 Καὶ εἶπεν Ἰούδας Σίμωνι τῷ ἀδελφῷ αὐτῆ, Ἐπίλεξον σεαυτῷ ἄνδρας, καὶ πορεύου καὶ ῥῦσαι τοὺς ἀδελφούς σου τοὺς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· ἐγὼ δὲ καὶ Ἰωνάθαν ὁ ἀδελφός μου πορευσόμεθα εἰς τ Γαλααδίτιν.

18 Καὶ κατέλιπεν Ἰώσηφον τὸν ϑ Ζαχαρίου, καὶ Ἀζαρίαν, ἡγουμένους τ λαοῦ, μετὰ τ ἐπι-

λοίπων τ᾽ δυνάμεως, ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ εἰς πήρησιν.

19 Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Πρόσητε τ᾽ λαῦ τότε, ϗ μὴ συνάψητε πόλεμον πρὸς τὰ ἔθνη ἕως τ᾽ ἐπισρέψαι ἡμᾶς.

20 Καὶ ἐμερίσθησαν Σίμωνι ἄνδρες τρισχίλιοι τῦ πορευθῆναι εἰς τ᾽ Γαλιλαίαν, Ἰούδᾳ δὲ ἄνδρες ὀκτακισχίλιοι εἰς τ᾽ Γαλααδίτιν.

21 Καὶ ἐπορεύθη Σίμων εἰς τ᾽ Γαλιλαίαν, ϗ συνῆψε πολέμους πολλοὺς πρὸς τὰ ἔθνη, ϗ συνεδρίβη τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπε αὐτῦ,

22 Καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἕως τ᾽ πύλης Πτολεμαΐδος· καὶ ἔπεσον ἐκ τ᾽ ἐθνῶν εἰς τρισχιλίους ἄνδρας, ϗ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῶν.

23 Καὶ παρέλαβε τοὺς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ϗ ἐν Ἀρβάτοις σὺν ταῖς γυναιξὶ ϗ τοῖς τέκνοις, ϗ πάντα ὅσα ἦν αὐτοῖς, ϗ ἤγαγεν εἰς τ᾽ Ἰουδαίαν μετ᾽ εὐφροσύνης μεγάλης.

24 Καὶ Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος καὶ Ἰωνάθαν ὁ ἀδελφὸς αὐτῦ διέβησαν τ᾽ Ἰορδάνην, ϗ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

25 Καὶ συνήντησαν τοῖς Ναβαταίοις, ϗ ἀπήντησαν αὐτοῖς εἰρηνικῶς, ϗ διηγήσαντο αὐτοῖς ἅπαντα τὰ συμβάντα τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν ἐν τῇ Γαλααδίτιδι.

26 Καὶ ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν συνειλημμένοι εἰσὶν εἰς Βόσορα, ϗ Βοσὸρ, ἐν Ἀλέμοις, Χασφὼ, Μακεδ, ϗ Καρναΐν· πᾶσαι αἱ πόλεις αὗται ὀχυραὶ ϗ μεγάλαι·

27 Καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πόλεσι τ᾽ Γαλααδίτιδός εἰσι συνειλημμένοι, ϗ εἰς αὔριον τάσσονται παρεμβάλλειν ἐπὶ τὰ ὀχυρώματα, ϗ καταλαβέσθαι, ϗ ἐξᾶραι πάντας τούτους ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

28 Καὶ ἀπέσρεψεν Ἰούδας ϗ ἡ παρεμβολὴ αὐτῦ ὁδὸν εἰς τ᾽ ἔρημον εἰς Βοσὸρ ἄφνω· καὶ κατελάβετο τ᾽ πόλιν, ϗ ἀπέκτεινε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν στόματι ῥομφαίας, ϗ ἔλαβε πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν, ϗ ἐνέπρησεν αὐτὴν πυρί.

29 Καὶ ἀπῆρεν ἐκεῖθεν νυκτὸς, ϗ ἐπορεύετο ἕως ἐπὶ τὸ ὀχύρωμα.

30 Καὶ ἐγένετο ἑωθινὴ, καὶ ἦραν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, ϗ ἰδοὺ λαὸς πολὺς οὗ οὐκ ἦν ἀριθμὸς, αἴροντες κλίμακας ϗ μηχανὰς καταλαβέσθαι τὸ ὀχύρωμα, ϗ ἐπολέμουν αὐτούς.

31 Καὶ εἶδεν Ἰούδας ὅτι ἦρκται ὁ πόλεμος, ϗ ἡ κραυγὴ τ᾽ πόλεως ἀνέβη εἰς τὸν οὐρα-

νὸν σάλπιγξι καὶ φωνῇ μεγάλῃ.

32 Καὶ εἶπε τοῖς ἀνδράσι τ̃ δυνάμεως, Πολεμήσατε σήμερον ὑπὲρ τ̃ ἀδελφῶν ὑμῶν.

33 Καὶ ἐξῆλθεν ἐν τρισὶν ἀρχαῖς ἐξ ὄπισθεν αὐτῶν, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἐβόησαν ἐν προσευχῇ.

34 Καὶ ἐπέγνω ἡ παρεμβολὴ Τιμοθέε ὅτι Μακκαβαῖός ἐστι, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπε αὐτ̃, καὶ ἐπάταξεν αὐτὲς πληγὴν μεγάλην, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς ὀκτακισχιλίες ἄνδρας.

35 Καὶ ἀπέκλινεν εἰς Μασφὰ, καὶ ἐπολέμησεν αὐτὴν, καὶ προκατελάβετο αὐτὴν, καὶ ἀπέκτεινε πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῆς, καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῆς, καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν πυρί.

36 Ἐκεῖθεν ἀπῆρε, καὶ προκατελάβετο τ̃ Χασφὼν, Μακηδ, Βοσὸρ, καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις τ̃ Γαλααδίτιδ.

37 Μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα συνήγαγε Τιμόθεος παρεμβολὴν ἄλλην, καὶ παρενέβαλε κατὰ πρόσωπον Ῥαφὼν ἐκ πέραν τ̃ χειμάῤῥε.

38 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰούδας κατασκοπεῦσαι τ̃ παρεμβολήν· καὶ ἀπήγγειλαν αὐτ̃, λέγοντες, Ἐπισυνηγμένα εἰσὶ πρὸς αὐτὰς πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν, δύναμις πολλὴ σφόδρα.

39 Καὶ Ἄραβας μεμίσθωται εἰς βοήθειαν αὐτοῖς, καὶ παρενέβαλον πέραν τ̃ χειμάῤῥε ἕτοιμοι τ̃ ἐλθεῖν ἐπὶ σὲ εἰς πόλεμον· καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας εἰς συνάντησιν αὐτῶν.

40 Καὶ εἶπε Τιμόθεος τοῖς ἄρχουσι τ̃ δυνάμεως αὐτ̃, Ἐν τῷ ἐγγίζειν Ἰούδαν καὶ τ̃ παρεμβολὴν αὐτ̃ ἐπὶ τ̃ χειμάῤῥου τ̃ ὕδατος, ἐὰν διαβῇ πρὸς ἡμᾶς πρότερος, οὐ δυνησόμεθα ὑποστῆναι αὐτὸν, ὅτι δυνάμενος δυνήσεται πρὸς ἡμᾶς.

41 Ἐὰν δὲ δειλωθῇ, καὶ παρεμβάλῃ πέραν τ̃ ποταμ̃, διαπεράσομεν πρὸς αὐτὸν, καὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτόν.

42 Ὡς δὲ ἤγγισεν Ἰούδας ἐπὶ τὸν χειμάῤῥουν τ̃ ὕδατος, ἔστησε τὺς γραμματεῖς τ̃ λαο̃ ἐπὶ τ̃ χειμάῤῥε, καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Μὴ ἀφῆτε πάντα ἄνθρωπον παρεμβαλεῖν, ἀλλ' ἐρχέσθωσαν πάντες εἰς τ̃ πόλεμον.

43 Καὶ διεπέρασεν ἐπ' αὐτὺς πρότερος, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὄπισθεν αὐτ̃· καὶ συνετρίβησαν πρὸ προσώπε αὐτ̃ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἔῤῥιψαν τὰ ὅπλα αὐτῶν, καὶ ἔφυγον εἰς τὸ τέμενος ἐν Καρναΐν.

44 Καὶ προκατελάβοντο τ̃

πόλιν, καὶ τὸ τέμενος ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐτροπώθη ἡ Καρναΐν, καὶ οὐκ ἐδύναντο ἔτι ὑποστῆναι κατὰ πρόσωπον Ἰούδα.

45 Καὶ συνήγαγεν Ἰούδας πάντα Ἰσραὴλ τοὺς ἐν τῇ Γαλααδίτιδι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ τὴν ἀποσκευὴν, παρεμβολὴν μεγάλην σφόδρα, ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰούδα.

46 Καὶ ἦλθον ἕως Ἐφρών· καὶ αὕτη ἡ πόλις μεγάλη ἐπὶ τοῦ εἰσόδου ὀχυρὰ σφόδρα· οὐκ ἦν ἐκκλῖναι ἀπ' αὐτῆς δεξιὰν ἢ ἀριστεράν, ἀλλ' ἢ διὰ μέσου αὐτῆς πορεύεσθαι.

47 Καὶ ἀπέκλεισαν αὐτοὺς οἱ ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐνέφραξαν τὰς πύλας λίθοις.

48 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς Ἰούδας λόγοις εἰρηνικοῖς, λέγων, Διελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου· οὐδεὶς ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς κακοποιήσει ὑμᾶς, πλὴν τοῖς ποσὶ παρελευσόμεθα· καὶ οὐκ ἠθέλοντο ἀνοῖξαι αὐτῷ.

49 Καὶ ἐπέταξεν Ἰούδας κηρύξαι ἐν τῇ παρεμβολῇ, τοῦ παρεμβαλεῖν ἕκαστον ἐν ᾧ ἐστι τόπῳ.

50 Καὶ παρενέβαλον οἱ ἄνδρες τῆς δυνάμεως, καὶ ἐπολέμησαν τὴν πόλιν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ παρεδόθη ἡ πόλις ἐν χερσὶν αὐτοῦ.

51 Καὶ ἀπώλεσε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ ἐξερρίζωσεν αὐτὴν, καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῆς, καὶ διῆλθε διὰ τῆς πόλεως ἐπάνω τῶν ἀπεκταμμένων.

52 Καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην εἰς τὸ πεδίον τὸ μέγα κατὰ πρόσωπον Βαιθσάν.

53 Καὶ ἦν Ἰούδας ἐπισυνάγων τοὺς ἐσχατίζοντας, καὶ παρακαλῶν τὸν λαὸν κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν, ἕως οὗ ἦλθον εἰς γῆν Ἰούδα.

54 Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος Σιὼν ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ· καὶ προσήγαγον ὁλοκαυτώματα, ὅτι οὐκ ἔπεσεν ἐξ αὐτῶν ἕως οὗ ἐπιστρέψαι ἐν εἰρήνῃ.

55 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἦν Ἰούδας καὶ Ἰωνάθαν ἐν τῇ Γαλααδ, καὶ Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ κατὰ πρόσωπον Πτολεμαΐδος,

56 Ἤκουσεν Ἰωσὴφ ὁ τοῦ Ζαχαρίου, καὶ Ἀζαρίας, ἄρχοντες τῆς δυνάμεως, τῆς ἀνδραγαθιῶν καὶ τοῦ πολέμου οἷα ἐποίησαν,

57 Καὶ εἶπε, Ποιήσωμεν καὶ αὐτοὶ ἑαυτοῖς ὄνομα, καὶ πορευθῶμεν πολεμῆσαι πρὸς τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν.

58 Καὶ παρήγγειλαν τοῖς

ἀπὸ τ δυνάμεως τ μετ' αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν ἐπὶ Ἰάμνειαν.

59 Καὶ ἐξῆλθε Γοργίας ἐκ τ πόλεως, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῦ εἰς συνάντησιν αὐτοῖς εἰς πόλεμον.

60 Καὶ ἐτροπώθη Ἰώσηφ καὶ Ἀζαρίας, καὶ ἐδιώχθησαν ἕως τῶν ὁρίων τ Ἰουδαίας· καὶ ἔπεσον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τ λαῦ τ Ἰσραὴλ εἰς δισχιλίους ἄνδρας.

61 Καὶ ἐγενήθη τροπὴ μεγάλη ἐν τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐκ ἤκουσαν Ἰούδα καὶ τ ἀδελφῶν αὐτῦ, οἱόμενοι ἀνδραγαθῆσαι.

62 Αὐτοὶ δὲ ἐκ ἦσαν ἐκ τ σπέρματος τ ἀνδρῶν ἐκείνων, οἷς ἐδόθη σωτηρία Ἰσραὴλ διὰ χειρὸς αὐτῶν.

63 Καὶ ὁ ἀνὴρ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῦ ἐδοξάσθησαν σφόδρα ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ τ ἐθνῶν πάντων, οὗ ἀκούετο τὸ ὄνομα αὐτῶν.

64 Καὶ ἐπισυνήγοντο πρὸς αὐτὸς εὐφημοῦντες.

65 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῦ, καὶ ἐπολέμουν τοὺς υἱοὺς Ἡσαῦ ἐν τῇ γῇ πρὸς Νότον, καὶ ἐπάταξε τ Χεβρὼν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, καὶ καθεῖλε τὸ ὀχύρωμα αὐτῆς, καὶ τοὺς πύργους αὐτῆς ἐνέπρησε κυκλόθεν.

66 Καὶ ἀπῆρε τ πορευθῆναι εἰς γῆν ἀλλοφύλων, καὶ διεπορεύετο τ Σαμάρειαν.

67 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔπεσον ἱερεῖς ἐν πολέμῳ βαλόμενοι ἀνδραγαθῆσαι, ἐν τῷ αὐτὸς ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον ἀβουλεύτως.

68 Καὶ ἐξέκλινεν Ἰούδας εἰς Ἄζωτον γῆν ἀλλοφύλων, καὶ καθεῖλε τὰς βωμὰς αὐτῶν, καὶ τὰ γλυπτὰ τ θεῶν αὐτῶν κατέκαυσε πυρί, καὶ ἐσκύλευσε τὰ σκῦλα τ πόλεων, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τ γῆν Ἰούδα.

Κεφ. ς'. 6.

ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος διεπορεύετο τὰς ἐπάνω χώρας, καὶ ἤκουσεν ὅτι ἐστὶν Ἐλυμαὶς ἐν τῇ Περσίδι πόλις ἔνδοξος πλούτῳ, ἀργυρίῳ τε καὶ χρυσίῳ,

2 Καὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν αὐτῇ πλούσιον σφόδρα, καὶ ἐκεῖ καλύμματα χρυσᾶ, καὶ θώρακες, καὶ ὅπλα ἃ κατέλιπεν ἐκεῖ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, βασιλεὺς ὁ Μακεδών, ὃς ἐβασίλευσε πρῶτος ἐν τοῖς Ἕλλησι.

3 Καὶ ἦλθε καὶ ἐζήτει καταλαβέσθαι τ πόλιν, καὶ προνομεῦσαι αὐτὴν, καὶ ἐκ ἠδυνάσθη, ὅτι ἐγνώσθη ὁ λόγος τοῖς ἐκ τ πόλεως.

4 Καὶ ἀνέστησαν αὐτῷ εἰς πόλεμον, καὶ ἔφυγε καὶ ἀπῆρεν

ἐκειθεν μετὰ λύπης μεγάλης, ἀποστρέψαι εἰς Βαβυλῶνα.

5 Καὶ ἦλθεν ἀπαγγέλλων τις αὐτῷ εἰς τ Περσίδα, ὅτι τετρόπωνται αἱ παρεμβολαὶ αἱ πορευθεῖσαι εἰς γῆν Ἰούδα,

6 Καὶ ἐπορεύθη Λυσίας δυνάμει ἰσχυρᾷ ἐν πρώτοις, καὶ ἀνεστράφη ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἐπίσχυσαν ὅπλοις καὶ δυνάμει καὶ σκύλοις πολλοῖς οἷς ἔλαβον ἀπὸ τ παρεμβολῶν ὧν ἐξέκοψαν,

7 Καὶ καθεῖλον τὸ βδέλυγμα ὃ ᾠκοδόμησεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸ ἁγίασμα καθὼς τὸ πρότερον ἐκύκλωσαν τείχεσιν ὑψηλοῖς, καὶ τ Βαιθσὺραν πόλιν αὐτοῦ.

8 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, ἐθαμβήθη καὶ ἐσαλεύθη σφόδρα· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τ κοίτην, καὶ ἐνέπεσεν εἰς ἀρρωστίαν ἀπὸ τ λύπης, ὅτι οὐκ ἐγένετο αὐτῷ καθὼς ἐνεθυμεῖτο.

9 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας πλείους, ὅτι ἀνεκαινίσθη ἐπ' αὐτὸν λύπη μεγάλη, καὶ ἐλογίσατο ὅτι ἀποθνήσκει.

10 Καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀφίσταται ὁ ὕπνος ἀπὸ τ ὀφθαλμῶν μου, καὶ συμπέπτωκα τῇ καρδίᾳ ἀπὸ τ μεριμνῆς.

11 Καὶ εἶπα τῇ καρδίᾳ μου, Ἕως τίνος θλίψεως ἦλθον καὶ κλύδωνος μεγάλου, ἐν ᾧ νῦν εἰμι; ὅτι χρηστὸς καὶ ἀγαπώμενος ἤμην ἐν τῇ ἐξουσίᾳ μου.

12 Νῦν δὲ μιμνήσκομαι τῶν κακῶν ὧν ἐποίησα ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔλαβον πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐξαπέστειλα ἐξᾶραι τοὺς κατοικοῦντας Ἰούδα διακενῶς.

13 Ἔγνων οὖν ὅτι χάριν τούτων εὗρόν με τὰ κακὰ ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἀπόλλυμαι λύπῃ μεγάλῃ ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ.

14 Καὶ ἐκάλεσε Φίλιππον ἕνα τ φίλων αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης τ βασιλείας αὐτοῦ.

15 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ διάδημα καὶ τ στολὴν αὐτοῦ καὶ τὸν δακτύλιον, τοῦ ἀγαγεῖν Ἀντίοχον τ υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκθρέψαι αὐτὸν εἰς βασιλεύειν.

16 Καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς ἔτους ἐννάτου καὶ τεσσαρακοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ.

17 Καὶ ἐπέγνω Λυσίας ὅτι τέθνηκεν ὁ βασιλεὺς, καὶ κατέστησε βασιλεύειν Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, ὃν ἐξέθρεψε νεώτερον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εὐπάτορα.

18 Καὶ οἱ ἐκ τ̃ ἄκρας ἦσαν συγκλείοντες τ̃ Ἰσραὴλ κύκλῳ τ̃ ἁγίων, καὶ ζητοῦντες τὰ κακὰ δι' ὅλ., καὶ σήριγμα τοῖς ἔθνεσι.

19 Καὶ ἐλογίσατο Ἰούδας ἐξᾶραι αὐτάς· καὶ ἐξεκκλησίασε πάντα τ̃ λαὸν ϑ̃ περικαθίσαι ἐπ' αὐτάς.

20 Καὶ συνήχθησαν ἅμα, καὶ περιεκάθισαν ἐπ' αὐτὰς ἔτους πεντηκοστ̃ καὶ ἑκατοστ̃, καὶ ἐποίησεν ἐπ' αὐτὰς βελοστάσεις καὶ μηχανάς.

21 Καὶ ἐξῆλθον ἐξ αὐτῶν ἐκ ϑ̃ συγκλεισμ̃, καὶ ἐκολλήθησαν αὐτοῖς τινὲς τ̃ ἀσεβῶν ἐξ Ἰσραὴλ,

22 Καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τ̃ βασιλέα, καὶ εἶπον, Ἕως πότε οὐ ποιήσῃ κρίσιν, καὶ ἐκδικήσεις τὰς ἀδελφὰς ἡμῶν;

23 Ἡμεῖς εὐδοκ̃μεν δουλεύειν τῷ πατρί σου, καὶ πορεύεσθαι τοῖς ὑπ' αὐτ̃ λεγομένοις, καὶ κατακολουθεῖν τοῖς προστάγμασιν αὐτ̃.

24 Καὶ περικάθηνται εἰς τ̃ ἄκραν υἱοὶ ϑ̃ λαῦ ἡμῶν, χάριν τούτου καὶ ἀλλοτριῶνται ἀφ' ἡμῶν· πλὴν ὅσοι εὑρίσκοντο ἀφ' ἡμῶν, ἐθανατ̃ντο, καὶ αἱ κληρονομίαι ἡμῶν διηρπάζοντο.

25 Καὶ οὐκ ἐφ' ἡμᾶς μόνον ἐξέτειναν χεῖρα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ὅρια αὐτῶν.

26 Καὶ ἰδὲ παρεμβεβλήκασι σήμερον ἐπὶ τ̃ ἄκραν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ϑ̃ καταλαβέσθαι αὐτὴν, καὶ τὸ ἁγίασμα, καὶ τὴν Βαιθσὼραν ὠχύρωσαν.

27 Καὶ ἐὰν μὴ προκαταλάβῃ αὐτὰς διαλάχης, μείζονα τούτων ποιήσουσι, καὶ οὐ δυνήσῃ ϑ̃ κατασχεῖν αὐτῶν.

28 Καὶ ὠργίσθη ὁ βασιλεὺς ὅτε ἤκουσε, καὶ συνήγαγε πάντας τὰς φίλας αὐτ̃, καὶ τὰς ἄρχοντας τ̃ δυνάμεως αὐτ̃, καὶ τὰς ἐπὶ τ̃ ἡνιῶν.

29 Καὶ ἀπὸ βασιλειῶν ἑτέρων καὶ ἀπὸ νήσων ϑαλασσῶν ἦλθον πρὸς αὐτὸν δυνάμεις μισϑωταί.

30 Καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τ̃ δυνάμεων αὐτ̃ ἑκατὸν χιλιάδες τ̃ πεζῶν, καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἵππων, καὶ ἐλέφαντες δύο καὶ τριάκοντα εἰδότες πόλεμον.

31 Καὶ ἦλθοσαν διὰ τ̃ Ἰδουμαίας, καὶ παρενεβάλοσαν ἐπὶ Βαιθσὼραν, καὶ ἐπολέμησαν ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἐποίησαν μηχανάς· καὶ ἐξῆλθον, καὶ ἐνεπύρισαν αὐτὰς ἐν πυρὶ, καὶ ἐπολέμησαν ἀνδρωδῶς.

32 Καὶ ἀπ̃ρεν Ἰούδας ἀπὸ τ̃ ἄκρας, καὶ παρενέβαλεν εἰς Βαιθζαχαρία ἀπέναντι τ̃ παρεμβολ̃ ϑ̃ βασιλέως.

33 Καὶ ὤρθρισεν ὁ βασιλεὺς τοπρωΐ, καὶ ἀπ̃ρε τ̃ παρεμβο-

λὴν ἐν ὁρμήματι αὐτῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Βαιθζαχαρία, καὶ διεσκευάσθησαν αἱ δυνάμεις εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι.

34 Καὶ τοῖς ἐλέφασιν ἔδειξαν αἷμα σταφυλῆς καὶ μόρων, τοῦ παρασῆσαι αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον.

35 Καὶ διεῖλον τὰ θηρία εἰς τὰς φάλαγγας, καὶ παρέστησαν ἑκάστῳ ἐλέφαντι χιλίους ἄνδρας τεθωρακισμένους ἐν ἁλυσιδωτοῖς, καὶ περικεφαλαῖαι χαλκαῖ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ πεντακόσιοι ἵπποι διατεταγμένοι ἑκάστῳ θηρίῳ ἐκλελεγμένοι.

36 Οὗτοι πρὸ καιροῦ, οὗ ἐὰν ἦν τὸ θηρίον, ἦσαν, καὶ οὗ ἐὰν ἐπορεύετο, ἐπορεύοντο ἅμα, καὶ οὐκ ἀφίσαντο ἀπ' αὐτοῦ.

37 Καὶ πύργοι ξύλινοι ἐπ' αὐτοὺς ὀχυροὶ σκεπαζόμενοι ἐφ' ἑκάστῳ θηρίῳ, ἐζωσμένοι ἐπ' αὐτοῦ μηχαναῖς· καὶ ἐφ' ἑκάστῳ ἄνδρες δυνάμεως δύο καὶ τριάκοντα οἱ πολεμοῦντες ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ὁ Ἰνδὸς αὐτοῦ.

38 Καὶ τὸν ἐπίλοιπον ἵππον ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἔστησαν ἐπὶ τὰ δύο μέρη τῆς παρεμβολῆς, κατασείοντες καὶ καταφρασσόμενοι ἐν ταῖς φάραγξιν.

39 Ὡς δὲ ἔξιλβεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὰς χρυσᾶς καὶ χαλκᾶς ἀσπίδας, ἔξιλβε τὰ ὄρη ἀπ' αὐτῶν, καὶ καιηύγαζεν ὡς λαμπάδες πυρός.

40 Καὶ ἐξετάθη μέρος τι τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη, καί τινες ἐπὶ ταπεινά· καὶ ἤρχοντο ἀσφαλῶς καὶ τεταγμένως.

41 Καὶ ἐσαλεύοντο πάντες οἱ ἀκούοντες φωνῆς πλήθους αὐτῶν, καὶ ὁδοιπορίας τοῦ πλήθους, καὶ συγκρισμοῦ τῶν ὅπλων· ἦν γὰρ ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα καὶ ἰσχυρά.

42 Καὶ ἤγισεν Ἰούδας καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ εἰς παράταξιν· καὶ ἔπεσον ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως ἑξακόσιοι ἄνδρες.

43 Καὶ εἶδεν Ἐλεάζαρ ὁ Σαυαρὰν ἓν τῶν θηρίων τεθωρακισμένον θώρακι βασιλικῷ, καὶ ἦν ὑπεράγον πάντα τὰ θηρία, καὶ ὤφθη ὅτι ἐν αὐτῷ ἦσιν ὁ βασιλεύς.

44 Καὶ ἔδωκεν ἑαυτὸν τοῦ σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ περιποιῆσαι ἑαυτῷ ὄνομα αἰώνιον.

45 Καὶ ἐπέδραμεν αὐτῷ θράσει εἰς μέσον τῆς φάλαγγος, καὶ ἐθανάτα δεξιὰ καὶ εὐώνυμα, καὶ ἐσχίζοντο ἀπ' αὐτοῦ ἔνθα καὶ ἔνθα.

46 Καὶ εἰσέδυ ὑπὸ τὸν ἐλέφαντα, καὶ ὑπέθηκεν αὐτῷ, καὶ ἀνεῖλεν αὐτὸν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸν

γῆν ἐπάνω αὐτῆ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

47 Καὶ ἴδον τὴ ἰσχὺν τῆ βασιλείας καὶ τὸ ὅρμημα τῶ δυνάμεων, καὶ ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῶν.

48 Οἱ δὲ ἐκ τῆ παρεμβολῆς τῦ βασιλέως ἀνέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ παρενέβαλεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Ἰεδαίαν καὶ εἰς τὸ ὄρος Σιών,

49 Καὶ ἐποίησεν εἰρήνην μετὰ τῶν ἐκ Βαιθσύρων· καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆ πόλεως, ὅτι οὐκ ἦν αὐτοῖς ἐκεῖ διατροφὴ τῦ συγκεκλεῖσθαι ἐν αὐτῇ, ὅτι σάββατον ἦν τῇ γῇ.

50 Καὶ κατελάβετο βασιλεὺς τῆ Βαιθσύραν, καὶ ἀπέταξεν ἐκεῖ φρουρὰν τηρεῖν αὐτήν,

51 Καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ τὸ ἁγίασμα ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἔστησεν ἐκεῖ βελοσάσεις καὶ μηχανὰς καὶ πυρόβολα καὶ λιθόβολα καὶ σκορπίδια εἰς τὸ βάλλεσθαι βέλη, καὶ σφενδόνας.

52 Καὶ ἐποίησαν καὶ αὐτοὶ μηχανὰς πρὸς τὰς μηχανὰς αὐτῶν, καὶ ἐπολέμησαν ἡμέρας πολλάς.

53 Βρώματα δὲ οὐκ ἦν ἐν τοῖς ἀγγείοις, διὰ τὸ ἕβδομον ἔτος εἶναι, καὶ οἱ ἀνασωζόμενοι εἰς τῆ Ἰεδαίαν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν καλίφαγον τὸ ὑπόλειμμα τῆ παραθέσεως.

54 Καὶ ὑπελείφθησαν ἐν τοῖς ἁγίοις ἄνδρες ὀλίγοι, ὅτι καὶ ἐκράτησεν αὐτῶν ὁ λιμός· καὶ ἐσκορπίσθησαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτῦ.

55 Καὶ ἤκουσε Λυσίας, ὅτι Φίλιππος, ὃν καλέσησεν ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος ἔτι ζῶν, ἐκθρέψαι Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτῦ εἰς τὸ βασιλεῦσαι αὐτὸν,

56 Ἀπέστρεψεν ἀπὸ τῆ Περσίδος καὶ Μηδείας, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ πορευθεῖσαι μετ' αὐτῦ, καὶ ὅτι ζητεῖ παραλαβεῖν τὰ πράγματα.

57 Καὶ κατέσπευσε τοῦ ἀπελθεῖν, καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆ δυνάμεως καὶ τοὺς ἄνδρας, Ἐκλείπομεν καθ' ἡμέραν, καὶ ἡ τροφὴ ἡμῶν ὀλίγη, καὶ ὁ τόπος οὗ παρεμβάλλομέν ἐσιν ὀχυρὸς, καὶ ἐπίκειται ἡμῖν τὰ τῆ βασιλείας.

58 Νῦν ἔν δῶμεν δεξιὰν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, καὶ ποιήσωμεν μετ' αὐτῶν εἰρήνην καὶ μετὰ παντὸς ἔθνους αὐτῶν,

59 Καὶ στήσωμεν αὐτοῖς τοῦ πορεύεσθαι τοῖς νομίμοις αὐτῶν, ὡς τοπρότερον· χάριν γὰρ τῆ νομίμων αὐτῶν ὧν διεσκεδάσαμεν, ὠργίσθησαν, καὶ ἐποίησαν ταῦτα πάντα.

60 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀπέστειλε πρὸς

αὐτοὺς εἰρηνεῦσαι, καὶ ἐπεδέξαντο.

61 Καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες· ἐπὶ τούτοις ἐξῆλθον ἐκ τ᾽ ὀχυρώματος.

62 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ὄρος Σιὼν, καὶ εἶδε τὸ ὀχύρωμα τ᾽ τόπου· καὶ ἠθέτησε τ᾽ ὅρκισμὸν ὃν ὤμοσε, καὶ ἐνετείλατο καθελεῖν τὸ τεῖχος κυκλόθεν.

63 Καὶ ἀπῆρε κατὰ σπουδὴν, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ εὗρε Φίλιππον κυριεύοντα τ᾽ πόλεως, καὶ ἐπολέμησε πρὸς αὐτὸν, καὶ κατελάβετο τ᾽ πόλιν βίᾳ.

Κεφ. ζ'. 7.

ΕΤΟΥΣ ἑνὸς καὶ ἑκατοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἐξῆλθε Δημήτριος ὁ τ᾽ Σελεύκου ἐκ Ῥώμης, καὶ ἀνέβη σὺν ἀνδράσιν ὀλίγοις εἰς πόλιν παραθαλασσίαν, καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ.

2 Καὶ ἐγένετο ὡς εἰσεπορεύετο εἰς οἶκον βασιλείας πατέρων αὐτοῦ, συνέλαβον αἱ δυνάμεις τ᾽ Ἀντίοχον καὶ τ᾽ Λυσίαν ἄγειν αὐτὸν αὐτῷ.

3 Καὶ ἐγνώσθη αὐτῷ τὸ πρᾶγμα, καὶ εἶπε, Μή μοι δείξητε τὰ πρόσωπα αὐτῶν.

4 Καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸν αἱ δυνάμεις, καὶ ἐκάθισε Δημήτριος ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐτοῦ.

5 Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν πάντες ἄνδρες ἄνομοι καὶ ἀσεβεῖς ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ Ἄλκιμος ἡγεῖτο αὐτῶν, βουλόμενος ἱερατεύειν.

6 Καὶ κατηγόρησαν τ᾽ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες, Ἀπώλεσεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τοὺς φίλους σου, καὶ ἡμᾶς ἐσκόρπισαν ἀπὸ τ᾽ γῆς ἡμῶν.

7 Νῦν οὖν ἀπόστειλον ἄνδρα ᾧ πιστεύεις, καὶ πορευθεὶς ἰδέτω τ᾽ ἐξολόθρευσιν πᾶσαν ἣν ἐποίησεν ἡμῖν καὶ τῇ χώρᾳ τ᾽ βασιλέως, καὶ κολασάτω αὐτοὺς καὶ πάντας τοὺς ἐπιβοηθοῦντας αὐτοῖς.

8 Καὶ ἐπέλεξεν ὁ βασιλεὺς τ᾽ Βακχίδην τ᾽ φίλων τ᾽ βασιλέως, κυριεύοντα ἐν τῷ πέραν τ᾽ ποταμοῦ, καὶ μέγαν ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ πιστὸν τῷ βασιλεῖ.

9 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν, καὶ Ἄλκιμον τὸν ἀσεβῆ, καὶ ἔδωσεν αὐτῷ τ᾽ ἱερωσύνην, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ ποιῆσαι τ᾽ ἐκδίκησιν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

10 Καὶ ἀπῆραν, καὶ ἦλθον μετὰ δυνάμεως πολλῆς εἰς γῆν Ἰούδα· καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, λόγοις εἰρηνικοῖς μετὰ δόλου.

11 Καὶ οὐ προσέσχον τοῖς

λόγοις αὐτῶν, ἴδον γὰρ ὅτι ἦλθον μετὰ δυνάμεως πολλῆς.

12 Καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς Ἀλκιμον καὶ Βακχίδην συναγωγὴ γραμματέων ἐκζητῆσαι δίκαια.

13 Καὶ πρῶτοι οἱ Ἀσιδαῖοι ἦσαν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπεζήτει παρὰ αὐτῶν εἰρήνην·

14 Εἶπαν γὰρ, Ἀνθρωπος ἱερεὺς ἐκ σπέρματος Ἀαρὼν ἦλθεν ἐν ταῖς δυνάμεσι, καὶ ἐκ ἀδικήσει ἡμᾶς.

15 Καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτῶν λόγους εἰρηνικὰς, καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς, λέγων, Οὐκ ἐκζητήσομεν ὑμῖν κακὸν, καὶ τοῖς φίλοις ὑμῶν.

16 Καὶ ἐνεπίστευσαν αὐτῷ· καὶ συνέλαβεν ἐξ αὐτῶν ἑξήκοντα ἄνδρας, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ κατὰ τὸν λόγον ὃν ἔγραψε,

17 Σάρκας ὁσίων σου καὶ αἵματα αὐτῶν ἐξέχεαν κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκ ἦν αὐτοῖς ὁ θάπτων.

18 Καὶ ἐπέπεσεν αὐτῶν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν, ὅτι εἶπαν, Οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια καὶ κρίσις· παρέβησαν γὰρ τὴν ῥάσιν καὶ τὸν ὅρκον ὃν ὤμοσαν.

19 Καὶ ἀπῆρε Βακχίδης ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρενέβαλεν ἐν Βηζεθ, καὶ ἀπέστειλε καὶ συνέλαβε πολλοὺς ἀπὸ τῶν ἀπ' αὐτοῦ αὐτομολησάντων ἀνδρῶν, καὶ τινας τοῦ λαοῦ, καὶ ἔθυσεν αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ τὸ μέγα.

20 Καὶ κατέστησε τὴν χώραν τῷ Ἀλκίμῳ, καὶ ἀφῆκε μετ' αὐτοῦ δύναμιν τοῦ βοηθεῖν αὐτῷ· καὶ ἀπῆλθε Βακχίδης πρὸς τὸν βασιλέα.

21 Καὶ ἠγωνίσατο Ἀλκιμος περὶ τῆς ἀρχιερωσύνης.

22 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ ταράσσοντες τὸν λαὸν αὐτῶν, καὶ κατεκράτησαν γῆν Ἰούδα, καὶ ἐποίησαν πληγὴν μεγάλην ἐν Ἰσραήλ.

23 Καὶ εἶδεν Ἰούδας πᾶσαν τὴν κακίαν ἣν ἐποίησεν Ἀλκιμος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὑπὲρ τὰ ἔθνη·

24 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς πάντα τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας κυκλόθεν, καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἀνδράσι τοῖς αὐτομολήσασι, καὶ ἀνεσάλησαν τοῦ πορεύεσθαι εἰς τὴν χώραν.

25 Ὡς δὲ εἶδεν Ἀλκιμος ὅτι ἐνίσχυσεν Ἰούδας καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔγνω ὅτι οὐ δύναται ὑποσῆναι αὐτούς, καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ κατηγόρησεν αὐτῶν πονηρά.

26 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Νικάνορα, ἕνα τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ τῶν ἐνδόξων, καὶ μισοῦντα καὶ

ἐχθραίνοντα τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ ἐξᾶραι τὸν λαόν.

27 Καὶ ἦλθε Νικάνωρ εἰς Ἱερουσαλὴμ δυνάμει πολλῇ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μετὰ δόλου λόγοις εἰρηνικοῖς, λέγων,

28 Μὴ ἔστω μάχη ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν· ἥξω ἐν ἀνδράσιν ὀλίγοις, ἵνα ὑμῶν ἴδω τὰ πρόσωπα μετ' εἰρήνης.

29 Καὶ ἦλθε πρὸς Ἰούδαν, καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους εἰρηνικῶς· καὶ οἱ πολέμιοι ἦσαν ἕτοιμοι ἐξαρπάσαι τὸν Ἰούδαν.

30 Καὶ ἐγνώσθη ὁ λόγος τῷ Ἰούδᾳ, ὅτι μετὰ δόλου ἦλθεν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπροήθη ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἔτι ἰδεῖν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

31 Καὶ ἔγνω Νικάνωρ ὅτι ἀπεκαλύφθη ἡ βουλὴ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰούδᾳ ἐν πολέμῳ κατὰ Χαφαρσαλαμά.

32 Καὶ ἔπεσον τῶν παρὰ Νικάνορος ὡσεὶ πεντακισχίλιοι ἄνδρες, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν πόλιν Δαυίδ.

33 Καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἀνέβη Νικάνωρ εἰς τὸ ὄρος Σιών· καὶ ἐξῆλθον ἀπὸ τῶν ἱερέων ἐκ τῶν ἁγίων καὶ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ ἀσπάσασθαι αὐτὸν εἰρηνικῶς, καὶ δεῖξαι αὐτῷ τὴν ὁλοκάυτωσιν τὴν προσφερομένην ὑπὲρ τοῦ βασιλέως.

34 Καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς, καὶ κατεγέλασεν αὐτῶν, καὶ ἐμίανεν αὐτοὺς· καὶ ἐλάλησεν ὑπερηφάνως.

35 Καὶ ὤμοσε μετὰ θυμοῦ, λέγων, Ἐὰν μὴ παραδοθῇ Ἰούδας καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ εἰς χεῖράς μου τὸ νῦν, καὶ ἔσται ἐὰν ἐπιστρέψω ἐν εἰρήνῃ, ἐμπυριῶ τὸν οἶκον τοῦτον· καὶ ἐξῆλθε μετὰ θυμοῦ μεγάλου.

36 Καὶ εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς, καὶ ἔστησαν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ ναοῦ, καὶ ἔκλαυσαν, καὶ εἶπον,

37 Σὺ, Κύριε, ἐξελέξω τὸν οἶκον τοῦτον ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῷ, εἶναι οἶκον προσευχῆς καὶ δεήσεως τῷ λαῷ σου.

38 Ποίησον ἐκδίκησιν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ καὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ αὐτοῦ, καὶ πεσέτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ· μνήσθητι τῶν βλασφημιῶν αὐτῶν, καὶ μὴ δῷς αὐτοῖς μονήν.

39 Καὶ ἐξῆλθε Νικάνωρ ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρενέβαλεν ἐν Βαιθωρὼν, καὶ συνήντησεν αὐτῷ δύναμις Συρίας.

40 Καὶ Ἰούδας παρενέβαλεν ἐν Ἀδασὰ ἐν τρισχιλίοις ἀνδράσι· καὶ προσηύξατο Ἰούδας, καὶ εἶπεν,

41 Οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως

Ἀσσυρίων ὅτε ἐδυσφήμησαν, ἐξῆλθεν ἄγγελός σε, Κύριε, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας.

42 Οὕτω σύνριψον τὴν παρεμβολὴν ταύτην ἐνώπιον ἡμῶν σήμερον, καὶ γνώτωσαν οἱ ἐπίλοιποι, ὅτι κακῶς ἐλάλησαν ἐπὶ τὰ ἅγιά σε, καὶ κρῖνον αὐτὸν κατὰ τὴν κακίαν αὐτῆς.

43 Καὶ συνῆψαν αἱ παρεμβολαὶ εἰς πόλεμον τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῆς μηνὸς Ἀδαρ, καὶ συνετρίβη ἡ παρεμβολὴ Νικάνορος, καὶ ἔπεσεν αὐτὸς πρῶτος ἐν τῷ πολέμῳ.

44 Ὡς δὲ εἶδεν ἡ παρεμβολὴ αὐτῆς ὅτι ἔπεσε Νικάνωρ, ῥίψαντες τὰ ὅπλα αὐτῶν ἔφυγον.

45 Καὶ κατεδίωκον αὐτοὺς ὁδὸν ἡμέρας μιᾶς ἀπὸ Ἀδασὰ ἕως τοῦ ἐλθεῖν εἰς Γάζηρα, καὶ ἐσάλπισαν ὀπίσω αὐτῶν ταῖς σάλπιγξι τοῖς σημασιῶν.

46 Καὶ ἐξῆλθον ἐκ πασῶν τῶν κωμῶν τῆς Ἰουδαίας κυκλόθεν, καὶ ὑπερεκέρων αὐτούς, καὶ ἀνέστρεφον ἔτοι πρὸς τέτες· καὶ ἔπεσον πάντες ῥομφαίᾳ, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν ἕως εἷς.

47 Καὶ ἔλαβον τὰ σκῦλα καὶ τὴν προνομὴν, καὶ τὴν κεφαλὴν Νικάνορος ἀφεῖλον, καὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἣν ἐξέτεινεν ὑπερηφάνως, καὶ ἤνεγκαν, καὶ ἐξέτειναν παρὰ τὴν Ἱερουσαλήμ.

48 Καὶ εὐφράνθη ὁ λαὸς σφόδρα, καὶ ἦγαγον τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡμέραν εὐφροσύνης μεγάλης.

49 Καὶ ἔστησαν τοῦ ἄγειν καλὰ ἐνιαυτὸν τὴν ἡμέραν ταύτην τὴν τρισκαιδεκάτην τοῦ Ἀδαρ.

50 Καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ Ἰούδα ἡμέρας ὀλίγας.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ἤκουσεν Ἰούδας τὸ ὄνομα τῶν Ῥωμαίων, ὅτι εἰσὶ δυνατοὶ ἰσχύϊ, καὶ αὐτοὶ εὐδοκοῦσιν ἐν πᾶσι τοῖς προσιθεμένοις αὐτοῖς, καὶ ὅσοι ἂν προσέλθωσιν αὐτοῖς, ἰσῶσιν αὐτοῖς φιλίαν,

2 Καὶ ὅτι εἰσὶ δυνατοὶ ἰσχύϊ· καὶ διηγήσαντο αὐτῷ τὰς πολέμας αὐτῶν, καὶ τὰς ἀνδραγαθίας ἃς ποιοῦσιν ἐν τοῖς Γαλάταις, καὶ ὅτι κατεκράτησαν αὐτῶν καὶ ἤγαγον αὐτοὺς ὑπὸ φόρον,

3 Καὶ ὅσα ἐποίησαν ἐν χώρᾳ Ἰσπανίας, τοῦ κατακρατῆσαι τῶν μετάλλων τοῦ ἀργυρίε καὶ τοῦ χρυσίε τοῦ ἐκεῖ·

4 Καὶ κατεκράτησαν τοῦ τόπε παντὸς τῇ βουλῇ αὐτῶν καὶ τῇ μακροθυμίᾳ, καὶ ὁ τόπος ἦν μακρὰν ἀπέχων ἀπ' αὐτῶν σφόδρα· καὶ τῶν βασιλέων τῶν ἐπελθόντων ἐπ' αὐτοὺς ἀπ' ἄκρης τῆς γῆς ἕως συνέτριψαν αὐτούς,

καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην, καὶ οἱ ἐπίλοιποι διδόασιν αὐτοῖς φόρον κατ' ἐνιαυτόν.

5 Καὶ τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Περσέα Κιτιέων βασιλέα, καὶ τοὺς ἐπηρμένους ἐπ' αὐτούς, συνέτριψαν αὐτοὺς ἐν πολέμῳ, καὶ καθεκράτησαν αὐτῶν.

6 Καὶ Ἀντίοχον τὸν μέγαν βασιλέα τῆς Ἀσίας, τὸν πορευθέντα ἐπ' αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἔχοντα ἐλεφαντας καὶ ἵππον καὶ ἅρματα καὶ δύναμιν πολλὴν σφόδρα, καὶ συνετρίβη ἀπ' αὐτῶν.

7 Καὶ ἔλαβον αὐτὸν ζῶντα, καὶ ἔστησαν αὐτοῖς διδόναι αὐτόν τε καὶ τοὺς βασιλεύοντας μετ' αὐτὸν φόρον μέγαν, διδόναι ὅμηρα καὶ διαταλήν,

8 Καὶ χώραν τὴν Ἰνδικήν, καὶ Μήδειαν, καὶ Λυδίαν, καὶ ἀπὸ τῶν καλλίστων χωρῶν αὐτῶν, καὶ λαβόντες αὐτὰς παρ' αὐτοῦ ἔδωκαν αὐτὰς Εὐμένει τῷ βασιλεῖ.

9 Καὶ ὅτι οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐβουλεύσαντο ἐλθεῖν καὶ ἐξᾶραι αὐτούς,

10 Καὶ ἐγνώσθη ὁ λόγος αὐτοῖς, καὶ ἀπέστειλαν ἐπ' αὐτοὺς στρατηγὸν ἕνα, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς αὐτούς, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν τραυματίαι πολλοί, καὶ ᾐχμαλώτευσαν τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ προενόμευσαν αὐτούς, καὶ κατεκράτησαν τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ καθεῖλον τὰ ὀχυρώματα αὐτῶν, καὶ κατεδουλώσαντο αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

11 Καὶ τὰς ἐπιλοίπους βασιλείας, καὶ τὰς νήσους, ὅσοι ποτὲ ἀντέστησαν αὐτοῖς, κατέφθειραν, καὶ ἐδούλωσαν αὐτούς.

12 Μετὰ δὲ τῶν φίλων αὐτῶν καὶ τῶν ἐπαναπαυομένων αὐτοῖς συνετήρησαν φιλίαν, καὶ κατεκράτησαν τῶν βασιλειῶν τῶν ἐγγὺς καὶ τῶν μακρὰν, καὶ ὅσοι ἤκουσαν τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐφοβήθησαν ἀπ' αὐτῶν.

13 Ὅσοις δ' ἂν βούλωνται βοηθεῖν καὶ βασιλεύειν, βασιλεύουσιν· οὓς δ' ἂν βούλωνται, μεθιστῶσι, καὶ ὑψώθησαν σφόδρα.

14 Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἐπεθέτο οὐδεὶς αὐτῶν διάδημα, καὶ οὐ περιεβάλοντο πορφύραν, ὥστε ἀδρυνθῆναι ἐν αὐτῇ.

15 Καὶ βουλευτήριον ἐποίησαν ἑαυτοῖς, καὶ καθ' ἡμέραν ἐβουλεύοντο τριακόσιοι καὶ εἴκοσι βουλεύμενοι διαπαντὸς περὶ τοῦ πλήθους, τοῦ εὐκοσμεῖν αὐτούς.

16 Καὶ πιστεύουσιν ἑνὶ ἀνθρώπῳ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν κατ' ἐνιαυτὸν, καὶ κυριεύειν πάσης τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ πάντες ὑπακούουσι

ϛ ἐνὸς, καὶ οὐκ ἔστι φθόνος οὐδὲ ζῆλος ἐν αὐτοῖς.

17 Καὶ ἐπέλεξεν Ἰούδας τὸν Εὐπόλεμον υἱὸν Ἰωάννου τοῦ Ἀκκὼς, καὶ Ἰάσονα υἱὸν Ἐλεαζάρου, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς Ῥώμην, στῆσαι αὐτοῖς φιλίαν καὶ συμμαχίαν,

18 Καὶ ϛ ἆραι τὸ ζυγὸν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι ἴδον τὴν βασιλείαν τῶν Ἑλλήνων καταδουλεύουσαν τὸν Ἰσραὴλ δουλείαν.

19 Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ῥώμην, καὶ ἡ ὁδὸς πολλὴ σφόδρα, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον,

20 Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς ὑμᾶς, στῆσαι μεθ' ὑμῶν συμμαχίαν καὶ εἰρήνην, καὶ γραφῆναι ἡμᾶς συμμάχους καὶ φίλους ὑμῶν.

21 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον αὐτῶν.

22 Καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ἧς ἀντέγραψεν ἐπὶ δέλτοις χαλκαῖς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς Ἰερουσαλὴμ εἶναι παρ' αὐτοῖς ἐκεῖ μνημόσυνον εἰρήνης καὶ συμμαχίας.

23 Καλῶς γένοιτο Ῥωμαίοις καὶ τῷ ἔθνει Ἰουδαίων ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ῥομφαία καὶ ἐχθρὸς μακρυνθείη ἀπ' αὐτῶν.

24 Ἐὰν δὲ ἐνστῇ πόλεμος ἐν Ῥώμῃ πρότερα ἢ πᾶσι τοῖς συμμάχοις αὐτῶν ἐν πάσῃ κυρείᾳ αὐτῶν,

25 Συμμαχήσει τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων, ὡς ἂν ὁ καιρὸς ὑπογραφῇ αὐτοῖς, καρδίᾳ πλήρει.

26 Καὶ τοῖς πολεμοῦσιν οὐ δώσουσιν οὐδὲ ἐπαρκέσουσι σῖτον, ὅπλα, ἀργύριον, πλοῖα, ὡς ἔδοξε Ῥωμαίοις· καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματα αὐτῶν ἀθεν λαβόντες.

27 Κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ ἐὰν ἔθνει Ἰουδαίων συμβῇ πρότεροις πόλεμος, συμμαχήσουσιν οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ ψυχῆς, ὡς ἂν αὐτοῖς ὁ καιρὸς ὑπογραφῇ.

28 Καὶ τοῖς συμμαχοῦσιν οὐ δοθήσεται σῖτος, ὅπλα, ἀργύριον, πλοῖα, ὡς ἔδοξε Ῥώμῃ· καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματα αὐτῶν, καὶ οὐ μετὰ δόλου.

29 Κατὰ τοὺς λόγους τούτους ἔστησαν Ῥωμαῖοι τῷ δήμῳ τῶν Ἰουδαίων.

30 Ἐὰν δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους βουλεύσωνται ἔτοι καὶ ἔτοι προσθεῖναι ἢ ἀφελεῖν, ποιήσονται ἐξ αἱρέσεως αὐτῶν, καὶ ὃ ἐὰν προσθῶσιν ἢ ἀφέλωσιν, ἔσαι κύριον.

31 Καὶ περὶ τῶν κακῶν ὧν ὁ βασιλεὺς Δημήτριος συντελεῖται εἰς αὐτοὺς, ἐγράψαμεν αὐτῷ, λέγοντες, Διατί ἐβάρυνας

ὃ ζυγόν σε ἐπὶ τὲς φίλες ἡμῶν τὲς συμμάχες Ἰσδαίας;

32 Ἐὰν ἓν ἔτι ἐντύχωσι κατὰ σᾶ, ποιήσομεν αὐτοῖς τ κρίσιν, κ πολεμήσομέν σε διὰ τ θαλασσης κ διὰ τ ξηρᾶς.

Κεφ. Θ'. 9.

ΚΑΙ ἤκυσε Δημήτριος ὅτι ἔπεσε Νικάνωρ κ αἱ δυνάμεις αὐτᾶ ἐν πολέμω, καὶ προσέθετο τ Βακχίδην κ τὸν Ἄλκιμον ἐκ δευτέρε ἀποστεῖλαι εἰς γῆν Ἰούδα, κ τὸ δεξιὸν κέρας μετ' αὐτῶν.

2 Καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς Γάλγαλα, κ παρενέβαλον ἐπὶ Μαισαλὼθ τ ἐν Ἀρβήλοις, κ προκατελάβοντο αὐτὴν, κ ἀπώλεσαν ψυχὰς ἀνθρώπων πολλάς.

3 Καὶ ἓ μηνὸς ἓ πρώτε ἔτες ἓ δευτέρε κ πεντηκοσᾶ κ ἑκατοσᾶ παρενέβαλον ἐπὶ Ἰερουσαλήμ.

4 Καὶ ἀπῆραν κ ἐπορεύθησαν εἰς Βερέαν ἐν εἴκοσι χιλιάσιν ἀνδρῶν κ δισχιλίοις ἵπποις.

5 Καὶ Ἰούδας ἦν παρεμβεβληκὼς ἐν Ἐλεασὰ, κ τρισχίλιοι ἄνδρες ἐκλεκτοὶ μετ' αὐτᾶ.

6 Καὶ ἴδον τὸ πλῆθος τῶν δυνάμεων ὅτι πολλοί εἰσι, κ ἐφοβήθησαν σφόδρα· κ ἐξερύησαν πολλοὶ ἀπὸ τ παρεμβολῆς, οὐ κατελείφθησαν ἐξ αὐτῶν ἀλλ' ἢ ὀκτακόσιοι ἄνδρες.

7 Καὶ εἶδεν Ἰούδας, ὅτι ἀπερύη ἡ παρεμβολὴ αὐτᾶ, καὶ ὁ πόλεμος ἐθλιβεν αὐτόν· καὶ συνετρίβη τῇ καρδίᾳ, ὅτι οὐκ εἶχε καιρὸν συναγαγεῖν αὐτές.

8 Καὶ ἐξελύθη, κ εἶπε τοῖς καταλειφθεῖσιν, Ἀναςῶμεν κ ἀναβῶμεν ἐπὶ τὲς ὑπεναντίες ἡμῶν, ἐὰν ἄρα δυνώμεθα πολεμῆσαι αὐτές.

9 Καὶ ἀπέρεψαν αὐτὸν, λέγοντες, Οὐ μὴ δυνώμεθα, ἀλλ' ἢ σώζωμεν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τὸ νῦν, κ ἐπιςρέψωμεν μετὰ τ ἀδελφῶν ἡμῶν, κ πολεμήσωμεν πρὸς αὐτές, ἡμεῖς δὲ ὀλίγοι.

10 Καὶ εἶπεν Ἰούδας, Μή μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τᾶτο, φυγεῖν ἀπ' αὐτῶν, κ εἰ ἤγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, κ ἀποθάνωμεν ἐν ἀνδρεία χάριν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, κ μὴ καταλίπωμεν αἰτίαν τῇ δόξῃ ἡμῶν.

11 Καὶ ἀπῆρεν ἡ δύναμις ἀπὸ τ παρεμβολῆς, κ ἔσησαν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, κ ἐμερίσθη ἡ ἵππος εἰς δύο μέρη, κ οἱ σφενδονηταὶ κ οἱ τοξόται προεπορεύοντο τ δυνάμεως, κ οἱ πρωταγωνισαὶ πάντες οἱ δυνατοί.

12 Βακχίδης δὲ ἦν ἐν τῷ δεξιῷ κέρατι, καὶ ἤγγισεν ἡ φάλαγξ ἐκ τῶν δύο μερῶν, καὶ ἐφώνησαν ταῖς σάλπιγξι.

13 Καὶ ἐσάλπισαν οἱ παρὰ Ἰούδα καὶ αὐτοὶ ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς παρεμβολῶν· καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος συνημμένος ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας.

14 Καὶ εἶδεν Ἰούδας ὅτι Βακχίδης καὶ τὸ σερέωμα τῆς παρεμβολῆς ἐν τοῖς δεξιοῖς· καὶ συνῆλθον αὐτῷ πάντες οἱ εὔψυχοι τῇ καρδίᾳ.

15 Καὶ συνετρίβη τὸ δεξιὸν κέρας ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐδίωκον ὀπίσω αὐτῶν ἕως Ἀζώτου ὄρους.

16 Καὶ οἱ εἰς τὸ ἀριστερὸν κέρας ἴδον ὅτι συνετρίβη τὸ δεξιὸν κέρας, καὶ ἐπέστρεψαν κατὰ πόδας Ἰούδα καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἐκ τῶν ὄπισθεν.

17 Καὶ ἐβαρύνθη ὁ πόλεμος, καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοὶ ἐκ τούτων καὶ ἐκ τούτων.

18 Καὶ Ἰούδας ἔπεσε, καὶ οἱ λοιποὶ ἔφυγον.

19 Καὶ ἦραν Ἰωνάθαν καὶ Σίμων Ἰούδαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν Μωδεείμ.

20 Καὶ ἔκλαυσαν αὐτὸν, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ κοπετὸν μέγαν, καὶ ἐπένθησαν ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἶπον,

21 Πῶς ἔπεσε δυνατὸς, σώζων τὸν Ἰσραήλ;

22 Καὶ τὰ περισσὰ τῶν λόγων Ἰούδα, καὶ τῶν πολέμων, καὶ τῶν ἀνδραγαθιῶν ὧν ἐποίησε, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτῶν, οὐ κατεγράφη, πολλὰ γὰρ ἦν σφόδρα.

23 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τελευτῆσαι Ἰούδα, ἐξέκυψαν οἱ ἄνομοι ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέτειλαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀδικίαν.

24 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγενήθη λιμὸς μέγας σφόδρα, καὶ κατωμόλησεν ἡ χώρα μετ' αὐτῶν.

25 Καὶ ἐξέλεξε Βακχίδης τοὺς ἀσεβεῖς ἄνδρας, καὶ κατέσησεν αὐτοὺς κυρίους τῆς χώρας,

26 Καὶ ἐξεζήτουν καὶ ἐξηρεύνων τοὺς φίλους Ἰούδα, καὶ ἤγον αὐτοὺς πρὸς Βακχίδην· καὶ ἐξεδίκει ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐνέπαιζεν αὐτοῖς.

27 Καὶ ἐγένετο θλῖψις μεγάλη ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ἥτις οὐκ ἐγένετο ἀφ' ἧς ἡμέρας οὐκ ὤφθη προφήτης ἐν αὐτοῖς.

28 Καὶ ἠθροίσθησαν πάντες οἱ φίλοι Ἰούδα, καὶ εἶπον τῷ Ἰωνάθαν,

29 Ἀφ' οὗ ὁ ἀδελφός σου Ἰούδας τετελεύτηκε, καὶ ἀνὴρ ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἔστιν ἐξελθεῖν

πρὸς τὰς ἐχθρὰς, καὶ Βακχίδην, καὶ ἐν τοῖς ἐχθραίνουσι τῷ ἔθνει ἡμῶν.

30 Νῦν οὖν σε ἠρετισάμεθα σήμερον, ἵνα εἶναι ἀντ' αὐτοῦ ἡμῖν εἰς ἄρχοντα, καὶ ἡγούμενον, ἵνα πολεμῆσαι τὸν πόλεμον ἡμῶν.

31 Καὶ ἐπεδέξατο Ἰωνάθαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν ἡγησιν, καὶ ἀνέστη ἀντὶ Ἰούδα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

32 Καὶ ἔγνω Βακχίδης, καὶ ἐζήτει αὐτὸν ἀποκτεῖναι.

33 Καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν, καὶ Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον Θεκωὲ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ ὕδωρ λάκκου Ἀσφάρ.

34 Καὶ ἔγνω Βακχίδης τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου, καὶ ἦλθεν αὐτὸς, καὶ πᾶν τὸ στράτευμα αὐτοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

35 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἡγούμενον τοῦ ὄχλου, καὶ παρεκάλεσε τοὺς Ναυαταίους φίλους αὐτοῦ παραθέσθαι αὐτοῖς τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν τὴν πολλήν.

36 Καὶ ἐξῆλθον υἱοὶ Ἰαμβρὶ ἐκ Μηδαβᾶ, καὶ συνέλαβον Ἰωάννην, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀπῆλθον ἔχοντες.

37 Μετὰ δὲ τοὺς λόγους τούτους ἀπήγγειλαν τῷ Ἰωνάθαν καὶ Σίμωνι τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ὅτι οἱ υἱοὶ Ἰαμβρὶ ποιοῦσι γάμον μέγαν, καὶ ἄγουσι τὴν νύμφην ἀπὸ Ναβαλὰθ, θυγατέρα ἑνὸς τῶν μεγιστάνων μεγάλων τῆς Χαναάν, μετὰ παραπομπῆς μεγάλης.

38 Καὶ ἐμνήσθησαν Ἰωάννου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν, καὶ ἐκρύβησαν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὄρους.

39 Καὶ ἦραν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ θροῦς, καὶ ἀποσκευὴ πολλὴ, καὶ ὁ νυμφίος ἐξῆλθε, καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς συνάντησιν αὐτῶν μετὰ τυμπάνων, καὶ μουσικῶν, καὶ ὅπλων πολλῶν.

40 Καὶ ἐξανέστησαν ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου οἱ περὶ τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς, καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοὶ, καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἔφυγον εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἔλαβον πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν.

41 Καὶ μετεστράφη ὁ γάμος εἰς πένθος, καὶ ἡ φωνὴ μουσικῶν αὐτῶν εἰς θρῆνον.

42 Καὶ ἐξεδίκησαν τὴν ἐκδίκησιν αἵματος ἀδελφοῦ αὐτῶν, καὶ ἀπέστρεψαν εἰς τὸ ἕλος τοῦ Ἰορδάνου.

43 Καὶ ἦκουσε Βακχίδης, καὶ ἦλθε τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ἕως τοῦ κρημνοῦ τοῦ Ἰορδάνου ἐν δυνάμει πολλῇ.

44 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν τοῖς παρ' αὐτῷ, Ἀναζῶμεν νῦν καὶ πολεμήσωμεν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, οὐ γὰρ ἐστι σήμερον ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν.

45 Ἰδοὺ γὰρ ὁ πόλεμος ἐξεναντίας ἡμῶν καὶ ἐξόπισθεν ἡμῶν· τὸ δὲ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ἕλος καὶ δρυμός, οὐκ ἔστι τόπος τοῦ ἐκκλῖναι

46 Νῦν οὖν κεκράξατε εἰς οὐρανόν, ὅπως διασωθῆτε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν.

47 Καὶ συνῆψεν ὁ πόλεμος· καὶ ἐξέτεινεν Ἰωνάθαν τὴν χεῖρα αὐτοῦ πατάξαι τὸν Βακχίδην, καὶ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω.

48 Καὶ ἐνεπήδησεν Ἰωνάθαν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ διεκολύμβησαν εἰς τὸ πέραν· καὶ οὐ διέβησαν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Ἰορδάνην.

49 Καὶ διέπεσον παρὰ Βακχίδῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς χιλίους ἄνδρας.

50 Καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ᾠκοδόμησε πόλεις ὀχυρὰς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, τὸ ὀχύρωμα τὸ ἐν Ἰεριχὼ, καὶ τὴν Ἐμμαοὺμ, καὶ τὴν Βαιθωρὼν, καὶ τὴν Βαιθὴλ, καὶ τὴν Θαμναθὰ Φαραθωνὶ, καὶ τὸν Τεφὼν ἐν τείχεσιν ὑψηλοῖς καὶ πύλαις καὶ μοχλοῖς.

51 Καὶ ἔθετο φρουρὰν ἐν αὐτοῖς ἵνα ἐχθραίνειν τῷ Ἰσραήλ.

52 Καὶ ὠχύρωσε τὴν πόλιν τὴν ἐν Βαιθσούρᾳ, καὶ τὴν Γάζαρα, καὶ τὴν ἄκραν, καὶ ἔθετο ἐν αὐταῖς δυνάμεις καὶ παραθέσεις βρωμάτων.

53 Καὶ ἔλαβε τοὺς υἱοὺς τῶν ἡγουμένων τῆς χώρας ὅμηρα, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν φυλακῇ.

54 Καὶ ἐν ἔτει τρίτῳ καὶ πεντηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ, μηνὶ τῷ δευτέρῳ, ἐπέταξεν Ἀλκιμος καθαιρεῖν τὸ τεῖχος τῆς αὐλῆς τῶν ἁγίων τῶν ἐσωτέρας, καὶ καθεῖλε τὰ ἔργα τῶν προφητῶν, καὶ ἐνήρξατο τοῦ καθαιρεῖν.

55 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπλήγη Ἀλκιμος, καὶ ἐνεποδίσθη τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ ἀπεφράγη τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ παρελύθη, καὶ οὐκ ἐδύνατο ἔτι λαλῆσαι λόγον καὶ ἐντείλασθαι περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

56 Καὶ ἀπέθανεν Ἀλκιμος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ μετὰ βασάνου μεγάλης.

57 Καὶ εἶδε Βακχίδης ὅτι ἀπέθανεν Ἀλκιμος, καὶ ἀπέστρεψε πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ Ἰούδα ἔτη δύο.

58 Καὶ ἐβουλεύσαντο πάντες οἱ ἄνομοι, λέγοντες, Ἰδοὺ Ἰωνάθαν καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ ἐν ἡσυχίᾳ κατοικοῦσι πεποιθότες·

ῶν ἂν ἄξομεν τ̃ Βακχίδην, καὶ συλλήψεται αὐτὸς πάντας ἐν νυκτὶ μιᾷ.

59 Καὶ πορευθέντες συνεβαλεύσαντο αὐτῷ.

60 Καὶ ἀπῆρε τ̃ ἐλθεῖν μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς λάθρα πᾶσι τοῖς συμμάχοις αὐτ̃ τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅπως συλλάβωσι τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τοὺς μετ' αὐτ̃· καὶ οὐκ ἐδύναντο, ὅτι ἐγνώσθη αὐτοῖς ἡ βουλὴ αὐτῶν.

61 Καὶ συνελάβοντο ἀπὸ τ̃ ἀνδρῶν τ̃ χώρας τ̃ ἀρχηγῶν τ̃ κακίας, εἰς πεντήκοντα ἄνδρας, καὶ ἀπέκτειναν αὐτούς.

62 Καὶ ἐξεχώρησεν Ἰωνάθαν, καὶ Σίμων, καὶ οἱ μετ' αὐτ̃ εἰς Βαιθβασὶ τ̃ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ᾠκοδόμησε τὰ καθῃρημένα αὐτῆς, καὶ ἐτειχέωσαν αὐτήν.

63 Καὶ ἔγνω Βακχίδης, καὶ συνήγαγε πᾶν τὸ πλῆθ αὐτ̃, καὶ τοῖς ἐκ τῆς Ἰουδαίας παρήγγειλε.

64 Καὶ ἐλθὼν παρενέβαλεν ἐπὶ Βαιθβασὶ, καὶ ἐπολέμησαν αὐτὴν ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἐποίησε μηχανάς.

65 Καὶ ἀπέλιπεν Ἰωνάθαν Σίμωνα τ̃ ἀδελφὸν αὐτ̃ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐξῆλθεν εἰς τ̃ χώραν, καὶ ἐξῆλθεν ἐν ἀριθμῷ.

66 Καὶ ἐπάταξεν Ὀδοναρὴν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτ̃, καὶ τοὺς υἱοὺς Φασιρὼν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτῶν,

67 Καὶ ἐξήρξατο τύπτειν, καὶ ἀναβαίνειν ἐν δυνάμεσι· καὶ Σίμων, καὶ οἱ μετ' αὐτ̃ ἐξῆλθον ἐκ τ̃ πόλεως, καὶ ἐνεπύρισαν τὰς μηχανάς.

68 Καὶ ἐπολέμησαν πρὸς τ̃ Βακχίδην, καὶ συνετρίβη ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἔθλιβον αὐτὸν σφόδρα, ὅτι ἦν ἡ βουλὴ αὐτ̃ καὶ ἡ ἔφοδος αὐτ̃ κενή.

69 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀνόμοις τοῖς συμβεβουλεύσασιν αὐτῷ ἐλθεῖν εἰς τ̃ χώραν, καὶ ἀπέκτειναν ἐξ αὐτῶν πολλοὺς, καὶ ἐβουλεύσατο τ̃ ἀπελθεῖν εἰς τ̃ γῆν αὐτ̃.

70 Καὶ ἐπέγνω Ἰωνάθαν, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, τ̃ συνθέσθαι πρὸς αὐτὸν εἰρήνην, καὶ ἀποδοῦναι αὐτοῖς τὴν αἰχμαλωσίαν.

71 Καὶ ἀπεδέξατο, καὶ ἐποίησε κατὰ τοὺς λόγους αὐτ̃, καὶ ὤμοσεν αὐτῷ μὴ ἐκζητῆσαι αὐτῷ κακὸν πάσας τὰς ἡμέρας τ̃ ζωῆς αὐτ̃.

72 Καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ τὴν αἰχμαλωσίαν ἣν ᾐχμαλώτευσε τοπρότερον ἐκ γῆς Ἰούδα· καὶ ἀποστρέψας ἀπῆλθεν εἰς τ̃ γῆν αὐτ̃, καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ἐλθεῖν εἰς τὰ ὅρια αὐτῶν.

73 Καὶ κατέπαυσε ῥομφαία

ἐξ Ἰσραὴλ· καὶ ᾤκησεν Ἰωνάθαν ἐν Μαχμάς· καὶ ἤρξατο Ἰωνάθαν κρίνειν τὸν λαὸν, καὶ ἠφάνισε τοὺς ἀσεβεῖς ἐξ Ἰσραήλ.

Κεφ. ι'. ι.

ΚΑΙ ἐν ἔτει ἑξηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἀνέβη Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Ἀντιόχου ὁ Ἐπιφανὴς, καὶ κατελάβετο Πτολεμαΐδα, καὶ ἐπεδέξαντο αὐτὸν, καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ.

2 Καὶ ἤκουσε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγε δυνάμεις πολλὰς σφόδρα, καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ εἰς πόλεμον.

3 Καὶ ἀπέστειλε Δημήτριος πρὸς Ἰωνάθαν ἐπιστολὰς λόγοις εἰρηνικοῖς ὥστε μεγαλῦναι αὐτόν.

4 Εἶπε γὰρ, Προφθάσωμεν ἡμεῖς εἰρήνην θεῖναι μετ' αὐτοῦ, πρὶν θεῖναι αὐτὸν μετὰ Ἀλεξάνδρου καθ' ἡμῶν.

5 Μνησθήσεται γὰρ πάντων τῶν κακῶν ὧν συνετελέσαμεν πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸ ἔθνος αὐτοῦ.

6 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐξουσίαν συναγαγεῖν δυνάμεις, καὶ καλασκευάζειν ὅπλα, καὶ εἶναι αὐτὸν σύμμαχον αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὁμήρους τοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ εἶπε παραδοῦναι αὐτῷ.

7 Καὶ ἦλθεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀνέγνω τὰς ἐπιστολὰς εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἄκρας.

8 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν ὅτε ἤκουσαν ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἐξουσίαν συναγαγεῖν δυνάμεις.

9 Καὶ παρέδωκαν οἱ ἐκ τῆς ἄκρας Ἰωνάθαν τοὺς ὁμήρους, καὶ ἀπέδωκεν αὐτοὺς τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν.

10 Καὶ ᾤκησεν Ἰωνάθαν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ καινίζειν τὴν πόλιν.

11 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα, οἰκοδομεῖν τὰ τείχη, καὶ τὸ ὄρος Σιὼν κυκλόθεν ἐκ λίθων τετραγώνων εἰς ὀχύρωσιν· καὶ ἐποίησαν οὕτως.

12 Καὶ ἔφυγον οἱ ἀλλογενεῖς οἱ ὄντες ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν οἷς ᾠκοδόμησε Βακχίδης.

13 Καὶ κατέλιπεν ἕκαστος τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

14 Πλὴν ἐν Βαιθσούρᾳ ὑπελείφθησάν τινες τῶν καταλιπόντων τὸν νόμον, καὶ τὰ προσάγματα, ἦν γὰρ αὐτοῖς φυγαδευτήριον.

15 Καὶ ἤκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τὰς ἐπαγγελίας ὅσας ἀπέστειλε Δημήτριος τῷ Ἰωνάθαν, καὶ διηγήσαντο αὐτῷ

τὲς πολέμες, καὶ τὰς ἀνδραγαθίας ἃς ἐποίησεν αὐτὸς, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῦ, καὶ τὲς κόπες ἃς ἔσχον,

16 Καὶ εἶπε, Μὴ εὑρήσομεν ἄνδρα τοιῦτον ἕνα; καὶ νῦν ποιήσομεν αὐτὸν φίλον, καὶ σύμμαχον ἡμῶν.

17 Καὶ ἔγραψεν ἐπιςολὰς, καὶ ἀπέςειλεν αὐτῷ κατὰ τὲς λόγες τύτες, λέγων,

18 Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος τῷ ἀδελφῷ Ἰωνάθαν χαίρειν.

19 Ἀκηκόαμεν περὶ σᾶ, ὅτι ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχύϊ, καὶ ἐπιτήδειος εἶ ϑ εἶναι ἡμῖν φίλ☉.

20 Καὶ νῦν καθεςάκαμέν σε σήμερον ἀρχιερέα ϑ ἔθνες σε, καὶ φίλον βασιλέως καλεῖσθαι· καὶ ἀπέςειλεν αὐτῷ πορφύραν καὶ ςέφανον χρυσᾶν· καὶ φρονεῖν τὰ ἡμῶν, καὶ συντηρεῖν φιλίαν πρὸς ἡμᾶς.

21 Καὶ ἐνεδύσατο Ἰωνάθαν τ ἁγίαν ςολὴν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ ἔτες ἑξηκοςᾶ καὶ ἑκάλοςᾶ ἐν ἑορτῇ σκηνοπηγίας, καὶ συνήγαγε δυνάμεις, καὶ κατεσκεύασεν ὅπλα πολλά.

22 Καὶ ἤκεσε Δημήτρι☉ τὲς λόγες τύτες, καὶ ἐλυπήϑη, καὶ εἶπε,

23 Τί τῦτο ἐποιήσαμεν, ὅτι προέφθακεν ἡμᾶς ὁ Ἀλέξανδρ☉ τὴν φιλίαν καταϑέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις εἰς ςήριγμα;

24 Γράψω αὐτοῖς κἀγὼ λόγες παρακλήσεως, καὶ ὕψες, καὶ δομάτων, ὅπως ὦσι σὺν ἐμοὶ εἰς βοήθειαν.

25 Καὶ ἀπέςειλεν αὐτοῖς κατὰ τὲς λόγες τύτες· Βασιλεὺς Δημήτριος τῷ ἔθνει τῶν Ἰουδαίων χαίρειν.

26 Ἐπεὶ συνετηρήσατε τὰς πρὸς ἡμᾶς συνθήκας, καὶ ἐνεμείνατε τῇ φιλίᾳ ἡμῶν, καὶ οὐ προσεχωρήσατε τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἠκέσαμεν, καὶ ἐχάρημεν.

27 Καὶ νῦν ἐμμείνατε ἔτι τᾶ συντηρῆσαι πρὸς ἡμᾶς πίςιν, καὶ ἀνταποδώσομεν ὑμῖν ἀγαθὰ, ἀνθ' ὧν ποιεῖτε μεθ' ἡμῶν.

28 Καὶ ἀφήσομεν ὑμῖν ἀφέματα πολλὰ, καὶ δώσομεν ὑμῖν δόματα.

29 Καὶ νῦν ἀπολύω ὑμᾶς, καὶ ἀφίημι πάντας τὲς Ἰουδαίες ἀπὸ τ φόρων, καὶ τ τιμῆς τᾶ ἁλὸς, καὶ ἀπὸ τ ςεφάνων,

30 Καὶ ἀντὶ ϑ τρίτε τ σπορᾶς, καὶ ἀντὶ ϑ ἡμίσες ϑ καρπᾶ ϑ ξυλίνε ϑ ἐπιβάλλοντός μοι λαβεῖν, ἀφίημι ἀπὸ τ σήμερον καὶ ἐπέκεινα ϑ λαβεῖν ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα, καὶ ἀπὸ τ τριῶν νομῶν τ προσιδεμένων αὐτῇ ἀπὸ τ Σαμαρείτιδ☉ καὶ Γαλιλαίας, καὶ ἀπὸ τ σήμερον ἡμέρας καὶ εἰς τ αἰῶνα χρόνον.

31 Καὶ Ἱερσαλὴμ ἔτω ἁγία

καὶ ἀφειμένη, καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς, αἱ δεκάται καὶ τὰ τέλη.

32 Ἀφίημι καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἄκρας τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ δίδωμι τῷ ἀρχιερεῖ, ὅπως ἂν καταστήσῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρας οὓς ἂν ἐκλέξηται αὐτὸς ἐπὶ φυλάσσειν αὐτήν.

33 Καὶ πᾶσαν ψυχὴν Ἰουδαίων τὴν αἰχμαλωτισθεῖσαν ἀπὸ γῆς Ἰούδα εἰς πᾶσαν βασιλείαν μου ἀφίημι ἐλευθέραν δωρεάν· καὶ πάντες ἀφιέτωσαν τὰς φόρους καὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν.

34 Καὶ πᾶσαι αἱ ἑορταὶ καὶ τὰ σάββατα καὶ νεομηνίαι, καὶ ἡμέραι ἀποδεδειγμέναι, καὶ τρεῖς ἡμέραι πρὸ ἑορτῆς καὶ τρεῖς ἡμέραι μετὰ ἑορτὴν, ἔσωσαν πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἀτελείας καὶ ἀφέσεως πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς ὄντες ἐν τῇ βασιλείᾳ μου.

35 Καὶ οὐκ ἔξει ἐξουσίαν οὐδεὶς πρᾶσσειν καὶ παρενοχλεῖν τινα αὐτῶν περὶ παντὸς πράγματος.

36 Καὶ προγραφήτωσαν τῶν Ἰουδαίων εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ βασιλέως εἰς τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ δοθήσεται αὐτοῖς ξένια ὡς καθήκει πᾶσαις ταῖς δυνάμεσι τοῦ βασιλέως.

37 Καὶ καταξαθήσεται ἐξ αὐτῶν ἐν τοῖς ὀχυρώμασι τοῦ βασιλέως τοῖς μεγάλοις, καὶ ἐκ τούτων καταξαθήσεται ἐπὶ χρειῶν τῆς βασιλείας τοῦ ὄντων εἰς πίστιν· καὶ οἱ ἐπ' αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἔσωσαν ἐξ αὐτῶν· καὶ πορευέσθωσαν τοῖς νόμοις αὐτῶν, καθὰ καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ἐν γῇ Ἰούδα.

38 Καὶ τὰς τρεῖς νομὰς τὰς προσεθέντας τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπὸ τῆς χώρας Σαμαρείας, προσεθήτω τῇ Ἰουδαίᾳ πρὸς τὸ λογισθῆναι ἐπὶ γενέσθαι ὑφ' ἕνα, ἐπὶ μὴ ὑπακούσαι ἄλλης ἐξουσίας ἀλλ' ἢ ἐπ' ἀρχιερέως.

39 Πτολεμαΐδα καὶ τὰ προσκυροῦσαν αὐτῇ δέδωκα δόμα τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὰ προσήκουσαν δαπάνην τοῖς ἁγίοις.

40 Κἀγὼ δίδωμι κατ' ἐνιαυτὸν δεκαπέντε χιλιάδας σίκλων ἀργυρίου ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βασιλέως, ἀπὸ τόπων τῶν ἀνηκόντων.

41 Καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον ὃ οὐκ ἀπεδίδοσαν οἱ ἀπὸ τῶν χρειῶν, ὡς ἐν τοῖς πρώτοις ἔτεσιν, ἀπὸ τοῦ νῦν δώσουσιν εἰς τὰ ἔργα τοῦ οἴκου.

42 Καὶ ἐπὶ τούτοις πεντακισχιλίους σίκλους ἀργυρίου, οὓς ἐλάμβανον ἀπὸ τῶν χρειῶν τοῦ ἁγίου ἀπὸ τοῦ λόγου κατ' ἐνιαυτὸν, καὶ ταῦτα ἀφίεται διὰ τὸ ἀνήκειν αὐτὰ τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσι.

43 Καὶ ὅσοι ἐὰν φύγωσιν εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆ, ὀφείλοντες βασιλικὰ καὶ πᾶν πρᾶγμα, ἀπολελύσθωσαν, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς ἐν τῇ βασιλείᾳ μου.

44 Καὶ ἕως οἰκοδομηθῆναι καὶ ἕως ἐπικαινισθῆναι τὰ ἔργα τῶν ἁγίων, καὶ ἡ δαπάνη δοθήσεται ἐκ τοῦ λόγου τοῦ βασιλέως.

45 Καὶ ἕως οἰκοδομηθῆναι τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ καὶ ὀχυρῶσαι κυκλόθεν, καὶ ἡ δαπάνη δοθήσεται ἐκ τοῦ λόγου τοῦ βασιλέως, καὶ ἕως οἰκοδομηθῆναι τὰ τείχη τὰ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

46 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰωνάθαν καὶ ὁ λαὸς τοὺς λόγους τούτους, οὐκ ἐπίστευσαν αὐτοῖς οὐδὲ ἐπεδέξαντο, ὅτι ἐμνήσθησαν τὴν κακίαν τὴν μεγάλην ἣν ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἔθλιψεν αὐτούς σφόδρα.

47 Καὶ εὐδόκησαν ἐν Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι αὐτὸς ἐγένετο αὐτοῖς ἀρχηγὸς λόγων εἰρηνικῶν, καὶ συνεμάχησεν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας.

48 Καὶ συνήγαγεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς δυνάμεις μεγάλας, καὶ παρενέβαλεν ἐξεναντίας Δημητρίου.

49 Καὶ συνῆψαν πόλεμον οἱ δύο βασιλεῖς, καὶ ἔφυγεν ἡ παρεμβολὴ Δημητρίου, καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος, καὶ ἴσχυσεν ἐπ' αὐτούς.

50 Καὶ ἐστερέωσε τὸν πόλεμον σφόδρα ἕως ἔδυ ὁ ἥλιος, καὶ ἔπεσεν ὁ Δημήτριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

51 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀλέξανδρος πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα Αἰγύπτου πρέσβεις κατὰ τοὺς λόγους τούτους, λέγων,

52 Ἐπεὶ ἀνέστρεψα εἰς γῆν βασιλείας μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ θρόνου πατέρων μου, καὶ ἐκράτησα τὴν ἀρχῆς, καὶ συνέτριψα τὸν Δημήτριον, καὶ ἐπεκράτησα τῆς χώρας ἡμῶν·

53 Καὶ συνῆψα πρὸς αὐτὸν μάχην, καὶ συνετρίβη αὐτὸς, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὑφ' ἡμῶν, καὶ ἐκαθίσαμεν ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐτοῦ·

54 Καὶ νῦν στήσωμεν πρὸς ἑαυτοὺς φιλίαν, καὶ νῦν δός μοι τὴν θυγατέρα σου εἰς γυναῖκα, καὶ ἐπιγαμβρεύσω σοι, καὶ δώσω σοι δόματα, καὶ αὐτῇ ἄξιά σου.

55 Καὶ ἀπεκρίθη Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς, λέγων, Ἀγαθὴ ἡμέρα ἐν ᾗ ἀνέστρεψας εἰς γῆν πατέρων σου, καὶ ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐτῶν.

56 Καὶ νῦν ποιήσω σοι ἃ ἔγραψας, ἀλλ' ἀπάντησον εἰς Πτολεμαΐδα, ὅπως ἴδωμεν ἀλ-

λήλας, καὶ ἐπιγαμβρεύσω σοι καθὼς εἴρηκας.

57 Καὶ ἐξῆλθε Πτολεμαῖος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς καὶ Κλεοπάτρα ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς Πτολεμαΐδα ἔτους δευτέρου καὶ ἑξηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ.

58 Καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐξέδοτο αὐτῷ Κλεοπάτραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε τὸν γάμον αὐτῆς ἐν Πτολεμαΐδι, καθὼς οἱ βασιλεῖς ἐν δόξῃ μεγάλῃ.

59 Καὶ ἔγραψεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωνάθαν ἐλθεῖν εἰς συνάντησιν αὐτῷ.

60 Καὶ ἐπορεύθη μετὰ δόξης εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ ἀπήντησε τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ τοῖς φίλοις αὐτῶν, καὶ δόματα πολλὰ, καὶ εὗρε χάριν ἐναντίον αὐτῶν.

61 Καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες λοιμοὶ ἐξ Ἰσραὴλ, ἄνδρες παράνομοι ἐντυχεῖν κατ' αὐτοῦ, καὶ οὐ προσέσχεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς.

62 Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐξέδυσαν Ἰωνάθαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν πορφύραν, καὶ ἐποίησαν οὕτως.

63 Καὶ ἐκάθισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπε τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ, Ἐξέλθετε μετ' αὐτοῦ εἰς μέσον τῆς πόλεως, καὶ κηρύξατε μηδένα ἐντυγχάνειν κατ' αὐτοῦ περὶ μηδενὸς πράγματος, καὶ μηδεὶς αὐτῷ παρενοχλείτω περὶ παντὸς λόγου.

64 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἐντυγχάνοντες τὴν δόξαν αὐτοῦ καθὼς ἐκήρυξαν, καὶ περιβεβλημένον αὐτὸν πορφύραν, καὶ ἔφυγον πάντες.

65 Καὶ ἐδόξασεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔγραψεν αὐτὸν τῶν πρώτων φίλων, καὶ ἔθετο αὐτὸν στρατηγὸν καὶ μεριδάρχην.

66 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετ' εἰρήνης καὶ εὐφροσύνης.

67 Καὶ ἐν ἔτει πέμπτῳ καὶ ἑξηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἦλθε Δημήτριος υἱὸς Δημητρίου ἐκ Κρήτης εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων αὐτοῦ.

68 Καὶ ἤκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐλυπήθη σφόδρα, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἀντιόχειαν.

69 Καὶ κατέστησε Δημήτριος Ἀπολλώνιον τὸν ὄντα ἐπὶ κοίλης Συρίας, καὶ συνήγαγε δύναμιν μεγάλην, καὶ παρενέβαλεν ἐν Ἰαμνείᾳ· καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰωνάθαν τὸν ἀρχιερέα, λέγων,

70 Σὺ μονώτατος ἐπαίρῃ ἐφ' ἡμᾶς, ἐγὼ δὲ ἐγενήθην εἰς καταγέλωτα καὶ εἰς ὀνειδισμὸν διὰ σέ· καὶ διατί σὺ ἐξεσιάζῃ ἐφ' ἡμᾶς ἐν τοῖς ὄρεσι;

71 Νῦν ἔν εἰ πέποιθας ἐπὶ ταῖς δυνάμεσί σε, κατάβηθι πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸ πεδίον, καὶ συγκριθῶμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ, ὅτι μετ' ἐμοῦ ἐστι δύναμις τῶν πόλεων.

72 Ἐρώτησον καὶ μάθε τίς εἰμι καὶ οἱ λοιποὶ οἱ βοηθοῦντες ἡμῖν, καὶ λέγουσιν, Οὐκ ἔστιν ὑμῖν στάσις ποδὸς κατὰ πρόσωπον ἡμῶν; ὅτι δὶς ἐτροπώθησαν οἱ πατέρες σε ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

73 Καὶ νῦν οὐ δυνήσῃ ὑποστῆναι τὸν ἵππον καὶ δύναμιν τοιαύτην ἐν τῷ πεδίῳ, ὅπου ὐκ ἔστι λίθος ἐδὲ κόχλαξ ἐδὲ τόπος ὃ φυγεῖν.

74 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰωνάθαν τοὺς λόγους Ἀπολλωνίου, ἐκινήθη τῇ διανοίᾳ, καὶ ἐπέλεξε δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἐξῆλθεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ συνήντησεν αὐτῷ Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπὶ βοήθειαν αὐτοῦ.

75 Καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ Ἰόππην, καὶ ἀπέκλεισαν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, ὅτι φρουρὰ Ἀπολλωνίου ἐν Ἰόππῃ, καὶ ἐπολέμησαν αὐτήν.

76 Καὶ φοβηθέντες ἤνοιξαν οἱ ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκυρίευσεν Ἰωνάθαν Ἰόππης.

77 Καὶ ἤκουσεν Ἀπολλώνιος, καὶ παρενέβαλε τρισχιλίαν ἵππον, καὶ δύναμιν πολλὴν· καὶ ἐπορεύθη εἰς Ἄζωτον ὡς διοδεύων, καὶ ἅμα προῆγεν εἰς τὸ πεδίον, διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν πολὺ ἵππου καὶ πεποιθέναι ἐπ' αὐτῇ.

78 Καὶ κατεδίωξεν Ἰωνάθαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Ἄζωτον, καὶ συνῆψαν αἱ παρεμβολαὶ εἰς πόλεμον.

79 Καὶ ἀπέλιπεν Ἀπολλώνιος χιλίαν ἵππον ἐν κρυπτῷ κατόπισθεν αὐτῶν.

80 Καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν ὅτι ἐστὶν ἔνεδρον κατόπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἐκύκλωσαν αὐτοῦ τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἐξετίναξαν τὰς σχίζας εἰς τὸν λαὸν ἐκ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας.

81 Ὁ δὲ λαὸς εἰσήκει, καθὼς ἐπέταξεν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκοπίασαν οἱ ἵπποι αὐτῶν.

82 Καὶ εἵλκυσε Σίμων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ συνῆψε πρὸς τὴν φάλαγγα· ἦ γὰρ ἵππος ἐξελύθη· καὶ συνετρίβησαν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἔφυγον.

83 Καὶ ἡ ἵππος ἐσκορπίσθη ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἔφυγον εἰς Ἄζωτον, καὶ εἰσῆλθον εἰς Βηθδαγὼν τὸ εἰδωλεῖον αὐτῶν, τοῦ σωθῆναι.

84 Καὶ ἐνεπύρισεν Ἰωνάθαν τ' Ἄζωτον καὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ τὸ ἱερὸν Δαγὼν, καὶ τὰς συμφυγόντας εἰς αὐτὸ ἐνεπύρισε πυρί.

85 Καὶ ἐγένοντο οἱ πεπλωκότες μαχαίρᾳ σὺν τοῖς ἐμπυρισθεῖσιν εἰς ἄνδρας ὀκτακισχιλίους.

86 Καὶ ἀπῆρεν ἐκεῖθεν Ἰωνάθαν, καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ Ἀσκάλωνα, καὶ ἐξῆλθον οἱ ἐκ τ πόλεως εἰς συνάντησιν αὐτῷ ἐν δόξῃ μεγάλῃ.

87 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ σὺν τοῖς παρ' αὐτῶ, ἔχοντες σκῦλα πολλά.

88 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, καὶ προσέθετο δοξάσαι τ Ἰωνάθαν.

89 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ πόρπην χρυσῆν, ὡς ἔθος ἐστὶ δίδοσθαι τοῖς συγγενέσι τ βασιλέως· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τ Ἀκκαρὼν καὶ πάντα τὰ ὅρια αὐτῆς εἰς κληροδοσίαν.

Κεφ. ιά. ιι.

ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτ ἤθροισε δυνάμεις πολλὰς, ὡς τ ἄμμον τ περὶ τὸ χεῖλος τ θαλάσσης, καὶ πλοῖα πολλά· καὶ ἐζήτησε κατακρατῆσαι τ βασιλείας Ἀλεξάνδρου δόλῳ, καὶ προσθεῖναι αὐτὴν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς Συρίαν λόγοις εἰρηνικοῖς, καὶ ἤνοιγον αὐτῷ οἱ ἀπὸ τ πόλεων, καὶ συνήντων αὐτῷ, ὅτι ἐντολὴ ἦν Ἀλεξάνδρᾳ τ βασιλέως συναντᾶν αὐτῷ, διὰ τὸ γενθερὸν αὐτοῦ εἶναι.

3 Ὡς δὲ εἰσεπορεύετο εἰς τὰς πόλεις ὁ Πτολεμαῖος, ἀπέτασσε τὰς δυνάμεις φρουρὰν ἐν ἑκάστῃ πόλει.

4 Ὡς δὲ ἤγγισεν Ἄζώτῳ, ἔδειξαν αὐτῷ τὸ ἱερὸν Δαγὼν ἐμπεπυρισμένον, καὶ Ἄζωτον, καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς καθηρημένα, καὶ τὰ σώματα ἐῤῥιμμένα, καὶ τοὺς ἐμπεπυρισμένους οὓς ἐνεπύρισεν ἐν τῷ πολέμῳ· ἐποίησαν γὰρ θημωνίας αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ.

5 Καὶ διηγήσαντο τῷ βασιλεῖ ἃ ἐποίησεν Ἰωνάθαν, εἰς τὸ ψογῆσαι αὐτόν· καὶ ἐσίγησεν ὁ βασιλεύς.

6 Καὶ συνήντησεν Ἰωνάθαν τῷ βασιλεῖ εἰς Ἰόππην μετὰ δόξης, καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐκεῖ.

7 Καὶ ἐπορεύθη Ἰωνάθαν μετὰ τ βασιλέως ἕως τ ποταμοῦ τ καλουμένου Ἐλευθέρου, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

8 Ὁ δὲ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ἐκυρίευσε τ πόλεων τῆς παραλίας ἕως Σελευκείας τ

παραθαλασσίας, καὶ διελογίζετο περὶ Ἀλεξάνδρου λογισμὸς πονηρός.

9 Καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα, λέγων, Δεῦρο συνθώμεθα πρὸς ἑαυτὸς διαθήκην, καὶ δώσω σοι τὴν θυγατέρα μου ἣν ἔχει Ἀλέξανδρος, καὶ βασιλεύσεις τῆς βασιλείας τοῦ πατρός σου.

10 Μεταμεμέλημαι γὰρ ὃς αὐτῷ τὴν θυγατέρα μου, ἐζήτησε γὰρ ἀποκτεῖναί με.

11 Καὶ ἐψόγησεν αὐτὸν χάριν τοῦ ἐπιθυμῆσαι αὐτὸν τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

12 Καὶ ἀφελόμενος αὐτοῦ τὴν θυγατέρα, ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Δημητρίῳ, καὶ ἠλλοιώθη τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἐφάνη ἡ ἔχθρα αὐτῶν.

13 Καὶ εἰσῆλθε Πτολεμαῖος εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ περιέθετο δύο διαδήματα περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, τὸ τῆς Ἀσίας καὶ Αἰγύπτου.

14 Ἀλέξανδρος δὲ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν Κιλικίᾳ κατὰ τὸς καιρὸς ἐκείνους, ὅτι ἀπεσάτην οἱ ἀπὸ τῶν τόπων ἐκείνων.

15 Καὶ ἤκουσεν Ἀλέξανδρος, καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν πολέμῳ· καὶ ἐξήγαγε Πτολεμαῖος τὴν δύναμιν, καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ, καὶ ἐτροπώσατο αὐτόν.

16 Καὶ ἔφυγεν Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Ἀραβίαν, τοῦ σκεπασθῆναι αὐτὸν ἐκεῖ· ὁ δὲ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὑψώθη.

17 Καὶ ἀφεῖλε Ζαβδιὴλ ὁ Ἄραψ τὴν κεφαλὴν Ἀλεξάνδρου, καὶ ἀπέστειλε τῷ Πτολεμαίῳ.

18 Καὶ ὁ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ἀπέθανεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ οἱ ὄντες ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν ἀπώλοντο ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς ὀχυρώμασι.

19 Καὶ ἐβασίλευσε Δημήτριος ἔτος ἑβδόμῳ καὶ ἑξηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ.

20 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνήγαγεν Ἰωνάθαν τὸς ἐκ τῆς Ἰουδαίας, τοῦ ἐκπολεμῆσαι τὴν ἄκραν τὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐποίησεν ἐπ' αὐτὴν μηχανὰς πολλάς.

21 Καὶ ἐπορεύθησάν τινες μισοῦντες τὸ ἔθνος αὐτῶν, ἄνδρες παράνομοι, πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ ὅτι Ἰωνάθαν πεπολέμηκε τὴν ἄκραν.

22 Καὶ ἀκούσας ὠργίσθη· ὡς δὲ ἤκουσεν, εὐθέως ἀναζεύξας ἦλθεν εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ ἔγραψεν Ἰωνάθαν, τοῦ μὴ συνεκκαθῆσθαι τῇ ἄκρᾳ, καὶ τὸ ἀπάντησαι αὐτὸν αὐτῷ συμμίσγειν εἰς Πτολεμαΐδα τὸ ταχίστην.

23 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰωνάθαν,

ἐκέλευσε περιαθῆσθαι, καὶ ἐπέλεξε τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, καὶ τῶν ἱερέων, καὶ ἔθωκεν ἑαυτὸν τῷ κινδύνῳ.

24 Καὶ λαβὼν ἀργύριον, καὶ χρυσίον, καὶ ἱματισμὸν, καὶ ἕτερα ξένια πλείονα, ἐπορεύθη πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ εὗρε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐνετύγχανον κατ' αὐτοῦ τινες ἄνομοι τῆς ἐκ τοῦ ἔθνους.

26 Καὶ ἐποίησεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καθὼς ἐποίησαν αὐτῷ οἱ πρὸ αὐτοῦ, καὶ ὕψωσεν αὐτὸν ἐναντίον πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ.

27 Καὶ ἔστησεν αὐτῷ τὴν ἀρχιερωσύνην, καὶ ὅσα ἄλλα εἶχε τίμια τὸ πρότερον, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν τῶν πρώτων φίλων ἡγεῖσθαι.

28 Καὶ ἠξίωσεν Ἰωνάθαν τὸν βασιλέα ποιῆσαι τὴν Ἰουδαίαν ἀφορολόγητον, καὶ τὰς τρεῖς τοπαρχίας, καὶ τὴν Σαμαρείτιν, καὶ ἐπηγγείλατο αὐτῷ τάλαντα τριακόσια.

29 Καὶ εὐδόκησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔγραψε τῷ Ἰωνάθαν ἐπιστολὰς περὶ πάντων τούτων ἐχούσας τὸν τρόπον τοῦτον·

30 Βασιλεὺς Δημήτριος Ἰωνάθαν τῷ ἀδελφῷ χαίρειν, καὶ ἔθνει Ἰουδαίων.

31 Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ἧς ἐγράψαμεν Λασθένει τῷ συγγενεῖ ἡμῶν περὶ ὑμῶν, γεγράφαμεν καὶ πρὸς ὑμᾶς, ὅπως εἰδῆτε.

32 Βασιλεὺς Δημήτριος Λασθένει τῷ πατρὶ χαίρειν.

33 Τῷ ἔθνει τῶν Ἰουδαίων φίλοις ἡμῶν, καὶ συντηροῦσι τὰ πρὸς ἡμᾶς δίκαια ἐκρίναμεν ἀγαθοποιῆσαι, χάριν τῆς εἰς αὐτοὺς εὐνοίας πρὸς ἡμᾶς.

34 Ἐσάκαμεν ἔν αὐτοῖς τά τε ὅρια τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὰς τρεῖς νομὰς, Ἀφαίρεμα, καὶ Λύδδαν, καὶ Ῥαμαθὲμ, αἵτινες προσετέθησαν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπὸ τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ πάντα τὰ συγκυροῦντα αὐτοῖς πᾶσι τοῖς θυσιάζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀντὶ τῶν βασιλικῶν ὧν ἐλάμβανεν ὁ βασιλεὺς παρ' αὐτῶν τὸ πρότερον κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τῶν γεννημάτων τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τῶν ἀκροδρύων.

35 Καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἀνήκοντα ἡμῖν ἀπὸ δ νῦν τῶν δεκατῶν, καὶ τῶν τελῶν τῶν ἀνηκόντων ἡμῖν, καὶ τὰς δ ἁλὸς λίμνας, καὶ τὰς ἀνήκοντας ἡμῖν συφανὰς, πάντα ἐπαρκῶς παρίεμεν αὐτοῖς.

36 Καὶ οὐκ ἀθετηθήσεται οὐδὲ ἓν τούτων ἀπὸ δ νῦν καὶ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.

37 Νῦν οὖν ἐπιμέλεσθε τοῦ

ποιῆσαι τὰ τῶν ἀντίγραφον· καὶ δοθήτω Ἰωνάθαν, καὶ τεθήτω ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ.

38 Καὶ εἶδε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς ὅτι ἡσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἐδόκει αὐτῷ ἀνθεισήκει, καὶ ἀπέλυσε πάσας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ ἕκαστον εἰς τὸν ἴδιον τόπον, πλὴν τῶν ξένων δυνάμεων ὧν ἐξενολόγησεν ἀπὸ τῶν νήσων τῶν ἐθνῶν· καὶ ἦχθραναν αὐτῷ πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν πατέρων αὐτοῦ.

39 Τρύφων δὲ ἦν τῶν παρὰ Ἀλεξάνδρῳ τοπρότερον, καὶ εἶδεν ὅτι πᾶσαι αἱ δυνάμεις καταγογγύζουσι Δημητρίῳ, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἐιμαλκὰι τὸν Ἄραβα, ὃς ἔτρεφε τὸν Ἀντίοχον τὸ παιδάριον τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου·

40 Καὶ προσήδρευεν αὐτῷ, ὅπως παραδοῖ αὐτὸν αὐτῷ, ὅπως βασιλεύσῃ ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ὅσα συνετέλεσε Δημήτριος, καὶ τὴν ἔχθραν ἣν ἐχθραίνουσιν αὐτῷ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς.

41 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα, ἵνα ἐκβάλῃ τοὺς ἐκ τῆς ἄκρας ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοὺς ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν, ἦσαν γὰρ πολεμοῦντες τὸν Ἰσραήλ.

42 Καὶ ἀπέστειλε Δημήτριος πρὸς Ἰωνάθαν, λέγων, Οὐ μόνον ταῦτα ποιήσω σοι καὶ τῷ ἔθνει σου, ἀλλὰ δόξῃ δοξάσω σε καὶ τὸ ἔθνος σου, ἐὰν εὐκαιρίας τύχω.

43 Νῦν οὖν ὀρθῶς ποιήσεις ἀποστείλας μοι ἄνδρας οἳ συμμαχήσουσιν, ὅτι ἀπέστησαν πᾶσαι αἱ δυνάμεις μου.

44 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν ἄνδρας τρισχιλίους δυνατοὺς ἰσχύι αὐτῷ εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἦλθοσαν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εὐφράνθη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ ἐφόδῳ αὐτῶν.

45 Καὶ ἐπισυνήχθησαν οἱ ἐκ τοῦ πόλεως εἰς μέσον τοῦ πόλεως εἰς ἀνδρῶν δώδεκα μυριάδας, καὶ ἠβούλοντο ἀνελεῖν τὸν βασιλέα.

46 Καὶ ἔφυγεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν αὐλὴν, καὶ κατελάβοντο οἱ ἐκ τοῦ πόλεως τὰς διόδους τῆς πόλεως, καὶ ἤρξαντο πολεμεῖν.

47 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς Ἰουδαίους ἐπὶ βοήθειαν, καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν πάντες ἅμα· καὶ διεσπάρησαν ἐν τῇ πόλει πάντες ἅμα· καὶ ἀπέκτειναν ἐν τῇ πόλει τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς μυριάδας ἕνα.

48 Καὶ ἐνεπύρισαν τὴν πόλιν, καὶ ἐλάβοσαν σκῦλα πολλὰ

ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἔσωσαν τὴν βασιλέα.

49 Καὶ ἴδον οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως ὅτι κατεκράτησαν οἱ Ἰουδαῖοι τῆς πόλεως, ὡς ἠβούλοντο, καὶ ἠσθένησαν ταῖς διανοίαις αὐτῶν, καὶ ἐκέκραξαν πρὸς τὸν βασιλέα μετὰ δεήσεως, λέγοντες,

50 Δὸς ἡμῖν δεξιὰς, καὶ παυσάσθωσαν οἱ Ἰουδαῖοι πολεμοῦντες ἡμᾶς καὶ τὴν πόλιν.

51 Καὶ ἔρριψαν τὰ ὅπλα, καὶ ἐποίησαν εἰρήνην· καὶ ἐδοξάσθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐναντίον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐνώπιον πάντων τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἔχοντες σκῦλα πολλά.

52 Καὶ ἐκάθισε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ.

53 Καὶ ἐψεύσατο πάντα ὅσα εἶπε, καὶ ἀλλοτριώθη τῷ Ἰωνάθαν, καὶ οὐκ ἀνταπέδωκε κατὰ τὰς εὐνοίας ἃς ἀνταπέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἔθλιβεν αὐτὸν σφόδρα.

54 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέστρεψε Τρύφων καὶ Ἀντίοχος μετ' αὐτοῦ παιδάριον νεώτερον· καὶ ἐβασίλευσε καὶ ἐπέθετο διάδημα.

55 Καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις ἃς ἀπεσκόρπισε Δημήτριος, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔφυγε καὶ ἐτροπώθη.

56 Καὶ ἔλαβε Τρύφων τὰ θηρία, καὶ κατεκράτησεν Ἀντιοχείας.

57 Καὶ ἔγραψεν Ἀντίοχος ὁ νεώτερος τῷ Ἰωνάθαν, λέγων, Ἱστημί σοι τὴν ἀρχιερωσύνην, καὶ καθίστημί σε ἐπὶ τῶν τεσσάρων νομῶν, καὶ εἶναί σε τῶν φίλων τοῦ βασιλέως.

58 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ χρυσώματα καὶ διακονίαν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐξουσίαν πίνειν ἐν χρυσώμασι, καὶ εἶναι ἐν πορφύρᾳ, καὶ ἔχειν πόρπην χρυσῆν.

59 Καὶ Σίμωνα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατέστησε στρατηγὸν ἀπὸ τοῦ κλίμακος Τύρου ἕως τῶν ὁρίων Αἰγύπτου.

60 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν, καὶ διεπορεύετο πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ ἠθροίσθησαν πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις Συρίας εἰς συμμαχίαν, καὶ ἦλθεν εἰς Ἀσκάλωνα, καὶ ἀπήντησαν αὐτῷ οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐνδόξως.

61 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς Γάζαν, καὶ ἀπέκλεισαν οἱ ἀπὸ Γάζης, καὶ περιεκάθισε περὶ αὐτὴν, καὶ ἐνεπύρισε τὰ περίπολια αὐτῆς πυρὶ, καὶ ἐσκύλευσεν αὐτά.

62 Καὶ ἠξίωσαν οἱ ἀπὸ Γάζης τ̃ Ἰωνάθαν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς δεξιάς, καὶ ἔλαβε τὰς υἱὰς ἀρχόντων αὐτῶν εἰς ὅμηρα, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὰς εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ διῆλθε τ̃ χώραν ἕως Δαμασκ.

63 Καὶ ἤκουσεν Ἰωνάθαν ὅτι παρῆσαν οἱ ἄρχοντες Δημητρίε εἰς Κάδης τ̃ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, μετὰ δυνάμεως πολλῆς, βουλόμενοι μετασῆσαι αὐτὸν τ̃ χρείας.

64 Καὶ συνήντησεν αὐτοῖς, τ̃ δὲ ἀδελφὸν αὐτ̃ Σίμωνα κατέλιπεν ἐν τῇ χώρᾳ.

65 Καὶ παρενέβαλε Σίμων ἐπὶ Βαιθσάρα, καὶ ἐπολέμει αὐτὴν ἡμέρας πολλὰς, καὶ συνέκλεισεν αὐτήν.

66 Καὶ ἠξίωσαν αὐτὸν τ̃ δεξιὰς λαβεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἐξέβαλεν αὐτὰς ἐκεῖθεν, καὶ κατελάβετο τ̃ πόλιν, καὶ ἔθετο ἐπ' αὐτῆ φρουράν.

67 Καὶ Ἰωνάθαν, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτ̃ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ ὕδωρ Γεννησὰρ, καὶ ὤρθρισαν τοπρωῒ εἰς τὸ πεδίον Νασώρ.

68 Καὶ ἰδὲ παρεμβολὴ ἀλλοφύλων ἀπήντα αὐτῷ ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἐξέβαλον ἔνεδρον ἐπ' αὐτὸν ἐν τοῖς ὄρεσιν, αὐτοὶ δὲ ἀπήντησαν ἐξενκντίας.

69 Τὰ δὲ ἔνεδρα ἐξανέστησαν ἐκ τ̃ τόπων αὐτῶν, καὶ συνῆψαν πόλεμον· καὶ ἔφυγον οἱ παρὰ Ἰωνάθαν πάντες,

70 Οὐδὲ εἷς κατελείφθη ἀπ' αὐτῶν, πλὴν Ματταθίας ὁ τ̃ Ἀβεσσαλώμε, καὶ Ἰούδας ὁ τ̃ Χαλφὶ, ἄρχοντες τ̃ στρατιᾶς τ̃ δυνάμεων.

71 Καὶ διέρρηξεν Ἰωνάθαν τὰ ἱμάτια αὐτ̃, καὶ ἐπέθηκε γῆν ἐπὶ τ̃ κεφαλὴν αὐτ̃, καὶ προσηύξατο.

72 Καὶ ὑπέστρεψε πρὸς αὐτὰς πολέμῳ, καὶ ἐτροπώσατο αὐτὰς, καὶ ἔφυγον.

73 Καὶ ἴδον οἱ φεύγοντες οἱ παρ' αὐτ̃, καὶ ἐπέστρεψαν πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐδίωκον μετ' αὐτ̃ ἕως Κάδης ἕως τ̃ παρεμβολῆς αὐτῶν, καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ.

74 Καὶ ἔπεσον ἐκ τ̃ ἀλλοφύλων ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς ἄνδρας τρισχιλίους· καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ εἶδεν Ἰωνάθαν ὅτι ὁ καιρὸς αὐτῷ συνεργεῖ, καὶ ἐπέλεξεν ἄνδρας, καὶ ἀπέστειλεν εἰς Ῥώμην, στῆσαι καὶ ἀνανεῶσασθαι τ̃ πρὸς αὐτὰς φιλίαν.

2 Καὶ πρὸς Σπαρτιάτας, καὶ τόπους ἑτέρους ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς κατὰ τὰ αὐτά.

3 Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ῥώμην, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ εἶπον, Ἰωνάθαν ὁ

ἀρχιερεὺς, καὶ τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων, ἀπέστειλεν ἡμᾶς ἀνανεώσασθαι τὴν φιλίαν αὐτοῖς, καὶ τὴν συμμαχίαν κατὰ τὸ πρότερον.

4 Καὶ ἔδωκαν ἐπιστολὰς αὐτοῖς πρὸς αὐτὲς κατὰ τόπον, ὅπως προπέμπωσιν αὐτὲς εἰς γῆν Ἰούδα μετ' εἰρήνης.

5 Καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἔγραψεν Ἰωνάθαν τοῖς Σπαρτιάταις·

6 Ἰωνάθαν ἀρχιερεὺς, καὶ ἡ γερουσία τοῦ ἔθνους, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λοιπὸς δῆμος τῶν Ἰουδαίων, Σπαρτιάταις τοῖς ἀδελφοῖς χαίρειν.

7 Ἔτι πρότερον ἀπεστάλησαν ἐπιστολαὶ πρὸς Ὀνίαν τὸν ἀρχιερέα παρὰ Δαρείου τοῦ βασιλεύοντος ἐν ὑμῖν, ὅτι ἐστὲ ἀδελφοὶ ἡμῶν, ὡς τὸ ἀντίγραφον ὑπόκειται.

8 Καὶ ἐπεδέξατο Ὀνίας τὸν ἄνδρα τὸν ἀπεσταλμένον ἐνδόξως, καὶ ἔλαβε τὰς ἐπιστολὰς ἐν αἷς διεσαφεῖτο περὶ συμμαχίας, καὶ φιλίας.

9 Καὶ ἡμεῖς ἔν ἀπροσδεεῖς τούτων ὄντες, παράκλησιν ἔχοντες τὰ βιβλία τὰ ἅγια τὰ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν,

10 Ἐπειράθημεν ἀποστεῖλαι τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφότητα καὶ φιλίαν ἀνανεώσασθαι, πρὸς τὸ μὴ ἐξαλλοτριωθῆναι ὑμῶν· πολλοὶ γὰρ καιροὶ διῆλθον ἀφ' οὗ ἀπεστείλατε πρὸς ἡμᾶς.

11 Ἡμεῖς ἔν ἐν παντὶ καιρῷ ἀδιαλείπτως ἔν τε ταῖς ἑορταῖς, καὶ ταῖς λοιπαῖς καθηκούσαις ἡμέραις μιμνησκόμεθα ὑμῶν, ἐφ' ὧν προσφέρομεν θυσιῶν, καὶ ἐν ταῖς προσευχαῖς, ὡς δέον ἐστὶ καὶ πρέπον μνημονεύειν ἀδελφῶν.

12 Εὐφραινόμεθα δὲ ἐπὶ τῇ δόξῃ ὑμῶν.

13 Ἡμᾶς δὲ ἐκύκλωσαν πολλαὶ θλίψεις, καὶ πόλεμοι πολλοὶ, καὶ ἐπολέμησαν ἡμᾶς οἱ βασιλεῖς οἱ κύκλῳ ἡμῶν.

14 Καὶ οὐκ ἠβουλόμεθα ἔν παρενοχλεῖν ὑμῖν, καὶ τοῖς λοιποῖς συμμάχοις, καὶ φίλοις ἡμῶν, ἐν τοῖς πολέμοις τούτοις.

15 Ἔχομεν γὰρ τὴν ἐξ οὐρανοῦ βοήθειαν βοηθοῦσαν ἡμῖν, καὶ ἐρρύσθημεν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν.

16 Ἐπελέξαμεν ἔν Νουμήνιον Ἀντιόχου καὶ Ἀντίπατρον Ἰάσωνος, καὶ ἀπεστάλκαμεν πρὸς Ῥωμαίους ἀνανεώσασθαι τὴν πρὸς αὐτὲς φιλίαν, καὶ συμμαχίαν τὴν προτέραν.

17 Ἐνετειλάμεθα ἔν αὐτοῖς καὶ πρὸς ὑμᾶς πορευθῆναι, καὶ ἀσπάσασθαι ὑμᾶς, καὶ ἀποδοῦναι ὑμῖν τὰς παρ' ἡμῶν ἐπι-

σολὰς περὶ τ ἀνανεώσεως κ τ ἀδελφότητος ἡμῶν.

18 Καὶ νῦν καλῶς ποιήσετε ἀντιφωνήσαντες ἡμῖν περὶ τούτων.

19 Καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τ ἐπιστολῶν ὧν ἀπέστειλεν.

20 Ὀνιάρης βασιλεὺς Σπαρτιατῶν Ὀνίᾳ ἱερεῖ μεγάλῳ χαίρειν.

21 Εὑρέθη ἐν γραφῇ περί τε τ Σπαρτιατῶν κ Ἰουδαίων, ὅτι εἰσὶν ἀδελφοὶ, κ ὅτι εἰσὶν ἐκ γένους Ἀβραάμ.

22 Καὶ νῦν ἀφ' οὗ ἔγνωμεν ταῦτα, καλῶς ποιήσετε γράφοντες ἡμῖν περὶ τῆς εἰρήνης ὑμῶν.

23 Καὶ ἡμεῖς δὲ ἀντιγράφομεν ὑμῖν, Τὰ κτήνη ὑμῶν κ ἡ ὕπαρξις ὑμῶν ἡμῖν ἐστι, κ τὰ ἡμῶν ὑμῖν ἐστιν· ἐντελλόμεθα οὖν ὅπως ἀπαγγείλωσιν ὑμῖν κατὰ ταῦτα.

24 Καὶ ἤκουσεν Ἰωνάθαν ὅτι ἐπέστρεψαν οἱ ἄρχοντες Δημητρίᾳ μετὰ δυνάμεως πολλῆς ὑπὲρ τὸ πρότερον τ πολεμῆσαι πρὸς αὐτόν.

25 Καὶ ἀπῆρεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, κ ἀπήντησεν αὐτοῖς εἰς τ Ἀμαθῖτιν χώραν· οὐ γὰρ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀνοχὴν ἐμβαλεῖν εἰς τ χώραν αὐτ.

26 Καὶ ἀπέστειλε κατασκόπας εἰς τ παρεμβολὴν αὐτῶν, κ ἀπέστρεψαν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ, ὅτι οὕτω τάσσονται ἐπιπεσεῖν ἐπ' αὐτὰς τ νύκτα.

27 Ὡς δὲ ἔδυ ὁ ἥλιος, ἐπέταξεν Ἰωνάθαν τοῖς παρ' αὐτ γρηγορεῖν, κ εἶναι ἐπὶ τοῖς ὅπλοις, καὶ ἑτοιμάζεσθαι εἰς πόλεμον δι' ὅλης τ νυκτὸς, κ ἐξέβαλε προφύλακας κύκλῳ τ παρεμβολῆς.

28 Καὶ ἤκουσαν οἱ ὑπεναντίοι ὅτι ἡτοίμασαι Ἰωνάθαν κ οἱ παρ' αὐτ εἰς πόλεμον, καὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἔπτηξαν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, καὶ ἀνέκαυσαν πυρὰς ἐν τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν·

29 Ἰωνάθαν δὲ κ οἱ παρ' αὐτ οὐκ ἔγνωσαν ἕως πρωΐ, ἔβλεπον γὰρ τὰ φῶτα καιόμενα.

30 Καὶ κατεδίωξεν Ἰωνάθαν ὀπίσω αὐτῶν, κ οὐ κατέλαβεν αὐτὸς, διέβησαν γὰρ τ Ἐλεύθερον ποταμόν.

31 Καὶ ἐξέκλινεν Ἰωνάθαν ἐπὶ τὸς Ἄραβας τὸς καλουμένους Ζαβεδαίους, κ ἐπάταξεν αὐτὸς, κ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῶν.

32 Καὶ ἀναζεύξας ἦλθεν εἰς Δαμασκὸν, καὶ διώδευσεν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ.

33 Καὶ Σίμων ἐξῆλθε, καὶ διώδευσεν ἕως Ἀσκάλωνος, κ τ πλησίον ὀχυρωμάτων, καὶ

ἐξέκλινεν εἰς Ἰόππην, καὶ προκατελάβετο αὐτήν.

34 Ἤκουσε γὰρ ὅτι βέλονται τὸ ὀχύρωμα παραδοῦναι τοῖς παρὰ Δημητρίου, καὶ ἔθετο ἐκεῖ φρουρὰν ὅπως φυλάσσωσιν αὐτήν.

35 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν, καὶ ἐξεκλησίασε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ, καὶ ἐβουλεύσατο μετ' αὐτῶν τοῦ οἰκοδομῆσαι ὀχυρώματα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ,

36 Καὶ προσυψῶσαι τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὑψῶσαι ὕψος μέγα ἀναμέσον τοῦ ἄκρας καὶ τῆς πόλεως, εἰς τὸ διαχωρίζειν αὐτὴν τῆς πόλεως, ἵνα ᾖ αὕτη κατὰ μόνας, ὅπως μήτε ἀγοράζωσι μήτε πωλῶσι.

37 Καὶ συνήχθησαν τοῦ οἰκοδομεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἤγλισε τοῦ τείχους τοῦ χειμάρρου τοῦ ἐξ ἀπηλιώτου, καὶ ἐπεσκεύασαν τὸ καλούμενον Χαφεναθά.

38 Καὶ Σίμων ᾠκοδόμησε τὴν Ἀδιδὰ ἐν τῇ Σεφήλα, καὶ ὠχύρωσε θύρας, καὶ μοχλούς.

39 Καὶ ἐζήτησε Τρύφων βασιλεῦσαι τῆς Ἀσίας, καὶ περιθέσθαι τὸ διάδημα, καὶ ἐκτεῖναι χεῖρα ἐπὶ Ἀντίοχον τὸν βασιλέα.

40 Καὶ ἐφοβήθη μήποτε ἐκ ἐάσῃ αὐτὸν Ἰωνάθαν, καὶ μήποτε πολεμήσῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐζήτει πόρον τοῦ συλλαβεῖν τὸν Ἰωνάθαν καὶ ἀπολέσαι αὐτὸν, καὶ ἀπάρας ἦλθεν εἰς Βαιθσάν.

41 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ ἐν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἀνδρῶν ἐπιλελεγμένων εἰς παράταξιν, καὶ ἦλθεν εἰς Βαιθσάν.

42 Καὶ εἶδε Τρύφων ὅτι πάρεσιν Ἰωνάθαν μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ ἐκτεῖναι χεῖρας ἐπ' αὐτὸν ἐβιάσθη.

43 Καὶ ἐπεδέξατο αὐτὸν ἐνδόξως, καὶ συνέστησεν αὐτὸν πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόματα, καὶ ἐπέταξε ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ ὑπακούειν αὐτῷ ὡς ἑαυτῷ.

44 Καὶ εἶπε τῷ Ἰωνάθαν, Ἱνατί ἔκοψας πάντα τὸν λαὸν τοῦτον, πολέμου μὴ ἐνεστηκότος ἡμῖν;

45 Καὶ νῦν ἀπόστειλον αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, ἐπίλεξαι δὲ σεαυτῷ ἄνδρας ὀλίγους οἵτινες ἔσονται μετὰ σοῦ, καὶ δεῦρο μετ' ἐμοῦ εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ παραδώσω σοι αὐτὴν καὶ τὰ λοιπὰ ὀχυρώματα καὶ τὰς δυνάμεις τὰς λοιπὰς καὶ πάντας τοὺς ἐπὶ τοῦ χρειῶν, καὶ ἐπιστρέψας ἀπελεύσομαι, τούτου γὰρ χάριν πάρειμι.

46 Καὶ ἐμπιστεύσας αὐτῷ ἐποίησε καθὼς εἶπε, καὶ ἐξαπέστειλε τὰς δυνάμεις, καὶ ἀπῆλθον εἰς γῆν Ἰούδα.

47 Κατέλιπε δὲ μεθ' ἑαυτῆ ἄνδρας τρισχιλίους, ὧν δισχιλίους ἀφῆκεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, χίλιοι δὲ συνῆλθον αὐτῷ.

48 Ὡς δὲ εἰσῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς Πτολεμαΐδα, ἀπέκλεισαν οἱ Πτολεμαεῖς τὰς πύλας, καὶ συνέλαβον αὐτὸν, καὶ πάντας τὲς εἰσελθόντας μετ' αὐτῆ ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ.

49 Καὶ ἀπέστειλε Τρύφων δυνάμεις, καὶ ἵππον εἰς τὴ Γαλιλαίαν, καὶ τὸ πεδίον τὸ μέγα, ὥ ἀπολέσαι πάντας τὲς παρὰ Ἰωνάθαν.

50 Καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι συνελήφθη Ἰωνάθαν καὶ ἀπόλωλε, καὶ οἱ μετ' αὐτε, καὶ παρεκάλεσαν ἑαυτὲς, καὶ ἐπορεύοντο συνεσραμμένοι ἕτοιμοι εἰς πόλεμον.

51 Καὶ ἴδον οἱ διώκοντες ὅτι περὶ ψυχῆς αὐτοῖς ἐσι, καὶ ἐπέστρεψαν.

52 Καὶ ἦλθον πάντες μετ' εἰρήνης εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐπένθησαν τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τὲς μετ' αὐτῆ, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα, καὶ ἐπένθησε πᾶς Ἰσραὴλ πένθ῾ μέγα.

53 Καὶ ἐζήτησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῶν ἐκτρίψαι αὐτές· εἶπαν γὰρ, Οὐκ ἔχουσιν ἄρχοντα καὶ βοηθῆντα· νῦν ἓν πολεμήσωμεν αὐτὲς, καὶ ἐξάρωμεν ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ ἤκουσε Σίμων ὅτι συνήγαγε Τρύφων δύναμιν πολλὴν ὥ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐκτρίψαι αὐτήν.

2 Καὶ εἶδε τ λαὸν ὅτι ἐσὶν ἔντρομος, καὶ ἔμφοβος, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤθροισε τὸν λαόν.

3 Καὶ παρεκάλεσεν αὐτὲς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Αὐτοὶ οἴδατε ὅσα ἐγὼ, καὶ οἱ ἀδελφοί μς, καὶ ὁ οἶκος ὥ πατρός μς, ἐποιήσαμεν περὶ τ νόμων, καὶ τῶν ἁγίων, καὶ τὲς πολέμους, καὶ τὰς ἀνοχωρίας ἃς εἴδομεν.

4 Τέτε χάριν ἀπώλοντο οἱ ἀδελφοί μς πάντες· χάριν τῆ Ἰσραὴλ, καὶ κατελείφθην ἐγὼ μόν῾.

5 Καὶ νῦν μή μοι γένοιτο φείσασθαί μς τῆς ψυχῆς ἐν παντὶ καιρῷ θλίψεως, οὐ γάρ εἰμι κρείσσων τ ἀδελφῶν μς.

6 Πλὴν ἐκδικήσω περὶ τῆ ἔθνες μς, καὶ περὶ τ ἁγίων, καὶ περὶ τ γυναικῶν, καὶ τ τέκνων ἡμῶν, ὅτι συνήχθησαν πάντα τὰ ἔθνη ἐκτρίψαι ἡμᾶς ἔχθρας χάριν.

7 Καὶ ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα ὥ λαῆ ἅμα τῷ ἀκῦσαι τ λόγων τέτων,

8 Καὶ ἀπεκρίθησαν φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες, Σὺ εἶ ἡμῶν

ἡγέμενος ἀντὶ Ἰούδα, καὶ Ἰωνάθαν ὁ ἀδελφὸς σου.

9 Πολέμησον τὸν πόλεμον ἡμῶν, καὶ πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς ἡμῖν, ποιήσομεν.

10 Καὶ συνήγαγε πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς πολεμιστὰς, καὶ ἐτάχυνε τοῦ τελέσαι τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ, καὶ ᾠχύρωσεν αὐτὴν κυκλόθεν.

11 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν τὸν Ἀβεσσαλώμ, καὶ μετ' αὐτοῦ δύναμιν ἱκανὴν εἰς Ἰόππην, καὶ ἐξέβαλε τοὺς ὄντας ἐν αὐτῇ, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἐν αὐτῇ.

12 Καὶ ἀπῆρε Τρύφων ἀπὸ Πτολεμαΐδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς εἰσελθεῖν εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ Ἰωνάθαν μετ' αὐτοῦ ἐν φυλακῇ.

13 Σίμων δὲ παρενέβαλεν ἐν Ἀδιδὰ κατὰ πρόσωπον τοῦ πεδίου.

14 Καὶ ἐπέγνω Τρύφων ὅτι ἀνέστη Σίμων ἀντὶ Ἰωνάθαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ὅτι συνάπτειν αὐτῷ μέλλει πόλεμον, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, λέγων,

15 Περὶ ἀργυρίου οὗ ὤφειλεν Ἰωνάθαν ὁ ἀδελφός σου εἰς τὸ βασιλικὸν διʼ ἃς εἶχε χρείας συνέχομεν αὐτόν.

16 Καὶ νῦν ἀπόστειλον ἀργυρίου τάλαντα ἑκατὸν, καὶ δύο τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὅμηρα, ὅπως μὴ ἀφεθεὶς ἀποστατήσῃ ἀφʼ ἡμῶν, καὶ ἀφήσομεν αὐτόν.

17 Καὶ ἔγνω Σίμων ὅτι δόλῳ λαλοῦσι πρὸς αὐτὸν, καὶ πέμπει τὸ ἀργύριον, καὶ τὰ παιδάρια, μήποτε ἔχθραν ἄρῃ μεγάλην πρὸς τὸν λαὸν,

18 Λέγων, Ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτῷ τὸ ἀργύριον, καὶ τὰ παιδάρια, καὶ ἀπώλετο.

19 Καὶ ἀπέστειλε τὰ παιδάρια, καὶ τὰ ἑκατὸν τάλαντα· καὶ διεψεύσατο, καὶ οὐκ ἀφῆκε τὸν Ἰωνάθαν.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθε Τρύφων τοῦ ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν, καὶ ἐκτρίψαι αὐτὴν, καὶ ἐκύκλωσεν ὁδὸν τὴν εἰς Ἄδωρα· καὶ Σίμων, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ἀνίπαρῆγεν αὐτῷ εἰς πάντα τόπον οὗ ἂν ἐπορεύετο.

21 Οἱ δὲ ἐκ τῆς ἄκρας ἀπέστελλον πρὸς Τρύφωνα πρεσβευτὰς κατασπεύδοντας αὐτὸν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτοὺς διὰ τῆς ἐρήμου, καὶ ἀποστεῖλαι αὐτοῖς τροφάς.

22 Καὶ ἡτοίμασε Τρύφων πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ ἐλθεῖν ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἦν χιὼν πολλὴ σφόδρα, καὶ οὐκ ἦλθε διὰ τὴν χιόνα καὶ ἀπῆρε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Γαλααδίτιν.

23 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ Βασκαμᾶ, ἀπέκτεινε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.

24 Καὶ ἐπέστρεψε Τρύφων, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

25 Καὶ ἀπέστειλε Σίμων, καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔθαψεν αὐτὰ ἐν Μωδεὶν πόλει τῶν πατέρων αὐτοῦ.

26 Καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ κοπετὸν μέγαν, καὶ ἐπένθησαν αὐτὸν ἡμέρας πολλάς.

27 Καὶ ᾠκοδόμησε Σίμων ἐπὶ τὸ τάφον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ὕψωσεν αὐτὸν τῇ ὁράσει λίθῳ ξεστῷ ἐκ τῶν ὄπισθεν καὶ ἐκ τῶν ἔμπροσθεν.

28 Καὶ ἔστησεν ἐπ' αὐτὰ ἑπτὰ πυραμίδας, μίαν κατέναντι τῆς μιᾶς, τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ καὶ τοῖς τέσσαρσιν ἀδελφοῖς.

29 Καὶ ταύταις ἐποίησε μηχανήματα, περιθεὶς σύλας μεγάλας, καὶ ἐποίησεν ἐπὶ τοῖς σύλοις πανοπλίαν εἰς ὄνομα αἰώνιον, καὶ παρὰ ταῖς πανοπλίαις πλοῖα ἐπιγεγλυμμένα, εἰς τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ πάντων τῶν πλεόντων τὴν θάλασσαν.

30 Οὗτος ὁ τάφος ὃν ἐποίησεν ἐν Μωδεὶν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

31 Ὁ δὲ Τρύφων ἐπορεύετο δόλῳ μετὰ Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως τοῦ νεωτέρου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν,

32 Καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ, καὶ περιέθετο διάδημα τῆς Ἀσίας, καὶ ἐποίησε πληγὴν μεγάλην ἐπὶ τῆς γῆς.

33 Καὶ ᾠκοδόμησε Σίμων τὰ ὀχυρώματα τῆς Ἰουδαίας, καὶ περιετείχισε πύργοις ὑψηλοῖς, καὶ τείχεσι μεγάλοις, καὶ πύλαις, καὶ μοχλοῖς, καὶ ἔθετο βρώματα ἐν τοῖς ὀχυρώμασι.

34 Καὶ ἐπέλεξε Σίμων ἄνδρας, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα τοῦ ποιῆσαι ἄφεσιν τῇ χώρᾳ, ὅτι πᾶσαι αἱ πράξεις Τρύφωνος ἦσαν ἁρπαγαί.

35 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ Δημήτριος ὁ βασιλεὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ, καὶ ἔγραψεν αὐτῷ ἐπιστολὴν τοιαύτην·

36 Βασιλεὺς Δημήτριος Σίμωνι ἀρχιερεῖ καὶ φίλῳ βασιλέων, καὶ πρεσβυτέροις, καὶ ἔθνει Ἰουδαίων χαίρειν.

37 Τὸν στέφανον καὶ τὸ χρυσοῦν, καὶ τὸ βαΐνην ὃν ἀπεστείλατε, κεκομίσμεθα, καὶ ἕτοιμοί ἐσμεν ποιεῖν ὑμῖν εἰρήνην μεγάλην, καὶ γράφειν τοῖς ἐπὶ τῶν χρειῶν τοῦ ἀφιέναι ὑμῖν ἀφέματα.

38 Καὶ ὅσα ἐστήκαμεν πρὸς ὑμᾶς ἔστηκε, καὶ τὰ ὀχυρώματα ἃ ᾠκοδομήκατε ὑπαρχέτω ὑμῖν.

39 Ἀφίεμεν δὲ ἀγνοήματα

καὶ τὰ ἁμαρτήματα ἕως τῆ σήμερον ἡμέρας, καὶ τὸ στέφανον ὃν ὠφείλετε, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐτελωνεῖτο ἐν Ἱερουσαλὴμ, μηκέτι τελωνείσθω.

40 Καὶ εἴ τινες ἐπιτήδειοι ὑμῶν γραφῆναι εἰς τὰς περὶ ἡμᾶς, ἐγγραφέσθωσαν, καὶ γινέσθω ἀναμέσον ἡμῶν εἰρήνη.

41 Ἔτους ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἤρθη ὁ ζυγὸς τῶν ἐθνῶν ἀπὸ τοῦ Ἰσραήλ.

42 Καὶ ἤρξατο ὁ λαὸς Ἰσραὴλ γράφειν ἐν ταῖς συγγραφαῖς καὶ συναλλάγμασιν, Ἔτους πρώτου ἐπὶ Σίμωνος ἀρχιερέως μεγάλου καὶ στρατηγοῦ καὶ ἡγουμένου Ἰουδαίων.

43 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παρενέβαλε Σίμων ἐπὶ Γάζαν, καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὴν παρεμβολαῖς, καὶ ἐποίησεν ἑλεπόλεις καὶ προσήγαγε τῇ πόλει, καὶ ἐπάταξε πύργον ἕνα καὶ κατελάβετο.

44 Καὶ ἐξήλλοντο οἱ ἐν τῇ ἑλεπόλει εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐγένετο κίνημα μέγα ἐν τῇ πόλει.

45 Καὶ ἀνέβησαν οἱ ἐν τῇ πόλει σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις ἐπὶ τὸ τεῖχος διερρηχότες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ αἰτοῦντες Σίμωνα δεξιὰς αὐτοῖς δοῦναι,

46 Καὶ εἶπον, Μὴ ἡμῖν χρήσῃ κατὰ τὰς πονηρίας ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεός σου.

47 Καὶ συνελύθη Σίμων αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐπολέμησεν αὐτούς· καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκαθάρισε τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἦν τὰ εἴδωλα, καὶ οὕτως εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν ὑμνῶν καὶ εὐλογῶν.

48 Καὶ ἐξέβαλεν ἐξ αὐτῆς πᾶσαν ἀκαθαρσίαν, καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ ἄνδρας οἵτινες τὸν νόμον ποιοῦσι, καὶ προσωχύρωσεν αὐτὴν, καὶ ᾠκοδόμησεν ἑαυτῷ ἐν αὐτῇ οἴκησιν.

49 Οἱ δὲ ἐκ τῆς ἄκρας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκωλύοντο ἐκπορεύεσθαι καὶ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὴν χώραν, καὶ ἀγοράζειν καὶ πωλεῖν, καὶ ἐπείνασαν σφόδρα, καὶ ἀπώλοντο ἐξ αὐτῶν ἱκανοὶ τῷ λιμῷ.

50 Καὶ ἐβόησαν πρὸς Σίμωνα δεξιὰς λαβεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἐκεῖθεν, καὶ ἐκαθάρισε τὴν ἄκραν ἀπὸ τῶν μιασμάτων.

51 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ δευτέρου μηνὸς ἔτους ἑνὸς καὶ ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ μετὰ αἰνέσεως καὶ βαΐων, καὶ ἐν κινύραις, καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν ὕμνοις, καὶ ἐν ᾠδαῖς, ὅτι συνετρίβη ἐχθρὸς μέγας ἐξ Ἰσραήλ.

52 Καὶ ἔγηκε κατ' ἐνιαυτὸν τ ἄγειν τ ἡμέραν ταύτην μετ' εὐφροσύνης· καὶ προσωχύρωσε τὸ ὄρ τ ἱερᾶ τὸ παρὰ τὴν ἄκραν, κ ᾤκει ἐκεῖ αὐτὸς κ οἱ παρ' αὐτῆ.

53 Καὶ εἶδε Σίμων τ Ἰωάννην υἱὸν αὐτῆ, ὅτι ἀνὴρ ἐσι, κ ἔθετο αὐτὸν ἡγέμενον τῶν δυνάμεων πασῶν, καὶ ᾤκει ἐν Γαζάροις.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ ἐν ἔτει δευτέρῳ κ ἑβδομηκοςῷ κ ἑκατοςῷ, συνήγαγε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς τὰς δυνάμεις αὐτῆ· κ ἐπορεύθη εἰς Μήδειαν τ ἐπισπάσασθαι βοήθειαν αὐτῷ, ὅπως πολεμήσῃ τ Τρύφωνα.

2 Καὶ ἤκουσεν Ἀρσάκης ὁ βασιλεὺς τ Περσίδ κ Μηδείας, ὅτι ἦλθε Δημήτριος εἰς τὰ ὅρια αὐτῆ, κ ἀπέστειλεν ἕνα τ ἀρχόντων αὐτῆ συλλαβεῖν αὐτὸν ζῶντα.

3 Καὶ ἐπορεύθη κ ἐπάταξε τ παρεμβολὴν Δημητρίε, καὶ συνέλαβεν αὐτὸν, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς Ἀρσάκην, κ ἔθετο αὐτὸν ἐν φυλακῇ.

4 Καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ Ἰούδα πάσας τὰς ἡμέρας Σίμων κ ἐζήτησεν ἀγαθὰ τῷ ἔθνει αὐτῆ, κ ἦρεσεν αὐτοῖς ἡ ἐξουσία αὐτῆ κ ἡ δόξα αὐτῆ πάσας τὰς ἡμέρας.

5 Καὶ μετὰ πάσης τ δόξης αὐτῆ ἔλαβε τ Ἰόππην εἰς λιμένα, κ ἐποίησεν εἴσοδον ταῖς νήσοις τ θαλάσσης.

6 Καὶ ἐπλάτυνε τὰ ὅρια τῷ ἔθνει αὐτῆ, κ ἐκράτησε τῆς χώρας.

7 Καὶ συνήγαγεν αἰχμαλωσίαν πολλὴν, κ ἐκυρίευσε Γαζαρῶν κ Βαιθσώρων κ τ ἄκρας· κ ἐξῆρε τὰς ἀκαθαρσίας ἐξ αὐτῆς, κ οὐκ ἦν ὁ ἀντικείμενος αὐτῷ.

8 Καὶ ἦσαν γεωργοῦντες τὴν γῆν αὐτῶν μετ' εἰρήνης, καὶ ἡ γῆ ἐδίδε τὰ γεννήματα αὐτῆς, κ τὰ ξύλα τ πεδίων τ καρπὸν αὐτῶν.

9 Πρεσβύτεροι ἐν ταῖς πλατείαις ἐκάθηντο, πάντες περὶ ἀγαθῶν ἐκοινολογοῦντο, καὶ οἱ νεανίσκοι ἐνεδύσαντο δόξας καὶ στολὰς πολέμε.

10 Ταῖς πόλεσιν ἐχορήγησε βρώματα, κ ἔταξεν αὐτὰς ἐν σκεύεσιν ὀχυρώσεως, ἕως ὅτε ὠνομάσθη τὸ ὄνομα τ δόξης αὐτῆ ἕως ἄκρε τ γῆς.

11 Ἐποίησε τ εἰρήνην ἐπὶ τ γῆς, κ εὐφράνθη Ἰσραὴλ εὐφροσύνην μεγάλην.

12 Καὶ ἐκάθισεν ἕκαςος ὑπὸ τ ἄμπελον αὐτῆ κ τὴν συκῆν αὐτῆ, κ οὐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν αὐτές.

13 Καὶ ἐξέλιπεν ὁ πολεμῶν

αὐτȣ̀ς ἐπὶ τ̃ γῆς, κ̀ οἱ βασιλεῖς συνετρίβησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.

14 Καὶ ἐςήρισε πάντας τȣ̀ς ταπεινȣ̀ς τȣ̃ λαȣ̃ αὐτȣ̃· τ̃ νόμον ἐξεζήτησε, κ̀ ἐξῆρε πάντα ἄνομον κ̀ πονηρόν.

15 Τὰ ἅγια ἐδόξασε, καὶ ἐπλήθυνε τὰ σκεύη τ̃ ἁγίων.

16 Καὶ ἠκȣ́σθη ἐν Ῥώμῃ ὅτι ἀπέθανεν Ἰωνάθαν, κ̀ ἕως Σπάρτης, κ̀ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

17 Ὡς δὲ ἤκȣσαν ὅτι Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτȣ̃ γέγονεν ἀντ' αὐτȣ̃ ἀρχιερεὺς, κ̀ ἐπικρατεῖ τ̃ χώρας καὶ τ̃ πόλεων τῶν ἐν αὐτῇ,

18 Ἔγραψαν πρὸς αὐτὸν δέλτοις χαλκαῖς, τȣ̃ ἀνανεώσασθαι πρὸς αὐτὸν φιλίαν κ̀ τ̃ συμμαχίαν ἣν ἔςησαν πρὸς Ἰȣ́δαν κ̀ Ἰωνάθαν τȣ̀ς ἀδελφȣ̀ς αὐτȣ̃.

19 Καὶ ἀνεγνώσθησαν ἐνώπιον τ̃ ἐκκλησίας ἐν Ἱερȣσαλήμ.

20 Καὶ τȣ̃το τὸ ἀντίγραφον τ̃ ἐπιςολῶν ὧν ἀπέςειλαν οἱ Σπαρτιάται. Σπαρτιατῶν ἄρχοντες κ̀ ἡ πόλις Σίμωνι ἱερεῖ μεγάλῳ, κ̀ τοῖς πρεσβυτέροις, κ̀ τοῖς ἱερεῦσι, κ̀ τῷ λοιπῷ δήμῳ τ̃ Ἰȣδαίων ἀδελφοῖς χαίρειν.

21 Οἱ πρεσβευταὶ οἱ ἀποςαλέντες πρὸς τὸν δῆμον ἡμῶν ἀπήγγειλαν ἡμῖν περὶ τ̃ δόξης ὑμῶν κ̀ τιμῆς, κ̀ εὐφράνθημεν ἐπὶ τῇ ἐφόδῳ αὐτῶν.

22 Καὶ ἀνεγράψαμεν τὰ ὑπ' αὐτῶν εἰρημένα ἐν ταῖς βȣλαῖς τȣ̃ δήμȣ ȣ̃τως, Νȣμήνιος Ἀντιόχȣ κ̀ Ἀντίπατρος Ἰάσωνος πρεσβευταὶ Ἰȣδαίων ἤλθοσαν πρὸς ἡμᾶς ἀνανεȣ́μενοι τ̃ πρὸς ἡμᾶς φιλίαν.

23 Καὶ ἤρεσε τῷ δήμῳ ἐπιδέξασθαι τȣ̀ς ἄνδρας ἐνδόξως, κ̀ τȣ̃ θέσθαι τὸ ἀντίγραφον τ̃ λόγων αὐτῶν ἐν τοῖς ἀποδεδειγμένοις τȣ̃ δήμȣ βιβλίοις, τȣ̃ ἔχειν μνημόσυνον τ̃ δῆμον τῶν Σπαρτιατῶν· τὸ δὲ ἀντίγραφον τȣ́των ἐγράψαμεν Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ.

24 Μετὰ ταῦτα ἀπέςειλε Σίμων τ̃ Νȣμήνιον εἰς Ῥώμην ἔχοντα ἀσπίδα χρυσῆν μεγάλην ὁλκῆς μνῶν χιλίων εἰς τὸ ςῆσαι πρὸς αὐτȣ̀ς τ̃ συμμαχίαν.

25 Ὡς δὲ ἤκȣσεν ὁ δῆμος τ̃ λόγων τȣ́των, εἶπον, Τίνα χάριν ἀποδώσομεν Σίμωνι καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτȣ̃;

26 Ἐςήρισε γὰρ αὐτὸς κ̀ οἱ ἀδελφοὶ αὐτȣ̃, καὶ ὁ οἶκος τȣ̃ πατρὸς αὐτȣ̃, κ̀ ἐπολέμησαν τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτῶν, κ̀ ἔςησαν αὐτῷ ἐλευθερίαν.

27 Καὶ κατέγραψαν ἐν δέλτοις χαλκαῖς, καὶ ἔθεντο ἐν στήλαις ἐν ὄρει Σιών· καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῆς γραφῆς· Ὀκτωκαιδεκάτῃ Ἐλὰλ, ἔτους δευτέρου καὶ ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ· καὶ τοῦτο τρίτον ἔτος ἐπὶ Σίμωνος ἀρχιερέως·

28 Ἐν Σαραμὲλ, ἐπὶ συναγωγῆς μεγάλης ἱερέων, καὶ λαοῦ, καὶ ἀρχόντων ἔθνους, καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῆς χώρας ἐγνώρισεν ἡμῖν,

29 Ἐπεὶ πολλάκις ἐγενήθησαν πόλεμοι ἐν τῇ χώρᾳ· Σίμων δὲ ὁ υἱὸς Ματταθίου ὁ υἱὸς τῶν υἱῶν Ἰαρὶβ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔδωκαν ἑαυτοὺς τῷ κινδύνῳ, καὶ ἀνέστησαν τοῖς ὑπεναντίοις τοῦ ἔθνους αὐτῶν, ὅπως σταθῇ τὰ ἅγια αὐτῶν καὶ ὁ νόμος, καὶ δόξῃ μεγάλῃ ἐδόξασαν τὸ ἔθνος αὐτῶν.

30 Καὶ ἤθροισεν Ἰωνάθαν τὸ ἔθνος αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς ἀρχιερεὺς, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

31 Καὶ ἐβεβηλήθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν, τοῦ ἐκτρίψαι τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ ἐκτεῖναι χεῖρας ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν.

32 Τότε ἀνέστη Σίμων, καὶ ἐπολέμησε περὶ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, καὶ ἐδαπάνησε χρήματα πολλὰ τοῦ ἑαυτοῦ, καὶ ὡπλοδότησε τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὑψώνια,

33 Καὶ ὠχύρωσε τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὴν Βαιθσόραν τὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Ἰουδαίας, οὗ ἦν τὰ ὅπλα τῶν πολεμίων τὸ πρότερον, καὶ ἔθετο ἐκεῖ φρουρὰν ἀνδρῶν Ἰουδαίων.

34 Καὶ Ἰόππην ὠχύρωσε τὴν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τὴν Γάζαρα τὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων Ἀζώτου, ἐν ᾗ ᾤκουν οἱ πολέμιοι τὸ πρότερον ἐκεῖ, καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ Ἰουδαίους, καὶ ὅσα ἐπιτήδεια ἦν πρὸς τὴν τούτων ἐπανόρθωσιν ἔθετο ἐν αὐτοῖς.

35 Καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὴν πρᾶξιν τοῦ Σίμωνος, καὶ τὴν δόξαν ἣν ἐβουλεύσατο ποιῆσαι τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἡγέμονα αὐτῶν καὶ ἀρχιερέα, διὰ τὸ αὐτὸν ποιηκέναι πάντα ταῦτα, καὶ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τὴν πίστιν ἣν συνετήρησε τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἐζήτησε παντὶ τρόπῳ ὑψῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ.

36 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ εὐοδώθη ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, τοῦ ἐξαρθῆναι τὰ ἔθνη ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει Δαυὶδ τοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ, οἳ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἄκραν, ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο καὶ ἐμίαινον κύκλῳ τὸ ἁγίων, καὶ ἐποίουν πληγὴν μεγάλην ἐν τῇ ἁγνείᾳ.

37 Καὶ κατῴκισεν ἐν αὐτῇ ἄνδρας Ἰουδαίους, καὶ ὠχύρωσεν αὐτὴν τρὸς ἀσφάλειαν τ χώρας καὶ τ τόλεως, καὶ ὕψωσε τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ.

38 Καὶ ὁ βασιλεὺς Δημήτριος ἔσησεν αὐτῷ τ ἀρχιερωσύνην κατὰ ταῦτα,

39 Καὶ ἐποίησεν αὐτὸν τῶν φίλων αὐτοῦ, καὶ ἐδόξασεν αὐτὸν δόξῃ μεγάλῃ.

40 Ἤκουσε γὰρ ὅτι προσηγόρευνται οἱ Ἰουδαῖοι ὑπὸ Ῥωμαίων φίλοι καὶ σύμμαχοι καὶ ἀδελφοὶ, καὶ ὅτι ἀπήντησαν τοῖς τρεσβευταῖς Σίμωνος ἐνδόξως·

41 Καὶ ὅτι εὐδόκησαν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ ἱερεῖς, ἵ εἶναι Σίμωνα ἡγέμενον, καὶ ἀρχιερέα εἰς τ αἰῶνα, ἕως ἵ ἀναστῆναι τροφήτην τιστόν·

42 Καὶ ἵ εἶναι ἐπ' αὐτῶν στρατηγὸν, καὶ ὅπως μέλοι αὐτῷ τερὶ τ ἁγίων καθίσάναι αὐτὸς ἐπὶ τ ἔργων αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τ χώρας, καὶ ἐπὶ τ ὅπλων, καὶ ἐπὶ τ ὀχυρωμάτων·

43 Καὶ ὅπως μέλοι αὐτῷ τερὶ τ ἁγίων, καὶ ὅπως ἀκέηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὅπως γράφωνται ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ πᾶσαι συγγραφαὶ ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ ὅπως τεριβάλληται τορφύραν, καὶ χρυσοφορῇ.

44 Καὶ ἐκ ἐξέσαι οὐδενὶ τῶν λαῶν καὶ τ ἱερέων ἀθετῆσαί τι τούτων, καὶ ἀντιπεῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ῥηθησομένοις, καὶ ἐπισυστρέψαι συστροφὴν ἐν τῇ χώρᾳ ἄνευ αὐτοῦ, καὶ τεριβάλλεσθαι τορφύραν, καὶ ἐμπορπᾶσθαι τόρπην χρυσῆν.

45 Ὃς δ' ἂν τταρὰ ταῦτα τοιήσῃ ἢ ἀθετήσῃ τι τούτων, ἔνοχος ἔσαι.

46 Καὶ εὐδόκησε πᾶς ὁ λαὸς θέσθαι Σίμωνι, καὶ τοιῆσαι κατὰ τοὺς λόγους τούτους.

47 Καὶ ἐπεδέξατο Σίμων, καὶ εὐδόκησεν ἀρχιερατεύειν, καὶ εἶναι στρατηγὸς, καὶ ἐθνάρχης τ Ἰουδαίων, καὶ ἱερέων, καὶ ἵ προστῆσαι πάντων.

48 Καὶ τὴν γραφὴν ταύτην εἶπον θέσθαι ἐν δέλτοις χαλκαῖς, καὶ στῆσαι αὐτὰς ἐν τεριβόλῳ τῶν ἁγίων ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ,

49 Τὰ δὲ ἀντίγραφα αὐτῶν θέσθαι ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, ὅπως ἔχῃ Σίμων, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

Κεφ. ιέ. 15.

ΚΑΙ ἀπέστειλεν ὁ Ἀντίοχος υἱὸς Δημητρίου ἵ βασιλέως ἐπιστολὰς ἀπὸ τ νήσων τ θαλάσσης Σίμωνι ἱερεῖ καὶ ἐθνάρχῃ τ Ἰουδαίων, καὶ τάντι τῷ ἔθνει.

2 Καὶ ἦσαν τεριέχουσαι τὸν τρόπον τοῦτον· Βασιλεὺς Ἀντίοχος Σίμωνι ἱερεῖ μεγάλῳ,

καὶ ἐθνάρχῃ, καὶ ἔθνει Ἰουδαίων χαίρειν.

3 Ἐπειδὴ ἄνδρες λοιμοὶ καθεκράτησαν τῆς βασιλείας τῶν πατέρων ἡμῶν, βούλομαι δὲ ἀντιποιήσασθαι τῆς βασιλείας, ὅπως ἀποκαταστήσω αὐτὴν ὡς ἦν πρότερον, ἐξενολόγησα δὲ πλῆθος δυνάμεων, καὶ κατεσκεύασα πλοῖα πολεμικὰ,

4 βούλομαι δὲ ἐκβῆναι κατὰ τὴν χώραν, ὅπως μετέλθω τοὺς κατεφθαρκότας τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ τοὺς ἠρημωκότας πόλεις πολλὰς ἐν τῇ βασιλείᾳ·

5 Νῦν ἔν ἴσημί σοι πάντα τὰ ἀφαιρέματα ἃ ἀφῆκάν σοι οἱ πρὸ ἐμοῦ βασιλεῖς, καὶ ὅσα ἄλλα δόματα ἀφῆκάν σοι.

6 Καὶ ἐπέτρεψά σοι ποιῆσαι κόμμα ἴδιον νόμισμα τῇ χώρᾳ σε,

7 Ἱερουσαλὴμ δὲ καὶ τὰ ἅγια εἶναι ἐλεύθερα· καὶ πάντα τὰ ὅπλα ὅσα κατεσκεύασας, καὶ τὰ ὀχυρώματα ἃ ᾠκοδόμησας, ὧν κρατεῖς, μενέτω σοι.

8 Καὶ πᾶν ὀφείλημα βασιλικὸν, καὶ τὰ ἐσόμενα βασιλικὰ, ἀπὸ δ' νῦν καὶ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἀφιέσθω σοι·

9 Ὡς δ' ἂν κρατήσωμεν τῆς βασιλείας ἡμῶν, δοξάσομέν σε, καὶ τὸ ἔθνος σε, καὶ τὸ ἱερὸν δόξῃ μεγάλῃ, ὥστε φανερὰν γενέσθαι τὴν δόξαν ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

10 Ἔτους τετάρτου καὶ ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἐξῆλθεν Ἀντίοχος εἰς τὴν γῆν πατέρων αὐτοῦ, καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις, ὥστε ὀλίγους εἶναι τοὺς καταλειφθέντας σὺν Τρύφωνι.

11 Καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἦλθε φεύγων εἰς Δῶρα τὴν ἐπὶ τῆ θαλάσσης.

12 Εἶδε γὰρ ὅτι συνῆκται ἐπ' αὐτὸν τὰ κακὰ, καὶ ἀφῆκαν αὐτὸν αἱ δυνάμεις.

13 Καὶ παρενέβαλεν Ἀντίοχος ἐπὶ Δώρᾳ, καὶ σὺν αὐτῷ ὠδεκα μυριάδες ἀνδρῶν πολεμιστῶν, καὶ ὀκτακισχιλία ἵππος.

14 Καὶ ἐκύκλωσε τὴν πόλιν, καὶ τὰ πλοῖα ἀπὸ θαλάσσης συνῆψαν, καὶ ἔθλιβε τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ οὐκ εἴασεν οὐδένα ἐκπορεύεσθαι, καὶ εἰσπορεύεσθαι.

15 Καὶ ἦλθε Νεμήνιος, καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐκ Ῥώμης, ἔχοντες ἐπιστολὰς τοῖς βασιλεῦσι, καὶ ταῖς χώραις, ἐν αἷς ἐγέγραπτο τάδε·

16 Λεύκιος ὕπατος Ῥωμαίων Πτολεμαίῳ βασιλεῖ χαίρειν.

17 Οἱ πρεσβευταὶ τῶν Ἰουδαίων ἦλθον πρὸς ἡμᾶς φίλοι ἡμῶν,

καὶ σύμμαχοι, ἀνανεάμενοι τὴν ἐξ ἀρχῆς φιλίαν, καὶ συμμαχίαν, ἀπεσαλμένοι ἀπὸ Σίμωνος τοῦ ἀρχιερέως, καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἰουδαίων.

18 Ἤνεγκαν δὲ ἀσπίδα χρυσῆν ἀπὸ μνῶν χιλίων.

19 Ἤρεσεν ἵν ἡμῖν γράψαι τοῖς βασιλεῦσι, καὶ ταῖς χώραις, ὅπως μὴ ἐκζητήσωσιν αὐτοῖς κακὰ, καὶ μὴ πολεμήσωσιν αὐτὸς, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ ἵνα μὴ συμμαχήσωσι τοῖς πολεμοῦσιν αὐτούς.

20 Ἔδυξε δὲ ἡμῖν δέξασθαι τὴν ἀσπίδα παρ' αὐτῶν.

21 Εἴ τινες ἦν λοιμοὶ διαπεφεύγασιν ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν πρὸς ὑμᾶς, παράδοτε αὐτοὺς Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ, ὅπως ἐκδικήσῃ ἐν αὐτοῖς κατὰ τὸν νόμον αὐτῶν.

22 Καὶ τὰ αὐτὰ ἔγραψε Δημητρίῳ τῷ βασιλεῖ, καὶ Ἀτταλῳ, Ἀριαράθῃ, καὶ Ἀρσάκῃ,

23 Καὶ εἰς πάσας τὰς χώρας, καὶ Σαμψάμῃ, καὶ Σπαρτιάταις, καὶ εἰς Δῆλον, καὶ εἰς Μύνδον, καὶ εἰς Σικυῶνα, καὶ εἰς τὴν Καρίαν, καὶ εἰς Σάμον, καὶ εἰς τὴν Παμφυλίαν, καὶ εἰς τὴν Λυκίαν, καὶ εἰς Ἁλικαρνασσὸν, καὶ εἰς Ῥόδον, καὶ εἰς Φασηλίδα, καὶ εἰς Κῶ, καὶ εἰς Σίδην, καὶ εἰς Ἄραδον, καὶ εἰς Γόρτυναν, καὶ Κνίδον, καὶ Κύπρον, καὶ Κυρήνην.

24 Τὸ δὲ ἀντίγραφον αὐτῶν ἔγραψαν Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ.

25 Ἀντίοχος δὲ ὁ βασιλεὺς παρενέβαλεν ἐπὶ Δωρᾶ ἐν τῇ δευτέρᾳ, προσάγων διαπαντὸς αὐτῇ τὰς χεῖρας, καὶ μηχανὰς ποιησάμενος, καὶ συνέκλεισε τὸν Τρύφωνα μὴ εἰσπορεύεσθαι, καὶ ἐκπορεύεσθαι.

26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ Σίμων δισχιλίους ἄνδρας ἐκλεκτοὺς συμμαχῆσαι αὐτῷ, καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ σκεύη ἱκανά.

27 Καὶ οὐκ ἠθέλησε δέξασθαι, ἀλλ' ἠθέτησε πάντα ὅσα συνέθετο αὐτῷ τὸ πρότερον, καὶ ἠλλοτριώθη αὐτῷ.

28 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν Ἀθηνόβιον ἕνα τῶν φίλων αὐτοῦ κοινολογησάμενον αὐτῷ, λέγων, Ὑμεῖς κατακρατεῖτε τῆς Ἰόππης καὶ Γαζάρων καὶ τῆς ἄκρας τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ, πόλεις τῆς βασιλείας μου.

29 Τὰ ὅρια αὐτῶν ἠρημώσατε, καὶ ἐποιήσατε πληγὴν μεγάλην ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκυριεύσατε τόπων πολλῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ μου.

30 Νῦν ἓν παράδοτε τὰς πόλεις ἃς κατελάβεσθε, καὶ τὰς φόρους τῶν τόπων ὧν κατεκυριεύσατε ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἰουδαίας.

31 Εἰ δὲ μή, δότε ἀντ' αὐτῶν πεντακόσια τάλαντα ἀργυρίου, καὶ τ καταφθορᾶς ἧς κατεφθάρκατε, καὶ τ φόρων τῶν πόλεων ἄλλα τάλαντα πεντακόσια· εἰ δὲ μή, παραγενόμενοι ἐκπολεμήσομεν ὑμᾶς.

32 Καὶ ἦλθεν Ἀθηνόβιος φίλος τ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἶδε τὴν δόξαν Σίμωνος, καὶ κυλικεῖον μετὰ χρυσωμάτων, καὶ ἀργυρωμάτων, καὶ παράσασιν ἱκανὴν, καὶ ἐξίσατο, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ τὰς λόγους τ βασιλέως.

33 Καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν αὐτῷ, Οὔτε γῆν ἀλλοτρίαν εἰλήφαμεν, ἔτε ἀλλοτρίων κεκρατήκαμεν, ἀλλὰ τῆς κληρονομίας τ πατέρων ἡμῶν, ὑπὸ δὲ ἐχθρῶν ἡμῶν ἔν τινι καιρῷ ἀκρίτως κατεκρατήθη.

34 Ἡμεῖς δὲ καιρὸν ἔχοντες ἀντεχόμεθα τ κληρονομίας τ πατέρων ἡμῶν.

35 Περὶ δὲ Ἰόππης καὶ Γαζάρων ὧν αἰτεῖς, αὗται ἐποίουν ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην κατὰ τ χώραν ἡμῶν, τούτων δώσομεν τάλαντα ἑκατόν· καὶ ἐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἀθηνόβιος λόγον.

36 Ἀπέστρεψε δὲ μετὰ θυμοῦ πρὸς τ βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ τὰς λόγους τούτους, καὶ τὴν δόξαν Σίμωνος, καὶ πάντα ὅσα εἶδε· καὶ ὠργίσθη ὁ βασιλεὺς ὀργὴν μεγάλην.

37 Τρύφων δὲ ἐμβὰς εἰς πλοῖον ἔφυγεν εἰς Ὀρθωσιάδα.

38 Καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς τ Κενδεβαῖον στρατηγὸν τ παραλίας, καὶ δυνάμεις πεζικὰς καὶ ἱππικὰς ἔδωκεν αὐτῷ.

39 Καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ παρεμβαλεῖν κατὰ πρόσωπον τῆς Ἰουδαίας· καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ οἰκοδομῆσαι τ Κεδρὼν, καὶ ὀχυρῶσαι τὰς πύλας, καὶ ὅπως πολεμήσῃ τ λαόν· ὁ δὲ βασιλεὺς ἐδίωκε τ Τρύφωνα.

40 Καὶ παρεγενήθη Κενδεβαῖος εἰς Ἰάμνειαν, καὶ ἤρξατο ἐρεθίζειν τ λαὸν, καὶ ἐμβατεύειν εἰς τ Ἰουδαίαν, καὶ αἰχμαλωτίζειν τὸν λαὸν καὶ φονεύειν.

41 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Κεδρών· καὶ ἔταξεν ἐκεῖ ἱππεῖς καὶ δυνάμεις, ὅπως ἐκπορευόμενοι ἐξοδεύωσι τὰς ὁδὸς τ Ἰουδαίας, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑΙ ἀνέβη Ἰωάννης ἐκ Γαζάρων, καὶ ἀπήγγειλε Σίμωνι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἃ συνετέλει Κενδεβαῖος.

2 Καὶ ἐκάλεσε Σίμων τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδαν καὶ Ἰωάννην, καὶ εἶπεν αὐ-

τοῖς, Ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, ἐπολεμήσαμεν τὰς πολεμίας Ἰσραὴλ ἀπὸ νεότητος ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ εὐοδώθη ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν ῥύσασθαι τὸν Ἰσραὴλ πολεονάκις.

3 Νῦν δὲ γεγήρακα, καὶ ὑμεῖς δὲ ἐν τῷ ἐλέει ἱκανοί ἐστε ἐν τοῖς ἔτεσι· γίνεσθε ἀντ' ἐμοῦ, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου, καὶ ἐξελθόντες ὑπερμαχεῖτε ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ἡ δὲ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ βοήθεια ἔστω μετ' ὑμῶν.

4 Καὶ ἐπέλεξεν ἐκ τῆς χώρας εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πολεμιστῶν, καὶ ἱππεῖς, καὶ ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν Κενδεβαῖον, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν Μωδεΐν.

5 Καὶ ἀναστάντες τοπρωῒ ἐπορεύοντο εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἰδοὺ δύναμις πολλὴ εἰς συνάντησιν αὐτοῖς πεζικὴ, καὶ ἱππεῖς, καὶ ἦν χειμάρρους ἀναμέσον αὐτῶν.

6 Καὶ παρενέβαλε καὶ αὐτὸς πρόσωπον αὐτῶν αὐτὸς, καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ· καὶ εἶδε τὸν λαὸν διελθόμενον διαπεραῶσαι τὸν χειμάρρουν, καὶ διεπέρασε πρῶτος, καὶ ἴδον αὐτὸν οἱ ἄνδρες, καὶ διεπέρασαν κατόπισθεν αὐτοῦ.

7 Καὶ διεῖλε τὸν λαὸν, καὶ τὰς ἱππεῖς ἐν μέσῳ τοῦ πεζοῦ· ἡ δὲ ἵππος τοῦ ὑπεναντίων πολλὴ σφόδρα.

8 Καὶ ἐσάλπισαν ταῖς ἱεραῖς σάλπιγξι, καὶ ἐτροπώθη Κενδεβαῖος καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν τραυματίαι πολλοί· οἱ δὲ καταλειφθέντες ἔφυγον εἰς τὸ ὀχύρωμα.

9 Τότε ἐτραυματίσθη Ἰούδας ὁ ἀδελφὸς Ἰωάννου· Ἰωάννης δὲ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως ἦλθεν εἰς Κεδρὼν ἣν ᾠκοδόμησε.

10 Καὶ ἔφυγον ἕως εἰς τοὺς πύργους τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς Ἀζώτου, καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν εἰς ἄνδρας δισχιλίους· καὶ ἀπέστρεψεν εἰς γῆν Ἰούδα μετ' εἰρήνης.

11 Καὶ Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Ἀβούβου ἦν καθεσταμένος στρατηγὸς εἰς τὸ πεδίον Ἰεριχὼ, καὶ ἔσχεν ἀργύριον, καὶ χρυσίον πολύ·

12 Ἦν γὰρ γαμβρὸς τοῦ ἀρχιερέως.

13 Καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἠβουλήθη κατακρατῆσαι τῆς χώρας, καὶ ἐβουλεύετο δόλῳ κατὰ Σίμωνος, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἄραι αὐτούς.

14 Σίμων δὲ ἦν ἐποδεύων τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ φροντίζων τῶν ἐπιμελείας αὐτῶν, καὶ κατέβη εἰς Ἰεριχὼ αὐτὸς, καὶ Ματταθίας καὶ Ἰούδας οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ἔτους ἑβδόμου καὶ ἑβ-

θμηκοστῆ καὶ ἑκατοστῆ, ἐν μηνὶ ἑνδεκάτῳ, ἔτος ὁ μὴν Σαβάτ.

15 Καὶ ὑπεδέξατο αὐτὰς ὁ υἱὸς Ἀβούβ εἰς τὸ ὀχυρωμάτιον τὸ καλούμενον Δῶκ, μετὰ δόλου, ὃ ᾠκοδόμησε, καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον μέγαν, καὶ ἐνέκρυψεν ἐκεῖ ἄνδρας.

16 Καὶ ὅτε ἐμεθύσθη Σίμων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ἐξανέστη Πτολεμαῖος καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐλάβοσαν τὰ ὅπλα αὐτῶν, καὶ ἐπεισήλθοσαν τῷ Σίμωνι εἰς τὸ συμπόσιον, καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸν καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, καί τινας τῶν παιδαρίων αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐποίησεν ἀθεσίαν μεγάλην, καὶ ἀπέδωκε κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν.

18 Καὶ ἔγραψε ταῦτα Πτολεμαῖος, καὶ ἀπέστειλε τῷ βασιλεῖ ὅπως ἀποστείλῃ αὐτῷ δυνάμεις εἰς βοήθειαν, καὶ παραδῷ αὐτῷ τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ τὰς πόλεις.

19 Καὶ ἀπέστειλεν ἑτέρους εἰς Γάζαρα ἆραι τὸν Ἰωάννην, καὶ τοῖς χιλιάρχοις ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς παραγενέσθαι πρὸς αὐτὸν, ὅπως δῷ αὐτοῖς ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ δόματα.

20 Καὶ ἑτέρους ἀπέστειλε καταλαβέσθαι τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸ ὄρος τοῦ ἱεροῦ.

21 Καὶ προδραμών τις ἀπήγγειλεν Ἰωάννῃ εἰς Γάζαρα, ὅτι ἀπώλετο ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἀπέσταλκε καὶ σὲ ἀποκτεῖναι.

22 Καὶ ἀκούσας ἐξέστη σφόδρα· καὶ συνέλαβε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐλθόντας ἀπολέσαι αὐτὸν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, ἐπέγνω γὰρ ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι.

23 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάννου, καὶ τῶν πολέμων αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀνδραγαθιῶν αὐτοῦ ὧν ἠνδραγάθησε, καὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν τειχέων ὧν ᾠκοδόμησε, καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ,

24 Ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ ἡμερῶν ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ, ἀφ' οὗ ἐγενήθη ἀρχιερεὺς μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Β'.

Κεφ. α'. 1.

ΤΟΙΣ ἀδελφοῖς τοῖς κατ' Αἴγυπτον Ἰουδαίοις χαίρειν· οἱ ἀδελφοὶ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ τ̃ Ἰουδαίας, εἰρήνην ἀγαθήν.

2 Καὶ ἀγαθοποιήσαι ὑμῖν ὁ Θεὸς, κ̀ μνησθείη τ̃ διαθήκης αὐτ̃ τ̃ πρὸς Ἀβραὰμ, κ̀ Ἰσαὰκ, κ̀ Ἰακὼβ τ̃ δούλων αὐτ̃ τ̃ πιστῶν.

3 Καὶ δώη ὑμῖν καρδίαν πᾶσιν εἰς τὸ σέβεσθαι αὐτὸν, κ̀ ποιεῖν αὐτοῦ τὰ θελήματα καρδίᾳ μεγάλῃ, κ̀ ψυχῇ βουλομένῃ.

4 Καὶ διανοίξαι τ̃ καρδίαν ὑμῶν ἐν τῷ νόμῳ αὐτ̃, καὶ ἐν τοῖς προσάγμασι, καὶ εἰρήνην ποιήσαι,

5 Καὶ ἐπακούσαι ὑμῶν τῶν δεήσεων, κ̀ καταλλαγείη ὑμῖν, καὶ μὴ ὑμᾶς ἐγκαταλίποι ἐν καιρῷ πονηρῷ.

6 Καὶ νῦν ὧδέ ἐσμεν προσευχόμενοι περὶ ὑμῶν.

7 Βασιλεύοντ Δημητρίου ἔτους ἑκατοστ̃ ἑξηκοστ̃ ἑνάτου, ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι γεγραφήκαμεν ὑμῖν ἐν τῇ θλίψει, κ̀ ἐν τῇ ἀκμῇ τῇ ἐπελθούσῃ ἡμῖν ἐν τοῖς ἔτεσι τούτοις, ἀφ' οὗ ἀπέστη Ἰάσων καὶ οἱ μετ' αὐτ̃ ἀπὸ τ̃ ἁγίας γῆς, καὶ τ̃ βασιλείας·

8 Καὶ ἐνεπύρισαν τ̀ πυλῶνα, κ̀ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον· καὶ ἐδεήθημεν τ̃ Κυρίου, κ̀ εἰσηκούσθημεν, κ̀ προσηνέγκαμεν θυσίαν, κ̀ σεμίδαλιν, κ̀ ἐξήψαμεν τὰς λύχνους, κ̀ προεθήκαμεν τοὺς ἄρτους.

9 Καὶ νῦν ἵνα ἄγητε τὰς ἡμέρας τ̃ σκηνοπηγίας τ̃ Χασελεῦ μηνός.

10 Ἔτους ἑκατοστ̃ ὀγδοηκοστ̃ κ̀ ὀγδόου οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις, κ̀ οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, κ̀ ἡ γερουσία, κ̀ Ἰούδας Ἀριστοβούλῳ διδασκάλῳ Πτολεμαίου τ̃ βασιλέως, ὄντι δὲ ἀπὸ τ̃ τῶν χρισῶν ἱερέων γένους, κ̀ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ Ἰουδαίοις, χαίρειν καὶ ὑγιαίνειν.

11 Ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπὸ τ̃ Θεοῦ σεσωσμένοι, μεγάλως εὐχαριστοῦμεν αὐτῷ, ὡς

ἂν πρὸς βασιλέα παρατασσόμενοι.

12 Αὐτὸς γὰρ ἐξέβρασε τὰς παραταξαμένας ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει.

13 Εἰς γὰρ τὴν Περσίδα γενόμενος ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἡ περὶ αὐτὸν ἀνυπόστατος δοκοῦσα εἶναι δύναμις, κατεκόπησαν ἐν τῷ τῆς Ναναίας ἱερῷ, παραλογισμῷ χρησαμένων τῶν περὶ τὴν Ναναίαν ἱερέων.

14 Ὡς γὰρ συνοικήσων αὐτῇ παρεγένετο εἰς τὸν τόπον ὅ, τε Ἀντίοχος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ φίλοι, χάριν τοῦ λαβεῖν τὰ χρήματα εἰς φερνῆς λόγον.

15 Καὶ προθέντων αὐτὰ τῶν ἱερέων τῆς Ναναίας, κἀκεῖνος προσελθὼν μετ' ὀλίγων εἰς τὸ περίβολον τοῦ τεμένους, συγκλείσαντες τὸ ἱερὸν, ὡς εἰσῆλθεν Ἀντίοχος,

16 Ἀνοίξαντες τὸ φατνώματος κρυπτὴν θύραν, βάλλοντες πέτρας συνεκεραύνωσαν τὸν ἡγεμόνα, καὶ μέλη ποιήσαντες, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφελόντες, τοῖς ἔξω παρέῤῥιψαν.

17 Κατὰ πάντα εὐλογητὸς ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὃς παρέδωκε τοὺς ἀσεβήσαντας.

18 Μέλλοντες ἓν ἄγειν ἐν τῷ Χασελεῦ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τὸν καθαρισμὸν τοῦ ἱεροῦ, δέον ἡγησάμεθα διασαφῆσαι ὑμῖν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἄγητε τὴν σκηνοπηγίας καὶ τοῦ πυρὸς, ὅτε Νεεμίας οἰκοδομήσας τό, τε ἱερὸν καὶ τὸ θυσιαστήριον, ἀνήνεγκε θυσίαν.

19 Καὶ γὰρ ὅτε εἰς τὴν Περσικὴν ἤγοντο οἱ πατέρες ἡμῶν, οἱ τότε εὐσεβεῖς ἱερεῖς λαβόντες ἀπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου λαθραίως, κατέκρυψαν ἐν κοιλώματι φρέατος τάξιν ἔχοντος ἀύδρου, ἐν ᾧ κατησφαλίσαντο, ὥστε πᾶσιν ἄγνωστον εἶναι τὸν τόπον.

20 Διελθόντων δὲ ἐτῶν ἱκανῶν, ὅτε ἔδοξε τῷ Θεῷ, ἀποσταλεὶς Νεεμίας ὑπὸ τοῦ βασιλέως τὴν Περσίδος, τοὺς ἐκγόνους τῶν ἱερέων τῶν ἀποκρυψάντων ἔπεμψεν ἐπὶ τὸ πῦρ· ὡς δὲ διεσάφησαν ἡμῖν μὴ εὑρηκέναι πῦρ, ἀλλὰ ὕδωρ παχύ,

21 Ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀποβάψαντας φέρειν· ὡς δὲ ἀνηνέχθη τὰ τῶν θυσιῶν, ἐκέλευσε τοὺς ἱερεῖς Νεεμίας ἐπιῤῥᾶναι τῷ ὕδατι τά τε ξύλα, καὶ τὰ ἐπικείμενα.

22 Ὡς δὲ ἐγένετο τοῦτο, καὶ χρόνος διῆλθεν ὅτε ἥλιος ἀνέλαμψε πρότερον ἐπινεφὴς ὤν, ἀνήφθη πυρὰ μεγάλη, ὥστε θαυμάσαι πάντας.

23 Προσευχὴν δὲ ἐποιήσαντο οἱ ἱερεῖς δαπανωμένης τῆς θυσίας, οἵ τε ἱερεῖς, καὶ πάντες, καλαρ-

χομένε Ἰωνάθε, τ̃ δὲ λοιπῶν ἐπιφωνέντων, ὡς Νεεμίε.

24 Ἦν δὲ ἡ προσευχὴ τὸν τρόπον ἔχεσα τᾶτον· Κύριε Κύριε ὁ Θεὸς ὁ πάντων κτίσης, ὁ φοβερὸς, κ̀ ἰσχυρὸς, κ̀ δίκαι@, κ̀ ἐλεήμων, ὁ μόν@ βασιλεὺς κ̀ χρηστὸς,

25 Ὁ μόνος χορηγὸς, ὁ μόν@ δίκαι@, κ̀ παντοκράτωρ, κ̀ αἰώνι@, ὁ διασώζων τ̀ Ἰσραὴλ ἐκ παντὸς κακ̃, ὁ ποιήσας τὰς πατέρας ἐκλεκτὰς, κ̀ ἁγιάσας αὐτὰς,

26 Πρόσδεξαι τ̀ θυσίαν ὑπὲρ παντὸς σ̃ λα̃ σε Ἰσραὴλ, κ̀ διαφύλαξον τ̀ μερίδα σε καὶ καθαγίασον.

27 Ἐπισυνάγαγε τ̀ διασποράν ἡμῶν, ἐλευθέρωσον τὰς δαλεύοντας ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὰς ἐξουθενημένας, καὶ βδελυκτὰς ἔπιδε, κ̀ γνώτωσαν τὰ ἔθνη ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

28 Βασάνισον τὰς καταδυναστεύοντας, κ̀ ἐξυβρίζοντας ἐν ὑπερηφανίᾳ.

29 Καταφύτευσον τ̀ λαόν σε εἰς τ̀ τόπον τ̀ ἅγιόν σε, καθὼς εἶπε Μωυσῆς.

30 Οἱ δὲ ἱερεῖς ἐπέψαλλον τὰς ὕμνας.

31 Καθὼς δὲ ἀνηλώθη τὰ τ̀ θυσίας, κ̀ τὸ περιλειπόμενον ὕδωρ, ὁ Νεεμίας ἐκέλευσε λίθες μείζονας κατασχεῖν.

32 Ὡς δὲ τᾶτο ἐγενήθη, φλὸξ ἀνήφθη· τ̃ δὲ ἀπὸ τ̃ θυσιαςηρίου ἀντιλάμψαντ@ φωτὸς ἐδαπανήθη.

33 Ὡς δὲ φανερὸν ἐγενήθη τὸ πρᾶγμα, κ̀ διηγγέλη τ̃ βασιλεῖ τ̃ Περσῶν, ὅτι εἰς τὸν τόπον οὗ τὸ πῦρ ἀπέκρυψαν οἱ μεταχθέντες ἱερεῖς, τὸ ὕδωρ ἐφάνη, ἀφ' οὗ καὶ οἱ περὶ τὸν Νεεμίαν ἤγνισαν τὰ τῆς θυσίας.

34 Περιφράξας δὲ ὁ βασιλεὺς ἱερὸν ἐποίησε, δοκιμάσας τὸ πρᾶγμα.

35 Καὶ οἷς ἐχαρίζετο ὁ βασιλεὺς πολλὰ διάφορα ἐλάμβανε κ̀ μετεδίδε.

36 Προσηγόρευσαν δὲ οἱ περὶ τ̀ Νεεμίαν τᾶτο Νέφθαρ, ὃ διερμηνεύεται Καθαρισμός· καλεῖται δὲ παρὰ τοῖς πολλοῖς Νεφθαεί.

Κεφ. β'. 2.

ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ δὲ ἐν ταῖς ἀπογραφαῖς Ἱερεμίας ὁ προφήτης, ὅτι ἐκέλευσε τ̃ πυρὸς λαβεῖν τὰς μεταγινομένας, ὡς σεσήμανται,

2 Καὶ ὡς ἐνετείλατο τοῖς μελλαγενομένοις ὁ προφήτης, δὺς αὐτοῖς τ̀ νόμον, ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται τῶν προσαγμάτων τ̃ Κυρίε, κ̀ ἵνα μὴ ἀποπλανηθῶσι ταῖς διανοίαις, βλέποντες ἀγάλματα χρυσᾶ καὶ

ἀργυρᾶ, καὶ τὸν περὶ αὐτὰ κόσμον.

3 Καὶ ἕτερα τοιαῦτα λέγων, παρεκάλει μὴ ἀποστῆναι τ̃ νόμον ἀπὸ τ̃ καρδίας αὐτῶν.

4 Ἦν δὲ ἐν τῇ γραφῇ, ὡς τ̃ σκηνὴν καὶ τ̃ κιβωτὸν ἐκέλευσεν ὁ προφήτης, χρηματισμῷ γενηθέντ῾ω, αὐτῷ συνακολουθεῖν, ὡς δὲ ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος οὗ ὁ Μωυσῆς ἀναβὰς ἐθεάσατο τ̃ Θεᾶ κληρονομίαν.

5 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἱερεμίας εὗρεν οἶκον ἀντρώδη, καὶ τ̃ σκηνὴν, καὶ τ̃ κιβωτὸν, καὶ τὸ θυσιαστήριον τ̃ θυμιάματ῾ος εἰσήνεγκεν ἐκεῖ, καὶ τὴν θύραν ἐνέφραξε.

6 Καὶ προσελθόντες τινὲς τ̃ συνακολουθούντων ὥστε ἐπισημήνασθαι τ̃ ὁδὸν, καὶ ἐκ ἠδυνήθησαν εὑρεῖν.

7 Ὡς δὲ ὁ Ἱερεμίας ἔγνω, μεμψάμενος αὐτοῖς εἶπεν, Ὅτι καὶ ἄγνως῾ος ὁ τόπ῾ος ἔσαι ἕως ἂν συναγάγῃ ὁ Θεὸς ἐπισυναγωγὴν τ̃ λαῦ, καὶ ἵλεως γένηται.

8 Καὶ τότε ὁ Κύρι῾ος ἀναδείξει ταῦτα, καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα τ̃ Κυρίε καὶ ἡ νεφέλη, ὡς καὶ ἐπὶ Μωυσῆ ἐδηλοῦτο, ὡς καὶ ὁ Σαλωμὼν ἠξίωσεν ἵνα ὁ τόπ῾ος καθαγιασθῇ μεγάλως.

9 Διεσαφεῖτο δὲ καὶ ὡς σοφίαν ἔχων ἀνήνεγκε θυσίαν ἐγκαινισμῦ, καὶ τ̃ τελειώσεως τ̃ ἱερ̃.

10 Καθὼς καὶ Μωυσῆς προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τ̃ οὐρανῦ, καὶ τὰ τ̃ θυσίας ἐδαπάνησεν· οὕτως καὶ Σαλωμὼν προσηύξατο, καὶ καταβὰν τὸ πῦρ ἀνήλωσε τὰ ὁλοκαυτώματα.

11 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Διὰ τὸ μὴ βεβρῶσθαι τὸ περὶ τ̃ ἁμαρτίας, ἀνηλώθη.

12 Ὡσαύτως καὶ ὁ Σαλωμὼν τὰς ὀκτὼ ἡμέρας ἤγαγεν.

13 Ἐξηγεῖτο δὲ καὶ ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς, καὶ ἐν τοῖς ὑπομνηματισμοῖς τοῖς κατὰ τὸν Νεεμίαν τὰ αὐτὰ, καὶ ὡς καταβαλλόμενος βιβλιοθήκην, ἐπισυνήγαγε τὰ περὶ τ̃ βασιλέων καὶ προφητῶν, καὶ τὰ τ̃ Δαυὶδ, καὶ ἐπιστολὰς βασιλέων περὶ ἀναθημάτων.

14 Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰούδας, τὰ διαπεπωκότα διὰ τ̃ πόλεμον τ̃ γεγονότα ἡμῖν ἐπισυνήγαγε πάντα, καὶ ἔστι παρ' ἡμῖν.

15 Ὧν ἔν ἐὰν χρείαν ἔχητε, τὰς ἀποκομιζοντας ὑμῖν ἀποστέλλετε.

16 Μέλλοντες οὖν ἄγειν τὸν καθαρισμὸν, ἐγράψαμεν ὑμῖν· καλῶς οὖν ποιήσετε ἄγοντες τὰς ἡμέρας.

17 Ὁ δὲ Θεὸς ὁ σώσας τὸν

πάντα λαὸν αὐτῆ, καὶ ἀποδὸς τὴν κληρονομίαν πᾶσι, καὶ τὸ βασίλειον, καὶ τὸ ἱεράτευμα, καὶ τὰ ἁγιασμόν,

18 Καθὼς ἐπηγγείλατο διὰ τοῦ νόμου· ἐλπίζομεν γὰρ ἐπὶ τῷ Θεῷ ὅτι ταχέως ἡμᾶς ἐλεήσει, καὶ ἐπισυνάξει ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὸ ἅγιον τόπον· ἐξείλετο γὰρ ἡμᾶς ἐκ μεγάλων κακῶν, καὶ τὸν τόπον ἐκαθάρισε.

19 Τὰ δὲ κατὰ τὸν Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον, καὶ τοὺς τότε ἀδελφοὺς, καὶ τὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ μεγάλου καθαρισμὸν, καὶ τὸν τοῦ βωμοῦ ἐγκαινισμὸν,

20 Ἔτι τε τοὺς περὶ Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ, καὶ τὸν τότε υἱὸν Εὐπάτορα πολέμους,

21 Καὶ τὰς ἐξ οὐρανοῦ γενομένας ἐπιφανείας τοῖς ὑπὲρ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ φιλοτίμως ἀνδραγαθήσασιν, ὥστε τὴν ὅλην χώραν ὀλίγους ὄντας λεηλατεῖν, καὶ τὰ βάρβαρα πλήθη διώκειν,

22 Καὶ τὸ περιβόητον καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ἱερὸν ἀνακομίσασθαι, καὶ τὴν πόλιν ἐλευθερῶσαι, καὶ τοὺς μέλλοντας καταλύεσθαι νόμους ἐπανορθῶσαι, τοῦ Κυρίου μετὰ πάσης ἐπιεικείας ἵλεω γενομένου αὐτοῖς,

23 Τὰ ὑπὸ Ἰάσωνος τοῦ Κυρηναίου δεδηλωμένα διὰ πέντε βιβλίων, πειρασόμεθα δι' ἑνὸς συντάγματος ἐπιτεμεῖν.

24 Συνορῶντες γὰρ τὸ πλῆθος τῶν ἀριθμῶν, καὶ τὴν εὐσαν δυσχέρειαν τοῖς θέλουσιν εἰσκυκλεῖσθαι τοῖς τῆς ἱστορίας διηγήμασι διὰ τὸ πλῆθος τῆς ὕλης,

25 Ἐφροντίσαμεν τοῖς μὲν βουλομένοις ἀναγινώσκειν ψυχαγωγίαν, τοῖς δὲ φιλοφρονέσιν εἰς τὸ διὰ μνήμης ἀναλαβεῖν εὐκοπίαν, πᾶσι δὲ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὠφέλειαν.

26 Καὶ ἡμῖν μὲν τοῖς τὴν κακοπάθειαν ἐπιδεδεγμένοις τῆς ἐπιτομῆς οὐ ῥᾴδιον, ἱδρῶτος δὲ καὶ ἀγρυπνίας τὸ πρᾶγμα·

27 Καθάπερ τῷ παρασκευάζοντι συμπόσιον, καὶ ζητοῦντι τὴν ἑτέρων λυσιτέλειαν οὐκ εὐχερὲς μὲν, ὅμως διὰ τὴν τῶν πολλῶν εὐχαριστίαν, ἡδέως τὴν κακοπάθειαν ὑποίσομεν,

28 Τὸ μὲν διακριβοῦν περὶ ἑκάστων τῷ συγγραφεῖ παραχωρήσαντες, τὸ δὲ ἐπιπορεύεσθαι τοῖς ὑπογραμμοῖς τῆς ἐπιτομῆς διαπονοῦντες.

29 Καθάπερ γὰρ τῷ καινῆς οἰκίας ἀρχιτέκτονι τῆς ὅλης καταβολῆς φροντιστέον, τῷ δὲ ἐγκαίειν καὶ ζωγραφεῖν ἐπιχειροῦντι, τὰ ἐπιτήδεια πρὸς διακόσμησιν ἐξεταστέον· ἔτω δοκῶ καὶ ἐπὶ ἡμῖν.

30 Τὸ μὲν ἐμβατεύειν, καὶ περὶ πάντων ποιεῖσθαι λόγον.

καὶ πολυπραγμονεῖν ἐν τοῖς καταμέρος, τῷ τῆς ἱσορίας ἀρχηγέτῃ καθήκει.

31 Τὸ δὲ σύντομον τῆς λέξεως μεταδιώκειν, καὶ τὸ ἐξεργασικὸν τῆς ωραγματείας ωαραιτεῖσθαι, τῷ τὴν μετάφρασιν ωοιεμένῳ συγχωρητέον.

32 Ἐντεῦθεν ἤδη ἀρξώμεθα τῆς διηγήσεως, τοῖς ωροειρημένοις τοσοῦτον ἐπιζεύξαντες· εὔηθες γὰρ τὸ μὲν ωρὸ τῆς ἱσορίας ωλεονάζειν, τὴν δὲ ἱσορίαν ἐπιτεμεῖν.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΗΣ ἁγίας τοίνυν ωόλεως κατοικεμένης μετὰ ωάσης εἰρήνης, καὶ τῶν νόμων ἔτι κάλλιςα συντηρεμένων διὰ τὴν Ὀνίᾳ τῷ ἀρχιερέως εὐσέβειάν τε καὶ μισοπονηρίαν,

2 Συνέβαινε καὶ αὐτὸς τὸς βασιλεῖς τιμᾶν τὸν τόπον, καὶ τὸ ἱερὸν ἀποσολαῖς ταῖς κρατίσαις δοξάζειν,

3 Ὥσε καὶ Σέλευκον τὸν τῆς Ἀσίας βασιλέα χορηγεῖν ἐκ τῶν ἰδίων ωροσόδων πάνλα τὰ ωρὸς τὰς λειτργίας τῶν θυσιῶν ἐπιβάλλοντα δαπανήματα.

4 Σίμων δέ τις ἐκ τῆς Βενιαμὶν φυλῆς ωροσάτης τοῦ ἱεροῦ καθεσαμένος, διηνίχθη τῷ ἀρχιερεῖ ωερὶ τὴν κατὰ τὴν ωόλιν ωαρανομίας.

5 Καὶ νικῆσαι τὸν Ὀνίαν μὴ δυνάμενος, ἦλθε ωρὸς Ἀπολλώνιον Θρασαίᾳ τὸν καὶ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν κοιλῆς Συρίας καὶ Φοινίκης ςρατηγόν.

6 Καὶ ωροσήγγειλε ωερὶ τῶν χρημάτων ἀμυθήτων γέμειν τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις γαζοφυλάκιον, ὥσε τὸ ωλῆθος τῶν διαφόρων ἐναρίθμητον εἶναι, καὶ μὴ ωροσήκειν αὐτὰ ωρὸς τὸν τῶν θυσιῶν λόγον, εἶναι δὲ δυνατὸν ὑπὸ τὴν τοῦ βασιλέως ἐξουσίαν πεσεῖν ἅπαντα ταῦτα.

7 Συμμίξας δὲ ὁ Ἀπολλωνίος τῷ βασιλεῖ, ωερὶ τῶν μηνυθέντων αὐτῷ χρημάτων ἐνεφάνισεν· ὁ δὲ ωροχειρισάμενος Ἡλιόδωρον τὸν ἐπὶ τῶν ωραγμάτων, ἀπέσειλε δὲς ἐντολὰς, τὸν τὰ ωροειρημένων χρημάτων ἐκκομιδὴν ωοιήσασθαι.

8 Εὐθέως δὲ ὁ Ἡλιόδωρος ἐποιεῖτο τὴν ωορείαν, τῇ μὲν ἐμφάσει ὡς τὰς κατὰ κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην πόλεις ἐφοδεύσων, τῷ ωράγματι δὲ τὴν τοῦ βασιλέως ωρόθεσιν ἐπιτελέσων.

9 Παραγενηθεὶς δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ φιλοφρόνως ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως τῆς ωόλεως ἀποδεχθεὶς, ἀνέθετο ωερὶ τοῦ γεγονότος ἐμφανισμοῦ, καὶ τίνος ἕνεκεν ωάρεσι διεσάφησεν· ἐπυνθάνελο δὲ εἰ ταῖς ἀληθείαις ταῦτα ὕτως ἔχοιλα τυγχάνει.

10 Τῷ δὲ ἀρχιερέως ὑποδείξαντος παραθήκας εἶναι χηρῶν τε καὶ ὀρφανῶν,

11 Τινὰ δὲ καὶ Ὑρκανῷ τῷ Τωβίᾳ σφόδρα ἀνδρὸς ἐν ὑπεροχῇ κειμένου, ἐχ ὥσπερ ἦν διαβάλλων ὁ δυσσεβὴς Σίμων, τὰ δὲ πάντα ἀργυρίᾳ τετρακόσια τάλαντα, χρυσίου δὲ διακόσια,

12 Ἀδικηθῆναι δὲ τὰς πεπιστευκότας τῇ ἁγίᾳ τόπῳ ἁγιωσύνῃ, καὶ τῇ τῶ τετιμημένῳ κατὰ τὸ σύμπαντα κόσμον ἱερᾷ σεμνότητι καὶ ἀσυλίᾳ, παντελῶς ἀμήχανον εἶναι.

13 Ὁ δὲ Ἡλιόδωρος δι' ἃς εἶχε βασιλικὰς ἐντολὰς, πάντως ἔλεγεν εἰς τὸ βασιλικὸν ἀναληπτέα ταῦτα εἶναι.

14 Ταξάμενος δὲ ἡμέραν εἰσήει τὸ περὶ τούτων ἐπίσκεψιν οἰκονομήσων· ἦν δὲ οὐ μικρὰ καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἀγωνία.

15 Οἱ δὲ ἱερεῖς πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ταῖς ἱερατικαῖς στολαῖς ῥίψαντες ἑαυτὸς, ἐπεκαλοῦντο εἰς οὐρανὸν τὸν περὶ παραθήκης νομοθετήσαντα τοῖς παρακαταθεμένοις ταῦτα σῶα διαφυλάξαι.

16 Ἦν δὲ ὁρῶντα τὸν τοῦ ἀρχιερέως ἰδέαν, τιτρώσκεσθαι τὴν διάνοιαν· ἡ γὰρ ὄψις καὶ τὸ τοῦ χρώς παρηλλαγμένον ἐνέφαινε τὸν κατὰ ψυχὴν ἀγωνίαν.

17 Περιεκέχυτο γὰρ περὶ τὸν ἄνδρα δέος τι καὶ φρικασμὸς σώματος, δι' ὧν προόδηλον ἐγένετο τοῖς θεωροῦσι τὸ κατὰ καρδίαν ἐνεστὸς ἄλγος.

18 Οἱ δὲ ἐκ τῶν οἰκιῶν ἀγεληδὸν ἐξεπήδων ἐπὶ πάνδημου ἱκετείαν, διὰ τὸ μέλλειν εἰς καταφρόνησιν ἔρχεσθαι τὸν τόπον.

19 Ὑπεζωσμέναι δὲ ὑπὸ τὰς μασχὰς αἱ γυναῖκες σάκκας κατὰ τὰς ὁδὰς ἐπλήθυον· αἱ δὲ κατάκλειστοι τῶν παρθένων, αἱ μὲν συνέτρεχον ἐπὶ τὰς πυλῶνας, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ τείχη, τινὲς δὲ διὰ τῶν θυρίδων διεξέκυπτον.

20 Πᾶσαι δὲ προτείνασαι τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐποιοῦντο τὴν λιτανείαν.

21 Ἐλεεῖν δ' ἦν τὸν θλῆθος πομμιγῆ πρόπλωσιν, τήν τε τοῦ μεγάλως διαγωνιῶντος ἀρχιερέως προσδοκίαν.

22 Οἱ μὲν οὖν ἐπεκαλοῦντο τὸν παντοκράτορα Θεὸν τὰ πεπιστευμένα τοῖς πεπιστευκόσι σῶα διαφυλάσσειν μετὰ πάσης ἀσφαλείας.

23 Ὁ δὲ Ἡλιόδωρος τὸ διεγνωσμένου ἐπετέλει.

24 Αὐτόθι δὲ αὐτῷ σὺν τοῖς δορυφόροις κατὰ τὸ γαζοφυλάκιον ἤδη παρόντος, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ πάσης ἐξ-

ωσίας δυνάσης ἐπιφάνειαν μεγάλην ἐποίησεν, ὥσε πάντας τὲς κατατολμήσαντας συνελθεῖν, καταπλαγέντας τὴν τῦ Θεῦ δύναμιν, εἰς ἔκλυσιν καὶ δειλίαν τραπῆναι.

25 Ὤφθη γάρ τις ἵππος αὐτοῖς φοβερὸν ἔχων τὸν ἐπιβάτην, καὶ καλλίσῃ σαγῇ διακεκοσμημένος, φερόμενος δὲ ῥύδην ἐνέσεισε τῷ Ἡλιοδώρῳ τὰς ἐμπροσθίας ὁπλάς· ὁ δὲ ἐπικαθήμενος ἐφαίνετο χρυσῆν πανοπλίαν ἔχων.

26 Ἕτεροι δὲ δύο προεφάνησαν αὐτῷ νεανίαι, τῇ ῥώμῃ μὲν ἐκπρεπεῖς, κάλλισοι δὲ τῇ δόξῃ, διαπρεπεῖς δὲ τὴν περιβολήν· οἳ καὶ παρασάντες ἐξ ἑκατέρε μέρες, ἐμασίγων αὐτὸν ἀδιαλείπτως, πολλὰς ἐπιῤῥίπτοντες αὐτῷ πληγάς.

27 Ἄφνω δὲ πεσόντα πρὸς τὴν γῆν, καὶ πολλῷ σκότει περιχυθέντα, συναρπάσαντες, καὶ εἰς φορεῖον ἐνθέντες,

28 Τὸν ἄρτι μετὰ πολλῆς παραδρομῆς καὶ πάσης δορυφορίας εἰς τὸ προειρημένον εἰσελθόντα γαζοφυλάκιον, ἔφερον ἀβοήθητον ἑαυτῷ καθεζῶτα, φανερῶς τὴν τῦ Θεῦ δυναστείαν ἐπεγνωκότες.

29 Καὶ ὁ μὲν διὰ τὴν θείαν ἐνέργειαν ἄφωνος καὶ πάσης ἐσερημένος ἐλπίδος καὶ σωτηρίας ἔῤῥιπτο.

30 Οἱ δὲ τὸν Κύριον εὐλόγυν τὸν παραδοξάζοντα τὸν ἑαυτῦ τόπον· καὶ τὸ μικρῷ πρότερον δέος καὶ ταραχῆς γέμον ἱερὸν, τῷ παντοκράτορι ἐπιφανέντι Κυρίῳ, χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐπεπλήρωτο.

31 Ταχὺ δέ τινες τῶν τῦ Ἡλιοδώρε συνήθων ἠξίυν τὸν Ὀνίαν ἐπικαλέσασθαι τὸν ὕψισον, καὶ τὸ ζῆν χαρίσασθαι τῷ παντελῶς ἐν ἐσχάτῃ πνοῇ κειμένῳ.

32 Ὑποπτος δὲ γενόμενος ὁ ἀρχιερεὺς, μήποτε διάληψιν ὁ βασιλεὺς σχῇ, κακεργίαν τινὰ περὶ τὸν Ἡλιόδωρον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων συντετελέσθαι, προσήγαγε θυσίαν ὑπὲρ τῆς τῦ ἀνδρὸς σωτηρίας.

33 Ποιεμένε δὲ τῦ ἀρχιερέως τὸν ἱλασμὸν, οἱ αὐτοὶ νεανίαι πάλιν ἐφάνησαν τῷ Ἡλιοδώρῳ ἐν ταῖς αὐταῖς ἐσθήσεσιν ἐστολισμένοι, καὶ στάντες εἶπον, Πολλὰς τῷ Ὀνίᾳ τῷ ἀρχιερεῖ χάριτας ἔχε, διὰ γὰρ αὐτόν σοι κεχάρισαι τὸ ζῆν ὁ Κύριος.

34 Σὺ δὲ ὑπ' αὐτῦ μεμασιγωμένος διάγγελε πᾶσι τὸ μεγαλεῖον τῦ Θεῦ κράτος· ταῦτα δὲ εἰπόντες ἀφανεῖς ἐγένοντο.

35 Ὁ δὲ Ἡλιόδωρος θυσίαν ἀνενέγκας τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐχὰς

μεγίσας εὐξάμενος τῷ τὸ ζῆν περιποιήσαντι, καὶ τὸν Ὀνίαν ἀποδεξάμενος, ἀνεστρατοπέδευσε πρὸς τ βασιλέα.

36 Ἐξεμαρτύρει δὲ πᾶσιν ἅπερ ἦν ὑπ' ὄψιν τεθεαμένοις ἔργα τ μεγίστα Θεοῦ.

37 Τῷ δὲ βασιλέως ἐπερωτήσαντος τ Ἡλιόδωρον, ποῖός τις εἴη ἐπιτήδειος ἔτι ἅπαξ διαπεμφθῆναι εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔφησεν,

38 Εἴ τινα ἔχεις τολέμιον ἢ πραγμάτων ἐπίβουλον, πέμψον αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ μεμασιγωμένον αὐτὸν προσδέξῃ, ἐάνπερ καὶ διασωθείη, διὰ τὸ περὶ τὸν τόπον ἀληθῶς εἶναί τινα Θεοῦ δύναμιν.

39 Αὐτὸς γὰρ ὁ τ κατοικίαν ἐπουράνιον ἔχων, ἐπόπτης ἐστὶ καὶ βοηθὸς ἐκείνου τ τόπου, καὶ τοὺς παραγινομένους ἐπὶ κακώσει, τύπτων ἀπόλλυσι.

40 Καὶ τὰ μὲν κατὰ Ἡλιόδωρον, καὶ τ τ γαζοφυλακίου τήρησιν οὕτως ἐχώρησεν.

Κεφ. δ'. 4.

Ὁ Δὲ προειρημένος Σίμων ὁ τ χρημάτων καὶ τ πατρίδος ἐνδείκτης γεγονὼς, ἐκακολόγει τ Ὀνίαν, ὡς αὐτός τε εἴη τ Ἡλιόδωρον ἐπισεσεικὼς, καὶ τ κακῶν δημιουργὸς καθεστηκώς.

2 Καὶ τ εὐεργέτην τ πόλεως, καὶ τ κηδεμόνα τ ὁμοεθνῶν, καὶ ζηλωτὴν τ νόμων, ἐπίβουλον τ πραγμάτων ἐτόλμα λέγειν.

3 Τῆς δὲ ἔχθρας ἐπὶ τοσοῦτον προβαινούσης, ὥστε καὶ διά τινος τ ὑπὸ τ Σίμωνος δεδοκιμασμένων φόνους συντελεῖσθαι,

4 Συνορῶν ὁ Ὀνίας τὸ χαλεπὸν τ φιλονεικίας, καὶ Ἀπολλώνιον μαίνεσθαι, ὡς τ κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγὸν, συναύξοντα τ κακίαν τ Σίμωνος,

5 Ὡς τ βασιλέα διεκομίσθη, οὐ γινόμενος τ πολιτῶν κατήγορος, τὸ δὲ συμφέρον κοινῇ κατ' ἰδίαν παντὶ τῷ πλήθει σκοπῶν.

6 Ἐώρα γὰρ ἄνευ βασιλικῆς προνοίας ἀδύνατον εἶναι τυχεῖν εἰρήνης ἔτι τὰ πράγματα, καὶ τὸν Σίμωνα παῦλαν οὐ ληψόμενον τ ἀνοίας.

7 Μεταλλάξαντος δὲ τὸν βίον Σελεύκου, καὶ παραλαβόντος τ βασιλείαν Ἀντιόχου τοῦ προσαγορευθέντος Ἐπιφανοῦς, ὑπενόθευσεν Ἰάσων ὁ ἀδελφὸς Ὀνίου τ ἀρχιερωσύνην,

8 Ἐπαγγειλάμενος τῷ βασιλεῖ δι' ἐνλεύξεως ἀργυρίου τάλαντα ἐξήκοντα πρὸς τοῖς τριακοσίοις, καὶ προσόδου τινὸς ἄλλης τάλαντα ὀγδοήκοντα.

9 Πρὸς δὲ τούτοις ὑπισχνεῖτο

καὶ ἕτερα διαγράψαι πενήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν, ἐὰν συγχωρηθῇ διὰ τῆς ἐξουσίας αὐτῷ, γυμνάσιον καὶ ἐφηβίαν αὐτῷ συνήσασθαι, καὶ τοὺς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀντιοχεῖς ἀναγράψαι.

10 Ἐπινεύσαντος δὲ βασιλέως, καὶ τῆς ἀρχῆς κρατήσας, εὐθέως ἐπὶ τὸ Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα τοὺς ὁμοφύλους μετῆγε.

11 Καὶ τὰ κείμενα τοῖς Ἰουδαίοις φιλάνθρωπα βασιλικὰ διὰ Ἰωάννου τοῦ πατρὸς Εὐπολέμου, τοῦ ποιησαμένου τὴν πρεσβείαν ὑπὲρ φιλίας καὶ συμμαχίας πρὸς τοὺς Ῥωμαίους, παρώσατο· καὶ τοὺς μὲν νομίμους καταλύων πολιτείας, παρανόμους ἐθισμοὺς εἰσῆγεν.

12 Ἀσμένως γὰρ ὑπ' αὐτὴν τὴν ἀκρόπολιν γυμνάσιον καθίδρυσε, καὶ τοὺς κρατίστους τῶν ἐφήβων ὑποτάσσων, ὑπὸ πέτασον ἦγεν.

13 Ἦν δ' ἄτοπος ἀκμὴ τις Ἑλληνισμοῦ, καὶ προσβασις ἀλλοφυλισμὸς διὰ τὴν τοῦ ἀσεβοῦς καὶ οὐκ ἀρχιερέως Ἰάσωνος ὑπερβάλλουσαν ἀνομίαν,

14 Ὥστε μηκέτι περὶ τὰς τοῦ θυσιαστηρίου λειτουργίας προθύμους εἶναι τοὺς ἱερεῖς, ἀλλὰ τοῦ μὲν ναοῦ καταφρονοῦντες, καὶ τὰ θυσιῶν ἀμελοῦντες, ἔσπευδον μετέχειν τῆς ἐν παλαίστρᾳ παρανόμου χορηγίας, μετὰ τὴν τοῦ δίσκου πρόκλησιν.

15 Καὶ τὰς μὲν πατρῴας τιμὰς οὐδενὶ τιθέμενοι, τὰς δὲ Ἑλληνικὰς δόξας καλλίστας ἡγέμενοι.

16 Ὧν χάριν περιέσχεν αὐτοὺς χαλεπὴ περίστασις, καὶ ὧν ἐζήλουν τὰς ἀγωγὰς, καὶ καθάπαν ἤθελον ἐξομοιοῦσθαι, τούτοις πολεμίοις καὶ τιμωρηταῖς ἔσχον.

17 Ἀσεβεῖν γὰρ εἰς τοὺς θείους νόμους οὐ ῥᾴδιον, ἀλλὰ ταῦτα ὁ ἀκόλουθος καιρὸς δηλώσει.

18 Ἀγομένου δὲ πενταετηρικοῦ ἀγῶνος ἐν Τύρῳ, καὶ τοῦ βασιλέως παρόντος,

19 Ἀπέστειλεν Ἰάσων ὁ μιαρὸς θεωροὺς ἀπὸ Ἱεροσολύμων Ἀντιοχεῖς ὄντας, παρακομίζοντας ἀργυρίου δραχμὰς τριακοσίας εἰς τὴν τοῦ Ἡρακλέους θυσίαν· ἃς καὶ ἠξίωσαν οἱ παρακομίσαντες μὴ χρῆσθαι πρὸς θυσίαν διὰ τὸ μὴ καθήκειν, εἰς ἑτέραν δὲ καταθέσθαι δαπάνην.

20 Ἐπεμψεν οὖν ταῦτα, διὰ μὲν τὸ ἀποστείλαντα εἰς τὴν τοῦ Ἡρακλέους θυσίαν, ἕνεκεν δὲ τῶν παρακομιζόντων, εἰς τὰς τριήρων κατασκευάς.

21 Ἀποσταλέντος δὲ εἰς Αἴγυπτον Ἀπολλωνίου τοῦ Μενε-

σθέως διὰ τὰ πρωτοκλίσια Πτολεμαίδι τῇ Φιλομήτορος βασιλέως, μεταλαβὼν Ἀντίοχος ἀλλότριον αὐτὸν τῶν αὐτῶν γεγονέναι πραγμάτων, τὸ κατ' αὐτὸν ἀσφαλείας ἐφρόντιζεν· ὅθεν εἰς Ἰόππην παραγενόμενος, κατήντησεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

22 Μεγαλοπρεπῶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἰάσονος καὶ τοῦ πόλεως παραδεχθεὶς, μετὰ δαδοχίας καὶ βοῶν εἰσπεπόρευται, εἶθ' ἕτως εἰς τὴν Φοινίκην κατεστρατοπέδευσε.

23 Μετὰ δὲ τριετῆ χρόνον ἀπέστειλεν Ἰάσων Μενέλαον τὸν τοῦ προσημαινομένου Σίμωνος ἀδελφὸν, παρακομίζοντα τὰ χρήματα τῷ βασιλεῖ, καὶ περὶ πραγμάτων ἀναγκαίων ὑπομνηματισμὸς τελέσοντα.

24 Ὁ δὲ συσταθεὶς τῷ βασιλεῖ, καὶ δοξάσας αὐτὸν τῷ προσώπῳ τοῦ ἐξουσίας, εἰς ἑαυτὸν κατήντησε τὴν ἀρχιερωσύνην, ὑπερβαλὼν τοῦ Ἰάσονα τάλαντα ἀργυρίου τριακόσια.

25 Λαβὼν δὲ τὰς βασιλικὰς ἐντολὰς παρεγένετο, τῆς μὲν ἀρχιερωσύνης οὐδὲν ἄξιον φέρων, θυμὸς δὲ ὡμοῦ τυράννου, καὶ θηρὸς βαρβάρου ὀργὰς ἔχων.

26 Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ὁ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ὑπονοθεύσας, ὑπονοθευθεὶς ὑφ' ἑτέρου φυγὰς εἰς τὴν Ἀμμανίτιν χώραν συνήλασε.

27 Ὁ δὲ Μενέλαος τοῦ μὲν ἀρχῆς ἐκράτει, τοῦ δὲ ἐπηγγελμένων τῷ βασιλεῖ χρημάτων οὐδὲν εὐτάκτει, φοιβούμενος δὲ τοῦ ἀπαίτησιν Σωσράτου τοῦ τοῦ ἀκροπόλεως ἐπάρχου·

28 Πρὸς τοῦτον γὰρ ἦν ἡ τῶν φόρων πρᾶξις· δι' ἣν αἰτίαν οἱ δύο ὑπὸ τοῦ βασιλέως προσεκλήθησαν.

29 Καὶ ὁ μὲν Μενέλαος ἀπέλιπε τὴν ἀρχιερωσύνης διάδοχον Λυσίμαχον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν, Σώστρατος δὲ, Κράτητα τὸν ἐπὶ τῆς Κυπρίων.

30 Τοιούτων δὲ συνεγκότων, συνέβη Ταρσεῖς καὶ Μαλλώτας σασιάζειν, διὰ τὸ Ἀντιοχίδι τῇ παλλακῇ τοῦ βασιλέως ἐν δωρεᾷ δεδόσθαι.

31 Θᾶττον ἔν ὁ βασιλεὺς ἦκε καλασεῖλαι τὰ πράγματα, καταλιπὼν τὸν διαδεχόμενον Ἀνδρόνικον, τῶν ἐν ἀξιώματι κειμένων.

32 Νομίσας δὲ ὁ Μενέλαος εἰληφέναι καιρὸν εὐφυῆ, χρυσώματά τινα τοῦ τοῦ ἱερᾶ νοσφισάμενος ἐχαρίσατο τῷ Ἀνδρονίκῳ, καὶ ἕτερα ἐτύγχανε πεπρακὼς εἴς τε Τύρον, καὶ τὰς κύκλῳ πόλεις.

33 Ἃ καὶ σαφῶς ἐπεγνωκὼς ὁ

Ὀνίας, παρήλεγχεν ἀποκεχωρηκὼς εἰς ἄσυλον τόπον, ἐπὶ Δάφνης τ̃ πρὸς Ἀντιόχειαν κειμένης.

34 Ὅθεν ὁ Μενέλαος λαβὼν ἰδίᾳ τ̃ Ἀνδρόνικον, παρεκάλει χειρώσασθαι τ̃ Ὀνίαν· ὁ δὲ παραγενόμενος ἐπὶ τὸν Ὀνίαν, καὶ πεισθεὶς ἐπὶ δόλῳ, καὶ δεξιὰς μεθ' ὅρκων δοὺς, καίπερ ἐν ὑποψίᾳ κείμενος ἔπεισεν ἐκ τ̃ ἀσύλου προελθεῖν, ὃν καὶ παραχρῆμα παρέκλεισεν, οὐκ αἰδεσθεὶς τὸ δίκαιον.

35 Δι' ἣν αἰτίαν οὐ μόνον Ἰουδαῖοι, πολλοὶ δὲ καὶ τ̃ ἄλλων ἐθνῶν ἐδείναζον, καὶ ἐδυσφόρουν ἐπὶ τῷ τ̃ ἀνδρὸς ἀδίκῳ φόνῳ.

36 Τ̃ δὲ βασιλέως ἐπανελθόντος ἀπὸ τ̃ κατὰ Κιλικίαν τόπων, ἐνετύγχανον οἱ κατὰ πόλιν Ἰουδαῖοι συμμισοπονηρέντων καὶ τ̃ Ἑλλήνων, ὑπὲρ τ̃ παρὰ λόγον τὸν Ὀνίαν ἀπεκτάνθαι.

37 Ψυχικῶς ἂν ὁ Ἀντίοχος ἐπιλυπηθεὶς, καὶ τραπεὶς εἰς ἔλεον, καὶ δακρύσας διὰ τ̃ τ̃ μετηλλαχότος σωφροσύνην, καὶ πολλὴν εὐταξίαν,

38 Καὶ πυρωθεὶς τοῖς θυμοῖς, παραχρῆμα τ̃ τ̃ Ἀνδρονίκου πορφύραν περιελόμενος, καὶ τὰς χιτῶνας περιρρήξας, περιαγαγὼν καθ' ὅλην τ̃ πόλιν, ἐπ' αὐτὸν τὸν τόπον ἔπερ εἰς τ̃ Ὀνίαν ἠσέβησεν, ἐκεῖ τὸν μιαιφόνον ἀπεκόσμησε, τ̃ Κυρίᾳ τὴν ἀξίαν αὐτῷ κόλασιν ἀποδόντος.

39 Γενομένων δὲ πολλῶν ἱεροσυλημάτων κατὰ τὴν πόλιν ὑπὸ τ̃ Λυσιμάχου μετὰ τ̃ Μενελάου γνώμης, καὶ διαδοθείσης ἔξω τ̃ φήμης, ἐπισυνήχθη τὸ πλῆθος ἐπὶ τὸν Λυσίμαχον, χρυσωμάτων ἤδη πολλῶν διενηνεγμένων.

40 Ἐπεγειρομένων δὲ τ̃ ὄχλων, καὶ ταῖς ὀργαῖς διεμπιμπλαμένων, καθοπλίσας ὁ Λυσίμαχος πρὸς τρισχιλίους, καὶ ἤρξατο χειρῶν ἀδίκων, προηγησαμένου τινὸς Τυράννου πρεσβεβηκότος τ̃ ἡλικίαν, ἀδὲν δὲ ἧττον καὶ τ̃ ἄνοιαν.

41 Συνιδόντες δὲ καὶ τὴν ἐπίθεσιν τ̃ Λυσιμάχου, συναρπάσαντες οἱ μὲν πέτρας, οἱ δὲ ξύλων πάχη, τινὲς δὲ ἐκ τ̃ παρακειμένης σποδ̃ δρασσόμενοι, φύρδην ἐνετίναξσον εἰς τὸν περὶ τ̃ Λυσίμαχον.

42 Δι' ἣν αἰτίαν πολλὰς μὲν αὐτῶν τραυματίας ἐποίησαν, τινὰς δὲ καὶ κατέβαλον, πάντας δὲ εἰς φυγὴν συνέλασαν, αὐτὸν δὲ τ̃ ἱερόσυλον παρὰ τὸ γαζοφυλάκιον ἐχειρώσαντο.

43 Περὶ δὲ τούτων ἐνέστη κρίσις πρὸς τ̃ Μενέλαον.

44 Καταλήσαντος δὲ τ̃ βα-

σιλέως εἰς Τύρον, ἐπ' αὐτῆ τ δικαιολογίαν ἐποιήσαντο οἱ πεμφθέντες ἄνδρες τρεῖς ὑπὸ τ γερουσίας.

45 Ἤδη δὲ λελειμμένῳ ὁ Μενέλαος ἐπηγγείλατο χρήματα ἱκανὰ τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Δορυμένους πρὸς τὸ πεῖσαι τ βασιλέα.

46 Ὀθεν ἀπολαβὼν ὁ Πτολεμαῖος εἴς τι περίσυλον ὡς ἀναψύξοντα τ βασιλέα, μετέθηκε.

47 Καὶ τ μὲν ὅλης κακίας αἴτιον Μενέλαον ἀπέλυσε τῶν κατηγορημάτων, τοῖς δὲ ταλαιπώροις, οἵτινες εἰ καὶ ἐπὶ Σκυθῶν ἔλεγον, ἀπελύθησαν ἂν ἀκατάγνωστοι, τούτοις θάνατον ἐπέκρινε.

48 Ταχέως ἦν τ ἄδικον ζημίαν ὑπέσχον οἱ ὑπὲρ πόλεως καὶ δήμων καὶ τ ἱερῶν σκευῶν προαγορεύσαντες.

49 Δι' ἣν αἰτίαν καὶ Τύριοι μισοπονηρήσαντες τὰ πρὸς τ κηδείαν αὐτῶν μεγαλοπρεπῶς ἐχορήγησαν.

50 Ὁ δὲ Μενέλαος διὰ τὰς τ κρατούντων πλεονεξίας, ἔμενεν ἐπὶ τ ἀρχῆς, ἐπιφυόμενος τῇ κακίᾳ, μέγας τ πολιτῶν ἐπίβουλος καθεστώς.

Κεφ. έ. 5.

ΠΕΡΙ δὲ τ καιρὸν τοῦτον τ δευτέραν ἔφοδον ὁ Ἀντίοχος εἰς Αἴγυπτον ἐξείλατο.

2 Συνέβη δὲ καθ' ὅλην τὴν πόλιν σχεδὸν ἐφ' ἡμέρας τεσσαράκοντα φαίνεσθαι διὰ τ ἀέρος τρέχοντας ἱππεῖς διαχρύσους στολὰς ἔχοντας, καὶ λόγχας σπειρηδὸν ἐξοπλισμένους,

3 Καὶ ἵλας ἵππων διατεταγμένας, καὶ προσβολὰς γινομένας, καὶ καταδρομὰς ἑκατέρων, καὶ ἀσπίδων κινήσεις, καὶ καμάκων πλήθη, καὶ μαχαιρῶν σπασμούς, καὶ βελῶν βολὰς, καὶ χρυσῶν κόσμων ἐκλάμψεις, καὶ παντοίας θωρακισμούς.

4 Διὸ πάντες ἠξίουν ἐπ' ἀγαθῷ τ ἐπιφάνειαν γενέσθαι.

5 Γενομένης δὲ λαλιᾶς ψευδοῦς, ὡς μετηλλαχότος τ βίου Ἀντιόχου, παραλαβὼν ὁ Ἰάσων ἐκ ἐλάττους τ χιλίων, αἰφνιδίως ἐπὶ τ πόλιν συνετελέσατο ἐπίθεσιν· τῶν δὲ ἐπὶ τῷ τείχει συνελασθέντων, καὶ τέλος ἤδη καταλαμβανομένης τ πόλεως, ὁ Μενέλαος εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐφυγάδευσεν.

6 Ὁ δὲ Ἰάσων ἐποιεῖτο σφαγὰς τ πολιτῶν τ ἰδίων ἀφειδῶς, οὐ συννοῶν τ εἰς τὸ συγγενεῖς εὐημερίαν, δυσημερίαν εἶναι τ μεγίστην· δοκῶν δὲ πολεμίων καὶ ἐκ ὁμοεθνῶν τρόπαια καταβάλλεσθαι,

7 Τῆς μὲν ἀρχῆς ἐκ ἐκράτησε, τὸ δὲ τέλος τ ἐπιβελῆς αἰσχύνην λαβὼν, φυγὰς πάλιν εἰς τὴν Ἀμμανίτιν ἀπῆλθε.

8 Πέρας ἔν κακῆς ἀναστροφῆς ἔτυχεν ἐγκλεισθεὶς πρὸς Ἀρέταν τ τῶν Ἀράβων τύραννον, πόλιν ἐκ πόλεως φεύγων, διωκόμενος ὑπὸ πάντων, κ συγχέμενος ὡς τ νόμων ἀποστάτης, κ βδελυσσόμενος ὡς πατρίδος καὶ πολιτῶν δήμιος, εἰς Αἴγυπλον συνεξάσθη.

9 Καὶ ὁ συχνὰς τ πατρίδος ἀποξενώσας, ἐπὶ ξένης ἀπώλετο πρὸς Λακεδαιμονίους ἀναχθεὶς, ὡς διὰ τ συγγένειαν τευξόμενος σκέπης.

10 Καὶ ὁ πολῆθος ἀτάφων ἐκρίψας ἀπένθητος ἐγενήθη, καὶ κηδείας ἐδ' ἡντινοσῶν ἔτε πατρῴας τάφε μετέσχε.

11 Προσπεσόντων δὲ τῷ βασιλεῖ περὶ τ γεγονότων, διέλαβεν ἀποστατεῖν τ Ἰουδαίαν· ὅθεν ἀναζεύξας ἐξ Αἰγύπλου τεθηριωμένος τῇ ψυχῇ, ἔλαβε τ μὲν πόλιν δορυάλωτον.

12 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς σραλιώταις κόπλειν ἀφειδῶς τὰς ἐμπίπλοντας, καὶ τὰς εἰς τὰς οἰκίας ἀναβαίνοντας κατασφάζειν.

13 Ἐγίνοντο δὲ νέων καὶ πρεσβύτερων ἀναιρέσεις, ἀνδρῶν τε κ γυναικῶν κ τέκνων ἀφανισμὸς, παρθένων τε κ νηπίων σφαγαί.

14 Ὀκλὼ δὲ μυριάδες ἐν ταῖς πάσαις ἡμέραις τρισὶ κατεφθάρησαν, τέσσαρες μὲν ἐν χειρῶν νομαῖς, ἐχ ἧτλον δὲ τ ἐσφαγμένων ἐπράθησαν.

15 Καὶ ἐκ ἀρκεσθεὶς δὲ τούτοις, κατετόλμησεν εἰς τὸ πάσης τ γῆς ἁγιώτατον ἱερὸν εἰσελθεῖν, ὁδηγὸν ἔχων τ Μενέλαον, τ κ τ νόμων κ τ πατρίδος προδότην γεγονότα.

16 Καὶ ταῖς μιαραῖς χερσὶ τὰ ἱερὰ σκεύη λαμβάνων, καὶ τὰ ὑπ' ἄλλων βασιλέων ἀνατεθέντα πρὸς αὔξησιν κ δόξαν ἕ τόπε καὶ τιμὴν, ταῖς βεβήλοις χερσὶ συσσύρων ἐπεδίδε.

17 Καὶ ἐμετεωρίζετο τ διάνοιαν ὁ Ἀντίοχος, οὐ συνορῶν ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν τ πόλιν οἰκούντων ἀπώργισαι βραχέως ὁ Δεσπότης, διὸ γέγονε περὶ τὸν τόπον παρόρασις.

18 Εἰ δὲ μὴ συνέβαινε προενέχεσθαι πολλοῖς ἁμαρτήμασι, καθάπερ ὁ Ἡλιόδωρος ὁ πεμφθεὶς ὑπὸ Σελεύκε ἕ βασιλέως ἐπὶ τ ἐπίσκεψιν ἕ γαζοφυλακίου, ἔτος προαχθεὶς παραχρῆμα μασιγωθεὶς ἀνετράπη ἕ θράσες.

19 Ἀλλ' οὐ διὰ τ τόπον τὸ

ἔθνος, ἀλλὰ διὰ τὸ ἔθνος τὸν τόπον ὁ Κύριος ἐξελέξατο.

20 Διόπερ καὶ αὐτὸς ὁ τόπος συμμετασχὼν τῶν ἐθνῶν δυσπετημάτων γενομένων, ὕστερον εὐεργετημάτων ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐκοινώνησε· καὶ ὁ καταλειφθεὶς ἐν τῇ τοῦ παντοκράτορος ὀργῇ, πάλιν ἐν τῇ τοῦ μεγάλου Δεσπότου καταλλαγῇ μετὰ πάσης δόξης ἐπανορθώθη.

21 Ὁ γὰρ Ἀντίοχος ὀκτακόσια περὶ τοῖς χιλίοις ἀπενεγκάμενος ἐκ τοῦ ἱεροῦ τάλαντα, Θᾶτον εἰς Ἀντιόχειαν ἐχωρίσθη, οἰόμενος ἀπὸ τῆς ὑπερφανείας τῇ μὲν γῇν πλωτὴν, καὶ τὸ πέλαγος πορευτὸν θέσθαι διὰ τὸν μετεωρισμὸν τῆς καρδίας.

22 Κατέλιπε δὲ καὶ ἐπισάτας τοῦ κακῶν τὸ γένος, ἐν μὲν Ἱεροσολύμοις Φίλιππον, τὸ μὲν γένος Φρύγα, τὸν δὲ τρόπον βαρβαρώτερον ἔχοντα τοῦ κατασήσαντος·

23 Ἐν δὲ Γαριζὶν Ἀνδρόνικον, πρὸς δὲ τούτοις Μενέλαον, ὃς χείρισα τῶν ἄλλων ὑπερήρετο τοῖς πολίταις, ἀπεχθῆ δὲ πρὸς τοὺς πολίτας Ἰουδαίους ἔχων διάθεσιν.

24 Ἔπεμψε δὲ τὸν μυσάρχην Ἀπολλώνιον μετὰ στρατεύματος δισμυρίων πρὸς τοῖς δισχιλίοις, προσάξας τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πάντας κατασφάξαι, τὰς δὲ γυναῖκας καὶ νεωτέρους πωλεῖν.

25 Οὗτος δὲ παραγενόμενος εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τὸν εἰρηνικὸν ὑποκριθεὶς, ἐπέσχεν ἕως τῆς ἁγίας ἡμέρας τοῦ σαββάτου· καὶ λαβὼν ἀργοῦντας τοὺς Ἰουδαίους, τοῖς ὑφ' ἑαυτὸν ἐξοπλησίαν παρήγγειλε.

26 Καὶ τοὺς ἐξελθόντας πάντας ἐπὶ τὴν θεωρίαν συνεξεκέντησε, καὶ εἰς τὴν πόλιν σὺν τοῖς ὅπλοις εἰσδραμὼν ἱκανὰ κατέσφαξε πλήθη.

27 Ἰούδας δὲ ὁ Μακκαβαῖος δέκατος πὺ γενηθεὶς, καὶ ἀναχωρήσας εἰς τὴν ἔρημον, θηρίων τρόπον ἐν τοῖς ὄρεσι διέζη σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ τὴν χορτώδη τροφὴν σιτούμενοι διέξελθον, πρὸς τὸ μὴ μετασχεῖν τοῦ μολυσμοῦ.

Κεφ. 5'. 6.

ΜΕΤ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς γέροντα Ἀθηναῖον, ἀναγκάζειν τοὺς Ἰουδαίους μεταβαίνειν ἐκ τῶν πατρῴων νόμων, καὶ τοῖς τοῦ Θεοῦ νόμοις μὴ πολιτεύεσθαι,

2 Μολῦναι δὲ καὶ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼν, καὶ προσονομάσαι Διὸς Ὀλυμπίου, καὶ τὸν ἐν Γαριζὶν, καθὼς ἐτύγχανον οἱ τὸν τόπον οἰκοῦντες, Διὸς Ξενίου.

3 Χαλεπὴ δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις ἦν καὶ δυσχερὴς ἡ ἐπίσασις τ κακίας.

4 Τὸ μὲν γὰρ ἱερὸν ἀσωτίας καὶ κώμων ἐπεπλήρωτο ὑπὸ τῶν ἐθνῶν ραθυμούντων μεθ' ἑταιρῶν, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς περιβόλοις γυναιξὶ πλησιαζόντων, ἔτι δὲ τὰ μὴ καθήκοντα ἔνδον φερόντων.

5 Τὸ δὲ θυσιαστήριον τοῖς ἀποδιεσαλμένοις ἀπὸ τ νόμων ἀθεμίτοις ἐπεπλήρωτο.

6 Ἦν δ' ἔτε σαββατίζειν, ἔτε πατρῴως ἑορτὰς διαφυλάττειν, ἔτε ἁπλῶς Ἰουδαῖον ὁμολογεῖν εἶναι.

7 Ἤγοντο δὲ μετὰ πικρᾶς ἀνάγκης εἰς τ κατὰ μῆνα τῆ βασιλέως γενέθλιον ἡμέραν ἐπὶ σπλαγχνισμόν· γενομένης δὲ Διονυσίων ἑορτῆς, ἠναγκάζοντο οἱ Ἰουδαῖοι κισσὸς ἔχοντες πομπεύειν τῷ Διονύσῳ.

8 Ψήφισμα δὲ ἐξέπεσεν εἰς τὰς ἀσυγγείτονας πόλεις Ἑλληνίδας, Πτολεμαίων ὑποτιθεμένων τ αὐτὴν ἀγωγὴν κατὰ τ Ἰουδαίων, ἄγειν καὶ σπλαγχνίζειν·

9 Τὰς δὲ μὴ προαιρεμένας μεταβαίνειν ἐπὶ τὰ Ἑλληνικὰ, κατασφάζειν· παρῆν ἂν ὁρᾶν τ ἐνεστῶσαν ταλαιπωρίαν.

10 Δύο γὰρ γυναῖκες ἀνηνέχθησαν περιτετμηκυῖαι τὰ τέκνα αὐτῶν· τούτων δὲ ἐκ τῶν μαστῶν κρεμάσαντες τὰ βρέφη, καὶ δημοσίᾳ περιαγαγόντες αὐτὰς τ πόλιν, κατὰ τ τείχους ἐκρήμνισαν.

11 Ἕτεροι δὲ πλησίον συνδραμόντες εἰς τὰ σπήλαια, λεληθότως ἄγειν τὴν ἑβδομάδα, μηνυθέντες τῷ Φιλίππῳ συνεφλογίσθησαν, διὰ τὸ εὐλαβῶς ἔχειν βοηθῆσαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν δόξαν τ σεμνοτάτης ἡμέρας.

12 Παρακαλῶ οὖν τοὺς ἐντυγχάνοντας τῇδε τῇ βίβλῳ, μὴ συσέλλεσθαι διὰ τὰς συμφορὰς, λογίζεσθαι δὲ τὰς τιμωρίας μὴ πρὸς ὄλεθρον, ἀλλὰ πρὸς παιδείαν τ γένους ἡμῶν εἶναι.

13 Καὶ τὸ μὴ πολὺν χρόνον ἐᾶσθαι τοὺς δυσσεβοῦντας, ἀλλ' εὐθέως περιπίπτειν ἐπιτιμίοις, μεγάλης εὐεργεσίας σημεῖόν ἐστιν.

14 Οὐ γὰρ, καθάπερ καὶ ἐπὶ τ ἄλλων ἐθνῶν ἀναμένει μακροθυμῶν ὁ Δεσπότης, μέχρι τ καταντήσαντας αὐτοὺς πρὸς ἐκπλήρωσιν ἁμαρτιῶν, κολάσαι, ἕτω καὶ ἐφ' ἡμῶν ἔκρινεν εἶναι,

15 Ἵνα μὴ πρὸς τέλος ἀφικομένων ἡμῶν τῶν ἁμαρτιῶν, ὕστερον ἡμᾶς ἐκδικᾷ.

16 Διόπερ ἀπὸ μὲν τοῦ

ἔλεον αὐτῦ ἀφ' ἡμῶν ἀφίσησι· παιδεύων δὲ μετὰ συμφορᾶς, ἐκ ἐγκαταλείπει τὸν ἑαυτοῦ λαόν.

17 Πλὴν ἕως ὑπομνήσεως ταῦτ' ἡμῖν εἰρήσθω· δι' ὀλίγων δ' ἐλευσέον ἐπὶ τὴν διήγησιν.

18 Ἐλεάζαρός τις τ πρωτεύοντων γραμματέων, ἀνὴρ ἤδη προβεβηκὼς τ ἡλικίαν, κ τὴν πρόσοψιν τ προσώπε κάλλιστος τυγχάνων, ἀναχανὼν ἠναγκάζετο φαγεῖν ὕειον κρέας.

19 Ὁ δὲ τ μετ' εὐκλείας θάνατον μᾶλλον ἢ τὸν μετὰ μύσες βίον ἀναδεξάμενος, αὐθαιρέτως ἐπὶ τὸ τύμπανον προσῆγε, προπύλας δὲ,

20 Καθ' ὃν ἔδει τρόπον προσέρχεσθαι τὰς ὑπομένοντας ἀμύνεσθαι, ὧν οὐ θέμις γεύσασθαι διὰ τὴν πρὸς τὸ ζῆν φιλοσοργίαν.

21 Οἱ δὲ πρὸς τῷ παρανόμῳ σπλαγχνισμῷ τελαγμένοι, διὰ τ ἐκ τ παλαιῶν χρόνων πρὸς τ ἄνδρα γνῶσιν, ἀπολαβόντες αὐτὸν κατιδίαν παρεκάλουν, ἐνέγκαντα κρέα οἷς καθῆκον αὐτῷ χρήσασθαι δ' αὐτοῦ παρασκευασθέντα, ὑποκριθῆναι δὲ ὡς ἐσθίοντα τὰ ὑπὸ ε βασιλέως προστεταγμένα τ ἀπὸ τ θυσίας κρεῶν,

22 Ἵνα τᾶτο πράξας ἀπολυθῇ ε θανάτε, καὶ διὰ τὴν ἀρχαίαν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν τύχῃ φιλανθρωπίας.

23 Ὁ δὲ λογισμὸν ἀξεῖον ἀναλαβὼν κ ἄξιον τ ἡλικίας, κ τ ε γήρως ὑπεροχῆς, καὶ τ ἐπικτήτε κ ἐπιφανᾶς πολιᾶς, κ τ ἐκ παιδὸς καλλίστης ἀνατροφῆς, μᾶλλον δὲ τ ἁγίας κ θεοκτίτε νομοθεσίας, ἀκολάθως ἀπεφήνατο, ταχέως λέγων προπέμπειν εἰς τ ᾅδην.

24 Οὐ γὰρ τ ἡμετέρας ἡλικίας ἄξιόν ἐσιν ὑποκριθῆναι, ἵνα πολλοὶ τ νέων ὑπολαβόντες Ἐλεάζαρον τὸν ἐννενηκονταετῆ μεταβεβηκέναι εἰς ἀλλοφυλισμόν,

25 Καὶ αὐτοὶ διὰ τ ἐμὴν ὑπόκρισιν, κ διὰ τὸ μικρὸν κ ἀκαριαῖον ζῆν πλανηθῶσι δι' ἐμὲ, κ μῦσ κ κηλίδα τᾷ γήρως κατακτήσομαι.

26 Εἰ γὰρ κ ἐπὶ ε παρόντ ἐξελεῖμαι τ ἐξ ἀνθρώπων τιμωρίαν, ἀλλὰ τὰς ε παντοκράτορ χεῖρας ἔτε ζῶν ἔτε ἀποθανὼν ἐκφεύξομαι.

27 Διόπερ ἀνδρείως μὲν νῦν διαλλάξας τ βίον, ε μὲν γήρως ἄξι φανήσομαι,

28 Τοῖς δὲ νέοις ὑπόδειγμα γενναῖον καταλελοιπὼς, εἰς τὸ προθύμως κ γενναίως ὑπὲρ τ σεμνῶν καὶ ἁγίων νόμων ἀπευθανατίζειν· τοσαῦτα δὲ εἰ-

ςοιχείωσιν ȣ̓κ ἐγὼ διερύθμισα.

23 Τοιγαρȣ̃ν ὁ τȣ̃ κόσμου κτίςης ὁ πλάσας ἀνθρώπȣ γένεσιν, κ̀ πάντων ἐξευρὼν γένεσιν, κ̀ τὸ πνεῦμα κ̀ τ̀ ζωὴν ὑμῖν πάλιν ἀποδώσει μετ' ἐλέȣς. ὡς νῦν ὑπερορᾶτε ἑαυτȣ̀ς διὰ τȣ̀ς αὐτȣ̃ νόμȣς.

24 Ὁ δὲ Ἀντίοχος οἰόμενος καταφρονεῖσθαι, κ̀ τ̀ ὀνειδίζȣσαν ὑφορώμενος φωνὴν, ἔτι τȣ̃ νεωτέρȣ περιόντος, οὐ μόνον διὰ λόγων ἐποιεῖτο τ̀ παράκλησιν, ἀλλὰ κ̀ δι' ὅρκων ἐπίςȣ, ἅμα πλȣτιεῖν κ̀ μακαριςὸν ποιήσειν μεταθέμενον ἀπὸ τ̃ πατρίων νόμων, καὶ φίλον ἕξειν, κ̀ χρείας ἐμπιςεύσειν.

25 Τȣ̃ δὲ νεανίȣ μηδαμῶς προσέχοντος, προσκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς τ̀ μητέρα, παρῄνει τȣ̃ μειρακίȣ γενέσθαι σύμβȣλον ἐπὶ σωτηρίᾳ.

26 Πολλὰ δὲ αὐτȣ̃ παραινέσαντος, ἐπεδέξατο πείσειν τ̀ υἱόν.

27 Προσκύψασα δὲ αὐτῷ, χλευάσασα τ̀ ὠμὸν τύραννον, ȣ̓τως ἔφησε τῇ πατρῴᾳ φωνῇ, Υἱὲ, ἐλέησόν με τὴν ἐν γαςρὶ περιενέγκασάν σε μῆνας ἐννέα, κ̀ θηλάσασάν σε ἔτη τρία, κ̀ ἐκθρέψασάν σε καὶ ἀγαγȣ̃σαν εἰς τ̀ ἡλικίαν ταύτην, κ̀ τροφοφορήσασαν.

28 Ἀξιῶ σε, τέκνον, ἀναβλέψαντα εἰς τ̀ ȣ̓ρανὸν κ̀ τ̀ γῆν, κ̀ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα ἰδόντα, γνῶναι ὅτι ἐξ ȣ̓κ ὄντων ἐποίησεν αὐτὰ ὁ Θεὸς, καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ȣ̓τως γεγένηται,

29 Μὴ φοβηθῇς τὸν δήμιον τȣ̃τον, ἀλλὰ τ̃ ἀδελφῶν ἄξιος γενόμενος, ἐπίδεξαι τ̀ θάνατον, ἵνα ἐν τῷ ἐλέει σὺν τοῖς ἀδελφοῖς σȣ κομίσωμαί σε.

30 Ἔτι δὲ ταύτης καταλεγούσης ὁ νεανίας εἶπε, Τίνα μένετε; ȣ̓χ ὑπακȣ́ω τȣ̃ προςάγματος τȣ̃ βασιλέως· τȣ̃ δὲ προςάγματος ἀκȣ́ω τȣ̃ νόμȣ τȣ̃ δοθέντος τοῖς πατράσιν ἡμῶν διὰ Μωυσέως.

31 Σὺ δὲ πάσης κακίας εὑρετὴς γενόμενος εἰς τȣ̀ς Ἑβραίους, οὐ μὴ διαφύγῃς τὰς χεῖρας τȣ̃ Θεȣ̃.

32 Ἡμεῖς γὰρ διὰ τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας πάσχομεν.

33 Εἰ δὲ χάριν ἐπιπλήξεως κ̀ παιδείας ὁ ζῶν Κύριος ἡμῶν βραχέως ἐπώργιςαι, καὶ πάλιν καταλλαγήσεται τοῖς ἑαυτȣ̃ δȣ́λοις.

34 Σὺ δὲ ὦ ἀνόσιε, κ̀ πάντων ἀνθρώπων μιαρώτατε, μὴ μάτην μετεωρίζȣ φρυαττόμενος ἀδήλοις ἐλπίσιν, ἐπὶ τȣ̀ς δȣ́λȣς αὐτȣ̃ ἐπαιρόμενος χεῖρα.

35 Οὔπω γὰρ τ̀ τȣ̃ παντο-

κράτος & ἐπόπλε Θεῦ κρίσιν ἐκπέφευγας.

36 Οἱ μὲν γὰρ νῦν ἡμέτεροι ἀδελφοὶ βραχὺν ὑπενέγκαντες πόνον, ἀενναόν ζωῆς ὑπὸ διαθήκην Θεοῦ πεπλώκασι· σὺ δὲ τῇ τοῦ Θεοῦ κρίσει δίκαια τὰ πρόσιμα τῆς ὑπερηφανίας ἀποίσῃ.

37 Ἐγὼ δὲ καθάπερ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ σῶμα, καὶ ψυχὴν προδίδωμι περὶ τῶν πατρίων νόμων, ἐπικαλούμενος τὸν Θεὸν ἵλεων ταχὺ τῷ ἔθνει γενέσθαι, καὶ σὲ μετὰ ἐτασμῶν καὶ μαστίγων ἐξομολογήσασθαι, διότι μόνος αὐτὸς Θεός ἐστιν,

38 Ἐν ἐμοὶ δὲ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς μου στῆναι τὴν τοῦ παντοκράτορος ὀργὴν τὴν ἐπὶ τὸ σύμπαν ἡμῶν γένος δικαίως ἐπηγμένην.

39 Ἐκθυμος δὲ γενόμενος ὁ βασιλεὺς, τότε παρὰ τὰς ἄλλας χειρίσας ἀπήντησε, πικρῶς φέρων ἐπὶ τῷ μυκτηρισμῷ.

40 Καὶ ἔστος ἓν καθαρὸς τὸν βίον μετήλλαξε, παντελῶς ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πεποιθώς.

41 Ἐσχάτη δὲ τῶν υἱῶν ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε.

42 Τὰ μὲν οὖν περὶ σπλαγχνισμοὺς, καὶ τὰς ὑπερβαλλούσας αἰκίας ἐπὶ τοσοῦτον δεδηλώσθω.

Κεφ. η'. 8.

ΙΟΥΔΑΣ δὲ ὁ Μακκαβαῖος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, παρεισπορευόμενοι λεληθότως εἰς τὰς κώμας προσεκαλοῦντο τοὺς συγγενεῖς, καὶ τοὺς μεμενηκότας ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ προσλαβόμενοι, συνήγαγον εἰς ἑξακισχιλίους.

2 Καὶ ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον ἐπιδεῖν ἐπὶ τὸν ὑπὸ πάντων καταπατούμενον λαὸν, οἰκτεῖραι δὲ καὶ τὸν ναὸν, τὸν ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων βεβηλωθέντα,

3 Ἐλεῆσαι δὲ καὶ τὴν καταφθειρομένην πόλιν καὶ μέλλουσαν ἰσόπεδον γίνεσθαι, καὶ τοῦ καταβοῶντων πρὸς αὐτὸν αἱμάτων εἰσακοῦσαι,

4 Μνησθῆναι δὲ καὶ τῆς τῶν ἀναμαρτήτων νηπίων παρανόμου ἀπωλείας, καὶ περὶ τῶν γενομένων εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ βλασφημιῶν, καὶ μισοπονηρῆσαι.

5 Γενόμενος δὲ ἐν συρήματι ὁ Μακκαβαῖος, ἀνυπόστατος ἤδη τοῖς ἔθνεσιν ἐγίνετο, τοῦ ὀργῆς εἰς ἔλεον τραπείσης.

6 Πόλεις δὲ καὶ κώμας ἀπροσδοκήτως ἐρχόμενος ἐνεπίμπρα, καὶ τὰς ἐπικαίρους τόπους ἀπολαμβάνων, οὐκ ὀλίγους τῶν πολεμίων ἐνίκα τροπούμενος.

7 Μάλιστα τὰς νύκτας πρὸς τὰς τοιαύτας ἐπιβολὰς συνεργὸς ἐλάμβανε· καὶ λαλιά τις

τῆς εὐανδρίας αὐτῆ διεχεῖτο πανταχῆ.

8 Συνορῶν δὲ ὁ Φίλιππος κατὰ μικρὸν εἰς προκοπὴν ἐρχόμενον τ ἄνδρα, πυκνότερον δὲ ἐν ταῖς εὐημερίαις προβαίνοντα, πρὸς Πτολεμαῖον τὸν κοίλης Συρίας κ Φοινίκης στρατηγὸν ἔγραψεν ἐπιβοηθεῖν τοῖς τ βασιλέως πράγμασιν.

9 Ὁ δὲ ταχέως προχειρισάμενος, Νικάνορα τ τ Πατρόκλα, τ πρώτων φίλων, ἀπέστειλεν, ὑποτάξας παμφύλων ἔθνη ἐκ ἐλάττης τ δισμυρίων, τὸ σύμπαν τ Ἰουδαίων ἐξᾶραι γένος· συνέστησε δὲ αὐτῷ καὶ Γοργίαν ἄνδρα στρατηγὸν, καὶ ἐν πολεμικαῖς χρείαις πείραν ἔχοντα.

10 Διεχήσατο δὲ ὁ Νικάνωρ τ φόρον τῷ βασιλεῖ τοῖς Ῥωμαίοις ὄντα ταλάντων δισχιλίων ἐκ τ τ Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας ἐκπληρώσειν.

11 Εὐθέως δὲ εἰς τὰς παραθαλασσίους πόλεις ἀπέστειλε προσκαλούμενος ἐπ' ἀγορασμὸν Ἰουδαϊκῶν σωμάτων, ὑπισχνούμενον ἐννενήκοντα σώματα ταλάντα παραχωρήσειν· οὐ προσδεχόμενος τ παρὰ τ παντοκράτορος μέλλουσαν παρακολουθήσειν ἐπ' αὐτῷ δίκην.

12 Τῷ δὲ Ἰούδα προσέπεσε περὶ τ τ Νικάνορος ἐφόδια κ μεταδόντος αὐτῆ τοῖς σὺν αὐτῷ τ παρεσίαν τῆ στρατοπέδα,

13 Οἱ δειλανδρήσαντες κ ἀπιστήσαντες τὴν τ Θεῆ δίκην, διεδίδρασκον, καὶ ἐξετόπιζον ἑαυτούς.

14 Οἱ δὲ τὰ περιλελειμμένα πάντα ἐπώλων, ὁμοῦ δὲ τ Κύριον ἱκέσιν ῥύσασθαι τὲς ὑπὸ τῆ δυσσεβῆς Νικάνορος πρὶν συντυχεῖν πεπραμένες.

15 Καὶ εἰ μὴ δι' αὐτὲς, ἀλλὰ διὰ τὰς πρὸς τὲς πατέρας αὐτῶν διαθήκας, κ ἕνεκεν τ ἐπ' αὐτὲς ἐπικλήσεως τ σεμνῆ κ μεγαλοπρεπῆς ὀνόματος αὐτῆ.

16 Συναγαγὼν δὲ ὁ Μακκαβαῖος τὲς περὶ αὐτὸν ὄντας τ ἀριθμὸν ἑξακισχιλίες, παρεκάλει μὴ καταπλαγῆναι τὲς πολεμίες, μηδὲ εὐλαβεῖσθαι τ τ ἀδίκως παραγινομένων ἐπ' αὐτοὺς ἐθνῶν πολυπληθίαν, ἀγωνίσασθαι δὲ γενναίως,

17 Πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντας τ ἀνόμως εἰς τ ἅγιον τόπον συντετελεσμένην ὑπ' αὐτῶν ὕβριν, κ τὸν τ ἐμπαιγμένης πόλεως αἰκισμὸν, ἔτι δὲ τὴν τ προγονικῆς πολιτείας κατάλυσιν.

18 Οἱ μὲν γὰρ ὅπλοις πεποίθασιν ἅμα κ τόλμαις, ἔφησεν, ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τῷ παντο-

κράτορι Θεῷ δυναμένῳ καὶ τὰς ἐρχομένας ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ὅλον κόσμον ἐν ἑνὶ νεύματι καταβαλεῖν, πεποίθαμεν.

19 Προσαναλεξάμενος δὲ αὐτοῖς καὶ τὰς ἐπὶ τῶν προγόνων γενομένας ἀντιλήψεις, καὶ τὴν ἐπὶ Σενναχηρεὶμ τοῦ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδων ὡς ἀπώλοντο,

20 Καὶ τὴν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ πρὸς αὐτὸς Γαλάτας παράταξιν γενομένην, ὡς οἱ πάντες ἐπὶ τὴν χρείαν ἦλθον ὀκτακισχίλιοι σὺν Μακεδόσι τετρακισχιλίοις· τῶν Μακεδόνων ἀπορουμένων, οἱ ὀκτακισχίλιοι τὰς δώδεκα μυριάδας ἀπώλεσαν διὰ τὴν γενομένην αὐτοῖς ἀπ' οὐρανοῦ βοήθειαν, καὶ ὠφέλειαν πολλὴν ἔλαβον.

21 Ἐφ' οἷς εὐθαρσεῖς αὐτὸς παρασήσας, καὶ ἑτοίμως ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τῆς πατρίδος ἀποθνήσκειν, τετραμερές τι τὸ στράτευμα ἐποίησε·

22 Τάξας καὶ τὸς ἀδελφὸς αὐτοῦ προηγουμένους ἑκατέρας τάξεως, Σίμωνα καὶ Ἰώσηφον καὶ Ἰωνάθαν, ὑποτάξας ἑκάστῳ χιλίους πρὸς τοῖς πεντακοσίοις,

23 Ἔτι δὲ καὶ Ἐλεάζαρον, παραγνοὺς τὴν ἱερὰν βίβλον, καὶ δὸς σύνθημα Θεοῦ βοηθείας, τὴν πρώτης στρατηγίας αὐτὸς προηγούμενος, συνέβαλε τῷ Νικάνορι.

24 Γενομένης δὲ αὐτοῖς τοῦ παντοκράτορος συμμάχου, καὶ ἑσφαξαν τοὺς πολεμίους ὑπὲρ τὰς ἐννακισχιλίας, τραυματίας δὲ καὶ τοῖς μέλεσιν ἀναπήρους τὸ πλεῖον μέρος τῆς Νικάνορος στρατιᾶς ἐποίησαν, πάντας δὲ φυγεῖν ἠνάγκασαν.

25 Τὰ δὲ χρήματα τῶν παραγενομένων ἐπὶ τὸν ἀγορασμὸν αὐτῶν ἔλαβον· συνδιώξαντες δὲ αὐτὰς ἐφ' ἱκανὸν, ἀνέλυσαν ὑπὸ τῆς ὥρας συγκλειόμενοι.

26 Ἦν γὰρ ἡ πρὸ τοῦ σαββάτου, διὸ ἣν αἰτίαν οὐκ ἐμακροθύμησαν καταπρέχοντες αὐτάς.

27 Ὁπλολογήσαντες δὲ αὐτὰς, καὶ τὰ σκῦλα ἐκδύσαντες τοὺς πολεμίους, περὶ τὸ σάββατον ἐγίνοντο, περισσῶς εὐλογοῦντες, καὶ ἐξομολογούμενοι τῷ Κυρίῳ τῷ διασώσαντι αὐτὰς εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀρχὴν ἐλέους τάξαντος αὐτοῖς.

28 Μετὰ δὲ τὸ σάββατον τοῖς ἠκισμένοις, καὶ ταῖς χήραις, καὶ ὀρφανοῖς, μερίσαντες ἀπὸ τῶν σκύλων, τὰ λοιπὰ αὐτοὶ καὶ τὰ παιδία ἐμερίσαντο.

29 Ταῦτα δὲ διαπραξάμενοι, καὶ κοινὴν ἱκετείαν ποιησάμενοι, τὸν ἐλεήμονα Κύριον ἠξίουν εἰς

τέλος, καταλλαγῆναι τοῖς αὐτῦ δέλοις.

30 Καὶ τ̃ περὶ Τιμόθεον καὶ Βακχίδην συνεριζόντων, ὑπὲρ τὲς δισμυρίας αὐτῶν ἀνεῖλον, καὶ ὀχυρωμάτων ὑψηλῶν εὖ μάλα ἐγκρατεῖς ἐγένοντο καὶ λάφυρα πλεῖσα ἐμερίσαντο, ἰσομοίρας ἑαυτὲς καὶ τοῖς ἠκισμένοις, καὶ ὀρφανοῖς, καὶ χήραις, ἔτι δὲ καὶ πρεσβυτέροις, ποιήσαντες.

31 Ὁπλολογήσαντες δὲ αὐτὲς, ἐπιμελῶς πάντα συνέθηκαν εἰς τὲς ἐπικαίρας τόπες, τὰ δὲ λοιπὰ τ̃ σκύλων ἤνεγκαν εἰς Ἱεροσόλυμα.

32 Τὸν δὲ Φυλάρχην τ̃ περὶ Τιμόθεον ἀνεῖλον, ἀνοσιώτατον ἄνδρα καὶ πολλὰ τὲς Ἰουδαίες ἐπιλελυπηκότα.

33 Ἐπινίκια δὲ ἄγοντες ἐν τῇ πατρίδι, τὲς ἐμπρήσαντας τὲς ἱερὲς πυλῶνας, Καλλισθένην, καί τινας ἄλλες ὑφῆψαν εἰς ἓν οἰκίδιον πεφευγότας, οἵ τινες ἄξιον τ̃ δυσσεβείας ἐκομίσαντο μισθόν.

34 Ὁ δὲ τρισαλιτήριος Νικάνωρ, ὁ τὲς χιλίες ἐμπόρες ἐπὶ τ̃ πράσιν τ̃ Ἰουδαίων ἀγαγὼν,

35 Ταπεινωθεὶς ὑπὸ τ̃ κατ' αὐτὸν νομιζομένων ἐλαχίσων εἶναι, τῇ τ̃ Κυρίε βοηθείᾳ, τ̃ δοξικὴν ἀποθέμενος ἐσθῆτα, διὰ τ̃ μεσογείε, δραπέτε τρόπον ἔρημον ἑαυτὸν ποιήσας, ἦκεν εἰς Ἀντιόχειαν, ὑπεράγαν δυσημερήσας ἐπὶ τῇ τ̃ σρατῦ διαφθορᾷ.

36 Καὶ ὁ τοῖς Ῥωμαίοις ἀναδεξάμενος φόρον ἀπὸ τ̃ τ̃ ἐν Ἱεροσολύμοις αἰχμαλωσίας κατορθώσασθαι, κατήγγελλεν ὑπέρμαχον ἔχειν τ̃ Θεὸν τὲς Ἰουδαίες, καὶ διὰ τ̃ τρόπον τῦτον ἀτρώτους εἶναι τὲς Ἰουδαίες, διὰ τὸ ἀκολυθεῖν τοῖς ὑπ' αὐτῦ προτεταγμένοις νόμοις.

Κεφ. Θ'. 9ο

ΠΕΡΙ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἐτύγχανεν Ἀντίοχος ἀνακελυκὼς ἀκόσμως ἐκ τ̃ κατὰ τ̃ Περσίδα τόπων.

2 Εἰσεληλύθει γὰρ εἰς τὴν λεγομένην Περσέπολιν, καὶ ἐπεχείρησεν ἱεροσυλεῖν, καὶ τ̃ πόλιν συνέχειν· διὸ δὴ τῶν πληθῶν ὁρμησάντων, ἐπὶ τ̃ τ̃ ὅπλων βοήθειαν ἐτράπησαν· καὶ συνέβη τροπωθέντα τὸν Ἀντίοχον ὑπὸ τ̃ ἐγχωρίων, ἀσχήμονα τ̃ ἀναζυγὴν ποιήσασθαι.

3 Ὄντι δὲ αὐτῷ κατ' Ἐκβάτανα, προσέπεσε τὰ κατὰ Νικάνορα, καὶ τὲς περὶ Τιμόθεον, γεγονότα.

4 Ἐπαρθεὶς δὲ τῷ θυμῷ ᾤετο καὶ τ̃ τῶν πεφυγαδευκότων αὐτὸν κακίαν εἰς τὲς Ἰουδαίες

ἐναπερείσασθαι· διὸ συνέταξε τὸν ἁρματηλάτην ἀδιαλείπτως ἐλαύνοντα κατανύειν τὴν πορείαν, τ ἐξ οὐρανῦ δὴ κρίσεως συνέσης αὐτῷ· οὕτω γὰρ ὑπερηφάνως εἶπε, Πολυάνδριον Ἰουδαίων Ἱεροσόλυμα ποιήσω παραγενόμενος ἐκεῖ.

5 Ὁ δὲ πανεπόπτης Κύριος ὁ Θεὸς τ Ἰσραὴλ ἐπάταξεν αὐτὸν ἀνιάτῳ καὶ ἀοράτῳ πληγῇ· ἅρτι δὲ αὐτῦ καταλήξαντος τὸν λόγον, ἔλαβεν αὐτὸν ἀνήκεστος τ σπλάγχνων ἀλγηδὼν, καὶ πικραὶ τ ἔνδον βάσανοι,

6 Πάνυ δικαίως, τ πολλαῖς καὶ ξενιζέσαις συμφοραῖς ἑτέρων σπλάγχνα βασανίσαντα.

7 Ὁ δ' ὅλως τ ἀγερωχίας ἔληγεν· ἔτι δὲ καὶ τ ὑπερηφανίας ἐπεπλήρωτο, πῦρ πνέων τοῖς θυμοῖς ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους, καὶ κελεύων ἐποξύνειν τ πορείαν· συνέβη δὲ καὶ πεσεῖν αὐτὸν ἀπὸ τ ἅρματος φερομένου ῥοίζῳ, καὶ δυσχερεῖ πλώματι περιπεσόντα, πάντα τὰ μέλη τῦ σώματος ἀποστρεβλῶσθαι.

8 Ὁ δ' ἅρτι δοκῶν τοῖς τ θαλάσσης κύμασιν ἐπιτάσσειν, διὰ τὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἀλαζονείαν, καὶ πλάσιγγι τὰ τ ὀρέων οἰόμενος ὕψη σήσειν, κατὰ γῆν γενόμενος, ἐν φορείῳ παρεκομίζετο, φανερὰν τ Θεῦ πᾶσι τὴν δύναμιν ἐνδεικνύμενος.

9 Ὥστε καὶ ἐκ τ σώματος τῦ δυσσεβῦς σκώληκας ἀναζεῖν, καὶ ζῶντος ἐν ὀδύναις καὶ ἀλγηδόσι τὰς σάρκας αὐτῦ διαπίπτειν, ὑπὸ δὲ τ ὀσμῆς αὐτῦ πᾶν τὸ στρατόπεδον βαρύνεσθαι τῇ σαπρίᾳ.

10 Καὶ τ μικρῷ πρότερον τ οὐρανίων ἄστρων ἅπτεσθαι δοκοῦντα, παρακομίζειν ἀδεὲς ἐδύνατο, διὰ τὸ τ ὀσμῆς ἀφόρητον βάρος.

11 Ἐνταῦθα ἔν ἤρξατο τὸ πολὺ τ ὑπερηφανίας λήγειν ὑποτεθραυσμένος, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἔρχεσθαι θεία μάστιγι καθ' ἡμέραν ἐπιτεινόμενος ταῖς ἀλγηδόσι.

12 Καὶ μηδὲ τ ὀσμῆς αὐτῦ δυνάμενος ἀνέχεσθαι, ταῦτ' ἔφη, Δίκαιον ὑποτάσσεσθαι τῷ Θεῷ, καὶ μὴ θνητὸν ὄντα ἰσόθεα φρονεῖν ὑπερηφάνως.

13 Ηὔχετο δὲ ὁ μιαρὸς πρὸς τ ἐκέτι αὐτὸν ἐλεήσοντα δεσπότην, ἅτε λέγων,

14 Τὴν μὲν ἁγίαν πόλιν ἣν σπεύδων παρεγίνετο ἰσόπεδον ποιῆσαι, καὶ πολυάνδριον οἰκοδομῆσαι, ἐλευθέραν ἀναδεῖξαι·

15 Τοὺς δὲ Ἰουδαίους οὓς διεγνώκει μηδὲ ταφῆς ἀξιῶσαι, οἰωνοβρώτους δὲ σὺν τοῖς νηπίοις

ἐκρίψειν θηρίοις, πάντας αὐτοὺς ἴσους Ἀθηναίοις ποιήσειν·

16 Ὃν δὲ πρότερον ἐσκύλευσεν ἅγιον νεὼν, καλλίστοις ἀναθήμασι κοσμήσειν, καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη πολυπλάσια πάλιν ἀποδώσειν, τὰς δὲ ἐπιβαλλόσας πρὸς τὰς θυσίας συντάξεις ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων χορηγήσειν·

17 Πρὸς δὲ τούτοις, καὶ Ἰουδαῖον ἔσεσθαι, καὶ πάντα τόπον οἰκητὸν ἐπελεύσεσθαι καταγγέλλοντα τὸ θεῖον κράτος.

18 Οὐδαμῶς δὲ ληγόντων τῶν πόνων, ἐπεληλύθει γὰρ ἐπ' αὐτὸν δικαία ἡ τοῦ Θεοῦ κρίσις, τὰ κατ' αὐτὸν ἀπελπίσας, ἔγραψε πρὸς τὰς Ἰουδαίας τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολὴν, ἱκετηρίας τάξιν ἔχουσαν, περιέχουσαν δὲ ὧδε·

19 Τοῖς χρηστοῖς Ἰουδαίοις τοῖς πολίταις πολλὰ χαίρειν, καὶ ὑγιαίνειν, καὶ εὖ πράττειν, βασιλεὺς, καὶ στρατηγὸς Ἀντίοχος.

20 Εἰ ἔρρωσθε, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰ ἴδια κατὰ γνώμην ἐστὶν ὑμῖν, εὔχομαι μὲν τῷ Θεῷ τὴν μεγίστην χάριν, εἰς οὐρανὸν τὴν ἐλπίδα ἔχων.

21 Καγὼ δὲ ἀσθενῶς διεκείμην, ὑμῶν τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὔνοιαν ἂν ἐμνημόνευον φιλοστόργως· ἐπαναγὼν ἐκ τῆς περὶ τὴν Περσίδα τόπων, καὶ περιπεσὼν ἀσθενείᾳ δυσχέρειαν ἐχούσῃ, ἀναγκαῖον ἡγησάμην φροντίσαι τῆς κοινῆς πάντων ἀσφαλείας,

22 Οὐκ ἀπογινώσκων τὰ καθ' ἑμαυτὸν, ἀλλὰ ἔχων πολλὴν ἐλπίδα ἐκφεύξεσθαι τὴν ἀσθένειαν,

23 Θεωρῶν δὲ ὅτι καὶ ὁ πατὴρ κατ' ἐκείνους καιροὺς εἰς τὰς ἄνω τόπους ἐστρατοπέδευσεν, ἀνέδειξε τὸν διαδεξόμενον,

24 Ὅπως ἐάν τι παράδοξον ἀποβαίνῃ, ἢ καὶ προσαγγελθῇ τι δυσχερὲς, εἰδότες οἱ κατὰ τὴν χώραν ᾧ καταλέλειπται τὰ πράγματα, μὴ ἐπιταράσσωνται·

25 Πρὸς δὲ τούτοις κατανοῶν τοὺς παρακειμένους δυνάστας, καὶ γειτνιῶντας τῇ βασιλείᾳ τοῖς καιροῖς ἐπέχοντας, προσδεχομένους τὸ ἀποβησόμενον, ἀνέδειξα τὸν υἱόν μου Ἀντίοχον βασιλέα, ὃν πολλάκις ἀνατρέχων εἰς τὰς ἐπάνω σατραπείας τοῖς πλείοσιν ὑμῶν παρακατετιθέμην καὶ συνίσων· γέγραφα δὲ πρὸς αὐτὸν τὰ ὑπογεγραμμένα·

26 Παρακαλῶ ἔν ὑμᾶς καὶ ἀξιῶ, μεμνημένους τῶν εὐεργεσιῶν κοινῇ καὶ κατιδίαν, ἕκαστον συν-

τηρεῖν τὴν ἅσαν εὔνοιαν εἰς ἐμὲ καὶ τὸν υἱόν μου.

27 Πέπεισμαι γὰρ αὐτὸν ἐπιεικῶς καὶ φιλανθρώπως παρακολουθοῦντα τῇ ἐμῇ προαιρέσει, συμπεριενεχθήσεσθαι ὑμῖν.

28 Ὁ μὲν ἐν ἀνδροφόνῳ καὶ βλασφήμῳ τὰ χείρισα παθὼν, ὡς ἑτέρους διέθηκεν, ἐπὶ ξένης ἐν τοῖς ὄρεσιν οἰκτίσῳ μόρῳ κατέρρεψε τὸν βίον.

29 Παρεκομίζετο δὲ τὸ σῶμα Φίλιππος ὁ σύντροφος αὐτοῦ· ὃς καὶ διευλαβηθεὶς τὸν υἱὸν Ἀντίοχον, πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλομήτορα εἰς Αἴγυπτον διεκομίσθη.

Κεφ. ι'. 10.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΟΣ δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ἐν Κυρίῳ προάγοντος αὐτοὺς, τὸ μὲν ἱερὸν ἐκομίσαντο καὶ τὴν πόλιν,

2 Τοὺς δὲ κατὰ τὴν ἀγορὰν βωμοὺς ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων δεδημιουργημένους, ἔτι δὲ τεμένη καθεῖλον.

3 Καὶ τῶν νεῶν καθαρίσαντες, ἕτερον θυσιαστήριον ἐποίησαν, καὶ πυρώσαντες λίθους, καὶ πῦρ ἐκ τούτων λαβόντες, ἀνήνεγκαν θυσίαν μετὰ διετῆ χρόνον, καὶ θυμίαμα καὶ λύχνους, καὶ τῶν ἄρτων τὴν πρόθεσιν ἐποιήσαντο.

4 Ταῦτα δὲ ποιήσαντες, ἠξίωσαν τὸν Κύριον πεσόντες ἐπὶ κοιλίαν, μηκέτι περιπεσεῖν τοιούτοις κακοῖς, ἀλλ' εἴ ποτε καὶ ἁμάρτωσιν, ὑπ' αὐτοῦ μετ' ἐπιεικείας παιδεύεσθαι, καὶ μὴ βλασφήμοις καὶ βαρβάροις ἔθνεσι παραδίδοσθαι.

5 Ἐν ᾗ δὲ ἡμέρᾳ ὁ νεὼς ὑπὸ ἀλλοφύλων ἐβεβηλώθη, συνέβη κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸν καθαρισμὸν γενέσθαι τοῦ ναοῦ, τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ὅς ἐστι Χασελεῦ.

6 Καὶ μετ' εὐφροσύνης ἦγον ἡμέρας ὀκτὼ σκηνωμάτων τρόπον, μνημονεύοντες ὡς πρὸ μικροῦ χρόνου τὴν τῶν σκηνῶν ἑορτὴν ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις θηρίων τρόπον ἦσαν νεμόμενοι.

7 Διὸ θύρσους καὶ κλάδους ὡραίους, ἔτι δὲ φοίνικας ἔχοντες, ὕμνους ἀνέφερον τῷ εὐοδώσαντι καθαρισθῆναι τὸν ἑαυτοῦ τόπον.

8 Ἐδογμάτισαν δὲ μετὰ κοινοῦ προσάγματος καὶ ψηφίσματος παντὶ τῷ τῶν Ἰουδαίων ἔθνει κατ' ἐνιαυτὸν ἄγειν τὰσδε τὰς ἡμέρας.

9 Καὶ τὰ μὲν τοῦ Ἀντιόχου τοῦ προσαγορευθέντος Ἐπιφανοῦς τελευτῆς ἔτως εἶχε.

10 Νυνὶ δὲ τὰ κατὰ τὸν Εὐπάτορα Ἀντίοχον, υἱὸν δὲ τοῦ ἀσεβοῦς γενόμενον, δηλώσομεν.

αὐτὰ συντέμνοντες τὰ τ῀ πολέμων κακά.

11 Αὐτὸς γὰρ παραλαβὼν βασιλείαν, ἀνέδειξεν ἐπὶ τῶν πραγμάτων Λυσίαν τινὰ, κοίλης δὲ Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγὸν πρώταρχον.

12 Πτολεμαῖος γὰρ ὁ καλούμενος Μάκρων τὸ δίκαιον συντηρεῖν προηγάμενος εἰς τὸς Ἰουδαίους διὰ τ῀ γεγονυῖαν εἰς αὐτὸς ἀδικίαν, καὶ ἐπειρᾶτο τὰ πρὸς αὐτὸς εἰρηνικῶς διεξάγειν.

13 Ὅθεν κατηγορούμενος ὑπὸ τ῀ φίλων πρὸς τ῀ Εὐπάτορα, καὶ προδότης παρέκασα ἀκύων, διὰ τὸ τὴν Κύπρον ἐμπιστευθέντα ὑπὸ Φιλομήτορος ἐκλιπεῖν, καὶ πρὸς Ἀντίοχον τ῀ Ἐπιφανῆ ἀναχωρῆσαι, μήτ' εὐγενῆ τὴν ἕξιν ἔχων, ὑπ' ἀθυμίας φαρμακεύσας ἑαυτὸν ἐξέλιπε τ῀ βίον.

14 Γοργίας δὲ γενόμενος στρατηγὸς τ῀ τόπων, ἐξενοτρόφει, καὶ παρέκασα πρὸς τὸς Ἰουδαίους ἐπολεμοτρόφει.

15 Ὁμῶ δὲ τάτῳ καὶ οἱ Ἰδουμαῖοι ἐγκρατεῖς ἐπικαίρων ὀχυρωμάτων ὄντες, ἐγύμναζον τὸς Ἰουδαίους, καὶ τὸς φυγαδευθέντας ἀπὸ Ἱεροσολύμων προσλαβόμενοι πολεμοτροφεῖν ἐπεχείρων.

16 Οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον ποιησάμενοι λιτανείαν, καὶ ἀξιώσαντες τ῀ Θεὸν σύμμαχον αὐτοῖς γενέσθαι, ἐπὶ τὰ τ῀ Ἰδουμαίων ὀχυρώματα ὥρμησαν,

17 Οἷς καὶ προσβαλόντες εὐρώστως, ἐγκρατεῖς ἐγένοντο τῶν τόπων, πάντας τε τὸς ἐπὶ τῷ τείχει μαχομένους ἠμύναντο· κατέσφαζον δὲ τὸς ἐμπίπλοντας, ἀνείλον δὲ οὐχ ἧττον τῶν δισμυρίων.

18 Συμφυγόντων δὲ οὐκ ἐλάττον τ῀ ἐννακισχιλίων εἰς δύο πύργους ὀχυρὸς εὖ μάλα, καὶ πάντα τὰ πρὸς πολιορκίαν ἔχοντας,

19 Ὁ Μακκαβαῖος εἰς ἐπείγοντας τόπους, ἀπολιπὼν Σίμωνα καὶ Ἰώσηφον, ἔτι δὲ καὶ Ζακχαῖον καὶ τὸς σὺν αὐτῷ ἱκανὸς πρὸς τ῀ τάτων πολιορκίαν, αὐτὸς ἐχωρίσθη.

20 Οἱ δὲ περὶ τὸν Σίμωνα φιλαργυρήσαντες ὑπό τινων τ῀ ἐν τοῖς πύργοις ἐπείσθησαν ἀργυρίῳ· ἑπλάκις δὲ μυριάδας δραχμὰς λαβόντες, εἴασάν τινας διαῤῥυῆναι.

21 Προσαγγελθέντος δὲ τῷ Μακκαβαίῳ περὶ ᾧ γεγονότος, συναγαγὼν τὸς ἡγεμόνας ᾧ λαῶ, κατηγόρησεν ὡς ἀργυρίῳ πεπράκασι τὸς ἀδελφὸς, τὸς πολεμίους κατ' αὐτῶν ἀπολύσαντες.

22 Τέτες μὲν ἂν προδότας γενομένες ἀπέκτεινε, καὶ παραχρῆμα τὲς δύο πύργες κατελάβετο.

23 Τοῖς δὲ ὅπλοις τὰ πάνλα ἐν ταῖς χερσὶν εὐοδούμενος, ἀπώλεσεν ἐν τοῖς δυσὶν ὀχυρώμασι πλείες τ δισμυρίων.

24 Τιμόθεος δὲ ὁ πρότερον ἡτ]ηθεὶς ὑπὸ τ Ἰουδαίων, συναγαγὼν ξένας δυνάμεις παμπληθεῖς, καὶ τὲς τ Ἀσίας γενομένες ἵππες συναθροίσας ὡς ὁλίγες, παρῆν ὡς δοριάλωτον ληψόμενος τ Ἰουδαίαν.

25 Οἱ δὲ περὶ τ Μακκαβαῖον, συνεγγίζοντος αὐτῷ, πρὸς ἱκετείαν ἐ Θεὸν ἐτράπησαν, γῆ τὰς κεφαλὰς καταπάσαντες, καὶ τὰς ὀσφύας σάκκοις ζώσαντες,

26 Ἐπὶ τ ἀπέναντι ἐ θυσιαστηρίε κρηπίδα προσπεσόντες, ἠξίεν ἵλεων αὐτοῖς γενόμενον ἐχθρεῦσαι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, καὶ ἀντικεῖσθαι τοῖς ἀντικειμένοις, καθὼς ὁ νόμος διασαφεῖ.

27 Γενόμενοι δὲ ἀπὸ τ δεήσεως, ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα, προῆγον ἀπὸ τ πόλεως ἐπὶ πλεῖον· συνεγγίσαντες δὲ τοῖς πολεμίοις, ἐφ' ἑαυτῶν ἦσαν.

28 Ἅρμι δὲ τ ἀνατολῆς διαδεχομένης, προσέβαλον ἑκάτεροι· οἱ μὲν ἔγγυον ἔχοντες εὐημερίας καὶ νίκης μετ' ἀρετῆς τ ἐπὶ τ Κύριον καταφυγὴν, οἱ δὲ καθηγεμόνα τ ἀγώνων τατόμενοι τ θυμόν.

29 Γενομένης δὲ καρτερᾶς μάχης, ἐφάνησαν τοῖς ὑπεναντίοις ἐξ ἀρανῦ ἐφ' ἵππων χρυσοχαλίνων ἄνδρες πέντε διαπρεπεῖς, καὶ ἀφηγέμενοι τ Ἰουδαίων οἱ δύο,

30 Καὶ τ Μακκαβαῖον μέσον λαβόντες, καὶ σκεπάζοντες ταῖς ἑαυτῶν πανοπλίαις ἄτρωτον διεφύλαττον· εἰς δὲ τοὺς ὑπεναντίες τοξεύματα καὶ κεραυνὲς ἐξερρίπτεν· διὸ συγχυθέντες ἀορασίᾳ, κατεκόπτοντο ταραχῆς πεπληρωμένοι.

31 Κατεσφάγησαν δὲ δισμύριοι πρὸς τοῖς πεντακοσίοις, ἱππεῖς δὲ ἑξακόσιοι.

32 Αὐτὸς δὲ ὁ Τιμόθεος συνέφυγεν εἰς Γάζαρα λεγόμενον ὀχύρωμα, εὖ μάλα φρούριον, στρατηγοῦντος ἐκεῖ Χαιρέου.

33 Οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον ἄσμενοι περιεκάθισαν τὸ φρούριον ἡμέρας τέσσαρας.

34 Οἱ δὲ ἔνδον τῇ ἐρυμνότητι ἐ τόπε πεποιθότες, ὑπερᾶγαν ἐβλασφήμων καὶ λόγες ἀθεμίτες προΐεντο.

35 Ὑποφαινούσης δὲ τ πέμπλης ἡμέρας, εἴκοσι νεανίαι τ περὶ τ Μακκαβαῖον πυρωθέν-

τὲς τοῖς θυμοῖς διὰ τὰς βλασφημίας, προσβαλόντες τῷ τείχει, ἀρρενωδῶς καὶ θηριώδει θυμῷ τ̃ ἐμπίπλοντα ἔκοπτον.

36 Ἕτεροι δὲ ὁμοίως προσαναβάντες ἐν τῷ περισπασμῷ πρὸς τὰς ἔνδον, ἐνεπίμπρων τὰς πύργους, καὶ πυρὰς ἀνάψαντες ζῶντας τὰς βλασφήμους κατέκαιον· οἱ δὲ τὰς πύλας διέκοπτον, εἰσδεξάμενοι δὲ τὴν λοιπὴν τάξιν, προκατελάβοντο τ̃ πόλιν,

37 Καὶ τ̃ Τιμόθεον ἀποκεκρυμμένον ἔν τινι λάκκῳ κατέσφαξαν, καὶ τὸν τέτε ἀδελφὸν Χαιρέαν, καὶ τὸν Ἀπολλοφάνη.

38 Ταῦτα δὲ διαπραξάμενοι, μεθ' ὕμνων καὶ ἐξομολογήσεων εὐλόγεν τῷ Κυρίῳ τῷ μεγάλως εὐεργετ̃ντι τ̃ Ἰσραὴλ, καὶ τὸ νῖκος αὐτοῖς διδόντι.

Κεφ. ιά'. ιι.

ΜΕΤ' ὀλίγον δὲ πανταχῶς χρόνον Λυσίας ἐπίτροπος τ̃ βασιλέως καὶ συγγενὴς, καὶ ἐπὶ τ̃ πραγμάτων, λίαν βαρέως φέρων ἐπὶ τοῖς γεγονόσι,

2 Συναθροίσας περὶ τὰς ὀκτὼ μυριάδας καὶ τὴν ἵππον πᾶσαν, παρεγένετο ἐπὶ τὲς Ἰεδαίες, λογιζόμενος τὴν μὲν πόλιν Ἕλλησιν οἰκητήριον ποιήσειν,

3 Τὸ δὲ ἱερὸν ἀργυρολόγητον καθὼς τὰ λοιπὰ τ̃ ἐθνῶν τεμένη, πρατὴν δὲ τ̃ ἀρχιερωσύνην κατ' ἔτ̃ ποιήσειν,

4 Οὐδαμῶς ἐπιλογιζόμενος τὸ τ̃ Θεᾶ κράτ̃, πεφρενωμένος δὲ ταῖς μυριάσι τ̃ πεζῶν καὶ ταῖς χιλιάσι τ̃ ἱππέων καὶ τοῖς ἐλέφασι τοῖς ὀγδοήκοντα.

5 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν Ἰεδαίαν, καὶ συνεγγίσας τῷ Βαιθσόρα, ὄντι μὲν ἐρυμνῷ χωρίῳ, ἀπὸ δὲ Ἱεροσολύμων ἀπέχοντι ὡσεὶ σαδίας πέντε, τέτο ἔθλιβεν.

6 Ὡς δὲ μετέλαβον οἱ περὶ τὸν Μακκαβαῖον πολιορκῆντα αὐτὸν τὰ ὀχυρώματα, μετ' ὀδυρμῶν καὶ δακρύων ἱκέτευον σὺν τοῖς ὄχλοις τ̃ Κύριον, ἀγαθὸν ἄγγελον ἀποστεῖλαι πρὸς σωτηρίαν τῷ Ἰσραήλ.

7 Αὐτὸς δὲ πρῶτος ὁ Μακκαβαῖος ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα προετρέψατο τὲς ἄλλες, ἅμα αὐτῷ διακινδυνεύοντας, ἐπιβοηθεῖν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν· ὁμᾶ δὲ καὶ προθύμως ἐξώρμησαν.

8 Αὐτόθι δὲ καὶ πρὸς τοῖς Ἱεροσολύμοις ὄντων, ἐφάνη προηγούμενος αὐτῶν ἔφιππος ἐν λευκῇ ἐσθ̃τι, πανοπλίαν χρυσῆν κραδαίνων.

9 Ὁμᾶ δὲ πάντες εὐλόγη-

σαν τ̃ ἐλεήμονα Θεὸν, κ̀ ἐπερῤώσθησαν ταῖς ψυχαῖς, οὐ μόνον ἀνθρώπως ἀλλὰ κ̀ θῆρας τὰς ἀγριωτάτας, κ̀ σιδηρᾶ τείχη τιτρώσκειν ὄντες ἕτοιμοι.

10 Προσῆγον ἐν διασκευῇ τ̃ ἀπ' ἀρανᾶ σύμμαχον ἔχοντες, ἐλεήσαντ@ αὐτὲς ᾧ Κυρίῳ.

11 Λεοντηδὸν δὲ ἐντιναξαντες εἰς τὰς πολεμίας, κατέρρωσαν αὐτῶν χιλίας πρὸς τοῖς μυρίοις, ἱππεῖς δὲ ἑξακοσίας πρὸς τοῖς χιλίοις· τὰς δὲ πάντας ἠνάγκασαν φυγεῖν.

12 Οἱ πλείονες δὲ αὐτῶν τραυματίαι γυμνοὶ διεσώθησαν· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Λυσίας αἰσχρῶς φεύγων διεσώθη.

13 Οὐκ ἄνως δὲ ὑπάρχων, πρὸς ἑαυτὸν ἀντιβάλλων τὸ γεγονὸς περὶ ἑαυτὸν ἐλάσσωμα, κ̀ συννοήσας ἀνικήτως εἶναι τὰς Ἑβραίας, τᾷ πάντα δυναμένῳ Θεᾷ συμμαχοῦντ@ αὐτοῖς, προσαποστείλας

14 Ἔπεισε συλλύσεσθαι ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις· κ̀ διότι κ̀ τ̃ βασιλέα πείσειν φίλον αὐτοῖς ἀναγκάζειν γενέσθαι.

15 Ἐπίνευσε δὲ ὁ Μακκαβαῖ@ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ὁ Λυσίας παρεκάλει τοῦ συμφέροντ@ φροντίζων· ὅσα γὰρ ὁ Μακκαβαῖος ἐπέδωκε τῷ Λυσίᾳ διὰ γραπτῶν περὶ τ̃ Ἰουδαίων, συνεχώρησεν ὁ βασιλεύς.

16 Ἦσαν γὰρ αἱ γεγραμμέναι τοῖς Ἰουδαίοις ἐπιστολαὶ παρὰ μὲν Λυσίᾳ περιέχουσαι τ̃ τρόπον τοῦτον· Λυσίας τῷ πλήθει τ̃ Ἰουδαίων χαίρειν.

17 Ἰωάννης κ̀ Ἀβεσσαλὼμ οἱ πεμφθέντες παρ' ὑμῶν, ἐπιδόντες τ̃ ὑπογεγραμμένον χρηματισμὸν, ἠξίουν περὶ τῶν δι' αὐτοῦ σημαινομένων.

18 Ὅσα μὲν οὖν ἔδει καὶ τῷ βασιλεῖ προσενεχθῆναι, διεσάφησα, ἃ δὲ ἦν ἐνδεχόμενα, συνεχώρησεν.

19 Ἐὰν μὲν οὖν συντηρήσητε τ̃ εἰς τὰ πράγματα εὔνοιαν, καὶ εἰς τὸ λοιπὸν πειράσομαι παραίτι@ ὑμῖν ἀγαθῶν γενέσθαι

20 Ὑπὲρ δὲ τ̃ κατὰ μέρ@ ἐντέταλμαι τέτοις τε κ̀ τοῖς παρ' ἐμοῦ διαλεχθῆναι ὑμῖν.

21 Ἔρρωσθε· ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου, Διοσκορινθίου εἰκοστῇ τετάρτῃ.

22 Ἡ δὲ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὴ περιεῖχεν οὕτως· Βασιλεὺς Ἀντίοχ@ τῷ ἀδελφῷ Λυσίᾳ χαίρειν.

23 Τοῦ πατρὸς ἡμῶν εἰς θεὸς μετασάντ@, βουλόμενοι τοὺς ἐκ τ̃ βασιλείας ἀταράχως ὄντας γενέσθαι πρὸς τ̃ τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν,

24 Ἀκηκοότες τὰς Ἰουδαίους

μὴ συνευδοκοῦντας τῇ τοῦ πατρὸς ἐπὶ τὰ Ἑλληνικὰ μεταθέσει, ἀλλὰ τὴν ἰδίαν ἀγωγὴν αἱρετίζοντας, καὶ διὰ τοῦτο ἀξιοῦντας συγχωρηθῆναι αὐτοῖς τὰ νόμιμα αὐτῶν·

25 Αἱρέμενοι οὖν καὶ τοῦτο τὸ ἔθνος ἐκτὸς ταραχῆς εἶναι, κρίνομεν τό, τε ἱερὸν αὐτοῖς ἀποκαταστα θῆναι, καὶ πολιτεύεσθαι κατὰ τὰ ἐπὶ τῶν προγόνων αὐτῶν ἔθη.

26 Εὖ ἂν ποιήσεις διαπεμψάμενος πρὸς αὐτοὺς καὶ δὸς δεξιάς, ὅπως εἰδότες τὴν ἡμετέραν προαίρεσιν, εὔθυμοί τε ὦσι, καὶ ἡδέως διαγίνωνται πρὸς τὴν τῶν ἰδίων ἀντίληψιν.

27 Πρὸς δὲ τὸ ἔθνος ἡ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὴ τοιαύτη ἦν· Βασιλεὺς Ἀντίοχος τῇ γερουσίᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ τοῖς ἄλλοις Ἰουδαίοις χαίρειν.

28 Εἰ ἔρρωσθε, εἴη ἂν ὡς βουλόμεθα· καὶ αὐτοὶ δὲ ὑγιαίνομεν.

29 Ἐνεφάνισεν ἡμῖν ὁ Μενέλαος βούλεσθαι κατελθόντας ὑμᾶς γίνεσθαι πρὸς τοῖς ἰδίοις.

30 Τοῖς οὖν καταπορευομένοις μέχρι τριακάδος Ξανθικοῦ ὑπάρξει δεξιὰ μετὰ τῆς ἀδείας,

31 Χρῆσθαι τοὺς Ἰουδαίους τοῖς ἑαυτῶν δαπανήμασι καὶ νόμοις καθὰ καὶ τὸ πρότερον, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν κατ' οὐδένα τρόπον παρενοχληθήσεται περὶ τῶν ἠγνοημένων.

32 Πέπομφα δὲ καὶ τὸν Μενέλαον παρακαλέσοντα ὑμᾶς.

33 Ἔρρωσθε· ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου, Ξανθικοῦ πέμπτη καὶ δεκάτῃ.

34 Ἔπεμψαν δὲ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕτως· Κόϊντος Μέμμιος, Τίτος Μάνλιος, πρεσβύται Ῥωμαίων, τῷ δήμῳ τῶν Ἰουδαίων χαίρειν.

35 Ὑπὲρ ὧν Λυσίας ὁ συγγενὴς τοῦ βασιλέως συνεχώρησεν ὑμῖν, καὶ ἡμεῖς συνευδοκοῦμεν.

36 Ἃ δὲ ἔκρινε προσανενεχθῆναι τῷ βασιλεῖ, πέμψατέ τινα παραχρῆμα ἐπισκεψάμενοι περὶ τούτων, ἵνα ἐκθῶμεν ὡς καθήκει ὑμῖν· ἡμεῖς γὰρ προσάγομεν πρὸς Ἀντίοχειαν.

37 Διὸ σπεύσατε, καὶ πέμψατέ τινας, ὅπως καὶ ἡμεῖς ἐπιγνῶμεν ὁποίας ἐστὶ γνώμης.

38 Ὑγιαίνετε· ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου, Ξανθικοῦ πέμπτη καὶ δεκάτῃ.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ δὲ τῶν συνθηκῶν τούτων, ὁ μὲν Λυσίας ἀπῆει πρὸς τὸν βασιλέα, οἱ δὲ Ἰουδαῖοι περὶ τὴν γεωργίαν ἐγίνοντο.

2 Τῶν δὲ κατὰ τόπον στρατηγῶν Τιμόθεος καὶ Ἀπολλώνιος ὁ δὲ Γενναῖος, ἔτι δὲ Ἱερώνυμος καὶ Δημοφῶν, πρὸς δὲ τούτοις Νικάνωρ ὁ Κυπριάρχης, οὐκ εἴων αὐτοὺς εὐσταθεῖς, καὶ τὰς τῆς ἡσυχίας ἄγειν.

3 Ἰοππῖται δὲ τηλικοῦτο συνετέλεσαν τὸ δυσσέβημα· παρακαλέσαντες τοὺς σὺν αὐτοῖς οἰκοῦντας Ἰουδαίους ἐμβῆναι εἰς τὰ παρασκευασθέντα ὑπ' αὐτῶν σκάφη σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ὡς μηδεμιᾶς ἐνεστώσης πρὸς αὐτοὺς δυσμενείας,

4 Κατὰ δὲ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ψήφισμα, καὶ τούτων ἐπιδεξαμένων ὡς ἂν εἰρηνεύειν θελόντων, καὶ μηδὲν ὕποπτον ἐχόντων, ἐπαναχθέντας αὐτοὺς ἐβύθισαν, ὄντας οὐκ ἔλαττον τῶν διακοσίων.

5 Μεταλαβὼν δὲ Ἰούδας τὴν γεγονυῖαν εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς ὠμότητα, παραγγείλας τοῖς περὶ αὐτὸν ἀνδράσι,

6 Καὶ ἐπικαλεσάμενος τὸν δίκαιον κριτὴν Θεὸν, παρεγένετο ἐπὶ τοὺς μιαιφόνους τῶν ἀδελφῶν· καὶ τὰ μὲν λιμένα νύκτωρ ἐνέπρησε, καὶ τὰ σκάφη κατέφλεξε, τοὺς δὲ ἐκεῖ συμφυγόντας ἐξεκέντησε.

7 Τῆς δὲ χωρίς συγκλεισθέντος, ἀνέλυσεν, ὡς πάλιν ἥξων καὶ τὸ σύμπαν τῶν Ἰοππιτῶν ἐκριζῶσαι πολίτευμα.

8 Μεταλαβὼν δὲ καὶ τοὺς ἐν Ἰαμνείᾳ τὰ αὐτὸν ἐπιλελεῖν βουλομένους τρόπον τοῖς παροικοῦσιν Ἰουδαίοις,

9 Καὶ τοῖς Ἰαμνίταις νυκτὸς ἐπιθαλὼν, ὑφῆψε τὰ λιμένα σὺν τῷ στόλῳ, ὥστε φαίνεσθαι τὰς αὐγὰς ἕως φέγγος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, σταδίων ὄντων διακοσίων τεσσαράκοντα.

10 Ἐκεῖθεν δὲ ἀποσπασθέντων σταδίων ἐννέα, ποιουμένων τὴν πορείαν ἐπὶ τὴν Τιμόθεον, προσέβαλον Ἄραβες αὐτῷ ἐκ ἐλάττους τῶν πεντακισχιλίων, ἱππεῖς δὲ πεντακόσιοι.

11 Γενομένης δὲ καρτερᾶς μάχης, καὶ τῆς περὶ τὸν Ἰούδαν διὰ τὴν παρὰ ἕως Θεοῦ βοήθειαν εὐημερησάντων, ἐλαττωθέντες οἱ Νομάδες Ἄραβες ἠξίουν δοῦναι τὸν Ἰούδαν δεξιὰν αὐτοῖς, ὑποσχνούμενοι καὶ βοσκήματα δώσειν, καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ὠφελήσειν αὐτούς.

12 Ἰούδας δὲ ὑπολαβὼν ὡς ἀληθῶς ἐν πολλοῖς αὐτοὺς χρησίμους, ἐπεχώρησεν εἰρήνην ἄξειν πρὸς αὐτούς· καὶ λαβόντες δεξιὰς, εἰς τὰς σκηνὰς αὐτῶν ἐχωρίσθησαν.

13 Ἐπέβαλε δὲ καὶ ἐπί τινα πόλιν γεφυρᾶν ἰσχυρὰν καὶ τείχεσι περιπεφραγμένην, καὶ

παμμιγέσιν ἔθνεσι κατοικημένην, ὄνομα δὲ Κάσπιν.

14 Οἱ δ' ἔνδον πεποιθότες τῇ τ τειχέων ἐρυμνότητι, τῇ τε τῶν βρωμάτων παραθέσει, ἀναγωγότερον ἐχρῶντο, τοῖς περὶ τ Ἰέδαν λοιδορῶντες, καὶ προσέτι βλασφημοῦντες, καὶ λαλοῦντες ἃ μὴ θέμις.

15 Οἱ δὲ περὶ τ Ἰέδαν ἐπικαλεσάμενοι τὸν μέγαν ϗ κόσμε δυνάστην, τ ἄτερ κριῶν ϗ μηχανῶν ὀργανικῶν καλακρημνίσαντα τ Ἰεριχὼ κατὰ τὰς Ἰησοῦ χρόνους, ἐνέσεισαν θηριωδῶς τῷ τείχει.

16 Καταλαβόμενοί τε τὴν πόλιν τῇ τοῦ Θεοῦ θελήσει, ἀμυθήτως ἐποιήσαντο σφαγὰς, ὥστε τ παρακειμένην λίμνην τὸ πλάτος ἔχουσαν σταδίων δύο, καταῤῥυτον αἵματι πεπληρωμένην φαίνεσθαι.

17 Ἐκεῖθεν δὲ ἀποσπάσαντες σταδίους ἑπτακοσίους πεντήκοντα διήνυσαν εἰς τ Χάρακα, πρὸς τὰς λεγομένας Ταβιήνας Ἰουδαίους.

18 Καὶ Τιμόθεον μὲν ἐπὶ τ τόπων οὐ κατέλαβον, ἄπρακτόν τε ἀπὸ τ τόπων ἐκλελυκότα, καταλελοιπότα δὲ φρουρὰν ἔν τινι τόπῳ, ϗ μάλα ὀχυράν.

19 Δωσίθεος δὲ ϗ Σωσίπατρος τ περὶ τ Μακκαβαῖον ἡγεμόνων, ἐξοδεύσαντες ἀπώλεσαν τὰς ὑπὸ Τιμοθέου καταλειφθέντας ἐν τῷ ὀχυρώματι πλείους τ μυρίων ἀνδρῶν.

20 Ὁ δὲ Μακκαβαῖος διατάξας τ ἑαυτοῦ στρατιὰν σπειρηδὸν, κατέσησεν αὐτὰς ἐπὶ τ σπειρῶν, ϗ ἐπὶ τὸν Τιμόθεον ὥρμησεν ἔχοντα περὶ αὐτὸν μυριάδας δώδεκα πεζῶν, ἱππεῖς δὲ χιλίους πρὸς τοῖς πεντακοσίοις.

21 Τὴν δὲ ἔφοδον μεταλαβὼν Ἰούδα, ὁ Τιμόθεος προεξαπέστειλε τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ τέκνα, ϗ τ ἄλλην ἀποσκευὴν εἰς τὸ λεγόμενον Καρνίον· ἦν γὰρ δυσπολιόρκητον καὶ δυσπρόσιτον τὸ χωρίον διὰ τ τῶν πάντων τ τόπων στενότητα.

22 Ἐπιφανείσης δὲ τ Ἰούδα σπείρας πρώτης, ϗ γενομένε δέους ἐπὶ τοὺς πολεμίους, φόβος τε ἐκ τ θ πάντα ἐφορῶντος ἐπιφανείας γενομένης ἐπ' αὐτοὺς, εἰς φυγὴν ὥρμησαν ἄλλος ἀλλαχῇ φερόμενος, ὥστε πολλάκις ὑπὸ τ ἰδίων βλάπτεσθαι, ϗ ταῖς τῶν ξιφῶν ἀκμαῖς ἀναπείρεσθαι.

23 Ἐποιεῖτο δὲ τὸν διωγμὸν εὐτονώτερον Ἰούδας, συγκεντῶν τοὺς ἀλιτηρίους, διέφθειρέ τε εἰς μυριάδας τρεῖς ἀνδρῶν.

24 Αὐτὸς δὲ ὁ Τιμόθεος ἐμπεσὼν τοῖς περὶ τ Δωσίθεον καὶ Σωσίπατρον, ἡξίει μετὰ

πολλῆς γοητείας ἐξαφεῖναι σῶον αὐτόν· διὰ τὸ πλειόνων μὲν γονεῖς, ὧν δὲ ἀδελφὰς ἔχειν, κ᾽ τάτας ἀλογηθῆναι συμβήσεται, εἰ ἀποθάνοι.

25 Πισώσαν᾽ δὲ αὐτῷ διὰ πλειόνων τ᾽ ὁρισμὸν ἀποκατασήσειν τάτας ἀπημάντως, ἀπέλυσαν αὐτὸν ἕνεκα τ᾽ τ᾽ ἀδελφῶν σωτηρίας.

26 Ἐξελθὼν δὲ ἐπὶ τὸ Καρνίον κ᾽ τὸ Ἀταργατεῖον, κατέσφαξε μυριάδας σωμάτων δύο κ᾽ πεντακισχιλίας.

27 Καὶ μετὰ τ᾽ τάτων τροπὴν κ᾽ ἀπώλειαν ἐπεσράτευσεν Ἰούδας κ᾽ ἐπὶ Ἔφρων, πόλιν ὀχυρὰν, ἐν ᾗ κατῴκει Λυσίας, κ᾽ πάμφυλα πλήθη· νεανίαι δὲ πρὸ τῶν τειχῶν καθεζῶτες ῥωμαλέοι ἀπεμάχοντο εὐρώσως, ἐνθάδε ὀργάνων κ᾽ βελῶν πολλαὶ παραθέσεις ὑπῆρχον.

28 Ἐπικαλεσάμενοι δὲ τὸν Δυνάσην τ᾽ μετὰ κράτες συντρίβοντα τὰς τ᾽ πολεμίων ἀλκὰς, ἕλαβον τ᾽ πόλιν ὑποχείριον, κ᾽ κατέρωσαν τῶν ἔνδον εἰς μυριάδας δύο καὶ πεντακισχιλίας.

29 Ἀναζεύξαντες δὲ ἐκεῖθεν, ὥρμησαν ἐπὶ Σκυθῶν πόλιν, ἀπέχουσαν ἀπὸ Ἱεροσολύμων σαδίας ἑξακοσίας.

30 Ἀπομαρτυρησάντων δὲ τ᾽ ἐκεῖ κατοικέντων Ἰουδαίων, ἦν οἱ Σκυθοπολῖται ἔσχον πρὸς αὐτὰς εὔνοιαν, καὶ ἐν τοῖς τ᾽ ἀτυχίας καιροῖς ἥμερον ἀπάντησιν ἐποιῆντο,

31 Εὐχαριςήσαντες αὐτοῖς, κ᾽ προσπαρακαλέσαντες κ᾽ εἰς τὰ λοιπὰ πρὸς τὸ γένος εὐμενεῖς εἶναι, παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, τ᾽ τῶν ἑβδομάδων ἑορτῆς ἅσης ὑπογύε.

32 Μετὰ δὲ τὴν λεγομένην Πεντηκοςὴν, ὥρμησαν ἐπὶ Γοργίαν τὸν τ᾽ Ἰδουμαίας ςρατηγόν.

33 Ἐξῆλθε δὲ μετὰ πεζῶν τρισχιλίων, ἱππέων δὲ τετρακοσίων.

34 Καὶ παραλαξαμένων συνέβη πεσεῖν ὀλίγας τ᾽ Ἰουδαίων.

35 Δωσίθε᾽ δέ τις τῶν τᾶ Βακήνορ᾽, ἔφιππ᾽ ἀνὴρ κ᾽ καρτερὸς, εἴχετο τ᾽ Γοργίε, κ᾽ λαβόμεν᾽ τ᾽ χλαμύδ᾽, ἦγεν αὐτὸν εὐρώσως, κ᾽ βελόμεν᾽ τ᾽ κατάρατον λαβεῖν ζωγρίαν, τῶν ἱππέων Θρακῶν τιν᾽ ἐπενεχθέντ᾽ αὐτῷ κ᾽ τὸν ὦμον καθελόντ᾽, διέφυγεν ὁ Γοργίας εἰς Μαρισά.

36 Τῶν δὲ περὶ τὸν Ἔσδριν ἐπιπλεῖον μαχομένων, κ᾽ καλακόπων ὄντων, ἐπικαλεσάμεν᾽ ὁ Ἰούδας τ᾽ Κύριον σύμμαχον φανῆναι καὶ προσδηγὸν τ᾽ πολέμε,

37 Καταρξάμεν᾽ τῇ πα-

τρίῳ φωνῇ τ̃ μεθ' ὕμνων κραυγὴν, ἀναβοήσας, καὶ ἐνσείσας ἀπροσδοκήτως τοῖς περὶ τὸν Γοργίαν, τροπὴν αὐτῶν ἐποιήσατο.

38 Ἰούδας δὲ ἀναλαβὼν τὸ στράτευμα, ἦγεν εἰς Ὀδολλὰμ πόλιν· τ̃ δὲ ἑβδομάδ@ ἐπιβαλλούσης, κατὰ τὸν ἐθισμὸν ἁγνισθέντες αὐτόθι τὸ σάββατον διήγαγον.

39 Τῇ δὲ ἐχομένῃ ἦλθον οἱ περὶ τ̃ Ἰούδαν καθ' ὃν τρόπον τὸ τ̃ χρείας ἐγεγόνει, τὰ τῶν προπεπτωκότων σώματα ἀνακομίσασθαι, κ̃ μετὰ τ̃ συγγενῶν ἀποκατασῆσαι εἰς τὰς πατρῴους τάφους.

40 Εὗρον δὲ ἑκάστ τ̃ τεθνηκότων ὑπὸ τὰς χιτῶνας ἱερώματα τ̃ ἀπὸ Ἰαμνείας εἰδώλων, ἀφ' ὧν ὁ νόμ@ ἀπείργει τοὺς Ἰουδαίους· τοῖς δὲ πᾶσι σαφὲς ἐγένετο διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν τοῦδε πεπτωκέναι.

41 Πάντες οὖν εὐλογήσαντες τ̃ δικαιοκρίτ@ Κυρίν τ̃ τὰ κεκρυμμένα φανερὰ ποιοῦντ@,

42 Εἰς ἱκετείαν ἐτράπησαν, ἀξιώσαντες τὸ γεγονὸς ἁμάρτημα τελείως ἐξαλειφθῆναι· ὁ δὲ γενναι@ Ἰούδας παρεκάλεσε τὸ πλῆθ@ συνέχειν ἑαυτοὺς ἀναμαρτήτους εἶναι, ὑπ' ὄψιν ἑωρακότας τὰ γεγονότα, διὰ τὴν τῶν προπεπτωκότων ἁμαρτίαν.

43 Ποιησάμενός τε κατ' ἀνδρολογίαν κατασκευάσματα εἰς ἀργυρίου δραχμὰς δισχιλίας, ἀπέστειλεν εἰς Ἱεροσόλυμα προσαγαγεῖν περὶ ἁμαρτίας θυσίαν, πάνυ καλῶς καὶ ἀστείως πράττων, ὑπὲρ ἀναστάσεως διαλογιζόμεν@·

44 Εἰ γὰρ μὴ τοὺς προπεπτωκότας ἀναστήναι προσεδόκα, περισσὸν ἂν ἦν κ̃ ληρῶδες ὑπὲρ νεκρῶν προσεύχεσθαι·

45 Εἴτ' ἐμβλέπων τοῖς μετ' εὐσεβείας κοιμωμένοις κάλλιστον ἀποκείμενον χαριστήριον· ὁσία κ̃ εὐσεβὴς ἡ ἐπίνοια· ὅθεν περὶ τῶν τεθνηκότων τ̃ ἐξιλασμὸν ἐποιήσατο, τ̃ ἁμαρτίας ἀπολυθῆναι.

Κεφ. ιγ'. 13.

Τῷ δὲ ἐνάτῳ κ̃ τεσσαρακοστῷ κ̃ ἑκατοστῷ ἔτει προσέπεσε τοῖς περὶ τ̃ Ἰούδαν, Ἀντίοχον τὸν Εὐπάτορα παραγενέσθαι σὺν πλήθεσιν ἐπὶ τ̃ Ἰουδαίαν,

2 Καὶ σὺν αὐτῷ Λυσίαν τὸν ἐπίτροπον κ̃ ἐπὶ τ̃ πραγμάτων, ἕκαστον ἔχοντα δύναμιν Ἑλληνικὴν πεζῶν μυριάδας ἑνδεκα, κ̃ ἱππεῖς πεντακισχιλίους τριακοσίους, κ̃ ἐλέφαντας εἰκοσιδύο, ἅρματα δὲ δρεπανηφόρα τριακόσια.

3 Καὶ Μενέλα@ δὲ συνέ-

μιξεν αὐτοῖς, καὶ παρεκάλει μετὰ πολλῆς εἰρωνείας τ̃ Ἀντίοχον, ὰκ ἐπὶ σωτηρίᾳ τ̃ πατρίδ@, οἰόμεν@ δὲ ἐπὶ τ̃ ἀρχῆς καταςαθήσεσθαι.

4 Ὁ δὲ βασιλεὺς τ̃ βασιλέων ἐξήγειρε τ̃ θυμὸν ᾧ Ἀντίοχ ἐπὶ τὸν ἀλιτήριον, καὶ Λυσίᾳ ὑποδείξαντ@ τ̃τον αἴτιον εἶναι πάντων τ̃ κακῶν, προσέταξεν, ὡς ἔθ@ ἐςὶν ἐν τῷ τόπῳ, προσαπολέσαι, ἀγαγόντας αὐτὸν εἰς Βέροιαν.

5 Ἔςι δὲ ἐν τῷ τόπῳ πύργ@ πεντήκοντα πηχῶν πλήρης σποδ̃, ἔτ@ δὲ ὄργανον εἶχε περιφερὲς πάντοθεν ἀπόκρημνον εἰς τ̃ σποδόν.

6 Ἐνταῦθα τ̃ ἱεροσυλίας ἔνοχον ὄντα, ἢ καὶ τινων ἄλλων κακῶν ὑπεροχὴν πεποιημένον, ἅπαντες προσωθῆσιν εἰς ὄλεθρον.

7 Τοιύτῳ μόρῳ τ̃ παράνομον συνίεη θανεῖν, μηδὲ τ̃ γῆς τυχόντα Μενέλαον· πάνυ δικαίως.

8 Ἐπεὶ γὰρ συνετελέσατο πολλὰ περὶ τ̃ βωμὸν ἁμαρτήματα, οὗ τὸ πῦρ ἁγνὸν ἦν καὶ ἡ σποδὸς, ἐν σποδῷ τὸν θάνατον ἐκομίσατο.

9 Τοῖς δὲ φρονήμασιν ὁ βασιλεὺς βεβαρβαρωμέν@ ἤρχετο, τὰ χείρισα τῶν ἐπὶ τ̃ πατρὸς αὐτ̃ γεγονότων ἐνδειξόμεν@ τοῖς Ἰουδαίοις.

10 Μεταλαβὼν δὲ Ἰούδας ταῦτα, παρήγγειλε τῷ πλήθει δι' ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐπικαλεῖσθαι τ̃ Κύριον, εἴποτε ἄλλοτε, καὶ νῦν ἐπιβοηθεῖν τοῖς τ̃ νόμ καὶ πατρίδ@ καὶ ἱερᾷ ἁγίᾳ σεριεῖσθαι μέλλασι,

11 Καὶ τὸν ἄρτι βραχέως ἀνεψυχότα λαὸν μὴ ἐᾶσαι τοῖς δυσφήμοις ἔθνεσιν ὑποχειρίως γενέσθαι.

12 Πάντων δὲ τὸ αὐτὸ ποιησάντων ὁμ̃ καὶ καταξιωσάντων τ̃ ἐλεήμονα Κύριον μετὰ κλαυθμ̃ καὶ νησειῶν καὶ προπλώσεως ἐφ' ἡμέρας τρεῖς ἀδιαλείπλως, παρακαλέσας αὐτὰς ὁ Ἰούδας ἐκέλευσε παραγίνεσθαι.

13 Καθ' ἑαυτὸν δὲ σὺν τοῖς πρεσβυτέροις γενόμεν@, ἐβελεύσατο πρὶν εἰσβαλεῖν ᾧ βασιλέως τὸ σράτευμα εἰς τ̃ Ἰουδαίαν, καὶ γενέσθαι τ̃ πόλεως ἐγκρατεῖς, ἐξελθόντας κρῖναι τὰ πράγματα τῇ τ̃ Κυρίᾳ βοηθείᾳ.

14 Δὸς δὲ τ̃ ἐπιτροπὴν τῷ κτίσῃ ᾧ κόσμ, παρακαλέσας τὰς σὺν αὐτῷ γενναίως ἀγωνίσασθαι μέχρι θανάτ περὶ νόμων, περὶ ἱερ̃, πόλεως, πατρίδ@, πολιτείας, ἐποιήσατο περὶ Μωδεῖν τ̃ σρατοπεδείαν.

15 Δὸς δὲ τοῖς περὶ αὐτὸν

σύνθημα Θεὸς νίκης, μετὰ νεανίσκων ἀρίστων κεκριμένων ἐπιβαλὼν νύκτωρ ἐπὶ τ̃ βασιλικὴν αὐλὴν, ἐν τῇ παρεμβολῇ ἀνεῖλεν εἰς ἄνδρας τετρακισχιλίους, καὶ τ̃ πρωτεύοντα τ̃ ἐλεφάντων σὺν τῷ κατ' οἰκίαν ὄχλῳ συνέθηκε,

16 Καὶ τὸ τέλ@ τ̃ παρεμβολὴν δέους καὶ ταραχῆς ἐπλήρωσαν, καὶ ἐξέλυσαν εὐημερ̃ντες.

17 Ὑποφαινούσης δὲ ἤδη τ̃ ἡμέρας τ̃τ' ἐγεγόνει, διὰ τὴν ἐπαρήγουσαν αὐτῷ τοῦ Κυρίου σκέπην.

18 Ὁ δὲ βασιλεὺς εἰληφὼς γεῦσιν τ̃ τ̃ Ἰουδαίων εὐτολμίας, κατεπείρασε διὰ μεθόδων τὰς τόπους.

19 Καὶ ἐπὶ Βαιθσὲρα φρέριον ὀχυρὸν τ̃ Ἰουδαίων προσῆγεν· καὶ ἑτροπ̃το, προσέκρεκεν, ἡλατ[ο]υ̃το.

20 Τοῖς δὲ ἔνδον Ἰούδας τὰ δέοντα εἰσέπεμψε.

21 Προσήγγειλε δὲ τὰ μυσήρια τοῖς πολεμίοις Ῥόδοκ@ ἐκ τ̃ Ἰουδαϊκῆς τάξεως· ἀνεζητήθη δὲ, καὶ κατελήφθη, καὶ κατεκλείσθη.

22 Ἐδευτερολόγησεν ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐν Βαιθσὲρα, δεξιὰν ἔδωκεν, ἔλαβεν, ἀπῆει, προσέβαλε τοῖς περὶ τ̃ Ἰούδαν, ἥττων ἐγένετο,

23 Μετέλαβεν ἀπονενοῆσθαι τ̃ Φίλιππον ἐν Ἀντιοχείᾳ τὸν ἀπολελειμμένον ἐπὶ τ̃ πραγμάτων, συνεχύθη, τὰς Ἰουδαίκς παρεκάλεσεν, ὑπετάγη, καὶ ὤμοσεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις, συνελύθη, καὶ θυσίαν προσήγαγεν, ἐτίμησε τ̃ νεὼν, καὶ τ̃ τόπον ἐφιλανθρώπησε,

24 Καὶ τ̃ Μακκαβαῖον ἀπεδέξατο, κατέλιπε στρατηγὸν ἀπὸ Πτολεμαΐδ@ ἕως τ̃ Γερρηνῶν ἡγεμονίδην,

25 Ἦλθεν εἰς Πτολεμαΐδα· ἐδυσφόρων περὶ τ̃ συνθηκῶν οἱ Πτολεμαεῖς, ἐδείναζον γὰρ ὑπὲρ ὧν ἠθέλησαν ἀθετεῖν τὰς διασάλσεις.

26 Προσῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα Λυσίας, ἀπελογήσατο ἐνδεχομένως, συνέπεισε, κατεπρ̃ΰνεν, εὐμενεῖς ἐποίησεν, ἀνέζευξεν εἰς Ἀντιόχειαν· ἔτω τὰ τ̃ βασιλέως τ̃ ἐφόδα καὶ τ̃ ἀναζυγῆς ἐχώρησε.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΜΕΤΑ δὲ τριετῆ χρόνον προσέπεσε τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν, Δημήτριον τὸν τ̃ Σελεύκου διὰ τ̃ κατὰ Τρίπολιν λιμέν@ εἰσπλεύσαντα μετὰ πλήθους ἰσχυρᾶς καὶ στόλου,

2 Κεκρατηκέναι τ̃ χώρας, ἐπανελόμενον Ἀντίοχον καὶ τὸν τότε ἐπίτροπον Λυσίαν.

3 Ἄλκιμ@ δέ τις προγενό-

μενος ἀρχιερεὺς, ἐκασίως δὲ μεμολυμμένος ἐν τοῖς τῆ ἐπιμιξίας χρόνοις, συννοήσας ὅτι καθ' ὑντιναῦν τρόπον ἐκ ἔσιν αὐτῷ σωτηρία, ἀδὲ πρὸς ἅγιον θυσιαστήριον ἔτι πρόσοδος,

4 Ἦκε πρὸς τὸν βασιλέα Δημήτριον πρώτῳ καὶ πεντηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἔτει, προσάγων αὐτῷ στέφανον χρυσᾶν καὶ φοίνικα, πρὸς δὲ τούτοις τῆ νομιζομένων θαλλῶν ἔ ἱερᾶ· καὶ τῆ ἡμέραν ἐκείνην ἡσυχίαν ἔσχε.

5 Καιρὸν δὲ λαβὼν τῆ ἰδίας ἀνοίας συνεργὸν, προσκληθεὶς εἰς συνέδριον ὑπὸ ἔ Δημητρίε, καὶ ἐπερωτηθεὶς, ἐν τίνι διαθέσει καὶ βαλῆ καθεστήκασιν οἱ Ἰουδαῖοι, πρὸς ταῦτα ἔφη,

6 Οἱ λεγόμενοι τῶν Ἰουδαίων Ἀσιδαῖοι, ὧν ἀφηγεῖται Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος, πολεμόπροφᾶσι καὶ στασιάζουσιν, ἐκ ἐῶντες τὴν βασιλείαν εὐστάθειας τυχεῖν.

7 Ὅθεν ἀφελόμενος τῆ προγονικὴν δόξαν, λέγω δὴ τὴν ἀρχιερωσύνην, δεῦρο νῦν ἐλήλυθα,

8 Πρῶτον μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνηκόντων τῷ βασιλεῖ γνησίως φρονῶν, δεύτερον δὲ καὶ τῆ ἰδίων πολιτῶν σοχαζόμενος· τῆ μὲν γὰρ τῆ προειρημένων ἀλογισία τὸ σύμπαν ἡμῶν γένος οὐ μικρῶς ἀκλήρει.

9 Ἔκασα δὲ τούτων ἐπεγνωκὼς σὺ βασιλεῦ, καὶ τῆ χώρας καὶ ἔ περιϊσαμένε γένες ἡμῶν προνοήθηθι, καθ' ἣν ἔχεις πρὸς ἅπαντας εὐαπάντητον φιλανθρωπίαν.

10 Ἄχρι γὰρ Ἰούδας περίεσιν, ἀδύνατον εἰρήνης τυχεῖν τὰ πράγματα.

11 Τοιούτων δὲ ῥηθέντων ὑπὸ τούτε, θᾶτ[illegible]ον οἱ λοιποὶ φίλοι δυσμενῶς ἔχοντες τὰ πρὸς τὸν Ἰούδαν προσεπύρωσαν τὸ Δημήτριον.

12 Προσκαλεσάμενος δὲ εὐθέως Νικάνορα τὸν γενόμενον ἐλεφαντάρχην, καὶ στρατηγὸν ἀναδείξας τῆ Ἰουδαίας, ἐξαπέστειλε,

13 Δὸς ἐντολὰς, αὐτὸν μὲν τὸν Ἰούδαν ἐπανελέσθαι, τὸς δὲ σὺν αὐτῷ σκορπίσαι, καταστῆσαι δὲ Ἄλκιμον ἀρχιερέα τὸ μεγίστε ἱερᾶ.

14 Τὰ δὲ ἐκ τῆ Ἰουδαίας πεφυγαδευκότα τὸν Ἰούδαν ἔθνη συνέμισγον ἀγεληδὸν τῷ Νικάνορι, τὰς τῶν Ἰουδαίων ἀτυχίας καὶ συμφορὰς, ἰδίας εὐημερίας δοκοῦντες ἔσεσθαι.

15 Ἀκόσαντες δὲ τὸ τὸ Νικάνορος ἔφοδον καὶ τὸ ἐπίθεσιν τῶν ἐθνῶν, καταπασάμενοι γῆν ἐλιτάνευον τὸν ἄχρι αἰῶνος συστήσαντα τὸ ἑαυτοῦ λαὸν, ἀεὶ δὲ μετ' ἐπιφανείας ἀντιλαμ-

βανόμενον τῆς ἑαυτοῦ μερίδος.

16 Προσάξαντος δὲ ὁ ἡγεμένος, ἐκεῖθεν εὐθέως ἀνέζευξαν, καὶ συμμίσγουσιν αὐτοῖς ἐπὶ κώμην Δεσσαύ.

17 Σίμων δὲ ὁ ἀδελφὸς Ἰούδα συμβεβληκὼς ἦν τῷ Νικάνορι, βραχέως δὲ διὰ τὴν αἰφνίδιον τῶν ἀλλοφύλων ἀφασίαν ἐπλαικώς.

18 Ὅμως δὲ ἀκούων ὁ Νικάνωρ ἦν εἶχον οἱ περὶ τὸν Ἰούδαν ἀνδραγαθίαν, καὶ ἐν τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγῶσιν εὐψυχίαν, ἐπευλαβεῖτο τὴν κρίσιν δι' αἱμάτων ποιήσασθαι.

19 Διόπερ ἔπεμψε Ποσιδώνιον καὶ Θεόδοτον καὶ Ματταθίαν, δοῦναι καὶ λαβεῖν δεξιάς.

20 Πλείονος δὲ γενομένης περὶ τούτων ἐπισκέψεως, καὶ τοῦ ἡγεμόνος τοῖς πλήθεσιν ἀνακοινωσαμένου, καὶ φανείσης ὁμοψήφου γνώμης, ἐπένευσαν ταῖς συνθήκαις.

21 Ἐτάξαντο δὲ ἡμέραν ἐν ᾗ κατ' ἰδίαν ἥξουσιν εἰς τὸ αὐτό· καὶ προῆλθε, καὶ παρ' ἑκάτερα διαφόρας ἔθεσαν δίφρους.

22 Διέταξεν Ἰούδας ἐνόπλους ἑτοίμους ἐν τοῖς ἐπικαίροις τόποις, μήποτε ἐκ τοῦ πολεμίων αἰφνιδίως κακουργία γένηται· τὰ ἁρμόζοντα ἐποιήσαντο κοινολογίαν.

23 Διέτριβεν δὲ ὁ Νικάνωρ ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ ἔπραττεν ἐνθὲν ἄτοπον· τοὺς δὲ συναχθέντας ἀγελαίους ὄχλους ἀπέλυσε.

24 Καὶ εἶχε τὸν Ἰούδαν διαπαντὸς ἐν προσώπῳ, ψυχικῶς τῷ ἀνδρὶ προσεκέκλιτο.

25 Παρεκάλεσεν αὐτὸν γῆμαι καὶ παιδοποιήσασθαι· ἐγάμησεν, εὐσάθησεν, ἐκοινώνησε βίου.

26 Ὁ δὲ Ἄλκιμος συνιδὼν τὴν πρὸς ἀλλήλους εὔνοιαν καὶ τὰς γενομένας συνθήκας, ἀναλαβὼν, ἦκε πρὸς τὸν Δημήτριον, καὶ ἔλεγε τὸν Νικάνορα ἀλλότρια φρονεῖν τῶν πραγμάτων· τὴν γὰρ ἐπίβουλον τῆς βασιλείας Ἰούδαν διάδοχον ἀναδέδειχεν ἑαυτῷ.

27 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἔνθυμος γενόμενος, καὶ ταῖς τοῦ παμπονήρου ἐρεθισθεὶς διαβολαῖς, ἔγραψε Νικάνορι φάσκων, ὑπὲρ μὲν τῶν συνθηκῶν βαρέως φέρειν, κελεύων δὲ τὸν Μακκαβαῖον δέσμιον ἐξαποστέλλειν ταχέως εἰς Ἀντιόχειαν.

28 Προσπεσόντων δὲ τούτων τῷ Νικάνορι, συνεκέχυτο καὶ δυσφόρως ἔφερεν, εἰ τὰ διεσαλμένα ἀθετήσει μηδὲν τ' ἀνδρὸς ἠδικηκότος.

29 Ἐπεὶ δὲ τῷ βασιλεῖ ἀντιπράττειν οὐκ ἦν, εὔκαιρον ἐτήρει στρατηγήματι τοῦτ' ἐπιτελέσαι.

30 Ὁ δὲ Μακκαβαῖος αὖ-

ςηρότερον διεξάγοντα συνιδὼν τ̅ Νικάνορα πρὸς αὐτὸν, κ̅ τ̅ εἰθισμένην ἀπάντησιν ἀγριωτέραν ἐσχηκότα, νοήσας ὐκ ἀπὸ τ̅ βελτίςȣ τὴν αὐςηρίαν εἶναι, συςρέψας ὐκ ὀλίγȣς τῶν περὶ ἑαυτὸν, συνεκρύπτετο τὸν Νικάνορα.

31 Συγγνȣ̀ς δὲ ὁ ἕτερος ὅτι γενναίως ὑπὸ τ̅ ἀνδρὸς ἐςρατήγηται, παραγενόμενος ἐπὶ τὸ μέγιςον κ̅ ἅγιον ἱερὸν, τῶν ἱερέων τὰς καθηκȣ́σας θυσίας προσαγόντων, ἐκέλευσε παραδιδόναι τ̅ ἄνδρα.

32 Τῶν δὲ μεθ' ὅρκων φασκόντων μὴ γινώσκειν πȣ̃ ποτ' ἐςὶν ὁ ζητȣ́μενος,

33 Προτείνας τ̅ δεξιὰν εἰς τ̅ νεὼν, ταῦτα ὤμοσεν, Ἐὰν μὴ δέσμιόν μοι τ̅ Ἰȣ́δαν παραδῶτε, τόνδε τ̅ Θεȣ̃ σηκὸν εἰς πεδίον ποιήσω, καὶ τὸ θυσιαςήριον κατασκάψω, καὶ ἱερὸν ἐνταῦθα τῷ Διονύσῳ ἐπιφανὲς ἀναςήσω.

34 Τοσαῦτα δὲ εἰπὼν ἀπῆλθεν· οἱ δὲ ἱερεῖς προτείναντες τὰς χεῖρας εἰς τ̅ ȣ̓ρανὸν, ἐπεκαλȣ̃ντο τ̅ διαπαντὸς ὑπέρμαχον τ̅ ἔθνȣς ἡμῶν, ταῦτα λέγοντες,

35 Σὺ, Κύριε, τῶν ὅλων ἀπροσδεὴς ὑπάρχων, εὐδόκησας ναὸν τ̅ σῆς κατασκηνώσεως ἐν ἡμῖν γενέσθαι.

36 Καὶ νῦν, ἅγιε παντὸς ἁγιασμȣ̃ Κύριε, διατήρησον εἰς αἰῶνα ἀμίαντον τόνδε τ̅ προσφάτως κεκαθαρισμένον οἶκον.

37 Ῥαζὶς δέ τις τῶν ἀπὸ Ἱεροσολύμων πρεσβυτέρων, ἐμηνύθη τῷ Νικάνορι, ἀνὴρ φιλοπολίτης καὶ σφόδρα καλῶς ἀκȣ́ων, κ̅ κατὰ τ̅ εὔνοιαν Πατὴρ τ̅ Ἰȣδαίων προσαγορευόμενος.

38 Ἦν γὰρ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις τ̅ ἀμιξίας κρίσιν εἰσενηνεγμένος Ἰȣδαϊσμȣ̃, καὶ σῶμα κ̅ ψυχὴν ὑπὲρ τ̅ Ἰȣδαϊσμȣ̃ παραβεβλημένος μετὰ πάσης ἐκτενίας.

39 Βȣλόμενος δὲ Νικάνωρ πρόδηλον ποιῆσαι ἣν εἶχε πρὸς τȣ̀ς Ἰȣδαίȣς δυσμένειαν, ἀπέςειλε ςρατιώτας ὑπὲρ τȣ̀ς πεντακοσίȣς συλλαβεῖν αὐτόν.

40 Ἔδοξε γὰρ, ἐκεῖνον συλλαβὼν, τούτοις ἐργάσασθαι συμφοράν.

41 Τῶν δὲ πληθῶν μελλόντων τ̅ πύργον καταλαβέσθαι, κ̅ τὴν αὐλαίαν θύραν βιαζομένων, κ̅ κελευόντων πῦρ προσάγειν κ̅ τὰς θύρας ὑφάπτειν, περικατάληπτος γενόμενος ὑπέθηκεν ἑαυτῷ ξίφος,

42 Εὐγενῶς θέλων ἀποθανεῖν, ἤπερ τοῖς ἀλιτηρίοις ὑποχείριος γενέσθαι, κ̅ τ̅ ἰδίας εὐγενείας ἀναξίως ὑβρισθῆναι.

43 Τῇ δὲ πληγῇ μὴ κατευθικτήσας διὰ τὴν τοῦ ἀγῶνος σπουδὴν, καὶ τὸ ὄχλων εἴσω τῶν θυρωμάτων εἰσβαλόντων, ἀναδραμὼν γενναίως ἐπὶ τὸ τεῖχος, κατεκρήμνισεν ἑαυτὸν ἀνδρείως εἰς τοὺς ὄχλους.

44 Τῶν δὲ ταχέως ἀναποδισάντων, γενομένου διασήματος ἦλθε κατὰ μέσον τὸ κενεῶνα.

45 Ἔτι δὲ ἔμπνους ὑπάρχων καὶ πεπυρωμένος τοῖς θυμοῖς, ἐξαναστὰς φερομένων κρουνηδὸν τῶν αἱμάτων, καὶ δυσχερῶν ὄντων τῶν τραυμάτων, δρόμῳ τοὺς ὄχλους διελθὼν, καὶ στὰς ἐπί τινος πέτρας ἀπορρωγάδος,

46 Παντελῶς ἔξαιμος ἤδη γενόμενος, προβαλὼν τὰ ἔντερα, καὶ λαβὼν ἑκατέραις ταῖς χερσὶν, ἐνέσεισε τοῖς ὄχλοις· καὶ ἐπικαλεσάμενος τὸν δεσπόζοντα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πνεύματος, ταῦτα αὐτῷ πάλιν ἀποδοῦναι, τόνδε τὸν τρόπον μετέλλαξεν.

Κεφ. ιε'. 15.

Ο ΔΕ Νικάνωρ μεταλαβὼν τοὺς περὶ τὸν Ἰούδαν ὄντας ἐν τοῖς κατὰ Σαμάρειαν τόποις, ἐβουλεύσατο τῇ τῆς καταπαύσεως ἡμέρᾳ μετὰ πάσης ἀσφαλείας αὐτοῖς ἐπιβαλεῖν.

2 Τῶν δὲ κατ' ἀνάγκην συνεπομένων αὐτῷ Ἰουδαίων, λεγόντων, Μηδαμῶς ἔτως ἀγρίως καὶ βαρβάρως ἀπολέσῃς, δόξαν δὲ ἀπομέρισον τῇ προτετιμημένῃ ὑπὸ τοῦ πάντα ἐφορῶντος μεγάλου καὶ ἁγιότητος ἡμέρᾳ·

3 Ὁ δὲ τρισαλιτήριος ἐπηρώτησεν, Εἰ ἔστιν ἐν οὐρανῷ δυνάστης ὁ προσεταχὼς ἄγειν τὴν τῶν σαββάτων ἡμέραν;

4 Τῶν δὲ ἀποφηναμένων, Ἔστιν ὁ Κύριος ζῶν αὐτὸς ἐν οὐρανῷ δυνάστης, ὁ κελεύσας ἀσκεῖν τὴν ἑβδομάδα·

5 Ὁ δὲ ἕτερος, Κἀγώ φησι, δυνάστης ἐπὶ τῆς γῆς ὁ προστάσσων αἴρειν ὅπλα, καὶ τὰς βασιλικὰς χρείας ἐπιτελεῖν· ὅμως οὐ κατέσχεν ἐπιτελέσαι τὸ σχέτλιον αὐτοῦ βέλημα.

6 Καὶ ὁ μὲν Νικάνωρ μετὰ πάσης ἀλαζονείας ὑψαυχενῶν, διεγνώκει κοινὸν τῶν περὶ τὸν Ἰούδαν συσήσασθαι τρόπαιον.

7 Ὁ δὲ Μακκαβαῖος ἦν ἀδιαλείπτως πεποιθὼς μετὰ πάσης ἐλπίδος ἀνιλιήψεως τεύξασθαι παρὰ τοῦ Κυρίου.

8 Καὶ παρεκάλει τοὺς σὺν αὐτῷ μὴ δειλιᾶν τὴν τῶν ἐθνῶν ἔφοδον, ἔχοντας δὲ κατὰ νοῦν τὰ προγεγονότα αὐτοῖς ἀπ' οὐρανοῦ βοηθήματα, καὶ τανῦν προσδοκᾶν τὴν παρὰ τοῦ παντοκράτορος ἐσομένην αὐτοῖς νίκην καὶ βοήθειαν.

9 Καὶ παραμυθούμενος αὐτοὺς ἐκ τοῦ νόμου, καὶ τῶν προφητῶν, προσυπομνήσας δὲ αὐτοὺς

καὶ τὰς ἀγῶνας ἃς ἦσαν ἐκτετελεκότες, προθυμοτέρας αὐτὰς κατέστησε.

10 Καὶ τοῖς θυμοῖς διεγείρας αὐτὰς, παρήγγειλεν, ἅμα παρεπιδεικνὺς τ τ ἐθνῶν ἀθετίαν καὶ τ τ ὅρκων παράβασιν.

11 Ἕκαστον δὲ αὐτῶν καθοπλίσας, οὐ τ ἀσπίδων καὶ λογχῶν ἀσφάλειαν, ὡς τ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς λόγοις παράκλησιν, καὶ προσεξηγησάμενος ὄνειρον ἀξιόπιστον ὕπαρ τι πάντας εὔφρανεν.

12 Ἦν δὲ ἡ τούτῳ θεωρία τοιάδε· Ὀνίαν τὸν γενόμενον ἀρχιερέα, ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθὸν, αἰδήμονα μὲν τ ἀπάντησιν, πρᾶον δὲ τ τρόπον, καὶ λαλιὰν προϊέμενον πρεπόντως, καὶ ἐκ παιδὸς ἐκμεμελετηκότα πάντα τὰ τ ἀρετῆς οἰκεῖα, τοῦτον τὰς χεῖρας προτείναντα κατεύχεσθαι τῷ παντὶ τῶν Ἰουδαίων συστήματι.

13 Εἶθ' οὕτως ἐπιφανῆναι ἄνδρα πολιᾷ καὶ δόξῃ διαφέροντα, θαυμασὴν δέ τινα καὶ μεγαλοπρεπεστάτην εἶναι τ περὶ αὐτὸν ὑπεροχήν.

14 Ἀποκριθέντα δὲ τ Ὀνίαν εἰπεῖν, Ὁ φιλάδελφος οὗτός ἐστιν ὁ πολλὰ προσευχόμενος περὶ τοῦ λαοῦ καὶ τ ἁγίας πόλεως, Ἱερεμίας ὁ τ Θεοῦ προφήτης.

15 Προτείναντα δὲ τ Ἱερεμίαν τ δεξιὰν παραδῦναι τῷ Ἰούδᾳ ῥομφαίαν χρυσῆν, διδόντα δὲ προσφωνῆσαι τάδε,

16 Λάβε τ ἁγίαν ῥομφαίαν δῶρον παρὰ τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς θραύσεις τοὺς ὑπεναντίους.

17 Παρακληθέντες δὲ τοῖς Ἰούδα λόγοις πάνυ καλοῖς καὶ δυναμένοις ἐπ' ἀρετὴν παρορμῆσαι, καὶ ψυχὰς νέων ἐπανορθῶσαι, διέγνωσαν μὴ στρατοπεδεύεσθαι, γενναίως δὲ ἐμφέρεσθαι, καὶ μετὰ πάσης ἀνδρίας ἐμπλακέντες κρῖναι τὰ πράγματα, διὰ τὸ καὶ τ πόλιν, καὶ τὰ ἅγια, καὶ τὸ ἱερὸν κινδυνεύειν.

18 Ἦν γὰρ ὁ περὶ γυναικῶν καὶ τέκνων, ἔτι δὲ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἐν ἥττονι μέρει κείμενος αὐτοῖς ἀγών, μέγιστος δὲ καὶ πρῶτος ὁ περὶ τ καθηγιασμένου ναοῦ φόβος.

19 Ἦν δὲ καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει κατειλημμένοις οὐ πάρεργος ἀγωνία ταραττομένοις τ ἐν ὑπαίθρῳ προσβολῆς.

20 Καὶ πάντων ἤδη προσδοκώντων τ ἰσομένην κρίσιν, καὶ ἤδη συμμιξάντων τ πολεμίων, καὶ τ στρατιᾶς ἐκταγείσης, καὶ τ θηρίων ἐπὶ μέρος εὐκαίρου ἀποκαταστάντων, τ τε ἵππα κατὰ κέρας τεταγμένης,

21 Συνιδὼν ὁ Μακκαβαῖος

τ̃ τῶν πληθῶν παρεσίαν, κ̀ τ̃ ὅπλων τ̃ ποικίλην παρασκευήν, τήν τε τῶν θηρίων ἀγριότητα, προτείνας τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐπεκαλέσατο τ̃ τερατοποιὸν Κύριον τὸν κατόπλην, γινώσκων ὅτι οὐκ ἔστι δι' ὅπλων ἡ νίκη, καθὼς δὲ ἂν αὐτῷ κριθείη, τοῖς ἀξίοις περιποιεῖται τ̃ νίκην.

22 Ἔλεγε δὲ ἐπικαλέμενος τόνδε τ̃ τρόπον, Σὺ, Δέσποτα, ἀπέστειλας τ̃ ἄγγελόν σε ἐπὶ Ἐζεκίᾳ β̃ βασιλέως τ̃ Ἰουδαίας, καὶ ἀνεῖλες ἐκ τ̃ παρεμβολῆς Σενναχηρεὶμ εἰς ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας.

23 Καὶ νῦν, Δυνάστα τ̃ οὐρανῶν, ἀπόστειλον ἄγγελον ἀγαθὸν ἔμπροσθεν ἡμῶν εἰς δέος καὶ τρόμον.

24 Μεγέθει βραχίονός σου καταπλαγείησαν οἱ μετὰ βλασφημίας παραγενόμενοι ἐπὶ τ̃ ἁγίου σε λαόν· κ̀ ἔτος μὲν ἐν τούτοις ἐλάχιζεν.

25 Οἱ δὲ περὶ τ̃ Νικάνορα μετὰ σαλπίγγων καὶ παιάνων προσῆγον.

26 Οἱ δὲ περὶ τ̃ Ἰούδαν μετ' ἐπικλήσεως κ̀ εὐχῶν συνέριζαν τοῖς πολεμίοις.

27 Καὶ ταῖς μὲν χερσὶν ἀγωνιζόμενοι, ταῖς δὲ καρδίαις πρὸς τ̃ Θεὸν εὐχόμενοι, κατέστρωσαν οὐκ ἧττον μυριάδων τριῶν κ̀ πεντακισχιλίων, τ̃ῇ β̃ Θεοῦ μεγάλως εὐφρανθέντες ἐπιφανείᾳ.

28 Γενόμενοι δὲ ἀπὸ τῆς χρείας, κ̀ μετὰ χαρᾶς ἀναλύοντες, ἐπέγνωσαν προπεπωκότα Νικάνορα σὺν τ̃ῇ πανοπλίᾳ.

29 Γενομένης δὲ κραυγῆς κ̀ ταραχῆς, εὐλόγουν τ̃ Δυνάστην τ̃ πατρίῳ φωνῇ.

30 Καὶ προσέταξεν ὁ καθ' ἅπαν σώματι κ̀ ψυχῇ πρωταγωνιστὴς ὑπὲρ τ̃ πολιτῶν, ὁ τ̃ ἡλικίας εὔνοιαν εἰς ὁμοεθνεῖς διαφυλάξας, τ̃ β̃ Νικάνορος κεφαλὴν ἀποτεμόντας, κ̀ τ̃ χεῖρα σὺν τῷ ὤμῳ φέρειν εἰς Ἱεροσόλυμα.

31 Παραγενόμενος δὲ ἐκεῖ, κ̀ συγκαλέσας τὰς ὁμοεθνεῖς, κ̀ τοὺς ἱερεῖς πρὸ β̃ θυσιαστηρίου στήσας, μετεπέμψατο τοὺς ἐκ τ̃ ἄκρας.

32 Καὶ ἐπιδείξαμενος τ̃ τῆ μιαρᾶ Νικάνορος κεφαλὴν, κ̀ τὴν χεῖρα β̃ δυσφήμου, ἣν ἐκτείνας ἐπὶ τὸν ἅγιον β̃ παντοκράτορος οἶκον ἐμεγαλαύχησε,

33 Καὶ τ̃ γλῶσσαν β̃ δυσσεβοῦς Νικάνορος ἐκτεμὼν, ἔφη κατὰ μέρος δώσειν τοῖς ὀρνέοις, τὰ δὲ ἐπίχειρα τ̃ ἀνοίας κατέναντι β̃ ναοῦ κρεμάσαι.

34 Οἱ δὲ πάντες εἰς τ̃ οὐρανὸν

εὐλόγησαν τὸν ἐπιφανῆ Κύριον, λέγοντες, Εὐλογητὸς ὁ διατηρήσας τὸν ἑαυτȣ̃ τόπον ἀμίαντον.

35 Ἐξέδησε δὲ τ̃ ȣ̃ Νικάνορος κεφαλὴν ἐκ τ̃ ἄκρας, ἐπίδηλον πᾶσι κ̀ φανερὸν τ̃ ȣ̃ Κυρίȣ βοηθείας σημεῖον.

36 Καὶ ἐδογμάτισαν πάντες μετὰ κοινȣ̃ ψηφίσματος μηδαμῶς ἐᾶσαι ἀπαρασήμαντον τήνδε τ̃ ἡμέραν· ἔχειν δὲ ἐπίσημον τ̃ τρισκαιδεκάτην τ̃ δωδεκάτȣ μηνὸς, Ἄδαρ λέγεται τῇ Συριακῇ φωνῇ, πρὸ μιᾶς ἡμέρας τ̃ Μαρδοχαϊκῆς ἡμέρας.

37 Τῶν ȣ̃ν κατὰ Νικάνορα χωρησάντων ȣ̃τω, κ̀ ἀπ' ἐκείνων τῶν καιρῶν κρατηθείσης τ̃ πόλεως ὑπὸ τ̃ Ἑβραίων, καὶ αὐτὸς αὐτόθι καταπαύσω τὸν λόγον.

38 Καὶ εἰ μὲν καλῶς κ̀ εὐθίκτως τῇ συντάξει, τȣ̃το καὶ αὐτὸς ἤθελον· εἰ δὲ εὐτελῶς κ̀ μετρίως, τȣ̃το ἐφικτὸν ἦν μοι.

39 Καθάπερ γὰρ οἶνον καταμόνας πίνειν, ὡσαύτως δὲ καὶ ὕδωρ πάλιν, πολέμιον· ὃν δὲ τρόπον οἶνος ὕδατι συγκερασθεὶς ἡδὺς, καὶ ἐπιτερπῆ τὴν χάριν ἀποτελεῖ· ȣ̃τω κ̀ τὸ τ̃ κατασκευῆς τ̃ λόγȣ τέρπει τὰς ἀκοὰς τῶν ἐντυγχανόντων τῇ συντάξει· ἐνταῦθα δὲ ἔσαι ἡ τελευτή.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Γ'.

Κεφ. α'. 1.

Ο ΔΕ Φιλοπάτωρ μαθὼν παρὰ τ̃ ἀνακομισθέντων τὴν γενομένην τῶν ὑπ' αὐτȣ̃ κρατουμένων τόπων ἀφαίρεσιν ὑπὸ Ἀντιόχȣ, παραγγείλας ταῖς πάσαις δυνάμεσι πεζικαῖς τε κ̀ ἱππικαῖς αὐτȣ̃, κ̀ τ̃ ἀδελφὴν Ἀρσινόην συμπαραλαβὼν, ἐξώρμησε μέχρι τῶν κατὰ Ῥαφίαν τόπων, ὅπȣ παρεμβεβλήκεισαν οἱ περὶ Ἀντίοχον.

2 Θεόδοτος δέ τις ἐκπληρῶσαι τ̃ ἐπιβȣλὴν διανοηθεὶς, παραλαβὼν τ̃ προϋποτεταγμένων αὐτῷ ὅπλων Πτολεμαϊκῶν τὰ κράτισα, διεκομίσθη

νύκτωρ ἐπὶ τὴν Πτολεμαΐδα σκηνήν, ὡς μόνον κτεῖναι αὐτὸν, καὶ ἐν τάχει διαλῦσαι τὸν πόλεμον.

3 Τέτον δὲ διαγαγὼν Δωσίθεος ὁ Δριμύλος λεγόμενος, τὸ γένος Ἰουδαῖος, ὕστερον δὲ μεταβαλὼν τὰ νόμιμα, καὶ τῶν πατρίων δογμάτων ἀπηλλοτριωμένος, ἄσημόν τινα κατέκλινεν ἐν τῇ σκηνῇ, ὃν συνέβη κομίσασθαι τὴν ἐκείνε κόλασιν.

4 Γενομένης δὲ καρτερᾶς μάχης, καὶ τῶν πραγμάτων μᾶλλον ἐρρωμένων τῷ Ἀντιόχῳ, ἱκανῶς ἡ Ἀρσινόη ἐπιπορευσαμένη τὰς δυνάμεις παρεκάλει, μετὰ οἴκτε καὶ δακρύων, τὰς πλοκάμες λελυμένη, βοηθεῖν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς τέκνοις καὶ γυναιξὶ θαρραλέως, ἐπαγγελλομένη δώσειν νικήσασιν ἑκάστῳ δύο μνᾶς χρυσίε.

5 Καὶ ἔτω συνέβη τὰς ἀντιπάλες ἐν χειρονομίαις διαφθαρῆναι, πολλὰς δὲ καὶ δορυαλώτες συλληφθῆναι.

6 Κατακρατήσας δὲ τῆ ἐπιβελῆς ἔκρινε τὰς πλησίον πόλεις ἐπελθὼν παρακαλέσαι.

7 Ποιήσας δὲ τᾶτο, καὶ τοῖς τεμένεσι δωρεὰς ἀπονείμας, εὐθαρσεῖς τὰς ὑποτεταγμένους κατέσησέ.

8 Τῶν δὲ Ἰουδαίων διαπεμψαμένων πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τῆς γερεσίας καὶ τῶν πρεσβυτέρων τὰς ἀσπασομένες αὐτὸν, καὶ ξένια κομιῶντας, καὶ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι συγχαρησομένες, συνέβη μᾶλλον αὐτὸν προθυμηθῆναι ὡς τάχισα πρὸς αὐτὲς παραγενέσθαι.

9 Διακομισθεὶς δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ θύσας τῷ μεγίσῳ Θεῷ, καὶ χάριτας ἀποδιδὲς, καὶ τῇ ἐξῆς τι τῷ τόπῳ ποιήσας, καὶ δὴ παραγενόμενος εἰς τὸν τόπον, καὶ τῇ σπεδαιότητι καὶ εὐπρεπείᾳ καταπλαγεὶς,

10 Θαυμάσας δὲ καὶ τὴν τᾶ ἱερᾶ εὐταξίαν, ἐνεθυμήθη βελεύσασθαι εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναόν.

11 Τῶν δὲ εἰπόντων μὴ καθήκειν γίνεσθαι τᾶτο, διὰ τὸ μηδὲ τοῖς ἐκ ἔθνες ἐξεῖναι εἰσιέναι, μηδὲ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσιν, ἀλλ' ἢ μόνῳ τῷ προηγεμένῳ πάντων ἀρχιερεῖ, καὶ τάτῳ ἅπαξ κατ' ἐνιαυτόν, οὐδαμῶς ἠβέλετο πείθεσθαι.

12 Τᾶ τε νόμε παρανεγνωσθέντος, ἐδαμῶς ἀπέλιπε προφερόμενος ἑαυτὸν, Δεῖν εἰσελθεῖν, λέγων, καὶ εἰ ἐκεῖνοι ἐσέρηνται ταύτης τ τιμῆς, ἐμὲ οὐ δεῖ.

13 Καὶ ἐπυνθάνετο, διὰ τίνα αἰτίαν εἰσερχόμενον αὐτὸν εἰς πᾶν τέμενος, ἀθεὶς ἐκώλυσε τῶν παρόντων.

14 Καί τις ἀπρονοήτως ἔφη κακῶς αὐτὸ τοῦτο τερατεύεσθαι.

15 Γενομένης δέ φησι τότε διά τινα αἰτίαν, ἐχὶ πάντως εἰσελεύσεσθαι καὶ θελόντων αὐτῶν καὶ μή;

16 Τῶν δὲ ἱερέων ἐν ταῖς ἁγίαις ἐσθήσεσι προπεσόντων, καὶ δεομένων τοῦ μεγίστου Θεοῦ βοηθεῖν τῇ ἐνεστώσῃ ἀνάγκῃ, καὶ τὴν ὁρμὴν τοῦ κακῶς ἐπιβαλλομένου μεταθεῖναι, κραυγῆς τε μετὰ δακρύων τὸ ἱερὸν ἐμπλησάντων,

17 Οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἀπολιπόμενοι, ταραχθέντες ἐξεπήδησαν, ἄδηλον τιθέμενοι τὸ γινόμενον.

18 Αἵ τε κατάκλειστοι παρθένοι ἐν θαλάμοις σὺν ταῖς τειχώσαις ἐξώρμησαν· καὶ σποδῷ καὶ κόνει τὰς κεφαλὰς πασάμεναι, γόων τε καὶ στεναγμῶν τὰς πλατείας ἐνεπίμπλων.

19 Αἱ δὲ καὶ προσαρτίως ἐσαλμέναι, τὰς πρὸς ἀπάντησιν διατεταγμένους πασσὺς, καὶ τοῦ ἁρμόζουσαν αἰδῶ παραλείπουσαι, δρόμον ἄτακτον ἐν τῇ πόλει συνίσαντο.

20 Τὰ δὲ νεογνὰ τῶν τέκνων, αἵ τε πρὸς τότοις μητέρες καὶ τιθηνοὶ παραλιποῦσαι ἄλλος καὶ ἄλλος, αἱ μὲν κατ' οἴκους, αἱ δὲ κατὰ τὰς ἀγυιὰς ἀνεπιτρέπλως εἰς τὸ πανυπέρτατον ἱερὸν ἠθροίζοντο.

21 Ποικίλη δὲ ἦν τοῦ εἰς τοῦτο συλλεγομένων ἡ δέησις ἐπὶ τοῖς ἀνοσίως ὑπ' ἐκείνου καλεγχειρισμένοις.

22 Σύν τε τούτοις οἱ τῶν πολιτῶν θρασυνθέντες εἰκ ἠνείχοντο τέλεον αὐτοῦ ἐπικειμένου, καὶ τὸ τοῦ προθέσεως αὐτοῦ ἐκπληροῦν διανοιμένου.

23 Φωνήσαντες δὲ τὴν ὁρμὴν ἐπὶ τὰ ὅπλα ποιήσασθαι, καὶ θαρραλέως ὑπὲρ τοῦ πατρῴου νόμου τελευτᾶν, ἱκανὴν ἐποίησαν ἐν τῷ τόπῳ ταραχύτητα, μόλις τε ὑπό τε τῶν γεραιῶν καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀποτραπέντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν τοῦ δεήσεως ἔσησαν σάσιν.

24 Καὶ τὸ μὲν πλῆθος, ὡς ἔμπροσθεν, ἐν τότοις ἀνεστρέφετο δεόμενον.

25 Οἱ δὲ περὶ τὸν βασιλέα πρεσβύτεροι πολλαχῶς ἐπειρῶντο τὸν ἀγέρωχον αὐτοῦ νοῦν ἐξισάνειν τοῦ ἐντεθυμημένης βουλῆς.

26 Θρασυνθεὶς δὲ καὶ πάντα παραπέμψας, ἤδη καὶ προσβασιν ἐποιεῖτο, τέλος ἐπιθήσειν δοκῶν τῷ προειρημένῳ.

27 Ταῦτ' ἔν καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ὄντες θεωρήσαντες, ἐτράπησαν εἰς τὸ σὺν τοῖς ἡμετέροις ἐπικαλεῖσθαι τὸν πάντων κράτος

ἔχοντα, τοῖς παρῦσιν ἐπαμῦναι, μὴ παριδόντα τὴν ἄνομον καὶ ὑπερήφανον πρᾶξιν.

28 Ἐκ δὲ τῆς πυκνοτάτης τε καὶ ἐμπόνου τῶν ὄχλων συναγομένης κραυγῆς, ἀνείκαστός τις ἦν βοή.

29 Δοκεῖν γὰρ ἦν μὴ μόνον τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τὰ τείχη καὶ τὸ πᾶν ἔδαφος ἠχεῖν, ἅτε δὴ τῶν πάντων τότε θάνατον ἀλλασσομένων ἀντὶ τῆς τοῦ τόπου βεβηλώσεως.

Κεφ. β'. 2.

Ο ΜΕΝ οὖν ἀρχιερεὺς Σίμων ἐξεναντίας τοῦ ναοῦ κάμψας τὰ γόνατα, καὶ τὰς χεῖρας προτείνας εὐτάκτως, ἐποιήσατο τὴν δέησιν τοιαύτην·

2 Κύριε Κύριε βασιλεῦ τῶν οὐρανῶν, καὶ Δέσποτα πάσης κτίσεως, ἅγιε ἐν ἁγίοις, μόναρχε, παντοκράτωρ, πρόσχες ἡμῖν καταπονουμένοις ὑπὸ ἀνοσίου καὶ βεβήλου θράσει καὶ σθένει πεφρυαγμένου.

3 Σὺ γὰρ ὁ κτίσας τὰ πάντα καὶ τῶν ὅλων ἐπικρατῶν δυνάστης δίκαιος εἶ, καὶ τοὺς ὕβρει καὶ ἀγερωχίᾳ πράσσοντάς τι κρίνεις.

4 Σὺ τοὺς ἔμπροσθεν ἀδικίαν ποιήσαντας, ἐν οἷς καὶ γίγαντες ἦσαν ῥώμῃ καὶ θράσει πεποιθότες, διέφθειρας, ἐπαγαγὼν αὐτοῖς ἀμέτρητον ὕδωρ.

5 Σὺ τοὺς ὑπερηφανίαν ἐργαζομένους Σοδομίτας, διαδήλους ταῖς κακίαις γενομένους, πυρὶ καὶ θείῳ κατέφλεξας, παράδειγμα τοῖς ἐπιγινομένοις καταστήσας.

6 Σὺ τὴν θρασὺν Φαραὼ καταδουλωσάμενον τὸν λαόν σου τὸν ἅγιον Ἰσραὴλ, ποικίλαις καὶ πολλαῖς δοκιμάσας τιμωρίαις, ἐγνώρισας τὴν σὴν δυναστείαν· ἐφ' αἷς ἐγνώρισας τὸ μέγα σου κράτος.

7 Καὶ ἐπιδιώξαντα αὐτὸν σὺν ἅρμασι καὶ ὄχλων πλήθει, ἐπέκλυσας βάθει θαλάσσης, τοὺς δὲ ἐμπιστεύσαντας ἐπὶ σοὶ τῷ τῆς ἁπάσης κτίσεως δυναστεύοντι, σώους διεκόμισας.

8 Οἳ καὶ συνειδότες ἔργα σῆς χειρὸς, ᾔνεσάν σε τὸν παντοκράτορα.

9 Σὺ, βασιλεῦ, κτίσας τὴν ἀπέραντον καὶ ἀμέτρητον γῆν, ἐξελέξω τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἁγιάσας τὸν τόπον τοῦτον εἰς ὄνομά σοι τῷ τῶν ἁπάντων ἀπροσδεεῖ, καὶ παραδόξασας ἐν ἐπιφανείᾳ μεγαλοπρεπεῖ, σύστασιν ποιησάμενος αὐτοῦ πρὸς δόξαν τοῦ μεγάλου καὶ ἐντίμου ὀνόματός σου.

10 Καὶ ἀγαπῶν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπηγγείλω δὴ ὅτι ἐὰν γένηται ἡμῶν ἀποστροφὴ, καὶ

καταλάβῃ ἡμᾶς ςενοχωρία, καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν τόπον τοῦτον δεηθῶμεν, εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως ἡμῶν.

11 Καὶ δὴ ωισὸς εἶ καὶ ἀληθινός.

12 Ἐπεὶ δὲ ωλεονάκις θλιβέντων τῶν ωατέρων ἡμῶν ἐβοήθησας αὐτοῖς ἐν τῇ ταπεινώσει, καὶ ἐῤῥύσω αὐτοὺς ἐκ μεγάλων κινδύνων,

13 Ἰδὲ δὴ νῦν, ἅγιε βασιλεῦ, διὰ τὰς ωολλὰς καὶ μεγάλας ἡμῶν ἁμαρτίας καταπονούμεθα, καὶ ὑπετάγημεν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, καὶ ωαρείμεθα ἐν ἀδυναμίαις.

14 Ἐν δὲ τῇ ἡμετέρᾳ καλαπλώσει ὁ θρασὺς καὶ βεβηλωτὴς ἐπιτηδεύει καθυβρίσαι τὴν ἐπὶ τῆς γῆς ἀναδεδειγμένον τῷ ὀνόματι τῆς δόξης σε ἅγιον τόπον.

15 Τὸ μὲν γὰρ οἰκητήριόν σε οὐρανὸς καὶ οὐρανῶ ἀνέφικτος ἀνθρώποις ἐσίν.

16 Ἀλλ' ἐπεὶ εὐδόκησας τὴν δόξαν σε ἐν τῷ λαῷ σε Ἰσραὴλ, ἡγίασας τὸν τόπον τοῦτον.

17 Μὴ ἐκδικήσῃς ἡμᾶς ἐν τῇ τούτων ἀκαθαρσίᾳ, μηδὲ εὐθύνῃς ἡμᾶς ἐν βεβηλώσει· ἵνα μὴ καυχήσωνται οἱ ωαράνομοι ἐν θυμῷ αὐτῶν, μηδὲ ἀγαλλιάσωνται ἐν ὑπερφανίᾳ γλώσσης αὐτῶν, λέγοντες,

18 Ἡμεῖς κατεπατήσαμεν τὸν οἶκον τῆς ἁγιασμοῦ, ὡς καταπατεῖσθαι οἱ οἶκοι τῶν προσοχθισμάτων.

19 Ἀπάλειψον τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ διασκέδασον τὰς ἀμπλακίας ἡμῶν, καὶ ἐπίφανον τὸ ἔλεός σε κατὰ τὴν ὥραν ταύτην.

20 Ταχὺ ωροκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σε, καὶ δὸς αἰνέσεις ἐν ςόματι τῶν καλαπεπλωκότων καὶ συντετριμμένων τὰς ψυχὰς, ωοιήσας ἡμῖν εἰρήνην.

21 Ἐνταῦθα ὁ ωάντων ἐπόπτης Θεὸς, καὶ ωρὸ ωάντων ἅγιος ἐν ἁγίοις εἰσακούσας τὴν ἐνθέσμως λιτανείας, τὴν ὕβρει καὶ θράσει μεγάλως ἐπηρμένον ἐμάσιξεν αὐτὸν,

22 Ἔνθεν καὶ ἔνθεν κραδάνας αὐτὸν ὡς κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου, ὥςε κατ' ἐδάφους ἄπρακτον ἔτι, καὶ τοῖς μέλεσι ωαραλελυμένον, μηδὲ φωνῆσαι δύνασθαι δικαίᾳ ωεριπεπλεγμένον κρίσει.

23 Ὅθεν οἵ τε φίλοι καὶ οἱ σωματοφύλακες αὐτοῦ ταχεῖαν καὶ ὀξεῖαν ἰδόντες τὴν καταλαβοῦσαν αὐτὸν εὐθύνην, φοβούμενοι μὴ καὶ τὸ ζῆν ἐκλείπῃ, ταχέως αὐτὸν ἐξείλκυσαν ὑπερβάλλουσι καταπεπληγμένοι φόβῳ.

24 Ἐν χρόνῳ δὲ ὕστερον ἀναλεξάμενος ἑαυτὸν, ἀδαμῶς εἰς μετάμελον ἦλθεν ἐπιτιμηθεὶς, μετ' ἀπειλῆς δὲ πικρᾶς ἀνέλυσε.

25 Διακομισθεὶς δὲ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ τῆς κακίας ἐπαύξων, διὰ δὲ τῶν προαποδεδειγμένων συμποτῶν καὶ ἑταίρων τοῦ παντὸς δικαίου κεχωρισμένων,

26 Οὐ μόνον ταῖς ἀναριθμήτοις ἀσελγείαις διηρκέσθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον θράσους προῆλθεν, ὥστε δυσφημίας ἐν τοῖς τόποις συνίστασθαι, καὶ πολλοὺς τῶν φίλων ἀτενίζοντας εἰς τὴν τοῦ βασιλέως πρόθεσιν καὶ αὐτοὺς ἕπεσθαι τῇ ἐκείνου θελήσει.

27 Προέθετο δὲ δημοσίᾳ κατὰ τοῦ ἔθνους διαδοῦναι ψόγον· καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν αὐλὴν πύργου στήλην ἀναστήσας, ἐξεκόλαψε γραφὴν,

28 Μηδένα τῶν μὴ θυόντων εἰς τὰ ἱερὰ αὐτῶν εἰσιέναι, πάντας δὲ τοὺς Ἰουδαίους εἰς λαογραφίαν καὶ οἰκετικὴν διάθεσιν ἀχθῆναι, τοὺς δὲ ἀντιλέγοντας βίᾳ φερομένους τοῦ ζῆν μεταστῆσαι,

29 Τούτους τε ἀπογραφομένους χαράσσεσθαι καὶ διὰ πυρὸς εἰς τὸ σῶμα παρασήμῳ Διονύσου κισσοφύλλῳ, οὓς καὶ καταχωρίσαι εἰς τὴν προσυνεσταλμένην αὐθεντίαν.

30 Ἵνα δὲ μὴ τοῖς πᾶσιν ἀπεχθόμενος φαίνηται, ὑπέγραψεν, Ἐὰν δέ τινες ἐξ αὐτῶν προαιρῶνται ἐν τοῖς κατὰ τὰς τελετὰς μεμυημένοις ἀναστρέφεσθαι, τούτους ἰσοπολίτας Ἀλεξανδρεῦσιν εἶναι.

31 Ἔνιοι μὲν οὖν ἐπὶ πόλεως τὰς τῆς πόλεως εὐσεβείας ἐπιβάθρας συγοῦντες, εὐχέρως ἑαυτοὺς ἐδίδοσαν, ὡς μεγάλης τινὸς κοινωνήσοντες εὐκλείας ἀπὸ τῆς ἐσομένης τῇ βασιλεῖ συναναστροφῆς.

32 Οἱ δὲ πλεῖστοι γενναίᾳ ψυχῇ ἐνίσχυσαν, καὶ οὐ διέστησαν τῆς εὐσεβείας· τά τε χρήματα περὶ τοῦ ζῆν ἀντικαταλλασσόμενοι, ἀδεῶς ἐπειρῶντο ἑαυτοὺς ῥύσασθαι ἐκ τῶν ἀπογραφῶν.

33 Εὐέλπιδες δὲ καθεστήκεισαν ἀντιλήψεως τεύξεσθαι καὶ τοὺς ἀποχωροῦντας ἐξ αὐτῶν ἐβδελύσσοντο, καὶ ὡς πολεμίους τοῦ ἔθνους ἔκρινον, καὶ τῆς κοινῆς συναναστροφῆς καὶ εὐχρηστίας ἐστέρουν.

Κεφ. γ'. 3.

Α ΚΑΙ μεταλαμβάνων ὁ δυσσεβὴς, ἐπὶ τοσοῦτον ἐχόλησεν, ὥστε οὐ μόνον τοῖς κατ' Ἀλεξάνδρειαν διοργίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν τῇ χώρᾳ

βαρυτέρως ἐναντιωθῆναι, καὶ προσάξαι σπεύσαντας συναγαγεῖν πάντας ἐπιτοαυτὸ, καὶ χειρίσῳ μόρῳ τὸ ζῆν μετασῆσαι.

2 Τούτων δὲ οἰκονομουμένων, φήμη δυσμενὴς ἐξηχεῖτο κατὰ τὸ γένος ἀνθρώποις συμφονεύσιν εἰς κακοποίησιν, ἀφορμῆς διδομένης εἰς διάθεσιν, ὡς ἂν ἀπὸ τῶν νομίμων αὐτὸς κωλυόντων.

3 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι τὸ μὲν πρὸς τὸς βασιλεῖς εὔνοιαν καὶ πίστιν ἀδιάστροφον ἦσαν διαφυλάσσοντες·

4 Σεβόμενοι δὲ τὸ Θεὸν καὶ τῷ τούτου νόμῳ πολιτευόμενοι, χωρισμὸν ἐποίουν ἐπί τινων καὶ καταφοράς· δι' ἣν αἰτίαν ἐνίοις ἀπεχθεῖς ἐφαίνοντο.

5 Τῇ δὲ τὸ δικαίων εὐπραξίᾳ κοσμοῦντες τὴν συναναφορὴν, ἅπασιν ἀνθρώποις εὐδόκιμοι καθεστήκεισαν.

6 Τὴν μὲν οὖν περὶ τὸ γένος ἐν πᾶσι θρυλλουμένων εὐπραξίαν οἱ ἀλλόφυλοι ἐδαμῶς διετριβήσαντο.

7 Τὴν δὲ περὶ τὸ προσκυνήσεων καὶ τροφῶν διάσασιν ἐθρύλλουν, φάσκοντες μήτε τῷ βασιλεῖ μήτε ταῖς δυνάμεσιν ὁμοσπόνδους τὰς ἀνθρώπους γενέσθαι, δυσμενεῖς δὲ εἶναι καὶ μέγα τι τοῖς πράγμασιν ἐναντιουμένους· καὶ οὐ τῷ τυχόντι περιῆψαν φόγῳ.

8 Οἱ δὲ κατὰ τὸ πόλιν Ἕλληνες ὀλίγα ἠδικημένοι, ταραχὴν ἀπροσδόκητον περὶ τοὺς ἀνθρώπους θεωροῦντες, καὶ συνδρομὰς ἀπροσκόπους γινομένας, βοηθεῖν μὲν ἐκ ἔσθενον· τυραννικὴ γὰρ ἦν ἡ διάθεσις· παρεκάλουν δὲ καὶ δυσφόρως εἶχον, καὶ μεταπεσεῖσθαι ταῦτα ὑπελάμβανον.

9 Μὴ γὰρ ἔτως παροραθήσεται τηλικοῦτο σύστημα μηδὲν ἠγνοημένως.

10 Ἤδη δὲ καί τινες γείτονές τε καὶ φίλοι καὶ συμπραγματευόμενοι, μυσικῶς τινας ἐπισπώμενοι, πίστεις ἐδίδουν συνασπιεῖν, καὶ πᾶν ἐκτενὲς προσοίσεσθαι πρὸς ἀντίληψιν.

11 Ἐκεῖνος μὲν ἔν τῇ κατὰ τὸ παρὸν εὐημερίᾳ γεγαυρωμένος, καὶ οὐ καθορῶν τὸ τὸ μεγίστε Θεὸ κράτος, ὑπολαμβάνων δὲ δυνεκῶς ἐν τῇ αὐτῇ διαμένειν βουλῇ, ἔγραψε κατ' αὐτῶν ἐπιστολὴν τήνδε.

12 Βασιλεὺς Πτολεμαῖος Φιλοπάτωρ τοῖς καθ' Αἴγυπτον, καὶ κατὰ τόπον στρατηγοῖς καὶ στρατιώταις, χαίρειν καὶ ἐρρῶσθαι.

13 Ἐρρωμαι δὲ καὶ ἐγὼ αὐτὸς καὶ τὰ πράγματα ἡμῶν.

14 Ἐκ τὸ εἰς τὴν Ἀσίαν γενο-

μένης ἡμῖν ἐπισρατείας, ἧς ἴσε καὶ αὐτοὶ, τῇ τ̃ θεῶν ῥοὸς ἡμᾶς ἀπροπλώτῳ συμμαχίᾳ, καὶ τῇ ἡμετέρᾳ δὲ ῥώμῃ κατὰ λόγον ἐπ' ἄρισον τέλος ἀχθείσης,

15 Ἡγησάμεθα μὴ βίᾳ δόρατος, ἐπιεικείᾳ δὲ καὶ πολλῇ φιλανθρωπίᾳ τιθηνήσασθαι τὰ κατοικοῦντα κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην ἔθνη, εὐποιῆσαί τε ἀσμένως.

16 Καὶ τοῖς κατὰ πόλεσιν ἱεροῖς ἀπονείμαντες ῥοσόδους πλείσας, προσήχθημεν καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀναβάντες τιμῆσαι τὸ ἱερὸν τ̃ ἀλιτηρίων καὶ μηδέποτε ληγόντων τ̃ ἀνοίας.

17 Οἱ δὲ λόγῳ μὲν τ̃ ἡμετέραν ἀποδεξάμενοι παρουσίαν, τῷ δὲ πράγματι νόθως, προθυμηθέντων ἡμῶν εἰσελθεῖν εἰς τ̃ ναὸν αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐκπρεπέσι καὶ καλλίσοις ἀναθήμασι τιμῆσαι,

18 Τύφοις φερόμενοι παλαιτέροις, εἶρξαν ἡμᾶς τ̃ εἰσόδου, ἀπολεπόμενοι τ̃ ἡμετέρας ἀλκῆς, δι' ἣν ἔχομεν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους φιλανθρωπίαν.

19 Τὴν δὲ αὐτῶν εἰς ἡμᾶς δυσμένειαν ἔκδηλον καθισάντες, ὡς μονώτατοι τ̃ ἐθνῶν βασιλεῦσι καὶ τοῖς ἑαυτῶν εὐεργέταις ὑψαυχενοῦντες, οὐδὲν γνήσιον βέλονται φέρειν.

20 Ἡμεῖς δὲ τῇ τούτων ἀνοίᾳ συμπεριενεχθέντες, καὶ μετὰ νίκης διακομισθέντες, καὶ εἰς τὴν Αἴγυπλον τοῖς πᾶσιν ἔθνεσι φιλανθρώπως ἀπαντήσαντες, καθὼς ἔπρεπεν ἐποιήσαμεν.

21 Ἐν δὲ τούτοις ῥοὸς τὲς ὁμοφύλους αὐτῶν ἀμνησικακίαν ἅπασι γνωρίζοντες, διά τε τὴν συμμαχίαν καὶ τὰ πεπισευμένα μετὰ ἁπλότητος αὐτοῖς ἀρχῆθεν μύρια πράγμαλα τολμήσαντες ἐξαλλοιῶσαι, ἐβουλήθημεν καὶ πολιτείας αὐτὲς Ἀλεξανδρέων καταξιῶσαι, καὶ μετόχυς τῶν ἀεὶ ἱερέων καταστῆσαι.

22 Οἱ δὲ τἐναντίον ἐκδεχόμενοι, καὶ τῇ συμφύτῳ κακοηθείᾳ τὸ καλὸν ἀπωσάμενοι, δικνεκῶς δὲ εἰς τὸ φαῦλον ἐκνεύοντες,

23 Οὐ μόνον ἀπεσρέψαντο τ̃ ἀτίμητον πολιτείαν, ἀλλὰ καὶ βδελύσσονται λόγῳ τε καὶ σιγῇ τὲς ἐν αὐτοῖς ὀλίγυς ῥοὸς ἡμᾶς γνησίως διακειμένυς, παρέκασα ὑφορώμενοι διὰ τ̃ δυσκλεεσάτης ἐμβιώσεως διὰ τάχυς ἡμᾶς καλασρέψαι τὰ καλορθώματα.

24 Διὸ καὶ τεκμηρίοις καλῶς πεπεισμένοι τότες κατὰ πάντα δυσνοεῖν ἡμῖν τρόπον, καὶ προνοούμενοι μήποτε αἰφνιδίκ

μετέπειτα παραχῆς ἐνσάσης ἡμῖν, τὰς δυσσεβεῖς τάτας καὶ ἀνώτατα προδότας καὶ βαρβάρους ἔχωμεν πολεμίους,

25 Προσετάχαμεν ἅμα τῷ προσπεσεῖν τ' ἐπιστολὴν τήνδε, αὐθωρὶ τὰς ἐννεμομένας σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις μετὰ ὕβρεων καὶ σκυλμῶν ἀποσεῖλαι πρὸς ἡμᾶς ἐνδεσμοῖς σιδηροῖς πάντοθεν κατακεκλεισμένους, εἰς ἀνήκεστον καὶ δυσκλεῆ πρέποντα δυσμενέσι φόνον.

26 Τάτων γὰρ ὁμῶ κολασθέντων, διελήφαμεν εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τελείως ἡμῖν τὰ πράγματα ἐν εὐσαθείᾳ καὶ βελτίσῃ διαθέσει κατασαθήσεσθαι.

27 Ὅς δ' ἂν σκεπάσῃ τινὰ τ' Ἰουδαίων ἀπὸ γεραιᾶς μέχρι νηπίᾳ μέχρι τῶν ὑπομασθίων, αἰσχίσοις βασάνοις ἀποτυμπανισθήσεται πανοικί.

28 Μηνύειν δὲ τ' βαλόμενον, ἐφ' ᾧ τ' ἀσίαν Ϝ ἐμπίπλοντο ὑπὸ τ' εὐθύναν λήψεται, καὶ ἐκ Ϝ βασιλικᾶ ἀργυρίᾳ δραχμὰς δισχιλίας, καὶ τῆς ἐλευθερίας τεύξεται καὶ στεφανωθήσεται.

29 Πᾶς δὲ τόπος οὗ ἐὰν φωραθῇ τὸ σύνολον σκεπαζόμενος Ἰουδαῖος, ἅλατο καὶ πυριφλεγὴς γινέσθω, καὶ πάσῃ δυνητῇ φύσει κατὰ πάντα ἄχρης φανήσεται εἰς τ' ἀεὶ χρόνον.

30 Καὶ ὁ μὲν τ' ἐπιστολῆς τύπος ἔτως ἐγέγραπτο.

Κεφ. δ'. 4.

ΠΑΝΤΗ δὲ ὅπα προσέπιπτε τᾶτο τὸ πρόσαγμα, δημοτελὴς συνίστατο τοῖς ἔθνεσιν εὐωχία μετὰ ἀλαλαγμῶν καὶ χαρᾶς, ὡς ἂν τ' προκατεσκιρτωμένης αὐτοῖς πάλαι κατὰ διάνοιαν, μετὰ παῤῥησίας συνεκφαινομένης ἀπεχθείας.

2 Τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἀνήκεστον πένθος ἦν καὶ πανόδυρτος μετὰ δακρύων βοή, στεναγμοῖς πεπυρωμένης τ' αὐτῶν πάντοθεν καρδίας, ὁλοφυρομένων τὴν ἀπροσδόκητον ἐξαίφνης ἐπικριθεῖσαν αὐτοῖς ὀλεθρίαν.

3 Τίς νομὸς ἢ πόλις, ἢ τίς τὸ σύνολον οἰκητὸς τόπος, ἢ τίνες ἀγυιαὶ κοπετᾶ καὶ γόων ἐπ' αὐτοῖς ἐκ ἐμπιπλῶντο;

4 Οὕτω γὰρ μετὰ πικρᾶς καὶ ἀνοίκτε ψυχῆς ὑπὸ τῶν κατὰ πόλιν στρατηγῶν ὁμοθυμαδὸν ἐξαπεσέλλοντο, ὥσε ἐπὶ ταῖς ἐξάλλοις τιμωρίαις καί τινας τ' ἐχθρῶν, λαμβάνοντας πρὸ τ' ὀφθαλμῶν τ' κοινὸν ἔλεον, καὶ λογιζομένους τ' ἄδηλον Ϝ βίᾳ καταστροφὴν, δακρύειν αὐτῶν τρισάθλιον ἐξαποσολήν.

5 Ἦγετο γὰρ γεραιῶν πληθὺς πολιᾷ πεπυκασμένων, τ' ἐκ Ϝ γήρως νωθρότητα ποδῶν ἐπικύφων, ἀνατροπῆς ἁρμᾷ βι-

αίας, ἀπάσης αἰδοῦς ἄνευ πρὸς ὄξειαν καλαχρωμένων πορείαν.

6 Αἱ δὲ ἄρτι πρὸς βίᾳ κοινωνίαν γαμικὴν ὑπεληλυθυῖαι πασῶν νεάνιδες, ἀντὶ τέρψεως μεταλαβοῦσαι γόους, καὶ κόπει τὴν μυροθραχῆ πεφυρμέναι κόμην, ἀκαλύπτως δὲ ἀγόμεναι, θρήνου ἀνθ' Ὑμεναίων ὁμοθυμαδὸν ἐξῆρχον, ὡς ἐσπαραγμέναι σκυλμοῖς ἀλλοεθνέσι.

7 Δέσμιαι δὲ δημόσιαι μέχρι τῆς εἰς τὸ πλοῖον ἐμβολῆς εἵλκοντο μετὰ βίας.

8 Οἵ τε τούτων συζυγεῖς βρόχοις ἀντὶ σεφέων τὰς αὐχένας περιπεπλεγμένοι μετὰ ἀκμαίας καὶ νεανικῆς ἡλικίας, ἀντὶ εὐωχίας καὶ νεωτερικῆς ῥαθυμίας τὰς ἐπιλοίπους τῶν γάμων ἡμέρας ἐν θρήνοις διῆγον, παρὰ πόδας ἤδη τὴν ᾅδην ὁρῶντες κείμενον.

9 Κατήχθησαν δὲ θηρίων τρόπον ἀγόμενοι σιδηροδέσμοις ἀνάγκαις· οἱ μὲν τοῖς ζυγοῖς τῶν πλοίων προσηλωμένοι τὰς τραχήλους, οἱ δὲ τοὺς πόδας ἀρρήκτοις καθησφαλισμένοι πέδαις,

10 Ἔτι καὶ τῷ καθύπερθε πυκνῷ σανιδώματι διακειμένῳ τὸ φέγγος ἀποκλειόμενοι, ὅπως πάντοθεν ἐσκοτισμένοι τὰς ὀφθαλμὰς, ἀγωγὴν ἐπιβέλων ἐν παντὶ τῷ καλάπλῳ λαμβάνωσι.

11 Τούτων δὲ ἐπὶ τὴν λεγομένην σχεδίαν ἀχθέντων, καὶ τοῦ παράπλου πεπαυθέντος, καθὼς ἦν δεδογματισμένον τῷ βασιλεῖ, προσέταξεν αὐτοὺς ἐν τῷ πρὸ τῆς πόλεως ἱπποδρόμῳ παρεμβαλεῖν ἀπλέτῳ καθεζῶτι περιμέτρῳ, καὶ πρὸς παραδειγματισμὸν ἄγαν εὐκαιροτάτῳ καθεζῶτι πᾶσι τοῖς καταπορευομένοις εἰς τὴν πόλιν, καὶ τοῖς ἐκ τούτων εἰς τὴν χώραν σελλομένοις πρὸς ἐκδημίαν· πρὸς τὸ μηδὲ ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ κοινωνεῖν, μηδὲ τὸ σύνολον καλαξιῶσαι περιβόλων.

12 Ὡς δὲ τοῦτο ἐγενήθη, ἀκέσας τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ὁμοεθνεῖς κρυβῇ ἐκπορευομένους πυκνότερον ἀποδύρεσθαι τὴν ἀκλεᾶ τῶν ἀδελφῶν ταλαιπωρίαν,

13 Διοργισθεὶς προσέταξε καὶ τούτοις ὁμοῦ τὴν αὐτὴν τρόπον ἐπιμελῶς ὡς ἐκείνοις ποιῆσαι, μὴ λειπομένοις κατὰ μηδένα τρόπον τῆς ἐκείνων τιμωρίας,

14 Ἀπογραφῆναι δὲ πᾶν τὸ φῦλον ἐξ ὀνόματος, οὐ γὰρ ἦν ἔμπροσθε βραχεῖ προδεδηλωμένην τῶν ἔργων κατάπονον λατρείαν, ῥεβλωθέντας δὲ ταῖς παρηγγελμέναις αἰκίαις τὸ τέλος ἀφανίσαι μιᾶς ὑπὸ καιρὸν ἡμέρας.

15 Ἐγίνετο μὲν ἓν τῶν τούτων

ἀπογραφὴ μετὰ πικρᾶς σπουδῆς καὶ φιλοτίμου προσεδρίας ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, ἀνήνυτον λαμβάνουσα τὸ τέλος ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα.

16 Μεγάλως δὲ καὶ διηνεκῶς ὁ βασιλεὺς χαρᾷ πεπληρωμένος, συμπόσια ἐπὶ πάντων τῶν εἰδώλων συνισάμενος, πεπλανημένῃ πόρρω τῆς ἀληθείας φρενὶ καὶ βεβήλῳ σώματι, τὰ μὲν κωφὰ καὶ μὴ δυνάμενα αὐτοῖς λαλεῖν ἢ ἀρήγειν, ἐπαινῶν, εἰς δὲ τὸ μέγιστον Θεὸν τὰ μὴ καθήκοντα λαλῶν.

17 Μετὰ δὲ τὸ προειρημένον καὶ χρόνου διάσημα προσηνέγκαντο οἱ γραμματεῖς τῷ βασιλεῖ, μηκέτι ἰσχύειν τὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπογραφὴν ποιεῖσθαι διὰ τὸ ἀμέτρητον αὐτῶν πλῆθος,

18 Καί περ ὄντων κατὰ τὴν χώραν ἔτι τῶν πλειόνων, τῶν μὲν κατὰ τὰς οἰκίας ἔτι συνεσκότων, τῶν δὲ καὶ κατὰ τόπον, ὡς ἀδυνάτου καθεσῶτος πᾶσι τοῖς ἐπ' Αἰγύπτου στρατηγοῖς.

19 Ἀπειλήσαντος δὲ αὐτοῖς σκληρότερον ὡς δεδροκοπημένοις εἰς μηχανὴν τῆς ἐκφυγῆς, συνέβη σαφῶς αὐτὸν περὶ τούτου πεισθῆναι,

20 Λεγόντων μετὰ ἀποδείξεως, καὶ τῆς χαρτηρίαν ἤδη καὶ τὰς γραφικὰς καλάμους ἐν οἷς ἐχρῶντο ἐκλελοιπέναι.

21 Τοῦτο δὲ ἦν ἐνέργεια τῆς βοηθοῦντος τοῖς Ἰουδαίοις ἐξ ἀρχῆς προνοίας ἀνικήτου.

Κεφ. ε'. 5.

ΤΟΤΕ προσκαλεσάμενος Ἕρμωνα τὸν πρὸς τῇ τῶν ἐλεφάντων ἐπιμελείᾳ, βαρείᾳ μεμεσωμένος ὀργῇ καὶ χόλῳ, κατὰ πᾶν ἀμετάθετος,

2 Ἐκέλευσεν ὑπὸ τὴν ἐπερχομένην ἡμέραν δαψιλέσι δράκεσι λιβανωτῷ καὶ οἴνῳ πλείονι ἀκράτῳ ἅπαντας τοὺς ἐλέφαντας ποτίσαι, ὄντας τὸ ἀριθμὸν πεντακοσίους, καὶ ἀγριωθέντας τῇ τοῦ πόματος ἀφθόνῳ χορηγίᾳ, εἰσαγαγεῖν πρὸς συνάντησιν τοῦ μόρου τῶν Ἰουδαίων.

3 Ὁ μὲν τάδε προσάσσων, ἐτρέπετο πρὸς τὴν εὐωχίαν, συναγαγὼν τοὺς μάλιστα τῶν φίλων καὶ τῆς στρατιᾶς ἀπεχθῶς ἐχοντας πρὸς τοὺς Ἰουδαίους.

4 Ὁ δὲ ἐλεφανταρχης τὸ προσαγὲν ἀραρότως Ἕρμων συνετέλει.

5 Οἵ τε πρὸς τούτοις λειτουργοὶ κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐξιόντες τὰς τῶν ταλαιπώρων ἐδέσμευον χεῖρας, τήν τε λοιπὴν ἐμηχανῶντο περὶ αὐτοὺς ἀσφάλειαν, ἔννυχον δόξαντες ὁμοῦ λήψεσθαι τὸ φῦλον πείρας τοῦ ὀλεθρίας.

6 Οἱ δὲ πάσης σκέπης ἔρημοι δοκοῦντες εἶναι τοῖς ἔθνεσιν Ἰουδαῖοι, διὰ τ πάντοθεν περιέχουσαν αὐτὸς μετὰ δεσμῶν ἀνάγκην,

7 Τὸν παντοκράτορα Κύριον κ πάσης δυνάμεως δυναστεύοντα, ἐλεήμονα Θεὸν αὐτῶν κ πατέρα, δυσκαταπαύστῳ βοῇ πάντες μετὰ δακρύων ἐπεκαλέσαντο δεόμενοι,

8 Τὴν κατ' αὐτῶν μεταστρέψαι βαλὴν ἀνοσίαν, κ ῥύσασθαι αὐτὸς μετὰ μεγαλομερῆς ἐπιφανείας ἐκ τ παρὰ πόδας ἐν ἑτοίμῳ μόρα.

9 Τάτων μὲν ἔν ἐκτενῶς ἡ λιτανεία ἀνέβαινεν εἰς οὐρανόν.

10 Ὁ δὲ Ἕρμων τὰς ἀνηλεεῖς ἐλέφαντας πωτίσας πεπληρωμένας τ ὅ οἴνε πολλῆς χορηγίας, καὶ ὅ λιβάνε μεμεσωμένας, ὅρθριος ἐπὶ τὴν αὐλὴν παρῆν περὶ τάτων προσαγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ.

11 Τᾶτο δ' ἀπ' αἰῶνος χρόνε κτίσμα καλὸν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ χαριζομένε πᾶσιν οἷς ἂν αὐτὸς θελήσῃ, ὕπνα μέρ ἀπέσαλε πρὸς τ βασιλέα.

12 Καὶ ἡδίσῳ κ βαθεῖ καλεσχέθη τῇ ἐνεργείᾳ ὅ Δεσπότε τ ἀδέσμα μὲν προτέσεως πολὺ διεσφαλμένος, ὅ δὲ ἀμεταθέτε λογισμοῦ μεγάλως διεψευσμένος.

13 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι τ προσημανθεῖσαν ὥραν διαφυγόντες, τ ἅγιον ἤνιν Θεὸν αὐτῶν· καὶ πάλιν ἡξίαν τ εὐκατάλλακτον, δεῖξαι τ μεγαλοσθενὲς αὐτᾶ χαρὸς κράτ ἔθνεσιν ὑπερηφάνοις.

14 Μεσάσης δὲ ἤδη τ δεκάτης ὥρας σχεδὸν, ὁ πρὸς ταῖς κλήσεσι τεταγμέν ἀθρόας τὰς κλητὰς ἰδὼν, ἔνυξε προσελθὸν τ βασιλέα.

15 Καὶ μόλις διεγείρας, ὑπέδειξε τὸν τ συμποσίας καιρὸν ἤδη παρατρέχοντα, τὸν περὶ τάτων λόγον ποιήμεν.

16 Ὃν ὁ βασιλεὺς λογισάμεν, κ τραπεὶς εἰς τ πότον, ἐκέλευσε τὰς παραγεγονύτας εἰς τ συμποσίαν ἄντικρυς ἀνακλιθῆναι αὐτᾶ.

17 Οὗ κ γενομένε, παρῆνει εἰς εὐωχίαν δόντας ἑαυτὰς, τὸ παρὸν τ συμποσίας ἐπιπολὺ γεραιρομένας εἰς εὐφροσύνην καταθέσθαι μέρ.

18 Ἐπιπλεῖον δὲ προβαινόντος τ ὁμιλίας, τ Ἕρμωνα μεταπεμψάμεν ὁ βασιλεὺς, μετὰ πικρᾶς ἀπειλῆς ἐπυνθάνετο, τίνες ἕνεκεν αἰτίας εἰάθησαν οἱ Ἰουδαῖοι τ παρᾶσαν ἡμέραν περιβεβιωκότες.

19 Τᾶ δὲ ὑποδείξαντος νυ-

κτὸς τὸ προσαγὲν ἐπὶ τέλος ἀγηοχέναι, καὶ τῶν φίλων αὐτῷ προσμαρτυρησάντων,

20 Τὴν ὠμότητα χείρονα Φαλάριδος ἰσχηκὼς ἔφη, Τῷ τὸ σήμερον ὕπνῳ χάριν ἔχειν αὐτός· ἀνυπερθέτως δὲ εἰς τὴν ἐπιτέλλεσαν ἡμέραν κατὰ τὸ ὅμοιον ἑτοίμασον τοὺς ἐλέφαντας ἐπὶ τῶν ἀθεμίτων Ἰουδαίων ἀφανισμόν.

21 Εἰπόντος δὲ τοῦ βασιλέως, ἀσμένως πάντες μετὰ χαρᾶς οἱ παρόντες ὁμοῦ συναινέσαντες, εἰς τὸ ἴδιον οἶκον ἕκαστος ἀνέλυσε.

22 Καὶ ἐκ θέας εἰς ὕπνον κατεχρήσαντο τὸν χρόνον τῆς νυκτὸς, ὡς εἰς τὸ παυλοίσις μηχανᾶσθαι τοῖς ταλαιπώροις δοκοῦσιν ἐμπαιγμός.

23 Ἅρτι δὲ ἀλεκτρυὼν ἐκεκράγει ὄρθριος, καὶ τὰ θηρία καθωπλικὼς ὁ Ἕρμων ἐν τῷ μεγάλῳ περιστύλῳ διεκίνει.

24 Τὰ δὲ κατὰ τὴν πόλιν πλήθη συνήθροιζο πρὸς τὴν οἰκτροτάτην θεωρίαν, προσδοκῶντα τὴν πρωΐαν μετὰ σπουδῆς.

25 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι κατὰ τὸν ἀμερῆ ψυχαλκάμενοι χρόνον, πολυδάκρυον ἱκετείαν ἐν μέλεσι γεροῖς τείνοντες τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐδέοντο τοῦ μεγίστου Θεοῦ, πάλιν αὐτοῖς βοηθῆσαι συντόμως.

26 Οὕπω δὲ ἡλίκι βολαὶ καθεσπέροντο, καὶ τοῦ βασιλέως τὰς φίλας ἐκδεχομένου, ὁ Ἕρμων παρασὰς, ἐκάλει πρὸς τὴν ἔξοδον, ὑποδεικνύων τὸ πρόθυμον τοῦ βασιλέως ἐν ἑτοίμῳ κεῖσθαι.

27 Τοῦ δὲ ἀποδεξαμένου καὶ καταπλαγέντος ἐπὶ τῇ παρανόμῳ ἐξόδῳ, κατὰ πᾶν ἀγνωσία κεκρατημένος ἐπυνθάνετο, τί τὸ πρᾶγμα ἐφ' οὗ τάττο αὐτῷ μετὰ σπουδῆς τετέλεσαι.

28 Τοῦτο δὲ ἦν ἡ ἐνέργεια τοῦ πάντα δεσποτεύοντος Θεοῦ, τὸ πρὶν αὐτῷ μεμηχανημένων λήθην κατὰ διάνοιαν ἐντεθεικότος.

29 Ὁ δὲ Ἕρμων ὑπεδείκνυε καὶ πάντες οἱ φίλοι, τὰ θηρία καὶ τὰς δυνάμεις ἡτοιμάσθαι, βασιλεῦ, κατὰ τὴν ἐκτενῆ προθεσιν.

30 Ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς ῥηθεῖσι πληρωθεὶς βαρεῖ χόλῳ, διὰ τὸ περὶ τούτων προνοίᾳ Θεοῦ διεσκεδάσθαι πᾶν αὐτοῦ τὸ νόημα, ἐνατενίσας μετὰ ἀπειλῆς εἶπεν,

31 Εἴ σοι γονεῖς παρῆσαν ἢ παίδων γοναὶ, τήνδε θηρσὶν ἀγρίοις ἐσκεύασαν ἂν δαψιλῆ θοίναν, ἀντὶ τῶν ἀνεγκλήτων ἐμοὶ καὶ προγόνοις ἐμοῖς ἀποδε-

δειγμένων ὁλοσχερῆ βεβαίαν πίστιν ἐξόχως, Ἰουδαίων.

32 Καί περ εἰ μὴ διὰ τὴν τῆ συντροφίας σοργὴν καὶ τῆ χρείας, τὸ ζῆν ἀντὶ τέτων ἐσερήθης.

33 Οὕτως ὁ Ἕρμων ἀπροσδόκητον καὶ ἐπικίνδυνον ὑπήνεγκεν ἀπειλὴν, καὶ τῇ ὁράσει καὶ τῷ προσώπῳ συνεσάλη.

34 Ὁ καθεὶς δὲ τῶν φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρίνατο, τὸς συνηθροισμένες ἀπέλυσαν ἕκασον ἐπὶ τῆ ἰδίαν ἀσχολίαν.

35 Οἵ τε Ἰουδαῖοι τὰ παρὰ τῦ βασιλέως ἀκέσαντες, τὸν ἐπιφανῆ Θεὸν καὶ βασιλέα τῶν βασιλέων ἤνεσαν, καὶ τῆσδε τῆς βοηθείας αὐτῦ τετευχότες.

36 Καὶ δὲ τέτες τὲς νόμες ὁ βασιλεὺς συσησάμενος πάλιν τὸ συμπόσιον, εἰς εὐφροσύνην τραπῆναι παρεκάλει.

37 Τὸν δὲ Ἕρμωνα προσκαλεσάμενος μετὰ ἀπειλῆς εἶπε, Ποσάκις σοι δεῖ περὶ τέτων αὐτῶν προσάτ|ειν, ἀθλιώτατε;

38 Τὲς ἐλέφαντας ἔτι καὶ νῦν καθόπλισον εἰς τὸ αὔριον ἐπὶ τῆ τῶν Ἰουδαίων ἀφανισμόν.

39 Οἱ δὲ συναναkείμενοι σωγενεῖς τῆ ἄγαν διάνοιαν αὐτῦ θαυμάζοντες, προεφέροντο τάδε,

40 Βασιλεῦ, μέχρι τίνος ὡς ἀλόγους ἡμᾶς διαπειράζεις, προσάσσων ἤδη τρίτον αὐτὲς ἀφανίσαι, καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐκ μεταβολῆς ἀναλύων τὰ σοὶ δεδογμένα;

41 Ὧν χάριν ἡ πόλις διὰ τὴ προσδοκίαν ὀχλεῖ καὶ πλησθῦσα συσροφαῖς, ἤδη καὶ κινδυνεύει πολλάκις διαρπασθῆναι.

42 Ὅθεν ὁ κατὰ πάντα Φάλαρις βασιλεὺς ἐμπλησθυνθεὶς ἀλογισίας, καὶ τὰς γινομένας πρὸς ἐπισκοπὴν τῆ Ἰουδαίων ἐν αὐτῷ μεταβολὰς τῆς ψυχῆς παρ' ἡδὲν ἡγέμενος, ἀτελέσατον ἐβεβαίωσεν ὅρκον, ὁρισάμενος τέτες μὲν ἀνυπερθέτως πέμψειν εἰς ᾅδην, ἐν γόνασι καὶ ποσὶ θηρίων ἠκισμένες,

43 Ἐπισρατεύσαντα δὲ ἐπὶ τὴ Ἰουδαίαν, ἱσόπεδον πυρὶ καὶ δόρατι θήσεσθαι διατάξας, καὶ τὸν ἅθατον αὐτῶν ἡμῖν ναὸν πυρὶ πρηνέα ἐν τάχει, καὶ τὰ συντελάντων ἐκεῖ θυσίας ἔρημον τὰ ἅπαντα χρόνον καταση̃σειν.

44 Τότε περιχαρεῖς ἀναλύσαντες οἱ φίλοι καὶ συγγενεῖς, μετὰ πίσεως διέτασσον τὰς δυνάμεις ἐπὶ τὲς εὐκαιροτάτες τόπες τῆ πόλεως πρὸς τήρησιν.

45 Ὁ δὲ ἐλεφανταρχης, τὰ θηρία σχεδὸν εἰπεῖν εἰς κατά-

σημα μανιῶδες ἀγνοχὼς, εὐωδεσάτοις τώμασιν οἴνῳ λελιβανωμένοις φοβεραῖς κατεσκευασμένοις σκευαῖς,

46 Περὶ τὴν ἕω, τῆ τόλεως ἤδη πλήθεσιν ἀναριθμήτοις κατὰ βῆ ἱπποδρόμια καλαμεμεγμένης, εἰσελθὼν εἰς τὴν αὐλὴν, ἐπὶ τὸ προκείμενον ὥτρυνε τὸν βασιλέα.

47 Ὁ δὲ ὀργῇ βαρείᾳ γεμίσας δυσσεβῆ φρένα, παντὶ τῷ βάρει σὺν τοῖς θηρίοις ἐξώρμησε, βαλλόμενος ἀτρώτῳ καρδίᾳ καὶ κόραις ὀφθαλμῶν θεάσασθαι τὴν ἐπίπονον καὶ ταλαίπωρον τῶν προσεσημασμένων καταφροήν.

48 Ὡς δὲ τὰ ἐλεφάντων ἐξιόντων περὶ πύλην, καὶ τῆς συνεπομένης ἐνόπλοις δυνάμεως, τῆς τε βῆ πλήθους πορείας κονιορτὸν ἰδόντες, καὶ βαρυηχῆ θόρυβον ἀκέσαντες οἱ Ἰουδαῖοι,

49 Ὑσάτην βίᾳ ῥοπὴν αὐτοῖς ἐκείνην δόξαντες εἶναι τὸ τέλος τῆ ἀθλιωτάτης προσδοκίας, εἰς οἶκτον καὶ γόους τραπέντες, κατεφίλουν ἀλλήλους περιπλεκόμενοι τοῖς συγγενέσιν ἐπὶ τὰς τραχήλους ἐπιπίπτοντες, γονεῖς παισὶ καὶ μητέρες νεάνισιν, ἕτεραι δὲ νεογνὰ πρὸς μαστὰς ἔχουσαι βρέφη τελευταῖον ἥκοντα γάλα.

50 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὰς ἔμπροσθεν αὐτῶν γεγενημένας ἀντιλήψεις ἐξ ἀρανῆ συνιδόντες, πρηνεῖς ὁμοθυμαδὸν ῥίψαντες ἑαυτὰς καὶ τὰ νήπια χωρίσαντες τῆ μασῶν,

51 Ἀνεβόησαν φωνῇ μεγάλῃ σφύδρα, τῆ τῆς ἁπάσης δυνάμεως δυνάσην ἱκετεύοντες, οἰκτεῖραι μελλὰ ἐπιφανείας αὐτὰς ἤδη πρὸς πύλαις ᾄδε καθεζῶτας.

Κεφ. ε'. ϛ.

ΕΛΕΑΖΑΡΟΣ δέ τις ἀνὴρ ἐπίσημος τῆ ἀπὸ τῆς χώρας ἱερέων, ἐν πρεσβείῳ τῆ ἡλικίαν ἤδη λελογχὼς, καὶ πάσῃ τῇ κατὰ τὸν βίον ἀρετῇ κεκοσμημένος, τὰς περὶ αὐτὸν κατασείλας περισπουδοτέρας ἐπικαλεῖσθαι τὸν ἅγιον Θεὸν προσηύξατο τάδε·

2 Βασιλεῦ μεγαλοκράτωρ, ὕψισε, παντοκράτωρ Θεὲ, τὴν πᾶσαν διακυβερνῶν ἐν οἰκτιρμοῖς κτίσιν,

3 Ἐπίδε ἐπὶ Ἀβραὰμ σπέρμα, ἐπὶ ἡγιασμένα τέκνα Ἰακὼβ, μερίδος ἡγιασμένης σου λαὸν ἐν ξένῃ γῇ ξένον ἀδίκως ἀπολλύμενον, Πάτερ.

4 Σὺ Φαραὼ πληθύοντα ἅρμασι, τὸ πρὶν Αἰγύπτῳ ταύτης δυνάσην, ἐπαρθέντα ἀνόμῳ θράσει καὶ γλώσσῃ μεγαλορρήμονι, σὺν τῇ ὑπερηφάνῳ σραλιᾷ παντοβρύχιος ἀπώλεσας, φέγγος ἐπιφάνας ἐλέους Ἰσραὴλ γένει.

5 Σὺ τ̃ ἀναριθμήτοις δυνάμεσι γαυρωθέντα Σενναχηρεὶμ βαρὺν Ἀσσυρίων βασιλέα, δόρατι τ̃ σᾶσαν ὑποχείριον ἤδη λαβόντα γῆν, κ̀ μετεωρισθέντα ἐπὶ τ̃ ἁγίαν σε πόλιν, βαρέα λαλ̃ντα κόμπῳ καὶ θράσει, Δέσποτα, ἔθραυσας, ἐκδηλον δεικνὺς ἔθνεσι πολλοῖς τὸ σὸν κράτ@.

6 Σὺ τὲς κατὰ τ̃ Βαβυλωνίαν τρεῖς ἑταίρες πυρὶ τ̃ ψυχὴν αὐθαιρέτως δεδωκότας εἰς τὸ μὴ λατρεῦσαι τοῖς κενοῖς, διάπυρον δροσίσας κάμινον, ἐρρύσω μέχρι τριχὸς ἀπημάντες, φλόγα σᾶσιν ἐπιπέμψας τοῖς ὑπεναντίοις.

7 Σὺ τ̃ διαβολαῖς φθόνε λέξεσι κατὰ γῆς ῥιφέντα θηρσὶ βορὰν Δανιὴλ εἰς φῶς ἀνήγαγες ἀσινῆ.

8 Τόν τε βυθοτρεφ̃ς ἐν γαστρὶ κήτους Ἰωνὰν τηκόμενον ἀφειδῶς, ἀπήμαντον πᾶσιν οἰκείοις ἀνέδειξας, Πάτερ.

9 Καὶ νῦν μισύδρι, πολυέλεε, τ̃ ὅλων σκεπαστὰ, τὸ τάχ@ ἐπιφάνηθι τοῖς ἀπὸ Ἰσραὴλ γένεσι, ὑπὸ δὲ ἐβδελυγμένων ἀνόμων ἐθνῶν ὑβριζομένοις.

10 Εἰ δὲ ἀσεβείαις κατὰ τ̃ ἀποικίαν ὁ βίος ἡμῶν ἐνέσχηται, ῥυσάμεν@ ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθρῶν χειρὸς, ὡς προαιρῇ, Δέσποτα, ἀπόλεσον ἡμᾶς μόρῳ.

11 Μὴ τοῖς ματαίοις οἱ ματαιόφρονες εὐλογησάτωσαν ἐπὶ τῇ τ̃ ἠγαπημένων σε ἀπωλείᾳ, λέγοντες, Οὐδὲ ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτές.

12 Σὺ δὲ ὁ σᾶσαν ἀλκὴν κ̀ δυνασείαν ἔχων ἄπασαν, αἰώνιε, νῦν ἔπιδε· ἐλέησον ἡμᾶς τὲς καθ' ὕβριν ἀνόμων ἀλόγισον ἐκ τ̃ ζ̃ῆν μεθισαμένες ἐν ἐπιβάλων τρόπῳ.

13 Πτηξάτω δὲ ἔθνη σὴν δύναμιν ἀνίκητον σήμερον, ἔλιμε, δύναμιν ἔχων, ἐπὶ σωτηρίᾳ Ἰακὼβ γένες.

14 Ἱκετεύει σε τὸ πᾶν πλῆθ@ τ̃ νηπίων κ̀ οἱ τέτων γονεῖς μετὰ δακρύων.

15 Δειχθήτω σᾶσιν ἔθνεσιν ὅτι μεθ' ἡμῶν εἶ Κύριε, κ̀ ἐκ ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ καθὼς εἶπας, ὅτι ἐδ' ἐν τ̃ γ̃ῇ τ̃ν ἐχθρ̃ν αὐτῶν ὄντων ὑπερεῖδες αὐτὲς, ἔτως ἐπιτέλεσον, Κύριε.

16 Τ̃ δὲ Ἐλεαζάρε λήγοντ@ ἄρτι τ̃ προσευχ̃ς, ὁ βασιλεὺς σὺν τοῖς θηρίοις καὶ σαντὶ τῷ τ̃ δυνάμεως φρυάγματι κατὰ τὸν ἱππόδρομον σαρ̃ηγε.

17 Καὶ θεωρήσαντες οἱ Ἰουδαῖοι, μέγα εἰς ὐρανὸν ἀνέκραξαν, ὥσε καὶ τὲς σαρακειμένες αὐλ̃νας συνηχήσαντας,

ἀκατάσχετον οἰμωγὴν ποιῆσαι πάντι τῷ στρατοπέδῳ.

18 Τότε ὁ μεγαλόδοξος παντοκράτωρ καὶ ἀληθινὸς Θεὸς, ἐπιφάνας τὸ ἅγιον αὐτοῦ πρόσωπον, ἠνέῳξε τὰς ἐρανίας πύλας, ἐξ ὧν δεδοξασμένοι δύο φοβεροειδεῖς ἄγγελοι κατέβησαν φανεροὶ πᾶσι πλὴν τοῖς Ἰουδαίοις,

19 Καὶ ἀντέσησαν, καὶ τ δύναμιν τ ὑπεναντίων ἐπλήρωσαν ταραχῆς καὶ δειλίας, καὶ ἀκινήτοις ἔδησαν πέδαις.

20 Καὶ ὑπόφρικον καὶ τὸ τοῦ βασιλέως σῶμα ἐγενήθη, καὶ λήθη τὸ θράσος αὐτοῦ τὸ βαρύθυμον ἔλαβε.

21 Καὶ ἀπέστρεψαν τὰ θηρία ἐπὶ τὰς συνεπομένας ἐνόπλως δυνάμεις, καὶ κατεπάτουν αὐτὰς καὶ ὠλόθρευον,

22 Καὶ μετεστράφη ὁ βασιλέως ἡ ὀργὴ εἰς οἶκτον καὶ δάκρυα ὑπὲρ τ ἔμπροσθεν αὐτῷ μεμηχανημένων.

23 Ἀκούσας γὰρ τ κραυγῆς, καὶ συνιδὼν πρηνεῖς ἅπαντας εἰς τ ἀπώλειαν, δακρύσας μετὰ ὀργῆς τοῖς φίλοις διεπείλεῖτο, λέγων,

24 Παραβασιλεύετε, καὶ τυράννως ὑπερβεβήκατε ὠμότητι· καὶ ἐμὲ αὐτὸν τ ὑμῶν εὐεργέτην ἐπιχειρεῖτε τ ἀρχῆς ἤδη καὶ τοῦ πνεύματος μεθιστᾶν, λάθρα μηχανώμενοι τὰ μὴ συμφέροντα τῇ βασιλείᾳ.

25 Τίς τὸς κρατήσαντας ἡμῶν ἐν πίσει τὰ τ χώρας ὀχυρώματα, τ οἰκίας ἀποσήσας ἕκασον ἀλόγως ἠθροισεν ἐνθάδε;

26 Τίς τὸς ἐξαρχῆς εὐνοίᾳ πρὸς ἡμᾶς κατὰ πάντα διαφέροντας πάντων ἐθνῶν, καὶ τὸς χειρίσας πλεονάκις ἀνθρώπων ἐπιδεδεγμένους κινδύνους, ἔτως ἀθέσμοις περιέβαλεν αἰκίαις;

27 Λύσατε, ἐκλύσατε ἄδικα δεσμά· εἰς τὰ ἴδια μετ' εἰρήνης ἐξαποστείλατε, τὰ προπεπραγμένα παραιτησάμενοι.

28 Ἀπολύσατε τὸς υἱὸς τοῦ παντοκράτορος ἐπιφανίς Θεοῦ ζῶντος, ὃς ἀφ' ἡμετέρων μέχρι νῦν προγόνων ἀπαραπόδιστον μετὰ δόξης εὐσάθειαν παρέχει τοῖς ἡμετέροις πράγμασιν.

29 Ὁ μὲν ἓν ταῦτα ἔλεξεν· οἱ δὲ ἐν ἀμερεῖ χρόνῳ λυθέντες, τὸν ἅγιον σωτῆρα Θεὸν αὐτῶν εὐλόγουν, ἄρτι τ θάνατον ἐκπεφευγότες.

30 Εἶτα ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν ἀπαλλαγείς, τ ἐπὶ τῶν προσόδων προσκαλεσάμενος, ἐκέλευσεν οἴνου τε καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς εὐωχίαν ἐπιτήδεια τοῖς Ἰουδαίοις χορηγεῖν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, κρίνας αὐτὸς ἐν ᾧ τόπῳ

ἔδοξαν τ' ὄλεθρον ἀναλαμβάνειν, ἐν τούτῳ ἐν εὐφροσύνῃ πάσῃ σωτήρια ἄγειν.

31 Τότε οἱ πρὶν ἐπονείδιστοι καὶ ὠλησίον ἕ ἄδε, μᾶλλον δ' ἐπ' αὐτῷ βεβηκότες, ἀντὶ πικρᾶς καὶ δυσιάκτε μόρε, κώθωνα σωτήριον συσησάμενοι, τ' εἰς ὠτῶσιν αὐτοῖς καὶ τάφον ἡτοιμασμένον τόπον κλισίαις κατεμέρισαν ὠλήρεις χαρμονῆς.

32 Καταλήξαντες δὲ θρήνε πανόδυρτον μέλος, ἀνέλαβον ᾠδὴν πάτριον, τ' σωτῆρα καὶ τερατοποιὸν αἰνέντες Θεόν· οἰμωγήν τε πᾶσαν καὶ κωκυτὸν ἀπωσάμενοι, χορὸς συνίσαντο εὐφροσύνης εἰρηνικῆς σημεῖον.

33 Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς περὶ τούτων συμπόσιον βαρὺ συναγαγών, ἀδιαλείπτως εἰς ἑρανὸν ἀνθωμολογεῖτο μεγαλομερῶς ἐπὶ τῇ παραδόξῳ γενηθείσῃ αὐτῷ σωτηρίᾳ.

34 Οἵ τε πρὶν εἰς ὄλεθρον καὶ οἰωνοβρώτες αὐτὸς ἔσεσθαι τιθέμενοι, μετὰ χαρᾶς ἀπογραψάμενοι, κατεξέναξαν, αἰσχύνην ἐφ' ἑαυτοῖς περιβαλλόμενοι, καὶ τ' πυρίπνεν τόλμαν ἀκλεῶς ἐφεσμένοι.

35 Οἵ τε Ἰουδαῖοι, καθὼς προειρήκαμεν, συσησάμενοι τ' προειρημένον χορὸν, μετ' εὐωχίας ἐν ἐξομολογήσεσιν ἱλαραῖς καὶ ψαλμοῖς διῆγον,

36 Καὶ κοινὸν ὁρισάμενοι περὶ τότων θεσμὸν ἐπὶ πᾶσαν τ' παροικίαν αὐτῶν εἰς γενεὰς, τὰς προειρημένας ἡμέρας ἄγειν ἔσησαν εὐφροσύνες, οὐ πότε χάριν καὶ λιχνείας, σωτηρίας δὲ τ διὰ Θεὸν γενομένης αὐτοῖς.

37 Ἐνέτυχον δὲ τῷ βασιλεῖ, τ' ἀπόλυσιν αὐτῶν εἰς τὰ ἴδια αἰτέμενοι.

38 Ἀπογράφονται δὲ αὐτὰς ἀπὸ πέμπης καὶ εἰκάδος τε Παχὼν ἕως τ τετάρτης ἕ Ἐπιφὶ, ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα· συνίσανται δὲ αὐτῶν τ ἀπώλειαν ἀπὸ πέμπης ἕ Ἐπιφὶ ἕως ἑβδόμης, ἡμέραις τρισίν.

39 Ἐν αἷς καὶ μεγαλοδόξως ἐπιφάνας τὸ ἔλεος αὐτε ὁ τῶν ὅλων δυνάστης, ἀπαίρας αὐτὰς ἐρρύσατο ὁμοθυμαδόν.

40 Εὐωχῶντο δὲ πάνθ' ὑπὸ ἕ βασιλέως χορηγέμενοι μέχρι τ τεσσαρεσκαιδεκάτης, ἐν ᾗ καὶ τ ἐντυχίαν ἐποιήσαντο περὶ τ ἀπολύσεως αὐτῶν.

41 Συναινέσας τε αὐτὰς ὁ βασιλεὺς, ἔγραψεν αὐτοῖς τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολὴν πρὸς τὰς κατὰ πόλιν στρατηγὰς μεγαλοψύχως τ ἐκτενίαν ἔχασαν.

Κεφ. ζ'. 7.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ τοῖς κατ' Αἴγυπτον στρατηγοῖς καὶ πᾶσι τοῖς τεταγμένοις ἐπὶ πραγμάτων, χαίρειν καὶ ἐρρῶσθαι.

2 Ἐρρώμεθα δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, κατευθύνοντος ἡμῖν τοῦ μεγάλου Θεοῦ τὰ πράγματα καθὼς προαιρούμεθα.

3 Τῶν φίλων τινὲς κακοηθείᾳ πυκνότερον ἡμῖν παρακείμενοι, συνέπεισαν ἡμᾶς εἰς τὸ τὴς ὑπὸ τὴν βασιλείαν Ἰουδαίους, συναθροίσαντας σύστημα, κολάσασθαι ξενιζέσαις ἀποστατῶν τιμωρίαις,

4 Προσφερόμενοι μήποτε εὐσταθήσειν τὰ πράγματα ἡμῶν, δι' ἣν ἔχουσιν ἔτι πρὸς πάντα τὰ ἔθνη δυσμένειαν, μέχρις ἂν συντελεσθῇ τοῦτο.

5 Οἱ καὶ δεσμίους καταγαγόντες αὐτοὺς μετὰ σκυλμῶν ὡς ἀνδράποδα, μᾶλλον δὲ ὡς ἐπιβούλους, ἄνευ πάσης ἀνακρίσεως καὶ ἐξετάσεως ἐπεχείρησαν ἀνελεῖν, νόμῳ Σκυθῶν ἀγριωτέραν ἐμπεπορπημένοι ὠμότητα.

6 Ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τούτοις σκληρότερον διαπειλησάμενοι, καθ' ἣν ἔχομεν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους ἐπιείκειαν, μόγις τὸ ζῆν αὐτοῖς χαρισάμενοι, καὶ τὴν ἐπεράνιον Θεὸν ἐγνωκότες ἀσφαλῶς ὑπερισχύοντα τῶν Ἰουδαίων, ὡς πατέρα ὑπὲρ υἱῶν διαπαντὸς ὑπερμαχοῦντα,

7 Τήν τε εἰς φίλους ἣν ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς βεβαίαν καὶ τὴς προγόνους ἡμῶν εὔνοιαν ἀναλογισάμενοι, δικαίως ἀπολελύκαμεν πάσης καθ' ὁντινοῦν αἰτίας τρόπον.

8 Καὶ προσετάξαμεν ἑκάστῳ πάντας εἰς τὰ ἴδια ἐπισρέφειν, ἐν παντὶ τόπῳ μηθενὸς αὐτοὺς τὸ σύνολον καταβλάπτοντος, μήτε ὀνειδίζειν περὶ τῶν γεγενημένων παρὰ λόγον.

9 Γινώσκετε γὰρ ὅτι κατὰ τούτων ἐάν τι κακοτεχνήσωμεν πονηρὸν, ἢ ἐπιλυπήσωμεν αὐτοὺς τὸ σύνολον, οὐκ ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸν πάσης δεσπόζοντα δυνάμεως Θεὸν ὕψιστον ἀντικείμενον ἡμῖν ἐπ' ἐκδικήσει τῶν πραγμάτων κατὰ πᾶν ἀφύκτως διαπαντὸς ἔχομεν· ἔρρωσθε.

10 Λαβόντες δὲ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, οὐκ ἐσπέδασαν εὐθέως γενέσθαι περὶ τὸν ἄφοδον, ἀλλὰ τὸν βασιλέα προσηξίωσαν τοὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἰουδαίων τὸν ἅγιον Θεὸν αὐθαιρέτως παραβεβηκότας καὶ τοῦ Θεοῦ τὸν νόμον, τυχεῖν δὲ αὐτῶν τὴν ὀφειλομένης κολάσεως,

11 Προφερόμενοι τοὺς γαστρὸς ἕνεκεν τὰ θεῖα παραβεβηκότας προσάγματα, μηδέποτε εὐνοήσειν μηδὲ τοῖς ϑ βασιλέως πράγμασιν.

12 Ὁ δὲ τ ἀληθὴς αὐτὸς λέγειν παραδεξάμενος καὶ συναινέσας, ἔδωκεν αὐτοῖς ἄδειαν πάντων, ὅπως τοὺς παραβεβηκότας ϑ Θεοῦ τὸν νόμον ἐξολοθρεύσωσι κατὰ πάντα τ ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τόπον μετὰ παῤῥησίας ἄνευ πάσης βασιλικῆς ἐξουσίας ἢ ἐπισκέψεως.

13 Τότε κατευφημήσαντες αὐτὸν, ὡς πρέπον ἦν, οἱ τέτων ἱερεῖς, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἐπιφωνήσαντες τὸ ἀλληλεϊα, μετὰ χαρᾶς ἀνέλυσαν.

14 Τότε τ ἐμπεσόντα τ μεμιασμένων ὁμοεθνῆ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐκολάζοντο, καὶ μετὰ παραδειγματισμῶν ἀνῄρει.

15 Ἐκείνῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἀνεῖλον ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας, καὶ ἤγαγον εὐφροσύνην μετὰ χαρᾶς τοὺς βεβήλους χειρωσάμενοι.

16 Αὐτοὶ δὲ οἱ μέχρι θανάτε τ Θεὸν ἐσχηκότες, παντελῆ σωτηρίας ἀπόλαυσιν εἰληφότες, ἀνέζευξαν ἐκ τ πόλεως παντοίοις εὐωδεστάτοις ἄνθεσι κατεσεμμένοι μετ' εὐφροσύνης καὶ βοῆς, ἐν αἴνοις καὶ ψαλμέλεσιν ὕμνοις εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν αἰωνίῳ σωτῆρι τοῦ Ἰσραήλ.

17 Παραγενηθέντες δὲ εἰς Πτολεμαΐδα τὴν ὀνομαζομένην διὰ τὴν ϑ τόπε ἰδιότητα ῥοδοφόρον, ἐν ᾗ προσέμεινεν αὐτοὺς ὁ ϛόλος κατὰ κοινὴν αὐτῶν βελὴν ἡμέρας ἑπτὰ,

18 Ἐκεῖ ἐποίησαν πότον σωτήριον, ϑ βασιλέως χορηγήσαντος αὐτοῖς εὐψύχως τὰ πρὸς τὴν ἄφιξιν πάντα ἐκάστῳ ἕως εἰς τ ἰδίαν οἰκίαν.

19 Καταχθέντες δὲ μετ' εἰρήνης ἐν ταῖς προπέμψαις ἐξομολογήσεσιν, ὡσαύτως κἀκεῖ ἔσησαν καὶ ταύτας ἄγειν τὰς ἡμέρας ἐπὶ τ τ παροικίας αὐτῶν χρόνον εὐφροσύνης.

20 Ἃς καὶ ἀνιερώσαντες ἐν σκήνῃ κατὰ τὸν τ συμποσίας τόπον προσευχῆς καθιδρύσαντες, ἀνέλυσαν ἀσινεῖς, ἐλεύθεροι, ὑπερχαρεῖς, διά τε γῆς καὶ θαλάσσης καὶ ποταμοῦ ἀνασωζόμενοι τῇ τοῦ βασιλέως ἐπιταγῇ, ἕκας εἰς τὴν ἰδίαν,

21 Καὶ πλείσην ἢ ἔμπροσθεν ἐν τοῖς ἐχθροῖς ἐξουσίαν ἐσχηκότες μετὰ δόξης καὶ φόβου, τὸ σύνολον ὑπὸ μηδενὸς

διασεισθέντες τῶν ὑπαρχόντων.

22 Καὶ πάντα τὰ ἑαυτῶν πάντες ἐκομίσαντο ἐξ ἀπογραφῆς, ὥστε τὸς ἔχοντάς τι, μεγάλα φόβα μεγίστα ἀποδῦναι αὐτοῖς, τὰ μεγαλεῖα δ' μεγίστα Θεὸς ποιήσαντι τελείως ἐπὶ σωτηρίᾳ αὐτῶν.

23 Εὐλογητὸς ὁ ῥύστης Ἰσραὴλ εἰς τὸς αἰῶνας· ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.